Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 148/25.9.55

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Δωρεάν !

μ' αύτό τό τεῦχος :

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΛΕΚΤΩΝ

Μιά πλήρης συλλογή ἀπό

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ
ΠΑΙΔΙΚΑ
ΠΛΕΚΤΑ

γιά τό χειμώνα

HOOVER

ΣΠΙΤΙ ΚΑΘΑΡΟ - ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΣΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΤΑΦΤΑΔΕΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ. ΠΑΡΕΛΑΒΕ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΡΥΘΜΟΣ. ΒΟΥΛΗΣ 22. ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙΠΛΩΝ ΣΑΣ. ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΙΣΤΑ ΜΕ ΑΠΟΛΥΤΗ ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΜΦΑΝΙΣΙ ΤΟΥΣ

ΣΕ ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ
Η ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ

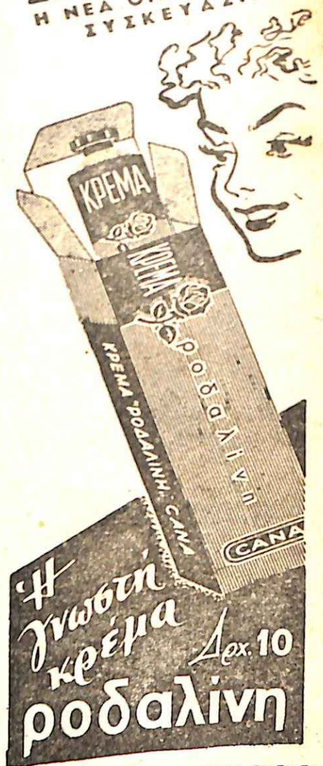

Ἡ γνωστή κρέμα ροδαλίνη Δρχ. 10

ΨΥΓΕΙΑ ΕΞΤΡΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Οἰκιακά, Ἐπαγγελματικά

ΜΕΤΑΛΛΙΝΑ. Ἁπλᾶ καὶ μετατρεπόμενα εἰς Ἠλεκτρικά. Ἀρίστης ποιότητος καὶ πολυτελοῦς ἐμφανίσεως.

ΞΥΛΙΝΑ. Εἰς μεγάλην ποικιλίαν τύπων καὶ ποιοτήτων.

ΜΟΝΩΣΙΣ ΦΕΛΛΟΥ: Ἐγγυημένα. Πώλησις χονδρικὴ — λιανική.

Εὐκολίαι πληρωμῆς:

ΕΚΘΕΣΙΣ: Γαμβέττα 12 Τηλέφωνον 28.138

ΑΘΗΝΑ

ΕΤΟΣ 6ον ✧ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1955 ✧ ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 148

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἐκδότης: «Ε. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ & Σια»

Διευθυντής: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ | Ἀρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ γωνία Σταδίου καὶ Σανταρόζα 1 ✧ Τηλέφ. 36-762
Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555 Τηλέφ. πιεστηρίων 26-343
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Αὐτὲς οἱ τελευταῖες ἡμέρες τοῦ Σεπτέμβρη, ἐδῶ, στ' ἀνατολικομεσογειακά κλίματα, εἶναι πολὺ παράξενες. Εἶναι κάτι, σὰν ἐποχιακὸ δειγματολόγιο ὁλόκληρου τοῦ χρόνου. Τὸ πρᾶγμα φαίνεται κάπως ἀπίστευτο, μ' ὅλο ποὺ τὸ ζοῦμε ὅλοι μας. Καὶ εἶναι ὡραῖο, μ' ὅλο ποὺ περνάει σχεδὸν ἀπαρατήρητο.

Ἀνοίγετε τὰ παράθυρά σας, πρωῒ-πρωΐ, καὶ καμαρώνετε τὸν ὁρίζοντα. Ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι ριγηλή. Ὁ κῆπος σιωπηλός, μελαγχολικός, μὲ τὰ πρῶτα κίτρινα φύλλα του, σὰν ἀποχαιρετιστήρια ραβασάκια τοῦ θέρους ποὺ πέρασε. Ὁ οὐρανὸς σκεπασμένος μὲ ἕνα λεπτὸ ἐπίστρωμα ἀπὸ γκρίζα νέφη, ποὺ ἀνάμεσά τους φιλτράρεται τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ μεταβάλλεται σὲ διακριτικὸ σταχτὶ ἡμίφως. Σιγή, περισυλλογὴ καὶ αὐτοσυγκέντρωσι

—Εἶναι τὸ φθινόπωρο!, λέτε μόνη σας καὶ κλείνετε τὸ παράθυρο καὶ καταπιανόσαστε μὲ τὶς δουλειές σας.

Ὁπότε, ἐκεῖ, κατὰ τὸ μεσημέρι, μέσα στὴν ἀέναη κίνησί σας, νιώθετε κάποιο ξάνοιγμα, κάποια δυσφορία,—νοιώθετε κάπως ὑγρὸ τὸ μέτωπό σας, καὶ ἀσυναίσθητα, τὸ σκουπίζετε μὲ τὸ μαντήλι σας καὶ, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε, κάνετε: «Οὐφ, ζέστη!»

Κυττάζετε ἀπὸ τὸ παράθυρό σας καὶ τρίβετε τὰ μάτια σας. Ἐδῶ, μέσα σ' ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα, πραγματοποιήθηκε μιὰ ριζικὴ ἀλλαγὴ τῆς σκηνογραφίας. Τὸ λεπτὸ στρῶμα τῶν γκρίζων νεφῶν ἐξατμίστηκε, ὁ ἥλιος κυριαρχεῖ ὁλόκληρος σ' ἕνα ὁλογάλανο στερέωμα, ὁ κῆπος λούζεται στὰ χρυσάφια καὶ σεῖς, αὐτομάτως, ξανασκουπίζετε τὸν ἱδρώτα σας καὶ ξαναλέτε:

— Μωρὲ μπράβο! Δὲν λέει νὰ περάσῃ ἑφέτος τὸ καλοκαίρι!

Ἔπειτα ἔρχεται τὸ δειλινό. Κάτι ὑπόλοιπα ἀπὸ τὰ πρωῒ νὰ σύννεφα ἔχουν συγκεντρωθῆ πέρα, στὶς κορυφογραμμὲς τῆς δύσης, καὶ δέχονται τὶς τελευταῖες ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου καὶ τὶς μετουσιώνουν σ' ἕνα θαυμάσιο χρωμικὸ παιχνίδι,—καὶ βλέπεις τὸ μὲν τὸ συννεφάκι, ποὺ ἔχει ἕνα σχῆμα γάτας, νὰ κυνηγάῃ τὸ ἄλλο, τὸ χρυσοπόρφυρο συννεφάκι, ποὺ ἔχει κάτι ἀπὸ τὴ σιλουέτα μιᾶς χήνας,—καὶ νομίζεις πὼς ἐδῶ πέρα ἔβαλε τὸ ταλέντο του ὁ Ντίσνεϋ καὶ σκάρωσε ἕνα ἐγχρωμο ἀνοιξιάτικο ὄργιο! Ἀνοιξιάτικο; Γιατὶ ὄχι; Ἡ ἀτμόσφαιρα κραπάει ἀκόμα τὴ ζεστασιὰ καὶ τὴ θαλπωρὴ τοῦ ἡλίου, ἔτσι ποὺ νοιώθετε πολὺ ἄνετα μέσα στὸ κοντομάνικο φουστανάκι σας καὶ δὲν ἔχετε καμμιὰ διάθεσι γιὰ ζακέτα.

—Νὰ βάλω ζακέτα; Μὰ τί λέτε καλέ; Δὲν τὸ βλέπετε πὼς εἶναι καθαρὰ ἀνοιξιάτικο τὸ δειλινό;

Καὶ μ' αὐτὲς τὶς αἰσιόδοξες προβλέψεις ξεκινᾶτε γιὰ τὸ βραδυνὸ ὑπαίθριο θέαμα.

Ἔχετε ἀπορροφηθῆ τόσο πολύ, μὲ τὰ συμβαίνοντα ἐπὶ τῆς ὀθόνης, ὥστε ξεχνᾶτε ἐντελῶς τὰ συμβαίνοντα ἐπὶ τοῦ... οὐρανοῦ! Μιὰ φευγαλέα ἀστραπὴ ἀναλαμβάνει νὰ σᾶς τὰ ὑπενθυμίσῃ. Καὶ βλέπετε ἀμέσως πράγματα ἐκτάκτως ἐνδιαφέροντα. Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ποῦ βρέθηκαν ὅλ' αὐτὰ τὰ σύννεφα; Μαῦρα καὶ ἀπειλητικὰ ροβολάνε ἀπ' τὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντα σὰν κοπάδι πειρατῶν, ποὺ σὲ λίγο ἀρχίζει μιὰ τρομερὴ ἐπίθεσι. Φυσικά... τρέπεσθε εἰς φυγήν! Φθάνετε στὸ σπίτι λίγο μουσκεμένη, πολὺ λαχανιασμένη καὶ, σχεδόν, φοβισμένη ἀπὸ κάτι μπουμπουνητὰ καὶ κάτι κεραυνούς. Γρηγορα-γρήγορα ἐνισχύετε τὰ σκεπάσματα τοῦ κρεβατιοῦ σας μὲ μιὰ κουβέρτα. Κι' ἀργότερα, ὅταν πέφτετε νὰ κοιμηθῆτε, κάτω ἀπὸ τὴν ἔντονη ἐπίδρασι ποὺ ἀσκεῖ ἀπάνω σας ὁ μονότονος θόρυβος τῆς βροχῆς στὴ στέγη, μονολογεῖτε:

—Τί τὰ θές... Αὔριο πρέπει νὰ βγάλω ἀπὸ τὴ ναφθαλίνη τὰ μάλλινα. Ἦρθε πιὰ ὁ χειμώνας!

Καὶ κλείνετε τὴν ἡμέρα σας, μιὰν ἡμέρα τοῦ Σεπτέμβρη τῶν δικῶν μας κλιμάτων, ἔχοντας περάσει μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα, ἀνάμεσα καὶ στὶς τέσσερες ἐποχὲς τοῦ Χρόνου!

Ἀπὸ ὅ,τι ξέρω, αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν συμβαίνουν στὶς ἄλλες χῶρες, —οὔτε σ' ἐκεῖνες ποὺ βρίσκονται στοὺς πιὸ ὀρειους, οὔτε σ' ἐκεῖνες ποὺ βρίσκονται στοὺς πιὸ νότιους παραλλήλους. Πρόκειται, ἂς ποῦμε, γιὰ μιὰ «σπεσιαλιτὲ» τοῦ Σεπτέμβρη, στὰ δικά μας κλίματα.

Ἴσως σ' αὐτὸ νὰ ὀφείλεται ἡ γοητεία, ποὺ ἀσκεῖ στὴ ψυχή μας αὐτὸς ὁ μήνας...

Η ΠΕΡΑΣΤΙΚΗ

Η ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΟΠΕΛΑΣ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΝΤΥΣΙΜΟ

● Ἕνα-δυὸ πουλόβερ μὲ μακρυὰ μανίκια σᾶς εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὸ φθινόπωρο. Θὰ τὰ φοράτε εἴτε μὲ παντελόνι στὶς ἐκδρομές σας, εἴτε μὲ φούστα μέσα στὴν πόλη, ὥστε νὰ ταχτοποιήσετε τὴ χειμωνιάτικη γκαρνταρόμπα σας.

1-3 Πουλόβερ μὲ πολὺ μακρὺ μυτερὸ ντεκολτέ. Φοριέται ὅπως εἴπαμε, τόσο μὲ φούστα, ὅσο καὶ μὲ παντελόνι. Μέσα ἀπὸ τὸ μεγάλο ἄνοιγμα φαίνεται μπλοὺ ζάκι κλειστὸ ἢ ἀνοίγει γιακὰς πουκάμισου. Λουρίδα πλεχτὴ (μὲ διαφορετικὸ πλέξιμο) πλαισιώνει ὡραῖα τὸ ντεκολτέ.

2 Ζακετούλα πολὺ χρήσιμη, κλείνει ὡς ἐπάνω. Παιδικὸ γιακαδάκι καὶ ἁπλὸ γραβατάκι.

4 Ζακέτα σκέτη πλεχτή, γαρνιρισμένη μὲ ὑφασμα ἢ πετσί. Γίνεται καὶ ζέρσεϋ μὲ πλεχτὴ γαρνιτούρα, ποὺ τῆς δίνει χάρι.

Τα ζητήματα της γυναίκας

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΥΓΕΙΑΣ

Είναι άπόλυτα σωστή ή άπόφασι που έλαβε το ύπουργεῖο Προνοίας, μέ τήν όποίαν οί πωληταί τροφίμων, είδῶν ζαχαροπλαστικῆς κλπ., είναι ύποχρεωμένοι νά έφοδιασθοῦν μέ βιβλιάρια ύγείας. Είναι προφυλακτικά τρομακτικό, άνθρωποι που πάσχουν άπο μεταδοτικά νοσήματα νά σερβίρουν στούς πελάτες, μαζί μέ τά τρόφιμα καί μερικά δισεκατομμύρια μικροβίων. Νομίζω όμως πώς ή πολιτισμένη αύτή ένέργεια τοῦ ύπουργείου, δέν πρέπει νά σταματήση σ' αὐτό τό σημεῖο. Εἶναι άπαραίτητο νά ληφθῆ καί πρόνοια, ὥστε τά τρόφιμα νά μήν εἶναι ἐκτεθειμένα στίς μυῖγες καί στή σκόνη κι' άκόμα περισσότερο νά εἶναι καθαρά τά καταστήματα τροφίμων, τά κρεοπωλεῖα, τά ζαχαροπλεῖα στεῖα, τά γαλακτοπωλεῖα καί τά μανάβικα. Ὑπῆρχε κάποτε μιά άστυνομική διάταξι που έπέβαλλεν αὐστηρότατες ποινές στά άχάθαρτα καταστήματα. Δέν φάνεται ὁ κ. ὑπουργός τῆς Προνοίας;

ΣΚΛΑΒΕΣ ΣΤΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΑΙΩΝΑ

Τό τραγικό ἔγκλημα τῶν Καλαβρύτων, ὅπου ἕνα άντρόγυνο στραγγάλισε τό παιδάκι του, μόλις γεννήθηκε, ἔχει —ἐκτός άπό τήν άναπριχιαστική πλευρά του —καί μιάν άλλη ὄψι: σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες, ἐκεῖνος που άποφάσισε τό ἔγκλημα, ἦταν ὁ σύζυγος. Καί ἡ γυναίκα, —χιλιοδασανισμένη στά χέρια του— ὑποτάχτηκε στήν άπαίσια ἐπιταγή του, γιατί εἶχε μάθει νά εἶναι ἄβουλο ὄργανό του, πειθήνια σκλάβα του, δούλα του στό χωράφι, σκεῦος ἡδονῆς στήν κρεβατοκάμαρα, ξυλοκοπούμενος ὑποτακτικός καί πλέον οὔ! Ὅλ' αὐτά δείχνουν πόσο εἶναι ἐπιτακτική ἡ άνάγκη, νά κινηθοῦν δραστήρια οἱ άρμόδιες άρχές, οἱ γυναικεῖοι σύλλογοι, ὁ δημοσιογραφικός κόσμος καί αὐτή ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία, γιά ν' άνυψώσουν τό φρόνημα καί νά καλλιεργήσουν τήν άτομικότητα τῶν γυναικῶν, — ἐκείνων, τουλάχιστον, που δέν κατάλαβαν άκόμα, πώς εἶναι ἄνθρωποι μέ δικαιώματα στή Ζωή. Καί φαίνεται —δυστυχῶς— πώς δέν εἶναι λίγες...

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

ΣΟΦΙΑ ΣΛΗΜΑΝ

Πενῆντα χρόνια συμπληρώθηκαν άπό τήν ἵδρυσι τοῦ σανατορίου «Σωτηρία». Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή ἔγιναν τό περασμένο Σάββατο σύντομα περίδρομα στό σανατορίου, τά άποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τῆς ἱδρυτρίας τοῦ νοσοκομείου, Σοφίας Σλήμαν.

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Μέ ἕνα ἐξαιρετικό πρόγραμμα, που περιελάμβανε κυρίως ἔργα Βάγκνερ, ἡ Κρατική Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν ἔδωσε τήν περασμένη Δευτέρα, στό θέατρο Ἡρῴδου τοῦ Ἀττικοῦ, τήν τελευταία συναυλία τῆς θερινῆς περιόδου. Ἡ Κρατική Ὀρχήστρα θά ἐπαναλάβη τίς συναυλίες της τόν Ὀκτώβριο στήν αἴθουσα τοῦ κινηματογράφου «Ὀρφεύς», κάθε Κυριακή πρωί.

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Ὅσοι παρακολούθησαν τίς παραστάσεις τοῦ θιάσου τῶν Γάλλων φοιτητῶν τῆς Σορβόννης στήν Ἐπίδαυρο, στούς Δελφούς καί στό ἀρχαῖο θέατρο τῶν Πατρῶν, ἀπῆλαυσαν ἕνα ἐξαιρετικό καλλιτεχνικό θέαμα. Ἡ ἀπόδοσις τῶν «Περσῶν» τοῦ Αἰσχύλου ἀπό τούς Γάλλους φοιτητάς ὑπῆρξε, κατά γενική ὁμολογία, τελεία, ἡ δέ σκηνή τῆς ἐπικλήσεως τοῦ πνεύματος τοῦ Δαρείου, συγκλονιστική. Οἱ Γάλλοι φοιτηταί, εἶχαν ἔρθει στήν Ἑλλάδα χάρις στήν ἀείπαινη πρωτοβουλία τῶν ἀδελφῶν Τυπάλδου, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀναλάβει ὅλες τίς δαπάνες τοῦ ταξιδίου τους καί τῆς ἐδῶ διαμονῆς τους. Τίς ἡμέρες που δέν εἶχαν παραστάσεις, οἱ Γάλλοι φοιτηταί της Σορβόννης, άπολαύσανε τήν ἑλληνική θάλασσα, στή διεθνῆ κατασκήνωσι τοῦ Σκλόκατρου. Γενικά, οἱ νεαροί σπουδασταί, άνάμεσα στούς ὁποίους ἦταν καί άρκετές κοπέλλες, ἔμειναν κατενθουσιασμένοι μέ τήν Ἑλλάδα καί τή φύσι της, ἀλλά καί μέ τήν ὑποδοχή που τούς ἔγινε άπό τό ἑλληνικό θεατρόφιλο κοινό.

ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΑΙΔΟΥ

Πρίν ἐπιστρέψη στή Νέα Ὑόρκη, ἡ διάσημη Ἑλληνίδα μεζοσοπράνο Ἑλένη Νικολαΐδου, θά δώση στήν αἴθουσα τοῦ «Ὀρφέα» ἕνα άποχαιρετιστήριο ρεσιτάλ. Τό ρεσιτάλ ὡρίσθη γιά τίς 14 Ὀκτωβρίου. Ἡ ἐπιτυχία πού ἐσημείωσε ἡ Ἑλένη Νικολαΐδου κατά τό φεστιβάλ Ἀθηνῶν, ἦταν χωρίς προηγούμενο.

ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ

Οἱ ἐγγραφές στήν Πρότυπη Σχολή Γονέων, που ἵδρυσε ὁ παιδαγωγός κ. Α. Κωνσταντέας, στήν ὁδό Ἀκάμαντος 15—30 Σεπτεμβρίου. Στή σχολή θά διδάξουν δασκάλοι, ἐπιστήμονες κάθε εἰδικότητος.

Η ΣΧΟΛΗ ΚΩΣΤΑ ΝΙΚΟΛΣ

Ἤρχισαν καί συνεχίζονται αἱ ἐγγραφαί τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς Σχολῆς Μπαλέτου καί Ρυθμικῆς Κώστα Νίκολς. Ἐκτός τῶν καθημερινῶν τμημάτων

● ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΠΕΡΔΕΜΑΤΑ

Πολλά μπερδέματα γίνονται στή σκηνή ὅταν παίζουν ἠθοποιοί που εἶναι στενοί συγγενεῖς μεταξύ τους. Ἔτσι, στή «Γκλόρια» δύο φορές παρουσιάστηκε ἡ Μιράντα νά εἶναι (στό ἔργο, φυσικά) ἐρωτική ἀντίζηλος τῆς κόρης της Κυβέλης Θεοχάρη κι ὁ Λάμπρος νά ἐρωτοτροπῆ μέ τόν ἀδελφό του, τή Μήτση.

Στόν «Ἅμλετ», πάλι, πού θ' ἀνεβασθῆ τό Δεκέμβριο στό «Βασιλικόν», ὁ Ἀλέξης Μινωτῆς θά εἶναι γυιός τῆς γυναίκας πού εἶναι ἐρωμένη τοῦ Κατίνας Παξινοῦ.

Στή «Μαρία Στούαρτ», ὅμως, μέ τήν ὁποία θ' ἀρχίση στίς 5 Ὀκτωβρίου τό «Ἐθνικόν», ἡ Βάσω Μανωλίδου καί ἡ Μαίρη Ἀρώνη, που εἶναι ἐξαδέλφες στήν πραγματικότητα, θά εἶναι καί θά ἐνσαρκώση τή Μαρία Στούαρτ στή σκηνή ἐξαδέλφες; Ἡ μία ἀπ' ἄλλη τήν Ἐλισάβετ. Μή καί ἡ διαφορά ὅτι, ἐνῶ ἡ Βάσω στή ζωή, θά ἐμφανισθοῦν στό ἔργο νά μισοῦν ἡ μία τήν ἄλλη καί, τελικά, ἡ Μαίρη νά χάση τό κεφάλι της Μαρίας Στουαρτ.

● Η ΜΠΛΑΝΣ ΤΙΜΠΟΜ, ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΦΟΥΣΤΑΝΙΑ ΤΗΣ

Ἀνάμεσα στίς διάσημες καλλιτέχνιδες που ἤρθαν γιά τό μελοδράματος «Ὁ Ἀθηνᾶς», ἄγαν καί ἡ Μπλανς Τίμπομ, που εἶναι διάσημη ὄχι μόνο γιά τήν ὑπέροχη φωνή της, ἀλλά καί γιά τά μακρύτατα μαλλιά της, που ἔχει νά τά κόψη 12 χρόνια καί ὅταν τά λύνη φαίνουν ἕως τούς ἀστραγάλους.

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

δι' ἀρχαρίους καί προχωρημένους, θά λειτουργήσουν καί εἰδικά άπογευματινά τμήματα γιά παιδιά, δραδυνά γιά τίς ἐργαζόμενες κυρίες καί δεσποινίδες καί τμήματα εἰδικῆς γυμναστικῆς τῆς κ. Θεοδώρας Βλαστοῦ. Δι' ἐγγραφάς καί πληροφορίας καθημερινῶς εἰς τήν διεύθυνσιν τῆς νέας Σχολῆς, ὁδός Καπλανών 10 (γωνία Μασσαλίας καί Καπλανών), τηλέφ. 610.107.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἡ ποιήτρια κ. Χρυσάνθη Ζιτσαία ἐξέδωκε μιά καινουργία ποιητική συλλογή μέ τόν τίτλο: «Λυρικοί δρόμοι». Ἡ κ. Ζιτσαία εἶναι γνωστή καί άπό παλαιότερα ἔργα της, που τά περισσότερα ἐξέδωκε, στή Θεσσαλονίκη ὅπου διαμένει. Εἶναι μιά λυρική ποιήτρια μέ πλούσιες άποχρώσεις καί πολλά ποιήματά της εἶναι ἐμπνευσμένα άπό λαϊκές παραδόσεις.

ΓΖΙΝΑ ΜΠΑΧΑΟΥΕΡ

Ἡ διάσημη Ἑλληνίδα πιανίστα κ. Τζίνα Μπαχάουερ, πῆρε τήν περασμένη ἑβδομάδα, στό Λονδῖνο, ὅπου βρίσκεται, μιά ἐπιστολή, μέ τήν ὁποία κάποιος ἄγνωστος τήν ἀπειλοῦσε νά τή σκοτώση ἂν θά ἐμφανιζόταν στή συναυλία της διρτουζέας τοῦ πιάνου, που ἐπρόκειτο νά δοθῆ τό Σάββατο. «Θά σάς σκοτώσω ὁπωσδήποτε ἐάν ἐμφανισθῆτε στή συναυλία», ἔλεγε ἡ ἐπιστολή. Καί παρακάτω: «θά τά κανονίσω ἔτσι ὥστε ὁ φόνος νά φανῆ σά δυστύχημα». Ἡ κ. Μπαχάουερ, που εἶναι παντοτεινή ὁπως εἶναι γνωστό, μέ τό διάσημο διευθυντή ὀρχήστρας κ. Σέλμαν, δέν πτοήθηκε άπό τήν άπειλητική αὐτή ἐπιστολή καί άποφάσισε νά παίξη ὁπωσδήποτε τό Σάββατο. Ἡ ἐπιστολή παραδόθηκε στή Σκώτλαντ Γιάρντ, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ άνακρίσεις. Μάλλον θά πρόκειται γιά κανένα τρελλό...

ΤΑΙΝΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μιά πολύ εὐχάριστη εἴδησι μᾶς ἦρθε άπό τό Χάλλυγουντ. Ἡ μεγάλη κινηματογραφική ἑταιρεία «Παραμάουντ», σέ συνεργασία μέ τήν Ἰταλική ἑταιρεία Πόντι - Ντέ Λαουρέντι, ἀποφάσισαν νά γυρίσουν ταινίες μέ θέματα άπό τήν ἑλληνική ἱστορία καί μυθολογία. Καί τό σπουδαιότερο εἶναι ὅτι οἱ ταινίες αὐτές θά γυρισθοῦν ἐδῶ, γιατί ἡ χώρα μας, χάρις στίς ἰδιαίτερες κλιματολογικές συνθῆκες της —ἀτμόσφαιρα, καθαρός οὐρανός— πλεονεκτεῖ άπό άπόψεως «κινηματογραφικῆς ἀποδόσεως». Μάλιστα οἱ εἰδικοί διερωτῶνται πῶς μέχρι σήμερα δέν σκέφθηκαν νά γυρίσουν ταινίες στήν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία, ἐκτός τοῦ κλίματός της, ἔχει καί ἀσύγκριτες φυσικές καλλονές, που μποροῦν ν' ἀποτελέσουν ἕνα ἐξαιρετικό πλαίσιο γιά πολύ σενάρια. Καί σκέπτονται οἱ εἰδικοί, αὐτό που παρέλειψαν στό παρελθόν, νά τό πραγματοποιήσουν τώρα "Ἔτσι θά γυρισθοῦν στή χώρα μας καί ταινίες μέ σύγχρονες ὑποθέσεις. Τό θέμα αὐτό, ἔλεγε μεγάλη σημασία γιατί, ἐκτός τοῦ ὅτι θά εἰσαχθοῦν στήν Ἑλλάδα χιλιάδες δολλάρια καί θά δοθῆ ἐργασία σέ ἑκατοντάδες "Ἕλληνες, θά γίνη μέ τίς ταινίες πρώτης τάξεως διαφημίσεως τῆς Ἑλλάδος στό ἐξωτερικό.

Τό μῆκος τῶν μαλλιῶν της, τήν ἔχει βάλει σέ πολλούς μπελάδες. Ἐκτός άπό τό χρόνο που τῆς ἀπασχολεῖ ἡ περιποίησίς τους, θέλει ν' ἀφιερώνη πολύ περισσότερο λαιμο γιά νά διαβάζη τά γράμματα που παίρνει άπό γυναῖκες, άπό ὅλες τίς χώρες τοῦ κόσμου, μέ τό ὁποῖο τῆς ζητοῦν συμβουλες γιά τό λούσιμο, γιά τό γτένισμα κ.λ.π.

'Ανάμεσα στ' ἄλλα, πῆρε κάποτε κι' ἕνα γράμμα άπό ἕναν 'Αμερικανό, άπό τό Λάραμι τῶν 'Ηνωμ. Πολιτειῶν, ὁ ὁποῖος τήν παρακαλοῦσε νά γράψη στή γυναῖκα του γιά νά τήν πείση νά μήν κόψη τά δικά της μαλλιά!

'Η Μπλάνς Τίμπομ εἶναι ἁπλή κι' ἀπέριττη. Σέ συνέντευξί της, εἶπε τά ἑξῆς γιά τό ντύσιμό της:

«Προσπαθῶ πάντα νά ἔχουν τά φορέματά μου ὅσο τό δυνατόν πιό ἁπλό στύλ καί ποτέ δέν διαλέγω, φορέματα ἡ καπέλα, ἀπό ἐκεῖνα που μποροῦν νά θεωρηθοῦν ὡς ἐξεζητημένα. Ἔστω κι' ἂν εἶναι πολύ τῆς μόδας. Τό ἀποτέλεσμα εἶναι νά φορῶ φουστάνια που τ' ἀγόρασα πρίν ἀπό 4 χρόνια καί ἐξακολουθοῦν γιατί τά ἁπλά φορέματα πάντα εἶναι τῆς μόδας.

»Τά ἐξεζητημένα πράγματα, ἔχουν τοῦτο τό κακό: ὅτι ὁ φορεμένα ἀπό τήν ἄλλη. Τό φόρεμα ἀγάπη μου» μέ τόν καντσονετίστα Γιάννη Νικολαΐδη (Πάρλοφον, gasp 2501—45 στρ.).

—«Πόρε με καπετάνιε μου», «Καραγιάνναινα», «Μή, τραίνα» καί «Μιά μικρή τσελιγγοπούλα», μέ τή Γεωργία Μηττάκη καί τό Θ. Παντίδη καί λαϊκή ὀρχήστρα (Πάρλοφον ggep 2502—45 στρ. ΕΡ).

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Οἱ ἑταιρεῖες Κολούμπια καί Ὄντεον ἐκυκλοφόρησαν, τελευταῖα, τούς πρώτους ἑλληνικῆς κατασκευῆς δίσκους 45 στροφῶν, μακράς διαρκείας. Ἰδού μερικοί άπό αὐτούς:

—«Μή μοῦ πασπονιέσαι», «Τώρα που σέ γνώρισα», «Ὀμορφη μου καρδερίνα» καί «Ρωτάω τά κύματα», μέ τή Νίκο Γούναρη καί τή Χορωδία 'Ελληνίδων (Κολούμπια segg 2501—45 στρ.).

—«Πάρ' το πρώτο πλοῖο κι' ἔλα», «Πεισματάρικο», μέ τή Μαγία Μελάγια καί τό Τρίο Κιτάρα καί, στήν ἄλλη ὄψι «Ὁ καφές καί τό τσιγάρο», καί «Νά μή σέ ξαναδῶ» μέ τόν Τώνη Μαρούδα καί τό Τρίο Κιτάρα (Κολούμπια segg 2502—45 στρ.).

—«Ἄχ μου Γιώργη Σκυριανέ», μπάλος καί «Ἡ Γεραλκίνα», μέ τήν "Ελσα Λάμπο ('Οντεον dsog 2501—45 στρ.).

—«Ἐνθυμοῦ» καί «Τοῦ χωρισμοῦ ὁ πόνος», κοντάδες, μέ τούς Κορώνη καί Φίλανδρο ('Οντεον dsog 2502—45 στρ.).

—«Εἴν' ἡ ζωή μου σφιχτά στή ζωή σου δεμένη», καί «Γύρνα ἀγάπη μου» μέ τόν καντσονετίστα Γιάννη Νικολαΐδη (Πάρλοφον, gasp 2501—45 στρ.).

—«Πάρε με καπετάνιε μου», «Καραγιάνναινα», «Μή, τραίνα» καί «Μιά μικρή τσελιγγοπούλα», μέ τή Γεωργία Μηττάκη καί τό Θ. Παντίδη καί λαϊκή ὀρχήστρα (Πάρλοφον ggep 2502—45 στρ. ΕΡ).

Η ΖΩΗ ΜΑΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

ΤΙ ΕΣΤΙ «ΔΕΞΙΩΣΙΣ»

Τί ἐστί «δεξίωσις»; Μήν ψάξετε τό ἐγκυκλοπαιδικό λεξικό. Δέν πρόκειται νά σᾶς δώση τόν πραγματικό της ὁρισμό. Τό πολύ-πολύ νά σᾶς πληροφορήση ὅτι ἡ δεξίωσις εἶναι ἕνα εἶδος κοσμικῆς, οὐ μήν ἀλλά καί ἐπισήμου συγκεντρώσεως, εἰς τήν ὁποίαν προσέρχονται οἱ καλεσμένοι κατόπιν ἰδιαιτέρων προσκλήσεων, διά νά ἑορτάσουν μίαν ἐπέτειον ἤ ἕνα εὐχάριστον γεγονός.

Τζίφος. Αὐτός δέν λέει σχεδόν τίποτε. Παρόμοιες πληροφορίες περί δεξιώσεων ἔχουν καί ὅσοι πρωτοπᾶνε σέ μιά δεξίωσι καί τρομοκρατοῦνται άπό μῆνες τί θά φορέσουν, τί θά ποῦν, πῶς θά σταθοῦν, μελετοῦν ὡς καί τίς παραμικρότερες λεπτομέρειες, κάνουν καί πρόβες μπρός στόν καθρέφτη τους καί στό τέλος ὅλα αὐτά εἶναι ἀνεφάρμοστα. Διότι εἶναι τά ὀλιγώτερο χρήσιμα σέ μιά δεξίωσι...

Κι' ὅμως, τό εἶδος παρομοίων συγκεντρώσεων θεωρεῖται πλέον τῆς μόδας. Πρῶτα, δεξιώσεις ἔκαναν μόνο τ' Ἀνάκτορα, οἱ Κυβερνήσεις, οἱ Πρεσβεῖες καί γενικά οἱ κατέχοντες ἐπίσημους τίτλους. Σήμερα ὅμως τό πράγμα ἔχει πάρει ἔκτασι καί στούς κατέχοντας μόνο παραδάκι ἤ ἁπλῶς ἔχοντες ὑψηλές γνωριμίες.

Ἀπειλούμεθα λοιπόν μέ δεξιώσεις κι' ἀξίζει τόν κόπο νά σᾶς ὁδηγήσω σέ κάποια ἐπίσημη δεξίωσι, γιά νά πάρετε μιά ἰδέα τοῦ...περιεχομένου της.

*

"Εφτασα μέ φοβερό τράκ. Στήν εἴσοδο στεκόταν χαμογελαστός καί μέ παπιγιόν, ἕνας θυρωρός. Ψιθυρίζω στό συνοδό μου:

— Δῶσ' του τήν πρόσκλησι.

— Δέν χρειάζεται.

— Καί πῶς θά μποῦμε μέσα;

— Μά κανεῖς δέν καταδέχεται νά δείξη τήν πρόσκλησί του. Γιά νάρχεται, ὑποτίθεται ὅτι εἶναι προσκαλεσμένος.

Πραγματικά. "Εμπαινε στή μεγάλη σάλα τόσος κόσμος, ἄγνωστος σχεδόν μεταξύ του, ἄγνωστος άκόμα καί στούς διοργανωτάς τῆς δεξιώσεως, χαιρετοῦσε καί δέν τόν σταματοῦσαν. Δηλαδή, ἀρθρον πρώτον: Μπορεῖ ὁ ὁποιοσδήποτε ἐφωδιασμένος μέ τήν ἀπαραίτητη ἀμφίεσι καί μέ τό ἀπαραίτητο θράσος, νά παρευρεθῆ καί στήν ἐπισημότερη δεξίωσι!...

Εἴσοδος ἐλευθέρα. Καί ἐφ' ὅσον ὑπάρχει εἴσοδος ἐλευθέρα, τά παρακάτω μή τά φοβᾶστε διόλου. Ἀπό κεῖ κι' ἔπειτα ἡ μάνα χάνει τό παιδί καί τό παιδί τή μάνα. "Ας τά πάρουμε ὅμως τά γεγονότα μέ τή σειρά:

Τούλάχιστον εἶχαν καταφθάσει πρίν άπό μᾶς δέκα ντουζίνες προσκαλεσμένοι. Τρόμαξα. Ψιθυρίζω στό συνοδό μου:

— Σ' δλους αὐτούς θά μέ συστήσης;

— Δέ χρειάζεται. Θά χαιρετοῦμε μόνο ὅποιον γνωρίζουμε.

— Κι' ἂν δέν γνωρίζουμε κανένα;

— Μή σέ νοιάζη. Πᾶμε νά φᾶμε.

— Νά φᾶμε;

— Καί βέβαια.

— Μ' άκόμα δέν ἤρθαμε.

— Δέν ἔχει σημασία. 'Εδῶ, ὅποιος ἔρχεται, πάει κατευθεῖαν στό μπουφέ. Γιά κύτταξε.

Κύτταξα μέ κάτι μάτια νά —γαρίδα. "Οσοι προσέρχονταν, χαιρετοῦσαν στό χαλ τούς οἰκοδεσπότες καί προχωροῦσαν κατ' εὐθεῖαν γιά τό «φητό». Κι' οἱ ἄλλοι ἔκαναν τό ἴδιο. Εἶχαν πέσει μέ τά μοῦτρα στά μεγάλα τραπέζια που ἦταν κατάφορτα μέ ὅλα τά καλά τοῦ 'Αβραάμ καί τοῦ 'Ισαάκ καί παράγγελναν στά γκαρσόνια ὅ,τι ὀρεγόταν ἡ ψυχή τους. Σάν τό σπίτι τους. Βάλε καί κοτόπουλο. Καί μαγιονέζα. Καί γαριδοῦλες. Καί θερμούτ.

Τάχασα. 'Ο συνοδός μου μ' ἅρπαξε ἀπ' τό χέρι, ἔσπρωξε δυό πρώην ὑπουργούς καί δυό 'Ιταλίδες κόμησσες (ἤξερα τίς φάτσες τους ἀπ' τίς ἐφημερίδες) που τραγανίζανε μέ τά...χέρια μπρός στό τραπέζι. Δῶσε!

Τί νά σᾶς πῶ. Προσαρμόστηκα στό περιβάλλον γιά νά μή φανῶ καθυστερημένη. "Αδειαζα τόνα πιάτο, ἔβλεπα τούς γύρω μου νά γεμίζουν δεύτερο, ἀπάνω του κι' ἐγώ στό δεύτερο. Καί στό τρίτο. Καί στόν ἀστακό. Καί στά πτί φούρ. Καί στίς τσουρεσκι. Καί τσαμπίτο τσούς. Καί λεμονάδες. Καί θερμούτ.

Στό μεταξύ πετάγαμε καί καμμιά κουβέντα.

— Δέν ἀντέχω ἄλλο, εἶπα στό συνοδό μου.

— Κι' ἐγώ. "Ας πηγαίνουμε.

— Πῶς; Νά πηγαίνουμε;

— 'Αφοῦ χορτάσαμε, τελείωσε.

— Μά δέν θά μᾶς παρεξηγήσουν οἱ ἄνθρωποι; Σκέφου γιά ποιούς θά μᾶς περάσουν. "Ηρθαν, φάγανε καί φύγανε.

'Ο συνοδός μου χαμογέλασε. Εἶχε δλέπετε πείρα άπό δεξιώσεις.

— Μήν ἀνησυχῆς. Αὐτό σημαίνει δεξίωσι. Νά φᾶς. νά πιῆς, πτιέση νά μείνης. Ἁπλά πράγματα. Πᾶμε. Κύτταξε. Φεύγουν κι' ἄλλοι...χορτάτοι σάν ἐμᾶς.

Προχωρήσαμε, χαιρέτησα κατακόκκινη άπό ντροπή τούς οἰκοδεσπότες (ἀδύνατο νά συνηδίσω κάτι τέτοια μέ τήν πρώτη), μαίνει δεξίωσις!

Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ: Καθώς γυρίζαμε σπίτι, ὁ συνοδός μου πήγαμε...παρανόμως! Τί τοῦ λές!...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Ἀπό τή σκηνή καί τά παρασκήνια

● ΤΑ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

'Η χειμερινή σαιζόν πλησιάζει καί τά ἀθηναϊκά θέατρα, τό ἕνα μετά τό ἄλλο, ἑτοιμάζονται ν' ἀνοίξουν τίς πύλες τους. Τά ἐναρκτήρια ἔργα που θά παρουσιάσουν εἶναι τά ἑξῆς:

● Στό «ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ» ἡ κατιχή σκηνή θ' ἀρχίση μέ τή «Μαρία Στούαρτ» τοῦ Σίλλερ, στήν ὁποία θά πρωταγωνιστήσουν ἡ Βάσω Μανωλίδου, ἡ Μαίρη Ἀρώνη καί ὁ Γιώργος Παππᾶς.

● Στό θέατρο «ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ» θ' ἀνεβασθῆ τό θραδευμένο ἔργο τοῦ Τέννεση Οὐίλλιαμς «Ἡ λυσασσμένη γάτα» μέ τόν Δ. Μυράτ, τό Β. Διαμαντόπουλο, τή Βούλα Ζουμπουλάκη καί τή Τζόλη Γαρμπῆ.

● Στό θέατρο «ΜΟΥΣΟΥΡΗ» ἡ κωμωδία τοῦ Ζάν 'Ανούϊ «Πρόσκλησις στόν πύργο», μέ τήν "Ελλη Λαμπέτη, τόν Κώστα Μουσούρη καί τό Δημ. Χόρν.

● Στό «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ» ὁ «Ἠθοποιός Κήν», τοῦ Δουμᾶ, κατά διασκευή Δ. Γιαννουκάκη, μέ τήν "Αννα Συνοδινού, τό Νίκο Χατζίσκο καί τήν Τιτίκα Νικηφοράκη.

● Στό θέατρον «ΑΘΗΝΩΝ», ὁ Λογοθετίδης μέ τήν "Ιλια Λιβυκοῦ, θά συνεχίσουν τή φάρσα τοῦ Λετραζ «Ξυλεῖες στά μαλακά» καί θ' ἀνεβάσουν ἀργότερα τή νέα κωμωδία τοῦ Δ. Ψαθᾶ «Ἕνας θλάκας καί μισός».

● Στό θέατρο «ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ» ὁ Μίμης Φωτόπουλος καί ὁ Ντίνος 'Ηλιόπουλος θά συνεχίσουν τήν κωμωδία του Στέφ. Φατιδέση «Στραδοτιμονιές», καί ἀργότερα θ' ἀνεβάσουν μιά νέα κωμωδία τοῦ 'Αλ. Σακελλαρίου.

● Στό «ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ», ὁ Κάρολος Κουν θά παρουσίαση τό "Βυσσινόκηπο" τοῦ Τσέχωφ.

● Στό θέατρον «ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ» ἡ Γιώτα Λάσκαρη, ὁ 'Αποστολος 'Αθδης καί ἡ Βίλμα Κάβουρη, θ' ἀνεβάσουν ἀποκλειστικά κωμωδίες.

● Στό «ΑΚΡΟΠΟΛ» πού θά μετατραπῆ σέ χειμερινό, θά συνεχισθῆ ἡ ἐπιθεώρησις «Γυναῖκες καί λουλούδια» τῶν κ.κ. 'Ασημακοπούλου, Σπυροπούλου, Παπαδούκα καί ἀργότερα θ' ἀνεβασθῆ νέα ἐπιθεώρησις τῶν ἰδίων συγγραφέων.

● Στό θέατρο «ΚΥΒΕΛΗΣ», ἡ "Αννα καί ἡ Μαρία Καλουτά μέ τό Νίκο Σταυρίδη, θ' ἀνεβάσουν μιά νέα ἐπιθεώρησι τῶν κ.κ. 'Ασημάκη Γιαλαμᾶ, Γ. Θεοδίου, Κ. Ποντέντεμ.

● Η ΜΑΡΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΝΑ

Τά προγνωστικά τῶν θεατρικῶν στηλῶν τῆς «Γυναίκας», σημείωσαν ἀπόλυτη ἐπιτυχία. Τό εἴπαθθε γιά τή διετία 1954—1955, στήν ἐκλεκτή Κοτοπούλη, ἀπονέμεται, γιά τή διετία 1954—1955, ἡ νέα πρωταγωνίστρια τῆς εὐκαιρίας "Αννα Συνοδινοῦ. Μέ ἐξαιρετικά μερικά λόγια τῆς ἀναφερθοῦμε αὐτή, ἀξίζει ν' ἀποθέτησης τσογιοδοῦ σέ κάποιο δημοσιογράφο, που εἶχαν λεχθῆ τό 1951, κατά τήν πρώτη ὁπονομή τοῦ ἐπάθλου, στήν "Ελλη Λαμπέτη. Εἶχε πῆ, λοιπόν, ἡ Μαρίκα:

«'Εμείς, ὅ,τι εἴχαμε νά δώσωμε, τό δώσαμε. Τώρα ἔρχονται οἱ καινούργιες... 'Η Λαμπέτη, ἡ Μελίνα, ἐτοῦτη (κι' ἔδειξε τήν παρευρισκόμενη στή συνομιλία "Αννα Συνοδινού). Σ' αὐτές στηρίζει τίς ἐλπίδες του τό ἑλληνικό θέατρο...»

● Ο ΧΟΡΝ ΚΙ' ΟΙ ΦΛΕΣ ΤΟΥ

'Ο πολύς κόσμος νομίζει ὅτι οἱ καλλιτέχνες εἶναι ὄντα ἀλλόκοτα, ἀκατάστατα, μέ πρόσαλλα, μέ ὑποφυκή ψυχοσύνθεσι. Κι' ὅμως, νά ἑέρατε πόσο τυπικοί εἶναι μερικοί! Πάρτε παράδειγμα τό Δ. Χόρν. Εἶναι τακτικός σέ ὅλα του, μέχρι σχολαστικότητος! Ἰδιαιτέρως μάλιστα, σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τίς ... παντοφλες του. Φροντίζει νά τίς ἔχη τοποθετημένες, στήν κρεβατοκάμαρα τό κάθε ἀπόγευμα καί στό καμαρίνι του, στήν ἴδια πάντα θέσι, ἴσιες, εὐθυγραμμισμένες, σ' ὑμμετρικές. "Αν καμμιά φορά τύχη νά δῆ ἀναποδογυρισμένη τή μιά παντόφλα του, γίνεται ξέφρενος! Πολλές φορές, μάλιστα, που ἔχει δῆ ξέω κι' ἔχει ἐξαγάσει ἐν τῆς τοποθέτησης κανονικά, γυρίζει πίσω νά δῆ ἄν εἶναι στή θέσι τους καί νά τίς τακτοποιήση.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΜΟΔΑ

Δεκατέσσερα μοντέλα από τις τελευταίες ιταλικές δημιουργίες

1 ΜΑΡΟΥΤΣΕΛΛΙ: Λανσάρει τὴ γραμμὴ «άμπέρ», ποὺ ἀρχίζει ἀμέσως κάτω ἀπ' τὸ στῆθος. Γαρνιτοῦρες βελούδινες καὶ σκουφὶ μυτερό.

2 Πολὺ μικρὸ καπέλο τοῦ οἴκου Καρτόνι. Λουλούδι μὲ πολὺ μακρὺ μίσχο.

3 ΚΑΡΟΣΑ: Πολὺ πλούσιος, πτυγωμένος γιακάς, μπαίνει σὰ γούνα.

4 ΓΚΟΥ·Ι·ΝΤΙ: Κίνησις πρὸς τὰ πίσω. Πλάτη «μπλουζάν», γιακὰς μεγάλος.

5 ΑΝΤΟΝΕΛΛΙ: Ἡ γραμμὴ «μπεϊμπυλοὺκ» (δηλαδὴ μωρουδίστικη). Τὸ ροῦχο πέφτει φαρδὺ μὲ ἀφέλεια.

6 ΣΙΜΟΝΕΤΤΑ: Γραμμὴ «τουνὶκ» καὶ στενὴ φούστα. Μεγάλος γιακάς.

7 ΜΑΡΟΥΤΣΕΛΛΙ: Μπολερὸ ποὺ γαρνίρεται μὲ ἀστρακάν, ἐπίσης κατὰ τὴν ἀνατολίτικη ἐπίδρασι. Κουμπώνει πίσω, ἀνεβαίνει λίγο ψηλὰ στὸ λαιμό.

8 ΚΑΡΟΣΑ: Ταγιὲρ φανταιζί. Διπλὲς σειρὲς ἀπὸ ὁριζόντιες τσέπες. Γούνινο γιακαδάκι, Ζακέτα μακρυὰ καὶ ἴσια. Καπέλο μοντέρνο.

9 ΦΑΜΠΙΑΝΙ: Ντὲ - πιὲς μὲ δέσιμο ἀπὸ γούνα. Τὸ δέσιμο ἀρχίζει ἀπὸ τὰ πλάγια. Ἡ μανικοκόλλησι ψηλότερα ἀπ' τὸν ὦμο, λίγο τετραγωνισμένη.

10 ΚΑΡΟΣΑ: Κόψιμο μονοκόμματο, φόρεμα σκέτο μὲ γυριστὸ λοξὸ γιακά. Τέσσερις τσέπες μὲ καπάκι, γαρνιρισμένες μὲ πιετάκια ἢ πλισέ.

11 ΜΑΡΟΥΤΣΕΛΛΙ: Φόρεμα σὲ τύπο μακρυὰς τουνίκ. Ἡ τουνὶκ εἶναι ἀνοιχτὴ στὰ πλάγια κάτω καὶ γαρνίρεται μὲ γαζί. Κάτω ἀπὸ τὴν τουνὶκ βγαίνει βολάν.

12 ΑΝΤΟΝΕΛΛΙ: Μπλούζα μὲ τάλια μονοκόμματη. Ἡ κορδέλα κάτω ἀπὸ τὸ στῆθος τὸ ὑπογραμμίζει ὡραῖα καὶ τὸ κρατάει ψηλά.

13 ΚΑΡΟΣΑ: Ταγιὲρ φανταιζί, γαρνίρεται μὲ μικρὸ γιακαδάκι καὶ πολὺ μεγάλο φιόγκο.

14 ΒΕΝΕΤΣΙΑΝΙ: Ρεντιγκότα μὲ βελούδινο γιακά. Τὸ «σουφλὲ» τῆς τσέπης εἶναι ἐπίσης φτιαγμένο μὲ ἐπιμέλεια, ἀπὸ βελοῦδο.

ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ
ἑνὸς ἀστυνομικοῦ

ΕΥΘΥΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ Τουφὲν κύτταξε τὸν Βινσενὼ ποὺ μόλις εἶχε μπῆ στὸ γραφεῖο του. Ὁ ἐπισκέπτης ἦταν κάτωχρος, τὰ χέρια του ἔτρεμαν καὶ σωριάστηκε βαρὺς σὲ μιὰ καρέκλα.

— Τί μοῦτρα εἶν' αὐτά; τὸν ρώτησε ὁ Τουφέν. Τί σοῦ συμβαίνει;

Ὁ Βινσενὼ διηγήθηκε τὰ βάσανά του στὸν καλύτερο φίλο του. Ἡ Μαρσὲλ, ποὺ τὴ λάτρευε, ἤθελε νὰ τὸν ἐγκαταλείψη. Ἦταν φοβερό. Ἂν πάθαινε τέτοιο κακό, δὲν θὰ ζοῦσε. Θὰ ριχνόταν στὸ...ποτάμι.

Ἀλλὰ ὁ Τουφὲν τὸν καθησύχασε καὶ κατάφερε νὰ τονώση τὸ ἠθικό του. Ὕστερα τοῦ ξεφούρνισε μιὰ ἰδέα, ποὺ ὁ ἴδιος, μὲ πολλὴ μετριοφροσύνη, τὴν χαρακτήρισε μεγαλοφυῆ!

—Θὰ δώσης ραντεβοὺς στὴ Μαρσὲλ στὴν πλατεῖα τῆς Δημοκρατίας, δυὸ βήματα ἀπὸ τὸ σπίτι μου. Θὰ συζητήσης τὴν ὑπόθεσί σας στὸ πεζοδρόμιο. Θὰ τὴν ἀπειλήσης πὼς θὰ σκοτωθῆς, κάνοντας ζωηρὲς χειρονομίες ποὺ θὰ τὶς βλέπω ἀπὸ μακρυά, Τότε θὰ φθάσω μὲ τὸ αὐτοκίνητό μου ποὺ τὸ ξέρεις καλά, καὶ μόλις θὰ βρίσκωμαι πέντε μέτρα μακρυά σας, θὰ ξαπλωθῆς φαρδὺς πλατὺς στὴ μέση τοῦ δρόμου, μπροστὰ στὶς ρόδες. Ἡσύχασε, θὰ φρενίρω ἐγκαίρως καὶ καθὼς ἡ Μαρσὲλ δὲ μὲ γνωρίζει...

Ἀλλὰ ἕνας κακὸς δαίμονας βάλθηκε νὰ χαλάση τὴ δουλειά. Λίγα λεπτὰ πρὶν ἀπ' τὴν κωμωδία, ποὺ εἶχε σκηνοθετηθῆ τόσο καλά, ὁ Τουφφὲν ἀργοπόρησε ἀπὸ κάποιο τηλεφώνημα. Στὰ μεταξύ, ἕνας λωποδύτης ἅρπαξε τὸ αὐτοκίνητό του καὶ ρίχτηκε σὰν ἀστραπὴ πρὸς τὴν πλατεῖα τῆς Δημοκρατίας. Ὁ Βινσενώ, πιστεύοντας ὅτι στὸ βολὰν ἦταν ὁ φίλος του, ἔπεσε μπροστὰ στὶς ρόδες καὶ... λίγο ἀργότερα βρέθηκε στὸ νοσοκομεῖο μὲ σπασμένο τὸ πόδι, ἐνῶ ἡ Μαρσὲλ λιποθύμησε καὶ συνῆλθε μιὰ ὥρα ἀργότερα σ' ἕνα φαρμακεῖο.

Τὴν ἄλλη μέρα ἔτρεξε στὸ προσκέφαλο τοῦ ἀγαπημένου της, φωνάζοντας:

— Χρυσέ μου, τί ἐπιτυχία! Οἱ ἐφημερίδες χαλοῦν τὸν κόσμο μὲ τὸ κατόρθωμά σου... Μὰ εἶναι ἐκπληκτικὸ αὐτὸ ποὺ θέλησες νὰ κάνης. Ὁ κλέφτης τάχασε τόσο πολύ, ποὺ σταμάτησε τὸ αὐτοκίνητο καὶ τὸν ἔπιασαν. Ἦταν ἕνας ἐπικίνδυνος κακοποιός.

Κι' ἡ Μαρσὲλ ἀποτελείωσε, χαϊδεύοντας τρυφερὰ τὸ μάγουλο τοῦ Βινσενώ:

— Κι' ἐγὼ ποὺ νόμιζα πὼς ἤθελες ν' αὐτοκτονήσης! Ἂν στ' ἀλήθεια προσπαθοῦσες νὰ σκοτωθῆς δὲν θἄμενα κοντά σου. Ἕνας ἄντρας ποὺ σκοτώνεται γιὰ μιὰ γυναίκα εἶναι γελοῖος! ΖΑΝ ΚΟΛΜΠ

Ποιὸς θὰ τὸ τρώγε

Ὁ πατέρας διηγεῖται στὸ γυιό του τὸ μῦθο τοῦ Αἰσώπου «Ὁ λύκος καὶ τ' ἀρνάκι». Ἀφοῦ τελείωσε τὴν ἀφήγησι τοῦ λέει:

— Βλέπεις, ἂν τ' ἀρνάκι ἦταν φρόνιμο καὶ δὲν ἔφευγε μακρυὰ ἀπὸ τὸ βοσκό, ἂν εἶχε μείνει κοντὰ τοὺς γονεῖς του, δὲν θὰ εἶχε τόσο τραγικὸ τέλος.

—Καὶ τί μ' αὐτό, ἀπαντάει τὸ παιδάκι, σκεπτικό.

—Μ' ἀφοῦ σοῦ λέω πὼς δὲν θὰ τὸ ἔτρωγε ὁ λύκος.

—Δὲν θὰ τὸ τρώγε ὁ λύκος, ἀλλὰ τὰ τρώγαν ἀσφαλῶς οἱ ἄνθρωποι.

ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΜΑΣ

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΠΗΡΕΑΣΗ ΤΗΝ ΣΕΞ-ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ;

ΝΑΙ: ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ: Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΖΩΤΙΚΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΥΟ «ΦΥΛΩΝ» ΕΠΗΡΕΑΖΕΤΑΙ, ΑΡΓΑ ΑΛΛΑ ΣΤΑΘΕΡΑ, ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΑΣΙΚΕΣ ΤΡΟΦΕΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ, ΑΚΟΜΑ, ΑΠ' ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΤΟΥ ΖΩΟΥ ΠΟΥ ΤΡΩΜΕ ΤΟ ΚΡΕΑΣ ΤΟΥ!

ΓΙΑ την αὔξησι τῆς ζωτικότητος τοῦ φύλου στὰ ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια, καὶ συνεπῶς γιὰ τὴν αὔξησι τῆς ζωτικότητος αὐτῆς ἐκεῖ, ὅπου αὐτὴ διαπιστώνεται ἐλαττωμένη, οἱ τελευταῖες ἀνακαλύψεις τῆς ἰατρικῆς καὶ τῆς βιολογίας μᾶς ρουμε νὰ χρησιμοποιήσουμε εἴτε συγχρόνως εἴτε ξεχωριστὰ τὴν κάθε μιά.

Ἡ πρώτη ἀπὸ τὶς μεθόδους αὐτὲς πρέπει καὶ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ μόνο παιδαγωγικὴ μέθοδος ποὺ ἔχει σὰ σκοπὸ νὰ περιορίση τὶς ὅλο περισσότερο αὐξανόμενες σχετικὲς διαταραχὲς στὴ σύγχρονη νεότητα, εἴτε σὰν συγκεκριμένη προσπάθεια σὲ παιδιὰ ποὺ ἐμφανίζουν τέτοιες διαταραχὲς ἢ καθυστερήσεις. Τὸ σχολεῖο, οἱ λέσχες, ἡ ἐκλεκτικὴ ἐπίβλεψι τῶν παιχνιδιῶν, οἱ διάφορες ἀπασχολήσεις, τὰ σπόρ, οἱ φυσικὲς προσπάθειες καὶ ἡ ἀνάπαυσι, τὰ διάφορα διαβάσματα κ.λ.π. μποροῦν νὰ ἔχουν μιὰ ἐνδιαφέρουσα ἐπιβολὴ στὸ λεπτὸ πρόβλημα τῆς εἰδικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν δύο φύλων.

Δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγη ὅτι μιὰ «ἀγοριστικὴ» παιδαγωγική, πρέπει νὰ εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετη ἀπὸ μιὰ «κοριτσίστικη». Ἡ πρώτη ἔχει σὰ βάσι τοὺς μογῶνες, τὶς περιπέτειες, τὸ θάρρος καὶ τὸν ἡρωϊσμό, ἐνῶ ἡ δεύτερη ἔχει σὰ βάσι κια καὶ τὰ λεπτὰ τραγούδια, τὴ στοργή, δεύτερη ἀπαλή.

Βέβαια, ὅλα αὐτὰ ἐφαρμόζονται μόνο στὰ παιδιά, καὶ τὸ πέρασμα στὴν ἐφηβεία, κάνει πιὰ ἄχρηστη αὐτὴ τὴ μέθοδο.

Ἡ δεύτερη μέθοδος συνίσταται στὴν συγκεκριμένη ἐπιστημονικὴ παιρέμβασι, μὲ τὴ χρησιμοποίησι τῶν σεξουαλικῶν ὁρμονῶν. Ὁρμόνες ἀνδρικὲς (τὰ λεγόμενα ἀνδρογόνα: ἡ Τεστοστερόνη καὶ ἡ Ἀνδροστερόνη) γιὰ τοὺς ἄνδρες. Καὶ γιὰ τὶς γυναῖκες, οἱ γυναικεῖες ὁρμόνες ἢ οἰστρογόνα (Ἐστρόνη—Ἐστραδιόλη). Ἡ μέθοδος αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῆ μόνο ἀπὸ γιατροὺς καὶ σὲ συγκεκριμένες περιπτώσεις καὶ ποσολογίες.

Ἡ τρίτη μέθοδος συνίσταται στὴν ὀρθολογικὴ χρησιμοποίησι τοῦ παράγοντος διατροφή. Ἡ μέθοδος αὐτὴ δὲν ἔχει ἀκόμη ἐπιδοκιμασθῆ ἀπὸ τὴν κλασσικὴ ἐπιστήμη, εἶναι ὅμως τόσο λογικὴ καὶ τόσο ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ πράγματα, ὥστε ἐλπίζομε, πὼς θ' ἀποτελέση σύντομα μιὰ ἀπὸ τὶς μεθόδους ἐπεμβάσεως στὸ λεπτὸ πρόβλημα ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει.

Ἀνάμεσα στὴ διατροφὴ καὶ τὴ σεξουαλικὴ ζωὴ (καὶ τὴ ζωτικότητα τῶν φύλων) οἱ σχέσεις καὶ στενὲς εἶναι καὶ πολυάριθμες. Στὰ ἔντομα ποὺ ζοῦν σὲ κοινωνίες π.χ. ἡ διατροφὴ ἀρκεῖ στὸ νὰ μετατρέψη τὴ γόνιμη θῆλυ σ ἐργάτρια στείρα, καὶ τὴ στείρα ἐργάτρια σὲ γόνιμη θῆλυ. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ ὠνομάστηκε ἀλλάωστε καὶ τροφικὸς εὐνουχισμός. Οἱ θηλυκὲς χάνουν τὴν ἱκανότητα τῆς ἀναπαραγωγῆς καὶ ἀποκτοῦν χαρακτηριστικὰ ἐργατιρῶν γιατὶ ἀντὶ νὰ διατρέφωνται ἀπὸ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα συστατικὰ τῆς διατροφῆς τους, τὰ δίνουν στὶς νύμφες. Στὶς μέλισσες ἐπίσης, ἡ βασίλισσα τρέφεται μὲ μιὰ εἰδικὴ τροφή, τὸν περίφημο «βασιλικὸ πολτό», ὁ ὁποῖος, ὄχι μόνο παρατείνει τὴ ζωή τους, ἀλλὰ ἐξελίσσει καὶ προάγει τοὺς χαρακτῆρες τῆς γονιμότητας καὶ τῆς θηλυκότητάς της. Αὐτὰ γιὰ τὰ ἔντομα.

Στὰ θηλαστικά, ἔχει διαπιστωθῆ ὅτι μιὰ διατροφὴ πλούσια σὲ λευκώματα εὐνοεῖ τὴ στειρότητά τους, ἐνῶ ἀντίθετα διατροφὴ πλούσια σὲ δημητριακὰ καὶ σπόρους εὐνοεῖ τὴ γονιμότητα. Σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὸν ἄνθρωπο, εἶναι συνηθισμένο τὸ φαινόμενο τῆς στειρότητος καὶ τῆς μειώσεως τῆς ζωτικότητος στοὺς παχυσάρκους καὶ τῶν δύο φύλων. Αὐτοὶ θεραπεύονται πολὺ εὐκολώτερα ἀκολουθώντας σύγχρονα μὲ τὴν ἄλλη θεραπεία, καὶ μιὰ δίαιτα ἀδυνατίσματος.

Ὑπάρχει λοιπὸν μιὰ στενὴ σχέσι μεταξὺ διατροφῆς καὶ ζωτικότητος. Ἀλλά, κατὰ τὴ γνώμη μου, ὑπάρχει μιὰ ἀκόμη πιὸ στενὴ σχέσι ἀνάμεσα στὸ φῦλο τοῦ καταναλωτοῦ καὶ μερικὰ ζωϊκὰ τρόφιμα. Τὰ τρόφιμα αὐτά, κατὰ τὴ γνώμη μου, δὲν ἔχουν μόνο μιὰ ποιότητα ἢ μιὰ ἠλικία, ἀλλὰ καὶ ἕνα φῦλο, καὶ περιέχουν ἐπομένως εἰδικὲς οὐσίες ἐρεθισματογόνες, φύσεως ἢ ἀρχῆς ὁρμονικῆς. Ἐρεθιστικὲς οὐσίες οἱ ὁποῖες ἐπιδρώντας κατὰ τρόπο συνεχῆ καὶ καθημερινά, εἶναι ἱκανὲς νὰ ἐπιφέρουν ἀποτελέσιματα, βραδέα μέν, ἀλλὰ συνεχῆ, βέβαια καὶ σταθερά.

Συνοπτικά, θὰ ἔπρεπε δηλαδὴ νὰ προσανατολισθῆ κανείς, σὲ σχέσι μὲ τὴ διατροφὴ του, πρὸς τὰ τρόφιμα τὰ ὁποῖα περιέχουν τὶς εἰδικὲς ὁρμόνες, δηλαδὴ τοὺς παράγοντες «ἄρρεν» καὶ «θῆλυ».

Ο.ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΡΕΦΟΣ

Ἂς πάρουμε τὸ πιὸ χαρακτηριστικὸ παράδειγμα. Τὸ γάλα εἶναι, φυσικά, ἐκεῖνο ποὺ προκαλεῖ τὴ μεγαλύτερη προσοχή, γιατὶ μέσα σ' αὐτὸ ὅπως καὶ μέσα στὰ οὖρα, ἀνευρίσκονται οἱ πιὸ δυνατοὶ ὁρμονικοὶ παράγοντες, «ἀνδροποιητικοὶ» ἢ «γυναικοποιητικοὶ» ἀνάλογα μὲ τὸ φῦλο. Ὕστερα, τὸ γάλα, εἶναι ἡ μοναδικὴ διατροφὴ μας γιὰ μιὰ πολὺ ἐνδιαφέρουσα περίοδο τῆς ζωῆς μας, τὴν βρεφική.

Λοιπόν, τὸ γάλα ἑνὸς ζώου, περιέχει σὲ ἀφθονία αὐτοὺς τοὺς παράγοντας τοῦ φύλου. Πρέπει, ἐπομένως ἀναπόφευκτα νὰ ἔχη μιὰ σίγουρη βιολογικὴ ἐπίδρασι πάνω στὸ σχηματισμὸ τοῦ φύλου τοῦ ἀτόμου τὸ ὁποῖο τὸ χρησιμοποιεῖ ὡς τροφή. Τὸ γάλα ἔχει ἐπομένως ἕνα «φῦλο». Ἀλλὰ ἐνῶ, στὸ φυσικὸ μητρικὸ θηλασμό, τὰ πράγματα πηγαίνουν ὅπως ἡ φύσις τὰ ἔχει καθορίσει καὶ κανένα ἰδιαίτερο πρόβλημα δὲ μπαίνει, δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο ὅταν τὸ βρέφος θηλάζεται ἀπὸ μιὰ τροφὸ (παραμάνα). Καί, σὲ ἔτι προσεχές μέλλον χωρὶς ἀμφιβολία, ὁ γιατρὸς καὶ ὁ παιδίατρος θὰ πρέπει νὰ ἐξετάζουν ὄχι μόνο ἂν ἡ τροφὸς εἶναι ὑγιής, νέα, καὶ ρωμαλέα, ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ δικό της παιδὶ εἶναι τοῦ ἴδιου φύλου μὲ τὸ παιδὶ τὸ ὁποῖο θὰ θηλάση.

Καὶ μόνο τότε θὰ πρέπει νὰ τὸ θηλάζη. Τέλος, στὴν περίπτωσι διατροφῆς μὲ γάλα ἀγελάδας, ἐλπίζουμε ὅτι μιὰ μέρα θὰ ὑπάρχουν γαλακτοκομεῖα ὅπου θὰ συγκεντρώνεται χωριστὰ τὸ γάλα τῶν ἀγελάδων οἱ ὁποῖες ἔχουν γεννήσει μοσχαράκι ἀπὸ τὸ γάλα ἐκείνων ποὺ ἔχουν γεννήσει γελαδίτσα. Ἔτσι θὰ εἶναι δυνατὸ νὰ διατρέφουμε τὸ μικρὸ ἀγοράκι μὲ γάλα ἀπὸ τὶς πρῶτες καὶ τὸ κοριτσάκι μὲ γάλα ἀπὸ τὶς δεύτερες. Πολὺ περισσότερο ἀκόμη ἀφοῦ ξέρουμε πὼς οἱ ὁρμόνες οἱ σεξουαλικὲς εἶναι ὅμοιες, ἀπὸ ὁποιο ζῶο καὶ ἂν προέρχωνται.

...ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΕΝΗΛΙΚΟΥ...

Ἂς ἔλθουμε τώρα καὶ στὸ πιὸ ἐνδιαφέρον μέρος. Ἂν τὸ γάλα ἔχη ἕνα «φῦλο» θὰ πρέπει καὶ ἄλλη βασικὴ ἀνθρώπινη ζωϊκὴ τροφή, τὸ κρέας, νὰ ἔχη ἐπίσης, ἕνα «φῦλο» Πραγματικά, ἕνα κομμάτι κρέας, ποὺ προέρχεται ἀπὸ θηλυκὸ ζῶο εἶναι φύσεως θηλυκῆς καί, σὰν τέτοιο εἶναι πλούσιο σὲ παράγοντες θηλυκότητος, παράγοντες, ποὺ θὰ εἶναι ἰδιαιτέρως ἄφθονοι ἂν τὸ ζῶο βρίσκοται σὲ ἐγκυμοσύνη ἢ θηλασμό. Στὶς δυὸ αὐτὲς περιπτώσεις τὸ κομμάτι αὐτὸ τὸ κρέας, εἶναι διαποτισμένο ἀπὸ ὁρμόνες καὶ παράγοντες σεξουαλικοὺς μιᾶς μεγάλης ἐρεθιστικῆς ἱκανότητος, παράγοντες «θηλυκούς». Τὸ κρέας λοιπὸν αὐτὸ εἶναι μιὰ τροφὴ ἡ ὁποία ἔχει ἕνα «φῦλο» θηλυκὸ βέβαιο καὶ τονισμένο. Ἀντίθετα, ἕνα κομμάτι κρέας ποὺ προέρχεται ἀπὸ ἀρσενικὸ ζῶο, γερό, δυνατὸ καὶ σὲ πλήρη ἄνθησι τῶν ἱκανοτήτων του τῶν ζωϊκῶν καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ ζῶο ποὺ βρίσκεται στὴν περίοδο τῆς ἐρωτικῆς του δραστηριότητος εἶναι μιὰ τροφὴ «ἀρσενικοῦ φύλου», διαποτισμένη ἀπὸ ἀνδρογόνους ὁρμονικοὺς παράγοντας.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ...

Ἀντίθετα, ἕνα ἰσοβαρὲς κομμάτι κρέας ποὺ προέρχεται ἀπὸ ζῶο μικρὸ ποὺ δὲν ἔχει φθάσει ἀκόμη στὴν ἐφηβεία, ἀσεξουαλικὸ ἢ θηλυκὸ ἀδιάφορο, ἢ ἀπὸ ἕνα ζῶο εὐνουχισμένο ἀπὸ καιρό, ἢ ἀκόμη ἀπὸ ἕνα γερασμένο ζῶο τοῦ ὁποίου οἱ ἐρωτικὲς ἱκανότητες ἐσβήσαν ἢ εἶναι πολὺ ἐξασθενημένες, αὐτὸ τὸ κομμάτι κρέας εἶναι μιὰ τροφὴ οὐδέτερη ἀπὸ τὴν ἄποψι τῆς ζωτικότητος τοῦ φύλου.

Εἶναι λοιπὸν φανερὸ ὅτι τὸ γάλα καὶ τὸ κρέας ἔχουν ἕνα «φῦλο». Εἶναι ἐπίσης φανερὸ ὅτι καὶ τὸ γονιμοποιημένο αὐγὸ ἔχει ἕνα «φῦλο» ἂν καὶ δὲν ἔχουμε ἀκόμη στὴ διάθεσί μας τὰ μέσα νὰ διαγνώσωμε τὸ εἶδος τοῦ «φύλου» τοῦ γονιμοποιημένου αὐγοῦ, πρᾶγμα ποὺ δὲν θὰ ἀργήση πολὺ ἀκόμη νὰ γίνη πραγματικότης. Αὐτὰ λοιπὸν τὰ τρία τρόφιμα τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ τὰ πιὸ βασικὰ στὴ διάθεσί μας παράγοντες ἰσχυροὺς οἱ ὁποῖοι ἐπιτρέπουν τὸν ἐπηρεασμὸ τῆς ζωτικότητος τοῦ φύλου σὲ κάθε ἄτομο. Ἀκόμη περισσότερο, ποὺ ἔχουμε σήμερα τὴ βεβαιότητα, ὅτι οἱ ὁρμόνες τοῦ φύλου δὲν ἐπηρεάζονται καθόλου ἀπὸ τὰ πεπτικὰ ὑγρὰ οὔτε τοῦ στομάχου οὔτε τοῦ ἐντέρου. Πολλὲς μάλιστα ἀπὸ αὐτές, δὲν προσβάλλονται ἀπὸ τὶς ὑψηλὲς θερμοκρασίες τοῦ μαγειρεύματος.

Π. ΤΑΛΑΡΙΚΟ—Σ. ΓΚΕΡΜΟΣ

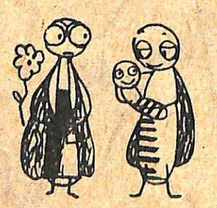

● Τὸ ἄρθρο ποὺ δημοσιεύεται σ' αὐτὴ τὴ σελίδα, περιλαμβάνει τὶς νέες κατακτήσεις τῆς ἐπιστήμης, πάνω στὸ θέμα τοῦ σεξουαλισμοῦ καὶ ἔχει γραφῆ ἀπὸ δυὸ διάσημους Εὐρωπαίους ἐρευνητές. Ἡ ἀπόδοσι του στὴ γλώσσα μας, ἔγινε ἀπὸ τὸν ἰατρὸ κ. Ν. Ι. Ζακόπουλο.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΔΥΝΑΜΙ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΔΩ δὲν ὑπάρχει ὁ Ἔρως. Ἀπ' τὸ μέρος τοῦ Ἄντρα, ὑπάρχει ἡ φιλικὴ διάθεσι σὲ μιὰ παλιά, ἁπλὴ γνωριμία. Ἀπ' τὸ μέρος τῆς Γυναίκας ὑπάρχει, ἐπιφανειακά, τὸ ἴδιο συναίσθημα καὶ—βαθύτερα—ἡ κακία μιᾶς ἀπωθημένης, πρὶν ἀπ' τὴν ἐκδήλωσί της, ἀγάπης. Ἡ συνάντησι, γιὰ τὸν Ἄντρα, ἦταν τυχαία. Γιὰ τὴ Γυναίκα ἦταν προμελετημένη καὶ ὠργανωμένη. Αὐτὸς εἶναι ἕνας ὡραίος καλοχτενισμένος ἀρρενωπὸς τύπος, μὲ κατασταλαγμένες ἀντιλήψεις καὶ ὥριμες σκέψεις. Αὐτή, μιὰ ὡραία Γυναίκα, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ «κατακτήση», ἂν δὲν ἐνέπνεε κάποιαν ὑπόνοια τρόμου, μὲ τὴν παγερὴ λάμψι ποὺ φαγγρίζει στὸ βλέμμα της.—κάτι σὰν τὴ μοχθηρὴ λάμψι ποὺ σπιθίζει, στὸ μάτι τοῦ φιδιοῦ.

Ἡ συνάντησι —δῆθεν τυχαία, εἴπαμε— γίνεται σὲ κάποιο μικρὸ ζαχαροπλαστεῖο, ἐκεῖ κατὰ τὸ πάρκο. Καί...

*

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ποὺ προσπερνοῦσε, κοντοστέκεται σὰν ξαφνισμένη).—Μπά; Ἐδῶ εἶσαι; Δὲν τὸ... περίμενα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σηκώνεται ἀπὸ τὸ τραπεζάκι του). —Μὰ ἐδῶ συχνάζω! (μὲ ἀφέλεια) Νόμιζα πὼς τὸ ἤξερες ἀπὸ χρόνια τώρα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ κάποια ταραχή).—Ναί; Δὲν τὸ εἶχα σκεφθῆ...δὲν τὸ θυμήθηκα...(προσπάθεια χαμόγελου) Τυχαῖα πέρασα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (καλοκάγαθα). —Καλὴ τύχη! Κάτσε νὰ σοῦ προσφέρω κάτι...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σὰ νὰ τὸ περίμενε).—Εὐχαριστῶ. Θὰ κάτσω λίγο... (στρογγυλοκάθεται, ἀνάβει τσιγάρο, τόνα πόδι ἀπάνω στ' ἄλλο, παραγγελία οὐζακίου, χαμόγελο καί,.. ἀμέσως στὸ θέμα) Τί γίνεται ἡ Κάτια;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ἀνύποπτα).— Καλά.:: Τὸ βράδυ ἔχουμε ραντεβού...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ἐρευνητικά). —Ἔξω;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ἤσυχα).—Στὸ σπίτι της...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ἀναστενάζοντας).—Στὸ σπί... (κόβεται ἀπότομα. Ἀλλαγή). Ὥστε ἐπισημοποιήθηκε τὸ πρᾶγμα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Βέβαια! Σοῦ κάνει ἔκπληξι;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (βεβιασμένα). —Ὄχι... καλὴ εἶναι ἡ Κάτια ἀλλά,.. νά, κάπως διαστικὰ ἔγιναν ὅλα. Δὲ νομίζεις;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ἤσυχα).—Δὲ νομίζω! Μὲ βρίσκεις... μικρός; Ἢ, μήπως, τὴν Κάτια... ἀνήλικη;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Ὄχι... δὲν πρόκειται γιὰ τὴν ἡλικία...Μιλάω γιὰ τ' ἄλλο... (ὑποκριτικά) Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα, ποὺ ρυθμίζουν τὴν εὐτυχία ἑνὸς ζευγαριοῦ, ὅταν πρόκειται ν' ἀποτελέση ἀντρόγυνο. Ἢ, ὄχι;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Ναί, πολλὰ ... Αἰσθάνομαι κατανόησι, συμφωνία χαρακτήρων...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ χαμόγελο) —...νὰ ξέρη ὁ ἕνας τὸν ἄλλον!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Κι' αὐτό!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Προπάντων αὐτό!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τῆς ρίχνει λοξὸ βλέμμα).—Δὲν ἔχω ἀντίρρησι...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μ' ἐκείνη τὴν ψυχρὴ ἀστραπὴ στὸ βάθος τῶν ματιῶν της, ποὺ θυμίζει βλέμμα φιδιοῦ, ἕτοιμου νὰ δαγκώση).—Ἔ, λοιπόν, αὐτὸ τὸ τελευταῖο νομίζω πὼς δὲν ὑπάρχει ἀνάμεσά σας! Ἢ, μᾶλλον ... ἐκείνη μπορεῖ νὰ σὲ ξέρη... (ἀπότομη στροφή, μὲ βλέμμα κατάματα) Ἐσὺ τὴν ξέρεις;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ποὺ ἀρχίζει νὰ καταλαβαίνη, χωρὶς... νὰ τὸ δείχνη).— Ἔλα θά! (πλατὺ γέλιο). Λὲς πὼς θἄπρεπε νὰ μοῦ τὴ συστήσης:

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (φαρμακερά). —Γιατί, ὄχι; (ἀπότομη ἀλλαγὴ) Ἀπὸ ἐνδιαφέρον σὲ σένα, δηλαδή! Μὴν ἐξηχάς πὼς τὴν ξέρω ἀρκετὰ χρόνια ποὶν τὴν γνωρίσης ἐσύ! (μὲ «καλοκάγαθη» ὑπουλότητα) Ἔ, φυσικὰ εἶναι νὰ ξέρω! τὰ τοτινὰ «μυστικά», ποὺ πολὺ ἀμφιβάλλω, ἂν σοῦ τὰ εἶπε ποτέ!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Τί σημασία μποροῦν νἄχουν ὅλα αὐτά;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ,— Μάθε τα, πρῶτα, κι' ὕστερα κρίνεις ἂν ἔχουν ἢ ὄχι, σημασία!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Μὰ τὸ βρίσκω τελείως περιττό. Ἐκεῖνα, ποὺ συνέβησαν πέρασαν καὶ πᾶνε. Μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ παρόν. Μᾶς ἀπασχολεῖ τὸ μέλλον. Τὰ ὑπόλοιπα εἶναι ἱστορία κι' ὁ μικρούλης, ὁ φτερωτὸς ἔρως, θὰ ἦταν ἀστεῖος, ἂν φοροῦσε μυωπικὰ γυαλάκια κι' ἄρχιζε... ἱστορικὲς μελέτες!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ κάποια τραχύτητα).— Νομίζεις, πὼς θὰ ἔχανε τίποτα, ἂν μ' ἀ-γαίνε;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Ναί, βέβαια ... Θὰ ἔχανα τὴ γαλήνη καὶ τὴ μακαριότητα τοῦ παρόντος, γιὰ κάτι ποὺ ἔγινε καὶ πέρασε καὶ πάει... Πῶς νὰ τὸ κάνουμε, ὁ ἔρως ἔχει πάντα τὴν ἀδυναμία νὰ προσβάλλεται ἀπὸ τὴ νοσηρότητα τῆς ἀναδρομικῆς ζήλειας. Γιατὶ νὰ τὸν μολύνουμε; Σήμερα ἡ «ὑγιεινὴ» τοῦ κατάστασις εἶναι λαμπρὴ καὶ ὅλα τὰ σημάδια δείχνουν, πὼς αὐτὴ ἡ ὑπέροχη «ὑγεία» θὰ διατηρηθῆ καὶ στὸ μέλλον. Ποιὸ θὰ ἦταν τὸ κέρδος του, ἂν κατσπιανόταν μὲ τὴν ἐρεύνα μιᾶς παλιᾶς ἀρρώστειας, ποὺ, στὸ κάτω - κάτω, συνέβη τὸν καιρὸ ποὺ αὐτὸς ὁ ἔρως δὲν εἶχε ἀκόμα γεννηθῆ;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Ξεχνᾶς πὼς ἡ ἱστορία τοῦ παρελθόντος εἶναι ἕνα δίδαγμα γιὰ τὸ μέλλον;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Σοφὸ τὸ γνωμικό σου, γιὰ τοὺς πολιτικοὺς καὶ γιὰ τοὺς κοινωνιολόγους. Ποτέ, ὅμως, γιὰ τοὺς ἐρωτευμένους. Στὸν ἔρωτα, ὅταν κανεὶς ἀρχίζη νὰ φοβᾶται γιὰ κάτι, τότε τὸ...παθαίνει ὁπωσδήποτε!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πικρόχολα). — Καὶ τὸ συμπέρασμα εἶναι πὼς ἀρνεῖσαι τὴν ἀναδρομὴ στὸ παρελθόν!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Ἀκριβῶς!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Ξέρεις, μήπως, πὼς λέγεται αὐτό;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ὑποθέτω... Θὰ ἤθελα μολαταῦτα, νὰ μάθω πῶς τὸ λὲς ἐσύ!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Ἐγὼ τὸ λέω «ἀδυναμία»!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (γελώντας).— Κύττα σύμπτωσι! Ἐγὼ τὸ λέω «δύναμι»!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κατάπληκτη) —Δύναμι;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σταθερά).— Ἀκριβῶς... Αὐτὸ εἶναι ἡ δύναμι στὴν ἀγάπη. Νὰ πιστεύης στὴν ἀξία της καὶ νὰ προτάσσης ἀπόλυτη ἀρνησι, στὶς προθέσεις ἐκείνων ποὺ ψάχνουν στὰ βάθη τοῦ παρελθόντος ν' ἀνακαλύψουν λίγο βόρβορο, νὰ τὸν πάρουν στὰ χέρια τους καὶ νὰ τὸν πετάξουν κατάμουτρα! Μὲ κατάλαβες τώρα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (φασομακερά). —Περίπου!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μπήγοντας τ' ἀγκαθάκι του).—Κι' ἐπειτα εἶναι ὡραῖο τὸ θέαμα, νὰ «βλέπης τοὺς «ἀναμαρτήτους», νὰ μένουν ἀπρακτοι, μὲ τὰ δάχτυλά τους δουτηγμένα στὸ βόρβορο, ποὺ οἱ ἴδιοι ἀνακάτεψαν!

(Ἡ γυναίκα νοιώθει τὸ τσίμπημα τοῦ ἀγκαθιοῦ. Κυπράζει, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβη, τὰ χέρια της καί, δὲ μένει παρὰ ἡ...

Αὐλαία

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

● **ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ:** Ἡ ἐποχὴ τοῦ κυνηγιοῦ, ποὺ ἄρχισε αὐτὲς τὶς ἡμέρες, συμβολίζεται θαυμάσια μὲ τὴν ὠραία αὐτὴ κοπέλλα, ποὺ κρατάει στὰ χέρια της μιὰ πάπια.

● **ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:** Ὁ κλασικὸς τύπος τῆς ζακέτας σας. Ἕνα ὡραιότατο πλεκτό, τοῦ ὁποίου τὴν ἐξήγησι θὰ βρῆτε στὴ σελίδα 6 τοῦ παραρτήματος πλεκτῶν, ποὺ συνοδεύει τὸ παρὸν τεῦχος. Ἡ ἐξήγησις δημοσιεύεται μὲ τὸν ἀριθ. 12.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Τέλλος Ἄγρας: Εἶναι τὸ ψευδώνυμο τοῦ Εὐαγγέλου Ἰωάννου. Γεννήθηκε στὴν Ἄρτα, στὰ 1899 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα, ἀπὸ μιὰν ἀδέσποτη σφαῖρα, τὸ Νοέμβρη τοῦ 1944. Ἐργάστηκε ὡς δημόσιος ὑπάλληλος κι' ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ποίησι, τὸν ἀπασχόλησε τὸ δοκιμιο καὶ ἡ διάλεξι, μὲ θέματα τὸν Μωρεάς, τὸν Καβάφη, τὸν Χατζόπουλο, τὸν Παπαδιαμάντη κ.ἄ. Λυρικὸς ποιητὴς ὁ Τέλλος Ἄγρας, γεμάτος λεπτὸ αἴσθημα καὶ ἀβρὴ συγκίνησι, ἔχει νὰ ἐπιδείξη στίχο ἄρτιο καὶ καλοδουλεμένο. Στὸ 1940 τιμήθηκε μὲ τὸ Κριτικὸ Βραβεῖο Ποιήσεως. Ὁ «Πὰν» εἶναι ἕνα χαρακτηριστικὸ του ποίημα, ἀπὸ τὴ ποιητικὴ συλλογή: «Τὰ βουκολικὰ καὶ τὰ ἐγκώμια».

ΠΑΝ

Σώπα! Ὧρες - ὧρες, δὲν ἀκοῦς, βαθειὰ ἀπ' τὸ περιβόλι; θρηνοῦν οἱ ἀγροτικοὶ θεοί, τὴν πράσινή τους σκόλη, γιὰ εἶν' οἱ φλογέρες ποὺ γλυκὰ λαλοῦν ἡ μιὰ στὴν ἄλλη;

(Στὶς στέρνες, εἶναι ἡ ὄψη σου, Χινόπωρο καὶ πάλι!)

Ὡς τόσο, χτὲς—ἡ ξαστεριὰ δὲ μ' εἶχε ξεπλανέσει— τὸν εἶδα: δρόμο γύρευε στῶν ἀμπελιῶν τὴ μέση: τὸ μαδημένο του ἔτρεμε στὴ ράχη τὸ τομάρι, κ' ἐστάθη· ἀπάνω χάραζε καλόβουλο φεγγάρι.

Ξάφνω, τ' αὐτὶ ἔστησε μακρυά, στὴν αὔρα ποὺ διαβαίνει μ' ἀκοὴ καὶ μάτια μιὰν ἠχὼ ζητῶντας νεκρωμένη. Ἦταν ἡ ὥρα ποὺ ἡ νυχτιὰ στὴν παγωνιὰ μουδιάζει.

Κ' ἐὐτὺς τὴ σύριγγά του ἄρπαει, στὰ χείλη του τὴ βάζει...

Παράτονος, μὰ γλυκερός, μῖσος πνιχτὸ στὰ γέλια, ὁ ξωτικὸς σκοπὸς κακὸ φυσοῦσε ἀπὸ τ' ἀμπέλια, γοερὸς σκοπὸς καὶ σκόρπισεν ἄγνωρη ἀνατριχίλα...

Μὰ νὰ χορέψουν σήκωσε τὰ πεθαμένα φύλλα!

Η ΒΑΛΙΤΣΑ

Ἡ ταχεῖα Μασσαλίας—Νικαίας εἶναι ἕτοιμη νὰ ξεκινήση. Ἤδη οἱ ὑπάλληλοι κλείνουν τὶς πόρτες. Ἐσαφνικὰ φθάνει ἕνας ταξιδιώτης τρέχοντας καὶ πηδάει διαστικὰ σ' ἕνα βαγόνι τῆς δευτέρας θέσεως, ἀλλὰ στὴ μόνη θέσι ποὺ βρίσκει κενή. Ὑπάρχει μιὰ βαλίτσα ποὺ ἀνήκει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα στὸν ταξιδιώτη ποὺ κάθεται ἀπέναντι.

— Κύριε, ρωτάει ὁ ἀργοπορημένος, δική σας εἶναι ἡ βαλίτσα;

— Ὄχι. Εἶναι ἑνὸς φίλου μου ποὺ πῆγε ν' ἀγοράση μιὰ ἐφημερίδα.

Ὁ καθυστερημένος βολεύεται ὅπως - ὅπως δίπλα στὴ βαλίτσα καὶ τὸ τραῖνο ξεκινάει. Ἀπὸ τὴν πλατφόρμα κανένας ταξιδιώτης δὲν ἀνεβαίνει στὸ τραῖνο καὶ ὁ καθυστερημένος καταλαβαίνει πὼς τὸν γέλασαν. Τότε ἁρπάζει γρήγορα τὴ βαλίτσα, ἀνοίγει τὸ παράθυρο καὶ τὴν πετάει ἔξω.

— Τί κάνετε ἐκεῖ; τοῦ φωνάζει ὁ ἄλλος ἔξω φρενῶν.

— Διάβολε, ἀπαντᾶ ὁ πρῶτος ὁ φίλος

ΠΩΣ ΕΙΔΑΤΙΣ ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

6. ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΤΗΣ Ν. ΥΟΡΚΗΣ

Έντυπώσεις τοῦ διευθυντου τῆς «Γυναικας» Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ

(Φωτογραφίες τοῦ ἰδίου)

ΣΤΗ Νέα Ὑόρκη αἰσθάνεται κανεὶς πὼς πραγματικὰ βρίσκεται σὲ σύγχρονη μεγαλόπολι ποὺ τρέχει πιὸ γρήγορα ἀπὸ τὴν ἐποχή της. Τὰ «ἀρχαῖα» της δὲν εἶναι ἄλλα ἀπὸ τὰ παλιὰ τούβλινα σπίτια, τὰ μαυρισμένα ἀπὸ τὴν κάπνα καὶ τὴν ὑγρασία, ποὺ γκρεμίζονται ὁμαδικὰ γιὰ νὰ δώσουν τὴ θέσι τους στοὺς κολοσσιαίους μοντέρνους οὐρανοξύστες. Ὅτι, ἀπομένει γιὰ νὰ θυμίζη τὶς περασμένες ἐποχὲς, αὐτὲς ποὺ περιλαμβάνονται στοὺς δυὸ-τρεῖς τελευταίους αἰῶνες, εἶναι ποὺ καὶ ποὺ καμμιὰ ἐκκλησία σὲ γοτθικὸ ρυθμὸ ἢ κανένα νεκροταφεῖο!...

Ἀπίστευτο καὶ ὅμως ἀληθινό! Τὰ νεκροταφεῖα τῶν ἀμερικάνικων πόλεων βρίσκονται στὰ κεντρικώτατα σημεῖα τους. Πρόκειται γιὰ τὰ παλιὰ κοιμητήρια, ἐκεῖνα ποὺ ὑπῆρχαν ἀπὸ τότε ποὺ οἱ πόλεις αὐτὲς ἦταν μικρὲς καὶ φυσικὰ θὰ βρίσκονταν σὲ κάποια ἄκρη τους. Οἱ πόλεις ὅμως μεγάλωσαν, ἁπλωσαν, ἀλλὰ οἱ ὕστατες αὐτὲς κατοικίες τῶν ἀνθρώπων ἔμειναν στὴ θέσι τους. Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν τὶς θίγουν. Ἀφίνουν τοὺς νεκροὺς νὰ κοιμοῦνται τὸν αἰώνιο ὕπνο τους, ἐνῶ γύρω τους σφύζει ἡ ζωή. Δὲν τοὺς χωρίζει ἀπὸ τοὺς ζωντανοὺς οὔτε κἂν ἕνας μαντρότοιχος ἢ κιγκλίδωμα οὔτε καὶ τοὺς παραστέκει κανένα μελαγχολικὸ κυπαρίσσι.

Στὴν Οὐάσιγκτων εἶχα δῆ ἕνα τέτοιο κοιμητήριο ποὺ βρισκόταν μέσα σὲ μιὰ πολυάνθρωπη συνοικία καὶ στὴν Ἀτλάντα τῆς Τζιόρτζια, οἱ μαχητὲς ποὺ ἔπεσαν στὸν ἐμφύλιο πόλεμο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἶδα ν' ἀναπαύωνται σὲ μιὰ μεγάλη πλατεῖα, τόσο κεντρική, ὅσο ἡ δική μας τοῦ Συντάγματος. Ἀλλὰ στὴ Νέα Ὑόρκη, ἔνοιωσα ἀνατριχίλα βλέποντας ἕνα κοιμητήριο δίπλα στὴν ἐκκλησία τῆς Σαὶν Τρίνιτυ ποὺ βρίσκεται πάνω στὴν περίφημη Μπρόντγουαίη καὶ στὸ σημεῖο ὅπου αὐτὴ συναντᾶται μὲ τὴν ἐπίσης περίφημη Γουὸλ Στρήτ!

Ποιὸς δὲν ἔχει ἀκουστὰ γι' αὐτὴ τὴ Γουὸλ Στρήτ, τὸ οἰκονομικὸ κέντρο ὅλου τοῦ κόσμου; Εἶναι ἕνας τρομερὰ στενὸς δρόμος ποὺ μοιάζει σὰν σκοτεινὸ φαράγγι καθὼς στὶς δυό του πλευρὲς σηκώνονται οἱ κάθετοι τοῖχοι τῶν ὑπερύψηλων οὐρανοξυστῶν μέσα στοὺς ὁποίους βρίσκονται τὰ γραφεῖα παντοδύναμων οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν. Οἱ κατακόρυφοι αὐτοὶ τοῖχοι δὲν ἀφίνουν στὸν ἥλιο παρὰ γιὰ λίγα λεπτά, μόνο τὸ μεσημέρι, νὰ δώση κάποια νότα φαιδρότητος στὸ δρόμο ποὺ εἶναι πάντα γεμάτος ἀπὸ διαστικοὺς ἀνθρώπους.

Κατάφατσα, στὴν ἔξοδο τῆς Γουὸλ Στρήτ, βρίσκεται ἡ κατάμαυρη Σαὶν Τρίνιτυ ('Αγία Τριάδα) καὶ τὸ κοιμητήριο ποὺ ἁπλώνεται δίπλα της σ' ἕνα ἀρκετὰ μεγάλο ἐιλβαδόν. Ἕνα λεπτότατο κιγκλίδωμα τὸ χωρίζει ἀπὸ τὴ Μπρόντγουαίη κι' ὁ τεράγωνος χῶρος τοῦ περιτριγυρίζεται ἀπὸ οὐρανοξύστες πάνω στοὺς ὁποίους βλέπεις ἐπιγραφὲς τραπεζῶν καὶ «κορποραίησιονς». Ἂν περάσης μεσημεριανὲς ὧρες ἀπ' αὐτὸ τὸ σημεῖο τῆς Νέας Ὑόρκης σοῦ ἔρχεται ζαλάδα ἀπὸ τὴν ἀέναη καὶ θορυβώδη κίνησι τῶν τροχοφόρων καὶ τῶν πεζῶν, ποὺ εἶναι τόσο πυκνή, ὥστε νὰ μὴν μπορῆς νὰ περπατήσης ἐλεύθερα.

Φυσικὸ εἶναι νὰ φιλοσοφήσης λίγο μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ θέαμα τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς ποὺ συναπαντιῶνται σ' αὐτὴ τὴ στενόχωρη γωνιὰ τῆς γιγαντιαίας κοσμοπόλεως: τάχα ἔμειναν αὐτὸ τὸ κοιμητήριο γιὰ νὰ ὑπενθυμίζη στοὺς ἀνθρώπους τὴ ματαιότητα τῶν ἐγκοσμίων ἢ ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ὑπολογίζουν καὶ δὲ φοβοῦνται τὸ θάνατο; Ὅπως καὶ νἆναι, σὲ μᾶς τοὺς εὐαίσθητους Εὐρωπαίους φαίνεται περίεργο ἂν ὄχι ἀκατανόητο πὼς μπορεῖ ἕνας Ἀμερικανὸς «μπίζνεσμαν» νὰ καθεται στὸ γραφεῖο του καὶ νὰ βλέπη ἀπὸ τὸ παράθυρό του καθημερινὸς ἕνα φόντο ἀπὸ γκρίζους καὶ θλιβεροὺς τάφους... Ζήτημα συνηθείας; Ἴσως.

Ὅπως ἐξακρίβωσα, ἡ Σαὶν Τρίνιτυ ἀριθμεῖ βίο τριακοσίων ἐτῶν, καὶ τὸ κοιμητήριο ἐπίσης εἶναι σύγχρονό της. Ἐκεῖ ἔχουν ταφὴ διακεκριμένοι Ἀμερικανοί, πρόγονοι τῶν σημερινῶν Νεοϋορκέζων.

*

Σᾶς περιέγραψα τὴ Νέα Ὑόρκη ὅπως τὴν ἔβλεπα ἀπὸ ψηλά. Τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον ἴσως καὶ περισσότερο ἔχει κι' ὅταν τὴ βλέπης ἀπὸ τὸ κατάστρωμα τοῦ δρόμου, ἀλλὰ καὶ κάτω ἀπὸ τὸ δρόμο. Ὑπογείως. Ἡ ὑπόγεια Νέα Ὑόρκη εἶναι μιὰ ἄλλη πόλις ποὺ ἔχει δική της ζωὴ καὶ κίνησι. Ὅταν βρίσκεσαι κάτω ἀπ' τὸ ἔδαφός της νομίζεις πὼς κυκλοφορεῖς μέσα στὶς φλέβες ἑνὸς τερατώδους ζωντανοῦ ὀργανισμοῦ. Πέρασα πολλὲς φορὲς ἀπὸ τὰ τοὺνελς ποὺ συνδέουν ὑπογείως τὸ Μανχάτταν μὲ τὶς ἄλλες συνοικίες. Τὸ ὡραιότερο καὶ τὸ πιὸ σύγχρονο, εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὸ Μπάττερυ, ποὺ βρίσκεται στὴ μύτη τοῦ Μανχάτταν, καὶ φτάνει ὡς τὸ Μπρούκλυν. Ἀποστάσι ἀρκετὰ μεγάλη. Ἀλλὰ τὸ θέαμα ἐκεῖ μέσα εἶναι θαυμάσιο. Οἱ τοῖχοι εἶναι στρωμένοι μὲ πλάκες ἀπὸ πορσελάνη ποὺ λάμπουν ἀπὸ φῶτα τοποθετημένα κατὰ συχνότατα διαστήματα. Καθὼς τὸ αὐτοκίνητο τρέχει ὁ θόρυβος τῆς μηχανῆς του ἀντηχεῖ στοὺς κυρτοὺς τοίχους τοῦ τοὺνελ, σὰν μιὰ ἀκατανόητη μουσική, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς...

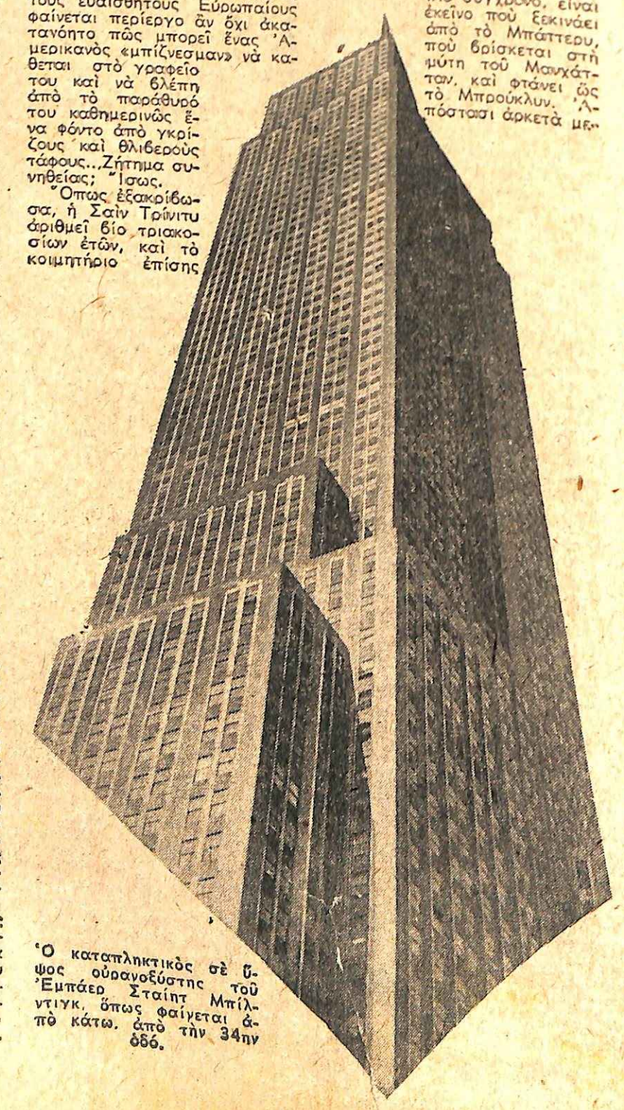

Ὁ καταπληκτικὸς σὲ ὕψος οὐρανοξύστης τοῦ Ἐμπάερ Στέητ Μπίλντινγκ, ὅπως φαίνεται ἀπὸ κάτω. Ἀπὸ τὴν 34ην ὁδό.

Μὰ ὅλες οἱ ὑπόγειες ἀρτηρίες τῆς Νέας Ὑόρκης δὲν ἔχουν τὴν ὁμορφιὰ αὐτοῦ τοῦ τοὺνελ. Κι' αὐτὲς εἶναι οἱ σήραγγες μέσα στὶς ὁποῖες κυκλοφοροῦν τὰ «σάμπγουαίης», οἱ ὑπόγειοι ἠλεκτρικοὶ σιδηρόδρομοι δηλαδή. Μιὰ ἀμυδρότατη ἰδέα ἔχουμε ἐδῶ ἀπὸ τὸν ὁ-κό μας «ὑπόγειο», ἀλλὰ αὐτοὶ τῆς Νέας Ὑόρκης εἶναι ἄλλο πρᾶμα. Τρέχουν μὲ δαιμονιώδη ταχύτητα κι' αὐτὴ ἡ ταχύτητα δημιουργεῖ ἕναν ἀνυπόφορο θόρυβο. Διασχίζουν τὴν πόλι πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις καὶ φθάνουν σὲ μακρυνότατες ἀποστάσεις. Κάθε πρωῒ μεταφέρουν στὸ κέντρο τῆς πόλεως ἑκατομμύρια ἀνθρώπους καὶ τὸ βράδυ, ὅταν σταματοῦν οἱ ἐργασίες, ἐπαναφέρουν τὶς ἴδιες ἀνθρώπινες μᾶζες στὶς συνοικίες.

Ταξίδευα τακτικὰ μὲ τὸ «σάμπ ουαίης» γιατὶ εἶναι φθηνὸ μεταφορικὸ μέσον. Μὲ λίγα χρήματα, 15 σέντς ἴσον 4,50 δραχμὲς, μπορεῖς νὰ διανύσης τεράστιες ἀποστάσεις. Μπορεῖς μάλιστα νὰ ταξιδεύης σ' ὅλη σου τὴ ζωὴ ὑπογείως στὴ Νέα Ὑόρκη, μ' αὐτὰ τὰ 15 σέντς, φτάνει νὰ μὴν ἀνέβης καθόλου στὴν ἐπιφάνεια. Ὅπως καὶ στὰ λεωφορεῖα, δὲν ὑπάρχουν κι' ἐδῶ εἰσπράκτορες καὶ εἰσιτήρια. Ὁ ἐπιβάτης ρίχνει τὴ μάρκα, ποὺ ἀγοράζει ἀπὸ τὸ ταμεῖο τῆς εἰσόδου, στὴν τρύπα μιᾶς εἰδικῆς πόρτας, μπαίνει στὴν πλατ-φόρμ κι' ἀπὸ κεῖ μπορεῖ νὰ πάη ὅπου θέλει κι' ὅσες φορὲς θέλει χωρὶς νὰ συναντήση εἰσπράκτορα ἢ ἐλεγκτή.

Ὁ μεγαλύτερος ὑπόγειος σιδηροδρομικὸς σταθμὸς εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ Τάϊμς Σκουαίαρ καὶ ἐκεῖ διασταυρώνονται τρεῖς σιδηροδρομικὲς γραμμές. Κάθε γραμμὴ βρίσκεται σὲ ἄλλο πάτωμα ἀλλὰ κάθε πάτωμα εἶναι μιὰ ἀγορὰ ἀπὸ παντὸς εἴδους καταστήματα. Ἕνας κόσμος ὁλόκληρος κυκλοφορεῖ ἐκεῖ κάτω, ἀρκετὰ μέτρα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς. Μοναδικὴ ὑπόκρουσις εἶναι ὁ θόρυβος ποὺ κάνουν τὰ τραῖνα στὸ φρενήρη δρόμο τους καθὼς σὲ μερικὰ σημεῖα περνοῦν τέσσερα - τέσσερα τὸ ἕνα πλάϊ στὸ ἄλλο. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ περνοῦν ἐκεῖ κάτω ὁλόκληρη τὴ ζωή τους γιατὶ τὰ σάμπγουαίης δὲν σταματοῦν ποτέ, τρέχοντας συνεχῶς μέρα καὶ νύχτα, καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ μοῦ ἔδωσαν τὴν ἐντύπωσι ἀρουραίων ποὺ, ἀμάθητοι ὅπως εἶναι ἀπὸ τὴν πρόοδο καὶ τὴν παραμονή τους στὰ σκοτεινὰ βάθη σκιάζονται μόλις ἀντικρύσουν τὸ φῶς τοῦ ἥλιου στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς.

Τὶς βραδυνὲς ὧρες ὁ σταθμὸς αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι φυσικὰ τοῦ κέντρου γεμίζουν ἀπὸ κουρασμένον κόσμο ποὺ πηγαίνει στὰ σπίτια του. Τὰ τραῖνα φορτώνονται, ἀσφυκτικά. Καὶ καθὼς οἱ ἀποστάσεις εἶναι τεράστιες, ποὺ χρειάζονται μιᾶς καὶ δυὸ ὡρῶν ταξίδι, οἱ ἐπιβάτες φροντίζουν νὰ ἔχουν μαζί τους κάτι νὰ διαβάσουν γιὰ νὰ περάση ἡ ὥρα τους. Ὕστερ' ἀπὸ τὸ διάβασμα τὰ ἔντυπα πετιοῦνται. Στὸ πάτωμα, τὰ βαγόνια

Ἐπάνω: Ἕνα τμῆμα τῆς βορειοανατολικῆς πλευρᾶς τῆς Ν. Ὑόρκης, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ Ἐμπάερ. Δεξιὰ διακρίνεται ὁ οὐρανοξύστης Κράϋσλερ καὶ πίσω του τὸ Ἤστ Ρίβερ μὲ τὴ γέφυρα τοῦ Κουήνσμπορο. Κάτω: Βορείως τοῦ Ἐμπάερ, τὸ δάσος τῶν οὐρανοξυστῶν, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ξεχωρίζει ὁ σκοτεινὸς ὄγκος τοῦ Ἄαρ - Σῆ - Αἴη Μπίλντιγκ. Πίσω ἀπ' αὐτὸν φαίνεται τὸ τεράστιο Σέντραλ Πάρκ. Ἡ κολοσσιαία πόλις, ὅπως βλέπετε, γίνεται στὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντα.

παρουσιάζουν μιὰν εἰκόνα σὰν ἀποθήκης ἀχρήστου χαρτιοῦ, μὲ τὰ καθίσματα καὶ τὸ πάτωμα γεμάτα ἀπὸ πολυσέλιδες ἐφημερίδες καὶ περιοδικά.

*

Ἡ ἐπιφάνεια τῆς Νέας Ὑόρκης, δηλαδὴ οἱ δρόμοι, ἔχει, ὅπως σᾶς εἶπα, τὸ δικό της ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Τὸ κάθε τι σ' αὐτὴ τὴν πόλι δείχνει πὼς βρίσκεσαι πραγματικὰ σὲ μιὰ μεγαλόπολι, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰ μεγάλα κτίρια, δημόσια καὶ ἰδιωτικά, τὶς καταπληκτικὰ ὠργανωμένες συγκοινωνίες, τὰ καταστήματα ποὺ ὁμοιά τους σὲ περιεχόμενο καὶ ἔκτασι δὲν βρίσκονται πουθενὰ στὸν κόσμο καὶ φτάνοντας ὡς τὶς ἀκρότατες, τὶς φτωχικὲς συνοικίες. Κάθε ἄνθρωπος ἐκεῖ, θαρρεῖς πὼς ἔχει κρεμασμένο πάνω του τὸ πιστοποιητικό του πὼς εἶναι δημότης μιᾶς ὑπερσύγχρονης κοσμοπόλεως ἀπὸ τὸν πολυάσχολο ἐπιχειρηματία ὡς τὸν ἀλήτη ποὺ σᾶς ζητάει διακριτικὰ ἕνα «ντάϊμ», μιὰ δεκάρα γιὰ νὰ φάη δῆθεν, ἐνῶ τὸ θέλει γιὰ νὰ τραβήξη κανένα ποτήρι στὸ μπὰρ τῆς γωνίας...

Γιὰ ἕναν ποὺ πηγαίνει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Νέα Ὑόρκη οἱ πρῶτες μέρες τῆς παραμονῆς του ἐκεῖ εἶναι ἐφιαλτικές. Ἡ φωτεινὴ καὶ ἤρεμη Ἀθήνα μας μοιάζει σὰν βασι γαλήνης μπροστὰ στὴ Νέα Ὑόρκη. Μπορεῖ ἐκεῖ τὰ νεῦρα σου νὰ σπάσουν ἀπὸ πολλὲς αἰτίες: ἀπὸ τὸν ὁρυμαγδὸ ποὺ δημιουργοῦν τὰ τραῖνα καὶ τ' αὐτοκίνητα, ἀπὸ τὴν ἔλλειψι ὁρίζοντα ποὺ τὸν κόβουν οἱ τοῖχοι τῶν κτιρίων, ἀπὸ τὶς βαρειὲς συννεφιὲς ποὺ κατεβαίνουν τόσο χαμηλὰ ὥστε νὰ βλέπης μόνο τὸ μισὸ οὐρανοξύστη, ἀπὸ τὸ σιδερικὸ καὶ τὸ τσιμέντο ποὺ σὲ ζώνουν ἀπὸ παντοῦ καὶ τελευταῖα ἀπὸ τὴν ἔλλειψι μιᾶς συμπαθητικῆς γωνιᾶς, ὅπως ἐχουμε ἐδῶ, νὰ καθήσης γιὰ νὰ ξανασάνης λίγο. Νομίζεις πὼς βρίσκεσαι σ' ἕνα φουρτουνιασμένο πέλαγος ἀπὸ θορύβους, καπνούς, σιδερικὰ καὶ πέτρες καὶ πὼς θὰ βουλιάξης μέσα σ' αὐτό.

Τὶς πρῶτες μέρες σοῦρχεται νὰ δραπετεύσης. Ἡ μακρυνὴ Ἀθήνα ποὺ βρίσκεται χαμένη στὰ βάθη τῶν ἀποστάσεων σοῦ φέρνει ἔντονη νοσταλγία καὶ ποθεῖς περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ νὰ βρεθῆς πίσω στὸν ἡλιόλουστο τοῦτον τόπο...

Μὰ ὅπως συμβαίνει συχνά, κάποτε συνηθίζεις κι' ἀκόμα περισσότερο ἀνακαλύπτεις πὼς ἡ Νέα Ὑόρκη δὲν εἶναι δὰ καὶ τόσο τρομερὴ πόλις... Ἡ φανατολιστὴς, νὰ μάθης τὸν τόπο καὶ νὰ γνωρίσης τοὺς ἀνθρώπους. Βρίσκεις ἔτσι πὼς ἡ περίφημη 5η Λεωφόρος εἶναι ἕνας δρόμος ὅπου σὲ θαμπώνουν οἱ πλούσιες καὶ καλλιτεχνικώτατες βιτρίνες τῶν μεγάλων καταστημάτων, ὅτι ἡ 42η Ὁδὸς εἶναι ἡ ὁδὸς Σταδίου, ἂς ποῦμε, ὅτι μπορεῖς νὰ περάσης χρόνια ὁλόκληρα χαζεύοντας καὶ μὴ χορταίνοντας ὅλα τὰ θαυμάσια ποὺ δίνει ἡ Νέα Ὑόρκη σ' ἕνα ξένον ἐπισκέπτη.

Ξόδευα καθημερινῶς ὧρες ὁλόκληρες νὰ γυρίζω στοὺς δρόμους. Ἀπ' ὅλα ὅσα εἶδα θὰ ἤταν ἀδύνατο νὰ περιγράψω ἐδῶ κι' ἕνα ποσοστό. Θὰ πῶ ὅμως γιὰ τὸ φαντασμαγορικὸ θέαμα ποὺ ἔβλεπα κάθε βράδυ στὴν περιοχὴ ποὺ περιλαμβάνεται στὴ διασταύρωσι τῆς Μπρόντγουαίη, τῆς 7ης Λεωφόρου καὶ τῆς 42ης Ὁδοῦ καὶ σχηματίζει αὐτὴ τὴν περιβόητη σ' ὅλο τὸν κόσμο Τάϊμς Σκουαίαρ. «Τάϊμς Σκουαίαρ» θὰ πῆ πλατεία τῶν «Τάϊμς»

τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐφημερίδος τῆς ὁποίας τὰ γραφεῖα βρίσκονται, σ' ἕναν οὐρανοξύστη, ποὺ βλέπει σ' ἕνα τρίγωνο κενὸ χῶρο. Αὐτὸς ὁ χῶρος σὲ ἐμβαδὸν δὲν εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὴ δική σας πλατεῖα 'Ομονοίας, συμβαίνει ὅμως γύρω σ' αὐτὸν νὰ εἶναι συγκεντρωμένα ἕνα σωρὸ θέατρα, κινηματογράφοι, ρέστωραντς, καφητήριες καὶ κάθε εἴδους κατάστημα ποὺ μαζεύει κόσμο.

Ὅλα αὐτὰ τὰ κέντρα μένουν ἀνοιχτὰ νύχτα καὶ μέρα κι' ἡ περιοχὴ μοιάζει σὰ νὰ γίνεται πανηγύρι. Τὰ κύματα τοῦ κόσμου δὲν σταματοῦν ν' ἀνανεώνωνται οὔτε καὶ ἡ κίνησι τῶν τροχοφόρων, ποὺ διασχίζουν τοὺς φαρδεῖς δρόμους. Μὰ τὸ θεαματικώτερο μέρος αὐτοῦ τοῦ πανηγυριοῦ εἶναι οἱ τεράστιες φωτεινὲς ἐπιγραφὲς ποὺ βρίσκονται στὶς προσόψεις καὶ στὶς μαρκίζες τῶν κινηματογράφων καὶ τῶν θεάτρων κι' οἱ ἐπίσης φωτεινὲς ρεκλάμες ποὺ εἶναι τοποθετημένες κι' αὐτὲς στὶς προσόψεις ἢ στὶς ταράτσες τῶν χαμηλοτέρων κτιρίων καὶ σχηματίζουν ἀπίθανες κινούμενες καὶ «παίζουσες» εἰκόνες. Ἕνα ὄργιο χρωματιστοῦ φωτὸς κατακλύζει τὰ πάντα ποὺ σὲ μεθάει ὅπως μιὰ καλὴ μουσικὴ μὲ τὴν ἄέναη ἐναλλαγὴ τῶν τόνων. Καὶ μόνο νὰ βλέπῃς αὐτὲς τὶς φωτεινὲς ρεκλάμες εἶναι μιὰ ἀνέξοδη ἀπόλαυσι κι' ἂς μὴν μπῆς σὲ κανένα ἀπὸ τὰ ἄπειρα κινηματοθέατρα ποὺ ὑπάρχουν ἐκεῖ.

Γιὰ κάθε βαλάντιο ὑπάρχουν θεάματα καὶ διασκεδάσεις, ἐκεῖ, ἀλλὰ διασκεδάσεις ὄχι ὅπως τὶς ἐννοοῦμε ἐμεῖς ἐδῶ. Γιὰ τὸν 'Αμερικάνο εἶναι μιὰ προσφιλὴς διασκέδασι νὰ παίζῃ μ' αὐτὲς τὶς μηχανὲς ποὺ εἶναι σὰν εἶδος λοταρίας κι' ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἱκανότητά του νὰ κερδίσῃ ἕνα εὐτελὲς λαχνό. Στὶς τεράστιες σάλες τῆς 42ης 'Οδοῦ ποὺ εἶναι κάτι ἀνάμεσα σκοπευτήριο καὶ Λούνα Πάρκ, ἑβλεπτα χιλιάδες κόσμο νὰ κατογίνεται ὅλη τὴ νύχτα μὲ τὶς μηχανὲς ἐνῶ ἕνας ἐκκωφαντικὸς θόρυβος γέμιζε τὶς αἴθουσες.

Δὲν εἶμαι φίλος τοῦ ἀμερικάνικου κινηματογράφου, δὲν μπορῶ ὅμως νὰ πῶ τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὸ ἀμερικάνικο θέατρο. Γιὰ ἕνα θεατρόφιλο ἡ Μπρόντγουαίη καὶ οἱ πάροδοί της κοντὰ στὸ Ταΐμς Σκουαίαρ εἶναι ὁ τόπος ὅπου μπορεῖ ν' ἀπολαύσῃ τὰ ὡραιότερα θεάματα, ἀπὸ τὸ θέατρο πρόζας ὡς τὸ ἐλαφρότερο μπαλέτο. Τὰ καλύτερα θεατρικὰ συγκροτήματα δίνουν ἐκεῖ τὶς παραστάσεις τους καὶ μιὰ θεατρικὴ πρεμιέρα εἶναι ἕνα μεγάλο γεγονός, γιατὶ οἱ πρεμιέρες δὲν εἶναι συχνές. Ἕνα θεατρικὸ ἔργο μπορεῖ νὰ κρατήσῃ παιζόμενο ἐπὶ δυὸ χρόνια συνεχῶς...

Ἡ Ταΐμς Σκουαίαρ εἶναι πραγματικὰ μιὰ ἀπὸ τὶς ἐντυπωσιακώτερες γωνιὲς τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἀλλὰ ὄχι καὶ ἡ μόνη. Πῆγα ἕνα βράδυ σὲ μιὰ παράστασι τοῦ Ραίντιο Σίτυ ὅπου παιζόταν ἕνα κινηματογραφικὸ ἔργο, «μούσι» ὅπως λέμε ἐδῶ, ἀλλὰ τὸ μπαλέτο ποὺ ἀκολούθησε κατόπιν ἦταν χάρμα ὀφθαλμῶν. Τριάντα ἓξη χορεύτριες ὅλες μιὰ κωμιά, χόρευαν στὸν ἴδιο ρυθμὸ σὰν νὰ ἦταν ἕνα καλοκουρντισμένο παιχνίδι. Μὰ τὸ ἀξιοσημείωτο δὲν ἦταν μονάχα τὸ μπαλέτο. Γιὰ νὰ πάῃ κανεὶς στὴν ἀχανῆ αἴθουσα, ποὺ παίρνει 6.000 θεατὲς, πρέπει νὰ περάσῃ ἀπὸ ἕνα τεράστιο χῶλ ὅμοιο τοῦ ὁποίου σὲ πολυτέλεια δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ ἄλλου. Μὲ ἕνα εἰσιτήριο 3½ δολλαρίων γιὰ τὸν πρῶτο ἐξώστη, γιὰ νὰ καπνίζουμε κιόλας, σοῦ γίνεται ὑποδοχὴ ἀπὸ φρακοφορεμένους καὶ καθ' ὅλα ἀμεμπτους ταξιθέτες σὰν νὰ εἶσαι κανένα ἐπίσημο πρόσωπο. Ὁ ἦχος τῶν δημάτων πνίγεται στὰ παχύτατα χαλιὰ κι' οἱ βαρεῖς πολυέλαιοι δημιουργοῦν ὑποβλητικότητα ποὺ μόνο σὲ παλάτι μπορεῖ νὰ τὴ βρῇ κανείς.

Τὸ Ραίντιο Σίτυ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ τμήματα τοῦ Ράκεφελλερ Σέντερ ποὺ στεγάζεται στὸν πελώριο οὐρανοξύστη τοῦ "Ααρ - Σή - Αἴη. Τί νὰ σᾶς περιγράψω ἀπ' αὐτὸν ποὺ εἶναι μιὰ ὁλόκληρη πόλις μὲ κάπου 10.000 κατοίκους. Νὰ σᾶς πῶ γιὰ τὴν ταράτσα του ποὺ ἀνέβηκα ἕνα πρωῒ καθὼς λυσσομανοῦσε ὁ βοριὰς καὶ δὲν μπόρεσα νὰ δῶ τίποτε γιατὶ ἡ κορυφή του βρισκόταν μέσα στὴν ἀντάρα; "Η ποὺ μᾶς πῆγαν ὕστερα, ἐμένα κι' ἕνα γκρουπ ἀπὸ ξένους ἐπισκέπτες στὰ ὑπόγεια γιὰ νὰ δοῦμε πῶς λειτουργεῖ ἐσωτερικὰ κι' ἀνεφοδιάζεται αὐτὸ τὸ οἰκοδομικὸ μεγαθήριο; "Η κατόπιν ποὺ μᾶς περιέφεραν στὰ καταστήματα τοῦ οὐρανοξύστη—σᾶς εἶπα, ὁλόκληρη πόλις εἶναι—καὶ μετὰ μᾶς ἔμπαζαν καὶ μᾶς ἔβγαζαν ἀπὸ τεράστιες αἴθουσες μὲ γιγαντιαῖες τοιχογραφίες στοὺς τοίχους καὶ στὶς ὀροφὲς ποὺ παρίστανον τὴν ἐξέλιξι τοῦ 'Ανθρώπου ἀπ' τὴν ἐποχὴ τοῦ 'Αδὰμ ὡς τὸ σημερινὸν αἰώνα τοῦ ἀτόμου; Μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς αἴθουσες ἦταν ντυμένη ὁλόκληρη ἀπὸ χρωματιστὸ μάρμαρο νὰ χαριτωμένου γκέρλ, ξέροντας ὅπως εἶμαι "Ελληνας, γύρισε κι' ἔδειξε ἐμένα, καθὼς ἀνέφερε γιὰ τὴν καταγωγὴ τοῦ μαρμάρου. Οἱ ἄλλοι τοῦ γκρούπ γύρισαν καὶ μὲ κύτταξαν μὲ ἀπορία ἢ μὲ... θαυμασμό, δὲν μογελώντας!...

✻

Μιὰ ἄλλη φορὰ πῆγα νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ Γιουνάϊτεντ Νταίηνς Μπίλντιγκ, αὐτὸ ποὺ λέμε μέγαρο τοῦ ΟΗΕ. Τὸ τεράκουτι σπίστων, τοποθετημένο στὸ κτίριο, ποὺ εἶναι σὰν ἕνα ὄρθιο, εἶναι ἡ σύγχρονη ἔκφανσις τῆς ἀμερικάνικης ἀρχιτεκτονικῆς. Κολλητὰ σ' αὐτὸ τὸ πεκτίριο ὅπου βρίσκονται οἱ αἰγενικῶν συνελεύσεων τῶν Μοῦ εἶχαν δώσει γιὰ ὁδηγὸ μιὰ κοπέλλα ἀπὸ τὴν 'Αργεντινὴ ποὺ τὴν ἔλεγαν Μπεάτρις Ζάαρ. Μὲ περιέφερε ἕνα ὁλόκληρο πρωῒνὸ στοὺς ἀτελείωτους διαδρόμους καὶ τὶς αἴθουσες τοῦ ΟΗΕ ποὺ ἦταν διακοσμημένες κατὰ ἕνα παράδοξο τρόπο ποὺ μὲ ἔβαλε σὲ ἀπορία μήν οἱ σῴθωισες αὐτὲς ἦταν γιὰ νὰ παίζουν παιδιὰ ἢ γιὰ νὰ συνεδριάζουν σοβαροὶ ἄνθρωποι!...

Κάθησα γιὰ λίγο στὴ μεγάλη αἴθουσα τῶν γενικῶν συνελεύσεων καὶ κύτταζα σκεφτικὸς τὸ φάντο ποὺ εἶναι πίσω ἀπὸ τὸ προεδρεῖο μὲ τὶς σημαῖες ὅλων τῶν κρατῶν, ποὺ ἦταν ἀραβησμένες ἡ μιὰ δίπλα στὴν ἄλλη. Διέκρινα ἀνάμεσά τους τὴ δική μας τὴ σημαία, τὴν ἑλληνική, ποὺ τὸ γαλάζιο χρῶμα της ξεχώριζε ἀνάμεσα ἀπὸ τ' ἄλλα τὰ πασπαλᾶ, καὶ μοῦ θύμισε τοὺς γαλάζιους οὐρανούς μας καὶ τὶς γαλανὲς μας θάλασσες. Δὲν μπορεῖς νὰ μὴ συγκινηθῇς ὅταν βλέπῃς τὴ σημαία τῆς πατρίδας σου τόσο μακρυὰ ἀπ' τὸν τόπο σου. Θυμήθηκα καὶ τὸ τραγούδι τῆς σημαίας, ποὺ λέγαμε μικροὶ στὸ σχολεῖο:

Πάντα κι' ὅπου σ' ἀντικρύζω
μὲ λαχτάρα σταματῶ
καὶ περήφανα δακρύζω
ταπεινὰ σὲ χαιρετῶ.

"Εφυγα ἀπ' αὐτὸ τὸ κτίριο τοῦ ΟΗΕ, μὲ τὶς παράξενες διακοσμήσεις καὶ τὶς μοντέρνες γραμμὲς καὶ σκεφτόμουνα τί τάχα προσφέρουν στὸν κόσμο ὅλ' αὐτὰ τὰ μπιχλιμπίδια καὶ οἱ σοβαροὶ πολιτικοί, ποὺ βγάζουν λόγους μὲ τὸ χιλιόμετρο: εἰρήνη ἢ δίκηο;...

✻

Οἱ μέρες ποὺ κάθησα στὴ Νέα Ὑόρκη θὰ μοῦ μείνουν ἀξέχαστες γιατὶ εἶδα ἐκεῖ μιὰ ζωὴ ὁλότελα διαφορετικὴ ἀπὸ αὐτὴ ποὺ κάνουμε ἐμεῖς ἐδῶ. Δὲν χόρταινα νὰ γυρίζω στοὺς δρόμους καὶ στὶς λεωφόρους καὶ δὲν αἰσθάνθηκα πλήξι γιατὶ τὰ πάντα ἐκεῖ σὲ διατηροῦν σὲ ὑπερδιέγερσι. Νομίζεις πὼς στὸ σῶμα σου μέσα ἔχει μπῆ μιὰ σούστα ποὺ σὲ κάνει νὰ βρίσκεσαι διαρκῶς σὲ κίνησι. Ὧρες ὁλόκληρες περπατοῦσα καθημερινά, γιατὶ ἤθελα νὰ βλέπω πῶς ζεῖ ὁ κόσμος, ἀπὸ τὴν ἀριστοκρατία τῶν κοσμοπολίτικων ξενοδοχείων ὡς τὴ φτωχολογιὰ τῶν βυτικῶν συνοικιῶν τοῦ Μανχάτταν, ποὺ τὶς λένε «Χέλ'ς Κίτσεν», ἡ «Κουζίνα τοῦ Διαβόλου»!... Θαύμαζα τὰ γυάλινα κτίρια τῆς Πάρκ "Αβενιου, τὰ ἀπέραντα καταστήματα μὲ τὶς ἀριστουργηματικὲς βιτρίνες, ποὺ βρίσκονται σὲ κάθε δρομο κι' ὄχι μονάχα σ' ἕνα, ἕνεινα κατάπληκτος μὲ τοὺς περιφερειακοὺς δρόμους ποὺ εἶναι ὁ ἕνας πάνω ἀπὸ τὸν ἄλλον, σὲ τέσσερα πατώματα, τὶς ἀπέραντες βιβλιοθῆκες καὶ τὰ μουσεῖα, μπῆκα σὲ τραπέζες κι' εἶδα ἀστυνομικοὺς ὡπλισμένους νὰ στέκωνται δίπλα στὰ ταμεῖα, χωρὶς ὅμως νὰ δῶ κανένα γκάγκστερ, περπάτησα τὰ δειλινὰ σὲ ἔρημους δρόμους κάτω ἀπὸ τοὺς σιωπηλοὺς οὐρανοξύστες, ἔκανα ἐπισκέψεις στὰ γραφεῖα καὶ τὶς τυπογραφικὲς ἐγκαταστάσεις τῶν «Ταΐμς τῆς Ν. Ὑόρκης» καὶ τῆς «Βόγκ», ποὺ εἶναι σὰν ὑπουργεῖα, γιατὶ ἔχουν χιλιάδες ἀνθρώπους προσωπικό...

Πῆγα αὐτοκινητάδα στὰ προάστεια τῆς Νέας Ὑόρκης, στὸ Οὐέστσεστερ Κάουντυ καὶ στὸ Νιοῦ Ροσέλ, στὸ Μάουντ Βέρνον καὶ στὸ Τάκαχόου σκεπασμένα μὲ τὸ χιόνι τὸ χειμώνα καὶ πνιγμένα στὸ πράσινο τὴν ἄνοιξι, πῆγα στὴν ἔρημη τὸ χειμώνα πλὰζ τοῦ Κόνεϋ Αἴλαντ καὶ σάστισα ὅταν εἶδα ἀπὸ κοντὰ τὸ καταπληκτικὸ ὕψος τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἐλευθερίας ὅταν πῆγα ἐκεῖ μὲ τὸ «φέρρου», χάζεψα ἐπὶ ὧρες τὰ μεγάλα ὑπερωκεάνεια ποὺ ἦταν ἀραγμένα στὰ «πίρς» τοῦ ἀπέραντου λιμανιοῦ, γευμάτισα σὲ πλούσια ρέστωραντς κι' ἔφαγα «στέικ» πληρώνοντας 4 δολλάρια! (120 δραχ.) στὴν καθισιὰ καὶ τὴν πέρασα στὰ δροθια στὰ «ἐγκρίλλς» μ' ἕνα σάντουϊτς τῶν 10 σέντς (3 δραχ.) ἀλλά, τί φοβερὰ ἄνοστα αὐτὰ τὰ σάντουϊτς;

Προσαρμόστηκα τόσο γρήγορα στὸ «κλίμα» τῆς Νέας Ὑόρκης, ὥστε στὸ τέλος δὲν μοῦ ἔκανε καρδιὰ νὰ φύγω, νὰ γυρίσω ἐδῶ. Βρῆκα μιὰ καλὴ παρέα ἀπὸ δικούς μας ποὺ ἔχουν ἰδρύσει ἐκεῖ τὸ «Σύλλογο τῶν 'Αθηναίων». Εἶναι μιὰ παρέα ἀπὸ βέρους 'Αθηναίους καὶ μέλη της φίλοι ἀπὸ δῶ, ὁ Πὼλ Νόρ, ὁ 'Αλέκος Λιδωρίκης, ὁ Στέλιος Παπαϊωάννου, ὁ Βαγγέλης Σπέρας, ὁ Γιώργος Μπάπης, ὁ Στέλιος Μαρῆς κι' ἄλλοι ἄγνωστοι, ποὺ πρώτη φορὰ τοὺς γνώρισα ἐκεῖ, ἀλλὰ ὅλοι 'Αθηναῖοι. Ἔτυχα στὶς ἀοχαιρεσίες τοῦ συλλόγου, ποὺ ἔγιναν στὸ ἀτελιὲ τοῦ ζωγράφου Μαρῆ σ' ἕνα πρόχειρο τραπέζι ποὺ στήσαμε, μὲ τυράκι, σαλαμάκι, λίτσες καί...κοκορέτσι (ποῦ τὸ βρήκαν;) καὶ ρετσίνα σπαταλιᾶκη, φερμένη ἐκείνη τὴν ἡμέρα μὲ τὸ «Βασίλισσα Φρειδερίκη». Ἐκεῖ ν' ἀκούγατ- γέλια καὶ κουβέντες ἀθηναϊϊκες, κι' ἀνοιμνήσεις ἀπὸ τὴν ἀξέχαστη 'Αθήνα καὶ κανταδίτσα:

Ρετσίνα μου ἀγνή,
ἀγάπη μου ξανθιά, κεχρι-
(μπαφεινια-
Οἱ ἦχοι τῶν τραγουδιῶν ἔβγαιναν ἀπ' τὸ παράθυρο καὶ σκόρπιζαν στὸν ἀέρα, ποὺ δὲν ἦταν ὅμως ὁ κρυστάλλινος ἀέρας τῆς ἀγαπημένης μας 'Αθήνας...

✻

Δὲν ξέρω ἂν μ' αὐτὲς τὶς γραμμὲς σᾶς ἔδωσα ἔστω καὶ μιὰ ὠχρὴ ἰδέα γιὰ τὸ τί εἶναι ἡ Νέα Ὑόρκη. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι χρειάζεται κανεὶς χρόνια καὶ χρόνια γιὰ νὰ τὴ γνωρίσῃ καλά, εἶναι καὶ τρομερὰ δύσκολο νὰ τὴν περιγράψῃ. "Αν δὲν τὸ κατάφερα, μὴ σᾶς κακοφαγῇ. Σᾶς τὸ εἶχα πῆ ἀπὸ τὴν ἀρχή...

ΤΟ ΚΥΝΗΓΟΣΚΥΛΟ

"Ενας κύριος κατέβαινε τὸν κεντρικὸ δρόμο, κρατώντας ἀπ' τὸ λουρὶ ἕνα μεγαλόσωμο σκύλο, ὅταν συνάντησε ἕνα φίλο του.

— Μάλιστα, εἶπε ὁ κάτοχος τοῦ σκύλου. Αὐτὸ τὸ ζῶο μπορεῖ νὰ μυρίσῃ ἕνα πουλὶ ἀπὸ ἕνα μίλι μακρυά.

— 'Αλήθεια!, ἔκανε ὁ φίλος του μὲ δυσπιστία.

"Ερριξε μιὰ ματιὰ στὸ σκύλο καὶ μ' ἔπιανε τὸ γέλιο ποὺ εἶδε τὸ ζῶο νὰ μυρίζεται νευρικά.

'Ο κάτοχος τοῦ σκύλου βρέθηκε σὲ ἀμηχανία. Γιὰ μιὰ στιγμή, ὅπως κύτταζε ἕνα γύρω, ἀντελήφθη δυὸ ἀγνώστους ποὺ στεκόταν πιὸ κάτω καὶ συζητοῦσαν. Τοὺς πλησίασε καὶ ρώτησε τὸν ἕναν ἀπὸ τοὺς δύο:

— Συγγνώμην, κύριε. Μήπως ἔχετε στὴν τσέπη σας κανένα πουλί;

— "Οχι, ἀπάντησε αὐτὸς παραξενεμένος.

'Η ἀμηχανία τοῦ κατόχου τοῦ σκύλου μεγάλωσε, ἀλλὰ ἔπειτα ἀπὸ λίγες στιγμές, κάτι σκέφθηκε.

— Συγγνώμην, κύριε, ἀλλὰ θὰ ἔχετε τὴν καλοσύνη νὰ μοῦ πῆτε τ' ὄνομά σας;

— Περδίκης!, ἀπάντησε ὁ ἄγνωστος.

— "Α!, ἀνεφώνησε θριαμβευτικὰ ὁ κύριος τοῦ σκύλου. Τώρα ἐξηγεῖται τὸ πρᾶγμα!...

'Από τὸ «μονύελο» τοῦ Νέρωνος στὸ «πρωτονικὸ» μικροσκόπιο

Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΗ ΝΑ ΔΗ ΤΑ ΑΟΡΑΤΑ

ΔΕΝ εἶναι εὔκολο νὰ καθοίσῃ κανεὶς μέσα στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων, τὴν ἀκριβῆ ἱστορία καὶ τὴν προέλευσι τοῦ μικροσκοπίου. Λέγεται ὅτι οἱ φακοὶ ἦταν γνωστοὶ ἀπὸ τοὺς παλαιότατους χρόνους. Τοὺς χρησιμοποιοῦσαν, ὅμως, τότε γιὰ νὰ βλέπουν μεγαλύτερα τὰ ἀντικείμενα, ἢ γιὰ ἄλλους σκοπούς; Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς κωμῳδίες τοῦ 'Αριστοφάνη, γραμμένη τὸ 405 πρὸ Χριστοῦ, βλέπουμε ὅτι χρησιμοποιοῦσαν ἤδη τοὺς φακοὺς ἀλλὰ γιὰ νὰ συγκεντρώνουν τὶς ἡλιακὲς ἀκτίνες. Χαρακτηριστικὸ ἄλλωστε εἶναι τὸ γεγονὸς ποὺ ἀναφέρει ἡ ἱστορία: ὅτι ὁ 'Αρχιμήδης μὲ τὴν συγκέντρωσι τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων σὲ φακοὺς δικῆς του ἐμπνεύσεως καὶ κατασκευῆς εἶχε κατορθώσει νὰ μεταδίδῃ πυρκαϊὲς στὰ ἐχθρικὰ καράβια ποὺ πολιορκοῦσαν τὶς Συρακοῦσες.

✻

1. Τὸ μονύελο τοῦ Νέρωνος, κομμένο ἀπὸ ἕνα μεγάλο σμαράγδι, δὲν τοῦ χρησίμευε γιὰ φακός, ἀλλὰ ἔξε προοσιμὸ νὰ προστατεύῃ τὸ μάτι τοῦ αὐτοκράτορος, ποὺ φαίνεται πὼς ἔπασχε ἀπὸ κάτι—ἀκριβῶς ὅπως χρησιμοποιοῦνται σήμερα τὰ γυαλιὰ τοῦ ἡλιου.

✻

2. Οἱ "Αραβες ἦταν ἐκεῖνοι ποὺ, πρὶν ἀπὸ τὸ Μεσαίωνα, διεπίστωσαν τὴ μεγεθυντικὴ ἱκανότητα τῶν φακῶν καὶ ἐπινόησαν τὸ σκοτεινὸ θάλαμο, στὸν ὁποῖο βασίστηκε ἀργότερα, ἡ ἐφεύρεσι τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς ποὺ τόση ἀνάπτυξι ἔχει πάρει στὴν ἐποχή μας.

✻

3. Τὸ 1609, πρῶτος ὁ Γαλιλαῖος, κατεσκεύασε ἕνα ἀληθινὸ μικροσκόπιο, ποὺ ἔδειχνε 9 φορὲς πιὸ μεγάλα τὰ ἀντικείμενα. Τὸν 18ο αἰώνα, ἡ μόδα τοῦ μικροσκοπίου εἶχε ἐξαιρετικὰ διαδοθῆ. Τὸ μικροσκόπιο εἶχε γίνει μάλιστα κοσμικὸ εἶδος. 'Ορισμένα ἀπ' αὐτά, τὰ μικροσκόπια, ποὺ ἔχουν διασωθῆ—ὅπως π. χ. τὸ μικροσκόπιο τῆς μαρκησίας ντὲ Πομπαντοὺρ—εἶναι ἀληθινὰ ἀντικείμενα τέχνης. 'Η μεγεθυντικὴ των ἱκανότης ἦταν ἤδη ἀρκετὰ μεγάλη, δεδομένου ὅτι ἐπέτρεπε νὰ διακρίνη κανεὶς τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια, τὶς μυϊκὲς ἶνες, τὰ σπερματοζωάρια καὶ ἄλλα μικρὰ ἀντικείμενα.

✻

4. Τὰ σημερινὰ μικροσκόπια μεγαλώνουν συνήθως τὰ ἀντικείμενα κατὰ 1000 ἕως 1500 φορές! Πόση πρόοδος ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Γαλιλαίου!... Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ μάλιστα, στὰ ὁποῖα τόσο ὁ φακός, ὅσο καὶ τὸ ἐξεταζόμενο ἀντικείμενον εἶναι βυθισμένα μέσα σὲ λάδι, δίνουν μεγένθυσι μέχρι 2000 φορές.

✻

5. 'Η «τελευταία λέξις» τῆς σύγχρονης τεχνικῆς, τὸ ἠλεκτρονικὸ μικροσκόπιο, ἐπιτρέπει νὰ μεγεθύνουμε ἕνα ἀντικείμενο κατά... 20.000 φορὲς καὶ πλέον, καὶ νὰ μποροῦμε ἔτσι νὰ διακρίνουμε τοὺς διαφόρους ἰοὺς, (μικροσκοπικότατα μικρόβια), καὶ τὰ μεγάλα μόρια. Σήμερα ὅμως, καὶ τὸ μικροσκόπιο αὐτὸ ἔχει «ξεπερασθῆ» — θεωρητικὰ τουλάχιστον — ἀπὸ τὸ «πρωτονικὸ» μικροσκόπιο, ποὺ κατασκευάζεται ἤδη, καὶ ποὺ θὰ εἶναι τόσο ἰσχυρό, ὥστε νὰ ἐπιτρέπῃ νὰ διακρίνουμε καὶ τὰ μικρότερα μόρια ποὺ ὑπάρχουν στὸ σύμπαν. Καὶ τίποτε δὲν μᾶς λέγει ὅτι καὶ τὸ «πρωτονικὸ» μικροσκόπιο δὲν θὰ παραχωρήσῃ, σὲ λίγα χρόνια, τὴ θέσι του σὲ κάποιο ἄλλο, ἀκόμη πιὸ καταπληκτικό.

● "Αν τὴ βλέπαμε μὲ τὸ μικροσκόπιο τοῦ Γαλιλαίου, ἡ καρφίτσα αὐτὴ θὰ εἶχε μῆκος 22 ἑκατ. Μὲ τὸ μικροσκόπιο τῆς Μαρκησίας ντὲ Πομπαντοὺρ, θὰ εἶχε μῆκος 70 ἑκατ. "Αν ὑποθέσουμε ὅτι κάποιο ἀπὸ τὰ ἰσχυρὰ σύγχρονα μικροσκόπια μᾶς ἐπιτρέπη νὰ τὴ δοῦμε ὁλόκληρη αὐτὴ τὴν καρφίτσα, θὰ τὴ βλέπαμε σὰν ἕνα τεράστιο σιδερένιο... δοκάρι, μήκους 50 μέτρων. Καί, μὲ τὸ ἠλεκτρονικὸ μικροσκόπιο, θὰ τὴ βλεπ με... μιὰμιση φορὰ μεγαλύτερη ἀπὸ τὸν Πύργο τοῦ "Αφελ! Σκεφθῆτε, λοιπόν, τί καταπληκτικὲς προόδους ἔκανε ἡ ἐπιστήμη σ' αὐτὸ τὸν τομέα.

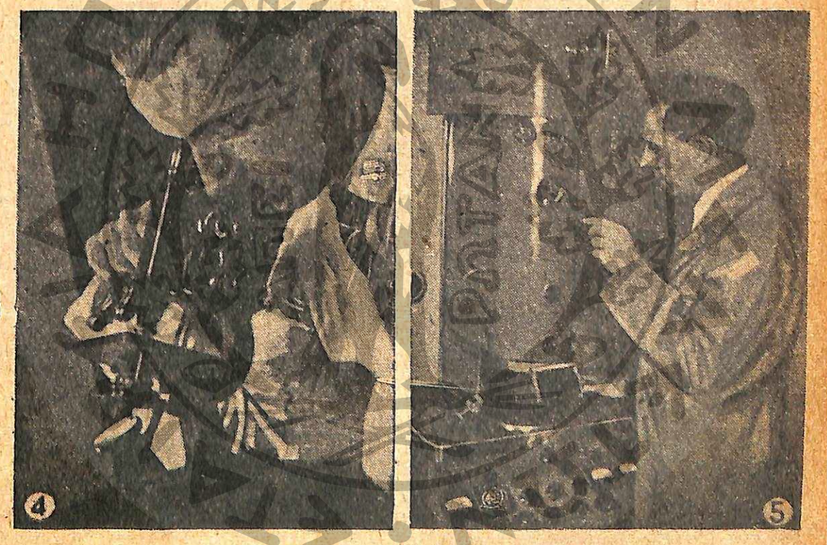

—Πρέπει νὰ ἐργάζωνται οἱ παντρεμένες;

— Ἡ ἐργαζόμενη μητέρα μπορεῖ ν' ἀναθρέψῃ τὰ παιδιά της;

—Ἡ ἐργασία τῆς γυναίκας ἐμποιζει τὴ συζυγικὴ εὐτυχία;

—Ἡ γυναίκα μπορεῖ νὰ εὐδοκιμήσῃ στὸ στίβο τῆς ἐπαγγελματικῆς της ζωῆς;

● Ἡ κ. Πέπη Δαράκη

ΜΕΤΑ ἀπ' τὶς ἀπαντήσεις τῶν κ. κ. Μαντζουλίνου, Σκούρα καὶ Μάντζαρη, πλησιάζουμε σήμερα μιὰν ἄλλη Ἑλληνίδα, τὴν κ. Πέπη Δαράκη, πρώτη δημοτικὴ σύμβουλο στὶς τελευταῖες δημαρχιακὲς ἐκλογές. Πρὶν ἀκόμα μποῦμε στὸ κύριο θέμα τῆς ἐρεύνης μας, θὰ πρέπει νὰ σημειώσουμε, πὼς ἡ κ. Δαράκη ἀποτελεῖ μέ, πὼς ἡ κ. Δαράκη ἀποτελεῖ μὲ, πὼς ἡ κ. Δαράκη ἀποτελεῖ τὸ τυπικὸ παράδειγμα τῆς γυναίκας, ποὺ μαζὶ μὲ τὴν πολιτικὴ δράσι της καταφέρνει νὰ φροντίζῃ καὶ τὰ παιδιά της, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν «πιὸ ἀγαπημένη της ἀπασχόλησι», καθὼς λέει κι' ἡ ἴδια.

Καί, τώρα, ἂς μποῦμε στὸ θέμα μας:

Ἐρώτησις:
Πῶς ἀποφασίσατε κ. Δαράκη νὰ βάλετε ὑποψηφιότητα στὶς δημαρχιακὲς ἐκλογές;

Ἀπάντησις:
Ἦταν κάτι ποὺ ὡρίμασε σιγὰ - σιγὰ καὶ στοθερὰ στὴ σκέψι μου ἀπὸ χρόνια. Ὡνευρευόμουν νέους ὁρίζοντες γιὰ τὴ γυναίκα, καὶ μπορῶ νὰ πῶ πὼς ἐν μέρει τ' ὄνειρό μου πραγματοποιήθηκε.

Ἐρώτησις:
Γιατὶ ἐν μέρει;

Ἀπάντησις:
Γιατὶ εἶναι πολὺ δύσκολο, ἀκόμα καὶ σήμερα ποὺ ἡ γυναίκα κατέχει ξεχωριστὲς θέσεις, νὰ μπορέσῃ νὰ προτείνῃ—τὴ γνώμη —ὄχι νὰ ἐπιβάλῃ—τὴ γνώμη της. Ἀκόμα τὸ ἀνδρικὸ φῦλο δὲν μπορεῖ ν' ἀναγνωρίσῃ τὶς δυνατότητές της.

Ἐρώτησις:
Μετὰ τὴν ἐκλογή σας, ποιὰ εἶναι τὰ σχέδιά σας;

Ἀπάντησις:
Εἶναι πολλά. Καὶ πρῶτα-πρῶτα, θέλω νὰ δημιουργηθῇ μιὰ χρηστὴ κοινωνία, πρᾶγμα ποὺ στὴν ἐποχή μας ἔχει δυστυχῶς χαθῇ. Θέλω τὴν ὑποστήριξι τῆς γυναίκας πάνω στὰ δικαιώματα ποὺ τῆς ἔδωσε αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ κράτος, τὴν ἀνάπτυξι τοῦ παιδιοῦ καὶ ἄλλα πολλά, ποὺ ἀκόμα μένουν κλειδωμένα στὴ σκέψι μου, γιατὶ δὲν βρίσκουν τὸ κατάλληλο ἔδαφος γιὰ νὰ καλλιεργηθοῦν.

«ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ, ἡ ἀγαπημένη μου ἀπασχόλησι!»

● Συνεχίζουμε καὶ σήμερα τὴ δημοσιογραφικὴ ἔρευνα τῆς «Γυναίκας» ἐπάνω σ' ἕνα θέμα τεράστιας σημασίας καὶ γιὰ τὸ κοινωνικὸ σύνολο —γειτικώτερα— καὶ γιὰ τὸ γυναικεῖο φῦλο —εἰδικώτερα. Ἐκλεκτὲς Ἑλληνίδες, ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὴ μόρφωσί τους, διαθέτουν καὶ τὴν εἰδικὴ πεῖρα τῆς γυναίκας ποὺ ἔχει ἀναμιχθῇ στὸ στίβο τῆς ζωῆς, ἀπαντοῦν στὰ ἐρωτήματα καὶ ἀναλύουν τὶς ἀπόψεις τους.

4. ΑΠΑΝΤΑ Η κ. ΠΕΠΗ ΔΑΡΑΚΗ

Δημοτικὴ Σύμβουλος Ἀθηνῶν

Στὰ προηγούμενα:

Ἀπάντησαν οἱ κ.κ. ΑΛ. Δ. ΜΑΝΤΖΟΥΛΙΝΟΥ, πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων, ΕΛΕΝΗ ΣΚΟΥΡΑ, βουλευτὴς Θεσσαλονίκης, ΠΑΡΙΤΣΑ ΜΑΝΤΖΑΡΗ, διευθύντρια τοῦ Κέντρου Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ.

Στὰ ἐρχόμενα:

Θὰ ἀπαντήσουν οἱ κ.κ. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ, πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων, ΚΩΤΣ ΟΠΟΥΛΟΥ, ἐκπρόσωπος Κέντρου Κοινωνικῆς Μορφώσεως Ἑλληνίδων.

Ἐρώτησις:
Πῆτε μας, πῶς βλέπετε τὴν ἐξωσπιτικὴ ἐργασία τῆς γυναίκας;

Ἀπάντησις:
Ἡ ἐξωσπιτικὴ ὑπεύθυνη ἐργασία βοήθησε πολὺ τὴ γυναίκα νὰ τελειοποιηθῇ σὰν ἀνθρώπινο ὄν, γιατὶ τὴν ὑπεχρέωσε παράλληλα μὲ τὸν ἔμφυτο συναισθηματικό της ἐξοπλισμὸ καὶ σ' ἄλλες πνευματικὲς ἐπιτεύξεις, ποὺ εἶναι σταθεροὶ συντελεσταὶ τῆς ἐπιτυχίας στὴ ζωή. Δηλαδή, τὴν ἀντικειμενικὴ παρατηρητικότητα καὶ τὴν κριτικὴ σκέψι.

Ἐρώτησις:
Εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐργασία τῆς γυναίκας;

Ἀπάντησις:
Ἡ ἀνάγκη νὰ ἐργάζεται σήμερα ἡ γυναίκα εἶναι πολλαπλὴ καὶ πρώτ' ἀπ' ὅλα ὑλική. Οἱ ἀπαιτήσεις τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου ἀπὸ τὴ ζωὴ εἶναι μεγαλύτερες ἀπὸ ἄλλοτε, γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀνάγκη νὰ συνεισφέρουν ὅλοι ὑλικῶς σήμερα εἶναι ἐπιτακτικώτερη.

Ἐρώτησις:
Σὲ τί ὀφείλεται ἡ τάσις τῆς γυναίκας πρὸς τὴν ἐργασία;

Ἀπάντησις:
Πέρ' ἀπ' τὴν οἰκονομικὴ δυνατότητα ποὺ κάνει τὴ γυναίκα νὰ ἐργάζεται, ὑπάρχει καὶ κάποιος ἄλλος λόγος ἠθικός. Ἡ ψυχικὴ ἀνάγκη τῆς γυναίκας νὰ γίνῃ μὲ τὴν ἐργασία της ἕνας ὑπεύθυνος καὶ ἐνεργὸς κοινωνικὸς παράγων, πρᾶγμα ποὺ ἐνυρύνει τὴν προοπτικὴ τῆς ζωῆς της καὶ τοὺς ὁρίζοντες τῆς σκέψης της.

Ἐρώτησις:
Μιὰ γυναίκα μετὰ τὸ γάμο πρέπει νὰ ἐργάζεται;

Ἀπάντησις:
Ἡ παντρεμένη γυναίκα πρέπει ν' ἀναλαμβάνῃ τὸ μεριδιό της ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ τῆς οἰκογενείας, ἐπειδὴ συμβαίνει ὅλο τὸ μεγαλεῖο τοῦ φυσιοκοῦ συγκροτήματος ποὺ λέγεται ἄνθρωπος νὰ ἐξαρτᾶται ἀλλὰ καὶ νὰ πηγάζῃ ἀπὸ τὴν οἰκονομική του ἀνεξαρτησία.

Ἐρώτησις:
Γιὰ τὶς σχέσεις τῶν δύο συζύγων, μήπως ἡ ἐργασία εἶναι ἐπιβλαβής;

Ἀπάντησις:
Ὄχι μονάχα δὲν εἶναι ἐπιβλαβὴς γιὰ τὴ συζυγικὴ εὐτυχία, ἀλλὰ ἀποτελεῖ καὶ ἕνα ἰσχυρὸ οἰκοδόμημα ἁρμονικῆς καὶ ἰσορροπημένης συμβιώσεως. Ἡ γυναίκα ποὺ ἔχει δημιουργήσει καὶ πέρα ἀπ' τὴ σπιτικὴ ἀκτίνα, γενικώτερα καὶ πλατύτερα ἐνδιαφέροντα γιὰ τὴ ζωή, ἔχει περισσότερη αὐτοπεποίησι, αἰσιοδοξία καὶ ψυχικὴ ὑγεία. Εἶναι συνεπὼς ἕνα πλασμα ἀφ' ἑαυτοῦ εὐχαριστημένο. Καὶ εἶναι γνωστό, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, ἀκτινοβολεῖ εὐτυχία γύρω του. Γι' αὐτὸ ὁ τύπος αὐτῆς τῆς γυναίκας δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ κάνῃ εὐτυχισμένο καὶ τὸ σύντροφό της.

Ἐρώτησις:
Ὅμως ἡ ἐργασία δὲν ἐμποδίζει τὴν ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξι τῶν παιδιῶν;

Ἀπάντησις:
Φυσικά. Ὅταν μάλιστα ἡ γυναίκα ἐγκαταλείπῃ τὰ παιδιά της στοὺς πέντε δρόμους. Μπορεῖ, ὅμως, ἡ ἐργαζόμενη μητέρα ν' ἀντιμετωπίσῃ ἀποτελεσματικὰ καὶ τὴν ἐργασία της καὶ τὴν ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν της. Καὶ ἂν τὰ καταφέρῃ καὶ στὰ δύο, θὰ εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἱκανοποίησι, ποὺ μπορεῖ νὰ τῆς δώσῃ ἡ ζωή. Γιὰ μένα, τὸ πιὸ ἀγαπημένο τουλάχιστον, μοῦ, ὄχι μόνο ἀπασχόλησι, μὰ καὶ σκέψι, εἶναι τὰ παιδιά μου καὶ ἡ εὐτυχία τους.

Ἐρώτησις:
Μέχρι ποιὰ ἡλικία πρέπει νὰ ἐργάζεται ἡ γυναίκα;

Ἀπάντησις:
Στὸν ψυχικὸ χῶρο, ὁ χρόνος καταργεῖται. Ἡ δρεπὶ καὶ ἡ δράσι γιὰ δουλειὰ εἶναι ζήτημα ψυχικοῦ δυναμισμοῦ, ποὺ δὲν καθορίζεται ἀπὸ τὴν ἡλικία ἀλλ' ἀπὸ τὸ ταμπεραμέντο τοῦ καθενός.

Ἐρώτησις:
Θεωρεῖτε σὰν ἀπαραίτητο στοιχεῖο τῆς ἐργαζόμενης γυναίκας τὸ νοικοκυριό;

Ἀπάντησις:
Ἡ σύγχρονη ἐργαζόμενη γυναίκα δὲ μπορεῖ καὶ νὰ ἐκπροσωπῇ τὸν τύπο τῆς οἰκοδέσποινας τοῦ παλιοῦ καιροῦ. Ἡ ζωὴ σὲ κάθε ἐποχὴ ἀναβαπτίζεται, μέσα στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό της, καὶ προβάλλει διασκῶς καινούργια. Τὸ νοικοκυριὸ ἔχει σήμερα ὁλότελα ἁπλοποιηθῇ καὶ διαφοροποιηθῇ. Ὁ οἰκιακὸς μόχθος περιστοφεται πιὰ μονο γύρω ἀπὸ τὶς στοιχειώδεις ἀνάγκες τῆς διατροφῆς καὶ τῆς καθαριότητος. Μιὰ ἐργαζομένη γυναίκα ποὺ πιστεύει στὸν ἑαυτό της καὶ εἶναι εὐχαριστημένη ἀπ' αὐτὸ ποὺ εἶναι, τὸ βρίσκει φυσικὸ νὰ ἀπαντᾶ μὲ πρακτικὸ τρόπο στὶς διαμαρτυρίες τοῦ στομαχιοῦ της καὶ νὰ βρίσκῃ κάποια στιγμὴ τὴν τάχα τῶν κανόνων τῆς ὑγιεινῆς. Δὲν ὑπάρχει, λοιπόν, τίποτε τὸ ἀνατικανονικὸ κι' ἀναπροσάρμοστο στὸ νὰ νοικοκυρεύῃ καὶ τὸ σπιτικό της ἡ ἐργαζόμενη γυναίκα.

Ἐρώτησις:
Πῶς διαγράφεται ὁ ρόλος τῆς σύγχρονης γυναίκας μέσα στὴ ζωή;

Ἀπάντησις:
Ἀπὸ τότε ποὺ τὸ φεμινιστικὸ ξεκίνημα ἐξέπνευσε, ἡ γυναίκα προβάλλει γιὰ πρώτη φορὰ σὰν ὁλοκληρωμένη ἀνθρώπινη ὀντότης. Εἶναι ἡ σύγχρονη καλλιεργημένη γυναίκα, μὲ τὸ διπλοδαγωγημενο ἐνστικτο, ποὺ θ' ἀνοίξῃ τὸ δρόμο τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ὄχι μὲ τὴ σκέψι, οὔτε μὲ τὴ βία, ἀλλὰ μὲ τὴ γλυκύτητα τῆς γυναικείας της φύσης καὶ τὴν ἠθικὴ της ἐπιρροή.

Ἐδῶ τελειώνει ἡ συνέντευξις μας μὲ τὴν κ. Δαράκη, ποὺ σὰ εἶπε, φανερώνουν πὼς πιστεύει ἀκράδαντα στὴ σκοπιμότητα τῆς ἀναμίξεως τῶν γυναικῶν στὸ στίβο τῆς ζωῆς, δέχεται πὼς Παραλλήλα ὅμως, «ἀσχολίαι» ἡ πιὸ ἀγαπημένη εὐτυχίας, γιὰ καὶ ἡ βάσις τῆς ἀνατροφῆς μιὰ μητέρα, εἶναι ἡ συνεχίσουμε στὸ τῶν παιδιῶν της. Ἄλλα θὰ ἐρχόμενο, μὲ γνώμες ἄλλης Ἑλληνίδος.

ΤΑΣΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

ΜΙΚΡΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Τὸ κουτάλι τῆς σούπας χωράει τετραπλάσιο ὑγρὸ ἀπὸ τὸ κουταλάκι τοῦ καφέ. Μιὰ κουταλιὰ τῆς σούπας δράμι οἰνοπνεύμα ἢ λάδι, σιρόπι, ρὸ ἢ 2 δράμια αὐτοῦ συχνὰ Οἱ προχειροι αὐτοὶ ὅροι μας θὰ σᾶς χρησιμεύσουν στοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς συνταγῆς ἢ τοῦ νοικοκυριοῦ σας.

● Ὅταν τ' ἀδιάβροχα ἢ ἄλλα εἴδη ἀπὸ καουτσοὺκ χρησιμοποιοῦνται πολὺν καιρὸ ἀχρησιμεύουν γιὰ νὰ τὰ κάνετε σκληραίνουν, τὰ ἔχετε μαλακώσετε καὶ πρώτα δὲν ὅπως ἦταν πρωτύτερα ἐσεῖς πρέπει νὰ τὰ βουτήξετε σὲ νερὸ, μέσα στὸ ὁποῖο ἔχετε προσθέσει λίγη πάστα ἀμμωνίας.

● Ἡ θερμοφόρος εἶναι κάτι τὸ ἀπαραίτητο γιὰ κάθε σπίτι. Μετὰ τὴ χρησιμοποίησί της δὲν ἀδειάζετε καλὰ τὴν κρεμᾶτε ἀνάποδα γιὰ νὰ στεγνώσῃ. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ βάσις της ἔχει σχῆμα ποὺ νὰ μὴν κολλήσῃ κατὰ τὴν ἀποθήκευσί της, ἀλλὰ νὰ διατηρῆται, σὲ στεγνὴ κατάστασι, καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τὴ σκουριὰ ποὺ σκονίζετε ἐσωτερικῶς μὲ τάλκ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΑΙΖΟΝ

● "Αν βαρεθήκατε ἐντελῶς τὰ ροῦχα σας πρὶν ἀκόμα περάσουμε ἐντελῶς στὴ νέα σαιζόν, νά τί σᾶς χρειάζεται: μιὰ καινούργια μπλούζα. Αὐτὴ εἶναι ποὺ θὰ δώσῃ μιὰ νότα ζωῆς στὶς κουρασμένες φοῦστες σας καὶ θὰ προσθέσῃ ἕνα νέο ἐνδιαφέρον στὴ γκαρνταρόμπα σας. Ἡ μπλούζα αὐτὴ ἄλλωστε δὲν θὰ πάῃ χαμένη, θὰ τὴν ἔχετε πάλι ἕτοιμη καὶ γιὰ τὸν ἄλλο χρόνο.

1 Διακριτικὴ μπροντερὶ ἀνγκλαίζ σὲ συνδυασμὸ μὲ σκέτο.

2 Ριγὲ ὕφασμα, πρωτότυπος συνδυασμὸς ρίγας.

3 Γαρνίρετε μιὰ σκέτη μπλούζα μὲ εὔκολο διακοσμητικὸ κέντημα, κατὰ τὸν παραπάνω τρόπο.

4 Πρωτότυπο μπλουζάκι, γαρνιρισμένο μὲ μυτάκι ἀπὸ ρέλι ἢ τρέσα, χρωματιστὴ ἢ σκέτη.

5 Σκέτη μπλούζα μὲ ντραντελένιο γιακαδάκι.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Ἡ μάχη κατὰ τοῦ θορύβου

Παντοῦ, σὲ ὅλες τὶς χῶρες, διεξάγεται σήμερα ἕνας ἀγώνας ἐναντίον τοῦ θορύβου — πρᾶγμα ἀπόλυτα δικαιολογημένο, δεδομένου ὅτι, στὴν ἐποχή μας, τὰ νεῦρα τῶν ἀνθρώπων δοκιμάζονται σκληρότερα ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, μὲ κάθε εἴδους δοκιμασίες. Ἰδιαίτερα οἱ ἀρχιτέκτονες, προσπαθοῦν ὅλο καὶ μὲ μεγαλύτερη ἐπιμονή, νὰ κάνουν τὰ νέα κτίρια ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ ἀπαλλαγμένα ἀπὸ τοὺς θορύβους. Διάφορα νέα ὑλικὰ ποὺ μελετήθηκαν καὶ κατασκευάστηκαν εἰδικὰ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτόν, ἐπέτρεψαν νὰ ἐπιτευχθοῦν ἀξιόλογα ἀποτελέσματα. Θὰ φανταζόσαστε ὅμως ποτὲ ὅτι οἱ μελέτες αὐτὲς προχώρησαν τόσο, ὥστε ἀκόμη καὶ ὁ χειρισμὸς τῶν ἠλεκτρικῶν διακοπτῶν νὰ ἔχῃ γίνει τελείως ἀθόρυβος; Στὰ νοσοκομεῖα καὶ τὶς κλινικές, παραδείγματος χάριν, τὸ ἐκνευριστικὸ κλὶκ - κλὰκ τῶν διακοπτῶν ἔχει πιὰ σταματήσει καὶ οἱ ἀσθενεῖς δὲν ἐνοχλοῦνται πιὰ ἀπ' αὐτό. Τώρα, λοιπόν, οἱ ἀθόρυβοι αὐτοὶ διακόπτες κάνουν τὴν ἐμφάνισί τους στὰ καινούργια κτίρια-πολυκατοικίες καὶ ἐπαύλεις! Ἔτσι, καὶ τὰ μικρὰ αὐτὰ ἠλεκτρικὰ ἐξαρτήματα γίνονται μοντέρνα καὶ συμβάλλουν στὸν ἀγώνα, γιὰ τὴν καταπολέμησι τοῦ θορύβου καὶ τὴν ἠρεμία τῶν νεύρων μας...

5 χιλιόμετρα σύρμα σ' ἕνα ρομπότ

Ἀφοῦ γνώρισε σημαντικὴ ἐξέλιξι στὶς χῶρες τῆς Δύσεως, ἡ τεχνικὴ τῆς κατασκευῆς τῶν ὑπολογιστικῶν μηχανῶν φαίνεται τώρα νὰ σημειώνῃ μεγάλη πρόοδο στὴ Ρωσία —πρᾶγμα ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ ὅτι δὲν εἶναι ἐκπληκτικό, δεδομένου ὅτι ἡ λέξις «ρομπότ» εἶναι παράγωγο μιᾶς ρωσικῆς λέξεως ποὺ σημαίνει «ἐργάζομαι». Τελευταῖα, ἐτέθη σὲ κυκλοφορία μιὰ ὁλόκληρη σειρὰ ρωσικῶν ὑπολογιστικῶν μηχανῶν, ποὺ μποροῦν νὰ κάνουν καταπληκτικοὺς λογαριασμοὺς—προσθέσεις, ἀφαιρέσεις, μερικὰ ἢ γενικὰ ἀθροίσματα κλπ. Ἰδιαίτερα μιὰ ἀπ' αὐτές, ἡ ὑπολογιστικὴ μηχανὴ Τ—5, ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλές... δεκάδες χιλιάδων κομματιῶν, καὶ περιέχει ἠλεκτρικὰ σύρματα συνολικοῦ μήκους 5 χιλιομέτρων!

Τὰ κοριτσια εἶναι προσεκτικώτερα ἀπο τὰ ἀγόρια

Ὅπως ἀποδεικνύουν οἱ στατιστικὲς τῶν ἀτυχημάτων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγοριῶν ποὺ τραυματίζονται ἢ κάνουν τὴ ζωή τους σὲ ἀτυχήματα, εἶναι πολὺ μεγαλύτερος, ἀπὸ τὸν ἀντίστοιχο ἀριθμὸ τῶν κοριτσιῶν. Συγκεκριμένα, σχετικὰ μὲ τὰ κυκλοφοριακὰ ἀτυχήματα, μιὰ γαλλικὴ στατιστικὴ ποὺ περιλαμβάνει στοιχεῖα γιὰ τὴν περιοχὴ τοῦ Παρισιοῦ καὶ τῶν προαστείων του, γιὰ τὰ κάτω τῶν 15 ἐτῶν παιδιά, ἀποδεικνύει ὅτι: ἀπὸ 8 νεκροὺς, οἱ 2 ἦσαν κορίτσια. Ἀπὸ 276 σοβαρὰ τραυματισμένους, οἱ 83 ἦταν κορίτσια. Καὶ ἀπὸ 674 ἐλαφρὰ τραυματισμένους, 230 ἦταν κορίτσια. Ἀνάλογα εἶναι καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν τελευταίων στατιστικῶν, ποὺ ἔγιναν στὴν Ἀγγλία.

Καὶ τὸ σχετικὸ χιοῦμορ

Ἡ Ἔλεν Μπέρντ, ἀπὸ τὴν Καλιφόρνια, δημοσιεύει τὴν ἑξῆς ἱστορία τῆς:

«Ἕνα καλοκαιρινὸ ἀπόγευμα, στὴ Φιλαδέλφεια, ὁ ἀρραβωνιαστικός μου κι' ἐγὼ στεκόμαστε μπροστὰ σ' ἕναν ἑξαντλημένο ἀπὸ τὴ ζέστη καὶ τὴ δουλειὰ τῆς ἡμέρας ὑπάλληλο τοῦ γραφείου ἐκδόσεως ἀδείων γάμου. Ὁ συμπαθητικὸς ἀνθρωπάκος ζήτησε πρῶτα τὰ στοιχεῖα τοῦ μέλλοντος συζύγου μου, καὶ δὲ δυσκολεύτηκε νὰ τὰ γράψῃ στὸ βιβλίο του. Ὅταν ὅμως ἦρθε ἡ σειρὰ ἡ δική μου καὶ μὲ ρώτησε ποῦ κατοικοῦσα, τὸ μυαλό μου ἀκολούθησε ἕναν ἀνόητο δρόμο:

—Θέλετε νὰ πῆτε ποῦ γεννήθηκα; τὸν ρώτησα. Στὴ Βαλτιμόρη. Ἀλλὰ μεγάλωσα στὸ Κεντάκυ ὡς τὴν ἐποχὴ ποὺ μεταφερθήκαμε στὴ Μασσαχουσσέτη. Τελευταῖα ἔμενα στὴν Ἀννάπολι—ἀλλά...

—Δεσποινίς, μοῦ εἶπε. Ἂς ξεκαθαρίσουμε τὰ πράγματα. Ἂν ἐπρόκειτο νὰ πεθάνετε τώρα, σὲ ποιὰ διεύθυνσι θὰ θέλατε νὰ στείλουν τὸ πτῶμα σας;

• Ἡ Κυριακούλα Κριεζῆ.

Οἱ ἀρχόντισσες τοῦ παλιοῦ καιροῦ

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΑ ΚΡΙΕΖΗ

Τὸ τελευταῖο ἀπ' τὰ τέσσερα παιδιὰ τοῦ Μπέη τῆς Ὕδρας, τοῦ καπετὰν Γιώργη Βούλγαρη καὶ τῆς γυναίκας του Μαρίας, τὸ γένος Σάρπα, ἦταν ἡ Κυριακούλα. Γεννήθηκε στὴν Ὕδρα κατὰ τὸ 1810. Ἐκεῖ, μέσα στὸ ἀρχοντικὸ τοῦ αὐστηροῦ Βούλγαρη, ἡ Κυριακούλα «ἀνεπτύσσετο εἰς κάλλος ψυχῆς καὶ σώματος», κατὰ τὰ γραφόμενα ἀπὸ βιογράφο της.

Ὅταν ἀκόμα ἦταν 12 χρονῶν, ὁ πατέρας της τὴν ἀρραβώνισε μὲ τὸν καπετὰν Ἀντώνη Κριεζῆ ποὺ ἦταν 20 χρονῶν. Ὁ καπετὰν Ἀντώνης, δὲν ἦταν μόνο ἕνα ἄξιο κι' ὁμορφο παλληκάρι, μὰ ἀτρόμητος θαλασσινὸς κι' ἄφοβος ναυμάχος. Εἶχε ξεσπάσει τότε ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις κι' ὁ Κριεζῆς κυβερνοῦσε τὸ καράβι του πάντα κοντὰ στὸ ναύαρχο Μιαούλη. Ἀποδείχτηκε ἕνας γενναῖος θαλασσομάχος γι' αὐτὸ κι' οἱ πατριῶτες του τὸν τραγουδοῦσαν μ' αὐτὸ τὸ χαρακτηριστικὸ δίστιχο.

«Ὁ καπετὰν Ἀντώνης μας,
τὸ νιὸ μας παλληκάρι
στῆς Νικαριᾶς τὸ πέλαγος
ἐφάνηκε λιοντάρι».

Αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο εἶχε διαλέξει ὁ Βούλγαρης γιὰ νὰ κάνη γαμπρὸ στὴν κόρη του. Γι' αὐτὸ κι' ἡ Κυριακούλα ἔλεγε μὲ περηφάνεια.

— Στολισμός μου εἶναι ὁ Κριεζῆς καὶ τροφή μου ἡ δόξα του.

Κι' ἀφοῦ τέλειωσε ὁ Ἀγώνας, κι' ἡ Κυριακούλα ἦταν πιὰ 16 χρονῶν, ἔγιναν στὴν Ὕδρα οἱ γάμοι της μὲ τὸν Ἀντώνη Κριεζῆ.

Μὲ τὸ σοβαρὸ κι' ἁπλοϊκὸ ἦθος της, τὴν ἀγνὴ καὶ τρυφερὴ καρδιά της, δὲ στάθηκε μόνο ἄξια σύντροφος τοῦ Κριεζῆ, μὰ καὶ στοργικὴ μητέρα τοῦ παιδιοῦ της, ποὺ τὸ ἔφερε στὸν κόσμο, ἐκεῖ, στὸ νησί τους.

Ἀπ' τὴν πρώτη στιγμὴ ἔγινε ἀγαπητὴ στοὺς πατριῶτες της Ὑδραίους κι' ἦταν ἡ πιὸ ζηλευτὴ ἀρχοντοπούλα τοῦ νησιοῦ. Δὲν ἔμεινε ὅμως γιὰ πολὺ στὴν Ὕδρα. Τὸ 1836 ὁ Κριεζῆς μὲ τὴν οἰκογένειά του ἐγκαταστάθηκε μόνιμα στὴν Ἀθήνα. Στὴ νέα πρωτεύουσα ἄρχισαν νὰ συνάζωνται οἱ περισσότεροι.

Ἐπειδὴ τότε ὁ Κριεζῆς στεγνοχωριόταν οἰκονομικά, ὅπως οἱ πιὸ πολλοὶ Ὑδραῖοι, γιατὶ εἶχε προσφέρει γιὰ τὸν Ἀγώνα ὅλο σχεδὸν τὸ βιός του, ἡ Κυριακούλα ἐργαζόταν μόνη της στὸ σπιτικό της, μὲ μιὰ μικρὴ παραδουλεύτρα. Κι' ἀφοῦ τελείωνε τὸ σπίτι της, ἄρχιζε νὰ ράβη τὰ ροῦχα τῶν δικῶν της. Γι' αὐτὸ καὶ τὴ βρίσκαν πάντα μὲ τὴ δαχτυλήθρα στὸ χέρι.

Ἡ Κριεζῆ δὲν ἄργησε νὰ ἐπιδληθῆ μέσα στὴν ἀθηναϊκὴ κοινωνία. Μὲ τὴν ἁπλότητά καὶ τὴν καλωσύνη της, μὲ τὰ εὐγενικά της αἰσθήματα καὶ τοὺς ἀρχοντικούς της τρόπους, σκλάβωνε ὅλους ποὺ τὴ γνώριζαν. Μ' ὅλο ποὺ ὁ ἄντρας της ἀνέβηκε στὰ πιὸ ψηλὰ κρατικὰ ἀξιώματα — ἔγινε ναύαρχος, γερουσιαστής, ἀκόμα καὶ πρωθυπουργὸς — ἐκείνη παρέμεινε μιὰ ἀγνὴ κι' ἁπλὴ Ὑδραίϊσσα.

Ἡ βασίλισσα Ἀμαλία, ἀμέσως τὴν ξεχώρησε καὶ τὴν ὠνόμασε μὲ τὸν τιμητικὸ τίτλο τῆς «Ἐπιτίμου Κυρίας». Κι' ὅταν ἔλειπε γιὰ τρεῖς μῆνες ἡ Μεγάλη Κυρία Πλούσκωφ, τὴν ἀντικατέστησε ἡ Κριεζῆ. Τότε ἔπρεπε ἀναγκαστικὰ νὰ κατοικήση ὅλο τὸ διάστημα αὐτὸ στὸ παλάτι». Ἀπ' τὰ πρῶτα πράγματα ποὺ τῆς ἔστειλαν στὸ διαμέρισμά της ἦταν τὸ μικρὸ κομψὸ καλαθάκι ποὺ εἶχε τὶς βελόνες της, τὴ δακτυλήθρα καὶ τὰ ψαλίδια της. Ἀπ' τὴν αὐγὴ σηκωνόταν κι' ἔρραβε.

Ἀπ' ὅσα γράφει ἡ Ἀλιμπέρτη φαίνεται πὼς στὰ δύσκολα καθήκοντά της τὰ κατάφερνε μιὰ χαρά. «Αἱ δι' ἑρμηνέως γενόμεναι πρὸς τοὺς πρέσβεις καὶ ὑψηλοὺς ξένους συνομιλίαι ἐπῆσαν τοσοῦτον εὔστοχοι καὶ ἐμβριθεῖς, ὥστε ἐπέσειαν τὸν ἔπαινον καὶ τὸν θαυμασμόν. Ἀδαμάντινος χαρακτὴρ ἠκτινοβόλησε τὸ φέγγος ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ αὐλῇ, ἧς ἦτο τὸ σέμνωμα. Ἡ Ἀμαλία ἠγάπα καὶ ὑπερετίμα αὐτήν.»

Ἡ Κριεζῆ δὲν ξέπαστηκε ἀπ' τὴν τιμητικὴ θέσι ποὺ εἶχε στὸ παλάτι. Πρῶτα ἐπέδλεπε τὸ νοικοκυριό της, φρόντιζε γιὰ τὸ μαγείρεμα στὸ σπίτι της κι' ὕστερα ντυνόταν καὶ πήγαινε στὸ παλάτι γιὰ τὰ καθήκοντά της. Φοροῦσε πάντα τὴν ὑδραΐϊκη φορεσιά της ποὺ ταίριαζε στὸ λυγερὸ κι' ὡραῖο της ἀνάστημα. Ἡ μακρυὰ φούστα μὲ τὸ πλούσιο κοντογούνι τὸ μεταξωτὸ πουκάμισο καὶ τὴν πλουμιστὴ ζώνη, τῆς δίναν ξεχωριστὴ γραφικότητα. Ἀπ' τὴ χρυσοκέντητη μπλάια της, ποὺ τῆς δυὸ ἄκρες ἔδενε κάτω ἀπ' τὸ σαγόνι της, ξεπροβάλλαν τὰ πλούσια μαῦρα της μαλλιά. Καὶ πάντα, μὲ τὴν ὑδραΐϊκη αὐτὴ φορεσιὰ παραβρισκόταν στοὺς χορούς καὶ τὶς δεξιώσεις τοῦ παλατιοῦ. Ὁ Βασιλιὰς Ὄθωνας πολλὲς φορὲς μὲ τὴν Κριεζῆ θὰ ἄνοιγε τὸν παλατιανὸ χορό, χορεύοντας τὴ συνηθισμένη τότε «πολωνέζα».

Στὴν ἀθηναϊκὴ κοινωνία, ποὺ ἄρχιζε τότε νὰ διαμορφώνεται, ἀνέπτυξε μιὰ καταπληκτικὴ δράσι. Γράμματα πολλὰ δὲν ἤξερε, γιατὶ τὰ κορίτσια τότε στὴν Ὕδρα μάθαιναν πολὺ λίγα. Οἱ αὐστηρές, ὅμως, ἀρχὲς ποὺ εἶχε ἀπ' τὸ σπίτι της, ἡ μεγάλη της φρόνησι, ἡ καταδεχτικότητα κι' ἡ θετικότητα, τῆς δώσανε μιὰ θέσι ξεχωριστὴ στὴν κοινωνία.

Τὸ ἀρχοντικό της ἔγινε τὸ κέντρο ποὺ σύχναζαν οἱ ἀγωνιστές, οἱ πολιτικοὶ κι' ὁ,τι διαλεχτὸ εἶχε ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία. Ἦταν ζήτημα φιλοτιμίας στ' ἀρχοντόσπιτα αὐτά, νὰ πήγαινε ἐπισκέπτης, νὰ μὴν ἔπινε τὸν καφέ του καὶ νὰ μὴν ἄγγιζαν τὰ χεῖλη του τὸ τεράστιο τσιμπούκι ποὺ θὰ τοῦ πρόσφεραν.

Ἡ ἀδικημένη χήρα τοῦ ἀγωνιστή, τὸ ἀπολησμονημένο ὀρφανό, ἐκεῖ στὸ Κριεζαΐικο, ἐβρισκαν περίθαλψι καὶ συμπόνοια.

Νὰ πῶς μᾶς περιγράφει τὴν Κυριακούλα καὶ τὸ ἀρχοντικό της ὁ Ἐγγλέζος ἱστοριογράφος Γκαστόν.

«Ἡ κυρία Κριεζῆ, διατηρεῖ καὶ εἰς τὴν Αὐλὴν τὸ ὑδραϊκὸν ἔνδυμα. Αὐτὴ εἶναι τὸ πρότυπον εὐγενείας καὶ δεσποίνης Ὑδραίας. Λεπτοφυὴς καὶ θελκτικὴ ἐκδηλοῖ πρὸ παντὸς τὴν καλὴν αὐτῆς καταγωγήν. Γυνὴ ὡραία, ὡς ἄπασαι αἱ Ὑδραῖαι, αἵτινες ὑψηλαὶ καὶ εὐπλαστοι ὁμοιάζουσι τὰς ὡραίας Ρωμαίας τοῦ Ἀλβάνου καὶ Βελλέτρι. Οὐδέποτε εὑρέθην πρὸ χαριεστέρου καὶ συγκινητικωτέρου θεάματος ἢ τῆς οἰκογενείας Κριεζῆ. Οἱ υἱοί καὶ θυγατέρες ἀποτελοῦσι μοναδικὸν συμπλήρωμα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός. Οὗτοι μὲν ἐκπροσωποῦντες τὰ προγονικὰ καὶ πατριαρχικὰ τῶν ἤθη, τὰ τέκνα δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἰδέας τοῦ καλοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἐποχῆς. Ὁ πατρὶ ὡτισμὸς ἀμφοτέρων τῶν συζύγων εἶναι πανθομολογούμενος.»

Στὴ φοβερὴ ἐπιδημία τῆς χολέρας στὴν Ἀθήνα, κατὰ τὸ φθινόπωρο τοῦ 1854, ἡ Κριεζῆ στάθηκε μιὰ πολύτιμη συνεργάτις στὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Μαρίας Ὑψηλάντη. Γι' αὐτὸ ἡ βασίλισσα Ἀμαλία τὴ διώρισε καὶ στὴν πρώτη βασιλόπουλα ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀμαλιείου Ὀρφανοτροφείου.

Πάνω ἀπ' ὅλα ὅμως ἦταν ἕνα ὑπόδειγμα εὐσεβείας. Τὰ κοσμικά της καθήκοντα δὲν τὴν ἐμπόδιζαν νὰ πηγαίνη τακτικὰ στὴν ἐκκλησιὰ καὶ τὰ λιγα γράμματα ποὺ ἤξερε της ἦταν ἀρκετὰ νὰ μελετᾶη τὰ ἐκκλησιαστικὰ κείμενα. Τὶς Κυριακὲς καὶ τὶς γιορτές, σὰν σχόλαζε ἡ ἐκκλησιά, ἡ ἀρχόντισσα, φεύγοντας γιὰ τὸ σπίτι της, ἔπαιρνε κοντά της καὶ πολλὲς φτωχὲς κι' ἀγράμματες γειτόνισσες. Ἀφοῦ ἡ ἰδιατους ἑφτιαχνε καὶ τοὺς σερβίριζε τὸν καφέ, ὕστερα θὰ τοὺς ἐξηγοῦσε μὲ ἁπλὰ λόγια τὸ Εὐαγγέλιο τῆς ἡμέρας. Αὐτὴ τὴ συνήθεια κρατοῦσε ἀπ' τὰ πρῶτα χρόνια ποὺ ἦρθε στὴν Ἀθήνα ὡς τὸ τέλος της.

Ἡ Κυριακούλα Κριεζῆ ἔκρυβε κι' αὐτὴ τὴ δράμα μητέρας. Ἦταν μιὰ δυστυχισμένη μητέρα. Τὸν πρωτότοκο γυιό της τὸν εἶχε στείλει νὰ σπουδάση στὸ Παρίσι. Μόναχο κι' ὕστερα στὸ ὁ νέος σι. Ὅταν ἐπέστρεψε ἀπ' τὴν Εὐρώπη, σάλεψε τὸ λογικό του. Ἡ μητέρα του δὲν δέχτηκε νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπ' τὸ σπίτι τους, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ γινόταν καπότε καλά. «Ὧρες περνοῦσε μαζί μὲ τὸ ἄρρωστο παιδί της, ἐλπίζοντας νὰ τὸν ξαναφέρη στὰ συλλογικά του. Κι' ὅταν πονεμένη ἔβγαινε ἀπ' τὸ δωμάτιό του, σκούπιζε μὲ προσοχὴ τὰ δάκρυά της, κατάπινε τὴ θλῖψι της, γιὰ νὰ δώση θάρρος στὸν Κριεζῆ καὶ νὰ μὴν πίκρανη τὰ ἄλλα παιδιά της. Κανεὶς δὲν μάντευε τὸ δράμα της, ὁταν τὴν ἄκουγε στὸ παλάτι νὰ μιλάη μὲ τόση χάρη κι' ἐξυπνάδα, καὶ νὰ σοβαρολογῆ γιὰ ἐθνικὰ ζητήματα.

Πέθανε στὸ 1876 κι' ὅλη ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία ἀκολούθησε τὸ φέρετρο τῆς Κυριακούλας Κριεζῆ, ποὺ ἦταν ὁ ἰδεώδης τύπος τῆς «Ἑλληνίδας ἀρχόντισσας».

ΤΑΚΗΣ ΛΑΠΠΑΣ

Πρακτικὲς συμβουλὲς

ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἀπὸ χοντρὲς μάλλινες κάλτσες μπορεῖτε νὰ φτιάξετε ἕνα παιδικὸ γιλέκο. Παίρνετε δύο ζευγάρια, ξηλώνετε τὴ ραφή τους κι' ἔχετε ἔτσι τέσσερα κομμάτια. Τὰ ἑνώνετε ἀνὰ δύο, μὲ μιὰ ραφὴ καὶ σχηματίζετε τὸ μπρὸς καὶ τὸ πίσω μέρος τοῦ γιλέκου. Ὕστερα ἑνώνετε αὐτὰ τὰ δυὸ φύλλα στὰ πλάγια, βάζοντας κουμπιὰ στὸ ἕνα πλευρό.

Γαρνίρετε τέλος τὸ ἄνοιγμα τοῦ λαιμοῦ καὶ τῶν μανικιῶν μὲ βαμβακερὲς τρέσες.

Ἂν διαθέτετε τρία ζευγάρια κάλτσες, φτιάνετε καὶ μανίκια. Ἴσως δὲν εἶναι πολὺ κομψὸ αὐτὸ τὸ γιλέκο. Δὲν ἔχει ὅμως σημασία ἐφ' ὅσον τὸ παιδὶ θὰ τὸ φοράη μέσα ἀπὸ τ' ἄλλα ροῦχα του.

Ἀπὸ τὶς ἴδιες μάλλινες κάλτσες μπορεῖτε νὰ φτιάξετε κι' ἕνα ἐσωτερικὸ γιλὲ στὸ μεσοφόρι γιὰ τὸ κοριτσάκι σας, ἀνοίγοντας τὶς ραφές τους καὶ κόβοντάς τες στὸ κατάλληλο ὕψος.

Ἂν εἶναι ἄσπρες τὶς χρησιμοποιεῖτε ἐπίσης γιὰ διάφορα μωρουδίστικα ρουχαλάκια.

Ἕνα παλιὸ ἀντρικὸ πουκάμισο γίνεται κάλλιστα κομπινεζὸν γιὰ τὸ μωρό σας. Ἀπὸ τὴν πλάτη κόβετε τὰ δυὸ φύλλα τοῦ κομπιναιζὸν κι' ἀπὸ τὰ μανίκια τοῦ.

ΟΜΟΡΦΙΑ

Μὴν μεταχειρίζεστε ποτὲ πούδρες πολὺ ἀνοικτοῦ χρώματος. Ἰδίως ἀποφεύγετε τὴν ἄσπρη πούδρα. Ἔστω κι' ἂν εἶσθε ξανθή, γιατὶ αὐτὴ φανερώνει μὲ τὸν χειρότερο τρόπο καὶ τὴν παραμικρότερη ρυτίδα.

Ἂν ἔχετε ξερὸ δέρμα τὸ μόνο ἀποτελεσματικὸ φάρμακο εἶναι τὸ ἐλαιόλαδο. Μιὰ κουταλιὰ τῆς σούπας τὸ πρωῒ καὶ μιὰ κουταλιὰ τὸ βράδυ μὲ λίγες σταγόνες λεμόνι.

Ἂν ἡ ἐπιδερμίδα σας εἶναι ξερὴ ἀποφεύγετε τὸ σαπούνι.

ΜΟΥ ΤΟ ΕΙΠΕ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ

• Μικρὲς ἐνδιαφέρουσες περιπτώσεις καὶ ἐπιστημονικὰ νέα ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο. • Νεώτερες ἀντιλήψεις καὶ κατακτήσεις τῆς ἐπιστήμης. • Νέες «ἐνδείξεις» σὲ γνωστὰ ἀντιβιοτικὰ φάρμακα. • Ἐπιστημονικὲς παρατηρήσεις ποὺ ὁδηγοῦν σὲ ἀπρόοπτα ἰατρικὰ συμπεράσματα.

Το μυστήρια τῆς... μύτης

Ὁδηγοῦν ἕνα νέο ἄρρωστο στὸ γιατρό γιατὶ ἀναπνέει ἄσχημα ἀπὸ τὴ μύτη. φτύνει πύον δύσοσμο καὶ δὲ μπορεῖ μὲ κανένα τρόπο νὰ προφέρη τὰ κέρινα» σύμφωνα. Ὁ γιατρὸς ἐξετάζει τὴν κοιλότητα τῆς μύτης καὶ ἀπὸ τὸ πίσω της μέρος βγάζει μὲ τὴ λαβίδα του ἕνα μικρὸ βέλος ἀπὸ καουτσούκ, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὰ μικρὰ παιδικὰ πιστολάκια. Νά λοιπὸν ἡ αἰτία ὅλου τοῦ κακοῦ! Πῶς μπῆκε ὅμως τὸ καουτσούκενιο αὐτὸ βέλος στὴ μύτη του;... Ρωτοῦν τὸν ἄρρωστο κι' αὐτὸς θυμᾶται ὅτι... Δέκα χρόνια πρίν, παίζοντας μὲ κάποιο φίλο του, δέχτηκε ἀπὸ αὐτὸν μιὰ πιστολιὰ στὸ... στόμα. Καμιὰ σημασία δὲν ἔδωσε τὸ παιδὶ ποὺ δὲν βρῆκε ὕστερα τὸ μικρὸ καουτσουκένιο βέλος. «Κάτω θὰ ἔπεσε, σκέφτηκε ἢ θὰ τὸ κατάπια». Καὶ τὰ χρόνια πέρασαν... Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι τρία χρόνια μετὰ ἀπὸ αὐτὸ τὴν πιστολιά, τὸ παιδὶ ἔβγαλε τὶς ἀμυγδαλές του, χωρὶς ὁ γιατρὸς νὰ παρατηρήση τίποτε ἀνώμαλο ἐκεῖ... Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ἀναφέρεται ἕνα ἄλλο παρόμοιο περιστατικό. Ἕνα παιδὶ κατάπιε μιὰ μικρὴ γυάλινη χάνδρα. Ἀμέσως τοῦ ἔσκυψαν τὸ κεφάλι γιὰ νὰ τὴ βγάλη καὶ ἡ χάνδρα, ποὺ βρισκόταν ἀκόμη στὸν οἰσοφάγο, κύλησε πρὸς τὸ στόμα. Ὅμως, ἀντὶ νὰ πάη σ' αὐτό, πῆγε στὴν πίσω ρινικὴ κοιλότητα (ὅπως καὶ τὸ βέλος), ὅπου ἔμεινε 1½ μήνα!...

Μιὰ ἔνεσις ποὺ θεραπεύει!

Πόσες γυναῖκες δὲν ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν περίσσεια γάλακτος στὸ στῆθος, ὅταν δὲν θέλουν ἢ δὲν μποροῦν, γιὰ ποικίλους λόγους, νὰ δώσουν τὸ γάλα τους στὰ παιδιά τους καὶ πόσες ἐπίσης ὅταν διακόψουν τὸ θηλασμό! Φαίνεται πὼς στὸ ἑξῆς τὰ δεινὰ αὐτὰ ἀνήκουν στὸ παρελθόν... Ὁ Δρ Σ. Μ. Ντοντὲκ ἀναγγέλλει ὅτι, πράγματι μία ἔνεσις ὁρμόνης ἄρρενος (100 χλστ. γρ. Τεστοστερόνης) ἐνεργούμενη εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴ διακοπὴ καὶ τὸ ἀργότερο 8 ὧρες μετά, ἐπιτρέπει τὴν ἀναστολὴ ὅλων τῶν δυσαρέστων συμπτωμάτων, ποὺ συνήθως ἀκολουθοῦν τὴ διακοπή. Ἐπίσης, ὀφείλει νὰ ἐνεργήση ἐπιχειρῆ ἔστω καὶ ἀργότερα, ἐκεῖ ὅπου ὅλα τὰ ἄλλα μέσα ἔχουν ἀποτύχει.

Η τηλεόρασις δὲν παύει νὰ μᾶς ἐκπλήττη

Ἰδοὺ καὶ τὸ ἄλλο νέο. Τὰ μηχανήματα λήψεως τῆς τηλεοράσεως ἐκπέμπουν καὶ αὐτὰ μὲ τὴ σειρά τους...ἀκτῖνες Χ. Τὸ γυαλὶ ποὺ σκεπάζει τὸ ἐκράν, ἀρκεῖ γιὰ νὰ τὶς σταματήση δέβαια. Ὅμως, παρὰ τοῦτο, εἶναι ἱκανὲς νὰ προκαλέσουν ἐρυθρότητα τοῦ δέρματος τοῦ χεριοῦ τὸ ὁποῖον ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ ἐκρὰν στὴ διάρκεια τῆς λειτουργίας του. Ἀλλά, θὰ πῆτε, γιατὶ νὰ βάλη κανεὶς τὸ χέρι του μπροστὰ στὸ ἐκράν; Μήπως γιὰ νὰ μὴ βλέπη τὸ θέαμα, ὅταν δὲν τοῦ ἀρέση; Ἀλλὰ τότε ἀρκεῖ ἕνα γύρισμα τοῦ κουμπιοῦ καὶ ὅλα σταματοῦν. Καὶ θέαμα καὶ ἀκτῖνες! Ὁπωσδήποτε, τὸ θέαμα αὐτὸ ἀποτελεῖ ἤδη ἀντικείμενο μελέτης, ἐκ μέρους τῶν εἰδικῶν, δεδομένου, ὅτι τίποτα δὲν ἀποκλείει τὴ δημιουργία καὶ ἄλλου εἴδους ἀκτίνων, στὴ συσκευὴ τηλεοράσεως, ποὺ θὰ ἀποτελοῦσαν κίνδυνο γιὰ τὴν ὑγεία τῶν ἀνθρώπων.

Τὰ νεογέννητα καὶ οἱ κληματαριὲς

Ἀφοῦ πότισαν τὰ δρέφη μὲ ἄφθονο ζωμὸ πορτοκαλιῶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια τώρα, οἱ Ἀμερικανοὶ παιδίατροι, ἀνεκάλυψαν τελευταίως ὅτι ἡ πορτοκαλοφασία εἶναι αὐτὴ μάλλον ποὺ εὐνοεῖ διάφορες ἀλλεργικὲς καταστάσεις ποὺ πληθύνθηκαν καὶ ἰδίως ἐκζεματάκια. Ὁ ζωμὸς τῶν σταφυλιῶν σκέπτονται ὅτι θὰ ἦτο ἀβλαβὴς ἀπὸ τὴς ἀπόψεως αὐτῆς καὶ θὰ ἦτο δυνατὸ νὰ ἀντικαταστήση τὸ ζωμὸ τῶν πορτοκαλιῶν καὶ μάλιστα καλύτερα. Ἐπὶ 365 μπεμπέδων, στοὺς ὁποίους κατὰ σύστημα ἐχορηγήθη ὁ ζωμὸς τῶν σταφυλιῶν, καμμιὰ ἀλλεργία ἢ ἔκζεμα δὲν παρουσιάστηκε. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ὁ ζωμὸς τῶν σταφυλιῶν ἀπεδείχθη ὅτι ἀποτελεῖ θαυμάσιο μέσον γιὰ τὴ χορήγησι φαρμάκων στὰ δρέφη, δυσκόλως ἀνεκτῶν. Διάφορες παρατηρήσεις βεβαιώνουν ὅτι στὶς περιοχὲς ποὺ παράγονται —καὶ καταναλίσκονται— πολλὰ σταφύλια εἶναι μειωμένα τὰ κρούσματα τῆς ἀλλεργίας.

Μερικὰ γιὰ τοὺς κοκκινομάλληδες...

Κάποιος ὑπομονετικὸς ἐπιστήμων, ἔκαμε μιὰ ἔρευνα σχετικὴ μὲ τὴν κληρονομικότητα τῶν κοκκινομάλληδων. Τὰ πορίσματά του εἶναι τὰ ἑξῆς: Ἐμελέτησε 200 περίπου οἰκογένειες καὶ τὶς παρακολούθησε ἀπὸ νέος, παρακολουθώντας συγχρόνως τὶς παντρειές τους καὶ τὴν ἐξέλιξι τῶν ἀπογόνων τους. 33 ζευγάρια κοκκινομάλληδων (ἄνδρας καὶ γυναῖκα μὲ κόκκινα μαλλιὰ) ἐγέννησαν 103 παιδιά. Ἀπὸ αὐτά, τὰ 100 ἦταν κοκκινομάλλικα, τὰ 2 ἀμφίβολα καὶ τὸ 1 ἄλλου χρώματος. Ἀπὸ 132 γάμους μεταξὺ κοκκινομάλληδων καὶ μή, γεννήθηκαν 225 παιδιὰ μὲ μαλλιὰ κόκκινα καὶ 220 ἄλλου χρώματος. Ἀπὸ γονεῖς ὄχι κοκκινομάλληδες ἀλλὰ προερχόμενους ἀπὸ οἰκογένειες ποὺ εἶχαν αὐτὸ τὸ χαρακτηριστικό, πλθαν στὸν κόσμο 246 κοκκινομάλλικα παιδιὰ καὶ 699 ὄχι. Γιὰ τὶς κοκκινομάλλες γυναῖκες δὲν μιλᾶμε. Αὐτὸ εἶναι μάλλον ζήτημα...μόδας!

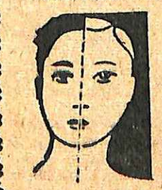

Ἀπὸ τὸ Παρίσι στὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ

ΕΦΘΑΣΑΝΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Τὸ φθινόπωρο ἔφθασε κι' ὅπως εἶναι φυσικό, ἔφθασαν καὶ τὰ πρῶτα χειμωνιάτικα ὑφάσματα κι' ἐπιασαν τὶς θέσεις τους στὰ ράφια τῶν μεγάλων καταστημάτων τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ. Ὑπάρχουν ὅμως πολλὰ ἀκόμα ράφια ἀδειανά. Αὐτὸ σημαίνει πὼς ἀναμένονται καὶ νέες ἀφίξεις. Πρὸς τὸ παρόν, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουμε τὴ δικαιολογημένη περιέργειά σας, παραθέτουμε ἕνα μικρὸ κατάλογο ὀνομάτων τῶν πρώτων ὑφασμάτων ποὺ μπορεῖτε νὰ δῆτε στὰ μαγαζιά:

ΓΙΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΑΜΠΙΓΙΕ

• ΠΩ ΝΤΕ ΒΕΛΟΥΡ: Ἕνα θαυμάσιο ὕφασμα τόσο στὴν ἀφὴ ὅσο καὶ στὸ μάτι. Οἱ χρωματισμοὶ ποὺ προτιμοῦνται εἶναι: μαῦρο, γκρί, μπλὲ (σὲ τρεῖς ἀποχρώσεις) πράσινο, καφὲ ὡλαί. ἐκάϊγ καὶ λιλά. Κοστίζει γύρω στὶς 250 δρχ. ὁ πῆχυς, κι' ἔχει πλάτος 1,40 ἑκ.

• ΤΕΤΙ ΜΠΕΑΡ: Εἶναι ἕνα εἶδος γούνας καὶ θὰ φορεθῆ κατὰ προτίμησι σὲ μαῦρο καὶ μαρόν. Κοστίζει 280—300 δραχ. ὁ πῆχυς, πλάτος 1,40.

• ΛΕΝΤΑ: Θὰ φορεθῆ κυρίως σὲ μαῦρο.

• ΠΟΥΛΕΝ: Εἶναι μιὰ ἀπομίμησι γούνας καὶ βρίσκεται μόνο σὲ δυὸ χρωματισμούς Μαῦρο καὶ γκρί.

ΓΙΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΣΠΟΡ

• ΜΟΧΕΡ: Ὡραιότατο βαρὺ ὕφασμα κατάλληλο γιὰ τὴ γυναίκα ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ κυκλοφορῆ ἔξω, παρὰ τὶς κακοκαιρίες. Κοστίζει 125—175 δρχ. ὁ πῆχυς κι' ἔχει πλάτος 1,40 ἑκατ.

• ΒΙΖΟΝ ΚΟΛΟΡΙ: Ἕνα θαυμάσιο ὕφασμα, ποὺ μολονότι θὰ προτιμηθῆ γιὰ σπὸρ ἐπανωφόρι, εἶναι τόσο φανταζὶ ποὺ θὰ μπορῆ εὔκολα νὰ χρησιμοποιηθῆ καὶ γιὰ ὀμπιγιέ.

• ΤΟΥΗΝΤ: Σὲ τουήντ, πολὺ βαρύτερα ἀπ' ὅ,τι ξέραμε ὡς τώρα. Θὰ φορεθοῦν ὡς σπὸρ ἐπανωφόρια. Ἐπίσης καὶ διάφορα δίχρωμα, μαῦρο μὲ κόκκινο, μαῦρο μὲ πράσινο, μαῦρο μὲ μπλὲ κ.λ.π.

ΓΙΑ ΤΑΓΙΕΡ ΑΜΠΙΓΙΕ

• ΚΡΑΙΝ ΝΤΕ ΡΟΥΝΤΡ: Πρὸ παντὸς σὲ μαῦρο χρῶμα.

• ΖΑΚΑΡ: Μὲ λεπτὲς ἢ χονδρὲς ρίγες.

• ΡΟΥΑΓΙΑΛ: Καμωμένο ἀπὸ μαλακὸ γαλλικὸ μαλλί.

• ΠΙΚΕΣ: Ὡραιότατο ὁλόμαλλο ὕφασμα.

ΓΙΑ ΤΑΓΙΕΡ ΣΠΟΡ

• ΣΑΤΕΝ ΝΤΕ ΛΑΙΝ: Ἕνα θαυμάσιο ὁλόμαλλο ὕφασμα μὲ δυὸ ὄψεις κατάλληλο νὰ χρησιμοποιηθῆ κι' ἀπ' τὶς δυὸ μεριές.

• ΛΟΝΤΕΝ: Ἕνα καινούργιο ὕφασμα ποὺ βρίσκεται σὲ ριγὲ καὶ καρό.

ΓΙΑ ΠΡΩΪ'ΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

• ΑΓΚΟΡΑ: Ἕνα καινούργιο ὕφασμα κατασκευασμένο ἀπὸ μαλλὶ ἀγκορά. Κοστίζει 80—100 δραχ. κι' ἔχει πλάτος 1,40 ἑκ.

• ΠΩ ΝΤΕ ΣΟΥΡΙ: Εἶναι ἴσως ἕνα ἀπ' τὰ ὡραιότερα ὑφάσματα ποὺ θὰ κάνουν ἐμφάνισί τους αὐτὸ τὸ χειμώνα.

ΓΙΑ ΚΟΚΤΕΪ'Λ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΝΑ

Ἡ συλλογὴ εἶναι πλουσιωτάτη σὲ βραδυνὰ καὶ κοκτεῖλ.

• ΡΑΝΤΖΙΜΙΡ: Εἶναι ἕνα καινούργιο ὕφασμα ποὺ πρώτη φορὰ ἔρχεται στὴν Ἑλλάδα.

• ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΠΑΡΙΣΙ: Εἶναι ἕνα ὑπέροχο ὕφασμα ποὺ δίνει τὴν εἰκόνα τοῦ Παρισιοῦ τὸ φθινόπωρο. Εἶναι λαμὲ σὲ χρῶμα ἀρζάν, καὶ ἐπάνω του ζωγραφισμένα μὲ μαῦρο βελοῦδο τὰ γυμνὰ δέντρα τοῦ φθινοπώρου.

Ἄλλα ἐπίσης ὑφάσματα γιὰ κοκτεῖλ καὶ βραδυνὰ εἶναι τὸ ΝΤΑΜΑ ΦΑΣΟΝΕ, τὸ ΣΑΤΕΝ ΦΑΣΟΝΕ, τὸ ΛΑΜΕ ΦΑΣΟΝΕ παρουσιάζεται δὲ σὲ γκρὶ ἀρζάν, μὲ πολὺ πρωτότυπα σχέδια ποὺ δημιουργοῦν ὡραιότατες ἀντανακλάσεις, καὶ τὸ ΟΤΟΜΑΝ σὲ καινούργια ὕφανσι.

ΜΑΙΡΗ ΧΑΤΖΗΚ

● 'Η Σοφία Λορέν καὶ ὁ Ρέη Μπετάλια, σὲ μιὰ σκηνὴ τῆς ταινίας: «Η γυναίκα τοῦ ποταμοῦ».

ΠΟΙΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

ΜΕΤΑ τὶς αὐγουστιάτικες βροχὲς καὶ τοῦ Σεπτεμβρίου τὶς πρῶτες ψύχρες οἱ χειμερινοὶ κινηματογράφοι ἑτοιμάζονται ν' ἀρχίσουν πάλι τὴ λειτουργία τους ἴσως νωρίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη χρονιά.

Φέτος, ὅπως καὶ κάθε χρόνο, ἀναγγέλλονται ταινίες μὲ κτυπητοὺς τοὺς τίτλους, τιμπηθοποιοὺς οἱ ὁποῖες ὅμως θὰ ἀξιολογηθοῦν μετὰ τὴν προβολή τους. Ἐπειδὴ ὅμως πολλὲς ἀπ' αὐτὲς τὶς ἔχω δῆ ἤδη στὸ ἐξωτερικό, μπορῶ νὰ πῶ πῶς κι' ἐφέτος θὰ δοῦμε ἀρκετὲς καλὲς ταινίες.

Κι' ἀρχίζουμε ἀπὸ τὸ γραφεῖο τῶν κ. κ. Δαμασκηνοῦ — Μιχαηλίδη ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὶς ἑταιρείες Μέτρο - Γκόλντουϊν Μάγερ, Γιουϊνερσὰλ Μπρός, Οὐνίβερσαλ, Ρηπέμπλικ καὶ εὐρωπαϊκῆς παραγωγῆς. Φέτος θὰ φέρουν περὶ τὶς διακόσιες τριάντα περίπου ταινίες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ξεχωρίζουμε τὶς παρακάτω:

● **«Ἀνατολικὰ τῆς Ἐδέμ»**

Εἶναι ταινία ἔγχρωμη καὶ σινεμασκόπ, τοῦ σκηνοθέτου 'Ηλία Καζάν. Βασίζεται πάνω σὲ ἔργο τοῦ Στάϊμπεκ καὶ πρωταγωνιστοῦν σ' αὐτὴν ὁ Τζαίημς Ντὴν καὶ ἡ Τζούλυ Χάρρις.

● **«Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος»**

Ἐπίσης ἔγχρωμη ταινία σινεμασκόπ, τοῦ σκηνοθέτου Ρόμπερτ Ρόσσεν. Εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ποὺ γυρίσθηκε στὴν 'Ισπανία μὲ Μπλούμ. Φρέντερικ Μὰρς καὶ Ντανιὲλ Νταρριέ.

● **«Μάρτυ»**

'Η ταινία ποὺ βραβεύθηκε στὶς Κάννες. Πρωταγωνιστεῖ ὁ Ἔρνεστ Μπόργκνιν μὲ τὴν Μπέτον Μπλαίρ.

● **«Τρωϊκὸς Πόλεμος»**

Ἔγχρωμο σινεμασκόπ, μὲ τὴν Ροσσάνα Ποντεστὰ καὶ τὸν Ζὰκ Σερνάς.

● **«'Η Ξένη»**

Μὲ πρωταγωνιστὰς τὴν Γκολρ Γκάρσον καὶ τὸν Ντάνα Ἄντριους.

● **«'Η Χώρα τῶν Φαραὼ»**

Ἔγχρωμο σινεμασκόπ μὲ τοὺς Τζὰκ Χὼκινς, Τζὸαν Κόλλινς, Κερίμα καὶ τὸν 'Αλέκο Μινωτή.

● **«Ἕνα βροχερὸ ἀπόγευμα»**

Μὲ τοὺς Βὰν Τζόνσον καὶ Τζέην Γουάϊμαν, στοὺς πρώτους ρόλους.

● **«Ὁ ὡραῖος Μπροῦμελ»**

Μὲ τὸν Στιούαρτ Γκρέηντζερ, Χάουαρντ Κὴλ καὶ Τζὼρτζ Σάντερς.

● **«'Η Σταχτοπούτα»**

Ἔγχρωμο. Παίζουν: Λέσλι Καρόν, Μάϊκλ Γουάϊλντινγκ καὶ Κὴναν Γουήν.

● **«Τὸ πράσινο σμαράγδι»**

Μὲ τοὺς Στιούαρτ Γκρέηντζερ, Γκρέϋς Κέλλυ.

● **«'Ημιτελὴς μελῳδία»**

Ἔγχρωμο, σινεμασκόπ μὲ τοὺς Ἔλινορ Πάρκερ καὶ Γκλὰντ Φόρντ.

● **«Βαθειὰ στὴν καρδιά μου»**

Ἔγχρωμο μουσικό, μὲ τοὺς Τζίνη Κέλλυ, Χοσὲ Φερορ, Μέρλ Ὄμπερον καὶ Ρόζμαρυ Κλούνεϋ.

● **«Νύχτα χωρὶς ξημέρωμα»**

Μὲ τοὺς Τζὸαν Κράουφορντ, Τζέφ Τσάντλερ Ζὰν Στέρλινγκ.

● **«Ὅσα ἐπιτρέπει ὁ οὐρανὸς»**

Μὲ τὸ δημοφιλὲς ζευγάρι Τζέην Γουάϊμαν, Ρὸκ Χάντσον.

● **«Ὄνοι σὰν ξένοι»**

Μὲ τοὺς: 'Ολίβια ντὲ Χάβιλλαντ, Ρόμπερτ Μίτσομ καὶ Φρὰνκ Σινάτρα.

● **«Ἄνθρωποι»**

Μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες ταινίες ποὺ ἔπαιξε ὁ Μάρλον Μπράντο. Μαζί του παίζει ἡ Τερέζα Ρήιτ.

● **«Βέρα Κρούζ»**

Ἔγχρωμο, σινεμασκόπ. μὲ τοὺς Γκάρυ Κούπερ, Μπάρτ Λάγκαστερ καὶ Ντενίζ Νταρέλ.

● **«Οἱ ἄνδρες παντρεύονται τὶς μελαχροινὲς»**

Μὲ τὴν Τζέην Ράσσελ καὶ τὴν Τζὴν Κραίην.

*

'Απὸ τὴν εὐρωπαϊκὴ παραγωγὴ θὰ προβληθοῦν οἱ ἰταλικές:

● **«'Η ὡραία τῆς Ρώμης»**

Ἔγχρωμο, μὲ τὴν Τζίνα Λολομπριγκίτα καὶ τὸν Ντανιὲλ Ζελέν.

● **«Εὐρώπη 51»**

Μὲ σκηνοθέτη τὸν Ροσσελίνι, πρωταγωνιστεῖ ἡ Μπέργκμαν.

● **«Ἀτέλειωτη συμφωνία»**

Μὲ τὴν Μαρίνα Βλαντὺ καὶ τὴν Λουτσία Μποζέ.

● **«Φούνη»**

Μὲ πρωταγωνίστρια τὴ γνωστή μας 'Ελληνίδα Βιργινία Πετμεζάκη.

● **«'Η ζήλεια»**

Μὲ τὸν Ἔρνο Γκρίζα καὶ τὴ Μαρίζα Μπέλλι, ντουμπλαὶ σμένη ἑλληνικά.

● **«Μαντὰμ Ντυμπαρύ»**

Αὐτὴ εἶναι γαλλικὴ μὲ τὴν Μαρτὶν Καρὸλ καὶ τὸν Ράλφ Βαλλόνε.

*

'Η 'Εταιρεία «Σκούρας Φίλμς» ἐξοπλίζει φέτος καὶ τὸν κινηματογράφον της «Ρέξ» μὲ μηχανήματα σινεμασκόπ, γεισάρων μαγνητικῶν ἐγγραφῶν. Γι' αὐτὸ οἱ περισσότερες καὶ νίες της εἶναι σινεμασκόπ καὶ θὰ προβληθοῦν στὸ «Ρέξ» καὶ στὸ «Ἀττικόν». 'Απ' αὐτὲς ξεχωρίζουμε τὶς παρακάτω:

● **«Κάρμεν»**

Μὲ τὴν περίφημη μαύρη Ντόροθυ Ντάντριτζ.

● **«'Η βαθειὰ γαλάζια θάλασσα»**

Τὸ γνωστὸ θεατρικὸ ἔργο. Παραγωγὴ Σὲρ Ἀλεξάντερ Κόρντα καὶ πρωταγωνιστοῦν οἱ Βιβίαν Λὴ κι' ὁ Κέννεθ Μόρ.

● **«Ὁ χορὸς εἶν' ἡ ζωή μου»**

Μὲ τὴν Μαίριλυν Μονρόε, Ντόναλντ Ὀ' Κόννορ, Μίτζυ Γκένιορ.

● **«Μεγαλοφυΐα καὶ παραφροσύνη»**

Μὲ τοὺς Ρίτσαρ Μπέρτον καὶ Μὲτζ Μὰκ Νομάρα.

● **«Ὄασις»**

Γυρισμένη στὴ Β. Ἀφρικὴ μὲ τοὺς Μισὲλ Μοργκάν, Πιὲρ Μπρασὲρ καὶ Κόρνελ Μπόρτζες.

● **«Ρώμη. Παρίσι. Μάντε Κάρλο»**

Μὲ τοὺς Κὲρκ Ντάγκλας, Μπέλλα Ντάροβι καὶ Γκίλμπερτ Ρολλάν.

● **«Ὅταν ξέσπασε ἡ θύελλα»**

Μὲ τοὺς Τάϋρον Πάουερ καὶ τὴν Σούζαν Χαϊηγουορντ.

● **«'Η φυλακισμένη τοῦ Ἐσκοριὰλ»**

Μὲ τοὺς 'Ολίβια ντὲ Χάβιλλαν, Γκίλμπερτ Ρόλλαν.

Στὴν πρώτη φωτογραφία: ἡ Φρανσουὰζ 'Αρνοὺλ καὶ ὁ Ζὰν Γκαμπὲν στὴν ταινία «Τὸ Γαλλικὸ κὰν-κάν». Στὴ δεύτερη: ἡ Μαρτὶν Καρὸλ καὶ ὁ Ράλφ Βελὸν στὴ: «Μαντὰμ Ντυμπαρύ».

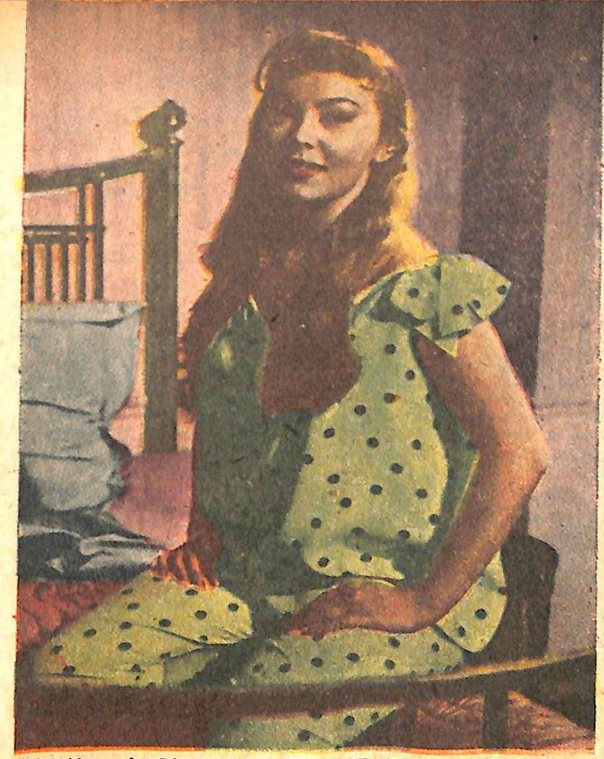

● 'Η Ντομινὶκ Βὶλμς στὴν ταινία «Τρεῖς χαριτωμένες γκαγκστερίνες», ποὺ θὰ δοῦμε τὸ χειμώνα.

● **«Ἑφτὰ χρόνια φαγούρα»**

Μὲ τὴν Μαίριλυν Μονρόε καὶ "Ηθλυν Κὴς.

● **«Τυχοδιώκτης τοῦ Χόγκ - Κόγκ»**

Μὲ τοὺς Κλὰρκ Γκέημπλ Σούζαν Χαϊηγουορντ.

● **«Ξανθὸς πειρασμὸς»**

Μὲ τοὺς Μπέττυ Γκρέημπλ Σέρυ Νὸρθ καὶ Ρόμπερτ Κάμιγκς.

● **«Τὸ ἀριστερὸ χέρι τοῦ Θεοῦ»**

Μὲ τὸν Χώμφρεϋ Μπόγκαρτ, Τζὴν Τίρνεϋ, Λὴ Κόμπ.

● **«Σὲρ Γουόλτερ Ράλεϋ»**

Μιὰ ἄλλη ἱστορία γιὰ τὴν βασίλισσα 'Ελισσάβετ τῆς 'Αγγλίας μὲ τὴν Μπέττυ Νταΐβις καὶ τὸν Ρίτσαρ Τόντ.

● **«Ἔκστασις καὶ πάθος»**

'Η Τζέννιφερ Τζὸνς παίζει ἐδῶ μὲ τὸν Γουΐλλιαμ Χόλντεν.

● **«Ρωμαλέοι ἄνδρες»**

Μὲ τοὺς Κλὰρκ Γκέημπλ, Τζέην Ράσσελ, Κάμερον Μίτσελ.

● **«Τὸ παιδὶ καὶ τὸ δελφίνι»**

'Η ταινία ποὺ θὰ γυρισθῆ ἐξ ὁλοκλήρου στὴν 'Ελλάδα.

Ἐπίσης ἡ «Σκούρας Φίλμς» διαθέτει καὶ ταινίες ἁπλὲς μερικὲς ἀπ' τὶς ὁποῖες εἶναι:

● **«Ἀμερικάνο»**

Μὲ τὸν Γκλὲν Φὸρντ καὶ τὴν Οὐρσουλα Τής.

● **«Ὑποβρύχιος ἀποστολὴ»**

Ἕνα ἔγχρωμο ντοκυμαντὲρ ποὺ βραβεύθηκε μὲ τὸ βραβεῖο Ὄσκαρ.

Ἐπίσης οἱ γαλλικές:

● **«Δημόσιος κίνδυνος ὑπ' ἀριθμὸν 1»**

Μὲ τὸν Φερναντὲλ καὶ τὴν Ζαζὰ Γκαμπόρ.

● **«'Η ὡραία 'Οτερὸ»**

Μὲ πρωταγωνίστρια τὴν Μαρία Φελίξ.

● **«Ὁ ἀέρας τοῦ Παρισιοῦ»**

Μὲ τὸν Ζὰν Γκαμπὲν καὶ τὴν 'Αρλετύ.

● **«Μὴν ἐγγίζετε τὰ φιλὰ»**

Περίφημο ἔργο μὲ τὸν Ζὰν Γκαμπὲν καὶ τὴν Ζὰν Μορώ.

● **«Αἷμα καὶ φῶτα»**

Μὲ τὴν Ζαζὰ Γκαμπὸρ καὶ τὸν Ντανιὲλ Ζελὲν καὶ πολλὲς ἄλλες.

*

'Η «Παρθενὼν Φίλμς» ἀντιπροσωπεύει στὴν 'Ελλάδα τὴν «Κολούμπια Πίκτσαρς» ἡ ὁποία εἶναι ἡ μόνη ἀμερικανικὴ ἑταιρεία ποὺ γυρίζει ταινίες σ' ὅλο τὸν κόσμο. Ἔτσι ἡ παραγωγή της εἶναι διεθνὴς καὶ φέτος ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀμερικανικὲς ἔχει ἀγγλικές, γαλλικές, ἰταλικές, αὐστριακές, κ.λ.π.

'Αρχίζουμε. ἀπὸ τὶς ταινίες σινεμασκόπ:

● **«Λεγεῶνες ἡρώων»**

Μιὰ ὑπεραραγωγὴ τοῦ Τζὼν Φὸρντ μὲ πρωταγωνιστὰς τὸν Τάϋρον Πάουερ καὶ τὴν Μώρην Ὄ' Χάρα.

● **«Συζυγικὰ παραπατήματα»**

Μουσικὸ μὲ τοὺς Μπέττυ Γκρέημπλ, Μὰρτζ καὶ Γκόουερ Τσάμπιον, Τζὰκ Λέμον.

● **«Βίαιοι ἄνδρες»**

Μὲ τοὺς Γκλὲν Φόρντ, Μπάρμπαρα Στάνγουϊκ, Ἔντουαρντ Ρόμπινσον.

● **«Ἐρωτικὲς ἀναποδιὲς»**

Μὲ τοὺς Τζάννετ Λὴ, Μπέττυ Γκάρετ, Τζὰκ Λέμον.

● **«Καταραμένη κοιλάδα»**

Μὲ τὸν Τζαίημς Στιούαρτ.

● **«Γιὰ τὸ Θεὸ καὶ γιὰ τὸν ἔρωτα»**

Μὲ τοὺς Βὰν Χέφλιν, Φὶλ Κάρεϋ. Σκηνοθεσία: Τζὼρτ Σέρμαν.

'Απὸ τὶς ἀμερικανικὲς ἐπίπεδες ταινίες ξεχωρίζουμε:

● **«Τρεῖς ὧρες ἀγωνίας»**

Ἔγχρωμο μὲ τοὺς Ντάνα Ἄντριους, Ντόννα Ρήιτ.

● **«Φφφτ!»**

Μὲ τὴν Τζούντυ Χολλιντάιη, τὸν Τζὰκ Κάρσον καὶ τὸν Τζὰκ Λέμον καὶ Κὶμ Νόβακ.

● **«Κελλὶ 2455»**

'Η ἱστορία τοῦ μελλοθανάτου Κάρυλ Τσέσμαν γραμμένη ἀπὸ τὸν ἴδιον.

● **«Μιὰ σφαῖρα περιμένει»**

Ἔγχρωμο μὲ τὴν Τζὴν Σίμονς.

Τὶς ἀγγλικές:

● **«Τὸ τέλος ἑνὸς ἔρωτα»**

Μὲ τὴν Ντέμπορα Κὲρ καὶ τὸν Βὰν Τζόνσον καὶ σκηνοθέτη τὸν Ἔντουαρντ Ντμύτρικ.

● **«Τὰ λύτρα τῆς σωτηρίας»**

Ἔγχρωμο μὲ τὸν Ρίτσαρ Γουϊντμαρκ καὶ τὴν Μὰτ Ζέτερλιν.

● **«Βήματα στὴν ὁμίχλη»**

Ἔγχρωμο μὲ τὸν Στιούαρτ Γκρέηντζερ καὶ τὴν Τζὴν Σίμονς.

● **«Ὁ Μαῦρος 'Ιππότης»**

Ἔγχρωμο, μὲ τὸν Ἄλλαν Λὰντ καὶ τὴν Πατρίσια Μεντίνα.

● **«Ὁ φυλακισμένος»**

Μιὰ καταπληκτικὴ δημιουργία τοῦ Ἄλεκ Γκίνες

'Απὸ τὶς γαλλικές:

● **«Διπλὸ πεπρωμένο»**

Μὲ τοὺς Μισὲλ Ὠκλαίρ, Σιμόνη Σιμὼν. Μπάομπαρα Ράτιγκ.

● **«Ὁ ἐραστὴς τῆς Λαίδης Τσάττερλυ»**

Μὲ τοὺς Ντανιὲλ Νταρριέ, Λέο Γκέν, Ἔριο Γκοΐζα καὶ σκηνοθέτη τὸν Μὰρκ Ἀλλεγκρέ.

● **«Μοντέρνος Μπαμπὰς»**

Ἔγχρωμο μὲ τὸν Μωρὶς Σεβαλιέ.

Τὶς ἰταλικές:

● **«'Η γυναίκα τοῦ ποταμοῦ»**

Μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ταινίες τῆς χρονιᾶς. Ἔγχρωση, μὲ τὴ νέα ἀτομικὴ βόμβα τῆς 'Ιταλίας τὴν Σοφία Λορέν.

● **«Τὰ τελευταῖα πέντε λεπτὰ»**

Μὲ τὴν Λίντα Ντασνὲλ καὶ τὸν Βιττόριο ντὲ Σίκα.

Τὶς αὐστριακές:

● **«'Η τελευταία γέφυρα»**

Μὲ τὴν Μαρία Σέλ, ἡ ὁποία βραβεύθηκε στὶς Κάννες γιὰ τὸν ρόλο της αὐτόν.

● **«Οἱ τελευταῖες στιγμὲς τοῦ Χίτλερ»**

Ὅπως τὶς εἶδε ὁ Ἔρικ Μαρία Ρεμάρκ καὶ τὶς σκηνοθέτησε ὁ μεγάλος Πάμποτ.

● **«Χεϊντί, τὸ ἀγριολούλουδο τοῦ βουνοῦ»**

Μιὰ ταινία ποὺ πρέπει νὰ τὴν δοῦν ὅλες οἱ μητέρες καὶ τὰ παιδιά.

*

'Η ἑταιρία Σάββας Φίλμς ἀντιπροσωπεύει στὴν 'Ελλάδα τὴν Παραμάουντ κι' ἔχει καὶ μερικὲς ταινίες τῆς ΡΚΟ καθὼς καὶ εὐρωπαϊκές. Ξεχωρίζουμε τὶς:

● **«Σαμπρίνα»**

Μὲ τοὺς Ὤντρεϋ Χέμπουρν. Χὼμφρεϋ Μπόγκαρτ, Γουΐλλιαμ Χόλντεν.

● **«Μάμπο»**

Μὲ τὴν Συλβάνα Μάγκανο καὶ τοὺς Μέϊκλ Ρέννυ. Βιττόριο Γκάσμαν. Σίλλεϋ Γουΐντερς

● **«Ἐρωτικὴ πολιορκία» (Χουσὸς τῆς Νεαπόλεως»**

Μὲ τὶς Συλβάνα Μάγκανο. Σοφία Λόρεν καὶ τὸν Βιττόριο ντὲ Σίκα.

● **«Δὲν εἴμαστε ἄγγελοι»**

Ἔγχρωμο Βίστα - Βίζιον μὲ τοὺς Χὼμφρεϋ Μπόγκαρτ, Πήτερ Οὐστίνοβ καὶ Τζὸαν Μπέννετ.

● **«Συνδικᾶτο ἐγκλήματος»**

Μὲ τοὺς Γκάρυ Γκράντ καὶ Γκρέης Κέλλυ. Ἔγχρωμο, Βίστα - Βίζιον.

● **«Πῆτερ Πὰν»**

Ἔγχρωμο, τοῦ Γουὸλτ Ντισνεϋ.

● **«Τὸ εἶφος καὶ τὸ ρόδο»**

Ἔγχρωμο τοῦ Γουὸλτ Ντισνεϋ, μὲ τοὺς Ρίτσαρ Τὸντ καὶ τὴν Γκλυνὶς Τζόνς.

*

Τὸ γραφεῖο τῆς Σπέντζος Φίλμς ἔχει φέρει ἀκόμη ἀκέτες γαλλικὲς καὶ ἰταλικὲς ταινίες. Ἀπ' αὐτὲς ξεχωρίζουν οἱ παρακάτω:

● **«Οἱ διαβόλισσες»**

Τοῦ 'Ανρὺ Ζὼρζ Κλουζώ, μὲ πρωταγωνίστες τοὺς Σιμὼν Σινιορὲ, Σὰρλ Βανὲλ καὶ Βέρα Κλουζώ.

● **«Τὸ Γαλλικὸ κὰν-κὰν»**

Τοῦ Ζὰν Ρενουὰρ, μὲ τὸ Ζὰν Γκαμπέν, τὴν Φρανσουὰζ 'Αρνοὺλ καὶ τὴν Μαρία Φελίξ.

● **«Δυὸ πεντάρες ἐλπίδα»**

Τοῦ Ρενάτο Καστελλάνι ποὺ βραβεύθηκε στὸ φεστιβὰλ τῶν Καννῶν.

● **«'Η λωποδύτρια τοῦ τρόλεϋ»**

Μὲ τὸν Βιττόριο Ντὲ Σίκα καὶ τὴν Σοφία Λορέν.

*

'Η ἑταιρία 'Αν. Ζερβὸς θὰ παρουσιάση ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἑλληνικὲς ποὺ παράγει ἡ ἴδια καὶ διάφορες ἄλλες νέες διεθνοῦς παραγωγῆς. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ τίτλοι τους δὲν εἶναι γνωστοὶ ἀκόμη γι' αὐτὸ θὰ τονίσουμε μόνο τὴν ἱσπανικὴ ταινία «Μαρσελίνο, ψωμὶ καὶ κρασί», ἡ ὁποία εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες ταινίες ποὺ ἔγιναν τὰ τελευταῖα χρόνια.

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

● 'Ο Στιούαρτ Γκρέηντζερ καὶ ἡ Τζὴν Σίμονς στὴν ταινία: «Βήματα στὴν ὁμίχλη».

Ναί, μπορεῖτε νὰ γίνετε καὶ σεῖς ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ!

● Εἶναι πιὰ ἕνα κοινὸ μυστικό, ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ συνείδησι σὲ ὅλες: κάθε γυναίκα μπορεῖ νὰ γίνῃ πιὸ ὄμορφη, πολὺ πιὸ ὄμορφη, ἀπ' ὅ,τι εἶναι. Σ' αὐτὲς τὶς σελίδες θὰ βρῆτε μερικὰ ζωντανὰ παραδείγματα ποὺ ἀποδεικνύουν τὴν ἀλήθεια αὐτοῦ τοῦ ἰσχυρισμοῦ. Ὅμως, ὑπάρχουν κι' ἄλλες πολλές, πάμπολλες, περιπτώσεις γυναικῶν, ποὺ κατώρθωσαν νὰ βελτιώσουν τὴν ἐμφάνισι μὲ τὴν ὁποία τὶς ἐπροίκισεν ἡ φύσις. Αὐτὲς οἱ περιπτώσεις ἔμειναν ἄγνωστες, γιατὶ ἀντιστοιχοῦν σὲ γυναίκες, ποὺ δὲν ὑπῆρξαν διάσημες. Ἐνισχύουν, μολαταῦτα, τὴν γενικὴ ἀρχή, πὼς κάθε γυναίκα καί, συνεπῶς, καὶ σεῖς ποὺ διαβάζετε αὐτὲς τὶς γραμμές, μπορεῖτε νὰ γίνετε ἂν θέλετε, πιὸ ὄμορφη.

● Ἡ ἱστορία τῆς Μαρτὶν Καρόλ, τῆς διάσημης πρωταγωνίστριας τῆς «Καρολίνας», εἶναι τόσο καταπληκτική, ποὺ φθάνει τὰ ὅρια τῆς φαντασίας. Γι' αὐτό, θὰ ἦταν ἀστεῖο νὰ πιστέψῃ μιὰ κοπέλλα ὅτι μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀστέρι τῆς ὀθόνης, ἀκολουθώντας τὰ ἴχνη τῆς Γαλλίδας στάρ. Ἡ ἱστορία τοῦ κινηματογράφου δὲν ἀναφέρει πόσες κοπέλλες ἔπεσαν στὰ μισὰ τοῦ δρόμου, μήτε πόσα φορέματα ξεσκίστηκαν κατὰ τὴν ἀνηφορικὴ πορεία. Στὴν ἱστορία μιᾶς στάρ ὑπάρχει κάτι ἀπὸ τὴν κάθε ἱστορία. Καμμιὰ ἀπὸ τὶς «συνταγὲς» ποὺ ἀκολούθησε στὴ ζωή της, ἡ Μαρτὶν Καρόλ, δὲν εἶναι συνταγὴ ποὺ ἀντιγράφεται, ἀλλά, τὸ σύνολό τους ἀποτελεῖ, μπορεῖ νὰ πῇ κανείς, τὴν ἱστορία τοῦ ἀγώνος, ποὺ ἔδωσε ἡ νεαρὴ καλλιτέχνις γιὰ νὰ κατακτήσῃ τὴν ὁμορφιά. Καὶ αὐτὸς ὁ ἀγώνας εἶναι ἀγώνας ποὺ δίνουν ὅλες οἱ γυναῖκες...

1: Η ΒΙΚΤΟΥΑΡ: ΤΕΛΕΙΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΣΕ 2 ΧΡΟΝΙΑ

● Σὲ ἡλικία 19 ἐτῶν, ἦταν μιὰ νεαρή, δειλὴ φοιτήτρια, ποὺ λεγόταν Ζάν, καὶ ποὺ ἤθελε νὰ γίνῃ μανεκέν. Εἶχε μακρυὰ μαῦρα μαλλιά, καστανὰ μάτια μὲ πράσινες ἀνταύγειες, μαγουλα γεμάτα καὶ χαριτωμένα λακκάκια... Γεννήθηκε σὲ μιὰ γαλλικὴ ἐπαρχία, ἀλλὰ πῆγε στὸ Παρίσι γεμάτη νιάτα καὶ δροσιά. Οἱ γονεῖς της, πολὺ περήφανοι γιὰ τὴν κόρη τους, ἦταν βέβαιοι πὼς στὴν πρωτεύουσα γρήγορα θὰ βρισκε ἕνα καλὸ γαμπρό.

Καὶ ὅμως... εὐτυχῆστε καλὰ τὶς δυὸ φωτογραφίες της: Ἂν ἡ ὁμορφη Μαρὺζ Μουρὲ εἶχε μείνει ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὴν ὁμορφιά της, δὲν θὰ εἶχε γίνῃ ποτὲ ἡ Μαρτὶν Καρόλ. Γιατί, γι' αὐτὴν πρόκειται. Ἡ ἱστορία ποὺ θὰ σᾶς ἀφηγηθοῦμε ἐδῶ, εἶναι σχεδὸν μιὰ πολεμικὴ ἱστορία. Γιὰ νὰ γίνῃ μιὰ μέρα Μαρτίν, ἡ Μαρὺζ χρειάσθηκε νὰ δώσῃ ἕναν ἀληθινό, καὶ σκληρὸ ἀγώνα. Ἦταν ὅμορφη. Ἤθελε ὅμως νὰ γίνῃ ἀκόμα πιὸ ὅμορφη. Εὐγενικὴ φιλοδοξία, ποὺ μπορεῖ νὰ τὴν ἔχῃ ὁποιαδήποτε γυναίκα, ἔστω κι' ἂν δὲν πρόκειται νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν καλλιτεχνικὴ σταδιοδρομία.

Πραγματικά, ἡ κάθε γυναίκα μπορεῖ νὰ γίνῃ πιὸ ὅμορφη ἀπ' ὅ,τι εἶναι. Χρειάζονται ὅμως γι' αὐτὸ μερικὲς προστάθειες καί, ποὺ παντός, ὑπομονή.

Γιὰ τὴ Μαρτίν, τὰ πράγματα δὲν ὑπῆρξαν διόλου εὔκολα. Ἀντίθετα, ἡ μεταμόρφωσίς της ὑπῆρξε δύσκολη, χρειάσθηκε καιρό, καὶ τῆς δημιούργησε πολλὲς στενοχώριες.

● **Λεπτή, χλωμή, μὲ ὕφος «ἀφ' ὑψηλοῦ»...**

Ἡ μεταμόρφωσις ἄρχισε ὅταν ἡ Μαρτὶν ἦταν μόλις 16 χρονῶν. Εἶχε τελειώσει τὶς σπουδές της σὲ μιὰ σχολὴ Καλογραιῶν. Γιὰ ἕνα διάστημα, εἶχε βάλει στὸ μυαλό της νὰ γίνῃ κι' αὐτὴ καλόγρια. Ξαφνικὰ ὅμως, πηδώντας ἀπὸ τὴ μιὰν ἄκρη στὴν ἄλλη, ἀποφάσισε νὰ γίνῃ ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου!

Κυτάχτηκε στὸν καθρέφτη. Αὐτὸ ποὺ εἶδε δὲν τὴν ἱκανοποίησε. Μιὰ στάρ, τοῦ κινηματογράφου, κατὰ τὴ γνώμη της, ἔπρεπε νὰ εἶναι ξανθειά, χλωμή, λεπτή, κομψὴ καὶ νὰ ἔχῃ ὕφος «ἀφ' ὑψηλοῦ» καὶ γυναίκα «ποὺ τὰ ξέρει ὅλα».

«Θὰ γίνω ξανθειά», ἀποφάσισε.

Κλείστηκε στὸ δωμάτιο τοῦ λουτροῦ μ' ἕνα μπουκάλι ἀμμωνία καὶ ἕνα μπουκάλι ὀξυζενέ. "Οταν βγῆκε, ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ὧρες, εἶχε ἀποκτήσει θαυμάσια χρυσοκόκκινα μαλλιὰ— ποὺ ἐπροκάλεσαν τὴν ἀπελπισία τῶν γονέων της καὶ τὶς εἰρωνίες τῶν φίλων της.

Ἡ Μαρὺζ ὅμως δὲν ἀπογοητεύθηκε. Ἔκανε οἰκονομίες, κατώρθωσε νὰ πάῃ δυὸ - τρεῖς φορὲς στὸ κομμωτήριο, καὶ ἔτσι, ὕστερα ἀπὸ λίγον καιρό, οἱ γονεῖς της τὴν εἶχαν συνηθίσει καὶ οἱ φίλες της... τὴν ἐμιμοῦντο!

● **Τὸ στόμα τῆς Τζόαν Κράουφορντ**

Τὸ πρόβλημα τοῦ μακιγιάζ ἦταν τὸ δεύτερο ποὺ ἀπησχόλησε τὴ μέλλουσα στάρ. Ἀγόρασε διάφορα καλλυντικὰ καὶ κατεσκεύασε ἕνα παράξενο πρόσωπο, στὸ ὁποῖο ξαναβρίσκανεὶς τὸ στόμα τῆς Τζόαν Κράουφορντ, τῆ χλωμάδα τῆς Μάρλεν Ντήτριχ, τὰ τσίνουρα τῆς Γκρέτα Γκάρμπο. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως δὲν τῆς φάνηκε ἐντελῶς ἱκανοποιητικό.

Ἡ Μαρὺζ ἄρχισε νὰ συμβουλεύεται τότε τὰ εἰδικὰ περιοδικά καὶ νὰ διαβάζῃ μὲ προσοχὴ ὅλες τὶς συμβουλὲς γιὰ τὴν ὁμορφιά. Ὅλο της τὸ χαρτζιλίκι κι τὸ διέθετε γιὰ νὰ ἀγοράσῃ νέα καλλυντικά. Σιγὰ - σιγά, τὸ μακιγιάζ της ἔγινε πιὸ ἐπιδέξιο, ἂν καὶ ἦταν ἀκόμη ὑπερβολικό. Μὰ ἡ Μαρτὶν διεπίστωνε μὲ ἀπελπισία πὼς δὲν εἶχε ἀκόμη τὸ ὕφος στάρ...

Θέλησε τότε ν' ἀδυνατίσῃ. Δὲν ἔπινε παρὰ μόνο σκέτον καφέ, ἔτρωγε μόνο χορταρικά, καὶ ἀπαρνήθηκε ὅλα τὰ ἄλλα, τὰ ἡμέρα φαγητά της... Ἀλλὰ κάθε ἀπόγευμα, κατὰ τὶς 4, τὴν ἔπιανε τέτοια λιγούρα, ὥστε κατεβρόχθιζε μιὰ δωδεκάδα φέτες ψωμὶ μὲ βούτυρο καὶ μαρμελάδα... Καὶ ἔτσι, δὲν κατώρθωνε νὰ ἀδυνατίσῃ καὶ πολύ!

Αὐτὸ συνέβαινε τὸ 1940. Ἀκολούθησε ὅμως ἡ Κατοχή, αἱ δύσκολες μέρες. Οἱ οἰκονομίες τῶν γονέων τῆς Μαρὺζ ἐξαντλοῦντο γρήγορα, καὶ ἔπρεπε νὰ βρῇ κι' ἐκείνη δουλειά, νὰ βοηθήσῃ τὸ σπίτι της. Ἔκαμε τὴν τύχη της μ' ἕνα πειρατοδιοδεύοντα θίασο, στὸν ὁποῖο ἔδωσαν κάποιο μικρὸ ρόλο.

Κατόπιν, τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἡ Μαρτὶν παρηκολούθησε μαθήματα ἠθοποιΐας σὲ μιὰ σχολὴ στὸ Παρίσι. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἡ νεαρὴ ἦταν ἀκόμη ἀρκετὰ χτυπητὰ γυναικούλα, μὲ σιλουέτα πολὺ πιὸ γεμάτη καὶ βαρειὰ ἀπ' αὐτὴ ποὺ ἔχει σήμερα. Ἔδειχνε πὼς εἶχε ἀέρα καὶ θάρρος, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα, ἦταν δειλὴ καὶ ντροπαλή.

Ἦταν ὅμως ἀρκετὰ ὄμορφη ὥστε νὰ τῆς ἐμπιστευθοῦν — ἐπὶ τέλους!—ἕνα ρόλο σὲ μιὰ ταινία. Ἦταν «Ἡ ἀνροικία μὲ τοὺς λύκους». Ἡ ὑπόθεσις ὅμως ἐκτυλίσσονταν τὴ νύχτα, σὲ μιὰν ἀγροικία κι' ἡ ταλαίπωρη, «στάρ» δὲν διακρινόταν πολύ!...

Καὶ ὅμως, ἡ ταινία αὐτὴ ἔπαιξε σημαντικὸ ρόλο στὴν καριέρα τῆς Μαρύζ, γιατὶ μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία ἀποφάσισε ν' ἀλλάξῃ τὸ ὄνομά της καὶ νὰ τὸ κάνῃ.... Μαρτὶν Καρόλ.

● **"Ενα δωμάτιο στὴ σοφίτα...**

Ἡ περίοδος ποὺ ἀκολούθησε ὑπῆρξε ἡ δυσκολώτερη τῆς ζωῆς της. Ἡ Μαρτίν, εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν «ἐπιτυχία» ποὺ εἶχε σημειώσει στὴν ταινία της, ἀρνήθηκε νὰ ἀκολουθήσῃ τοὺς γονεῖς της στὴν ἐπαρχία ὅπου αὐτοὶ ἀποφάσισαν νὰ ξαναγυρίσουν, καὶ ἐπέμεινε νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχη της στὸ Παρίσι. Δὲν εἶχε ὅμως οὔτε δεκάρα. "Εμενε σ' ἕνα μικρὸ δωμάτιο ὑπηρεσίας, σὲ μιὰ σοφίτα. Τρέφονταν μὲ καφὲ καὶ παξιμάδια. Καὶ ὅμως, ἔπρεπε νὰ «ἐμφανίζεται», νὰ εἶναι ὄμορφη, κομψή, χαρούμενη!

Καμμιὰ φορά, τὴν προσκαλοῦσαν σὲ «κάποιο κοκτάϊηλ ἢ ἑσπερίδα. Δανειζόταν ἕνα φόρεμα ἀπὸ κάποιον οἶκο ραπτικῆς, ξόδευε τὰ λίγα χρήματα ποὺ διέθετε στὸ κουρεῖο, καὶ ἔτσι, γιὰ μιὰ βραδυά, ἡ ἐμφάνισίς της ἦταν περίφημη. Καὶ ἡ μεγαλύτερη της ἱκανοποίησις ἦταν ὅταν, τὴν ἑπομένη, οἱ ἐφημερίδες δημοσίευαν κάποια φωτογραφία της. Γιὰ νὰ τὸ πετύχῃ, φοροῦσε τὰ πιὸ ντεκολτὲ φορέματα, τὰ πιὸ χτυπητὰ καπέλα!...

Χάρις στὴν ὑποχρεωτικὴ δίαιτα ποὺ ἔκανε, γρήγορα ἀπέκτησε τὴ λεπτότητα καὶ τὴ χλωμάδα ποὺ ἐπεδίωκε ἄλλοτε. Τῆς πρότειναν σὲ μιὰ καινούργια ταινία, τὸ ρόλο μιᾶς δυστυχισμένης κωφάλαλης, ποὺ πέθαινε τῆς πείνας! Ἦταν ντυμένη μὲ κουρέλια! Ἡ Μαρτὶν τὸν ἔπαιξε θαυμάσια, ζωντανεύοντάς τον. Λίγο ἔλειψε ὅμως νὰ χάσῃ τὴν ὑγεία της καὶ τὴ ζωή της: "Οταν τελείωσε ἡ ταινία τὴν ἔπιασε νευρικὴ κρίσι, καὶ ἀπειράθηκε νὰ αὐτοκτονήσῃ...

"Αλλες καλλιτέχνιδες χρησιμοποιοῦν τὴ μέθοδο τῆς αὐτοκτονίας γιὰ διαφημιστικοὺς σκοπούς. Ἡ Μαρτὶν Καρὸλ δὲν εἶχε σκεφθῆ τίποτε παρόμοιο, ἀλλὰ... ἡ διαφήμισις τῆς ἔγινε, καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ!...

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἡ «μεταμόρφωσις» τῆς Μαρτὶν εἶχε προχωρήσει πολύ: τὰ χαρακτηριστικά της εἶχαν τραβηχθῆ, οἱ ὦμοι της ἦταν λίγο πολὺ λεπτοί, ἀλλὰ—εὐτυχῶς—στὶς φωτογραφίες της αὐτὰ δὲν φαίνονταν...

● **Ἐπιτέλους, ἡ ἐπιτυχία!...**

Στὸ Φεστιβὰλ τῶν Καννῶν τῆς ἑπόμενης χρονιᾶς, ἡ Μαρτὶν ἦταν προσκεκλημένη. Καὶ οἱ δημοσιογράφοι τρόσεξαν ὅτι δειπνοῦσε τακτικὰ στὸ Καζίνο μαζὶ μὲ τὸν "Ορσον Οὐέλλες...\ Ἡ νεαρὴ στάρλετ εἶχε λανσαρισθῆ πιά. "Αρχισαν νὰ ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν κάθε της κίνησι, ἂν καὶ δὲν εἶχε γυρίσει παρὰ μιὰ μόνο ταινία, ἡ μάλλον δυό, γιατὶ ἔσπευσαν νὰ βγάλουν ἀπὸ τὰ ντουλάπια καὶ τὴν πρώτη της ταινία, τὴν «Ἀγροικία μὲ τοὺς λύκους» καὶ νὰ τὴ διαφημίσουν ὡς «τὴν ταινία ποὺ εἶχε παίξει ἡ Μαρτὶν Καρόλ!»

Καὶ ἡ ἐπιτυχία ἦρθε. "Ομως ἀργά, μὲ δῆμα βραδυ ἀλλὰ σταθερό. Οἱ παραγωγοὶ ἀρχισαν νὰ προτείνουν στὴ Μαρτὶν μικροὺς ρόλους. Μικροὺς ρόλους, μὲ μικρὸ ἐνδιαφέρον, σὲ μικρὲς ταινίες. Κανεὶς δὲν εἶχε ἀκόμη ἐμπιστοσύνη στὴν ἠθοποιΐα της...

"Ετσι, ἡ Μαρτὶν συνῆλθε κάπως οἰκονομικά. "Αρχισε νὰ ντύνεται καλύτερα, νὰ ἐπισκέπτεται συχνὰ τὸ κομμωτήριο, καὶ νὰ χρησιμοποιῇ ἀκριβὰ καλλυντικά. Αὐτικατέστησε τὸν καφὲ καὶ τὰ σάντουϊτς μὲ μιὰ κανονικώτερη διατροφή. Εὐτυχῶς γι' αὐτήν, ἦταν πολὺ νέα, καὶ τὰ δύσκολα χρόνια ποὺ πέρασε δὲν τῆς ἄφησαν σημάδια στὴν ὑγεία της.

● **Ἡ ὥρα τῆς Καρολίνας...**

"Υστερα, ἦρθε τὸ ταξίδι στὸ Χόλλυγουντ... Ἡ Μαρτὶν μελέτησε ἐκεῖ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς καὶ τὴ δίαιτα τῶν Ἀμερικανίδων στάρ. "Εμαθε νὰ πίνῃ ποτὰ καὶ ὄμως χορταρικά, νὰ κοιμᾶται κάθε βράδυ, γιὰ ὀκτὼ τουλάχιστον ὧρες εἴκοσι τουλάχιστον λεπτὰ γυμναστική.

Πρὶν φύγῃ ἀπὸ τὸ Παρίσι, εἶχε γυρίσει «Τὰ καπρίτσια τῆς Καρολίνας», ὅπου ἔπαιζε τὸν πρῶτο της μεγάλο ρόλο. Ἡ Μαρτὶν γύρισε ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ γιὰ τὴν πρεμιέρα. Τὸ σὲ μιὰ λευκὴ τουαλέτα πολὺ ντεκολτέ, καὶ τὰ μαλλιά της εἶχαν ἀποκτήσει χρῶμα ξανθὸ ροζέ. Μὰ ἐκεῖνο ποὺ ἐξέπληξε περισσότερο τοὺς πάντας, ἦταν ἡ μεγάλη ἐπιτυχία ποὺ σημείωσε ἡ ταινία. Ἡ Μαρτὶν Καρὸλ δὲν ἦταν μόνον ὡραιότερη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, ἀλλὰ ἀπεδεικνύετο καὶ θαυμάσια ἠθοποιός...

Αὐτὸ ἦταν τὸ μεγάλο ξεκίνημα τῆς καριέρας της. Σήμερα, ἡ Μαρτὶν εἶναι ἡ πιὸ πειζήτητη καὶ πιὸ ἀκριβοπληρωνόμενη στάρ τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου. Καὶ ὑπέγραψε ἕνα συμβόλαιο μὲ τὴ Φόξ, γιὰ νὰ γυρίζῃ κάθε χρόνο μιὰ ταινία Σινεμασκόπ στὸ Χόλλυγουντ.

Παντρεμένη μὲ τὸ σκηνοθέτη Κρὶστιαν Ζὰκ ἡ Μαρτὶν ζῇ ἥσυχη καὶ εὐτυχισμένη. Κυκλοφορεῖ λίγο καὶ δὲν ἐπιζητεῖ πιὰ νὰ χράφουν γιὰ κείνην. Κοιμᾶται κάθε βράδυ στὶς 11, προσέχει ἰδιαίτερα τὴ δίαιτά της, ποὺ περιλαμβάνει κυρίως χορταρικά, φροῦτα καὶ κρέας στὴ σχάρα. Δὲν καπνίζει πιὰ καὶ δὲν πίνει γιατὶ ξέρει ὅτι αὐτὰ κάνουν κακὸ στὸ δέρμα.

Περπατᾶ μὲ κάθε εὐκαιρία στὸ ὕπαθρο, κάνοντας μεγάλες διαδρομές, καὶ γυμνάζεται καθημερινά. Καί, ὅταν βρίσκεται στὸ ἐξοχικό σπίτι της, ἐγκαταλείπει τελείως τὸ μακιγιάζ, φορεῖ ἕνα σορτ καὶ ἕνα πουλόβερ, καὶ ξαναδίνεται στὴ φύσι, ὅπου εἶχε ζήσει τὰ παιδικά της χρόνια. Αὐτή, κατὰ τὴ γνώμη της, εἶναι ἡ καλύτερη συνταγὴ ὁμορφιᾶς.

Γιατὶ—πρέπει νὰ τὸ ἀποκαλύψουμε κι' αὐτό—ἡ Μαρτὶν δὲν ἔχει ποτὲ παύσει νὰ ἐ,ιζητῇ νὰ γίνῃ ἀκόμη πιὸ ὄμορφη —ἂν αὐτὸ εἶναι δυνατόν!...

ΜΟΝΙΚ ΟΥΙΛΛΙΑΜΣ

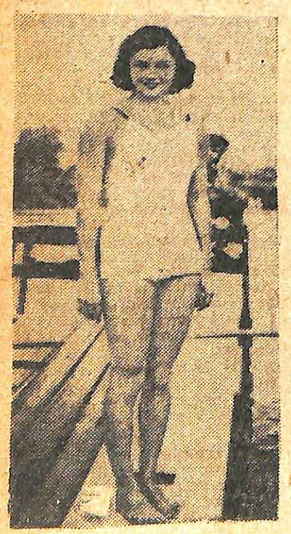

2. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΣΤΕΡ ΟΥΙΛΛΙΑΜΣ

● Ἀνάμεσα στὶς φωτογραφίες αὐτές, ἡ ζωὴ τῆς "Εστερ Οὐίλλιαμς ἄλλαξε τελείως. Ἡ νεαρὴ πρωταθλήτρια τῆς κολυμβήσεως ἔγινε μεγάλη στὰρ καὶ μητέρα τριῶν παιδιῶν. Ἴσως αὐτὸ τὸ τελευταῖο νὰ εἶναι καὶ ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον τὸ σῶμα της πῆσε αὐτὴ τὴ θαυμάσια γραμμὴ καί...ἡ μέση της ἐλέπτυνε. Φυσικά, ἡ δίαιτα ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ νοητευτικὴ στάρ, εἶναι ἡ κλασική.

3. Η ΠΑΤΑΣΟΥ ΞΕΡΕΙ ΤΙ ΤΗΣ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ

● **Τὸ μεγαλύτερο κατόρθωμα τῆς θαυμάσιας αὐτῆς Παριζιάνας τραγουδίστριας, εἶναι ὅτι κατώρθωσε νὰ καταπολεμήσῃ τὴν τάσι ποὺ εἶχε νὰ παχύνῃ. Τὴν ἀπόφασι νὰ ὑποβληθῇ σὲ ὡρισμένο διαιτολόγιο, τὴν πῆρε κατὰ τὴ διάρκεια ἑνὸς ταξιδιοῦ της στὴν Ἀμερική. «Δὲν ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι γιὰ ν' ἀδυνατίσῃ κανείς!», ἐξηγεῖ. «Πρέπει νὰ πάψῃς νὰ τρῶς!» Ἡ δίαιτα ποὺ ἀκολούθησε ἡ Πατασοῦ γιὰ ν' ἀδυνατίσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ παίρνῃ δυνάμεις, ἦταν: τὸ πρωῒ, ἕνα φλυτζάνι καφέ, τὸ μεσημέρι καὶ τὸ βράδυ κρέας στὴ σχάρα — ὅσο ἤθελε — χωρὶς διόλου ἁλάτι. "Εκασε ἔτσι 6 κιλὰ σ' ἕνα μήνα. Καὶ τώρα, κάθε φορὰ ποὺ νοιώθει μιὰ νέα ἀπειλὴ πάχους, ξαναρχίζει τὴ δίαιτα αὐτὴ ἀπὸ τὴν ἀρχή.**

4. ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙ ΤΗΣ ΜΑΡΤΙΝ ΚΑΡΟΛ

● Συγκρίνοντας αὐτὲς τὶς δυὸ φωτογραφίες, θὰ δῆτε ἀμέσως τὴν τεράστια διαφορὰ τῆς Μαρτὶν Καρὸλ τοῦ τότε, μὲ τοῦ τώρα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΒΑΡΒΑΡΟΙ.—ΖΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ.— ΤΑ ΕΧΟΥΝ ΟΛΑ ΚΟΙΝΑ, ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ. —ΑΠΟΛΥΤΗ Η ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΜΗΤΡΙΑΡΧΙΑΣ.—ΑΓΝΩΣΤΗ ΤΟΤΕ Η ΜΟΙΧΕΙΑ

Οταν ή άλλοτε κοσμοκράτειρα Ρώμη έχασε τη δύναμή της και τα μεγατόρια που έπνεε τα λοίσθια διάφοροι πρωτόγονοι λαοί που οι Ρωμαίοι τους λέγανε βάρβαροι. Ανάμεσα στους λαούς αυτούς ήταν και οι Γερμανοί. Εκείνο τον καιρό—300 μ. Χ.—βρίσκονταν σε πρωτόγονη κατάσταση. Αποτελούσαν ομάδες, δηλαδή φατρίες και ζούσαν στα δάση. Ήταν κυνηγοί και ποιμένες και όλα τα είχαν κοινά. Οι Ρωμαίοι θαύμαζαν τα σώματα των Γερμανών που ήταν σα λαμπάδες. Πιο πολύ όμως έκαναν στους Ρωμαίους εντύπωσι τα ήθη και έθιμα των Γερμανών. Σε όλα διαφέρανε οι βάρβαροι από τους πολιτισμένους και φυσικά και οι γάμοι των Γερμανών και η θέσι των γυναικών τους, είχαν κάτι το ξεχωριστό και το ιδιόμορφο.

Στη Ρώμη, στα χρόνια που έμφανίστηκαν στην Ευρώπη οι βάρβαροι Γερμανοί, επικρατούσε γενική παραλυσία, και στις πόλεις και στα χωριά. Ο κάθε Ρωμαίος είχε όσες ήθελε γυναίκες. Το ίδιο και οι γυναίκες έπαιρναν όσους ήθελαν άντρες. Η μοιχεία ήταν γενικό φαινόμενο και η διαφθορά είχε διαλύσει τη ρωμαϊκή οικογένεια.

Γι' αυτό οι μυαλωμένοι Ρωμαίοι βλέποντας τους βαρβάρους Γερμανούς να ζουν μοχεία τους θαύμαζαν.

Ο ρωμαίος ιστορικός Τάκιτος που μελέτησε τα ήθη και έθιμα των Γερμανών, γράφει πως «οι γάμοι τους ήταν αυστηροί. Παντρεύονταν μόνο μια γυναίκα και αυτήν είχαν σ' όλη τους τη ζωή. Δεν ξέρουν τί θα πή μοιχεία. Αν τυχόν κανένας Γερμανός πιαστή ν' απατά τη γυναίκα του, τον τιμωρούν οι άλλοι. Πιο αυστηρά όμως τιμωρείται ή γυναίκα που απάτησε τον άντρα της. Αμέσως γίνεται συμβούλιο της πατριάς στο οποίο ο σύζυγος καταγγέλλει τη γυναίκα του. Φέρνει τους μάρτυρες που ρήσουν παραδειγματικά. Η απόφασι βγαίνει χωρίς άλλη διαδικασία. Ο άντρας κόβει τα μαλλιά της γυναίκας του—τιμωρία άπ' τις βαρύτερες—τη ξεγυμνώνει και τσιτσιδη την περναει μπροστά άπό τους συγγενείς της. Όλοι την περιγελούν και τη βρίζουν. Και αν άκόμα έχη την όμορφιά της Αφροδίτης ή είναι πολύ νέα ή και έχει πολύ πλούτος, δεν θα ξαναβρή άντρα. Κανένας δεν θα την πάρη γυναίκα του. Η μοιχαλίδα είναι καταδικασμένη σ' όλη της τη ζωή σε μιά διαρκή άπομόνωσι. Άλλο πάλι έθιμο των Γερμανών ήταν νά παντρεύωνται όταν περνούσαν τα τριάντα. Πρέπει καί τα κορμιά τους νά δεθούν και το μυαλό τους νά πήξη. Γι' αυτό φτιάχνουν και γεροί και έχουν σώματα ψηλά και ρωμαλέα».

Όπως όμως έχει διαπιστωθή άπό τις μελέτες και τις έρευνες των έθνολόγων, πολύ παλαιότερα, ή θέσις της γυναίκας στις γερμανικές φυλές ήταν πολύ άνώτερη άπό τη θέσι του άντρα. Η Γερμανίδα είχε μεγάλη έξουσία και διεύθυνε τα κοινά. Ο λόγος της ήταν νόμος. Σε πολλά είχαν τα ίδια οικογενειακά έθιμα με τις αρχαίες Σπαρτιάτισσες. Στην περίοδο αυτή οι Γερμανοί δεν ήξεραν αυτό που λέμε μοιχεία. Η Γερμανίδα διάλεγε τον άντρα που της άρεζε και έφτιαχνε παιδιά μ' αυτόν.

Λένε λοιπόν οι έθνολόγοι πώς τότε ίσχυε το καθεστώς της μητριαρχίας. Όπως και άλλοι λαοί στα πανάρχαια χρόνια, έτσι και οι Γερμανοί κατά την άνοδική τους πορεία προς τον πολιτισμό, πέρασαν άπό το στάδιο της κοινογαμίας, στο ζευγαρωτό γάμο και πολύ άργότερα στη μονογαμία.

Όταν λοιπόν επικράτησε ή μονογαμία, ίσχυε πιά ή άνδροκρατία. Γι' αυτό, τον πατέρα κληρονομούσαν μόνο τα άρσενικά παιδιά και όπου δεν υπήρχαν, κληρονομούσαν οι άδελφοί του και οι θείοι του.

Ωστόσο κρατήθηκαν γιά πολύ καιρό και μερικές συνήθειες που ίσχυαν στον καιρό της μητριαρχίας. Οι γυναίκες ήταν σεβαστές και άπαραβίαστες. Υπήρχαν μάλιστα και γυναίκες ιέρειες και προφήτισσες.

Σε καιρό πολέμου φρόντιζαν οι άντρες πιό πολύ γιά τις γυναίκες παρά γιά τον έαυτό τους. Σκοτώνονταν ώς τον ένα άν κινδύνευαν νά αίχμαλωτισθούν οι γυναίκες της πατριάς τους. Οι Γερμανοί που δεν κατώρθωναν νά σώσουν τις γυναίκες άπό την αίχμαλωσία, θεωρούντανε άτιμοι και ήταν περιφρονημένοι. Κανένας δεν τους πλησίαζε.

Αργότερα, όταν, όπως είπαμε έπικράτησε ή μονογαμία, ή τελετή του γάμου ήταν πολύ άπλή. Οι νεόνυμφοι μόλις παντρεύονταν το κατώφλι του σπιτιού (καλύβας) τους, θεωρούντανε πώς ήταν παντοτεμένοι. Ιεροτελεστία δεν γίνονταν. Σά νά ποΰμε οι Γερμανοί στά παλιά έκείνα χρόνια τελούσαν πολιτικό γάμο, όπως θά λέγαμε σήμερα.

Μόλις ό Γερμανός παντρεύονταν έπαιρνε ένα κλήρο άπ' τη γύρω περιοχή, δηλαδή ένα χωράφι που είχε δικαίωμα νά το καλλιεργή και νά παίρνη τον καρπό της γής. Γιά νά φτιάνουν όμως το σπίτι τους και το νοικοκυριό τους οι νεόνυμφοι έπικρατούσε το έθιμο νά τους βοηθοΰν οι άλλοι συγγενείς και φίλοι. Τους έδιναν ξύλα γιά το φτιάξιμο της καλύβας τους. Γυναίκες και άντρες τους προσφέρανε δ,τι χρειάζεται γιά το νοικοκυριό τους. Όταν το άντρόγυνο έκανε κορίτσι άποχτοΰσε το δικαίωμα νά πάρη άπ' τη γύρω περιοχή που ήταν κοινοτική, ώρισμένο ποσό άπο ξύλα, όταν όμως γενιόνταν άγόρι, διπλάσιο ποσό.

Δεν θέλει ρώτημα, πώς, άργότερα, όταν οι Γερμανοί έπηρεάστηκαν άπό το ρωμαϊκό και έλληνιστικό πολιτισμό γιατί ήρθαν σέ έπαφή με τους Ρωμαίους και Βυζαντινούς, σιγά - σιγά άλλαξαν τα έθιμα αυτά και πήραν τις συνήθειες των «πολιτισμένων» Ρωμαίων και Βυζαντινών.

Η διαφθορά, ή μοιχεία και γενικά όλες οι συνήθειες που είχαν φέρει τους Ρωμαίους στην παρακμή και παραλυσία, διαδόθηκαν και στους Γερμανούς.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

•

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΠΛΗΡΩΜΗ ΧΡΕΟΥΣ

Η κυρία Κοέν μιά νύκτα λέγει στον άνδρα της, ό όποίος ήταν παραγυμένος:

—Γιατί καλέ μου δέν κοιμάσαι άπύψε; Γιατί είσαι τόσο άνήσυχος;

— Χρωστώ στο Λεβύ, τον άντικρυνό μας γείτονα, είκοσι πέντε λίρες και δέν έχω νά του τις έπιστρέψω, ένώ του υποσχέθηκα ότι αύριο θά του τις έδινα.

—Καί γι' αυτό, χολοσκάς;

Η κυρία Κοέν άνοίγει το παράθυρο καί φωνάζει το Λεβύ, ό όποίος καθόντανε άντικρυ. Ο Λεβύ φάνηκε στο παράθυρό του μέ τις πυτζάμες.

—Τί είναι; Τί μέ θέλετε; ρωτά.

—Κύριε Λεβύ, ό άνδρας μου σάς χρωστάει 25 λίρες;

—Ναί.

—Λοιπόν, δέν θά μπορέση νά σάς τις πληρώση. Τοΰ ήλθαν οί δουλειές του άνάποδα.

Έπειτα ή κυρία Κοέν κλείνει το παράθυρο καί στρέφεται στο σύζυγό της:

—Άνδρα μου, τοΰ λέγει, κοιμήσου ήσυχα. Τώρα είναι ή σειρά τοΰ Λεβύ νά μή κοιμηθή.

*

Ο Ίσαάκ κάνει μιά παραγγελία σ' έναν άπ' τους προμηθευτάς του.

—Κύριε Ίσαάκ, τοΰ λέει αύτός εύγενικά μά καί σταθερά. Δέν μπορώ νά σάς κάνω καμμιά παράδοσι πρίν μοΰ πληρώσετε την προηγουμένη παραγγελία.

—Τότε άκυρώστε την, λέει ψυχρά ό Ίσαάκ. Δέν μπορώ νά περιμένω μέχρι τότε.

ΤΑ ΔΥΟ ΖΕΥΓΑΡΙΑ

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΙΤΑΛΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Καμμια φορά σοΰ έρχονται όλα τά καλά μαζεμένα. Έγώ είχα τρείς εύχάριστες έκπλήξεις έκείνη την ήμέρα: Το πρωί έμαθα ότι πέρασα στις έξετάσεις μου, το μεσημέρι ό πατέρας μου μοΰ χάρισε ένα μικρό διθέσιο αύτοκίνητο, που ήταν το όνειρο όλης της φοιτητικής μου ζωής, καί το βράδυ γνώρισα τη Μαλβίνα.

—Άχ, τί καλά θά ήταν νά είχα κι' έγώ ένα δικό μου αύτοκινητάκι, είπε ή Μαλβίνα, όταν δέχτηκε νά τη συνοδεύσω στο σπίτι της.

—Μπορούμε νά το έχουμε μαζί, διάστημα ν' άπαντήσω.

— Τί έννοείς; ρώτησε μέ προσποιητή έκπληξη ή Μαλβίνα.

— Νά, δηλαδή μπορούμε νά κάνουμε μαζί έκδρομές.

Καί ξαφνικά είχα μιά φαεινή έμπνευσι:

—Έρχεσαι νά πάμε το Σαββατοκύριακο στη Νεάπολι;

— Στη Νεάπολι; "Ερχομαι, άλλα δέν θά μέ άφήσουν οί δικοί μου, έκτός άν πάρω μαζί την άδελφή μου.

Ούφ! Η άδελφή της θά ήταν έμπόδιο. Καί γι' αυτό είπα:

— Δέν είναι ώραίο πράγμα νά συνοδεύη ένας καβαλιέρος δυό ντάμες.

— Τότε δέ γίνεται τίποτα!

Μά έγώ δέν ήμουν διατεθειμένος νά παραιτηθώ.

— Γιά σκέψου καμμιά άλλη λύσι, έπέμενα, δέ μπορείς νά πής, λόγου χάρι στους δικούς σου ότι θά πάς έκδρομή μέ μεγάλη συντροφιά;

Σκέφθηκε λίγο, κι' ύστερα φώναξε μέ ένθουσιασμό:

— Α, ώραία, σκέφτηκα. Θά πάρουμε άλλους δυο μαζί μας. Θά είμαστε έτσι δυό ζευγάρια.

— Καλά, άφοΰ δέ γίνεται άλλοιώς, θά κυττάξουμε νά στριμωχτοΰμε όπως - όπως.

Σκέφτηκα, έξ άλλου, πώς θά ήταν λιγώτερο ένοχλητικό ένα άλλο ζευγάρι, παρά καμμιά άδελφή.

Την άλλη μέρα στις 8 το πρωί, περίμενα μέ άνυπομονησία στον τόπο τοΰ ραντεβού. Πρώτη έφθασε ή Μαλβίνα.

—Όπου νά είναι, θά έρθουν κι' οί άλλοι, μοΰ είπε γελαστά.

Πραγματικά σέ λίγο ξεπροβάλε άπό τη γωνιά μιά άσχημη και χοντρή κοπέλλα.

— Νά, ή Γιολάντα, φώναξε θριαμβευτικά ή Μαλβίνα.

Σκέφτηκα μέ άπορία πώς στο χωρούσε όλη αύτή ή Γιολάντα. Μέσα μου όμως είχα κι' άλλη μιά περιέργεια: Πώς νά ήταν άραγε ό φορτσας που θά συνώδευε αύτό το φορβερό γυναικείο κατασκεύασμα;

Καί ή περιέργειά μου δέν άργησε νά ικανοποιηθή. Άπό την άλλη γωνιά τοΰ δρόμου, φάνηκε, ένας παχύψυλλος μαντράχαλος, που πλησίασε χαμογελαστός.

Καινούργια έπιφωνήματα διαχύσεις, Μαλβίνας, καινούργιες τα χέρι-Πήρε το μαντράχαλο άπό τη συνέστησε:

Ο συνέστησε!

Νόμισα πώς είχα άκούσει λάθος, άρραβωνιαστικός μου, μά σέ μιά στιγμή άκούσει λάθος, μά σέ μιά στιγμή μεταξύ τους, ή Μαλλοι μιλοΰσαν μεταξύ τους οί δυό άλβίνα μοΰ ψιθύρισε στο αύτί:

Πάολο: "Άλλαξε, πίστεψω νά θυμώσες, μόνος. Σοΰ έφερα δέν θά είσαι συντροφιά για τη Γιολάντα.

ΦΙΛΙΠΠΟ ΜΑΡΙΝΙ

ΕΥΚΟΛΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

• Όταν άλλάζη ή έποχή, τα φορέματα χρειάζονται βέβαια κάποια τροποποίησι, γιά νά παραμείνουν «έν χρήσει». Σ' αυτή την περίπτωσι, πρέπει νά βρεθή μιά εύκολη λύσι

• Μιά εύκολη λύσι γιά τη μεταβατική αυτή έποχή, άποτελεί πάντα το κλείσιμο τοΰ ντεκολτέ. Αν έχετε ένα φόρεμα μονόχρωμο θά το φρεσκάρετε άρκετά όταν το αισθάνεσθε λιγώτερο γυμνό στο λαιμό. Μιά ιδέα γιά κλείσιμο τοΰ ντεκολτέ σάς δίνει το **1α**. Μέσα άπό το φόρεμα χωρίς μανίκι, όπως το **2**, μπορείτε νά φορέσετε μιά όποιαδήποτε μπλούζα, άνάλογα μέ το είδος που ταιριάζει στο φόρεμά σας. Ένα τέτοιο φόρεμα όπως το ύπ' άριθ. **2**, μπορεί έξ άλλου νά σάς χρησιμεύση καί ώς πρότυπο γιά το διόρθωμα ένός παλιοΰ μάλλινου φορέματος. Θά άφαιρέσετε τα τυχον λυωμένα μανίκια καί το γιακά καί θά άποκτήσετε ένα εύκολο φόρεμα ώσπου νά τακτοποιήσετε τα άλλα χειμωνιάτικά σας. **3** Το ντεκολτέ αυτό κλείνει μέ μικρο ζιλέ,

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

ΑΡΜΟΝΙΑ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΚΑΙ ΤΟ ΛΑΙΜΟ

Για νά ύπογραμμίσετε ή ν' άποκαταστήσετε την άρμονία τοΰ προσώπου σας καί τοΰ λαιμοΰ σας μελετήστε τα δύο αυτά μέρη τοΰ σώματός σας καί καταφύγετε στα μέσα που σάς προσφέρουν το κτένισμα καί το μακιγιάζ.

• Αν έχετε φηλό λαιμό

Χτενίζετε τα μαλλιά σας πρός τα κάτω, μέ μπούκλες ή κότσο, μαζεμένα άρκετά χαμηλά στον αύχένα. Μην άφίνετε κενό πίσω άπό τ' αυτιά.

Άποφεύγετε τα μικρά σκέτα γιακαδάκια καί φοράτε στη βάσι τοΰ λαιμοΰ διπλά κολιέ μέ φερμουάρ μεγάλο. (Πρέπει νά «γεμίσετε» το λαιμό σας).

• Αν έχετε κοντό λαιμό

Χτενίζετε τα μαλλιά σας πρός τα έπάνω, άφίνοντας τον αύχένα έλεύθερο καί ξεσκεπάζοντας τ' αυτιά, έντελώς ή κατά το ήμισυ, άνάλογα μέ το σχήμα τοΰ προσώπου σας.

Επιτρέπονται: οί ραγκλάν ή ρουλέ γιακάδες, τα μπλουζάκια μέ γιακάδες σεμιζιέ, μέ μικρά φιογκάκια βελοΰδινα, τα λεπτά κολιέ στη βάσι τοΰ λαιμοΰ, οί έσάρπες, τα σάλια.

• Αν το πρόσωπό σας είναι τετράγωνο

Πρέπει νά τοΰ δώσετε «ΰψος» ή νά δημιουργήσετε την έντύπωσι των καιμπυλοτήτων που σάς λείπουν. Δίνετε λοιπόν στα μαλλιά σας μιά φόρμα πρός τα έπάνω μέ άπολές όντυλασιόν. Μπορείτε έπίσης νά κάμετε καί μπούκλες στην κορυφή τοΰ κεφαλιοΰ άν ή ποιότης των μαλλιών σας το έπιτρέπη. Αποφεύγετε τη χωρίστρα στη μέση.

Βάζετε κοκκινάδι στη μέση άπό τα μάγουλά σας, σχηματίζοντας μία μυτερή γωνία πρός τα κάτω.

Μπορείτε έπίσης νά το βάλετε άρκετά ψηλά, σέ σχήμα κύκλου κάτω άπό τα μάτια, άπλώνοντας το βαθμηδόν πρός τη μύτη καί το σαγόνι. Μην το άπλώνετε κυρίως πρός τα αυτιά.

• Αν το πρόσωπό σας είναι στρογγυλό

Οφείλετε, ν' άκολουθήσετε τις κατευθύνσεις που δίνουμε γιά τα τετράγωνα πρόσωπα καί νά δώσετε «ΰψος» στο δικό σας. Χτένισμα λοιπόν πρός τα έπάνω, όντυλε ή μπουκλέ στο έπάνω μέρος τοΰ κεφαλιοΰ, άλλά τη φορά αυτή, άκανόνιστο γιά νά κόψετε τη στρογγυλότητα τοΰ προσώπου σας. Χωρίστρα στο πλάϊ ή διαγωνίως, το ένα μέρος των μαλλιών πιό ψηλά άπό το άλλο.

Μπορείτε, γιά ένα βράδυ, νά τραβήξετε τα μαλλιά σας πρός τα πίσω, νά τα στρώσετε καί νά κάμετε ένα μεγάλο κότσο άλά σπανιόλα μ' ένα λουλούδι, ένα κτένι ή ένα σπιλαγοριινή). Μπορείτε έπίσης ν' άνεβάσετε τον κότσο σας στην κορυφή τοΰ κεφαλιοΰ άν ή ποιότης των μαλλιών σας το έπιτρέπει. Αποφεύγετε τη χωρίστρα στη μέση.

Μεγαλώστε καί φαρδύνετε το έπάνω χείλος.

Ένας άλλος τρόπος είναι νά βάλετε το κοκκινάδι άρκετά ψηλά κάτω άπό το μάτι, έλαττώνοντάς το βαθμιαία πρός τους κροτάφους καί πρός τα έπάνω.

• Αν τα μήλα σας προεξέχουν πολύ

Βάζετε έλάχιστο κοκκινάδι.

• Αν δέν προεξέχουν άρκετά

Βάζετε το κοκκινάδι άκριβώς στη θέσι του, χωρίς νά το προεκτείνετε.

• Αν το πρόσωπό σας είναι λεπτό

Διασκεδάστε γιά ένα βράδυ μέ το ν' άλλάξετε χτένισμα. Χτενίστε τα κοντά μαλλιά σας πρός τον αύχένα. Κάνετε τα μικρό κότσο καί στερεώστε τα μέ δυό - τρείς φουρκέτες. Ύστερα καφώστε άπό πάνω τη βάσι μιάς ψεύτικης κοτσίδας καί φέρτε τις δύο άκρες στα πλάγια τοΰ προσώπου γιά νά τις τυλίξετε έπάνω στ' αυτιά.

• Αν έχετε πρόσωπο όβάλ

Σεβασθήτε την άρμονική γραμμή του χτενίζοντας τα μαλλιά σας μέ τη χωρίστρα στη μέση. Όχι μαλλιά πολύ στρωτά, το μέτωπο έλεύθερο. Το χτένισμά σας θά είναι έλεύθερο καί άκόμη κοντό.

ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

πρέπει νὰ ἐνδιαφερθοῦν γιὰ τὰ σπόρ

Οἱ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ σύλλογοι γυναικῶν εἶναι μιὰ ἀνάγκη στὸν τόπο, γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ ἀθλητισμοῦ γυναικῶν. Ἀθλητικοὶ σύλλογοι ἀποκλειστικὰ γιὰ κορίτσια. Τὴν ἰδέα τὴν ἔφερε ἡ «Γυναίκα» πρὶν ἀπὸ μῆνες. Ξαναφέρνουμε σήμερα τὸ θέμα γιατὶ πιστεύουμε ὅτι εἶναι σημαντικὸ γιὰ τὰ σπόρ γυναικῶν.

Ὅλη ἡ προσπάθεια ποὺ ἔχει γίνει ὡς σήμερα, γιὰ τὴ διάδοσι τοῦ ἀθλητισμοῦ γυναικῶν πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τοὺς ἀθλητικοὺς συλλόγους, ποὺ σιγά, σιγὰ ἵδρυσαν τμήματα γυναικῶν. Τὰ σωματεῖα αὐτά, ποὺ εἶναι πολλὰ στὴν Ἑλλάδα παρουσίασαν ἀξιόλογη ἐργασία. Ὁ ἀθλητισμὸς γυναικῶν στὴ χώρα μας εἶναι ἔργο δικό τους. Ὅμως σημαντικὴ προσφορὰ γιὰ τὴ μεγαλύτερη ἀνάπτυξι τοῦ γυναικείου σπὸρ θὰ ἀποτελοῦσαν οἱ ἀποκλειστικὰ γυναικεῖοι σύλλογοι.

Ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν συντηρητικοὶ γονεῖς — καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀγνοήσουμε τὸ γεγονὸς αὐτὸ —, ποὺ θὰ ἔστελναν μὲ χαρὰ τὰ κορίτσια τους νὰ γυμναστοῦν ἂν γνώριζαν ὅτι ὑπάρχουν ἀποκλειστικὰ ἀθλητικοὶ σύλλογοι γυναικῶν. Τὰ σωματεῖα γυναικῶν δείχνουν μεγάλη καὶ ποικίλη δράσι τὰ τελευταῖα χρόνια καὶ εἶναι περίεργο πῶς μερικὰ ἀπὸ τὰ σωματεῖα αὐτὰ δὲν πῆραν τὴν ἀπόφασι νὰ δημιουργήσουν ἀθλητικὰ τμήματα.

Ἡ Χριστιανικὴ Ἀδελφότης Νεανίδων ποὺ ἔχει ἐγκατασταθῆ σήμερα σ' ἕνα θαυμάσιο καινούργιο κτίριο, ἔχει ὅλα τὰ ὑλικὰ μέσα νὰ δημιουργήση ἕνα καλὸ ἀθλητικὸ τμῆμα, γιὰ ἀθλοπαιδιές, γιὰ κολύμβησι, γιὰ ἀθλητισμὸ τοῦ στίβου. Μέσα ἀπὸ τὶς πολλὲς κυρίες καὶ δεσποινίδες ποὺ διοικοῦν τὴν Χ.Ε.Ν. ἀσφαλῶς θὰ ὑπάρχουν ἀθλήτριες. Ἂς πάρουν τὴν πρωτοβουλία, νὰ ἱδρύσουν ἀθλητικὸ τμῆμα, νὰ προσλάβουν μιὰ καθηγήτρια γυμναστικῆς καὶ νὰ τὰ ἀναθέσουν νὰ γυμνάζη τὰ κορίτσια ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπιδοθοῦν στὰ σπόρ.

Τὸ Λύκειο τῶν Ἑλληνίδων, μὲ τὴν ἀξιόλογη δράσι του, θὰ μποροῦσε καὶ αὐτὸ νὰ συμβάλη στὴν πρόοδο τῶν σπόρ στὴν Ἑλλάδα, μὲ τὴν ἵδρυσι ἀθλητικοῦ τμήματος. Ἑκατοντάδες κοπέλλες ἀνήκουν στὴν δύναμι τοῦ Λυκείου, ἀσφαλῶς πολλὲς ἀπὸ αὐτὲς θὰ ἔχουν τὴν ἐπιθυμία νὰ χαροῦν τὰ σπόρ.

Ἀναφέρουμε γιὰ παράδειγμα δυὸ ὀργανισμοὺς μεγάλους μὲ λαμπρὴ δράσι, ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄλλα σωματεῖα γυναικῶν. Καὶ θὰ μποροῦσαν ἀκόμη νὰ ἱδρυθοῦν ἐντελῶς νέα σωματεῖα ἀποκλειστικῶς ἀθλητικά. Ἔτσι, γιὰ παράδειγμα, βρίσκουμε τὴν ἰδέα νὰ ἱδρύσουν ἕνα δικό τους σύλλογο ἀθλητικό, οἱ ἀπόφοιτες τοῦ Ἀρσακείου ἢ οἱ ἀπόφοιτες τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου. Στὴν Αἴγυπτο ὑπάρχει ἕνας πολὺ μεγάλος ἀθλητικὸς σύλλογος ποὺ δημιούργησαν Ἑλληνίδες. Ἡ Ἀθλητικὴ Ἕνωσις Ἑλληνίδων Ἀποφοίτων.

Σήμερα ἀπευθυνόμεθα στὶς διοικήσεις τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων, τῆς Χ.Ε.Ν. καὶ τῶν μεγάλων ἄλλων σωματείων γυναικῶν καὶ ζητοῦμε, τὴ γνώμη τους στὸ θέμα τοῦ ἀθλητισμοῦ γυναικῶν καὶ μιὰ ἀπάντησι στὴν πρόταση ποὺ κάνει ἡ «Γυναίκα» γιὰ τὴν ἵδρυσι ἀποκλειστικὰ ἀθλητικῶν συλλόγων γυναικῶν, ἀναλόγων συλλόγων μ' ἐκείνους ποὺ ὑπάρχουν ἀλλοῦ.

● ΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΜΠΑΣΚΕΤ ΟΜΑΔΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Οἱ ἀγῶνες μπάσκετ γυναικῶν γιὰ τὸ πρωτάθλημα προκηρύχθηκαν ἀπὸ τὸν ΣΕΓΑΣ. Οἱ ἀγῶνες ἀρχίζουν τὴν 16η Ὀκτωβρίου. Δηλώσεις συμμετοχῆς γίνονται δεκτὲς ἕως τὴν 1η Ὀκτωβρίου.

● ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΕΝΙΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Πολὺν κόσμο συγκέντρωσαν οἱ διεθνεῖς ἀγῶνες τένις γιὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀνατολικῆς Μεσογείου, ποὺ ἔγιναν στὰ ἠλεκτροφωτισμένα γήπεδα τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως Ἀθηνῶν.

Στὰ ἀγωνίσματα γυναικῶν πῆραν μέρος, ἡ πρωταθλήτρια τῆς Γαλλίας κ. Γκαλτιέ, ἡ πρωταθλήτρια τοῦ Βελγίου δὶς Μερσελίς, ἡ πρωταθλήτρια τῆς Ἀργεντινῆς κ. Βάϊς, ἡ Αὐστραλέζα δὶς Σήνυ, ἡ Ἀμερικανίδα δὶς Μὰκ Γκουάϊρ καὶ ἡ ξακουστὴ Ἰταλίδα δὶς Περίκολι. Ἡ τελευταία ἀπέκτησε διεθνῆ φήμη ὄχι τόσο γιὰ τὸ δυναμικό παιχνίδι της, ὅσο γιὰ τὶς ὑπερβολικὰ κοντὲς καὶ ἀραχνοῦφαντες φουστίτσες της. Ἡ Περίκολι μὲ τὸ ἐκκεντρικὸ ντύσιμό της εἶχε σκανδαλίσει τὶς συντηρητικὲς Ἀγγλίδες κυρίες, ὅταν ἔκανε τὴν ἐμφάνισί της στὰ γήπεδα τοῦ Γουίμπλεντον πρὶν τέσσερις μήνες. Ἐδῶ ἡ ἐμφάνισί της ἦταν κάπως «σεμνότερη».

Ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς πῆραν μέρος οἱ καλύτερες παίκτριές μας: ἡ Βίκυ Καραβία— Γεωργαντᾶ, ἡ Ἔλζα Βασιλικοῦ, ἡ Ταπιάνα Βούλγαρη, ἡ ἐγκατεστημένη στὴν Ἀθήνα Βελγίδα Ζιζὲλ Μὰρς κι' ἄλλες.

Ἡ Βίκυ Καραβία, ποὺ ἔκανε τὴν πρώτη της ἐμφάνισι στὰ γήπεδα ἀπὸ τότε ποὺ παντρεύτηκε, δὲν παρουσιάστηκε ἀρκετὰ γυμνασμένη. Ἀλλὰ καὶ ἡ Βασιλικοῦ καὶ ἡ Βούλγαρη δὲν ἦσαν σὲ θέσι νὰ συναγωνισθοῦν τὶς ξένες παίκτριες, ποὺ ἦσαν κατὰ πολὺ ἀνώτερές τους. Ἔτσι ἀπὸ τοὺς πρώτους γύρους τοῦ τουρνουᾶ οἱ Ἑλληνίδες ἀποκλείστηκαν. Στοὺς ἡμιτελικοὺς ἔφτασαν ἡ Γαλλίδα Γκαλτιέ, ἡ Βελγίδα Μερσελίς, ἡ Ἀργεντινέζα Βάϊς καὶ ἡ Ἰταλίδα Περίκολι. Οἱ ἡμιτελικοὶ αὐτοὶ προεκάλεσαν ἐνδιαφέρον. Μὲ δυσκολία ἡ Γκαλτιὲ νίκησε τὴν Περίκολι καὶ τὸ ἴδιο δύσκολα ἡ Μερσελὶς ἐπεβλήθη τῆς Βάϊς.

Στὸν τελικὸ ἡ πρωταθλήτρια Γαλλίας Γκαλτιέ, ἐπεβλήθη μάλλον εὔκολα τῆς πρωταθλητρίας τοῦ Βελγίου Μερσελὶς κοσι κέρδισε τὸ βαρύτιμο κύπελλο ποὺ εἶχε ἀθλοθετηθῆ.

Η ΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

● Περισσότερες ἀπὸ ἑκατὸ κολυμβήτριες πῆραν μέρος στοὺς ἐφετεινοὺς Πανελλήνιους ἀγῶνες, ποὺ διεξήχθησαν στὸ Κολυμβητήριο Ἀθηνῶν. Οἱ ἐπιδόσεις τῶν κολυμβητριῶν μας ἦταν γενικὰ ἱκανοποιητικές. Στὴ φωτογραφία οἱ τέσσερις νεαρὲς ἀθλήτριες τῆς ὁμάδος τοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου Παλαιοῦ Φαλήρου: Μαργαρίτα Γαλάτη, Σοφία Γιαμαλῆ —κόρη τοῦ τερματοφύλακος τῆς Ἐθνικῆς μας ὁμάδος— Βάσω Καράμπελλα καὶ Μάνια Πιέτρη, νικήτριες τῆς ὁμαδικῆς κολυμβήσεως 4Χ50μ. κορασίδων. Στὴ νικήτρια ὁμάδα κορασίδων τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου, ἀπενεμήθη τὸ κύπελλο ποὺ ἀθλοθέτησε ἡ «Γυναίκα», περιοδικὸ μας, ποὺ πιστεύει στὴν ἀνάγκη διαδόσεως τῶν σπόρ μεταξὺ τῶν Ἑλληνίδων, ἀθλοθέτησε τὸ κύπελλο στὸ ὁμαδικὸ αὐτὸ ἀγώνισμα κορασίδων, γιατὶ ἀπὸ τὴν πρόοδο τῶν νεαρῶν κολυμβητριῶν μας ἐξαρτᾶται ἡ ἄνοδος τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἑλληνικῆς κολυμβήσεως γυναικῶν. Καὶ οἱ ἐφετεινοὶ Πανελλήνιοι ἀγῶνες ἐξειχναν, μὲ τὶς καλὲς ἐπιδόσεις τῶν μικρῶν κολυμβητριῶν μας, ὅτι μποροῦμε νὰ ἐλπίζωμε σ' ἕνα καλύτερο μέλλον.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΑΥΤΑ ΤΑ ΔΙΑΒΟΛΑΚΙΑ!

Παιδικὸ χιοῦμορ

Ὁ Τοτός, ποὺ εἶναι καλὸ παιδί, ἐγκαταλείπει ἕνα ἐνδιαφέρον παιγνίδι, γιὰ νὰ γυρίση σπίτι του.

— Ποῦ πᾶς; ρωτάει ἡ παρέα του.

— Σπίτι μου! Εἶναι ἡ ὥρα ποὺ πρέπει νὰ βοηθήσω τὸν πατέρα μου γιὰ νὰ λύση τὰ προβλήματά μου

*

—Λοιπὸν Γιαννάκη, πῶς τὰ πῆγες στὸ σχολεῖο σήμερα;

— Ἐν τάξει, μαμά, ἀλλὰ ἡ νέα δασκάλα μας ρωτάει συνεχῶς ἀνόητες ἐρωτήσεις. Σήμερα μᾶς ρώτησε ποῦ γεννηθήκαμε.

— Ξέρεις βέβαια τὴν ἀπάντησι—στὸ Μαιευτήριο.

— Βέβαια τὴν ξέρω! Ἀλλὰ δὲν ἤθελα ἡ τάξι νὰ μὲ θεωρήση βουτυρόπαιδο, γι' αὐτὸ εἶπα ὅτι γεννήθηκα στὸν Παναθηναϊκό.

*

Μιὰ μητέρα ἔλεγε στὸ γυιό της:

— Βλέπεις παιδί μου, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς εὐτυχισμένος παρὰ μόνον ἅμα εἶναι τίμιος.

— Τότε, γιατί μαμά, ἦσουν τόσο εὐχαριστημένη χθές, ὅταν κατέβηκες ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο χωρὶς νὰ πληρώσης;

*

Ὁ μικρὸς Γιαννάκης ἔφερε στὸν παπὰ τοῦ χωριοῦ ἑκατὸ μέρους τῆς μητέρας του δέκα ὡραιότατα μῆλα.

— Θὰ ἐπισκεφθῶ τὴ μητέρα σου, λέει ὁ παπάς, γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσω.

— Θὰ σᾶς παρακαλοῦσα πάτερ, ἂν σᾶς ἦταν δυνατόν, νὰ τὴν εὐχαριστήσετε γιὰ δώδεκα μῆλα...

ΤΟ ΕΝΣΤΙΚΤΟ

καὶ ἡ λειτουργία του

Ε'

ΕΞΗΓΗΣΑΜΕ στὰ προηγούμενα πῶς ρυθμίζεται ἡ ἀντίδρασι δηλ. ὁ τρόπος συμπεριφορᾶς τῶν ζωντανῶν ὀργανισμῶν ἀπέναντι στὸ περιβάλλον τους. Ὁ ρόλος τοῦ ἐνστίκτου ἀποδείχνεται βασικὸς γιὰ τὴ διατήρησι τῆς ζωῆς καὶ τὴ διαιώνισι τοῦ εἴδους. Οἱ διάφορες λειτουργίες τῶν ζωντανῶν ὀργανισμῶν ἐργάζονται ἀντανακλαστικά, ἀπαντοῦν κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο στὰ ὅμοια ἐρεθίσματα καὶ βρίσκονται σὲ στενὴ σύνδεσι μὲ τὸ ἔνστικτο.

Ἡ μέλισσα, σὰν κουρδισμένη ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ γεννιέται, δίχως νὰ τὴ διδάξη κανείς, ξεκινὰ κάθε πρωῒ μαζεύει τὸ χυμὸ τῶν λουλουδιῶν, κάνει τὸ μέλι, τὴν κερήθρα μὲ τὸ γνωστό μας τρόπο. Ποτὲ δὲν κάνει λάθος, ποτὲ ἡ ἐργασία της δὲν παρουσιάζει ἀτέλειες. Μὰ ἂν ἐπέμβωμε στὸ ἔργο της κι' ἂν τρυπήσωμε λ.χ. μιὰ κερήθρα κι' ἀρχίση νὰ ρέη τὸ μέλι, ἡ μέλισσα θὰ ἐρεθῆ σὲ ἀδυναμία νὰ διορθώση τὴ ζημιά, ν' ἀποτρέψη τὴν καταστροφὴ ποὺ κάμαμε. Θὰ συνεχίση νὰ κουβαλᾶ καινούργιο μέλι ὅπως καὶ πρίν.

Ἀπ' αὐτὴ τὴ δοκιμὴ κι' ἀπὸ πολλὲς ἄλλες σχετικές, ποὺ μποροῦμε νὰ κάμωμε σὲ ζῶα καὶ φυτὰ βγαίνει τὸ συμπέρασμα πὼς οἱ ὀργανισμοὶ αὐτοὶ ὑποκοῦουν τυφλὰ στὶς ὑπαγορεύσεις τοῦ ἐνστίκτου. Δὲν ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ κάμουν οὔτε βῆμα μὲ πρωτοβουλία τους. Οἱ ἀλεποῦδες τοῦ λόγου, τὰ βατράχια τοῦ βάλτου, ἡ τσουκνίδα τοῦ κήπου δὲν ἐκτελοῦν διόλου τελειότερα τὶς λειτουργικές τους ἐργασίες, ἀπ' ὅ,τι τὶς ἐκτελοῦσαν πρὶν τοεῖς χιλιάδες χρόνια.

Συμβαίνει αὐτὸ στὸν ἄνθρωπο; Καὶ πρῶτα - πρῶτα, ἀναγνωρίζεται τὸ ἔνστικτο στὸ παιδὶ μὲ τὸν τρόπο ποὺ λειτουργεῖ σ' ἕνα ἄλλο ζῶο;

Εἶναι γεγονὸς πὼς τὸ παιδί, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ γεννηθῆ εἶναι σὲ θέσι νὰ θηλάζη τέλεια, γιὰ τὴν ἐξασφάλισι τῆς τροφῆς, γιὰ τὴν αὐτοσυντήρησί του. Ὡς ἕνα σημεῖο εἶναι σὲ θέσι νὰ παύη μόνο του τὸ θηλασμό, μόλις γεμίση τὸ στομάχι του - ξεχωρίζει δηλ. τὴν κατάστασι τοῦ χορτασμοῦ. Δὲν κατορθώνει ὅμως οὔτε ὡς τὴν τέλεια παιδικὴ του ἡλικία ὁ ἄνθρωπος νὰ ξεχωρίση ποιὰ τροφὴ μπορεῖ νὰ τὸν βλάψη. Καὶ κατὰ λάθος τὸ παιδὶ τῶν πέντε χρονῶν μπορεῖ νὰ καταπιῆ δηλητήριο.

Μὲ τὸ ἀλογάκι ἅμως καὶ τὸ κατσικάκι δὲν θὰ συμβῆ αὐτό. Γιατὶ τὰ ἀτελέστερα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ζῶα κατορθώνουν ἀπὸ τὴν πολὺ μικρή τους ἡλικία μὲ τὴ βοήθεια τοῦ ἐνστίκτου ν' ἀποφεύγουν πολλὰ ἀπὸ κεῖνα, ποὺ εἶναι σὲ θέσι νὰ καταστρέψουν τὸ εἶδος. Τὸ κουταβάκι ἀντέχει στὶς προσβολὲς μυρίων μικροβίων, ἐνῶ ἡ θνησιμότητα στὴ βρεφικὴ ἡλικία ἦταν συχνότατο φαινόμενο ὡς πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, πρὶν προδεύση ὅσο σήμερα ἡ ἰατρική.

Ἀλλ' ἂς δοῦμε καὶ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ ζητήματος: Τὰ ἀτελῆ ζῶα, ὅπως στὸ παραπάνω παράδειγμα ἡ μέλισσα, μόλις ἔλθουν ἀντιμέτωπα σὲ μιὰ κατάστασι, ποὺ δὲν ἔχει προβλεφθῆ ἀπὸ τὴ λειτουργία τοῦ ἐνστίκτου, σταματοῦν καὶ τὸ μοιραῖο ἐκτελεῖ τὸ ἔργο του. Συχνὰ οἱ ζωολόγοι στὰ πειράματά τους ὑποχρεώνουν ὡρισμένα ζῶα νὰ ἐκτελοῦν συνέχως ὅμοιες κινήσεις, ὥσπου τὰ ἐξαντλοῦν θανάσιμα. Δοκιμάστε νὰ ὑποχρεώσετε ἕνα βρέφος ἑξάτο 10 μηνῶν, μὲ διάφορα μέσα καὶ ἐρεθίσματα νὰ τὸ κάμετε νὰ ἐπαναλάβη ὡρισμένες κινήσεις. Εἶναι μάταιος ὁ κόπος σας. Τὸ παιδάκι θὰ ἐκτελέση τὶς κινήσεις αὐτὲς δυό, τρεῖς, τέσσαρες φορὲς κι' ὕστερα θὰ παραιτηθῆ ὅσο κι' ἂν ἐπιμένετε. Τὸ ἐνδιαφέρον του θὰ στραφῆ σὲ ἄλλο ἀντικείμενο. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ μικρὴ κιόλας ἡλικία δὲν ἀντιδρᾶ τυπικὰ καὶ τυφλὰ στὸ περιβάλλον του. Φροντίζει καὶ παρακάμπτει τοὺς ἐρεθισμούς ἢ ἐφευρίσκει δικούς του, νέους τρόπους ν' ἀντιδράση.

Ἂν παρακολουθήσετε τὸ ἀρνάκι στὸ παιγνίδι του —στὴν πρώτη αὐτὴ δραστήρια ἐκδήλωσι τῆς ζωτικότητας τῶν ζώων— θὰ διαπιστώσετε πὼς οἱ κινήσεις, τὰ συστήματα κινήσεων, οἱ πλαστικὲς ἐκδηλώσεις κι' ἡ ψυχολογία γενικὰ στὸ μικρὸ ἀρνάκι εἶναι πάντα ὅμοιες. Τίποτε καινούργιο, πιὸ ἀνώτερο, ποὺ νὰ μαρτυρῆ ἀνοδικὴ πορεία δὲ θ' ἀνακαλύψετε.

Παρακολουθῆστε παράλληλα καὶ τὸ βρέφος τῶν 8 ἑξάτου μηνῶν ὅταν παίζη μὲ τὴν κοδουνίστρα του. Κάθε μέρα οἱ κινήσεις του εἶναι τελειότερες, ἀποτελεσματικώτερες. Ἂν τοῦ δώσετε μερικοὺς κύβους καὶ μερικὰ μικρὰ τελάρα, θὰ μάθη πρὶν ἀπὸ τὰ δυό του χρόνια νὰ βάζη τὸν κάθε κύβο στὴ δική του θέσι ὅσο ἀνακατομένους κι' ἂν τοὺς δώσετε. Ἂν ἀντίκρυ στὸ παιδὶ κάμετε ἕνα διασκεδαστικὸ παιγνίδι καὶ ξάφνου τὸ διακόψετε, αὐτό, στὴν περίπτωσι ποὺ δὲν ἔχει ἀποτραπῆ θὰ ἐπιμείνη μὲ τὸν τρόπο του νὰ ξαναρχίσετε.

Συμπεραίνομε, λοιπόν, ὅτι οἱ ψυχικὲς λειτουργίες τοῦ παιδιοῦ δὲν ὑπακοῦουν στὸ ἔνστικτο, κατὰ τὸν τρόπο ποὺ ὑπακοῦουν οἱ λειτουργίες τοῦ ζώου. Δὲν εἶναι πιὰ κἂν τὸ ἔνστικτο ὁ κύριος ὁδηγὸς στὴ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ. Τὸ λαγουδάκι, τὸ κλωσσόπουλο μποροῦν καὶ νὰ ἐπιζήσουν χωρὶς τὴ μητέρα τους μὰ τὸ βρέφος ποτέ. Φαίνεται ἐδῶ πὼς ὁ ἄνθρωπος μειονεκτεῖ. Μὰ δὲν εἶναι ἔτσι! Ὁ ἄνθρωπος ἀπαλλάχτηκε νωρὶς ἀπὸ τὴν προστασία τοῦ ἐνστίκτου γιὰ νὰ προχωρήση πιὸ πάνω. Γιὰ ν' ἀποχτήση ἄλλες τελειότερες λειτουργίες, ποὺ τὸν ξεχωρίζουν ὁριστικὰ ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῶν ἄλλων ζωντανῶν ὀργανισμῶν.

Ἀπὸ πολὺ νωρὶς τὸ ἔργο τοῦ ἐνστίκτου περιορίζεται, γιὰ τὸ ἀνθρώπινο εἶδος, σὲ βασικώτατα μονάχα θέματα ὅπως ἡ αὐτοσυντήρησι, τὸ ὁρθιο βάδισμα, ἡ διαιώνισί του. Ὁ ἄνθρωπος, ἀπηλλαγμένος πιὰ ἀπὸ τὴν τυπικότητα τῶν ἀντιδράσεων, ποὺ ὑπαγορεύει τὸ ἔνστικτο, δοῆκε μιὰ τεράστια ποικιλία τρόπων ν' ἀπαντᾶ στὸ περιβάλλον του. Ἀπέκτησε τὴν ἱκανότητα νὰ ἐξοπλίζεται διαρκῶς μὲ καινούργιες ἱκανότητες κι ὄχι μονάχα μ' ἐκεῖνες ποὺ ἀρχικὰ εἶχε, κατὰ παραχώρησι τοῦ ἐνστίκτου. Ἀπὸ τὰ πρῶτα κιόλας χρόνια τῆς ζωῆς του ὁ ἄνθρωπος μαθαίνει χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ ἐνστίκτου, νὰ προφυλάσσεται ἀπὸ τὶς ἀτμοσφαιρικὲς μεταβολὲς νὰ διαμορφώνη κατάλληλα τὴν κατοικία του, νὰ ρυθμίζη τὶς τροφές του, τὴν ἐργασία του κ.λ.π. Μαθαίνει δηλ. ν' ἀντιδρᾶ ἐπωφελῶς γιὰ τὸν ἑαυτό του σ' ὁποιεσδήποτε περίστασι, ν' ἀνοίγη νέους δρόμους, ἀγνωστους ὡς τὰ χθές, νὰ δημιουργῆ γεγονότα κατὰ τὴ δική του θέλησι, ν' ἀνέρχεται τὶς βαθμίδες τῆς προόδου, νὰ δημιουργῆ πολιτισμό.

Τὴν ἔξοδό του αὐτὴ ἀπὸ τὴ στενὴ περιοχὴ τοῦ ἐνστίκτου, τὴν ἀπελευθέρωσί του στὸν ἀνοικτὸ ὁρίζοντα τῆς πρωτοβουλίας, τῆς αὐτενεργείας, τῆς αὐτονομίας καὶ τῆς δημιουργίας πραγματοποιεῖ τὸ παιδὶ ἀπὸ τὸ δεύτερο κιόλας χρόνο τῆς ζωῆς του. Θὰ παρακολουθήσουμε μὲ τὴν πορεία του αὐτή.

ΧΑΡ. ΜΗΧΙΩΤΗΣ

ΕΙΣΘΕ Ο ΤΥΠΟΣ

ποὺ ἀρέσει στὸ ἄνδρα;

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΡΕΥΝΑ

Οἱ ἄνδρες δὲν προτιμοῦν τὶς ξανθές. Οἱ ψυχολόγοι ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὶς ἔρευνες αὐτές, διεπίστωσαν τελευταία ὅτι τὰ 55% τῶν ἀνδρῶν προτιμοῦν τὶς μελαχροινές. Μόνον 20% ἔβρισαν τὴν προτίμησι τους στὶς ξανθές. Ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα 25%, τὰ 10% ἐκδηλώθηκαν ὑπὲρ τῶν κόκκινων μαλλιῶν, ἐνῶ τὰ 15% ἐδήλωσαν ὅτι δὲν ἐνδιαφέρονται ἰδιαίτερα γιὰ τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν.

Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι τὸ μόνο ἐνδιαφέρον συμπέρασμα τῆς ἐρεύνης, γύρω στὸ τί σκέπτονται οἱ ἄνδρες γιὰ τὶς γυναῖκες. Ἕνα ἄλλο χαρακτηριστικὸ σημεῖο εἶναι, ὅτι οἱ ἄνδρες θεωροῦν πὼς οἱ γυναῖκες ἔχουν περισσότερο ἐνδιαφέρον ὅταν βρίσκωνται στὴν ἡλικία τῶν 25—30 χρονῶν. Λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἐξεδήλωσαν προτίμησι γιὰ τὶς κοπέλλες γύρω στὰ 20.

Ἕνα περίεργο συμπέρασμα ἦταν ὅτι οἱ ἄνδρες ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ τὸ στομάχι τους — ἔλκος καὶ τὰ παρόμοια — ἐξεδήλωσαν κατὰ κανόνα τὴν προτίμησί των γιὰ τὶς γυναῖκες ποὺ ἔχουν ἡλικία 35—40 χρονῶν!

Ἀκόμη πιὸ ἐκπληκτικὴ ἦταν ἡ ἀποκάλυψι ὅτι οἱ ἄνδρες μιλοῦν μεταξύ τους γιὰ τὶς γυναῖκες, πολὺ περισσότερο καὶ συχνότερα ἀπ' ὅ,τι μιλοῦν οἱ γυναῖκες γιὰ τοὺς ἄνδρες. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἔρχεται πρώτη στὶς συζητήσεις μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ θέμα τῶν σπόρ. Τρίτη ἔρχεται ἡ πολιτική, ἐνῶ οἱ γυναῖκες καταλαμβάνουν μόλις τὴν πέμπτη θέσι—μετὰ τὶς πολεμικὲς ἀναμνήσεις.

Ἂν, ὅμως, οἱ ἄνδρες συζητοῦν λιγώτερο γιὰ τὶς γυναῖκες, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι καὶ λιγώτερο εὐαίσθητοι ἀπὸ κεῖνες. Ἡ στατιστικὴ ἀπέδειξε ὅτι οἱ ἄνδρες μεταξὺ 19 καὶ 24 χρονῶν εἶναι παιχνιδιάρικα στὰ χέρια μιᾶς ἐξυπνης γυναίκας. Ὅ,τι ἔχει νὰ κάνη ὅμως ἡ κοπέλλα, πρέπει νὰ τὸ κάνη γρήγορα, γιατὶ μετὰ τὰ 24, ἡ ἀντίστασις τῶν ἀνδρῶν ἀρχίζει νὰ γίνεται σταθερώτερη. Ἀργότερα, μετὰ τὰ 40, οἱ ἄνδρες γίνονται πάλι εὐπρόσδεκτοι στὶς γυναικεῖες ἐπιθέσεις.

Ἡ γυναίκα ὅμως δὲν πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ἔξυπνη. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν στατιστικῶν ἀποκαλύπτουν ὅτι τὰ 70% σχεδὸν τῶν ἀνδρῶν ποὺ ρωτήθηκαν, προτιμοῦν οἱ γυναῖκες μὲ τὶς ὁποῖες σχετίζονται, νὰ εἶναι σὲ κατώτερο διανοητικὸ ἐπίπεδο ἀπὸ τοὺς ἴδιους. Τοὺς ἀρέσει νὰ αἰσθάνωνται ἀνώτεροι. Τὰ 20% δὲν ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸ σημεῖο αὐτό, ἐφ' ὅσον ἡ γυναίκα διαθέτη τὰ ἄλλα προσόντα ποὺ ζητοῦν. Τέλος, τὰ ὑπόλοιπα 10% εἶναι οἱ τύποι ποὺ βλέπουν τὸ ματικὸ δεσμό.

Οἱ ἐρευνηταὶ διεπίστωσαν ἐπίσης ὅτι οἱ ἄνδρες προτιμοῦν νά...τοὺς κυνηγοῦν οἱ γυναῖκες, παρὰ νὰ τὶς κυνηγοῦν οἱ ἴδιοι. Ἕνας ἄνδρας σπανιώτατα ἀπομακρύνεται ἀπὸ μιὰ γυναῖκα ποὺ τοῦ δείχνει ὅτι ἀνήκει σ' ἐκεῖνον. Ἡ ἐκδήλωσι αὐτὴ ξυπνᾶει τὸ προστατευτικὸ ἔνστικτο ποὺ ὑπάρχει μέσα του, καὶ κολακεύει τὸ ἐγώ του. Σχεδὸν τὰ 50% μαγναῖκες ποὺ δείχνουν μὲ τὴ στάσι τους ὅτι εὐνοοῦν τὴν ἔναρξι ἑνὸς δεσμοῦ!

Τί εἴδους σύζυγο θέλουν οἱ ἄνδρες; Ἰδού ποιὰ εἶναι τὰ συμπεράσματα:

Πρέπει νὰ εἶναι μετρίου ἀναστήματος — μάλλον πρὸς τὸ ψηλό—, μάλλον ἀδύνατη, μὲ κυκλοτερεῖς στὰ σημεῖα ποὺ πρέπει νὰ ντύνεται καλά, ἀλλὰ ὄχι χτυπητά, νὰ εἶναι εἰλικρινής, συμπαθητικὴ καὶ νὰ μὴν ἔχη χαρακτῆρα αὐταρχικό. Πρέπει ν' ἀγαπᾶη τὸ σπίτι καὶ τὴν οἰκογενειακὴ ζωή, νὰ ἀντιπεξέρχεται μὲ θάρρος καὶ ἡρεμία στὶς δυσκολίες, χωρὶς νὰ παραμελῆ τὰ παιδιά της.

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D. M. C.

ΜΟΤΙΦ

πού σχηματίζει άμπιεσμάν

● Ἀλλάξετε τὴν ὄψι τοῦ περυσινοῦ σας φορέματος, κεντώντας του στὸ κορσὰζ αὐτὸ τὸ μοτίφ. Στὸ λαιμό, πίσω, θὰ συνεχίσετε μόνο τὴν ἐπάνω γραμμή. Θὰ κεντήσετε μὲ μουλινὲ Ντὲ-Μὶ—Σὲ σὲ χρῶμα κόκκινο τῆς φλόγας Νο 608 (γιὰ φόρεμα γρώματος μπλὲ σκοῦρο).

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ

γίνεται μὲ γαλλικὲς κλωστὲς Ντέ - Μι - Σέ

Κεντῆστε τοὺς κύκλους μὲ σπαστὸ ἀκανόνιστο φεστόνι καὶ μὲ μιὰ σειρὰ κασινάκι ἀπ' ἔξω. Τὸ κασινάκι θὰ τὸ κεντήσετε δυὸ φορές, οὕτως ὥστε νὰ μοιάζη μὲ στριφτὸ κανονικὸ κορδόνι. Θὰ κεντήσετε πρῶτα τὸ κανονικὸ κασινάκι καὶ, μετά, ἀπὸ πάνω, θὰ περνᾶτε μιὰ βελογιὰ σὲ κάθε δέσιμο (σχ. 3). Θὰ χρησιμοποιήσετε 3 κλωστὲς ἀπὸ τὸ μουλινὲ Ντὲ-Μὶ - Σέ. Οἱ γραμμὲς θὰ νάμεσα στοὺς κύκλους θὰ κεντηθοῦν μὲ τρεῖς σειρὲς ἀπὸ τὸ εἰδικὸ αὐτὸ κασινάκι, ποὺ ἂν τὸ κεντήσετε προσεκτικὰ καὶ κανονικὰ θὰ γίνη πολὺ ὅμορφο.

● **ΒΕΛΟΝΙΕΣ**

Σχῆμα 1. Σπαστὸ ἀκανόνιστο φεστόνι.

Σχῆμα 2. Ἁπλὸ κασινάκι.

Σχῆμα 3. Κασινάκι εἰδικό.

● **ΑΛΛΑΓΕΣ**

Α Ἂν τὸ ὕφασμά σας εἶναι μαῦρο κεντῆστε το μὲ μουλινὲ Ντὲ-Μὶ - Σὲ μπλὲ No 799.

Β Γιὰ φόρεμα μάλλινο μουμπλὲ χρησιμοποιῆστε μουλινὲ Ντὲ-Μὶ - Σὲ γκρὶ Νο 415 ἢ κόκκινο - φραμπουὰζ 309.

Γ Σὲ λινὸ λευκὸ φόρεμα κεντῆστε τὸ μοτὶφ μὲ κορδονὲ περλὲ Ντὲ-Μὶ - Σὲ No 911.

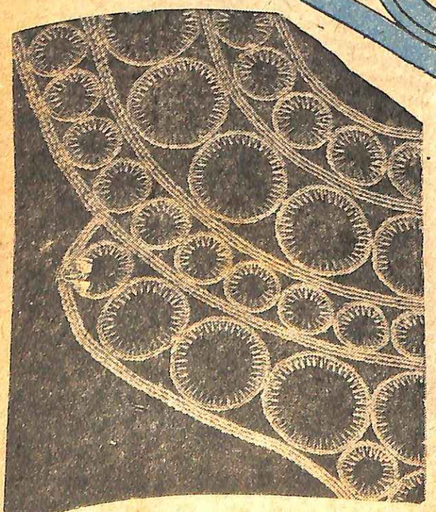

ΣΧ. 1

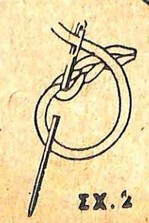

ΣΧ. 2

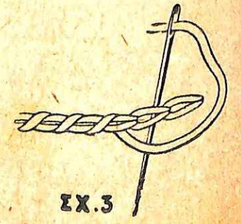

ΣΧ. 3

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ

ΤΟΥ ΣΠΗΛΙΟΥ ΠΑΣΑΓΙΑΝΝΗ

Τὸ γύφτικο ἦτανε παράμερα ἀπὸ τὸ χωριό. Στὸ φυσερὸ ὁ Νιάκας δούλευε μ' ἀγκομαχητὸ πάντα. Μὰ ἐκεῖνο τὸ ἀπόσπερο πάσχιζε νὰ σφυρίζει λιανοτράνε, πρὶν νὰ βαρέσει ἡ καμπάνα, γιὰ ν' ἀποσώσει τὸ αἰνί.

— Ἔλα, γειά σου, παρ' τὸ χέρια σου, Νιάκα! εἶπε ὁ Λιάνακας, βγάνοντας μὲ τὴ σίδερτιά.

Ὁ Νιάκας ἄφησε τὸ φυσερό, ἄδραξε τὴ βαριὰ καὶ σφυροκοπήσανε. Τὸ ἀναμένο σίδερο σπίθιζε γύρω στὰ κεφάλια τους, πρῶτα πλατιὲς σπίθες κ' ὕστερα μικρή, χρυσὴ ψιχάλα.

— Μὴ βαρεῖς ἄλλο! εἶπε ὁ Λιάνακας, καὶ τὸ σφυροκόπαε τώρα μονάχος, σβηστό, μπλάβο τὸ σίδερο. Καὶ σὰν ἦτανε τέλεια τώρα ἀργασμένο τὸ αἰνί, τὸ βούτηξε στὸν κάδο μὲ τὸ νερό. Καὶ τὸ σίδερο ἦτανε κρυωμένο καὶ δὲν τσιτσίρισε. Καὶ πετώντας χάμου τὸ σφυρί, εἶπε τοῦ Νιάκα, κοιτάζοντάς τονε στὸ μουντζουρωμένο του πρόσωπο:

— Νιάκα, θάρθει ἡ Λενιὼ τ' ἀποστερού;

Ὁ Νιάκας δὲν ἀποκρίθηκε. Ἐσήκωσε μόνο τοὺς ὤμους του, σὰ νάλεγε: Ξέρω καὶ γώ;

Ἡ Λενιὼ εἶχε μπάρμπα τὸ γερο-Νιάκα καὶ πήγαινε συχνὰ στὸ γύφτικο. Πήδαε μὲ τὴν κόκκινη ποδίτσα της γύρω στ' ἀμόνι, σὰ σφυροκοπούσανε οἱ χαλκιάδες, καὶ χόρευε μὲ τὸ σπιθοβόλεμα χαρούμενη. Ἄλλοτε πήγαινε στὸ φυσερὸ καὶ δόηθαε τὸ Νιάκα, ξεκαρδιστὴ στὰ γέλια.

Καὶ βγάνοντας ὁ Λιάνακας τὴν προβίσια του ποδιά, εἶπε, καθούμενος σύνωρα σ' ἕνα σκαμνί:

— Νιάκα!

Ὁ Νιάκας δὲν ἀπολογήθηκε. Ἐνίβονταν στὸν κάδο ποὺ ἔσβησαν τὰ σίδερα, καὶ τούρθε ἔτσι, σὰν πείσμα, νὰ μὴν ἀποκριθεῖ.

Ὁ Λιάνακας σώπασε καὶ τὸν κοίταζε ποὺ σπούπιζε τὸ ἀχαμνισμένο του πρόσωπο, μὲ τ' ἀχτένιστα μαλλιὰ ποὺ πέφτανε γύρω στ' ἀφτιά του καὶ ἀπάνω ἀπὸ τὰ μάτια του, ἀριὰ καὶ ψαρά.

— Δὲν ἀκοῦς ποὺ σοῦ κραίνουν;

— Μούκρινες;

— Θὰ πᾶς στὸν ἐσπερινό;

— Ἐσὺ ποῦ θὰ πᾶς; ρώτησε ὁ Νιάκας, χωρὶς ν' ἀποκριθεῖ στὸ ρώτημα.

— Θὰ καρτερέσω μὴ λάχει κ' ἔρθει κάνας... θὰ καρτερέσω λίγο.

— Σαββατόβραδο, ποιός νάρθει;

— Γιὰ παραγγολές...

Ὁ Νιάκας ἐξύστηκε στὸ σβέρκο· φάνηκε νὰ συλλογιέται.

—Χούμ!.. Ξέρω καὶ γώ;... σὰ νὰ μὴν νιώθουμαι καλά... Λέω νὰ πάω στὸ καλύβι..δὲ νιώθουμαι καὶ καλά.., εἶπε ὁ Νιάκας σὰ νὰ μιλοῦσε στὸν ἑαυτό του. Θὰ καρτερέσεις, τὸ λοιπόν, σύ;...

—Ναί, σοῦ εἶπανε! μουρμούρισε ὁ Λιάνακας.

—Καλὸ βράδυ.... πάω εἶπε ὁ Νιάκας.

● —Μωσὲ σύ 'σαι Λιάνακα! Ἔμπα λοιπόν! (Εἰκονογράφησις Α. Κοντόπουλου)

Μὰ στὴν πόρτα κοντοστάθηκε, σὰ νὰ ξέχασε κάτι.

—Τ' εἶναι πάλε; εἶπε ὁ Λιάνακας· μὴ σοῦ χρειάζονται λιανικά;

—Δὲν ἔχω χρεία. Καί, φκιάνοντας τὸ σκοῦφο του: Μιὰ δραμὴ μόνο, γιὰ κανὰ ρακί· πάω νὰ πέσω, εἶμαι ἄρρωστος...

—Περαστικά σου τότες, εἶπε ὁ Λιάνακας, ἔστριψε τὸ μουστάκι του, ἔβγαλε τὸ καθρεφτάκι του, κοιτάχτηκε, καὶ χαμογέλασε εὐχαριστημένα.

Ἦτανε ἄντρας γερός, μελαψός, ὡς τριάντα χρονῶνε, μὲ πλατιὲς πλάτες, ποὺ γέρνανε λίγο κατὰ μπρός.

Ὁ Νιάκας ἔφευγε μέσα στὶς ἐλιές.

Ἕνα πουλάκι φτέρισε στὸ παράθυρο τοῦ γύφτικου, τσιτσίρισε καὶ ἔκατσε σ' ἕνα κλαδάκι τῆς φράχτης.

Ἀκρουμάστηκε ὁ Λιάνακας.. Βήματα ζυγώνανε, καὶ τὸ πουλάκι ξαναφτέρισε κατὰ τὸν κήπο. Κεῖνος πῆγε κ' ἔκλεισε τὸ παράθυρο κ' ἔγυρε τὴν πόρτα. Ἀπὸ τὸ δρόμο μὲ τὶς βαλτερὲς φοάχτες τὰ βήματα ἀκουστήκανε.

—Ἄ, ἐδὼ εἴσαστε· πάντειχα ν' πήγατε στὸν ἐσπερινό, εἶπε ἡ Λενιὼ προβάλοντας τὸ γελαστό της πρόσωπο στὴν πόρτα. Δυὸ σκουλαρίκια φευτικα τοεμουλιάσανε στ' ἀφτιά, σὰ δυὸ ἐλίτσες κρεμαστές.

Ἐδὼ εἴμαστε, εἶπε ὁ Λιάνακας.

Ἡ Λενιὼ μπῆκε μέσα θαρρετὰ καὶ εἶπε:

—Καλησπέρα σας!

—Καλησπέρα, τῆς ἀποκρίθηκε ὁ Λιάνακας γελαστός.

Ἡ Λενιὼ κοίταξε ὁλόγυρα στὸ γύφτικο...

—Καὶ ὁ μπάρμπας μου; ρώτησε σὰν ἄπορα.

—Πάει δῶ κοντά, καὶ θὰ γυρίσει...-ἡ ὥρα τὸν ἔχει.

Πάω νὰ φύγω τότες.

—Κάτσε..., θὰ γυρίσει..., νὰ πᾶμε στὸν ἐσπερινό..

Καὶ λέγοντας ἔτσι ὁ Λιάνακας πῆγε κατὰ τὴν πόρτα καὶ τὴν ἔκλεισε.

—Φυσάει εἶπε· ν' ἀνάψω τὸ λυχνάρι...

Μὰ ἀπὸ τὸ φεγγίτη ἔπεφτε θαμπὸ φῶς μέσα στὸ γύφτικο.

—Δὲν καίει ἡ φωτιά; ρώτησε ἡ Λενιώ. Νὰ φυσήξω τὸ φυσερό;

—Μπορεῖ νὰ βαστάει λίγο ἀκόμα· φύσα σὰν θές.

—Μπά! θὰ σβήστηκε, εἶπε ἡ Λενιώ, κι' ἀκούμπησε στ' ἀμόνι τὸ χέρι της. Μπά, τὸ ἀμόνι νάναι ἀκόμη ζεστό!...

Ὁ Λιάνακας πῆγε κοντά, ἔβαλε τὸ χέρι στ' ἀμόνι, καὶ εἶπε μὲ φωνὴ τρεμουλιαστή, σὰ νὰ τὴν κατέπινε:

—Ναί, εἶναι..., λίγο...

Καὶ ἀγκαλιάζοντας ξαφνικὰ τὴ Λενιώ, τὴν ἔσπιξε στὰ δυνατά του μπράτσα, τὴ φίλησε στὰ μάγουλα, στὰ μάτια, στὸ λαιμό.

Κείνη φώναξε:

—Ἄφησέ με, ἄτιμε, σκυλί! Ἄφησέ με!

Καὶ πνίγηκεν ἡ φωνή της.

⁂

Ὁ Νιάκας ἦτανε ὡς ἑξήντα χρονῶνε, ξεραγκιανὸς γέρος, κοντός· μὰ βάστανε ἀκόμα δύναμη γιὰ νὰ φυσάει τὸ φυσερὸ καὶ νὰ δοηθάει στὸ σφυροκόπημα μὲ τὴ βαριά.

Καὶ εἶπε κείνη τὴν ἡμέρα ὁ Νιάκας:

—Λιάνακα, οὔλοι εἴμαστε ἁμαρτωλοί... Τὸ ξέρω πὼς οὔλοι εἴμαστε..., καὶ νὰ πίνω λίγο, δὲν κάνω κανενοῦ κακό!

—Πίνεις, μὰ τώρα στερνὰ μπεκρακυλιέσαι..., εἶπε θυμωμένα ὁ Λιάνακας. Κείνο ποὺ σοῦ λέω!...

—Δὲν ἀδικάω κανένα, Λιάνακα..., τὰ λεφτούλια μου πίνω.... τὸν ἴδιο μου πίνω.., τὰ κόπια μου.

—Κείνο· ποὺ σοῦ λέω!... Νὰ μαζευτεῖς! Κοίτα τὸ στωχικό σου... μιὰ ψυχὴ εἶσαι..., δὲ λέω..., κοίτα τὴν ψυχή σου!..

—Μιὰ ψυχὴ εἶμαι..., μουρμούρισε ὁ Νιάκας.

—Δὲ λέω..., μπορεῖς κάτι νὰ κάμεις καὶ γιὰ κανέναν ἄλλο..., τὰ μεροδούλια σου... ὅλο στὸ πιοτί... κοίτα τὸ φτωχικό σου..., τὴν ψυχή σου νὰ εἰπῶ...

Ὁ Νιάκας ἀνάσαινε βαριὰ καὶ κοίταζε τὸ Λιάνακα, ποὺ χτύπαε ἕνα πέταλο μὲ τὸ σφυρὶ στ' ἀμόνι.

—Δὲ μὲ παρατᾶς, Λιάνακα! εἶπε πίσω ἀπὸ τὸ φυσερὸ ὁ Νιάκας.

—Τί θὲς νὰ πεῖς τάχα; μούγκρισε ὁ Λιάνακας, σταματώντας τὸ σφυρὶ στ' ἀμόνι.

—Πάει νὰ εἰπεῖ μὲ τὰ λόγια σου μὲ μαρτυρεύεις..., μὲ παιδεύεις... Ἔτσι μοῦ γυρεύεται νὰ σκάσω!.. Μοῦ λὲς γιὰ πιοτί..., γιατὶ τὸ πίνω.. - μεδὰ καὶ τόδανα στὰ χείλια μου τὸ πρίν;... - γιὰ πές μου!..

—Τί, τὸ κάνεις τάχα; Γιατριά, θὰ μοῦ εἰπεῖς;..

—Ὄχι γιὰ γιατριά..., μά... ἔτσι, μὲ στομώνει..., ἔτσι, μοῦ φαίνεται πὼς ξεθυμαίνω.

—Ξεθυμαίνεις; Ὅρίστε μας τώρα! Τί, μορέ, νὰ ξεθυμαίνεις; Τὸν καημό; Μὴ καὶ σοῦ πῆρε ἡ ἀγάπη τὸ μυαλό; Χού!

—Ὄχι, Λιάνακα!..

Ὁ Λιάνακας ξαναγέλασε. Ὁ Νιάκας χαμήλωσε τὰ μάνακας τὸ σπίθισμα τοῦ θυμοῦ τια, σὰ γιὰ νὰ μὴν ἴδεῖ ὁ Λιάμέσα τους.

Ξάφνου, σὰ μὲ ἀπόφαση, ἧστ' ἀμόνι. Μὰ ἐκεῖ πάλε στάθε ὅμπρος στὸ Λιάνακα, πλαϊ μάτησε ἄπραγος, καὶ ἔτρεμε ὁλόκληρος.

Ὁ Λιάνακας σφυγοκόπαε τὸ πέταλο. Κι' ὁ Νιάκας εἶπε, σὰ μὲ καλοσύνη:

—Εἶναι ἀρφανή, Λιάνακα, εἶναι ἔρημη..., δὲν ἔχει ἄλλο ἀπό μένα...

—Ποιός σοῦ μιλάει γιὰ ἀρφανές;.. Τί σοῦθηε;.. Παραλόησες;

Ὁ Νιάκας παραμέρισε.

—Μὴ μὲ πιλατεύεις Λιάνακα... μὴ μὲ πιλατεύεις... εἶπε παρακαλεστικὰ "Ἀνθρωπος εἶμαι... ψυχὴ ἔχω...

—Μὴ λάχει κ' εἶσαι πιομένος, Νιάκα;..

—Ἔ, τὸ λοιπόν, σὰ βρίζεις ἔτσι, Λιάνακα, πάω νὰ φύγω... (Ἐσὺ δὲν ἔχεις θεὸ ἀπάνω σου!...)

— Κατὰ δαόλου! μούγκρισε ὁ Λιάνακας.

— Τέλος, πλέρωσέ μου τὰ μεροδούλια

μου... εἶπε σιγὰ ὁ Νιάκας φορώντας τὸ σκαῦφο του.

—Δὲν σοῦ χρωστάω μεροδούλια.. - τὴν ἀναφορά σου! Ἔλα!

—Ρέ, παιδί, μὴν κάνεις ἔτσι... τρεμομίλησε ὁ Νιάκας.

—Δὲν ἔχει λεφτά! - φώναξε ὁ Λιάνακας.

—Νάσαι καλά, Λιάνακα, μουρμούρισε ὁ Νιάκας, κ' ἔφτιασε τὸ σκοῦφο του καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ γύφτικο.

Ὁ Λιάνακας σφυροκόπαε τὸ πέταλο γαήγορα κ' ἔσφιγγε στὰ δόντια του μιὰ βρισιὰ γιὰ τὴ Λενιώ.

Τὸ σπίτι τοῦ Νιάκα. Μιὰ κάμαρα ἀπὸ σανίδες ἀσβεστοχρισμένες, καὶ μέσα, στὴ γωνιά, ἕνα κρεβάτι, μιὰ κάσσα νὰ εἶπεῖς, κι ἀπάνω ξαπλωμένος εἶναι ὁ Νιάκας. Καὶ ἡ Λενιὼ παραστέκει πλάι του θλιμένη καὶ πάσκει νὰ ράψει ἕνα παλιόσκρουτο. Τοὺς φωτάει τὸ λυχνάρι.

—Ἀνασαίνω, ἀνασαίνω νὰ τὸ βαστήξω... μὰ δὲ μπορῶ!..

Κι ἀνασείστηκε μιλώντας ἔτσι βαριὰ ὁ Νιάκας.

—Δὲ μοῦ τὸ εἶπες καὶ σύ.., δὲ μοῦ τὸ εἶπες, κακομοίρα μου...

Ἡ Λενιὼ ἔσαβε. Ἔκαιε νὰ τοῦ μιλήσει, μὰ κόμπιασε.

—Τί νὰ σοῦ εἰπῶ ξάστερα.. - ὤχ! μπαρμπούλη μου.., λογάριαζέ με πεθαμένη παρὰ ζωντανή...

—Ὤχ, κακόμοιρο.., θέ μου - θέ μου!.. ἀναστέναξε ὁ Νιάκας. Καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο ἔλεγε, σὰν ἀπὸ μοναχός του: «Κολοκύθια, νὰ εἰπῶ.. - δὲ μᾶς δικιώνει κανένας..! Σὲ φτύνει ὁ ἄλλος, σὲ πατάει στὸ λαιμό.., κατάπιε σὺ τὸ μαράζι σου... γκούχ... γκίχ.., καὶ μὴ λὲς μιλιά...».

Σωπαίνοντας γιὰ λίγο, γιὰ νὰ πάρει ἀνάσα, τὴ ρώτησε σιγά:

—Γιὰ νὰ σοῦ εἰπῶ, Λενιώ., γιὰ πές μου...

—Τὶ νὰ σοῦ εἰπῶ;.. εἶπε ἡ Λενιώ, μὴ σηκώνοντας μάτια ἀπὸ τὸ ράψιμο.

—Νά... τογε.. - ἄκου.., νὰ σοῦ εἰπῶ.., λέω νὰ πάω πάλε ταχιὰ στὸ γύφτικο.., λέω, πάει νὰ πεῖ.. νὰ ξαναπάω.. - τὶ λές; νὰ πάω;

—Ὅτι θὲς κάμε... Καὶ τὶ μὲ τοῦτο;

—Ἔρχεσαι καὶ σύ;.. Τὸ βραδάκι;...

—Καὶ τὶ μὲ τοῦτο;

—Ἔρχεσαι καὶ σύ.., ἔτσι ξένοιαστη.., πῶς τὸ λένε.., ἀδιάφορη...; Φυσᾶς, νὰ εἰποῦμε, τὸ φυσερό, γελάεις, ὅπως πάντα.., καταλάβες.., καὶ γὼ νὰ σηκώνω τὴ βαριά.., νὰ σηκώνω. μὰ πῶς.., νὰ βαρέσω... μιὰ στὸ ἀμόνι.. - νὰ βαρέσουμε... ἔτσι λέω Λενιώ.., γκούχ.., γκίχ...

Ὕστερα τῆς εἶπε νὰ τοῦ δώσει νὰ πιεῖ.

Τοῦ πῆγε τὴν τσότρα καὶ τοῦ εἶπε:

—Μὴν πίνεις, μπάρμπα· ἤπιες.

Κεῖνος πῆρε τὴν τσότρα καὶ τράβηξε, παίρνοντας ἀνάσα βαθιὰ σὰν ἀπόπιε. «Θὰ πεθάνεις.. παλιόσκυλο! Δὲ λέω.., οὔλοι ἁμαρτωλοὶ εἴμαστε.., οὔλοι κάναμε τὸ κακό.., καὶ ὁ Δεσπότης τὸ ἴδιο.., καὶ σύ, μὴν καμώνεσαι.. - ὁ σατανᾶς μᾶς παίρνει οὔλους...».

—Χτυπάει κάποιος, μπάρμπα, εἶπε τρομαγμένη ἡ Λενιὼ πολὺ σιγά.

Καὶ σύ, κακομοίρα, ποῦ νὰ κολαστεῖς.., ποῦ τόξερες νὰ κολαστεῖς; Μὲ τὸ θεομπαίχτη νὰ κολαστεῖς!..

—Χτυπήσανε, μπάρμπα, ἀκοῦς;..

—Μορέ, τὶ κάθομαι, ἀλήθεια... Πάω στὸ γύφτικο... ἁπλίνω ἀπὸ τὴν πόρτα.., ἤρθα, Λιάνακα - καλώστονε!.. ἔτσι θὰ μοῦ εἶπεί.

—Μπάρμπα, χτύπησε ἡ πόρτα, σοῦ λέω.., εἶπε σιγὰ πάλε ἡ Λερνιὼ ξυγώνοντας τοῦτη τὴ φορὰ σιμὰ στὰ κρεβάτι τοῦ Νιάκα.

—Χτυπάει; Ποιός;.. Πήγαινε ν' ἀνοίξεις!.. Ποιὸς χτυπάει, μορέ;

—Ἀνοῖχτε! Ἐγὼ εἶμαι!.., ἀκούστηκε ἡ φωνὴ νὰ εἶπεῖ.

Ἡ Λενιὼ ἀναταράχτη στὴ φωνή, ἀνατρίνιασε - τῆς βόιξε μέσα στὸ μυαλό.

—Πήγαινε ν' ἀνοίξεις, Λενιώ.. - ποιὸς νάναι;

Ἡ Λενιὼ ἄνοιξε, καὶ πῆγε κ' ἔκατσε πάλε. Πῆρε τὸ ἀκουστὶ καὶ ἔκαμε νὰ ράψει· μὰ τῆς τρέμανε τὰ χέρια.

Κεῖνος δὲν ἐμπῆκε μέσα· στάθηκε στὸ κατώφλι.

—Ἤρθα, Νιάκα, νὰ σοῦ κουβεντιάσω.., ἤρθα νὰ τὰ μιλήσουμε, Νιάκα.., καί, καλησπέρα κιόλα.., μὴ μὲ συνερίζεσαι.., σάστισα.., τέτια ὥρα, τὶ θὰ εἰπεῖ.. - γιὰ ἀγροίκα...

Ὁ Νιάκας κοίταζε τὴ Λενιώ, καὶ συνεφεονότανε λίγο - λίγο.

—Ἤρθα, τὸ ποὺ λές, νὰ σοῦ εἰπῶ.. - μὰ τί; δὲν ἀπολογιέσαι;.. Μὴ καὶ δὲ θέλεις νάμπω μέσα;..

—Ρὲ σῦ εἶσαι, Λιάνακα;.. Χί!.. χού!.. Μορέ, ἔμπα τὸ λοιπόν!..

—Σούφταιξα, Νιάκα.., τὸ μολογάω, μουγκρισε βουρκωμένα στὸ κατώφλι ὁ Λιάνακας.

—Γιὰ στάσου νὰ σοῦ εἰπῶ, Λιάνακα.., γιὰ συλλοίσου κιόλα, δῶ πού θὰ στὸ εἰπῶ.. μόβριασες βαριά... πρῶτα κι ἀπ' ἀρχῆς... μόβριασες.. νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια... μὲ σκυλάβαιρσες νὰ εἰπῶ;.. Ἔσκαφτα τὴ γῆς, νὰ χύσω τὸ δίκιο μου - πρῶτα - πρῶτα μόβρισες.. - τὸ ξέρω... γιὰ συλλοίσου... κιόλα.. δεύτερα.., θὰ μὲ βάρασες κιόλα μὲ τὸ σφυρὶ στὸν ἀκούτραφα... Ἔλαχε νὰ τύχει κανένας.., λέει ὁ λόγος: δίνε τόπο στὴν ὀργή... μά, γιὰ ἀγροίκα... μὲ πρόσβαλες, τὸ ξέρεις;.. - ἔμπα μέσα κιόλα.., ἔλα μέσα κιόλα... δὲ σὲ τρώει.., χώ!.. χού!.., δὲ σὲ σκοτώνει κανένας...

—Δὲ λέω πὼς μὲ σκοτώνεις, Νιάκα.. - καλλιὸ νὰ μὲ σκοτώνες! Μ' ἀγαπάεις.. - μὰ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ μπῶ σπίτι σου...

—Ἀγαπιόμαστε, ρὲ Λιάνακα... ἀγαπιόμαστε!.. Δὲ γίνεται!.., τὸ αἷμα νερὸ δὲ γίνεται!..

—Καημένε Νιάκα... τὶ νὰ κάμει κανένας.. - τόπαθα!...

—Μολόγα το κιόλα!.. Χό!.. χό!.. Μὰ μὲ σακάτεψες, Λιάνακα... μόβριασες, σοῦ λέω.., μιὰ σφυριὰ στὰν ἀκούτραφα... πάει τώρα... ἂς λέμε...

—Νιάκα.., ἤρθα νὰ σοῦ κουβεντιάσω!.. εἶπε κορδωτὰ ὁ Λιάνακας.

Καὶ ἔστριψε τὸ μουστάκι του, καὶ καϊταξε κατὰ τὴ Λενιώ, ποὺ ἔσκυβε, κάνοντας πάντα πὼς ράβει.

—Ἤρθα, τὸ ποὺ λές, νὰ τὰ εἰποῦμε... συμπάθα με καὶ σύ.., καί... καταλαβαίνεις;...

—Σὰ νὰ καταλαβαίνω.., μὰ θὰν τὰ κουβεντιάσουμε κιόλα.., τὶ θὲς νὰ εἰπεῖς κιόλα... θὰ τὰ εἰποῦμε.., εἶπε σαστισμένος ὁ Νιάκας.

Ὁ Λιάνακας στάθηκε γιὰ λίγο, ἔβαλε τὸ χέρι στὴν τζέπη, ἔβγαλε κάτι.

—Νά! πάρε! εἶπε ἁπλώνοντας τὸ χέρι στὸ Νιάκα.

Ὁ Νιάκας ἅπλωσε τὸ χέρι καὶ τὸ πῆρε.

—Ὄχου!.. δαχτυλίδι λές!.., δαχτυλίδι λές!.., ἔλεγε ὁ Νιάκας, σαστισμένος περισσότερο.

—Καληνύχτα, Νιάκα.., καληνύχτα, Λενιώ!.. Ταχιά, Νιάκα. τὰ λέμε...

—Στάσου, ρὲ παιδί.., στάσου κιόλα!

Ἡ πόρτα ἔκλεισε πίσω ἀπὸ τὸ Λιάνακα, καὶ τὰ στερνὰ τοῦ βήματα σβήσανε στὴ στράτα τὴν πλακόστρωτη.

Ἡ Λενιὼ δὲ σήκωσε τὸ κεφάλι ἀπὸ τὴν πoδιά της, κ' ἔβαλε τὸ χέρι κανε πὼς ράβει, μὰ τὸ χέρι της ἔτρεμε, κ' ἔτρεμε καὶ τὸ χεῖλη της, καὶ τὰ μάτια της βουρκώσανε.

Ὁ Νιάκας ἀναστηκώθηκε πηδηχτά, πῆρε τὸ λυχνάρι, "Υ-κρέμασε κοντὰ στὴ Λενιώ, στερα ἔφερε σιμὰ στὸ φῶς τὸ δαχτυλίδι.

Λενιώ!..

Ἡ Λενιὼ σήκωσε τώρα δακρισμένη τὸ κεφάλι της.

—Ἀραβώνα.., κακόμοιρο, χό!.. χό! Καὶ ἔκαμε νὰ τὴ φιλήσει, μὰ πῆγε νὰ ξαπλωθεῖ χάμω, τὰ μπρούμυτα, γελώντας.

Χαμογέλασε ἡ Λενιώ... τὸ χέρι, τῆς φόρεσε τὸ δαχτυλίδι. Κείνη, ἀναστενάζοντας καὶ χαμογελώντας μα'ί γοήτεια τὸ δαχτυλίδι στὸ δάχτυλο, καὶ εἶπε:

—Τὸν ἤθελα... μπαρμπα - Νιάκα...

Καὶ γέλασε πονηρά.

—Ἀλεπού!... Τὸ ἔξερα γώ.., χί... χό... χό.., χί... εἶπε τοῦ, κας τρίβοντας τὰ χέρια του. Καὶ χάθη στὸ κρεβάτι του γελώντας.

— «Τὸ φουστάνι μου λέκιασε! ΠΩΣ ΘΑ ΤΟ ΚΑΘΑΡΙΣΩ;»

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

● **Παραθέτουμε μερικὲς ἁπλὲς συνταγές, γιὰ νὰ βγάλετε λεκέδες καὶ ποὺ δὲν ἔχουν συμπεριληφθῆ σὲ προηγούμενα τεύχη μας. Ἔχετε ὑπ' ὄψι ὅτι ὁ τετραχλωριοῦχος ἄνθρακ εἶναι δηλητήριο καὶ ὅταν μεταχειρίζεστε βενζίνη νὰ μὴν ὑπάρχη ἀναμμένη φωτιὰ στὸ δωμάτιο.**

● **Μικροὶ λεκέδες ἀπὸ λίπη (γάλα, σούπα κ.λ.π.)**

α) Σὲ ἀσπρόρρουχα: Πλύσιμο μ' ἐλαφρὰ σαπουνάδα. Καθάρισμα μὲ βεντίνη ἢ τετραχλωριοῦχο ἄνθρακα.

β) Βαμβακερά, μάλλινα: Πλύσιμο μὲ σαπουνάδα. Καθάρισμα μὲ τετραχλωριοῦχο ἄνθρακα ἢ μίγμα ἀπὸ αἰθέρα καὶ οἰνόπνευμα μὲ σταγόνες χλωροφορμίου.

● **Λεκὲς ἀπὸ ἰδρῶτα**

α) Σὲ ἀσπρόρρουχα, μάλλινα, βαμβακερά: Καθάρισμα μὲ διάλυση αἰθέρος καὶ βενζίνης σὲ ἴσα μέρη.

β) Σὲ μεταξωτά: Καθάρισμα μὲ αἰθέρα ἢ μὲ ὑγρὸ ὑφάσματος.

● **Λεκέδες ἀπὸ οὖρα**

α) Σὲ ἀσπρόρρουχα, βαμβακερά, μάλλινα: Πλύσιμο μὲ οἰνόπνευμα, κατόπιν μὲ ζεστὸ νερό, τέλος μὲ τετραχλωριοῦχο ἄνθρακα ἢ ὑπεροξείδιο τοῦ ὑδρογόνου.

β) Σὲ μεταξωτά: Πλύσιμο μὲ σαπουνάδα. Καθάρισμα μὲ λίγο ζεστὸ νερὸ καὶ καθάρισμα μὲ ὑγρὸ τοῦ Ὄφμαν.

● **Λεκὲς ἀπὸ σκόνη**

α) Σὲ ἀσπρόρρουχα: Ξεσκόνισμα, βούρτσισμα, καθάρισμα τοῦ λεκὲ μὲ μίγμα αἰθέρος, οἰνοπνεύματος καὶ ἀμμωνίας.

β) Βαμβακερά, μάλλινα: Καθάρισμα (μετὰ τὸ βούρτσισμα) μὲ τετραχλωριοῦχο ἄνθρακα.

γ) Μεταξωτά: Βούρτσισμα, καθάρισμα μὲ αἰθέρα.

● **"Οταν ὁ λεκὲς ἔχη ἄγνωστη τὴν προέλευσι**

α) Σὲ ἀσπρόρρουχα, βαμβακερά, μάλλινα : Πλένετε τὸ λεκὲ μὲ ἐλαφρὰ σαπουνάδα. Κατόπι καθαρίζετε μὲ αἰθέρα καὶ βενζίνη σὲ ἴσα μέρη ἢ μὲ τετραχλωριοῦχο ἄνθρακα καὶ ὑπεροξείδιον τοῦ ὑδρογόνου.

β) Σὲ μεταξωτά: Καθαρίζετε τὸ λεκὲ μὲ αἰθέρα ἢ ὑγρὸ τοῦ Ὄφμαν,

● **Λεκέδες ἀπὸ βούτυρο, λίπος, λάδι, ἐλαιοχρώματα, βερνίκια**

α) Σὲ ἀσπρόρρουχα, βαμβακερά, μάλλινα: Πλύσιμο μὲ ζεστὴ σαπουνάδα. Καθάρισμα μὲ λίγο νέφτι. Κατόπιν μὲ βενζίνη ἢ τετραχλωριοῦχο ἄνθρακα. Τέλος, σιδέρωμα πάνω ἀπὸ στυπόχαρτο.

β) Σὲ μεταξωτά: Πλύσιμο μὲ σαπουνάδα. Καθάρισμα μὲ πολὺ αἰθέρα καὶ χλωροφόρμιο κι' ἀπορρόφησι μὲ στυπόχαρτο.

● **Λεκέδες πολυκαιρισμένοι**

α) Γιὰ ὅλα τὰ εἴδη τῶν ὑφασμάτων : Καθάρισμα πρῶτα μὲ χλωροφόρμιο. Κατόπιν ἡ ἴδια παιραπάνω ἐπεξεργασία.

β) Σὲ μεταξωτά: Καθάρισμα ἐπανειλημμένο μὲ πολὺν αἰθέρα καὶ ἀπορρόφησι τοῦ αἰθέρα μὲ στυπόχαρτο.

ΚΛΑΡΑ ΒΙΚ - ΓΙΟΧΑΝΝΕΣ ΜΠΡΑΜΣ

Ἡ ΚΛΑΡΑ Βὶκ, κόρη καὶ μαθήτρια τοῦ καθηγητοῦ Βὶκ, ὑπῆρξε μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες πιανίστριες τοῦ περασμένου αἰώνα. Ἦταν μόλις 9 ἐτῶν ὅταν ἐμφανίστηκε πρὸ τοῦ κοινοῦ καὶ 11 ὅταν ἀρχισε τὶς καλλιτεχνικὲς της περιοδειες. Τὸ 1840, σὲ ἡλικία 21 ἔτους, παντρεύτηκε τὸν μεγάλο Γερμανὸ συνθέτη Ρομπέρτο Σούμαν, μαθητὴ τοῦ πατέρα της, ποὺ τὴν ἀγαποῦσε ἀπὸ τότε ποὺ ἦταν ἀκόμη 13 ἐτῶν. Ὡστόσο, ἡ εὐτυχία τῶν δύο αὐτῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν εἶχε ἕνα γρήγορο καὶ τραγικὸ τέλος. Ὁ Ρομπέρτος Σούμαν σὲ ἡλικία 43 ἐτῶν ἔπαθε νευρικὸ κλονισμὸ τῶν νεύρων του ποὺ ἀπέληξε σὲ ἀληθινὴ παραφροσύνη.

Ἀλλὰ ἐνῶ ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Σούμαν χανόταν στὸ σκοτάδι τῆς τρέλλας, ἕνας ἄλλος μεγάλος μουσικός, νεαρώτατος, μεγάλωνε μέσα στὸ περιβάλλον τοῦ σπιτιοῦ του...

Αὐτὸς ὁ μουσικὸς ἦταν ὁ Μπράμς καὶ τὸ ὄνομά του παραμένει συνδεδεμένο μὲ τὸ ὄνομα τῆς Κλάρας.

Τὸ λεπτὸ ἐφηβικό του σῶμα, ποὺ ἀναπτυσσόταν ἀκόμα τὸ ἔσφιγγε μιὰ γκρίζα ζακέτα, πολὺ στενή. Ἔτσι ἦταν ὅταν τὸν εἶδε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ Κλάρα Σούμαν.

Ἀρχὴ μιᾶς φιλίας

Ἦταν 20 χρονῶν. Γεννήθηκε στὶς 7 Μαΐου 1833, σὲ μιὰ παλιὰ συνοικία, μὲ βρωμερὰ καὶ στενὰ δρομάκια, τοῦ Ἀμβούργου, ὅπου ὁ πατέρας του, ποὺ ἔπαιζε κοντραμπάσο, ὑπῆρξε ὁ πρῶτος του δάσκαλος. Ὁ Γιοχάννες Μπράμς ἀναγκάστηκε, γιὰ νὰ ζήσῃ, νὰ παίζῃ ἐπὶ πολὺν καιρὸ στὰ καμπαρὲ καὶ στὶς ταβέρνες τοῦ λιμανιοῦ.

Ἕνα ἐκθαμβωτικὸ φῶς φώτισε τὸ δύσκολο ξεκίνημά του: ἕνα κονσέρτο ποὺ ἔδωσαν στὸ Ἀμβούργο ὁ Ρομπέρτος καὶ ἡ Κλάρα Σούμαν. Καὶ ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμή, δὲν ζοῦσε πιὰ παρὰ μὲ μιὰ ἰδέα: νὰ δείξῃ τὶς συνθέσεις του στὸ «μεγάλο δάσκαλο». "Ηταν ὅμως τόσοι πολλοὶ οἱ νεαροὶ συνθέτες ποὺ ἐπεδίωκαν τὸ ἴδιο πρᾶμα, ὥστε ὁ Γιοχάννες περίμενε τρία χρόνια γιὰ νὰ γίνῃ δεκτὸς ἀπὸ τὸν Σούμαν.

Τρία χρόνια. Ὅμως, στὴν ἀτζέντα τοῦ Ρομπέρτου Σούμαν, πάνω ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία, τὴ σχεδὸν Ἱστορική, τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1854, ὑπάρχει μιὰ σημείωσις συναρακτική: «Ἐπίσης τοῦ Μπράμς! Μιὰ μεγαλοφυΐα!»

Ὁ Σούμαν ὡδήγησε τὸ Μπράμς μπροστὰ στὸ πιάνο καὶ τὸν κάλεσε νὰ παίξη τὸ πρῶτο μέρος μιᾶς σονάτας του. Μόλις ὁ Μπράμς ἄρχισε νὰ χτυπάη τὰ πλήκτρα, ὁ Σούμαν σηκώθηκε καὶ ἔτρεξε ἔξω ἀπὸ τὸ σαλόνι φωνάζοντας:

—Κλάρα! Κλάρα!

Στὸν νέο, ποὺ τὰ εἶχε χάσει γιατὶ νόμισε ὅτι εἶχε χάσει κιόλας τὸ παιχνίδι, ἐξήγησε:

—Ἡ Κλάρα πρέπει νὰ τὸ ἀκούσῃ αὐτό!

Καὶ στὴ γυναίκα του ποὺ ἔμπαινε, ἔλεγε τώρα:

—Ἄκου, Κλάρα! Δὲν ξανάκουσες ποτὲ τέτοια μουσική! Θέλεις νὰ παίξῃς ἀπ' τὴν ἀρχή, νεαρέ;

Ἔτσι ἄρχισε μιὰ εὐγενικὴ μιὰ ἀγνὴ φιλία.

Ὁ νεαρὸς ἀετὸς

Ἀμέσως, ὁ Γιοχάννες ἔγινε ἄνθρωπος τοῦ σπιτιοῦ. Δὲν ἦταν πλούσιος καὶ οἱ Σούμαν ποὺ ἦταν ἄνθρωποι μὲ πολὺ καλὴ καρδιὰ τὸν καλοῦσαν συχνὰ γιὰ φαΐ, ὅσο ἔμενε στὴν πόλι τους.

Στὶς συνομιλίες του, στὰ γράμματά του, ὁ Ρομπέρτος Σούμαν ἐπαινεῖ τὸ νεαρὸ του φίλο: «...ἕνας νέος Μότζαρτ», «μιὰ ἀποκάλυψις», «ἕνας ἀληθινὸς ἀπόστολος» καί, συχνότερα «ὁ νεαρὸς ἀετός». Μέσα σὲ λίγους μῆνες τὸν ἔκανε γνωστὸ μουσικό.

Ἀκριβῶς στοὺς μῆνες ἐκείνους τὸ μυαλὸ τοῦ μεγάλου μαίτρ ἄρχισε νὰ παρουσιάζῃ τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς παραφροσύνης. "Οταν ἔμαθε τὸ δράμα, ὁ Μπράμς, ἔτρεξε στὸ Ντύσελντορφ. Στὸν Ἰωακείμ, ἄλλο μεγάλο μουσικὸ καὶ ἄλλο φίλο τοῦ ζεύγους, ἔγραψε ἀμέσως:

«Πῆγα καὶ εἶδα τὴν κυρία Σούμαν. "Εκλαψε πολύ, μὰ εὐχαριστήθηκε πολὺ ποὺ μὲ εἶδε. Σὲ περιμέναμε τὴν Κυριακὴ τὸ πρωΐ...».

● Κλάρα Βὶκ Σούμαν

Τί σκεπτόταν ὁ Ρομπέρτος

Ἡ κατοικία τῶν Σούμαν στὸ Ντύσελντορφ ἔγινε ἀμέσως γιὰ τὸν νεαρὸν δεύτερο σπίτι του.

Ἦταν εἴκοσι τρία χρόνια μικρότερος ἀπὸ τὸν Ρομπέρτο καὶ δεκατέσσερα ἀπὸ τὴν Κλάρα. Μὲ τὴ στενὴ του ζακέτα, μὲ τὸ πρόσωπό του ποὺ εἶχε ὄψι κουρασμένου Ἀγγέλου, φαινόταν ἀληθινὰ σὰν ἕνα παιδὶ ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἐνθάρρυνσι, προστασία, στοργή. Ὁ Γιοχάννες ἀγαποῦσε πολὺ τὴ μητέρα του καὶ πόνεσε πολὺ ὅταν τὴν ἔχασε. Ἀσυναίσθητα λοιπόν, κοντὰ στὴν Κλάρα ἔψαχνε νὰ βρῇ τὴν ἀντικαταστάτριά της. Μὰ καὶ ὁ Ρομπέρτος ἐνοιωθε γι' αὐτὸν πατρικὴ στοργή. Στὶς στιγμὲς ποὺ εἶχε πνευματικὴ διαύγεια, ὁταν ἔγραφε στὴν Κλάρα, τῆς μιλοῦσε ἔτσι γιὰ τὸ νεαρὸ Γιοχάννες: «Ἂν θέλῃς νὰ μάθῃς ποιὸ εἶναι γιὰ μένα τὸ πιὸ ἀγαπητὸ ὄνομα, δὲν θὰ γελασθῆς ἂν σκεφθῆς τὸ δικό του».

"Οταν ἡ Κλάρα πήγαινε μακρυὰ νὰ δώσῃ κονσέρτα γιὰ νὰ ζήσῃ τὴν πολυμελῆ οἰκογένειά της, ὁ Γιοχάννες ἔμενε στὸ Ντύσελντορφ καὶ πρόσεχε τὸ Ρομπέρτο. Κουμιὰ φορά, συνὼδευε τὴ διοτυούζα στὶς περιοδειές της. Πῆγε ἔτσι μαζί της στὴν Κολωνία, στὸ Ἀμβοῦργο. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἡ Κλάρα τοῦ ἀφιέρωσε μιὰ «Ρομάνς» γιὰ πιάνο ποὺ εἶχε συνθέσει ἡ ἴδια. Καὶ αὐτὸν διάλεξε γιὰ ἀνάδοχο τοῦ τελευταίου της παιδιοῦ, τοῦ Φελίξ.

"Ενας φίλος θαυμάσιος

Στὶς 29 Ἰουλίου 1856, ὁ Ρομπέρτος πέθανε. Στοὺς θλιβεροὺς μῆνες ποὺ ἀκολούθησαν αὐτὸ τὸ χαμὸ, ὁ Μπράμς στάθηκε ἀφωσιωμένος καὶ ἀγρυπνος φίλος. Πῆρε ὅλη τὴν οἰκογένεια, τὰ ὀκτὼ παιδιὰ καὶ τὴ μητέρα τους, καὶ τὴν πῆγε στὴν Ἐλβετία, στὶς ὄχθες τῆς λίμνης Κάτρ — Καντόν, γιὰ ν' ἀναλάβη καὶ νὰ συνέλθη ἀπὸ τὴ λύπη της.

"Υστερα, ὅταν ὁ Μπράμς πέρασε καὶ αὐτὸς δοκιμασίες (ἀντιζηλίες, ἔχθρες), ἡ Κλάρα τὸν παρηγόρησε σὰ νὰ ἦταν παιδί της. "Οταν ἄκουσε τὸ κονσέρτο του στὸ Ἀνώδερο ἔγραψε στὸν ἑτεροθαλῆ ἀδελφό της Βάλντεμαρ : «Ὁ Γιοχάννες ὑπῆρξε ὑπέροχος. Ἔπαιξε μὲ τρόπο ἀληθινὰ θεῖο. Μετὰ κάναμε ἕνα περίπατο. Θὰ ἔλεγε κανείς, ὅτι ὁ Θεὸς θέλησε νὰ δώσῃ μιὰ ξεχωριστὴ λάμψι σ' αὐτὴ τὴν ἡμέρα. Ὁ Γιοχάννες ἦταν τρελλὸς ἀπὸ χαρά. Θὰ ἤθελα νὰ ἤσουν καὶ σὺ μαζί μας γιὰ νὰ ἔβλεπες τὴν εὐτυχία του...».

Τὰ γράμματα τοῦ Γιοχάννες

Στὴν ἀρχὴ τῆς γνωριμίας τους, ὅταν ὁ Σούμαν ζοῦσε ἀκόμη, ὁ Γιοχάννες ἀρχίζε τὰ γράμματά του μὲ τὸ «Πολυσέβαστη κυρία», ἢ «Ἀγαπητὴ κυρία μαμά» !

Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Ρομπέρτου ἔγραφε: «Ἀγαπητὴ φίλη», «Πολυαγαπημένη φίλη» καὶ τέλος «Πολυαγαπημένη μου Κλάρα».

"Ενα του γράμμα τελειώνει ἔτσι: «Κόθε μέρα σᾶς σκέπτομαι καὶ σᾶς φιλῶ χίλιες φορές». Καὶ σ' ἕνα ἄλλο ποὺ ἔγραψε μετὰ ἀπὸ λίγες μέρες τὸ «σᾶς» δίνει τὴ θέσι του στὸ «σύ».

Ποιὸ εἶναι τὸ μυστικό τους;

Μέχρι ποῦ ἔφτασε αὐτὴ ἡ τρυφερότητα; Αὐτὸ εἶναι ἕνα πρόβλημα ποὺ ὅσοι προσπάθησαν νὰ τὸ λύσουν δὲ μπόρεσαν. Γιὰ νὰ λυθῇ, λείπει τὸ κυριο μέρος: ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Γιοχάννες καὶ τῆς Κλάρας. Αὐτὴ ἡ ἀλληλογραφία καταστραφηκε κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους : πολὺ λίγα πράγματα διεσώθησαν.

Ἀλλὰ ἀπ' αὐτὰ ποὺ διεσώθησαν σχηματίζει κανεὶς τὴν ἐντύπωσι ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα λίγο ἐνθουσιώδη ρωμαντισμό, ποὺ διέκρινε τὶς σχέσεις τους, ἡ ἀγάπη τους παιρέμεινε αὐτὸ ποὺ ἦταν ἀπὸ τὴν ἀρχή: Θαυμασμὸς ἀπὸ μέρους τοῦ Γιοχάννες γιὰ τὴ γυναίκα τοῦ μαίτρ, γιὰ τὴ «μεγάλη κυρία τῆς μουσικῆς», ἀνάμικτος μ' ἕνα αἴσθημα ἀφοσιώσεως παιδιοῦ πρὸς μητέρα. Μητρικὴ στοργὴ ἀπὸ μέρους τῆς Κλάρας γιὰ τὸν φίλο τοῦ ἀνδρός της, ὕστερα θαυμασμὸς γιὰ τὸ μεγάλο νεαρὸ συνθέτη ποὺ βοήθησαν κι' οἱ δυό τους στὸ ξεκίνημά του.

Ἕνας βιογράφος τοῦ Μπράμς, ὁ Κλὼντ Ροστάν, ποὺ ἐκφράστηκε μὲ πλήρη εἰλικρίνεια γιὰ τὴν αἰσθηματικὴ ζωὴ τοῦ συνθέτου, κατέληξε σ' αὐτὸ τὸ συμπέρασμα : «Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ποῦμε ὅτι ὁπωσδήποτε ὑπῆρχε ἀνάμεσά τους ἕνας δεσμὸς μὲ τὴν ἀκριβῆ ἔννοια τῆς λέξεως».

Ὁ Μπράμς, ἐξ ἄλλου σ' ὅλη τὴν τὴ ζωὴ ἦταν πολὺ ἐπιφυλακτικὸς ἀπέναντι στὶς γυναῖκες. Πάντοτε ὑπῆρχε μέσα του ἡ κρυφὴ ἐπιθυμία νὰ μὴ θυσιάσῃ τὴν τέχνη του στὴν αἰσθηματική του ζωή.

Ἡ πραγματικὴ ἀγάπη του γιὰ τὴν Κλάρα ὑπῆρξε κάτι τὸ πολὺ διαφορετικό, ποὺ στάθηκε πάντα ψηλά, ἔστω καὶ ἂν ἐξανθρωπίστηκε μὲ χαριτωμένες καὶ ἀθῶες ἐκδηλώσεις τρυφερότητας.

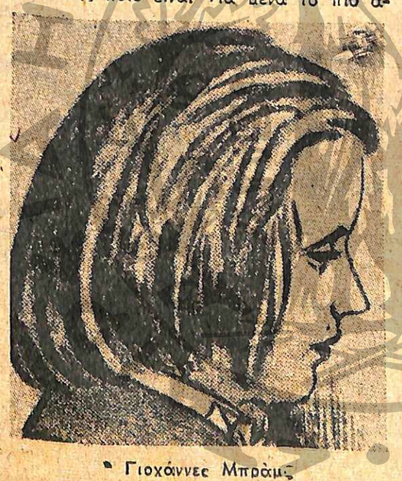

● Γιοχάννες Μπράμς

20. ΕΝΑ ΣΥΖΥΓΙΚΟ ΖΕΥΓΑΡΙ
ΣΤΗΝ "ΚΛΙΜΑΚΤΗΡΙΟ„ ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ (Β)

ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΙΡΑ: «ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΑΡΡΩΣΤΩΝ» ΤΟΥ Δρος ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΚΥΡΙΟ ΒΑΡΟΣ ΠΕΦΤΕΙ ΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΣΥΝΕΧΙΖΩ σήμερα τὸ τελευταῖο μου ἄρθρο σχετικὰ μὲ τὴν κλιμακτήριο, προσθέτοντας ἀκόμα λίγα λόγια στὸν τεράστιο καὶ πρωταρχικὸ ρόλο ποὺ καλεῖται νὰ παίξη ἡ γυναίκα στὴν κρισιμώτερη ἴσως περίοδο τῆς ἀτομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς της ἱστορίας, στὴν περίοδο ποὺ θὰ βάλη τὴ σφραγίδα της, θετικὴ ἢ ἀρνητική, στὰ χρόνια ποὺ θἄρθουν. Στὰ χρόνια τῆς ὡρίμης πιὰ ἡλικίας ἀπὸ τὰ 55 ὡς τὰ 65, ποὺ ἀξίζει καὶ αὐτὴ ὄχι λιγώτερο ἀπὸ τὶς ἄλλες μιὰ καὶ εἶναι ἡ ἡλικία κατὰ τὴν ὁποία ὅλες οἱ συσσωρευμένες γνώσεις καὶ πεῖρα καλοῦνται νὰ δημιουργήσουν ἔργο πνοῆς, τὸ ἔργο τῆς ζωῆς τοῦ κάθε ἀνθρώπου...

"Ας ξανάρθουμε ὅμως στὴν πρώτη κουβέντα μας. Στὴν κουβέντα ποὺ ἀρχίσαμε ὅταν μοῦ ἀφηγηθήκατε γιὰ τὶς μεταβολὲς ποὺ παρατηρήσατε στὸν ἄντρα σας ἐδῶ καὶ κάμποσο καιρό. Λέγαμε λοιπὸν πὼς σὲ σᾶς, κυρία μου, στὴ γυναίκα δηλαδὴ γενικώτερα, πέφτει τὸ κύριο βάρος γιὰ τὴν ψυχολογικὴ ἀντιμετώπισι αὐτῆς τῆς ἀναταραχῆς. Βέβαια κι' ὁ ἄνδρας δὲν εἶναι «ἀμέτοχος εὐθυνῶν», καὶ πάρα πολλὰ ἐξαρτῶνται καὶ ἀπὸ τὴ δική του πολιτισμένη συμπεριφορὰ μπροστὰ στὶς διαταραχὲς τῆς γυναίκας του. "Ομως στὴ γυναίκα πέφτει τὸ κύριο βάρος. Κι' αὐτὸ ἰδιαίτερα στὶς περιπτώσεις ὅπου ὁ ἄντρας της περνάει αὐτὴ τὴν κρίσι τῆς ἀνικανότητος, ποὺ τὸν μειώνει στὸν ἴδιο του τὸν ἑαυτὸ καὶ τὸν θἄγει στὰ μύχια τῆς ἀνδρικῆς του φιλοτιμίας, ὅταν φυσικὰ καὶ αὐτὸς δὲν ξέρει καὶ δὲν εἶναι ἕνας ἄνθρωπος φιλοσοφημένος.

Μιὰ ἔξυπνη λοιπὸν γυναίκα, βλέποντας τὴν ἀποχὴ τοῦ συζύγου της, ποὺ χίλια δυὸ ἄλλα πράγματα θὰ τὴν πείσουν ὅτι εἶναι ἀποχὴ βιολογική, δὲν θὰ πῆ «πάει πιά, γέρασα, δὲν ἀρέσω στὸν ἄντρα μου, δὲν μ' ἀγαπάει πιά» καὶ δὲν θὰ καταληφθῆ ἀπὸ τὴ ψυχολογία καὶ τὸ ἄγχος ποὺ γεννάει πάντα τὸ συναίσθημα τῆς κατωτερότητος. Οὔτε θὰ πῆ «ὁ ἄντρας μου μ' ἀπατάει... δὲν τοῦ ἀρέσω πιὰ καὶ ἴσως κάποια ἀπὸ τὶς φίλες του νὰ τοῦ ἀρέση, ἢ κάποια ἄλλη γυναίκα εἶναι στὴ μέση» καὶ δὲν θὰ κυριαρχηθῆ ἀπὸ τὴ ζήλεια, ποὺ κουράζει καὶ δημιουργεῖ τόσες δυσαρμονίες μέσα στὰ ἀνδρόγυνα...

● Μιὰ ἔξυπνη καὶ πληροφορημένη γιὰ ὅλα αὐτὰ γυναίκα θὰ καταλάβη...

Θὰ καταλάβη τί συμβαίνει μὲ τὸν ἄντρα της καὶ θὰ τὸν βοηθήση νὰ ξεπεράση ἤρεμα τὴν κρίσι ποὺ περνάει, ρυθμίζοντας καὶ τὴ δική της συμπεριφορὰ μὲ τὸν ἀνάλογο τρόπο. Θὰ περιορίση τὴν ἐνδεχόμενη ὑπερβολή της, θὰ καμουφλάρη τὴν πιθανὴ ἀπέχθειά της, θὰ καταπνίξη τὸ αἴσθημα τῆς κατωτερότητός της καὶ τὴ ζήλεια της. Θὰ ἀντικαταστήση ὅλα αὐτὰ μὲ τὴ στοργή της καὶ τὴ συμμετοχή της στὴ ζωὴ ὅπως πρὶν γιατὶ ἡ ἔξυπνη αὐτὴ γυναίκα θὰ ξέρη ὅτι ἡ κρίσις αὐτὴ εἶναι περαστική καὶ ὅτι ὅταν αὐτὴ χειρισθῆ καλὰ τὰ ζητήματα ἡ θύελλα θὰ περάση καὶ ἡ γαλήνη θὰ ξαναρθῆ...

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΜΕΣΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ «ΚΡΙΣΙΜΗ ΗΛΙΚΙΑ»

Καὶ τώρα ἤρθε ἡ σειρὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω σ' αὐτὴν τὴν ἐρώτησι ποὺ πολὺ ἀνυπόμονα μοῦ βάλατε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ κι' ὅλας τῆς συνομιλίας μας. «'Αλήθεια, γιατρέ, ὑπάρχουν φάρμακα γι' αὐτὴν τὴν κατάστασι;»

Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἁπλὴ καὶ κατηφαστική. Μόνο ἀκοῦστε μὲ προσοχὴ σὲ ὅ,τι θὰ σᾶς πῶ γιατὶ ἡ «κλιμακτήριος» δὲν εἶναι, ὅπως εἴπαμε μιὰ ἀρρώστεια ποὺ ὀφείλεται σὲ ἕνα καθωρισμένο αἴτιο, ἀλλὰ εἶναι ἕνα ὁλόκληρο σύνολο ἀπὸ συμπτώματα καὶ ἐκδηλώσεις ποὺ τὸ βασικό τους αἴτιο εἶναι τὸ πέρασμα ἀπὸ μιὰ κατάστασι σὲ ἄλλη ὅλων τῶν κυττάρων καὶ τῶν λειτουργιῶν τοῦ ὀργανισμοῦ. Τὸ πέρασμα σὲ μιὰ κατάστασι ποὺ χαρακτηρίζεται κυρίως ἀπὸ τὰ ἑξῆς γνωρίσματα: 1) Μείωσις ἢ καὶ παῦσις τῆς ἱκανότητος ἀναπαραγωγῆς. 2) Ἐλάττωσις ἢ ἐξαφάνισις γρήγορη τῆς αὐξητικῆς ἱκανότητος τῶν κυττάρων. 3) Βαθμιαία μείωσις τῆς σεξ—ἱκανότητος. 4) Βαθμιαῖο γέρασμα τῶν κυττάρων καὶ 5) Αὔξησις τῆς ἐντάσεως καὶ ἱκανότητος τῶν ψυχοπνευματικῶν λειτουργιῶν εἰς τὶς περιπτώσεις βέβαια ὅπου δὲν ὑπάρχει παθολογικὴ — νοσηρὴ ἐξέλιξις. Τὸ σύνολο λοιπὸν ἀπὸ τὰ συμπτώματα καὶ τὶς ἐκδηλώσεις ποὺ ἀποτελεῖ τὴν κλιμακτήριο δὲν ἔχει ἕνα συγκεκριμένο φάρμακο οὔτε καὶ τὰ διάφορα φάρμακα ἢ θεραπευτικὰ μέσα ποὺ ἀπαιτεῖ εἶναι τῆς ἴδιας «σειρᾶς» ἂς ποῦμε ἢ τοῦ ἴδιου προσανατολισμοῦ, Ἀλλοῦ μὲν ἡ θεραπευτικὴ μας προσπάθεια ἀποσκοπεῖ στὴν ἐπιβράδυνσι τῶν βιολογικῶν φαινομένων, ἀλλοῦ στὴν τροποποίησί τους καὶ ἀλλοῦ πάλι στὴν ἐντασί τους ὅπως π.χ. συμβαίνει στὴν προσπάθειά μας νὰ ἐξελίξωμε στὸ ἀνώτατο δυνατὸ βαθμὸ τὴν κριτικὴ καὶ δημιουργικὴ ἱκανότητα τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν οἱ ὁποῖες ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν κλιμακτήριο καὶ ὕστερα βρίσκουν τὴ πλήρη ἀνθησί τους. "Ας δοῦμε ὅμως τέλος σὲ γενικὲς γραμμὲς ποιὰ εἶναι ἡ στάσι μας ἀπέναντι στὴν «κρίσιμη ἡλικία» καὶ μὲ ποιὰ μέσα μποροῦμε νὰ ἐπιδράσουμε εὐνοϊκὰ σ' αὐτήν.

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΤΗΡΙΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΛΙΑΣ ΟΠΛΟ...

"Αν θέλετε κυρία μου νὰ περάσετε τὴν κλιμακτήριο μὲ ὅσο τὸ δυνατὸν λιγώτερα ἐνοχλήματα, ἔχετε χρέος νὰ ζῆτε γενικὰ νὰ τρῶτε καὶ νὰ συμπεριφέρεσθε ἀκριβῶς ὅπως ἡ βιολογικὴ ἐξέλιξις τοῦ ὀργανισμοῦ σας ἀπαιτεῖ καὶ ὄχι ὅπως οἱ συνήθειές σας ἢ οἱ ἰδιοτροπίες σας θέλουν. Μιὰ τέτοια ζωή, προσαρμοσμένη ἐθελοντικὰ στὸν καιρὸ νούργιο ρυθμὸ πρὸς τὸν ὁποῖο ἐξελίσσονται οἱ διάφορες λειτουργίες σας, εἶναι ἡ ἀποφασιστικὴ ὅπλο γιὰ τὴ διατήρησι τῆς σωματικῆς καὶ τῆς ψυχοπνευματικῆς σας ἡρεμίας μέσα στὴ θάλασσα τῆς ἀναταραχῆς ποὺ προμηνύεται. Δὲν πρόκειται βέβαια γιὰ ἕνα φάρμακο ἐντυπωσιακὸ ποὺ θὰ ἐνεργήση ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη. Πρόκειται ὅμως γιὰ μιὰ σίγουρη καὶ συστηματικὴ ἐνίσχυσι τοῦ νέου ρυθμοῦ ζωῆς ποὺ πρόκειται νὰ ἀντικαταστήση τὸν παλαιόν, κι' αὐτὸ ἔχει τὴ βαρύνουσα σημασία. Τὰ σχέδια — πίνακες ποὺ βλέπετε, σᾶς δίνουν τοὺς πιὸ σημαντικοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς τῆς κριτικῆς ἡλικίας στὸν ἄντρα καὶ στὴ γυναίκα. Σ' αὐτὰ προσθέτουμε ἀκόμη ὅτι:

● Γενικὰ ἡ περίσσεια τοῦ καπνοῦ (τσιγάρου ἢ πούρου), τοῦ ταγιοῦ, τοῦ οἰνοπνεύματος, τοῦ καφὲ καὶ τοῦ κακάο πρέπει νὰ ἀποφεύγεται γιατὶ αὐτὰ εἶναι ἐρεθιστικὰ τοῦ ἤδη ἐρεθισμένου νευρικοῦ συστήματος. Θαυμάσια ἀποτελέσματα δίνει μιὰ σκληρὴ ἀποχὴ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐρεθιστικὰ σὲ ὅλους ἐκείνους στοὺς ὁποίους τὰ νευρικὰ ἐνοχλήματα κυριαρχοῦν.

● Ἡ ξεκούρασι καθημερινὴ καὶ ἑβδομαδιαία εἶναι πολύτιμη. Δίνει τὴν εὐκαιρία στὸν ὀργανισμὸ νὰ ἀναζωογονηθῆ. Συνιστᾶται κάθε μέρα ἀνάπαυσι μιὰ ὥρα μετὰ τὸ μεσημεριανὸ φαγητὸ καὶ τὴν Κυριακὴ ἀπομάκρυνσι σὲ μιὰ ἐξοχή. Τὸ καλοκαίρι σὲ μιὰ ἐξοχὴ. Τὸ καλοκαίρι 20—30 ἡμέρες ἄδεια καὶ ἐξοχὴ σὲ χαμηλὸ ὄμως. Θάλασσα, μεγάλο ὕψος, ἡλιοθεραπεῖα δὲν ἐνδείκνυνται γιατὶ εἶναι ἐρεθιστικά. Ἐκτὸς βέβαια, ἂν ἔχουν δοκιμασθῆ ἀπὸ παλαιότερα καὶ ὠφελοῦν.

● Κατὰ τῆς τάσεως πρὸς παχυσαρκίαι, ἰδιαίτερα στὶς γυναίκες, εἶναι τὸ περιωρισμένο φαγητό. Περιωρισμένο σὲ ποσότητα σὲ τρόπο ὥστε τὸ σύνολο τῶν θερμίδων ποὺ εἶναι ἀναγκαῖες γιὰ ἕνα ἄτομο τῆς ἴδιας ἡλικίας καὶ ὕψους.

Μὴ τρῶτε λοιπὸν λίπη, λιπαρὰ καὶ παχειὰ κρέατα. Μὴ τρῶτε χοιρινὸ κρέας, κυνήγι, πάπιες, γλυκάδια, λουκάνικα, μπουζάδες, παστὰ κρέατα. Ἀποφεύγετε τὰ ζυμαρικὰ καὶ μὴ τρῶτε γλυκὰ καὶ ζάχαρη. Τὰ χόρτα, τὰ φρούτα, τὸ γάλα καὶ τὸ γιαουρτι, οἱ πατάτες, τὸ ἄπαχο κρέας καὶ ψάρι ἂς εἶναι ἡ συνηθισμένη διατροφή σας. Λίγο ψωμὶ καὶ κατὰ προτίμησι μαῦρο. Τρώγετε πάντα πρὶν τὸ φαγητό σας ἕνα καλὸ πιάτο σαλάτα χορταρικῶν ἢ τομάτας μὲ ἕνα κόμπο μόνο λάδι, Ἔτσι θὰ γεμίσετε τὸ στομάχι σας καὶ ἡ πεῖνα σας θὰ εἶναι μικρότερη. Ἂν πεινᾶτε τὸ ἀπόγευμα ἢ τὸ πρωΐ, κατὰ τὶς δέκα, πιές τε ἕνα ποτήρι γάλα ἢ φᾶτε ἕνα κεσὲ γιαούρτι ἢ μιὰ τομάτα. Μὴ πίνετε νερὸ στὴ διάρκεια τῶν γευμάτων ἀλλὰ ἀνάμεσα ἀπὸ αὐτά. Ὅσες ἢ ὅσοι ἔχετε τάσι νὰ παχαίνετε παρὰ τὸν σχετικὸ περιορισμὸ τοῦ φαγητοῦ, κάμετε περιοδικῶς μιὰ κούρα στερήσεως τοῦ ἁλατιοῦ, Μιὰ ἑβδομάδα τὸ μήνα π.χ. μὴ βάλετε καθόλου ἁλάτι στὸ φαγητό σας.

ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ: ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΟΠΛΟ

Τὰ φάρμακα προσφέρουν ἐπίσης πολύτιμες ὑπηρεσίες. Καταπραϋντικὰ καὶ καταπραϋντικὰ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἐρεθισμός, ἐρεθιστικὰ καὶ ἐνισχυτικὰ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει κατάπτωσις καὶ ἀδυναμία. Ὁ γιατρὸς σας εἶναι ὁ μόνος ἁρμόδιος νὰ σᾶς καθωρίση τὴ φαρμακευτικὴ κούρα. Θὰ σᾶς πῶ μόνο μερικὰ πράγματα γιὰ μερικὰ στοιχειώδη παλαιὰ καὶ καθιερωμένα πιὰ φάρμακα, ὅπως καὶ γιὰ μερικὰ ἄλλα ποὺ τώρα τελευταῖα ἔχουν εἰσαχθῆ καὶ εἶναι τῆς μόδας...

Τὰ ἀντινευρικὰ καὶ καταπραϋντικὰ τοῦ νευρικοῦ συστήματος γενικὰ (Καλμογενυρίνη, Βαλεσιάνα κ.λ.π.) ἀποτελοῦν κλασσικὰ καὶ καθιερωμένα πιὰ φάρμακα γιὰ ὅλες τὶς νευρικὲς διαταραχὲς τοῦ τύπου τοῦ ὑπερερεθισμοῦ ὅπως εἶναι οἱ διαταραχὲς τῆς κλιμακτηρίου, Περιοδικὴ ἐπομένως χρησιμοποίησί τους καὶ σὲ ποσότητες ἀνάλογες μὲ τὴν ἔντασι τῶν συμπτωμάτων (2—3—4 κουταλιὲς γλυκοῦ, 20—30 σταγόνες 3 φορὲς τὴν ἡμέρα) εἶναι πολὺ ὑποβοηθητικά.

Γιὰ τὶς ψυχονευρωτικὲς διαταραχὲς ποὺ ἡ κλιμακτήριος προκαλεῖ ἰδιαίτερα στὶς γυναῖκες (ἄγχος, φόβο, φουντώματα, μαῦρες ἰδέες, ἀγωνίες κ.λ.π.) ἡ ἐπιστήμη διαθέτει σήμερα πολλὰ φάρμακα καινούργια. Τὰ παράγωγα τῆς Ἐργοτίνης, τὰ ἐκχυλίσματα τῆς Ραβόλφια σερπεντίνα (Σερπαζίλ, Ροφὶλ κλπ.), τὰ ταγγλιοπληγικὰ τύπου Λαρυγκακτίλ, οἱ Σουξίλ, εἶναι πολύτιμα ὅπλα στὰ χέρια τοῦ γιατροῦ, καθὼς καὶ ἡ Νοβοκαΐνη ἐνδοφλεβίως, ἀρκεῖ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὅπου καὶ ὅπως πρέπει, γιατὶ κάθε νευροψυχικὴ διαταραχὴ δὲν ἔχει τὸν ἴδιο τύπο.

Γιὰ τὴν καταπολέμησι τῆς παχυσαρκίας διαφημίζονται ἐπίσης πολλὰ φάρμακα. Αὐτὰ εἶναι δύο εἰδῶν. "Αλλα εἶναι ἐκχυλίσματα θυρεοειδοῦς καὶ ἀποσκοποῦν στὴν αὔξησι τῶν κρίσεων καὶ ἄλλα εἶναι παράγωγα τῆς Βενζεδρίνης καὶ ἀποσκοποῦν στὴν ἐλάττωσι τῆς θρέψεως. Καὶ τὰ δυὸ εἶναι φάρμακα πολύτιμα, ὅμως πρέπει κι' αὐτὰ νὰ χρησιμοποιοῦνται μόνο μετὰ ἀπὸ ἰατρικὴ ἐξέτασι καὶ ἔνδειξι.

Γιὰ τὴν τροποποίησι τῆς Σὲξ—λειτουργίας, τὴ μείωσι ἢ τὴν αὔξησί της, ὑπάρχουν πολλὰ μέσα, μέθοδοι καὶ φάρμακα.

Ἀρκεῖ νὰ γίνη σωστὴ ἡ διάγνωσι «σὲ ποιὸ αἴτιο» ὀφείλεται ἡ ἀνωμαλία, γιατὶ ἡ γενικὴ διάγνωσις «κλιμακτήριος» δὲν ἀρκεῖ. Ὑπάρχουν περιπτώσεις, ποὺ τὸ αἴτιο εἶναι ἕνα ψυχοπνευματικὸ κομπλὲξ καὶ ἄλλες ὅπου μιὰ νευροφυτικὴ διαταραχή, μιὰ ὀργανικὴ βλάβη σ' ἕνα ἄλλο ὄργανο πάθησις π.χ. τῆς κύστεως, τοῦ προστάτου, τοῦ σπκοτιοῦ ἢ τοῦ παγκέος ἐντέρου κ.λ.π.) ἢ μιὰ ὁρμονικὴ διαταραχὴ εἶναι στὴ βάσι τῆς ὅλης ἀνωμαλίας, "Ομως ἡ πεῖρα μᾶς ἔχει ἀποδείξει ὅτι δὲν ὑπάρχει σὲξ—διαταραχὴ ἀθεράπευτη, ἐκτὸς βέβαια τῶν περιπτώσεων τῆς πλήρους ἀνεπαρκείας, ἡ ὁποία ὅμως δὲν εἶναι ὑπόθεσις τῆς κλιμακτηρίου ἀλλὰ τῆς ἡλικίας μετὰ τὰ 65.

ΟΙ ΟΡΜΟΝΕΣ: ΑΥΤΗ Η ΠΑΡΗΓΟΡΗ ΕΛΠΙΔΑ...

"Αφησα ἀκόπιμα τελευταῖες τὶς ὁρμονεργὲς τὸ κλείσιμο τοῦ ἄρθρου. Κι' αὐτὸ γιατὶ ἡ θεραπευτικὴ τους χρῆσις ἀποτελεῖ τὴν μεγαλύτερη ἐλπίδα γιὰ τὴ θεραπεία ἢ τὴ διευθέτησι τῶν διαταραχῶν τῆς κλιμακτηρίου, ἀφοῦ φυσικὰ οἱ διαταραχὲς αὐτὲς ὀφείλονται σὲ ὁρμονικὴ δυσαρμονία. Ποιὰ ὅμως εἶναι ἡ δυσαρμονία αὐτή, ποιᾶς φύσεως εἶναι καὶ ποιᾶς ἐντάσεως; Μὴ ξεχνᾶτε ὅ,τι εἴπαμε σχετικὰ μὲ τὴν προεμμηνοπαυσιακὴ περίοδο στὴ γυναίκα, ὅπου μπορεῖ νὰ ὑπάρχη εἴτε ἐλάττωσι εἴτε αὔξησι τῆς ὡοθηλακίνης ποὺ κυκλοφορεῖ στὸ αἷμα, κλπ. Κυττάξετε ἐξ ἄλλου λοπὸν τὸ σχῆμα τῶν ἀδένων. Δὲς τε πόση ἀλληλεξάρτησι καὶ πόσες λειτουργίες δὲν ἐξαιστᾶται ἢ ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὶς ἀδενικὲς ἐκκρίσεις μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ ἐκκρίσεις τῶν γεννητικῶν ἀδένων εἶναι ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες. Τὸ σπουδαῖο λοιπὸν εἶναι νὰ διαγνωσθῆ μὲ σαφήνεια καὶ ἀκρίβεια ποίου εἴδους ὁρμονικὴ διαταραχὴ ὑπάρχει στὴ βάσι, ποίου εἴδους ἄλλες ὁρμονικὲς διαταραχὲς συμμετέχουν (ὑπόφυσις, ἐπινεφρίδια, θυρεοειδὴς κ.λ.π.,) καὶ ποιᾶ σχέσι ἔχουν οἱ ὁρμονικὲς αὐτὲς διαταραχὲς μὲ τὰ συμπτώματα ποὺ κυριαρχοῦν στὴν περίπτωσί μας. Μόνο μιὰ τέτοια ὁρθολογικὴ ἔρευνα θὰ καθορίση ἀκριβῶς τὸ εἶδος καὶ τὴν ποσότητα τῆς ὁρμόνης ποὺ χρειάζεται καὶ μόνο ἔτσι ἡ θεραπεία θὰ ἀκολουθήση πλήρης. Γιατὶ πρέπει νὰ σᾶς πῶ κι' αὐτὸ ἀκόμα. "Οτι ἡ ὁρμονοθεραπεία εἶναι ἡ βασικὴ αἰτιολογικὴ θεραπεία αὐτῶν τῶν καταστάσεων καὶ τὰ ἀποτελέσματά της εἶναι θεαματικὰ καὶ θαυμάσια, ἀλλὰ καὶ πάλι θὰ σᾶς τονίσω, ὅταν γίνεται ὅπως, ὅπου καὶ στὶς ποσότητες ποὺ πρέπει.

"Αν σκεφθῆ δὲ κανεὶς ὅτι στὴ βάσι ὅλων τῶν συμπτωμάτων τῆς κλιμακτηρίου ψυχικῶν, νευροψυχικῶν, σεξουαλικῶν κλπ., διαταραχῶν βρίσκεται ἡ ὁρμονικὴ διαταραχή ἀντιλαμβάνεται πῶς καὶ γιατὶ ὅλες αὐτὲς οἱ ἀνωμαλίες καὶ τὰ συμπτώματα ἔχουν σὰν κύρια θεραπευτικὴ βάσι τὴν ὁρμονικὴ ἀλάφη ἂν δὲν γίνη ὅπως καὶ ὅπου πρέπει.

Δυὸ βασικὲς ἀρχὲς γιὰ τὴ χρῆσι τῶν ὁρμονῶν: 1) Μικρὲς δόσεις καὶ κατὰ μικρὲς διαδοχικὲς περιόδους ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται ὁ ἔλεγχος τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τῆς δράσεώς τους, 2) Ἀποφυγὴ ἐμφυτεύσεων, διότι αὐτὲς δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἐλαττωσι τοῦ φαρμάκου εἰς τὴν περίπτωσι ποὺ θὰ παρουσίαση ἀνεπιθύμητες παρενέργειες.

● Αὐτὰ εἶναι περίπου κυρίες μου καὶ κύριοι, ὅσα εἴχαμε νὰ ποῦμε γιὰ τὴν κλιμακτηριακὴ ἡλικία καὶ ὅ,τι συνδέεται μὲ αὐτήν. Εὐχόμαι ἡ κουβέντα μας αὐτὴ νὰ φώτισε ἀρκετὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ βιολογικὸ ἀλλὰ καὶ κοινωνικὸ ζήτημα καὶ νὰ σᾶς ἔκαμε πιὸ «σοφὲς» καὶ περισσότερο ἱκανὲς στὴν ἀντιμετώπισι τῶν προβλημάτων ποὺ προκαλεῖ. Βέβαια πολλὰ ἐμειναν ἀξεκαθάριστα καὶ πάρα πολλὰ ἀκόμα θὰ εἶχα νὰ σᾶς πῶ. "Ομως ἀναγκαστικά, κάποτε πρέπει νὰ τελειώσωμε.

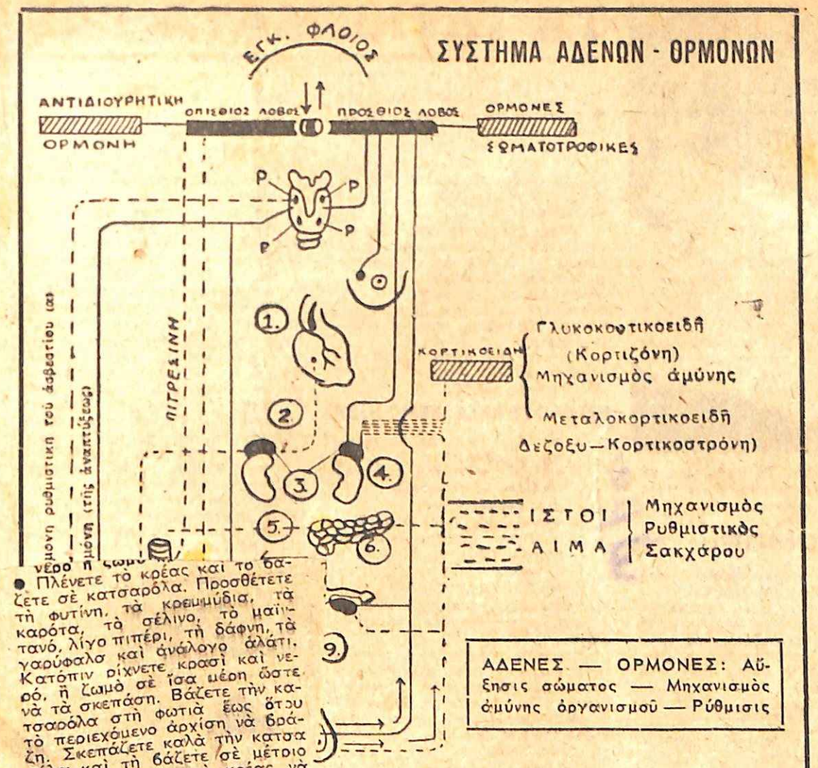

1. Καρδιά.— 2. (διακεκομμένη γραμμὴ) Ἐπίδρασις ἀδρεναλίνης.— 3. Ἐπινεφρίδια.— 4. Νεφροί.— 5 (διακεκομμένη γραμμὴ) Ἰνσουλίνη. — 6. Πάγκρεας.— 7. Ἀγγεία.— 8. Ὠοθήκες.— 9. Μήτρα.— 10. Μῦς.— 11. Ὀστᾶ. 12 Ὄρχεις.

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΜΙΑΣ ΚΑΠΟΙΑΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

● Μὴν πίνετε πολύ, μὴν κάνετε κατάχρησι ποτῶν. Ἔτσι, ἀποφεύγετε τὴν παχυσαρκία καὶ ἐπιβραδύνετε τὴν ὀρτηριοσκλήρωσι. Ὀργανώστε τὴ ζωή σας ὥστε ἡ δουλειὰ νὰ ἐναλλάσσεται μὲ ἀνάπαυσι καὶ καθαρὸν ἀέρα.

● Μὴν τρῶτε πολύ. Περιορίστε τὰ ἀμυλώδη, τὰ λίπη καὶ ἁλάτι. Διαθέστε τὶς Κυριακές σας γιὰ ἐκδρομές, σὲ τοποθεσίες ὄχι πολὺ ὑψηλές, ἡσυχες, μὲ πεύκα, ὑγιεινές, ποὺ μποροῦν νὰ σᾶς ξεκουράσουν, νὰ σᾶς γαληνέψουν.

● Μὴν ἐρεθίζετε τὰ νεῦρα σας ἀφίνοντας τὴ μνήμη σας νὰ ξαναγυρίζη σὲ σκέψεις ἐνοχλητικές. Μὴ ξεχνᾶτε, πὼς ἡ ἁπλησταία γιὰ τὸ χρῆμα ἢ τὴ δόξα φθείρουν τὰ νεῦρα, τσακίζουν τὴ ζωὴ καὶ τὴν κάνουν βασανιστική.

● Σεῖς, κυρία, ἀναπτύξετε περισσότερο τὸν ἐσωτερικό σας κόσμο. Ἀσχοληθῆτε μὲ τὴ ζωγραφική, μὲ τὸ διάβασμα, μὲ τὴ μουσική. Προτιμᾶστε νὰ παίξετε ἕνα σκάκι μὲ τὸν ἄντρα σας, παρὰ νὰ πᾶτε μαζὶ σὲ συγκεντρώσεις.

ΤΑ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ ΣΑΣ...

● Άπλώνετε πάνω στὸ κέϊκ τὸ γλάσο λεμονιοῦ. Τὸ στρώνετε μὲ τὴ ράχη ἑνὸς κουταλιοῦ ἢ μὲ ἕνα μαχαίρι καὶ πασπαλίζετε στὶς ἄκρες λίγο ξύσμα λεμονιοῦ, τριμμένο.

ΚΕΪΚ ΚΑΝΕΛΑΣ «ΜΑΡΜΠΡΕ»

2 φλυτζάνια τσαγιοῦ κοσκινισμένο ἀλεύρι
2 κουταλάκια τσαγιοῦ (κοφτὰ) μπέϊκιν - πάουντερ
Ἐλάχιστο ἁλάτι
½ φλυτζ. τσαγιοῦ Φυτίνη
1 φλυτζ. τσαγιοῦ ζάχαρη
2 αὐγά
2)3 φλυτζ. τσαγιοῦ γάλα
2 κουταλιὲς σούπας μέλι ἢ πετιμέζι πηχτὸ
1 κουταλάκι τσαγιοῦ (κοφτὸ) κανέλα
½ κουταλάκι τσαγιοῦ μοσχοκάρυδο
¼ κουταλάκι τσαγιοῦ (κοφτὸ) γαρύφαλα

● Κοσκινίζετε τὸ ἀλεύρι, τὸ μετράτε μὲ κανονικὸ φλυτζάνι τσαγιοῦ καὶ τὸ ξανακοσκινίζετε μαζὶ μὲ τὴ μπέϊκιν - πάουντερ καὶ μὲ τὸ ἁλάτι.

Χτυπᾶτε τὴ φυτίνη καὶ ρίχνετε λίγη-λίγη τὴ ζάχαρη. Προσθέτετε τ' αὐγά, ἕνα κάθε φορά, ἐνῶ ἐξακολουθεῖτε τὸ χτύπημα. Ρίχνετε τὸ γάλα ἀλληλοδιαδόχως μὲ τὸ μίγμα τοῦ ἀλεύρου. Δηλ. ρίχνετε λίγο ἀλεύρι, λίγο γάλα κ.οκ., ἕως ὅτου ἐξαντληθοῦν. Ἀνακατεύετε ἐλαφρά.

Χωρίζετε τὸ χυλὸ σὲ δύο μέρη καὶ προσθέτετε στὸ ἕνα τὸ μέλι, ἢ τὸ πετιμέζι, τὴν κανέλα, τὸ μοσχοκάρυδο καὶ τὰ γαρύφαλα.

Βουτυρώνετε καὶ πασπαλίζετε μὲ ἀλεύρι ἕνα ταψάκι τετράγωνο 22½ Χ 22½ ἑκατοστῶν, ἢ ἕνα ἀνάλογο στρογγυλό, ἢ μιὰ μέτρια φόρμα. Ρίχνετε μέσα κουταλιὲς ἀπὸ τὸν κίτρινο χυλὸ καὶ ἀπὸ τὸ σκοῦρο.

Ψήνετε τὸ κέϊκ σὲ μέτριο φοῦρνο (350ο Φαρενάϊτ) ἐπὶ 35 ἕως 40 λεπτά. Ἀφίνετε νὰ κρυώσῃ καὶ τὸ γλασάρετε μὲ....

ΓΛΑΣΟ ΛΕΜΟΝΙΟΥ

2 κουταλιὲς σούπας βούτυρο φρέσκο ἢ Βιτὰμ
½ κουταλάκι τριμμένο ξύσμα λεμονιοῦ
Ἐλάχιστο ἁλάτι
2 φλυτζάνια τσαγιοῦ κοσκινισμένη ἀχνοζάχαρη
3 ἕως 4 κουταλιὲς σούπας ζεστὸ γάλα
1 κουταλάκι τσαγιοῦ χυμὸς λεμονιοῦ

● Χτυπᾶτε τὸ βούτυρο, ἢ τὸ βιτάμ, τὸ ξύσμα λεμονιοῦ καὶ τὸ ἁλάτι. Προσθέτετε τμηματικὰ τὴν ἀχνοζάχαρη καὶ τὸ γάλα. Ρίχνετε τὸ χυμὸ λεμονιοῦ καὶ χτυπᾶτε τὸ γλάσο ἕως ὅτου γίνῃ κρεμώδες. Ἐὰν χρειασθῇ προσθέτετε ἀκόμη λίγο γάλα. Τὸ ἁπλώνετε ἐπάνω στὸ κέϊκ ὅπως φαίνεται στὴν εἰκόνα. Πασπαλίζετε στὶς ἄκρες λίγο ξύσμα λεμονιοῦ.

ΠΗΤΑ ΜΕ ΠΕΤΙΜΕΖΙ

2½ φλυτζ. τσαγιοῦ κοσκινισμένο ἀλεύρι
½ φλυτζ. τσαγιοῦ ζάχαρη
1½ κουταλάκι τσαγιοῦ (κοφτὸ) σόδα
Ἐλάχιστο ἁλάτι
¾ κουταλ. τσαγιοῦ (κοφτὸ) κανέλα
½ κουταλ. τσαγιοῦ (κοφτὸ) γαρύφαλα
¼ κουταλ. τσαγιοῦ (κοφτὸ) μοσχοκάρυδο
½ φλυτζ. τσαγιοῦ λάδι
1 φλυτζ. τσαγιοῦ πετιμέζι
½ φλυτζ. τσαγιοῦ νερὸ ζεστὸ

● Κοσκινίζετε τὸ ἀλεύρι, τὸ μετράτε μὲ κανονικὰ φλυτζάνια τσαγιοῦ καὶ τὸ ξανακοσκινίζετε δυὸ φορὲς μαζὶ μὲ τὴ ζάχαρη, τὴ σόδα, τὸ ἁλάτι, τὴν κανέλα, τὰ γαρύφαλα καὶ μὲ τὸ μοσχοκάρυδο.

Ἀναμιγνύετε τὸ λάδι, τὸ πετιμέζι καὶ τὸ ζεστὸ νερό. Δουλεύετε τὸ μίγμα καὶ τὸ ρίχνετε στὸ μίγμα τῶν στεγνῶν ὑλικῶν. Ἀνακατεύετε τὸ χυλὸ καὶ τὸν ἀφειδίζετε μέσα σὲ βουτυρωμένο καὶ πασπαλισμένο μὲ ἀλεύρι ταψάκι.

Ψήνετε τὴν πίτα σὲ μέτριο φοῦρνο (350ο Φαρενάϊτ) ἐπὶ 35 περίπου λεπτά.

ΚΟΥΛΟΥΡΑΚΙΑ ΛΕΜΟΝΙΟΥ

2 φλυτζ. τσαγιοῦ κοσκινισμένο ἀλεύρι
1 κουταλ. τσαγιοῦ (κοφτὸ) μπέϊκιν - πάουντερ
Ἐλάχιστο ἁλάτι
½ φλυτζ. τσαγιοῦ Φυτίνη
½ κουταλ. ξύσμα λεμονιοῦ
1)3 φλυτζ. τσαγιοῦ ζάχαρη
1 αὐγό
1)3 φλυτζ. τσαγιοῦ μέλι

● Κοσκινίζετε μαζὶ τὸ ἀλεύρι, τὴ μπέϊκιν - πάουντερ καὶ τὸ ἁλάτι.

Χτυπᾶτε τὴ φυτίνη μὲ τὸ ξύσμα λεμονιοῦ καὶ ρίχνετε, λίγη - λίγη, τὴ ζάχαρη. Προσθέτετε τὸ αὐγὸ καὶ τὸ μέλι καὶ χτυπᾶτε καλὰ τὸ μίγμα. Ρίχνετε τὸ ἀλεύρι καὶ ζυμώνετε τὴ ζύμη ἐλαφρά.

Παίρνετε κομματάκια ζύμης στὸ μέγεθος καρυδιοῦ καὶ τὰ πλάθετε σὲ μικρὰ κουλουράκια. Τὰ βάζετε σὲ βουτυρωμένο ταψὶ καὶ τὰ ψήνετε σὲ μέτριο φοῦρνο (350ο Φαρενάϊτ) ἐπὶ 10 ἕως 12 λεπτά.

ΜΟΥΣΤΟΚΟΥΛΟΥΡΑ

3 φλυτζάνια τσαγιοῦ ἀλεύρι
2 κουταλάκια τσαγιοῦ (κοφτὰ) κανέλα
Μερικὰ γαρύφαλα κοπανισμένα
Ἐλάχιστο ἁλάτι
½ φλυτζάνι τσαγιοῦ λάδι
1 φλυτζάνι τσαγιοῦ πετιμέζι
1 κουταλάκι τσαγιοῦ (κοφτὸ) σόδα
1 κουταλιὰ σούπας ζεστὸ νερὸ
Λίγο ἀκόμη ἀλεύρι

● Κοσκινίζετε τὸ ἀλεύρι, τὸ μετράτε καὶ τὸ ξανακοσκινίζετε 3 φορὲς μαζὶ μὲ τὴν κανέλα, τὰ γαρύφαλα καὶ μὲ τὸ ἁλάτι.

Χτυπᾶτε μαζὶ τὸ λάδι καὶ τὸ πετιμέζι. Διαλύετε τὴ σόδα μὲ τὸ ζεστὸ νερὸ καὶ τὴν προσθέτετε στὸ μίγμα τοῦ λαδιοῦ. Προσθέτετε ἐπίσης τὰ κοσκινισμένα ὑλικὰ ἐνῶ ἀνακατεύετε. Ρίχνετε, ἐὰν χρειασθῇ λίγο ἀκόμη ἀλεύρι γιὰ νὰ γίνῃ ἡ ζύμη μέτρια. Τὴ σκεπάζετε καὶ ἀφίνετε νὰ σταθῇ στὸ ψυγεῖο ἐπὶ 1 ὥρα. Κατόπιν τὴν πλάθετε σὲ μικρὰ κουλουράκια, τὰ ὁποῖα βάζετε σὲ ἐλαφρὰ λαδωμένη λαμαρίνα. Τὰ ψήνετε σὲ μέτριο φοῦρνο (350ο Φαρενάϊτ) ἐπὶ 15 περίπου λεπτά.

ΓΙΑ ΝΑ ΠΙΝΤΕ ΤΟ ΟΥΖΑΚΙ ΣΑΣ

Ἑτοιμάστε αὐτὰ τὰ εὔκολα καὶ πολὺ πικάντικα τυροπητάκια

2 φλυτζάνια τσαγιοῦ κοσκινισμένο ἀλεύρι
3 κουτάλια τσαγιοῦ (κοφτὰ) μπέϊκιν - πάουντερ
1 κουτάλι τσαγιοῦ (κοφτὸ) ἁλάτι
1)3 φλυτζ. τσαγιοῦ Φυτίνη
2)3 φλυτζ. τσαγιοῦ τυρὶ τριμμένο
1 κουταλιὰ σούπας γλυκειὰ κόκκινη πιπεριὰ ψιλοκομμένη
2 κουταλιὲς σούπας πράσινη πιπεριὰ ψιλοκομμ.
¾ φλυτζ. τσαγιοῦ γάλα

● Κοσκινίζετε μαζὶ τὸ ἀλεύρι, τὴ μπέϊκιν - πάουντερ καὶ τὸ ἁλάτι. Τοίβετε μέσα τὴ φυτίνη μὲ τὴν ἄκρη τῶν δαχτύλων ἕως ὅτου τὸ μίγμα γίνῃ ψιχουλιαστό. Προσθέτετε τὸ τυρὶ τὴν κόκκινη καὶ πράσινη πιπεριά. Ρίχνετε τὸ γάλα καὶ ἀνακατεύετε μὲ ἕνα πηρούνι μόνο γιὰ νὰ ὑγρανθῇ τὸ ἀλεύρι. Ζυμώνετε τὴ ζύμη ἐλαφρὰ σὲ ἀλευρωμένο σανίδι μερικὰ δευτερόλεπτα.

Ἀνοίγετε τὴ ζύμη σὲ φύλλο χοντρὸ πάχους 1¼ ἑκατοστοῦ καὶ τὴν κόβετε μὲ «κουπάτ» σὲ μικροὺς δίσκους διαμέτρου 5 ἑκατοστῶν.

Βάζετε τὰ τυροπητάκια σὲ ἀβούτυρωτο ταψάκι καὶ τὰ ψήνετε σὲ δυνατὸ φοῦρνο (450ο Φαρενάϊτ) 12 ἕως 15 λεπτά. Τὰ σερβίρετε πάντοτε ζεστά.

ΚΑΙ ΤΑ ΑΓΝΤΑ ΣΑΣ

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΣΕΡΒΙΡΕΤΕ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΣΑΣ...

ΑΡΝΙ «ΜΠΡΑΙΖΕ»

Μπούτι ἢ πλάτη ἀρνιοῦ
½ φλυτζ. τσαγιοῦ Φυτίνη
2 κρεμμύδια κομμένα σὲ φέτες
2 καρότα κομμένα σὲ φέτες
Λίγο σέλινο ψιλοκομμένο
1 κουταλιὰ μαϊντανὸς ψιλοκομμένος
Πιπέρι ἀκοπάνιστο
½ φύλλο δάφνης
3 γαρύφαλα
Ἁλάτι
Κρασὶ κόκκινο ἄγλυκο καὶ νερὸ ἢ ζωμὸ κρέατος

● Πλένετε τὸ κρέας καὶ τὸ βάζετε σὲ κατσαρόλα. Προσθέτετε τὴ φυτίνη, τὰ κρεμμύδια, τὰ καρότα, τὸ σέλινο, τὸ μαϊντανό, λίγο πιπέρι, τὴ δάφνη, τὰ γαρύφαλα καὶ ἀγάλογο ἁλάτι. Κατόπιν ρίχνετε κρασὶ καὶ νερό, ἢ ζωμὸ σὲ ἴσα μέρη ὥστε νὰ τὰ σκεπάσῃ. Βάζετε τὴν κατσαρόλα στὴ φωτιὰ ἕως ὅτου τὸ περιεχόμενο ἀρχίσῃ νὰ βράζῃ. Σκεπάζετε καλὰ τὴν κατσαρόλα καὶ τὴ βάζετε σὲ μέτριο φοῦρνο. Ἀφίνετε τὸ κρέας νὰ ψηθῇ ἐπὶ 2½ ἕως 3 ὥρες ἢ ἕως ὅτου μαλακώσῃ. Ὅταν γίνῃ τὸ βγάζετε σὲ ζεστὴ πιατέλα καὶ τὸ διατηρεῖτε ζεστό. Περνᾶτε τὴ σάλτσα ἀπὸ τουρπητό, τὴ ξαναζεσταίνετε καὶ τὴ σερβίρετε μὲ τὸ κρέας.

1 φλυτζ. τσαγιοῦ τυρὶ τριμμένο
¼ φλυτζάνι ψίχα ψωμιοῦ τριμμένη
Βούτυρο ἢ Φυτίνη

● Βουτυρώνετε ἕνα ταψάκι καὶ στρώνετε μέσα τὸ μισὸ ρύζι, ἀφοῦ τὸ ζεματίσετε μὲ λίγο καυμένο βούτυρο ἢ μὲ φυτίνη. Τὸ σκεπάζετε μὲ τὴ μισὴ σάλτσα καὶ πασπαλίζετε ἐπάνω τὸ μισὸ τυρί. Στρώνετε τὸ ὑπόλοιπο ρύζι, τὸ σκεπάζετε μὲ τὴ σάλτσα καὶ πασπαλίζετε στὴν ἐπιφάνεια τὸ ὑπόλοιπο τυρὶ καὶ τὴ ψίχα ψωμιοῦ. Ρίχνετε λίγο βούτυρο λυωμένο, ἢ φυτίνη καὶ τὸ βάζετε σὲ φοῦρνο μέτριο (350ο Φαρενάϊτ) ἐπὶ 20 λεπτά, ἢ ἕως ὅτου τὸ τυρὶ λυώσῃ καὶ ἡ ψίχα ψωμιοῦ ξανθήνῃ ἐλαφρά.

ΧΥΛΟΠΗΤΕΣ ΜΕ ΚΙΜΑ

150 δράμια κιμὰς
½ φλυτζάνι τσαγιοῦ λάδι ἢ Φυτίνη
1 κρεμμύδι μέτριο ψιλοκομμένο
2 δόντια σκόρδο ψιλοκομμένο
2 κουταλιὲς σούπας (κοφτὲς) ἁλεύρι
2 κουταλιὲς σούπας κρασὶ ἄσπρο
½ ὀκὰ τομάτες
½ φύλλο δάφνης
1 κουταλάκι μαϊντανὸς ψιλοκομμένος
Ἁλάτι καὶ πιπέρι
150 δράμια χυλοπῆτες
Παρμεζάνα τριμμένη

● Σωτάρετε μὲ τὸ λάδι ἢ μὲ τὴ φυτίνη τὸν κιμά, τὸ κρεμμύδι καὶ τὸ σκόρδο. Προσθέτετε τὸ ἁλεύρι, ἀνακατεύετε τὸ μίγμα μερικὰ δευτερόλεπτα καὶ ρίχνετε τὸ κρασί, λίγο νερὸ καὶ τὶς τομάτες, ἀφοῦ τὶς κόψετε καὶ τὶς περάσετε ἀπὸ μηχανή. Ρίχνετε ἐπίσης τὸ φύλλο δάφνης, τὸ μαϊντανό, ἁλάτι καὶ πιπέρι. Σκεπάζετε τὴν κατσαρόλα καὶ ἀφίνετε τὸν κιμὰ μὲ τὴ σάλτσα νὰ σιγοβράσῃ ἐπὶ 45 περίπου λεπτά.

Βράζετε τὶς χυλοπῆτες σὲ ἁλατισμένο νερό. Τὶς στραγγίζετε καὶ τὶς σερβίρετε σὲ πιατέλα. Τὶς πασπαλίζετε μὲ ἀφθονη παρμεζάνα τριμμένη καὶ ρίχνετε ἐπάνω τὸν κιμὰ μὲ τὴ σάλτσα.

● Στὶς δυὸ αὐτὲς συνταγὲς παρελαύνουν τὰ πιὸ ἀντιπροσωπευτικὰ μοντέστικώτερα μοντέ τεινῶν ἐπιδείξεωνοϊκῶν μόδας. Τσκίτσα σᾶς δίνουτῆς χειμωνιάτικηςκαὶ τονίζουν μὲ κφασι τὴν ἀνατολίδρασι, ποὺ θὰ ἐπιὅπως φαίνεται, φέ

ΠΑΤΑΤΟΣΑΛΑΤΑ ΚΡΕΟΛ

3 ἕως 4 πατάτες
2 κουταλιὲς σούπας τριμμένο κρεμμύδι
1 κουταλιὰ σούπας ψιλοκομμένη πιπεριὰ
Λίγο σέλινο ψιλοκομμένο
1 βρασμένο καὶ ψιλοκομμένο αὐγὸ
5 κουταλιὲς σούπας λάδι
2 κουταλιὲς σούπας ξύδι
1 κουταλάκι τσαγιοῦ (κοφτὸ) ἁλάτι
Ἐλάχιστο πιπέρι

● Βράζετε τὶς πατάτες μὲ τὸ φλοιό, τὶς καθαρίζετε καὶ τὶς κόβετε σὲ μικροὺς κύβους, ἐνῶ εἶναι ἀκόμη ζεστές. Προσθέτετε τὰ ὑπόλοιπα ὑλικὰ καὶ ἀνακατεύετε ἐλαφρά.

Βάζετε τὴ σαλάτα στὸ ψυγεῖο νὰ κρυώσῃ καὶ τὴ σερβίρετε, ἐὰν θέλετε, γαρνιρισμένη μὲ λουκάνικα Φραγκφούρτης.

ΜΙΚΡΑ ΡΟΛΑ ΓΙΑ ΟΥΖΟ

2 φλυτζ. τσαγιοῦ κοσκινισμένο ἀλεύρι
3 κουταλ. τσαγ. (κοφτὰ) μπέϊκιν - πάουντερ
1 κουταλ. τσαγ. (κοφτὸ) ἁλάτι
½ φλυτζ. τσαγιοῦ Φυτίνη
2)3 φλυτζ. τσαγιοῦ γάλα
½ φλυτζ. τσαγιοῦ ψιλοκομμένο κρεμμύδι
Λίγο βούτυρο ἢ Φυτίνη
1)3 φλυτζ. τσαγιοῦ σουσάμι
Ἀσπράδι αὐγοῦ
Λίγο ἀκόμη σουσάμι

● Κοσκινίζετε μαζὶ τὸ ἀλεύρι, τὴ μπέϊκιν - πάουντερ καὶ τὸ ἁλάτι. Τρίβετε μέσα τὴ φυτίνη ἕως ὅτου τὸ μίγμα γίνῃ σὰν χονδρὸς τραχανάς. Ρίχνετε τὸ γάλα δλο μαζὶ καὶ ἀνακατεύετε τὸ μίγμα μόνο γιὰ νὰ ὑγρανθῇ τὸ ἀλεύρι.

Ζυμώνετε τὴ ζύμη ἐλαφρὰ μερικὰ δευτερόλεπτα καὶ τὴ ρίζετε σὲ δύο μέρη. Τὴν ἁνοιγετε σὲ δύο φύλλα ὀρθογώνια 50Χ30 ἑκατ. τὸ καθένα, ἁλείφετε τὴν ἐπιφάνειά τους μὲ βούτυρο ἢ φυτίνη καὶ πασπαλίζετε ἐπάνω τὸ κρεμμύδι καὶ σουσάμι. Τυλίγετε τὸ κάθε φύλλο σὲ σολὸ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὶς φαρδύτερη πλευρά καὶ βρέχετε τὴν ἄκρη γιὰ νὰ κολλήσῃ. Κόβετε κατόπιν σὲ φέτες πάχους 2½ ἑκατοστῶν, τὶς ὁποῖες βάζετε σὲ βουτυρωμένο ταψὶ. Τὶς πιέζετε ἐλαφρὰ γιὰ νὰ πλατυνθοῦν λίγο καὶ ἀλείφετε μὲ τὸ ἐπίφανειά μὲ ἀσπράδι αὐγοῦ. Πασπαλίζετε ἐπάνω λίγο σουσάμι.

Ψήνετε τὰ μικρὰ ρολὰ σὲ μέτριο φοῦρνο (450ο Φαρενάϊτ) 12 ἕως 15 λεπτά. Τὰ σερβίρετε ἀπαραιτήτως ζεστά.

ΡΥΖΙ Ω ΓΚΡΑΤΕΝ

2 φλυτζάνια τσαγιοῦ βρασμένο ρύζι
2 φλυτζάνια τσαγιοῦ λευκὴ σάλτσα μέτρια

11 ΚΡΙΣΤΙΑΝ - ΝΤΙ
μπορῇ κουμπωτὴ μπέρτα, τὴν περιέργεια καὶ ἐπ
κοίσεις.

● Σᾶς δίνουμε σ' αὐτὴ τὴ στήλη συνταγές, γιὰ μερικὲς πικάντικες καὶ ὀρεκτικὲς σάλτσες, ποὺ ταιριάζουν σὲ διαφόρων εἰδῶν φαγητά

ΛΕΥΚΗ ΣΑΛΤΣΑ

(Μέτρια)
2 κουταλιὲς σούπας (κοφτὲς) βούτυρο ἢ Φυτίνη
2 κουταλιὲς σούπας (κοφτὲς) ἁλεύρι
1 φλυτζ. τσαγιοῦ γάλα
¼ κουταλάκι (κοφτὸ) ἁλάτι
1)8 κουταλάκι (κοφτὸ) πιπέρι

● Λυώνετε τὸ βούτυρο ἢ τὴ φυτίνη καὶ ρίχνετε τὸ ἁλεύρι. Ὅταν τὸ μίγμα ἀρχίσῃ νὰ βράζῃ προσθέτετε τὸ γάλα, λίγο - λίγο, ἐνῶ ἀνακατεύετε συνεχῶς ἕως ὅτου πήξῃ. Προσθέτετε τὸ ἁλάτι καὶ τὸ πιπέρι. βάζετε τὴ σάλτσα ἐπάνω ἀπὸ νερὸ ποὺ βράζει (μπαὶν - μαρὶ) καὶ τὴ βράζετε ἐπὶ 10 περίπου λεπτά, ἐνῶ τὴν ἀνακατεύετε συχνά. Εἶναι κατάλληλη γιὰ παστίτσιο.

Λευκὴ σάλτσα (πηχτή):

Αὐξάνετε τὸ βούτυρο καὶ τὸ ἁλεύρι ἀπὸ 2 κουταλιὲς σὲ 3 ἕως 4. Εἶναι κατάλληλη γιὰ κροκέτες.

Λευκὴ σάλτσα (ἁραιή):

Ἐλαττώνετε τὸ βούτυρο καὶ τὸ ἁλεύρι ἀπὸ 2 κουταλιὲς σὲ 1.

Σάλτσα τυριοῦ:

Προσθέτετε στὴ λευκὴ σάλτσα ¾ φλυτζ. τσαγιοῦ τυρὶ τομμένο ὅταν πήξῃ.

Σάλτσα αὐγοῦ:

Προσθέτετε στὴ λευκὴ σάλτσα ὅταν πήξῃ 2 αὐγὰ βρασμένα καὶ ψιλοκομμένα.

ΣΑΛΤΣΑ ΤΟΜΑΤΑΣ

2½ φλυτζάνια τσαγιοῦ ψιλοκομμένες τομάτες
1 κρεμμύδι μικρό, ψιλοκομμένο
½ φύλλο δάφνης
2 γαρύφαλα
3 κουταλιὲς σούπας (κοφτὲς) Φυτίνη
2 κουταλιὲς σούπας (κοφτὲς) ἁλεύρι
Ἁλάτι καὶ πιπέρι
Λίγη ζάχαρη

ΠΙΚΑΝΤΙΚΕΣ ΣΑΛΤΣΕΣ

Μαϊντανὸς ψιλοκομμένος.

● Βράζετε μαζὶ τὶς τομάτες, τὸ κρεμμύδι, τὸ φύλλο δάφνης καὶ τὰ γαρύφαλα ἐπὶ 20 λεπτά. Περνᾶτε τὴ σάλτσα ἀπὸ τουρπητό. Πρέπει νὰ βγοῦν 2 φλυτζάνια τσαγιοῦ πολτός. (Ἐὰν χρειασθῇ τὸν συμπληρώνετε μὲ νερό).

Ζεσταίνετε τὴ φυτίνη καὶ προσθέτετε τὸ ἁλεύρι. Ἀνακατεύετε τὸ μίγμα καὶ ρίχνετε τὸν πολτὸ τῆς τομάτας. Βράζετε τὴ σάλτσα ἕως ὅτου πυκνωθῇ. Προσθέτετε ἁλάτι, πιπέρι, λίγη ζάχαρη καὶ ἐλάχιστο μαϊντανὸ ψιλοκομμένο.

ΣΑΛΤΣΑ «ΒΕΛΟΥΤΕ»

2 κουταλιὲς σούπας (κοφτὲς) βούτυρο ἢ Φυτίνη
2 κουταλιὲς σούπας (κοφτὲς) ἁλεύρι
1 φλυτζάνι τσαγιοῦ ζωμὸς κότας ἢ μοσχαριοῦ
Ἐλάχιστο ἁλάτι
Ἐλάχιστο πιπέρι ἄσπρο

● Λυώνετε τὸ βούτυρο καὶ ρίχνετε τὸ ἁλεύρι. Ἀνακατεύετε τὸ μίγμα καὶ προσθέτετε, λίγο - λίγο τὸ ζωμό. Βράζετε τὴ σάλτσα ἕως ὅτου πήξῃ, ἐνῶ τὴν ἀνακατεύετε διαρκῶς. Προσθέτετε τὸ ἁλάτι καὶ τὸ πιπέρι.

Ταιριάζει μὲ κρέας, ψάρι, κυνήγι, καὶ μὲ πουλερικό.

ΣΑΛΤΣΑ ΤΑΡΤΑΡ

1 φλυτζάνι τσαγιοῦ μαγιονέζα
1 κουταλιὰ (κοφτὴ) μαϊντανὸς ψιλοκομμένος
1 κουταλιὰ (κοφτὴ) ἀγγουράκι τουρσὶ ψιλοκομμένο
1 κουταλιὰ ἐλὲς πράσινες ψιλοκομμένες
Ἐλάχιστο κρεμμύδι ψιλοκομμένο
½ κουταλιὰ κάπαρη
1 κουταλιὰ ξύδι

● Ἑτοιμάζετε μαγιονέζα καὶ προσθέτετε τὰ ὑπόλοιπα ὑλικά. Ταιριάζει μὲ ψάρι.

ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΜΟΝΤΕΛΩΝ

ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

• Στις δυὸ αὐτὲς σελίδες παρελαύνουν τὰ χαρακτηριστικώτερα μοντέλα τῶν φετεινῶν ἐπιδείξεων γαλλικῶν οἴκων μόδας. Τὰ σύντομα σκίτσα σᾶς δίνουν μιὰ ἰδέα τῆς χειμωνιάτικης γραμμῆς καὶ τονίζουν μὲ κάποια ἔμφαση τὴν ἀνατολίτικη ἐπίδρασι, ποὺ θὰ ἐπικρατήση, ὅπως φαίνεται, φέτος.

ΑΓΚΥ ΡΟΥΦ: Ταγιὲρ χωρὶς ὰ μὲ διπλὸ λοξὸ κούμπωμα.

ΥΜΠΕΡ ΝΤΕ ΖΙΒΑΝΣΥ: ὸ μὲ λοξὸ κούμπωμα καὶ νη γαρνιτούρα.

ΙΚΟΣ ΦΑΤ: Ντὲ-πιὲς ἐπιμὲ λοξὸ κούμπωμα καὶ βαρεβέρ.

ΝΒΕΝ - ΚΑΣΤΙΛΟ: Πλούπέρτα ποὺ τυλίγεται σὰν

καπα ταυρομάχου. Τολμηρὴ φετεινὴ δημιουργία.

5 ΖΑΚ ΧΑ·Ι·Μ: Ἀέρινο ἀμπιγὲ φόρεμα πτυχωμένο σὲ λοξὴ κατεύθυνσι.

6 ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ: Φούστα-φουφούλα, μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὲς παραλλαγὲς τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ποὺ λανσάρει ἐφέτος ὁ Ντιόρ.

7 ΛΑΝΒΕΝ - ΚΑΣΤΙΛΟ: Τα-

γιὲρ φανταιζί. Φοριέται λο ἴσιο καπέλο.

8 ΟΥΜΠΕΡ ΝΤΕ Ζ Χαρακτηριστικὴ ἴσια πρός. θυμίζει πετραχήλ νο καπέλο.

9 ΠΙΕΡ ΜΠΑΛΜΑΙΝ: Ἴσιο στενὸ φόρεμα. Συμπλήρωμα κάπα.

10 ΖΑΚ ΧΑ·Ι·Μ: Παλτὸ ἀμπιγιὲ φαρδύ. Τὸ ἔμπρὸς σχηματίζει μιὰ πολὺ ὡραία, σουρωτὴ κάπα.

11 ΚΡΙΣΤΙΑΝ - ΝΤΙΟΡ: Τολμηρὴ κουμπωτὴ μπέρτα. Ἐκίνησε τὴν περιέργεια καὶ ἐπέαυρε ἐπικρίσεις.

12 ΝΙΝΑ ΡΙΤΣΙ: Κίνησις πρὸς τὰ πίσω. Τὸ δέσιμο ἐξέχει σὰν ἐλαφρὸ τουρνούρι.

13 ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ: Σκέτο φόρεμα. Σκοῦφος ποὺ κατεβαίνει χαμηλὰ ἀγκαλιάζοντας ὅλο τὸ κεφάλι.

14 ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ: Τουνὶκ σχιστὴ στὰ πλάγια, σκοῦφος μὲ ρώσικη ἐπίδρασι.

15 ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ: Καὶ πάλι ἀνατολίτικη ἐπίδρασι. Καζακα τρουβᾶ - κὰρ σὲ κινέζικη γραμμή. Καπελάκι ἀνάλογο.

16 ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ: Φόρεμα ἀμπιγιὲ μὲ φούστα - φουφούλα. Πολλὰ κοσμήματα, ἀνατολίτικο καπέλο.

17 ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ: Μοντέρνος σκοῦφος. Γιακὰς πλούσιος ἐνεβατὸς ποὺ ἄρεσε ἐξαιρετικά.

18 ΖΑΚ ΓΚΡΙΦ: Γραμμὴ ἀμφορέως. Βραδυνὸ πολυτελὲς φόρεμα.

19 ΖΑΚ ΓΚΡΙΦ: Φόρεμα ἀμπιγιὲ πολὺ στενό, μὲ φαρδεὶὰ τουνίκ. Καπέλο σὲ ρώσικο στύλ.

20 ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ: Μακρὺ στενὸ βραδυνὸ μὲ ἀνατολίτικη καζάκα. Πλούσιο κόσμημα μπρός.

21 ΖΑΚ ΧΑ·Ι·Μ: Σκέτο φόρεμα - τουνίκ. πρωτότυπη δημιουργία.

Η ΤΖΟΥΛΙΑ ΚΑΝΕΙ ΟΝΕΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ Ν. ΜΑΡΑΚΗ

13ον

—Εἶσαι ἕνας παλληάνθωπος! Τοῦ φώναξε κατάμουτρα. Ἐξακολουθεῖς παντα νὰ τὴν ἀγαπᾶς! Ἐμένα παντρεύτηκες, μὰ ὁ νοῦς σου εἶναι πάντα σ' αὐτὸ τὸ βρωμοθήλυκο! Μὰ νομίζεις πὼς μπορεῖς νὰ παίζης μαζί μου! Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὶς γυναῖκες ποὺ μπορεῖ νὰ κοροϊδέψη κανείς! Δὲν θέλω νὰ μοῦ ξαναμιλήσης πιὰ γι' αὐτήν!

Ὁ Πανταζῆς συγκρατήθηκε. Δὲν εἶπε τίποτα. Σηκώθηκε ἀπὸ τὸ τραπέζι ποὺ καθόταν καὶ κλείστηκε στὴν κάμαρά του. Τὴν ἄλλη μέρα ὅμως κάθησε κι' ἔγραψε ἕνα γράμμα στὸ Ἄργος. Ἤξερε τὴ διεύθυνσι τῆς θείας Ἀνέζως, ἀφοῦ ἦταν δυὸ χρόνια νοικάρης της ὅταν ὑπηρετοῦσε ἐκεῖ. Ἔγραψε καὶ ζητοῦσε πληροφορίες γιὰ τὴ Τζούλια. Ἡ ἀπάντησι δὲν ἄργησε νἄρθη. Ἡ θεία Ἀνέζω τοῦ ἔγραψε πὼς εἶχε νὰ δῆ τὴ Τζούλια ἀπὸ τότε, πρὶν τόσα χρόνια, ἀπὸ τότε ποὺ ἦταν ἀκόμη μαθήτρια. «Ἐμένα μὲ ξέχασε, παιδάκι μου. Ὅλους μᾶς ξέχασε ὕστερα ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ μακαρίτη τοῦ Καμπῆ. Φαντάζομαι ὅμως πὼς θὰ βρίσκεται στὴν Ἀθήνα. Ὅπως λογάριαζε ἐφέτος ἢ τοῦ χρόνου πρέπει νὰ τελειώση τὸ Πανεπιστήμιο...». Ἔβαλε τὸ γράμμα στὴν τσέπη του καὶ τὸ μεσημέρι ὅταν γύρισε σπίτι ξανάφερε μὲ τρόπο τὴν κουβέντα πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα.

— Ἡ Τζούλια δὲν εἶναι στὸ Ἄργος, εἶπε στὴν Καίτη.

Τὰ μάτια της στένεψαν κι' ἕνα χαντάκι σχηματίστηκε στὸ μέτωπό της.

— Ποῦ εἶναι; ρώτησε τάχα μὲ ἀπορία. Ἀφοῦ δὲν εἶναι στὸ Ἄργος τότε ποῦ εἶναι;

— Αὐτὸ φυσικὰ θὰ τὸ ξέρης σοῦ καλύτερα ἀπὸ μένα.

— Δὲν ξέρω! Ποῦ θὲς νὰ ξέρω ἐγὼ ποῦ βρίσκεται; Ὅταν ἔλαβε τὸ γράμμα τῆς θείας τῆς Ἀνέζως μοῦ εἶπε πὼς φεύγει γιὰ τὸ Ἄργος.

— Οὔτε γράμμα τῆς θείας τῆς Ἀνέζως ἔλαβε οὔτε πῆγε ποτὲ στὸ Ἄργος! Τὴν ἔκοψε αὐτός. Ἄφησε κατὰ μέρος τὶς ψεύτικες ἱστορίες καὶ πές μου τὴν ἀλήθεια... Τί συνέβη ἀκριβῶς μὲ τὴ Τζούλια; Θέλω νὰ μάθω!

Τινάχτηκε ὀρθὴ σὰ νὰ τὴ δάγκωσε φίδι.

— Πάλι τὰ ἴδια λοιπόν; στρίγγλισε. Ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ σοῦ πονᾶη τὸ δόντι σου γι' αὐτὴ τὴ βρώμα;

Ὁ Πανταζῆς δαγκώθηκε. Τὴν ἄρπαξε ἀπὸ τὰ μπράτσα καὶ τὴν τράντταξε. Τὰ μάτια του ἀστραψαν ἄγρια.

— Πές μου ποῦ βρίσκεται ἡ Τζούλια!

— Δὲ ξέρω! Ἄφησέ με ἀγριάνθρωπε! τσίριξε.

— Δὲ θὰ σ' ἀφήσω ἂν δὲ μοῦ πῆς! Μίλησε!

— Ἀφοῦ θέλεις λοιπὸν νὰ μάθης τὴν ἀλήθεια θὰ σοῦ τὴν πῶ!

Τὰ μάτια της γέμισαν ἀκοτάδι καὶ τὸ σαγόνι της ἔτρεμε.

— Ναί. Θέλω τὴν ἀλήθεια!

— Μάθε λοιπόν, πὼς ἡ Τζούλια σου ἔγινε μιὰ τοῦ δρόμου! ἔκανε μὲ κακία. Ἦταν ἀπὸ χρόνια τέτοια μὰ κρυβόταν! Λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο μας ἔφυγε μαζὶ μὲ κάποιον π' ἀγαποῦσε. Ἔτσι ἔλεγε τουλάχιστον. Ὕστερα ὅμως τὸν ἄφησε κι' αὐτὸν γιὰ κάποιον ἄλλον. Καὶ ἡ ἱστορία συνεχίζεται...Εἶσαι εὐχαριστημένος τώρα ποὺ ἔμαθες τὴν ἀλήθεια;

Τὰ χέρια ποὺ ἔσφιγγαν τὰ μπράτσα της ἔπεσαν. Ρίχτηκε σ' ἕνα κάθισμα, ἀποκαμωμένος. Ἡ Τζούλια μιὰ τοῦ δρόμου ; Πῶς ἦταν δυνατό, Θεέ μου ; Ἀνασήκωσε τὸ κεφάλι. Τὸ βλέμμα του γεμάτο ὑποψία καρφώθηκε στὸ πρόσωπό της.

— Μὰ γιατὶ δὲ μοῦ τὸ εἶπες αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἀρχή; ρώτησε. Γιατὶ θέλησες νὰ μὲ κάνης νὰ πιστέψω πὼς ταξίδεψε στὸ Ἄργος;

Ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους κι' ἀναστέναξε.

— Δὲ θέλησα νὰ σὲ πικράνω! τοῦ εἶπε. Ἔχω βλέπεις, τρυφερὴ καρδιά. Ἔπειτα, μὴν ξεχνᾶς πὼς μεγαλώσαμε μαζὶ στὸ ἴδιο σπίτι σὰν ἀδελφὲς κι' ἂς μὴν ἔχουμε τὸ ἴδιο αἷμα, Δὲν ἤθελα νὰ μάθης τὸ κατάντημά της.

Τὴν πίστεψε. Ὑποκρινότανε θαυμάσια. Λίγο ἀκόμα καὶ θὰ δάκρυζε. Ἦταν ἄξια νὰ κλάψη.

— Ἔπρεπε νὰ μοῦ τὸ πῆς, ὅταν βρισκόμαστε ἀκόμα στὴν Ἀθήνα. Ἴσως τότε μποροῦσα-με νὰ τὴ σώσουμε. Θὰ προσπαθούσαμε νὰ κάνουμε κάτι.

— Προσπάθησα ἐγώ. Μὰ δὲν κατάφερα τίποτα. Ἔχει μέσα στὸ αἷμα της τὴν ἁμαρτία. Δὲ μπορεῖ νὰ ζήση διαφορετικά. Τῆς ἀρέσουν οἱ ἄντρες καὶ δὲ λογαριάζει κανένα! Δὲν παίρνει ἀπὸ συμβουλές. Εἶναι μιὰ τοῦ δρόμου. Ἦταν γεννημένη γι' αὐτὴ τὴ δουλειά.

— Καμμιὰ κοπέλλα δὲ γενιέται γιὰ νὰ γίνη τοῦ δρόμου, εἶπε αὐτὸς καὶ ἡ φωνή του ἔτρεμε. Πρέπει κάποιος νὰ βρεθῆ ποὺ νὰ τὴ σπρώξη στὸν κατήφορο.

Τρόμαξε. Φοβήθηκε πὼς ἴσως ἤξερε πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἔλεγε. Γιὰ μιὰ στιγμὴ νόμισε πὼς ἔμαθε ὅτι αὐτὴ τὴν ἔστειλε στὸ σπίτι τῆς Μπέτυ. Ὅ,τι αὐτή, ἀπὸ τὴν ἀβάσταχτη ζήλεια της καὶ τὸ ἄσβυστο μῖσος ποὺ τὴν ἔκαιγαν, τὴν εἶχε σπρώξει μ' ἕναν ὕπουλο καὶ σατανικὸ τρόπο στὸ δρόμο τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἁμαρτίας.

— Τί θέλεις νὰ πῆς; τὸν ρώτησε.

— Τίποτα! ἔκανε ἐκεῖνος ἀδιάφορα.

Δὲν ἤθελε νὰ καπηγορήση μπροστά της τὸν ἑαυτό του. Δὲν ἤθελε νὰ τῆς φανερώση τὸ μεγάλο μυστικό του. Ἴσως αὐτὸς ἦταν ὁ πρῶτος ἄντρας ποὺ γνώρισε στὴ ζωή της ἡ Τζούλια. Δὲν τόλμησε νὰ πῆ πὼς ἂν ὑπῆχε κάποιος ἐνοχος γιὰ τὸ θλιβερὸ κατάντημά της ἦταν αὐτός. Αὐτὸς ποὺ τὴ χαρηκε ὅταν ἀκόμα ἦταν ἀγνὴ σὰν ἕνας ἄγγελος καὶ ὕστερα τόσο ἀσχημα τῆς φέρθηκε καὶ τὴν ἐγκατέλειψε. Ὁ νοῦς του δὲν πήγε ποτὲ στὴν ἀτιμη παγίδα. Δὲν μποροῦσε νὰ φανταστῆ πὼς ἀφορμὴ τῆς καταστροφῆς, ἦταν τούτη ἐδῶ ἡ γυναίκα ποὺ ἔστεκε μπροστά του. Δὲν εἶχε ἀκούσει ποτὲ γιὰ τὴν περίφημη σχολὴ μανεκέν τῆς μαντάμ Μπέτυ.

— Γιατὶ μελαγχολήσες ἔται ἀπότομα; τὸν ρώτησε.

Ἡ φωνή της εἶχε ἕναν τόνο κοροϊδευτικὸ τώρα. Εἶχε ἡσυχάσει γιατὶ κατάλαβε πὼς τίποτα δὲν γνώριζε, ἀπὸ ὅ,τι εἶχε φοβηθῆ, ὁ ἄντρας της. Ἐκεῖνος ἀπέφυγε νὰ τὴν κυττάξη. Ἦταν φορτωμένος τύψεις.

— Γιατὶ ἡ Τζούλια ἄξιζε μιὰ καλύτερη τύχη, ἀποκρίθηκε λυπημένος.

Σηκώθηκε. Πῆρε τὸ καπέλο του. Ἑτοιμάστηκε νὰ γυρίση στὴν Τράπεζα.

— Θαρθῆς τὸ βράδυ νὰ μὲ πάρης ἀπὸ τὸ πάστι; τὸν ρώτησε.

Ὄχι. Ἔχω πολὺ δουλειὰ αὐτὲς τὶς μέρες. Θὰ μείνω ὡς ἀργὰ στὸ γραφεῖο, τοῦ εἶπε. Ὅταν τελειώσης τὴ διασκέδασί σου πάρε ἕνα ταξὶ κι' ἔλα ἀπίτι.

Τοῦ ἔρριξε μιὰ κοροϊδευτικὴ ματιά. Τὸν ἄφησε νὰ φύγη κι ὅταν ἔμεινε μόνη ἄρχισε νὰ ντύνεται. Ἦταν προσκεκλημένη στὸ «γκάρντεν πάρτυ» τοῦ κυρίου ἐφόρου. Καὶ ἡ κυρία Καίτη Πανταζῆ, ἡ γυναίκα τοῦ διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης Πατρῶν ἔπρεπε νὰ εἶναι πολὺ κομψὴ ντυμένη καὶ περισσότερο ὅμορφη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ τοῦτο τ' ἀπόγευμα. Σ' αὐτὸ τὸ πάρτυ θὰ συναντοῦσε τὸν Μίμη Παρνίδη, τὸ καινούργιο ἀμόρε της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

Ἀπὸ τότε, ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Τραπέζης κ. Κανελλόπουλος ἔκανε τὴν ξαφνικὴ του ἐπίσκεψι στὸ ὑποκατάστημα τῶν Πατρῶν, εἶχαν περάσει ἀρκετοὶ μῆνες. Ὁ Πανταζῆς δὲν ξανασμίλησε πιὰ στὴ γυναίκα του γιὰ τὴ Τζούλια. Ὅμως ὑπέφερε μέσα του καὶ ποτὲ δὲν ἔφυγε ἀπ' τὸ νοῦ του τὸ ξανθὸ κορίτσι μὲ τὸ παιδιάστικο πρόσωπο καὶ τὰ γαλάζια ματια. Ἦταν πολὺ δυστυχισμένος. Ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ τὸν λυπᾶται κανείς. Ἡ Καίτη ἀπεναντίας ἦταν πολὺ εὐτυχισμένη. Εἶχε τώρα ἕναν ὅμορφο ἐραστὴ καὶ οἱ μέρες της κυλοῦσαν εὐχάριστα, ἰδίως τ' ἀπογεύματα, ποὺ τὸν συναντοῦσε κρυφὰ σ' ἕνα μοναχικὸ σπιτάκι κοντὰ στὰ Ψηλὰ Ἀλώνια. Τοῦτο τὸ μεσημέρι ὅμως, καθὼς εἶδε ἀνόρεχτο καὶ μελαγχολικὸ τὸν ἄντρα της — δὲ μποροῦσε φυσικὰ νὰ μαντέψη τὴν πραγματικὴ αἰτία — τὸ μικρὸ φιδάκι τῆς ζήλειας ξαναφούντωσε.

— Θυμήθηκες λοιπὸν πάλι τὴ Τζούλια σου; τὸν ρώτησε εἰρωνικά. Καιρὸ εἶχες νὰ τὸ θυμηθῆς τὸ πουλάκι μου.

Ὁ Πανταζῆς δὲν ἀποκρίθηκε στὸ πείραγμα. Προτίμησε νὰ μὴ μιλήση. Ἤθελε νὰ ἀποφύγη νὰ κάνη κουβέντα γιὰ τὴν ἐπίσκεψι τοῦ Κανελλόπουλου. Λογάριαζε νὰ βρῆ μιὰ πιὸ κατάλληλη εὐκαιρία. Ἐκείνη ὅμως ἐπέμενε.

— Γιατὶ δὲν ἀπαντᾶς; τὸν ρώτησε. Τὰ νέα φυσικὰ δὲν θὰ εἶναι καὶ τόσο εὐχάριστα. Θὰ φαίνεται καὶ σὲ ἔξασε. Τὸ ὀλλαξε πάλι κάποιον ἐραστὴ νομά σου θὰ βρίσκεται πολὺ ρήσου. Θάρθη καὶ ἡ σειρά σου.

Τὰ λόγια της ἦταν σκέτο δηλητήριο.. Ἀλλὰ δὲν εἶχε διάθεσι γιὰ φασαρίες. Ἦταν τόσο δυνατὸ τὸ χτύπημα ποὺ εἶχε δεχτῆ τὸ πρωί!

— Δὲν εἶναι αὐτὸ ποὺ φαντάζεσαι, τῆς εἶπε.

— Χμ! Εἶμαι ἀσκετὰ ἔξυπνη καὶ δὲν τὰ καταφέρνεις νὰ μὲ ξεγελάσης. Γιατὶ δὲν εἶσαι εἰλικρινής;

Ὁ Πανταζῆς ἀναστέναξε.

— Κάθησε νὰ σοῦ μιλήσω, Καίτη, τὴν παρακάλεσε.

Ἐκείνη τὸν κύτταξε μὲ ἀποστροφία. Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ἔδειχνε μιὰ βαθειὰ θλῖψι. Αὐτὴ νὰ θυμώση μὲ τὰ πικρὰ λόγια ποὺ τοῦ πέταξε καταμιᾶς, ἔγινε πιὸ μαλακός...

— Εἶναι τίποτα ἄλλο πιὸ σοβαρό; ἔκανε παραξενεμένη.

—Ναί, Καίτη. Ἀπὸ σήμερα πιὰ δὲν εἶμαι ὑπάλληλος τῆς Τραπέζης!

— Δὲν εἶσαι ὑπάλληλος τῆς Τραπέζης;

Τὰ μάτια της στρογγυλέψανε. Φυσικὰ δὲν θ' ἄκουσε καλά. Δὲ μποροῦσε νὰ καταλάβη. Ἔβρεξε μὲ τὴ γλώσσα της τὰ χείλη της.

— Δὲν καταλαβαίνω. Τί θέλεις νὰ πῆς;

— Μ' ἐπάμανε, Καίτη.

— Σὲ πάμανε;

— Ναί. Δηλαδὴ ἔγινε κάτι χειρότερο. Μὲ ὑποχρέωσανε νὰ ὑπογράψω μιὰ παραίτησι;

— Καὶ σύ; Κατέβασε τὸ κεφάλι.

—Παραιτήθηκα. Δὲ μποροῦσα νὰ κάνω διαφορετικά.

Ἦταν κάτι ποὺ δὲν, ὑπάρχε μενε. Ἔνοιωσε σὰν νὰ ἀναποδογύριζαν ὅλα μέσα σὲ μιὰ στιγμή. Εἶχε τὴν αἴσθησι πὼς ἐγκρεμίζονταν οἱ τοῖχοι καὶ πὼς ἡ κάμαρα σκοπιπατέβαζε σὰν ἕνα καράβι ἀφ' φουρτσιασμένη θάλασσα. Τὸν πάψανε! Δηλαδή, Θεέ μου, διεβυντού; δὲν αὐτὴ ἡ κυρία τιὰ στὴν πεθα θὰ τὴν χαιρεῖτον ὡς κάπω τὸ ρίπατο βγάζοντας ἐκεῖνες τὶς Τραπέζα καὶ καπέλο ὅλοι μὲ τὸν τρόπο νὰ πάρε-δῶσε μὲ τὴν ἀφεντιά σου. τὴν παρακολούσαν οἱ ὑπόβεσις τους της γιὰ τὶς ὑποθέσεις τους Ἦταν πραγματικὰ σκέψι πὼς Καὶ μονάχα στὴ σκέψι τοῦ δὲν θὰ τὴν πρόσφερνε ἕνα πιὸ θὰ ἔχανε αὐτὸν τὸν ἔνοιωθε τόσο τῆς ἄρεσε, τὸ συνήθης; Πῶς λογικὰ τῆς ἔτσιμα νὰ σαλέψη.

— Μὰ πῶς; Τί σημαίνει; ρώτησε σὲ πάψανε; Ἐκεῖνος σιμένη φωνή.

— Ἡσύχασε, θὰ σοῦ ἐξηγήσω. Μὴ νευριάζεις! Ἄν μὴ νευριάζω σέ ὁ Πανταζῆς, ἐσύ! Μοῦ λέει κιόλας νὰ σωπάσω. Ἄν εἶναι ποτὲ δυνατόν.

Τότε ἐκεῖνος τῆς ἐξήγησε λίγα λόγια τὸ πῶς ἔγινε. Ἀπὸ πράγματα. Τὰ ἔξηγησε μὲ λιγόλογα τίποτα, κατέληξε λιγόλογα τῆς ἔκρυψε τίποτα. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἕως τὸ τέλος. Τῆς ἐξήγησε μὲ ἀκρίβεια τὰ καθέκαστα.

— Λογάριαζα νὰ σοῦ τὰ πῶ πὼς σὲ μερικοὺς μῆνες θὰ φύγω γιὰ τὴν Ἀθήνα, ὅπου ἐργαζότανε ἕνα πάφερνα νὰ ταχτοποιήσω τὰ πένοντί σου. Θὰ ξαναβρῆς τὴ θέσι τους τὰ χρήματα ποὺ ἔκλεψε σιμοποίησα γιὰ τὴν κατάχρησι.

ἀνάποδα. Τώρα δὲν γίνεται τίποτα πιά. Εἶμαι χαμένος ἄνθρωπος.

Ὅσην ὥρα τῆς μιλοῦσε, τὸ πρόσωπό της συννέφιαζε. Εἶχε ζαρώσει τὰ φρύδια καὶ τὸν ἄκουγε παιζόντας νευρικὰ ἀνάμεσα στὰ χέρια της τὸ μαντήλι ποὺ κρατοῦσε. Ὕστερα ἀπότομα ξέσπασε.

— Εἶσαι ἕνας ἄτιμος! τοῦ φώναξε. Ἄχ, πῶς ξεγελάστηκα καὶ σὲ παντρεύτηκα. Ἔπρεπε νὰ τὸ καταλάβω πὼς τὰ λεφτά μου ἦταν ποὺ σ' ἐνδιέφεραν ἀφοῦ τὴν ἄλλη ἀγαποῦσες! Μιὰ τέτοια, ἕνα βρωμοθήλυκο γιὰ κι' αὐτὴ σοῦ ταίριαζε. Φέρηκες σὰν ἕνας κοινὸς ἀπατεώνας!

Ἔπεσε σ' ἕνα κάθισμα καὶ ἀναλύθηκε σὲ λυγμούς.

— Ἄχ, Θεέ μου! Ἔλεγε ἀνάμεσα στὰ ἀναφυλλητά της. Πόσο ἄτιμα μοῦ φέρθηκες. Πόσο παλιάνθρωπος στάθηκες! Καὶ τώρα μὲ τί μοῦτρα θὰ βγῆς ν' ἀντικρύσης τὸν κόσμο; Αὔριο ὁλόκληρη ἡ Πάτρα θὰ μάθη καὶ θὰ συζητάη τὶς πομπές σου! Μὲ ρεζίλεψες! Ἐγώ; Τί σοῦ ἔφταιγα ἐγὼ ἡ δυστυχισμένη;

Ἐκεῖνος χλώμιασε καὶ δαγκώθηκε. Δὲ δοκίμασε νὰ δικαιολογηθῆ. Ἦταν μάταιος κόπος. Τὸ ἤξερε πὼς δὲν θὰ τὸν συγχωροῦσε ποτέ. Τὴν, ἄφησε νὰ κλάψη καὶ ὅταν πίστεψε πὼς κάπως ἠρέμησε σηκώθηκε καὶ πῆγε κοντά της.

— Ἄκουσε, Καίτη, τῆς εἶπε μὲ ἀδύνατη φωνή.

Ἀνασήκωσε τὸ κεφάλι. Τὰ κλαμένα μάτια της καρφώθηκαν ἀπάνω του.

— Ἀναγνωρίζω πὼς ἔφταιξα, συνέχισε, Ἔχεις δίκηο ὅ,τι καὶ νὰ μοῦ πῆς. Φυσικὰ δὲ μποροῦμε νὰ μείνουμε πιὰ ἐδῶ. Θέλεις νὰ ξαναγυρίσουμε στὴν Ἀθήνα; Ἐκεῖ θὰ δοκιμάσω νὰ ξαναφτιάξουμε τὴ ζωή μας. Ἐλπίζω πὼς θὰ τὰ καταφέρω.

Τὸν κύτταξε σὰ χαμένη. Τὰ μάτια της ἀνοιγόκλεισαν διαστικά. Τὸ θεωροῦσε λοιπὸν τόσο ἁπλό, τὸ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Πάτρα; Καὶ τὴ ρωτοῦσε ἂν ἐκείνη ἤθελε νὰ φύγη ἀπὸ τοῦτη τὴν πόλι; Ὁ Παρνίδης ἐδῶ βρισκότανε καὶ ἐδῶ εἶχε τὶς δουλειές του. Ὄχι, Γιὰ κανένα λόγο δὲ μποροῦσε νὰ ἀφήση ἕναν τέτοιο τρυφερὸ ἐραστή. Καὶ γιατὶ νὰ μὴ τὸν παντρευότανε κιόλας; Μήπως δὲν τῆς εἶχε ζητήσει τόσες φορὲς νὰ χωρίση τὸν ἄντρα της γιὰ νὰ παντρευτοῦν; Ἦταν ἀρκετὰ πλούσια ἀκόμη καὶ ὁ Παρνίδης δὲν ἦταν καθόλου φτωχός. Πόσο ἠλίθια ἀλήθεια φέρθηκε! Φοβόταν νὰ χωρίση γιατὶ φοβόταν τὸ σκάνδαλο. Καὶ νὰ ποὺ τώρα ξέσπαισε ἕνα πιὸ φοβερὸ σκάνδαλο. Γυναίκα ἐνὸς καταχραστοῦ διευθυντοῦ Τραπέζης ποὺ ἀπολύεται μ' ἕνα τόσο ἐξευτελιστικὸ τρόπο. Τί πέσιμο, Θεέ μου! Τί κατάντημα. «Πρέπει νὰ συναντήσω τὸ δίχως ἄλλο ἀμέσως τὸν Παρνίδη!» σκέφτηκε, «Πρέπει νὰ τὸν συναντήσω!»

— Λοιπόν, τί λές, Καίτη ; τὴ ρώτησε ὁ Πανταζῆς.

— Τί θέλεις; ἔκανε ἀπότομα.

— Δέχεσαι νὰ ξαναγυρίσουμε μαζὶ στὴν Ἀθήνα;

— Νὰ φύγης μοναχὸς σου! τοῦ εἶπε κοφτά. Δὲ θέλω πιὰ νὰ μὲ λένε γυναίκα σαυ. Νὰ χωρίσουμε. Ναί! Ναί! Νὰ χωρίσουμε...

Σηκώθηκε καὶ πῆγε στὴν κάμαρά της, Ἀπὸ τὴ μισάνοιχτη πόρτα τὴν εἶδε νὰ ντύνεται διαστικά. Τὴν κύτταζε σὰ χαμένος.

— Φεύγεις; τὴ ρώτησε.

— Θὰ πάω σ' ἕνα δικηγόρο! τοῦ φώναξε. Αὐτὸς θὰ μὲ συμβουλέψη τί πρέπει νὰ κάνω.

Ποὶν πάη ὅμως στὸ δικηγόρο ἡ Καίτη ἀνηφόρησε κατὰ τὰ Ψηλὰ Ἀλώνια. Κουβέντιασε μὲ τὸν Παρνίδη καὶ πῆραν μαζὶ τὴν ἀπόφασι.

—Ἐν τάξει! τὶς εἶπε, Διῶξε τὸν Πανταζῆ. Ἐμεῖς οἱ δυὸ θὰ γίνουμε ἕνα καλὸ ζευγάρι. Μὲ τὸ μερτικὸ ποὺ ἔχεις θὰ ἐπεκτείνω τὶς δουλειές μου καὶ θὰ ζήσουμε ζωὴ χαρισάμενη.

Ὕστερα κάνανε μαζὶ μιὰ ἐπίσκεψι σὲ κάποιον πρώην δικαστικὸ ποὺ εἶχε τώρα δικηγορικὸ γραφεῖο. Ἐκεῖνος ἄκουσε τὴν ὑπόθεσι καὶ ἔδωσε τὴ συμβουλή του. Τὸ ἴδιο βράδυ ὁ Πανταζῆς ὑπόγραψε ἕνα χαρτὶ ποὺ τοῦ πῆγε ἡ Καίτη. Συμφωνοῦσε στὴ διάλυσι τοῦ γάμου καὶ παραδεχότανε τὴν δική του ὑπαιτιότητα.

— Καὶ τὰ λεφτά μου; Πῶς θὰ ἐξασφαλίσω τὰ λεφτά τοῦ ξώδεψες ἀπὸ τὴν προίκα μου; τὸν ρώτησε.

Θὰ στὰ ἐπιστρέψω, ὑποσχέθηκε,

— Πότε; Ἀργότερα. Ἐλπίζω πὼς κάτι θὰ κάνω στὴν Ἀθήνα.

— Δὲν μοῦ χρειάζονται ὑποσχέσεις! τὸν ἔκοψε ἀπότομα. Θέλω μιὰ ἐξασφάλισι.

Καὶ καθὼς τὴν εἶχε συμβουλέψει ὁ δικηγόρος ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη της τρία γραμμάτια.

— Ὑπόγραψε αὐτά! τοῦ εἶπε καὶ τὰ πέταξε ἀπάνω στὸ τραπέζι. Βλέπεις ὅτι σοῦ φέρνομαι πολὺ εὐγενικά. Ἂν ἤταν ἄλλη θὰ μποροῦσε νὰ καταφύγη καὶ στὴν ἀστυνομία.

Ὁ Πανταζῆς δὲ μίλησε. Εἶχε γίνει σωστὸ ἐρείπιο. Ὁ ἕνας ἐξευτελισμὸς πίσω ἀπ' τὸν ἄλλο. Ἦταν ἔτοιμος νὰ παραδεχτῆ ὅλα. Στάθηκε ἄτυχος. Ἔχασε. Ἔπρεπε νὰ πληρώση. Ἔβγαλε τὸ στυλό του καὶ ὑπέγραψε τὰ γραμμάτια. Ἡ Καίτη μ' ἕνα χαμόγελο θριάμβου στὸ πρόσωπο, πῆρε τὰ χαρτιά, τὰ δίπλωσε καὶ τὰ ἔριξε πάλι στὴν τσάντα της.

— Τώρα μπορεῖς νὰ ξαναγυρίσης μόνος στὴν Ἀθήνα, τοῦ εἶπε καὶ ἡ φωνή της πῆρε ἕνα τόνο κοροϊδευτικό. Ἔτσι θὰ βρίσκεσαι κοντύτερα στὴ Τζούλια σου! Τὸ ὠτομοτρὶς φεύγει σὲ δυὸ ὧρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

Τὰ χρήματά του ἦταν μετρημένα. Νοίκιασε ἕνα δωμάτιο σὲ κάποιο φτηνὸ ξενοδοχεῖο κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα ἄρχισε νὰ ψάχνη γιὰ δουλειά. Ἔπρεπε νὰ βρῆ μιὰ θέσι σύντομα ἂν δὲν ἤθελε νὰ πεινάση. Μὰ τὰ πράγματα δὲν ἦταν τόσο εὔκολα. Χτύπησε πολλὲς πόρτες καὶ ἐπισκέφθηκε πολλοὺς γνωστούς του. Τίποτα δὲν ἔκανε. Ἡ οἰκονομικὴ κρίσι ποὺ εἶχε ξεσπάσει κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ στὴν Ἀθήνα κατέστρεψε πολλὲς ἐπιχειρήσεις. Πολλὰ ἐμπορικὰ γραφεῖα καὶ μαγαζιὰ ἔκλεισαν καὶ κατέβασαν τὰ ρολά τους. Οἱ ἄνεργοι πλήθαιναν ἀπὸ μέρα σὲ μέρα, Πῆρε πολλὲς ὑποσχέσεις. Οἱ γνωστοί του τοῦ ἔδιναν κάποιαν ἐλπίδα στὴν ἀρχή. Σιγὰ σιγὰ ὅμως κατάλαβε πὼς οἱ συχνὲς ἐπισκέψεις του ἄρχισαν νὰ τὸν ἐνοχλοῦν. Ἦταν σὲ πολὺ δύσκολη θέσι. Μέσα σὲ δυὸ ἑβδομάδες ἐξάντλησε καὶ τὴν τελευταία δραχμή του. Σταμάτησε νὰ πληρώνη τὸ ξενοδοχεῖο. Ἄρχισε νὰ τρώη μὲ πίστωσι σ' ἕνα ἐστιατόριο τῆς Πλάκας, ὅπου ἐργαζότανε ἕνα γνωστό του γκαρσόνι. Ὅμως αὐτὸ ἦταν ὁλοφάνερο, δὲ μποροῦσε νὰ κρατήση γιὰ πολύ, Ὁ ξενοδόχος τὸν στραβοκύτταζε καὶ κατέβαζε τὰ μοῦτρα ὅταν τὸν ἔβλεπε.

— Τί θὰ γίνη λοιπόν, κ. Πάνο; Ἀκόμα νὰ δρῆς δουλειά;

— Ἀκόμα! ἀπαντοῦσε αὐτὸς καὶ ἀναστέναζε. Κάνε λίγη ὑπομονή. Ἐλπίζω πὼς αὐτὲς τὶς μέρες κάτι θὰ γίνη.

— Κι' ἐγώ, ὅπως καταλαβαίνεις δὲν εἶμαι κανένας πλούσιος! παραπονιότανε ὁ ξενοδόχος. Μ' ἔχουνε πνίξει οἱ ἐφορίες καὶ τὰ χρέη!

Τὶς ἴδιες κουβέντες ἄκουγε κάθε τόσο κι' ἀπὸ τὸ γκαρσόνι.

—Λυπᾶμαι πολύ, κύριε Πάνο. Μὰ ὅπως ξέρεις, δὲν ἔχω ἄλλο ἔσοδο ἀπὸ τὸ μεροκάματο. Τὸ μαγαζὶ δὲν κάνει κρέντιτο, Μοῦ κρατᾶνε λοιπὸν κάθε βράδυ τὴν πίστωσι ποὺ σοῦ κάνω καὶ πέφτω ἔξω στὰ ἔξοδα τοῦ σπιτιοῦ. Ἔχω, βλέπεις, ἑκτὸς ἀπὸ τὴ γυναίκα καὶ τρία κουτσούβελα νὰ χορτάσω.

Τὰ πράγματα εἶχαν φτάσει στὸ ἀπροχώρητο. Ἔκανε μερικὲς ἐπισκέψεις ἀκόμα σὲ γνωστά του γραφεῖα καὶ ἀπελπίστηκε. Τώρα ἄρχισε νὰ σκέπτεται πὼς μιὰ λύσι μονάχα ὑπῆρχε. Ὁ θάνατος. Ναί, χίλιες φορὲς καλύτερα νὰ πεθάνη παρὰ νὰ ἐξαθλιωθῆ ἐντελῶς, νὰ γίνη κουρέλι, νὰ ἐξευτελιστῆ στοὺς παληοὺς φίλους του ζητιανεύοντας ἕνα πιάτο φαΐ. Πιὸ ἀξιοπρεπὲς θὰ ἤταν νὰ αὐτοκτονήση. Τί τοῦ χρειαζότανε μιὰ τέτοια ζωή; Ἀπὸ μέσα σὲ μέρα πήγαινε στὸ χειρότερο,..

Ἕνα κυριακάτικο μεσημέρι, ὅμως, κάτι ἔγινε κι' ὁ Πάνος Πανταζῆς δὲν αὐτοκτόνησε. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὕστερα ἀπὸ τόσο καιρὸ τοῦ χαμογελοῦσε καὶ χάζευε ἔξω ἀπὸ τὴ βιτρίνα ἑνὸς μεγάλου ἐστιατορίου τῆς Ὁμόνοιας, ὅπου φιλοξενοῦσαν λογῆς λογῆς πιάτα καὶ πιατέλες μὲ ὀρεχτικὰ φαγητά. Τὰ κύτταζε λαίμαργα κι' ἔνοιωθε κάποιο πόνο στὸ στομάχι. Εἶχε δυὸ μέρες ποὺ ἤταν νηστικός. Ἂν εἶχε χρήματα θὰ ἤταν πολὺ εὐτυχισμένος τούτη τὴν ὥρα. Θὰ μποροῦσε νὰ σπρώξη τὴ μεγάλη κρυστάλλινη πόρτα τοῦ ἐστιατορίου, νὰ μπῆ μέσα, νὰ στρογγυλοκαθήση σ' ἕνα τραπέζι, καὶ νὰ παραγγείλη ἕνα πλούσιο γεύμα. Μὰ δὲν εἶχε πεντάρα στὴν τσέπη του. Καὶ τότε ἀκριβῶς ἄκουσε κάποιον νὰ λέη τ' ὄνομά του.

— Γειά σου, Πάνο!

Ἔνοιωσε ἕνα χέρι νὰ περνάη κάτω ἀπὸ πράτσο του καὶ γύρισε ξαφνιασμένος. Ἕνας κοντόχοντρος ἄνθρωπος μὲ ξυρισμένο πρόσωπο καὶ κτυπητὸ κόκκινο παπιγιὸν στεκότανε

Πιτυρίδα!
Ὁ ἐχθρὸς τῶν μαλλιῶν σας!
Ὁ προάγγελος τῆς τριχοπτώσεως!
Θὰ ἀπαλλαγῆτε μὲ τὴν τακτικὴ χρῆσι τοῦ COMOSAN. Τὸ "Κομοζάν,, τελευταῖο προϊὸν τοῦ TÊTE-NOIRE περιέχει THIOHORN συστατικὸν ποὺ βοηθεῖ τὴν τριχοφυΐα καὶ δυναμώνει τὶς ρίζες. Μὲ τὸ COMOSAN θὰ ἔχετε πάντα ὑγιῆ καὶ γερὰ μαλλιά, χωρὶς πιτυρίδα.

τὸ COMOSAN

δίπλα του καὶ χαμογελοῦσε ἀνοιχτόκαρδα.

— Ὁ Δημήτρης! ἔκανε ξαφνιασμένος ὁ Πανταζῆς.

— Ναί! Ναί, ὁλάκερος ὁ Δημήτρης Σπανός, ποὺ δὲν λέγεται πιὰ Δημήτρης, ἀλλὰ Τζίμ! τοῦ εἶπε ἐκεῖνος. Δὲ μὲ ἀγκαλιάζεις, λοιπὸν νὰ μὲ φιλήσῃς; Ἢ ἔξέχασες τοὺς παληούς σου φίλους;

— Μὰ πῶς; ἀπόρησε ὁ Πάνος. Πῶς βρέθηκες στὴν Ἀθήνα;

— Εἶναι τώρα ἕνας χρόνος ποὺ βρίσκουμαι ἐδῶ! Τί τὰ θέλεις, χρυσέ μου. Ἡ Ἀμερικὴ εἶναι Ἀμερική, ἀλλὰ τίποτα δὲν συγκρίνεται μὲ τούτη τὴ μικρὴ καὶ φτωχὴ γωνιὰ τῆς γῆς, τὴν Ἑλλαδοῦλα μας... Μὰ γιατί στέκεις σὰ χαζός; Ἔλα μέσα, λοιπόν, νὰ τσιμπήσουμε κάτι καὶ νὰ κουβεντιάσουμε.

Τὸν παρέσυρε καὶ κάθησαν σ' ἕνα τραπέζι. Ὅσο νὰ φέρῃ τὰ φαγητὰ ποὺ παρήγγειλαν τὸ γκαρσόνι, ὁ Σπανός τοῦ διηγήθηκε τὴ ζωή του στὴν Ἀμερική, ὅπου ἔλειπε δέκα χρόνια. Στὴν ἀρχὴ δούλεψε σκληρὰ μὰ ὕστερα τὰ κατάφερε θαυμάσια. Ἤρθαν οἱ καλὲς μέρες καὶ γέμισε δολλάρια. Τώρα γύρισε στὴν Ἑλλάδα καὶ διευθύνει τὸ περίφημο νυχτερινὸ κέντρο διασκεδάσεως «Μασκώτ».

— Ἡ «Μασκὼτ» εἶναι δική σου; ρώτησε ἐκπληκτος ὁ Πανταζῆς.

— Φυσικὰ δική μου. Καὶ νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια, δὲν πάνε ἄσκημα οἱ δουλειές.

Τὸ γκαρσόνι τους σερβίρισε. Ἄρχισαν νὰ τρῶνε καὶ ὁ Πανταζῆς πολὺ σύντομα ἐνοιωσε καλύτερα τὸν ἑαυτό του.

— Καὶ τώρα πές μου τὰ δικά σου! τοῦ εἶπε ὁ Σπανός.

Τοῦ εἶπε τὰ καθέκαστα καὶ τοῦ ἐξομολογήθηκε τὴ δύσκολη θέσι του.

— Καὶ δὲν βρίσκεις δουλειὰ λοιπόν; τὸν ρώτησε.

— Δυστυχῶς! ἀναστέναξε. Χτύπησα πολλὲς πόρτες. Μὰ τίποτα δὲν ἔγινε.

Ὁ φίλος του τὸν στραβοκύτταξε.

— Εἶσαι ἠλίθιος! τοῦ εἶπε.

— Γιατί; ἔκανε πειραγμένος ἐκεῖνος.

— Γιατί; Γιατὶ ἁπλούστατα ἔχεις μιὰ ὁλάκερη περιουσία καὶ τὴν ἀφίνεις ἀνεκμετάλλευτη.

— Περιουσία; ρώτησε καὶ χαμογέλασε πικρά. Ἐγὼ περιουσία;

— Ναί. Τὸ λαρύγκι σου! Ξέχασες λοιπὸν τὸ Ὠδεῖο καὶ τοὺς ἐπαίνους τοῦ Μπουστιντοῦ; Ἤσουν ἕνα ἀπὸ τὰ λίγα φωνητικὰ ταλέντα τοῦ τόπου καὶ πῆγες νὰ γίνῃς ὑπάλληλος στὴν Τράπεζα! Θάφτηκες, ἀγαπητέ μου!

Κάτι φτεροκόκησε χαρούμενα μέσα του. Μιὰ ἀχτίδα ἡλίου τρύπωσε στὴν κουρασμένη του καρδιά. Ναί, βέβαια, κάποτε τραγουδοῦσε περίφημα καὶ ὅλοι μιλοῦσαν μὲ θαυμασμὸ γιὰ τὴ φωνή του. ποὺ εἶχε μιὰ ἀνυπέρβλητη γλύκα. Μὰ ἀπὸ τότε εἶχαν περάσει τόσα χρόνια.

— Σὲ προσλαμβάνω στὴ «Μασκώτ»! τοῦ εἶπε ὁ Σπανός. Ἔχω μιὰ περίφημη ὀρχήστρα καὶ μοῦ χρειάζεται ἕνας καινούργιος ντιζέρ. Τί λές;

— Μὰ πῶς εἶναι δυνατό; ἔκανε στενοχωρημένος ὁ Πανταζῆς.

— Τί θὰ πῇ αὐτό; Γιατὶ δὲν εἶναι δυνατό;

— Δηλαδή, ἐγὼ τώρα γέρασα! εἶπε.

— Θὰ σὲ ξαναπῶ ἠλίθιο! γκρίνιαξε ὁ φίλος του. Δὲν ἔφτασες ἀκόμα στὰ σαράντα καὶ λὲς πὼς γέρασες; Στέκεις περίφημα. Ἄλλωστε πάντα ἤσουνα γόης!

Γέλασε. Γέλασαν καὶ οἱ δυό. Γέμισαν τὰ ποτήρια τους καὶ τ' ἄδειασαν μονορούφι.

— Λοιπόν, τί λές;

— Ἄφησέ με νὰ τὸ σκεφτῶ!

— Δὲν χρειάζεται νὰ σκεφτῇς τίποτα! Θὰ σοῦ προετοιμάσω ἐγὼ μιὰ ἐμφάνισι ποὺ θὰ κάνῃ μπάμ! Θὰ χαλάσῃ ἡ Ἀθήνα. Τί κάνεις ἔτσι; Γιατὶ ζάρωσες τὰ μοῦτρα σου σὰ νὰ σὲ δείρανε; Κάνε αὐτὸ ποὺ σοῦ λέω καὶ βλαστήμα με. Τί; Δὲν σ' ἀρέσει δηλαδή; Εἶναι καλύτερα νὰ γυρνᾶς ἄνεργος καὶ νὰ παρακαλῇς τὸν ξενοδόχο καὶ τὰ γκαρσόνια νὰ σὲ λυπηθοῦνε ἐνῶ μπορεῖς νὰ κερδίσῃς καὶ δόξα καὶ λεφτά;

Μιλοῦσε μ' ἐνθουσιασμὸ καὶ χειρονομοῦσε. Τὸ πλατὺ πρόσωπό του καί τὰ μάτια του ἀστραφταν ἀπὸ αἰσιοδοξία. Ὁ Πανταζῆς καταλάβαινε πὼς δὲν θὰ μποροῦσε ν' ἀρνηθῇ γιὰ πολύ. Ἄδειασε ἕνα ποτήρι κρασὶ ἀκόμα, Ναί, δὲν εἶχε ἄδικο τοῦτος ὁ παληὸς φίλος ποὺ ἡ τύχη ἔφερε μπροστά του αὐτὸ τὸ κυριακάτικο μεσημέρι.

— Μὰ δὲ σοῦ φαίνεται πὼς θὰ γελοιοποιηθῶ; ρώτησε.

— Δηλαδή;

— Νά, πῶς νὰ στὸ πῶ; Ἀπὸ διευθυντὴς Τραπέζης νὰ γίνω ντιζέρ;

—Ἡ δουλειὰ δὲν εἶναι ντροπή! Τὸν ἔκοψε ὁ Σπανός. Μὴ λὲς κουταμάρες. Ἂς εἶχα ἐγὼ τὴ φωνὴ σου καὶ τὰ κουβεντιάζαμε! Ἡ φωνὴ εἶναι χάρισμα τοῦ Θεοῦ! Θὰ σοῦ βρῶ ἐγὼ ἕνα χτυπητὸ ψευδώνυμο ποὺ θὰ χαλάσῃ κόσμο. Γιατὶ σοῦ χρειάζεται ἕνα καλλιτεχνικὸ ὄνομα γιὰ νὰ κάνῃ περισσότερη ἐντύπωσι ἡ ἐμφάνισί σου. Ἄφησε τὴ δουλειὰ ἀπάνω μου... Λοιπόν, λέγε.

Ὁ Πανταζῆς ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους.

— Δὲ μπορῶ νὰ κάνω διαφορετικά, εἶπε. Δέχουμαι!

— Μπράβο! Τώρα μίλησες σωστά.

Ὕστερα ἀπὸ λίγο βγῆκαν ἀπὸ τὸ ἐστιατόριο. Πῆραν ἕνα ταξὶ καὶ πῆγαν κατ' εὐθεῖαν στὴ «Μασκώτ».

— Θ' ἀρχίσῃς ἀπὸ σήμερα πρόβες, τοῦ εἶπε ὁ Σπανός. Σὲ τρεῖς τέσσερις μέρες θὰ κάνῃς τὴν ἐμφάνισί σου. Ὅλη ἡ Ἀθήνα θὰ μιλάῃ σὲ λίγο γιὰ σένα. Ξέρω τὸ πόσο ἀξίζεις.

Ὁ Πανταζῆς χαμογέλασε. Εἶχε ἀρχίσει νὰ νοιώθῃ πάλι εὐτυχισμένος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32

Ἡ μπαντὰμ Μπέτυ ἔσβησε νευριασμένη τὸ τσιγάρο της καὶ σηκώθηκε.

— Ἐγὼ σοῦ μιλάω γιὰ τὸ καλό σου! εἶπε. Τώρα ἐσὺ ἂν δὲν ἔχῃς μυαλὸ ἄλλο ζήτημα. Ὅμως πρέπει νὰ τὸ σκεφθῇς καλὰ αὐτὸ ποὺ σοῦ λέω.

Ἡ Τζούλια δὲ σάλεψε ἀπὸ τὴ θέσι της. Στεκόταν μπροστὰ στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο καὶ τὸ βλέμμα της ταξίδευε ἀφηρημένο στὴν πλαγιὰ τοῦ ἀπέναντι λόφου ὅπου ἦταν σκαρφαλωμένα μερικὰ χαμηλὰ σπιτάκια. Ἀπὸ νωρὶς εἶχε βρέξει καὶ τὸ ἄρωμα τῶν πεύκων μαζὶ μὲ τὴ μυρωδιὰ τῆς νοτισμένης γῆς ἔμπαινε μέσα στὴν κάμαρα. Πάνω ἀπὸ τὴ ράχη τοῦ βουνοῦ γλυστροῦσαν οἱ τελευταῖες τούφες ἀπὸ τὰ μολυβιά σύννεφα ποὺ εἶχαν φέρει τὴ βροχή. Σὲ λίγο θὰ ξανάβγαινε ὁ ἥλιος.

— Λοιπόν, τί θὰ κάνῃς; τὴ ρώτησε.

Ἦταν ἡ τρίτη φορὰ ποὺ τὴ ρωτοῦσε. Ἡ κοπέλλα γύρισε καὶ τὴν κύτταξε.

— Εἶμαι πολὺ κουρασμένη, εἶπε. Ἄφησέ με πρῶτα νὰ συνέλθω.

— Ἄχ! Πάλι τὰ ἴδια! ἀναστέναξε ἐκείνη κάνοντας μιὰ κίνησι ἀπελπισίας. Μὰ δὲν καταλαβαίνεις λοιπὸν ὅτι τέτοιες εὐκαιρίες δὲν παρουσιάζονται κάθε μέρα;

Ἡ Τζούλια ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους κι' ἕνα πικρὸ χαμόγελο σχεδιάστηκε στὸ χλωμὸ πρόσωπό της.

— Ὅσο γι' αὐτό, βέβαια! ἔκανε κοροϊδευτικά. Τέτοιες εὐκαιρίες βέβαια δὲν παρουσιάζονται κάθε μέρα.

Ἡ Μπέτυ ζάρωσε τὰ φρύδια.

— Γιατὶ τὸ λὲς αὐτό; εἶπε. Δὲν σοῦ ἀρέσει τάχα ὁ κύριος Βενέτης; Εἶναι ἕνας πολὺ καθὼς πρέπει κύριος ποὺ δὲ λογαριάζει τὸ χρῆμα. Ἕνας τέτοιος σοῦ χρειάζεται. Εἶναι διατεθειμένος νὰ κάνῃ τὶς μεγαλύτερες θυσίες γιὰ σένα. Ἔλα, μὴν εἶσαι ἀνόητη!

Πῆγε περισσότερο κοντά της.

— Μὰ πῶς ἄλλαξες, Θεέ μου, ἔτσι; Γιατὶ μὲ κυττάζεις μ' αὐτὸν τὸν τρόπο σὰ νὰ μὲ ἐχθρεύεσαι; Βέβαια, καταλαβαίνω. Ὁ νοῦς σου εἶναι πάντα στὸ Σταματόπουλο. Σοῦ φέρθηκε ἄσκημα, τὸ παραδέχουμαι. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἴδιοι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ὁ κύριος Βενέτης θὰ σὲ κάνῃ εὐτυχισμένη. Ἂν ρωτήσῃς θὰ μάθῃς πὼς δὲν ὑπάρχει πιὸ πλούσιος ἔμπορος ἀπ' αὐτὸν στὴν ἀγορὰ τῆς Ἀθήνας. Μιὰ ὁμορφη κοπέλλα τί ἄλλο μπορεῖ νὰ ὀνειρεύεται; Εἶναι ξετρελλαμένος μαζί σου καὶ σὺ κάθεσαι ἀκόμα καὶ λογαριάζεις τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο! Ἄχ, νάξερές πόσες ζηλεύουν τὴν τύχη σου! Φυσικὰ εἶναι λίγο ἡλικιωμένος. Ἀλλά, χρυσῆ μου, αὐτοὶ εἶναι μονάχα ποὺ μποροῦν νὰ φανοῦν χρήσιμοι σ' ἕνα κορίτσι. Οἱ ἡλικιωμένοι καὶ σοβαροὶ κύριοι...

—Δὲ μ' ἀρέσει αὐτὴ ἡ δουλειά! εἶπε κοφτὰ ἡ Τζούλια.

Τὰ μάτια τῆς Μπέτυ στρογγυλέψανε.

— Δηλαδή; ρώτησε. Θέλεις νὰ πῇς πὼς δὲν σ' ἀρέσει ὁ Βενέτης;

— Θέλω νὰ πῶ πὼς δὲν μ' ἀρέσει αὐτὴ ἡ δουλειὰ ποὺ μὲ βάζεις νὰ κάνω! ἀποκρίθηκε ἐκείνη κύτταξε μὲ ἔχθρα. Καὶ τὴν κύτταξε μὲ ἔχθρα. Συχαίνομαι τὸν ἑαυτό μου. Συχαίνομαι τὴ ζωή μου! Δὲ μπορῶ νὰ ὑποκρίνουμαι. Βαρέθηκα νὰ χαμογελάω ψεύτικα. Δὲν ἀντέχω πιὰ νὰ δέχουμαι ἀδιάντροπα τὰ μαργιολέικα ποὺ μοῦ λένε οἱ ἄνθρωποι ποὺ σὲ πληρώνουν γιὰ νὰ τοὺς προμηθεύσῃς γυναῖκες!

Ἡ Μπέτυ χλώμιασε. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ τῆς μιλοῦσε ἔτσι. Μιὰ ἀγρία λύσσα φούντωσε μέσα της. Μὰ κρατήθηκε. Δὲν ἦταν αὐτὴ ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ τὰ χωνεύουν ὅλα. Εἶχε δῆ ὡς τώρα τόσες κρίσεις. Ἔτσι εἶναι ὅλες τοῦτες οἱ κοπέλλες. Γεμᾶτες εὐγνωμοσύνης. Δὲν ἔχουν ἴχνος εὐγνωμοσύνης. Ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη ξεχνοῦν ὅτι τὶς εὐεργέτησες καὶ βρίζουν καὶ χτυπιοῦνται καὶ κλαῖνε καὶ δὲν λογαριάζουν τίποτα γιατὶ πιστεύουν πὼς θὰ ζοῦσαν καλύτερα ἂν δὲν βρισκόταν αὐτὴ νὰ τὶς συστήσῃ μερικοὺς καθὼς πρέπει κυρίους. Ἄχ, Χριστέ μου, οἱ ἀχάριστες! Καὶ οὔτε τοὺς πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ εἶχαν καταντήσει χωρὶς αὐτήν. Χωρὶς τὴ φροντίδα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον της! Μὰ ὅλες τοῦτες οἱ κρίσεις ἦταν περαστικές, Τὸ ἤξερε καλὰ — τόσα χρόνια ἐξυπηρετοῦσε τὸν κόσμο ἡ Μπέτυ — πὼς ὑστερα ἀπὸ τοὺς θυμοὺς καὶ τὰ κλάματα τὰ κορίτσια κατέβαζαν τὸ κεφάλι, γίνονταν ἁρνάκια τοῦ Θεοῦ καὶ δέχονταν τὴ μοίρα τους.

— Εἶναι σπασμένα τὰ νεῦρα σου, Τζούλια, τῆς εἶπε. Ὁμαλακὸ τρόπο. Ἡσύχασε. Θὰ φύγω!

Ἔκανε νὰ κουβεντιάσῃ πάλι.

— Δὲν ἔχω νὰ σοῦ πῶ τίποτα!

Ἕνα σκοτεινὸ σύννεφο πέρασε ἀπὸ τὸ βλέμμα τῆς Μπέτυ. Τοῦτο τὸ τελευταῖο δὲν τῆς ἄρεσε καθόλου. Ὅμως καὶ πάλι κράτησε τὴν ψυχραιμία της.

— Καὶ ποῦ θὰ πᾶς; ρώτησε.

— Θὰ ξαναγυρίσω στὸ «Ἂν Βόγκ», Θὰ ξαναγίνω μανεκέν. Θέλω νὰ ἐργασθῶ τίμια. Δὲ μ' ἀρέσει νὰ μ' ἀγκαλιάζῃ ὁ ἕνας κι' ὁ ἄλλος!

— Χμ! Ὡραία δουλειά! εἶπε γεμάτη εἰρωνία ἐκείνη. Θ' ἀρχίσῃς πάλι νὰ φοράς ξένα φορέματα καὶ γουναρικὰ καὶ θὰ περνᾶς μπροστὰ στοὺς πελάτες καὶ τὶς πελάτισσες ἐπιδεικνύοντας τὰ μοντέλα. Σὲ λιγάκι Ὕστερα ἀπὸ τὸ πολυτελὲς διαμέρισμα τοῦ Σταματόπουλου θὰ καταλήξῃς σὲ κανένα φτωχικὸ καμαράκι στὸ βάθος κάποιας συνοικιακῆς αὐλῆς ἢ σὲ κανένα ὑπόγειο πολυκατοικίας. Ἄχ! Αὐτὰ εἶχα ὀνειρευτῆ λοιπὸν ἐγὼ γιὰ σένα;

Τὴν πλησίασε περισσότερο.

— Γίνου λογική, Τζούλια! Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν εἶναι γιὰ σένα! Ἐσὺ εἶσαι γεννημένη γιὰ μεγάλη ζωή. Ἄκουσε τὶς συμβουλὲς ποὺ σοῦ δίνω καὶ κάποια μέρα θὰ καταλάβῃς πόσο δίκηο ἔχω ποὺ σοῦ μιλάω σήμερα ἔτσι.

Ἡ Τζούλια δὲ μίλησε. Εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασί της καὶ κανεὶς δὲ μποροῦσε νὰ τὴν κάνῃ ν' ἀλλάξῃ γνώμη. Τὸ βλέμμα της ταξίδεψε πάλι στὴν πλαγιὰ τοῦ ἀπέναντι λόφου. Πόσο διαφορετικά, Χριστούλη μου, τὰ ἔβλεπε πρὶν μερικοὺς μῆνες ὅλα! Τότε λαχταροῦσε ἕνα καινούργιο φόρεμα καὶ μποροῦσε νὰ πουλήσῃ δίχως σκέψεις τὸ κορμί της γιὰ ἕνα δίζῶν καὶ ὠνειρευότανε νὰ κερδίσῃ χρήματα, νὰ ζήσῃ ἄνετα χωρὶς νὰ ἐξαρτᾶται πιὰ ἀπὸ τὸ ἔλεος τῆς ἀδελφῆς της. Ἡ μύτη μιᾶς βελόνας τῆς ἀγκύλωσε τὴν καρδιά. Ἦταν περισσότερο ἕνα πείσμα. Ἕνα ξέσπασμα ζήλειας. Ὅλα τοῦτα ἔγιναν γιατὶ τὴν πίκρανε πολὺ μὲ τὴ στάσι του ὁ Πάνος Πανταζῆς, ἐκεῖνος ποὺ τόσο ἀγάπησε. Πίστευε πὼς ἔτσι θὰ μποροῦσε νὰ ἐκδικηθῇ, νὰ τιμωρήσῃ. Μὰ ποιόν, Θεέ μου, τιμώρησε μὲ τὴ ζωὴ ποὺ δέχτηκε νὰ κάνῃ; Τὸν ἑαυτό της τιμώρησε. Τώρα τὸ ἔβλεπε καθαρὰ αὐτό. Τὴ ζωή της κατέστρεψε ἀφοῦ ἀφέθηκε νὰ κατρακυλήσῃ τόσο χαμηλά. Τί πέσιμο, ἀλήθεια. Τί κατάντημα! Εἶχε κάνει, ὅπως πάντα, ἕνα πλῆθος ἀπὸ ὄνειρα καὶ ἀπὸ ὅλα τοῦτα δὲν ἀπέμενε τώρα παρὰ ἕνα κατακάθι πίκρας στὴν πονεμένη της καρδιὰ κι' ἕνα αἴσθημα ἀηδίας γιὰ τὸ σῶμα της ποὺ μὲ τὴ θέλησί της παρέδωκε στὶς ἁμαρτωλὲς περιπτύξεις τῶν ἀνθρώπων ποὺ τῆς συνιστοῦσε ἡ μαντὰμ Μπέτυ. Ὄχι, ποτὲ δὲν ἦταν ἀργά. Μέσα της ὑπῆρχε μιὰ ἄλλη Τζούλια., Τὸ κορίτσι μὲ τὰ ἀθῶα γαλάζια μάτια, τὸ παιδιάστικο πρόσωπο καὶ τὶς ξανθὲς μπούκλες. Ὑπῆρχε πάντα αὐτὴ ἡ Τζούλια, δὲ χάθηκε. Ἕνας σίφουνας πέρασε καὶ τὴν παρέσυρε. Μὰ δὲν κατάφερε νὰ τὴν κουρελιάσῃ ὁλότελα. Στὸ βάθος ἐξακολουθοῦσε νὰ παραμένῃ ἀγνή. Ἂς τὴν παίδευαν τώρα οἱ τύψεις καὶ ἂς ἦταν γεμάτη θολὰ σύννεφα ἡ ψυχή της. Οἱ ἀχτίδες τοῦ ἡλίου θὰ τὰ διέλυαν. Θὰ ξαναγέμιζε φῶς ἡ καρδιά της. Λίγο θάρρος χρειαζότανε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὸ δόκανο ποὺ τῆς εἶχαν στήσει. Νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ δίχτυα τούτης τῆς ἀπαίσιας γυναίκας ποὺ στεκόταν δίπλα της καὶ προσπαθοῦσε μ' ἐκεῖνο τὸ σατανικὸ χαμόγελο καὶ τὸ ὑπουλο ὕφος νὰ τὴν ξαναστρώξῃ στὸ γκρεμό, μιλώντας τάχα μὲ συμπόνια κι' ἐνδιαφέρον.

— Θὰ φύγω! εἶπε μὲ πεῖσμα. Δὲ μπορῶ νὰ μείνω ἄλλο σὲ τοῦτο τὸ σπίτι ποὺ μοῦ θυμίζει τὸ φοβερὸ κατάντημά μου!

Τώρα ἡ Μπέτυ κατάλαβε πὼς ἔπρεπε ν' ἀλλάξῃ ταχτικὴ. Τῆς χρειαζότανε νὰ κερδίσῃ καιρό. Ἀναστέναξε καὶ πῆρε ἕνο θλιμμένο ὕφος.

— Καλά! ἀφοῦ τὸ θέλεις μπορεῖς νὰ φύγῃς. Ἂν νομίζῃς πὼς δουλεύοντας στὸ «Ἂν Βόγκ» θὰ γίνῃς εὐτυχισμένη, τότε ἀλλάξει. Ἐγὼ δέβαια δὲ μπορῶ νὰ σ' ἐμποδίσω.

Τὴν κύτταξε λοξά. Αὐτὸ τὸ μισοκακόμοιρο ὕφος τὴν παρα-

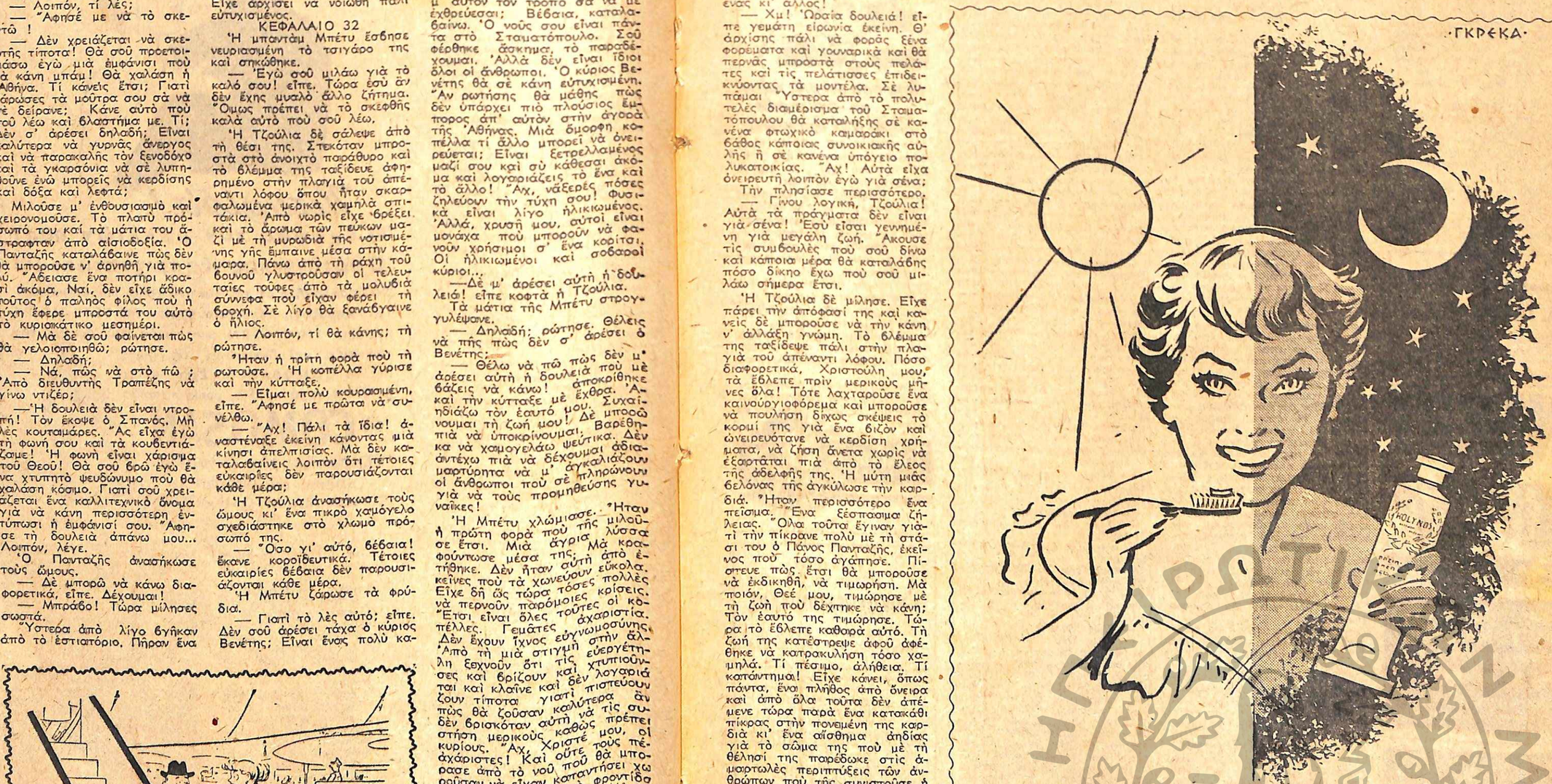

—Γράφε μου, χρυσέ μου... Ἔστω καὶ μιὰ ἐπιταγή, κάθε τόσο!

·ΓΚΡΕΚΑ·

★ Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ

★ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΚΟΛΥΝΟΣ

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

ξένεψε άλλά δέν ὑποπτεύθηκε τίποτα.

— "Αν θέλης μπορείς νά μείνης κι' άπόψε έδῶ, συνέχισε έκεῖνη. Τό σπίτι μου εἶναι στή διάθεσί σου. Αὔριο πού θά πᾶς στήν 'Αθήνα φροντίζεις νά βρῆς δωμάτιο. Εἶσαι ὅμως τόσο σίγουρη πώς θά σοῦ δώσουν ἐργασία στό «"Αν Βόγκ»;

— Τηλεφώνησα χτές. 'Ο διευθυντής χάρηκε ὅταν τοῦ εἶπα πώς θέλω πάλι νά ἐργασθῶ. Μιά ἀπό τίς κοπέλλες πού δουλεύει στά μοντέλα παντρεύεται τήν ἐρχόμενη Κυριακή καί ὑπάρχει μιά θέσι. Στάθηκα τυχερή.

'Η Μπέτυ δαγκώθηκε,

— "Ωστε τό εἶχες ἀποφασίσει κρυφά ἀπό μένα;

— Ναί, εἶπε ἁπλᾶ. Φοβόμουν πώς ἄν στό ἔλεγα πρίν μπορούσες νά μοῦ χαλάσης τή δουλειά.

— Καί τώρα δέ φοβᾶσαι;

— "Οχι.

— Γιατί;

— Γιατί ἔχω κι' ἐγώ κάποιο ἀτού στά χέρια μου. Ξέρω πόσο ἐνδιαφέρεσαι γιά τό Σταματόπουλο καί δέν θά σ' ἄρεσε νά μάθη ἡ ἀστυνομία τά ὅσα διάβασα στό γράμμα τῆς Φλώρας Δαμβέργη. Θά κάνουμε λοιπόν μιά συμφωνία.

— Εἶσαι μιά ἀχάριστη ! τσίριξε χάνοντας τήν ψυχραιμία της ἡ Μπέτυ. Εἶσαι ἕνα φίδι πού ζέσταινα στόν κόρφο μου καί, τώρα ἑτοιμάζεσαι νά δαγκώσης, νά χύσης τό δηλητήριό σου.

— Τοῦτο τό φίδι ὅμως σ' ἄφησε ἀπό τό κορμί του πού ἐμπορεύτηκες κάμποσα χρήματα! τῆς πέταξε κατάμουτρα, Ξέρω πῶς θά κάνης τ' ἀδύνατα δυνατά γιά νά μή μ' ἀφήσης νά ξεφύγω ἀπό τά χέρια σου. Θά σέ πολεμήσω λοιπόν κι' ἐγώ μέ τά ἴδια μέσα.

'Η Μπέτυ ἔγινε χλωμή καί ἔνοιωσε ἕνα δυνατό φόβο νά γεμίζη τό αἷμα της.

— Αὐτό δέν θά τό κάνης! εἶπε μέ σφιχτά δόντια. Θαρρῶ πώς κάτι σοῦ εἶπε γι' αὐτή τή δουλειά ὁ Μαντράνος. "Αν καταγγείλης τόν Σταματόπουλο θά σέ σκοτώση.

— Δέ φοβᾶμαι κανένα! εἶπε κοφτά ἡ Τζούλια.

Καί τής γύρισε τίς πλάτες.

— Πηγαίνω νά ἑτοιμάσω τά ροῦχα μου, Θά φύγω κιόλας ἀπόψε ἀπό δῶ.

'Η Μπέτυ τήν παρακολούθησε μέ τό μάτι καθώς ἔφευγε. Τήν εἶδε νά μπαίνη στό δωμάτιο τοῦ βάθους καί νά βροντάη τήν πόρτα πίσω της. "Ηταν μιά στενόχωρη κάμαρα πού εἶχε τήν τουαλέτα της ἡ Τζούλια. "Ενα εἶδος ἀποθήκης χωρίς παράθυρο. 'Η Μπέτυ ἄφησε νά περάσουν μερικά λεπτά. "Υστερα σηκώθηκε γοργά καί ἄνοιξε ἕνα συρτάρι. Τραβηξε ἕνα ὁμαθό κλειδιών καί διάλεξε ἕνα. Κατόπι πλησίασε ἀθόρυβα τήν πόρτα πατώντας στίς μύτες τῶν παπουτσιῶν της. Μέ μιά σβέλτη κίνησι πέρασε τό κλειδί στήν κλειδαριά καί τήν κλείδωσε μέ δυό στροφές.

Τήν ἴδια στιγμή ἡ Τζούλια πού κατάλαβε τί εἶχε συμβῆ, ἄρχισε νά βροντάη μέ τίς γροθιές της ἀπό μέσα.

— "Ανοιξέ μου! φώναξε. "Ανοιξέ μου γιατί θά σπάσω τήν πόρτα!

— "Αν μπορέσης σπάσε την! γρύλλισε ἡ Μπέτυ. Μά θαρρῶ πώς δέν θά καταφέρης τίποτα.

"Ερριξε τό κλειδί στήν τσέπη της καί πῆγε στό τηλέφωνο. Σήκωσε τό ἀκουστικό καί σχημάτισε ἕνα νούμερο στό καντοράν. "Οταν ἀπό τήν ἄλλη ἄκρη τοῦ σύρματος ἄκουσε τή φωνή τοῦ Μαντράνου ἕνα ἀπαίσιο χαμόγελο κρεμάστηκε στά χείλη της.

— "Ελα, χρυσέ μου ἀμέσως στό Ψυχικό, τοῦ εἶπε. Θέλω νά κουβεντιάσω μαζί σου. Τό πουλάκι ἀγρίεψε πάλι καί θέλει νά κάνη φτερά. Τήν κλείδωσα σέ μιά κάμαρα μά τσιρίζει σάν κουνέλι πού τό σφάζουν. Φέρε μαζί σου καί τόν γιατρό. Νά φέρη μαζί του δ,τι χρειάζεται.

— Καλά. "Ερχομαι! γκρίνιαζε ὁ Μαντράνος.

'Η Μπέτυ ἔβαλε τό ἀκουστικό στή θέσι του καί πῆγε πρός τό παράθυρο. "Αρχισε νά ψιχαλίζη πάλι. 'Η Τζούλια φώναξε κι' ἐξακολουθοῦσε νά βροντάη στήν κλειδωμένη πόρτα. 'Η Μπέτυ ἤταν σά νά μήν ἄκουγε. "Ανοιξε τσιγάρο. Εἶχε ἀρχίσει νά νυχτώνη. Τά φῶτα τῶν αὐτοκινήτων πού διέσχιζαν σάν βολίδες τή μεγάλη ἀσφαλτοστρωμένη λεωφόρο παραίρωναν τά πρῶτα σκοτάδια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

'Η 'Αγγέλα Καλδῆ στάθηκε γιά μιά στιγμή στό πεζοδρόμιο νά πάρη ἀνάσα. "Ηταν πολύ χλωμή καί κουρασμένη. "Ερριξε μιά ματιά γύρω της σά νά φοβόταν μήπως τήν παρακολουθοῦσε κανείς. 'Η ὁδός Σταδίου ἤταν αὐτή τή νυχτερινή ὥρα γεμάτη φῶς καί κίνησι. Λογῆς λογῆς ἄνθρωποι περνοῦσαν δίπλα της μιλώντας χωρίς νά τήν προσέχουν. Σκούπισε τό ἱδρωμένο πρόσωπό της καί κάρφωσε τό βλέμμα στό ἀπέναντι μέγαρο. Στό μπαλκόνι τοῦ δεύτερου πατώματος τό νέον σέ μπλέ χρῶμα σχημάτιζε τή φωτεινή ἐπιγραφή τῆς ἐφημερίδας πού ζητοῦσε : «Πρωϊνή». "Εκανε μιά σύντομη προσευχή μέσα της. «Παναγία μου, παρακάλεσε, κάνε νά τόν βρῶ στό γραφεῖο του!». "Υστερα διέσχισε τρέχοντας ἀνάμεσα στ' αὐτοκίνητα πού ἀνέβαιναν καί κατέβαιναν τό κατάστρωμα τοῦ μεγάλου δρόμου καί ὅταν πάτησε στό ἄλλο πεζοδρόμιο κοντοστάθηκε πάλι. "Εφτιαξε τά ἀνασταπωμένα μαλλιά της, ἔριξε μιά ματιά στόν καθρέφτη τῆς τσάντας της καί προχώρησε. Μέσα ἀπό τήν εἴσοδο τῶν γραφείων τῆς ἐφημερίδας ἕνας μεγάλος γλόμπος ἔριχνε τό φῶς του στά μαρμάρινα σκαλοπάτια. Δρασκέλισε τό κατώφλι καί πῆρε τό ἀσανσέρ. Βγῆκε στό δεύτερο πάτωμα. Προχώρησε σ' ἕνα μακρύ διάδρομο — τῆς φάνηκε ἀτέλειωτος — μέ μιά σειρά ἀπό γραφεῖα γεμάτα ἀπό ἀνθρώπους πού κάπνιζαν, κουβεντιάζαν μεγαλόφωνα, τηλεφωνοῦσαν κι' ἔγραφαν.

— Θέλω τόν κύριο Πετρίδη, εἶπε σ' ἕνα κλητῆρα πού τήν πλησίασε.

— Σάς περιμένει;

— "Οχι. Μά εἶναι ἀνάγκη νά τόν δῶ.

'Ο κλητήρας ἀνασήκωσε τούς ὤμους.

— Δέ ξέρω ἄν θά σᾶς δεχθῆ, τῆς εἶπε.

— "Αχ, εἶναι ἀνάγκη. Σᾶς παρακαλῶ, πρέπει νά τοῦ μιλήσω!

— Πῶς λέγεσθε;

— "Αχ, Θεέ μου! Δέν ἔχει σημασία τό ὄνομά μου! ἔκανε νευριασμένη ἡ μελαχροινή κοπέλλα. 'Αγγέλα Καλδῆ μέ λένε. 'Αλλά δέ μέ ξέρει. Πῆτε του σᾶς παρακαλῶ, ὅτι εἶναι μεγάλη ἀνάγκη.

'Ο κλητήρας κούνησε τό κεφάλι. Τῆς ἔριξε μιά ματιά ἀπό τήν κορυφή ὡς τά νύχια. Εἶχε πικρή πεῖρα ἀπό κάτι τέτοιες ἐπισκέψεις. Στά γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων καταφεύγουν πολλές φορές οἱ πιό ἀπίθανοι τύποι, ἀνάμεσα στούς ὁποίους δέν λείπουν οἱ ψυχοπαθεῖς. Μά τούτη ἡ νέα ἔδειχνε λογική, μονάχα πού φαινόταν πολύ φοβισμένη.

— Περιμένετε. Θά τόν εἰδοποιήσω.

Τόν εἶδε νά χάνεται στό βάθος τοῦ διαδρόμου. Κάθε λεπτό πού περνοῦσε δυνάμωνε τήν ἀγωνία της. Κι' ἐκεῖνες οἱ γραφομηχανές πού δούλευαν δεξιά κι' ἀριστερά τή ζάλιζαν, Θεέ μου! 'Ο κλητήρας ξαναγύρισε. Τήν κάλεσε κουνώντας τό χέρι του. "Ετρεξε, πρός τό μέρος του. 'Εκεῖνος ἄνοιξε μιά πόρτα.

— Περάστε, τῆς εἶπε.

'Ο Πετρίδης κύτταξε τήν κοπέλλα πού μπῆκε στό γραφεῖο του. Τό βλέμμα του ἤταν γεμάτο ἀπορία. Φυσικά δέν τή γνώριζε.

— Καθῆστε, τῆς εἶπε; ἕνα 'Η 'Αγγέλα ρίχτηκε σ' κάθισμα.

— Δέν ξέρω ἄν ἔκανα καλά πού ἦρθα σέ σᾶς, κύριε, ἄρχισε. Μά δέν ὑπάρχει κανείς ἄλλος πού νά μπορῆ νά τήν βοηθήση. Εἶναι σέ τόσο δύσκολη θέσι...

— Γιά ποιά μοῦ μιλᾶτε ; τήν διέκοψε.

— Γιά τή Τζούλια.

— Τή Τζούλια; Ποιά Τζούλια; ἔκανε παραξενεμένος.

Κάτι ἀόριστο τοῦ θύμιζε αὐτό τό ὄνομα. Κατι τό ἐντελῶς ἀόριστο καί μακρυνό. 'Η μελαχροινή κοπέλλια προσπαθοῦσε νά τοῦ ἐξηγήση.

— Μά μοῦ εἶχε πῆ ἡ ἴδια πῶς κάποτε εἴχατε γνωριστῆ καί πώς τῆς ὑποσχεθήκατε νά τή βοηθήσετε σέ περίπτωσι πού θά ἦταν ἀνάγκη. Ποιν ἀπό καιρό μοῦ εἶχε μιλήσει γι' αὐτή τή συνάντησι. "Ηταν μέσα σ' ἕνα τρόλεϋ τῆς γραμμῆς Ταγκράτειου...

— "Ω! Μά ναί! ξεφώνησε ὁ Πετρίδης. Τώρα φυσικά θυμᾶμαι. Πρόκειται γιά κείνη τήν κοπέλλα μέ τά γαλάζια μάτια. Ναί, καί βέβαια τή θυμᾶμαι. "Ηταν φοιτήτρια τῆς Χημείας νομίζω. Μά γιά πῆτε μου λοιπόν τί συμβαίνει; Αὐτή τή σᾶς ἔστειλε;

— "Οχι! εἶπε διαστικά ἡ 'Αγγέλα. Δέ μ' ἔστειλε ἡ Τζούλια. "Ερχομαι ὅμως ἐκ μέρους της. Δηλαδή πρέπει νά σᾶς πῶ πώς δέν ξέρει ὅτι ἔρχομαι νά σᾶς κάνω αὐτή τήν ἐπίσκεψι. Εἶμαι ὅμως φίλη της καί τήν ἀγαπῶ πιό πολύ ἀπό ὅλο τόν κόσμο κι' ἐπειδή νομίζει πώς... "Αχ, κύριε, κινδυνεύει ἡ Τζούλια!

Μπέρδευε τά λόγια της. Δέν ἤξερε πῶς ἔπρεπε ν' ἀρχίση ἀκριβῶς γιά νά τοῦ δώση τήν καταλάβη.

— Εἴσθε πολύ ταραγμένη, τῆς εἶπε ὁ Πετρίδης. Προσπαθῆστε τώρα ἡ φίλη σας;

— Εἶναι φυλακισμένη!

— Ζάρωσε τά φρύδια του. Κανε τίποτα σοβαρό καί τήν φυλάκισαν;

— "Αχ! Δέν μέ καταλάβατε! ἀναστέναξε ἡ κοπέλλια. 'Η Τζούλια εἶναι φυλακισμένη σ' ἕνα σπίτι στό Ψυχικό, "Εχετε ἀκούσει γιά κάποια μαϊντάμ Μπέτυ; "Εχει μιά σχολή μανεκέν. Στήν πραγματικότητα, ὅμως, ἡ σχολή εἶναι τό μέσον μέ τό ὁποῖο παρασύρει κοντά της ὅμορφα κορίτσια πού ἔχουν ἀνάγκη νά δουλέψουν. Τό ἀληθινό ἐπάγγελμά της εἶναι ἄλλο...

— Αὐτά πού μοῦ λέτε, μοῦ φαίνονται κάπως μπερδεμένα, σπρωξε μερικά χειρόγραφα πού εἶχε μπροστά του πρός τήν ἄκρη τοῦ τραπεζιοῦ. Γιά πέστε μου τά πράγματα μέ τή σειρά τους. Τί δουλειά ἔχει ἡ φίλη σας μ' αὐτή τή μαντάμ Μπέτυ;

'Η 'Αγγέλα Καλδῆ τοῦ διηγήθηκε μέ λίγα λόγια τήν ἱστορία τῆς Τζούλιας. Τοῦ εἶπε πῶς ἡ ἴδια ἡ ἀδελφή της γιά νά ἀπαλλαγῆ ἀπό τήν παρουσία της τή σύστησε ἐν γνώσει της στή μαντάμ Μπέτυ καί πῶς κατόπι τήν ἔβλιξε ἀπό τό σπίτι. Τοῦ μίλησε γιά τίς γνωριμίες πού τήν ὑποχρέωσε νά κάνη ἡ Μπέτυ μέ διάφορους ἄνδρες, ἀνέφερε τόν Σταματόπουλο καί συνέχισε:

— Τώρα θά σᾶς μιλήσω καί γιά τόν ἑαυτό μου λίγο γιά νά καταλάβετε πῶς ἀκριβῶς ἐμαθα ὅτι ἡ Τζούλια βρίσκεται σέ κίνδυνο. 'Από λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς μου εἶμαι ἀναγκασμένη νά ζῶ μ' ἕνα κτῆνος. Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος τῆς Μπέτυ, ἱκανός γιά κάθε ἔγκλημα. Τόν φοβᾶμαι καί δέν τολμάω νά τοῦ ἀρνηθῶ τίποτα. Μέ χτυπάει μέ τό παραμικρό καί μοῦ φέρνεται βάρβαρα. Εἶναι ἕνας ἀπαίσιος τύραννος. "Οσες φορές δοκίμασα νά ξεφύγω ἀπό τά χέρια του μέ βασάνισε καί λίγο ἔλειψε νά μέ σκοτώση. Λέγεται Μαντράνος. Πρίν ἀπό μερικές μέρες λοιπόν ἤρθε ὅπως πάντα μεθυσμένος στό σπίτι καί μοῦ μίλησε γιά τή Τζούλια. «'Απόψε εἶχα κοιδέντα μέ τή φιλενάδα σου», μοῦ εἶπε. «"Εκανε λίγο τή ζόρικια, μά τήν ἔβαλα στή θέσι της μέ τό πρῶτο. Θέλησε νά πάη νά ξεράση στήν ἀστυνομία κάτι γιά τόν Σταματόπουλο. Τῆς ἔταξα πώς θά τῆς χαράξω τό ὡραῖο μουτράκι της μέ ξυράφι ἄν τό κάνη καί ἔβαλε τά κλάματα. "Εγινε ἀρνάκι πρίν τήν ἀγγίξω!» Εἶναι ἕνας θρασύδειλος καί καυχησιάρης ὁ Μαντράνος καί μονάχα μέ ἀνυπεράσπιστες κοπέλλες μπορεῖ νά τά βάζη. Τόν συχάθηκα περισσότερο μ' αὐτά πού μοῦ λεγε. Σήμερα τό μεσημέρι ἔμαθα ἀπό τό ἀτομά του πάλι ἄσκημα νέα γιά τή Τζούλια. 'Η κοπέλλα ἄνοιξε τά μάτια της καί εἶδε τό γκρεμό πού κατρακυλοῦσε. Ζήτησε λοιπόν νά ξεφύγη ἀπό τά χέρια τῆς Μπέτυ καί τῆς τό ἔκανε γνωστό. "Εκείνη τότε εἰδοποίησε τόν Μαντράνο, ἀφοῦ τήν κλείδωσε πρώτα σέ μιά κάμαρα. Τό ἴδιο βράδυ — ὁ Μαντράνος κι' ἕνας γιατρός πῆγαν στό σπίτι τῆς Μπέτυ. 'Ο Μαντράνος χτύπησε ἄγρια τή Τζούλια καί ὅταν ἡ κοπέλλα λιγοθύμησε ὁ γιατρός τῆς ἔκανε μιά ἔνεσι — δέν ξέρω τί εἶδους ἔνεσι εἶναι αὐτή —πού τῆς παρέλυσε τή θέλησι καί τή μετέβαλε σ' ἕνα νευρόσπαστο. Κάθε ξξη ὧρες τῆς κάνουν ἀπό μιά τέτοια ἔνεσι καί ἡ Τζούλια τώρα εἶναι ἔρμαιο στά χέρια τους. "Ο,τι τῆς πούν τό κάνει. Δέν ἔχει τή δύναμι νά ἀρνηθῆ ἤ νά ἀντιδράση. "Εχει χάσει κάθε συνείδησι τῆς πραγματικότητας. Αὐτά μοῦ εἶπε προχτές. Σήμερα ὅμως, τό μεσημέρι μοῦ ἔφερε τά νέώτερα. Καυχησιάρης καθώς εἶναι, μοῦ εἶπε πώς τά κατάφερε μιά χαρά καί τώρα ἡ Τζούλια χωρίς νά τό καταλάβη, θά ταξιδέψη στό ἐξωτερικό. Ξέρετε τί σημαίνει αὐτό; Προκειται νά τήν πουλήσουν ἄν δέν τήν πούλησαν κιόλας σέ κάποια σπέρα διεθνῶν σωματεμπόρων πού ἔχουν πράκτορες στήν 'Αθήνα. «Αὔριο πρωΐ», μοῦ εἶπε ὁ Μαντράνος «ἡ φιλενάδα σου σέ ἀφίνει γειά. Θά πάη ν' ἀλλάξη τόν ἀέρα της σέ ἄλλο κλίμα!» «Πού θά τήν πάτε;» τόν ρώτησα. Κι' ἐκεῖνος, ὅπως πάντα, ἄρχισε νά καυχιέται. «'Η δουλειά εἶναι πρώτης γραμμῆς», μοῦ εἶπε. «'Εγώ νά ξέρης πώς σέ κάτι τέτοια εἶμαι μάνα. 'Ο πρῶτος σταθμός θά εἶναι ἡ 'Ιταλία. Κατόπι ἔχει ὁ Θεός. 'Απόψε νά μή μέ περιμένης. Θά τρέχω ὡς τό βράδυ γιά τό διαβατήριό της καί τή νύχτα θά μείνω στό Ψυχικό. Πρέπει νά βρίσκουμαι κοντά της γιά κάθε ἐνδεχόμενο. "Επειτα θέλω νά εἶμαι παρών ὅταν ἡ Μπέτυ πάρη τό ποιραδάκι. "Εχω κι' ἐγώ ὅπως καταλαβαίνεις, γερά μερτικό. Κουράστηκα καί πρέπει νά πληρωθῶ....» "Οταν ἔφυγε ἀργά τό ἀπόγευμα ἀπό τό σπίτι κι' ἔμεινα μόνη βυθίστηκα σέ μιά φοβερή ἀπελπισία. Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού στέλνουν ἀνύποπτα κορίτσια στό' ἐξωτερικό. Τό πιό συχαμερό ἐμπόριο, κύριε. "Εχουν λογῆς λογῆς μεθόδους γιά νά τά καταφέρνουν. "Αλλες φεύγουν μέ τόν τρόπο πού πάνε νά ἐφαρμόσουν στή Τζούλια. Οἱ περισσότερες ὅμως φεύγουν μέ τή θέλησί τους, χωρίς νά ξέρουν τί τούς περιμένει. Τίς σερβίρουν ἕνα σωρό παραμύθια. Τούς λένε πώς τάχα πρόκειται νά ἐργασθοῦν ὡς καλλιτέχνιδες σέ διάφορα κέντρα μέ προοπτική νά παίξουν κάποτε στόν κινηματογράφο. Οἱ πράκτορες παρουσιάζονται σάν ἀντιπρόσωποι διαφόρων εἰδικῶν καλλιτεχνικῶν γραφείων καί ὑπογράφουν μάλιστα, γιά νά γίνη πιό πιστευτό τό παραμύθι, καί συμβόλαια μαζί τους. Τά κορίτσια τήν πιστεύουν καί ὡς πού ν' ἀνοίξουν τά μάτια τους εἶναι πιά ἀργά. Δέ μποροῦν νά ξεφύγουν. Βασανίζα λοιπόν τό μυαλό μου ὡς πού νά βρῶ ἕναν τρόπο νά βοηθήσω τή Τζούλια. Καί τότε ὁ νοῦς μου πῆγε σέ σᾶς. Μοῦ εἶχε μιλήσει μέ τόσο θαυμασμό κάποτε γιά τή γνωριμία σας. Δέ ξέρω πῶς θά τό πάρετε. 'Αλλά πρέπει νά ἐνδιαφερθῆτε, κύριε, γι' αὐτό τό κορίτσι. Δέν ἔχει κανένα στόν κόσμο. Θά εἶναι ἁμαρτία ἄν τό ἀφήσετε νά χαθῆ. Κάνετε κάτι, κύριε νά τή σώσετε...

— Γιατί δέν πήγατε στήν ἀστυνομία; ρώτησε ὁ Πετρίδης.

—Φοβᾶμαι, "Αν μ' ἔπαιρνε κάποιο μάτι θάψουν χαμένη. 'Ο Μαντράνος δέν θά μοῦ τό συγχωροῦσε ποτέ.

Τά μάτια της ἤταν δακρυσμένα. 'Ο δημοσιογράφος ἔμεινε γιά μιά στιγμή ἀμίλητος. "Ολα τοῦτα ποῦ ἄκουγε τόν εἶχαν ἀναστατώσει,

— Ξέρετε ποῦ βρίσκεται αὐτό τό σπίτι τοῦ Ψυχικοῦ ; ρώτησε.

— Μά καί βέβαια ξέρω. "Αχ, κύριε, μή διστάζετε. Κάντε κάτι νά τή γλυτώσετε ἀπό τά χέρια τους.

'Ο Πετρίδης σηκώθηκε.

— "Ελατε μαζί μου, εἶπε. Θά πάμε στήν 'Ασφάλεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34

'Ο Μαντράνος κατέβηκε ἀπό τό λεωφορεῖο στήν πρώτη στάσι Ψυχικοῦ. Κοντοστάθηκε λιγάκι ὅσο νά ξεκινήση τό αὐτοκίνητο καί ὕστερα διέσχισε διαστικά τήν ἀσφαλτοστρωμένη λεωφόρο. Καθώς ἔφταασε στό πεζοῦτερο πού βρισκόταν στήν ἀπέναντι γωνιά, στάθηκε πάλι. Ζήτησε ἕνα πακέτο τσιγάρα κι' ἐνῶ πλήρωνε τά μάτια του τρεμόπαιζαν κυττάζοντας δεξιά κι' ἀριστερά. Κατόπι προχώρησε καί μπῆκε στόν ἀνηφορικό δρόμο πού ἔφερνε στό ἐξοχικό σπίτι τῆς κυρίας Μπέτυ. Πρίν πλησιάση τή φαρδειά ἐξωτερική σκάλα ἔριξε ἕνα βλέμμα γύρω του σά νά φοβόταν πώς κάποιος μπορεῖ νά παραμόνευε τίς κινήσεις του. "Οταν βεβαιώθηκε πώς ὁ δρόμος ἤταν ἐρημος ἔβγαλε διαστικά τή σκάλα καί μέσως ἄνοιξε ἡ Μπέτυ.

— Πέρασε μέσα, τοῦ εἶπε.

'Εκεῖνος δρασκέλισε τό κατώφλι καί ὅταν ἡ πόρτα ἔκλεισε πάλι πίσω του ἔπεσε βαρύς σ' ἕνα κάθισμα καί πέταξε τή ρεπούμπλικά του στό ντιβάνι.

— Νά πάρη ὁ διάβολος ἔνα καί τό σπίτι σου, Μπέτυ! γκρίνιαζε καθώς σκούπιζε τό ἱδρωμένο πρόσωπό του. Χρειάζεται ὁλάκερο ταξίδι γιά νά φτάση κανείς ὡς ἐδῶ πάνω καί μένα, ἄπως καταλαβαίνεις δέν μ' ἀρέσουν τά λεωφορεῖα. Νά ἔρθω πάλι μέ τ' ἀμάξι μου δέν ἤθελα. "Αν τό πάρη ἕνα μάτι σταματημένο ὅλη τή νύχτα ἔξω ἀπό τήν πόρτα σου μπορεῖ νά μπούμε σέ σκοτούρες. "Εχεις τίποτα νά δροσίσω τό λαρύγγι μου;

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια

Αὐτή πού θά σᾶς κάνη νά φαίνεσθε Πολύ πιό ὅμορφη

'Η MOUSSE DE CREME εἶναι ἀσφαλῶς ἡ πιό πολύτιμη ἀνακάλυψη πού ἐχει γίνει γιά τό προϊόντα τῆς ὁμορφιάς. Δίνει θαυμάσια ἀποτελέσματα ὅταν ἀναμιχθῆ μέ τήν πούδρα. Βάζετε πούδρα μόνο μιά φορά τό πρωΐ καί μένετε πουδραρισμένη ὁλη τή βραδυά, ἀκόμα καί ἄν ἐκτεθεῖται στόν ἀέρα, ἀκόμα καί ἄν ζεσταίνεστε πολύ.

'Η μύτη σας δέν θά εἶναι πιά γυαλιστερή καί τό πρόσωπό σας θά εἶναι μάτ ἀφοῦ ἡ πούδρα γίνεται ἕνα μέ τό δέρμα σας.

'Αλλά προσοχή! Μόνο ἡ πούδρα TOKALON περιέχει τήν MOUSSE DE CREME αὐτό τό καταπληκτικό προϊόν.

Δοκιμάσατέ την ἀπό σήμερα καί θά δῆτε μέ πόσο θαυμασμό καί ὑποσχέσεις θά σάς κυττάζουν οἱ ἄνδρες.

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8
*Ακαδημίας 78 Τηλ. 25.226

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
ΚΑΛΛΟΝΗΣ
Μ. ΛΟΥ'Ι'ΖΙΔΟΥ ΑΜΠΑΖΩ
ΕΡΜΟΥ 51
Ριζική θεραπεία παχυσαρκίας, μέ σύστημα spirex 'Αποτριχώσεις, Κρεατοελιές. Πανάδες. Ρυτίδες.

Ὁ
Νευρολόγος-Ψυχίατρος
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ
Δέχεται: Πανεπιστημίου 46, Γωνία Χαρ. Τρικούπη. Νέας ἀριθ. τηλεφ. 614.620.

NEKKI

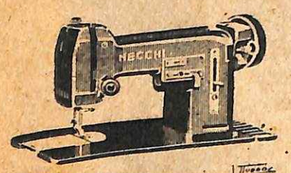

Πρίν ἀγοράσετε ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ Ζητήσατε νά δῆτε τήν NEKKI
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ ΜΕ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Ἐξασφαλίσατε τό μέλλον τῶν παιδιῶν σας εἰς τόν μοναδικόν Οἰκονομικόν Ὀργανισμόν
„ΠΟΛΥΞΕΝΗ„
ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ
ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ
ΒΙΚΤ. ΟΥΓΚΩ 48-48
(Πλησίον Ὁμονοίας)
ΤΗΛ. 56-603
Διά θύματα πολέμου, πυρκαϊάς, ἀπορρόφους, πολιτικούς καταδίκους, ἀτυχήματα, ἀεροπορικά ταξίδια κλπ.
Ἐπί πλέον διδάσκεται ἡ ΓΑΛΛΙΚΗ διά φιγουρίνα καί ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ καί ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Ἰατρός
Μαιευτὴρ Γυναικολόγος.
Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—12, 5—7 ὡς καί ἐπί συνεντεύξει.
Χαρ. Τρικούπη 113. Τηλ. 613.610

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ
Μαιευτὴρ — Γυναικολόγος
Τ. Ἐπιμελητὴς Μαιευτηρίου «Μαρίκα Ἠλιάδη». Δέχεται καθ' ἑκάστην 11—1 καί 5—8. Βασαρίωνος 3. Τηλέφωνον 33-962.
ΚΑΙΝΙΚΗ: Ἱπποκράτους 175 Β' Τηλ. 662-962.

Πολύξεσθε ΜΕ ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΑΡΕΣΕΙ
Κάτι καινούριο PRETTY GIRL
ΣΑΜΠΟΥΑΝ ΚΙΝΙΝΗΣ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΣΕ ΚΡΕΜΑ ΜΕ 10 ΑΡΩΜΑΤΑ

★ FOUGERE
★ LAVANDE
★ JASMIN
★ LILAS
★ VIOLETTE
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΜΟΝΟΝ ΣΕ ΣΧΗΜΑ ΔΥΟΥ
ΣΤΟΜΑΤΑ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΤΗΝ ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΙ!
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΛΙΒΑΣ ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ Ὁ ΑΘΗΝΑΙ

SHAMPOÏL "LADAS" (ΣΑΜΠΟΪΛ)
(ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛ. ΙΑΤΡΟΥ Γ. ΛΑΔΑ)
● Ἀρωματώδες ἔλαιον γιά τό λούσιμο τῆς κεφαλῆς
● Διατηρεῖ τά μαλλιά γερά καί καθαρά
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΙΤΥΡΙΑΣΕΩΣ

ΕΝΑΣ ΟΔΗΓΟΣ ΠΟΛΥ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ΠΡΟΣΟΧΗ!

3ΟΝ

ΟΙ ΑΛΛΕΣ «ΣΥΝΤΑΓΕΣ».— ΤΙ «ΣΥΝΙΣΤΑ» Η ΙΑΤΡΙΚΗ.— ΔΟΛΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ.— ΤΕΧΝΙΤΕΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ.— Η ΓΑΛΑΝΤΟΜΙΑ, ΤΟ ΚΡΑΣΙ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΝΙΝΑΣ ΦΑΡΟΥΕΛ, ΠΟΥ ΣΗΜΕΙΩΣΕ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

15Η «ΣΥΝΤΑΓΗ»
Το συνιστά ή ιατρική

Ο άνδρας που χρησιμοποιεί τη «συνταγή» αύτη άσκεί άπάνω σας δυο ταυτόχρονες πιέσεις, που είναι φαινομενικά άντίθετες: άπειλεί νά διακόψη κάθε σχέση μαζί σας καί κάνει έκκλησι πρός τον οίκτο σας. Έπειδή είναι δύσκολο νά τις άναπτύξω θεωρητικά τις δυο αύτες πιέσεις θά καταφύγω πάλι σ' ένα μικρό σκέτς:

Σκηνικά: το σαλόνι σας.

ΕΣΕΙΣ.—Πές μου τί συμβαίνει;

ΕΚΕΙΝΟΣ (μουτρωμένος).—Τίποτα.

ΕΣΕΙΣ.—Σέ βρίσκω καταβεβλημένο, τον τελευταίο καιρό.

ΕΚΕΙΝΟΣ.—Όχι, δέν είναι τίποτα, λίγη κούρασι.

ΕΣΕΙΣ.—Μήπως δέν κοιμάσαι άρκετά; Ίσως, δέν έκλεισα μάτι έβδομάδες ολόκληρες!

ΕΣΕΙΣ.—Μά είναι τρομερό! Θά προέρχεται άπό το στομάχι.

ΕΚΕΙΝΟΣ.— Θά ήταν περίεργο. Δέν πρόφω τίποτα.

ΕΣΕΙΣ (διστακτικά).—Είσαι βέβαιος... μή θυμώνεις... είσαι βέβαιος ότι δέν πίνεις πολύ;

ΕΚΕΙΝΟΣ.—Το ξέρω καλά, ότι πίνω πολύ! Μά αύτο δέν είναι ή αίτία... είναι το άποτέλεσμα.

ΕΣΕΙΣ.—Γιατί δέν πάς σ' ένα γιατρό;

ΕΚΕΙΝΟΣ.—Έχω πάει σ' ένα σωρό γιατρούς.

ΕΣΕΙΣ.—Καί τί λένε; ('Εκείνος άνασηκώνει τους ώμους του). Δηλαδή;

ΕΚΕΙΝΟΣ.—Ώ, τίποτα, τίποτα. Οί γιατροί δέν μπορούν νά κάνουν τίποτα γιά μένα.

ΕΣΕΙΣ.—Λοιπόν;...

(Σάς τραβάει κοντά του καί σάς φιλάει μέ ύφος άποκαμωμένο. Ύστερα σάς άπωθεί μέ ύφος άπότομο, ένώ σάς σφίγγει δυνατά το μπράτσο).

ΕΚΕΙΝΟΣ.—Πάω σπίτι. (Σάς άφίνει άπότομα).

ΕΣΕΙΣ.—Άπό τώρα;

ΕΚΕΙΝΟΣ.—Μέ συγχωρής, άλλά...

ΕΣΕΙΣ (μέ συμπάθεια).—Καί βέβαια καταλαβαίνω...

ΕΚΕΙΝΟΣ (χαμογελώντας πάντα θλιβερά).—Άλήθεια; μέ έκπλήσσεις. (Μπροστά στο έκπληκτό σας ύφος): Άκουσε.... θά ήταν ίσως προτιμότερο νά μή ξαναϊδωθούμε. Είσαι σπουδαία κοπέλλα, καί σέ λατρεύω, μά...

ΕΚΕΙΝΗ.—Μά, τί;

ΕΚΕΙΝΟΣ (κυττάζοντάς σας μέ ύφος σκεπτικό).—Μά... Ώ! δέ θά μάθης ποτέ το κακό πού μού κάνεις. (Σάς σφίγγει πάλι τά μπράτσα δυνατά, κατόπι σάς άπωθεί ξανά).

ΕΣΕΙΣ.—Τί κακό; Δέν καταλαβαίνω.

ΕΚΕΙΝΟΣ (σάς κυττάει έντατικά στά μάτια).—Δέν μπορεί νά συνεχιστή αύτη ή κατάστασι. Δέν είμαι πιά ίκανός γιά τίποτα. Πρέπει νά σκεφτώ τήν ύγεία μου—

ΕΣΕΙΣ.—Μά γιατί δέν πηγαίνεις σέ κανέναν άλλο γιατρό;...

ΕΚΕΙΝΟΣ.—Τί νά τους κάνω τους γιατρούς...

(Σάς κυττάει πάλι έντατικά, σάς ξαναφιλάει το μπράτσο, κλπ. Αύτη τή φορά σάς άπωθεί, διευθύνεται μέ μεγάλα βήματα πρός την πόρτα. Έσείς χωρίς νά σκεφθήτε τρέχετε έοπίσω του).

ΕΣΕΙΣ.—Περίμενε!...

(Σάς έχει κυριέψει ένα τρομερό συναίσθημα ένοχής. Τί κάνατε σ' αύτον το δυστυχισμένο; Έχετε το δικαίωμα νά μή σκεπτόσαστε παρά τον έαυτό σας; Όχι, όχι. Αύτος ό νέος σάς έχει πραγματικά άνάγκη!).

ΕΣΕΙΣ.—Περίμενε! Γύρισε πίσω! ('Εκείνος ξαναγυρίζει. Όχι γιά λόγους έγωϊστικούς, μήτε γιά νά κάνη το κέφι του, άλλά γιατί τού «το συνεβούλευσε ό γιατρός»).

Καλό μου κορίτσι, κάνατε χρέη φαρμακευτικού ίδιοσκευάσματος! Πόσο ταπεινωτικό καί έξευτελιστικό είναι αύτο γιά σάς. Δυστυχώς το καταλαβαίνετε κατόπι, μά είναι πιά άργά. Έπρεπε νά τον άφήσετε νά φύγη μόλις άντιληφθήκατε τις προθέσεις του.

*

Κοπέλλες, μικρές μου άδελφές, πού διαβάσατε τις 15 «Συντάγες», μάθετέ τις τώρα άπόξω. Ξαναδιαβάστε τις καί δεύτερη καί τρίτη, καί τέταρτη φορά. Πρέπει, όταν ένας άνδρας, σάς πλευρίση, νά καταλαβαίνετε άμέσως άν έχη ή όχι κακές προθέσεις. Πρέπει νά μπορήτε άμέσως νά πήτε: «Αύτος μού παίζει την κωμωδία καί χρησιμοποιεί την ύπ' άριθ. 5 «Συνταγή» ή την ύπ' άριθ. 9».

Άφήστε τον νά τελειώση το τροπάριό του. Μην τού πήτε ότι το ξέρετε, αύτο δέν γίνεται. Τραγουδήστε άν θέλετε μαζί του. Μην άφήσετε όμως... νά παρασυρθήτε άπό το ρυθμό! Νά σκεφτόσαστε έντατικά άλλο πράμα. Λόγου χάρι, όλα τά κορίτσια πού έκείνος τους έχει πή ήδη τά ίδια πράματα. Καί ίδίως έκείνα πού τού έφεραν ίσως καί καμμιά άνάποδη.

Άν το σκεπτόσαστε πολύ ώστε νά σκάσετε στά γέλια, σωθήκατε. Ό φιλαράκος μας δέν θά συνεχίση το διολί του...

ΔΟΛΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ

Κάνετε λάθος άν νομίζετε ότι ό άνδρας θεωρεί τις 15 «Συνταγές» άρκετές γιά νά μπορέση νά «καταφέρη» μιά γυναίκα. Αύτο σημαίνει πώς δέν τους ξέρετε καλά. Ό άνδρας ποτέ δέν θεωρεί τον έαυτό του άρκετά «ώπλισμένο». Γι' αύτο έχει πάντοτε έτοιμο μαζί μέ τη «συνταγή» κι' ένα δόλωμα ή τέχνασμα. Τά σπουδαιότερα δολώματα πού χρησιμοποιεί ένας άνδρας είναι: ή Στολή, ή Μουσική, το Δαχτυλίδι, ή Ένέδρα...

Άντίθετα άπό τη «συνταγή» το δόλωμα—τέχνασμα δέν άπαιτεί καμμιά έπιδεξιότητα. Ό άνδρας άρκειται νά το έμφανίση καί το θύμα πέφτει έπάνω του, σά στραβό. Μά νά μερικά παραδείγματα:

Η ΣΤΟΛΗ

Είναι το δόλωμα πού χρησιμοποιεί ό στρατός, ή άεροπορία, τά δύο ναυτικά (το πολεμικό καί το έμπορικό).

Κανένας άπό αύτους τους πολεμιστάς δέν άγνοεί ότι ή στολή άσκεί μεγάλη έπίδρασι πάνω στις γυναίκες. Γιατί νά το άρνηθούμε; Τρελλαινόμαστε γιά το χακί, γιά τά χρυσά κουμπιά, καί γιά τά γαλόνια.

Μά ό στρατιωτικός κατέχει, έκτος άπό τη στολή, καί κάτι άλλο γιά νά μας γοητεύση. Έχει περισσότερη άνδροπρέπεια άπό τους πολίτες. Έξ άλλου, ή γεμάτη κίνδυνους ζωή του, τον κάνει τρομερά έλκυστικό. Ό πολυταξιδεμένος ναυτικός μέ την πλούσια πείρα του άπό τον κόσμο καί τη ζωή άσκεί άκατανίκητη γοητεία. Οί φουρτούνες, πού πέρασε, οί κίνδυνοι πού διέτρεξε, οί χώρες πού έπεσκέφθηκε έχουν άφήσει βαθειά άχνάρια πάνω στο πρόσωπό του. Ποιά γυναίκα μπορεί ν' άντισταθή σ' ένα ναυτικό; Μέ την όλόασπρη στολή του, τά όλόχρυσα γαλόνια του, τις τόσο ένδιαφέρουσες ιστορίες πού έχει πάντοτε νά διηγηθή;

Μά, άγαπητές μου άδελφές, σκεφθήτε μο νάχα, ότι την έπομένη θά μπακράη ξανά κι' ούτε θά τον ξαναϊδήτε. Το ίδιο θά συμβή καί μέ τον κάθε στρατιωτικό. Τό καθήκον τον καλεί καί πρέπει νά φύγη. Τί μπορείτε νά κάνετε έσείς μπροστά στό καθήκον; Τί άλλο παρά νά κλάψετε πικρά γιά το ότι χάσατε άνώφελα (τό άνώφελα το καταλαβαίνετε πάντοτε κατόπι) το πιό πολύτιμο πράμα πού είχατε: την άγνότητά σας.

ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ

Ένα καβαλέτο ζωγραφικής, άποτελεί γιά το γυναικοκατακτητή, ένα άκατανίκητο όπλο. Όταν ένας καλλιτέχνης σάς ζητή νά ποζάρετε γι' αύτόν, θεωρείτε τον έαυτό σας πολύ κολακευμένο, έστω κι' άν πρόκειται γιά έναν άσήμαντο έρασιτέχνη ζωγράφο. Καί στό σπίτι του, μέσα στην δημιουργική άτμόσφαιρα τού άτελιέ του, ένας καλλιτέχνης έχει ώρισμένα προνόμια. Άν σάς ζητήση γιά νά ποζάρετε ν' άφαρέσετε μερικά ροΰχα σας είναι μιά άπλη καλλιτεχνική άπαίτησι. Άν πασπατέψη τους ώμους σας γιά νά διορθώση το φόρεμά σας όπως άπαιτεί το θέμα πού θά ζωγραφίση, δύσκολα μπορείτε νά διαμαρτυρηθήτε—έκτός, φυσικά, άν έχη κρύα χέρια. Μά άπό τις καλλιτεχνικές άπαιτήσεις... ώς τις άλλες, δέν ύπάρχει μεγάλη άπόστασι, καί ό κάθε καλλιτέχνης γρήγορα τη διανύει κι' έσείς συγχέοντας τις πρώτες μέ τις δεύτερες δέν προβάλλετε πιά καμμιά άντίστασι (ή μάλλον δέν προφταίνετε νά προβάλετε άντίστασι). Μακρυά λοιπόν άπό τα άτελιέ των καλλιτεχνών, είναι παγίδες γιά τα άγνά κορίτσια.

● Ή τεχνική τής γαλαντομίας είναι πολύ επικίνδυνη. Γι' αύτό, μή δεχόσαστε δώρα.

Ο ΜΕΛΟΜΑΝΗΣ

Ώ το χαριτωμένο δόλωμα! πού άπευθύνεται στην άγάπη σας γιά τη μουσική. Ό μελομανής σιγοτραγουδάει στο αύτί σας μέ φωνή βαρυτόνου, ένώ τά δάχτυλά του κρεμασμένα τις χορδές μιάς κιθάρας. Μπορεί ό φίλος μας νά μην έχη ίδέα άπό μουσική: σ' αύτη την περίπτωσι χρησιμοποιεί ένα πικ-άπ, πράμα πού έχει το τεράστιο πλεονέκτημα ότι τού άφίνει έλεύθερα τά χέρια.

Μά ό άμφιτρύων σας φροντίζει καί γιά την άτμόσφαιρα. Ή σκηνή έκτυλίσσεται, άναγκαστικά, σέ μιά άκρογιαλιά πού τη λούζει το φώς τού φεγγαριού, σέ μιά βάρκα πού λικνίζεται στο κύμα, γύρω άπό τη φωτιά μιάς κατασκηνώσεως.

Ή μουσική έχει καταστρεπτική έπίδρασι πάνω στις γυναίκες. Έκείνος σάς τραγουδάει παθητικά τραγούδια, στη γλώσσα του καί ξένα. Έσείς μεθάτε άπό μουσική, άπό ποίηση, άπό όμορφιά. Έχετε διάθεσι νά γελάσετε, νά κλάψετε, νά λιποθυμήσετε... μέ δυο λόγια νά κάνετε κουταμάρες. Καί το κάνετε. Το χέρι σας ζητάει το δικό του, τα χείλη σας ένώνονται, πετάτε μέ τα φτερά της μουσικής.

Μά όταν προσγειώνεσθε ούτε σάν άντίλαλος ή μουσική δέν άντηχεί πιά στη ψυχή σας.

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ

Κανένα δόλωμα δέν είναι άνέντιμο γιά ένα άντρα. Μερικοί δέν διστάζουν νά χρησιμοποιήσουν σάν παγίδα το ίδιο σύμβολο της συζυγικής ένώσεως: το δαχτυλίδι των άρραβώνων! Καί το δυστυχισμένο κορίτσι, πλημμυρισμένο άπό τη χαρά του προσεχούς γάμου της, δέν τολμάει ν' άρνηθή τίποτα στον «έκλεκτό» της...

Ποιά γυναίκα, βλέποντας το μικρό χρυσό κρίκο νά λάμπη στο δάχτυλό της, μπορεί νά ύποψιαστή ότι ό άνδρας πού της τον προσέφερε παίζει μαζί της κωμωδία; Καί πόσο λογικές της φαίνονται οί πιό άνάρμοστες άπαιτήσεις άφοΰ προέρχονται άπό τον νέο πού της ώρκίστηκε έπισήμως πίστι! Ξεχνάει ότι δέν είναι άκόμα σύζυγός της κι' ότι είναι άνδρας.

Πολλές κοπέλλες την παθαίνουν έτσι καί ύστερα βλέπουν το πουλί νά πετάη μακρυά. Το δαχτυλίδι των άρραβώνων δέν είναι δεσμός, όπως καί οί άρραβώνες δέν δημιουργούν καμμιά νομική ύποχρέωσι. Μόνον ήθική ύποχρέωσι δημιουργούν, άλλά, όπως είπαμε, ώρισμένοι άνδρες γράφουν την ήθική στά παλιά τους τά παπούτσια.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ 24 ΚΑΡΑΤΙΩΝ

Ώρισμένοι άνδρες έχουν την τύχη νά είναι ιδιοκτήτες ένός αύτοκινήτου, μιάς βίλας σέ μιά μαγευτική άκρογιαλιά, ένός γιώτ ή ένός κότερου. Όλα αύτά είναι πολύ έπικίνδυνα «δολώματα». Όλοι ξέρουμε την εύχαρίστησι πού νοιώθει μιά γυναίκα μπαίνοντας σ' ένα αύτοκίνητο ή σέ μιά βίλα ή σ' ένα κότερο. Κι' ό άνδρας πού κατέχει αύτά τ' άγαθά δέν είναι τόσο κουτός γιά νά τα χαρίζη ή άπλώς νά τα δανείζη. Άρκειται νά τα έκθέση—καί περιμένει νά τού ζητήσουν οί κοπέλλες την άδεια νά τα χρησιμοποιήσουν. Ό άνδρας δέν έχει την άδεξιότητα νά καθορίση άπό τό πρίν την τιμή γι' αύτη τη χρησιμοποίησι... Ξέρει πολύ καλά ότι ή νέα σνομπ κοπέλλα, γοητευμένη άπό αύτά τα παιχνίδια των 24 καρατίων, δέν θά τού άρνηθή τίποτα.

Είναι πολύ ελθερο νά διαπιστώνη καθε ότι ώρισμένες κοπέλλες είναι έτοιμες νά πληρώσουν τόσο άκριβά μιά τόσο έφήμερη εύχαρίστησι.

● Μην πίνετε ποτά συντροφιά μ' Έκείνον, γιατί καθήκατε!

Η ΕΝΕΔΡΑ

Φτάνω στο χειρότερο τέχνασμα πού μπορεί νά χρησιμοποιήση ένας άνδρας; αύτο πού συνίσταται στο νά σάς περιορίση σ' ένα κλειστό δωμάτιο (ή σ' ένα έρημο μέρος) άπ' όπου δέν μπορείτε νά φύγετε. Έκείνος δέν σάς άφησε ούτε δευτερόλεπτο νά ύποψιαστήτε τις κακές του προθέσεις, καί πέφτετε στην ένέδρα μέ όλη την καλή σας πίστι.

Κλασσικό παράδειγμα: έπειτα άπό μιά άθώα έκδρομούλα στην έξοχή, βρισκόμαστε σ' έναν έρημο δρόμο πάνω σ' ένα αύτοκίνητο πού άρνείται νά προχωρήση. Άν έκείνος δέν έχει αύτοκίνητο, καί πήγατε μέ τα πόδια, κάνει πώς έχασε το δρόμο, καί ψάχνοντας δήθεν νά τον ξαναβρή, άπομακρύνεται όλο καί περισσότερο άπό τη σωστή κατεύθυνσι, ώσπου σάς βρίσκει ή νύχτα, μακρυά άπό κάθε κατοικημένο μέρος.

Παραλλαγές αύτοΰ τοΰ παραδείγματος ύπάρχουν άφθονες.

Άν έκείνος είναι πολύ τεμπέλης γιά νά όργανώση μιάν ένκδρομή, θά τα καταφέρη έτσι ώστε νά μείνη μόνος μαζί σας, έπειτα άπό την ώρα της δουλειάς στο γραφείο, στο μαγαζί, στην τάξι...

Τί πρέπει νά κάνετε γιά ν' άμυνθήτε; Θάξερα πολύ λίγα πράματα νά σάς πω, γιατί τί μπορεί νά κάνη μιά κοπέλλα πού μένει μιά όλόκληρη νύχτα σ' ένα έρημο μέρος μ' έναν άντρα πού έχει κακές προθέσεις;

Φυσικά το ίδανικό θά ήταν ή κοπέλλα ν' άρνηθή κάθε πρόσκλησι γιά έκδρομή ή περίπατο (είτε μέ τα πόδια, είτε μέ αύτοκίνητο, είτε μέ άλογο, είτε μέ κότερο, άκόμα καί μέ... άεροπλάνο)—μά είναι πολύ δύσκολο.

Νά, ώστόσο, μερικές προφυλάξεις: νά παίρνετε, σ' αύτές τις περιπτώσεις, πάντοτε μαζί σας, ένα κλεφτοφάναρο καί μιά ρη νά προσανατολισθή άπό τα άστρα κλπ. Άλλά ποιά κοπέλλα θά κάτση νά τα μάθη αύτά ώστε νά μπορή άποτελεσματικά νά ξεφεύγη άπό τις ένέδρες των άνδρών;

ΤΕΧΝΙΤΕΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ

Ό τεχνίτης δέν παρακαλεί ποτέ. δέν άσκεί κανένα έξαναγκασμό, δέν άπαιτεί τίποτα. Μελετάει τόσο καλά την «έκστρατεία» του ώστε στο τέλος έγκαταλείπετε έσείς το πεδίο της μάχης... χωρίς νά δώσετε μάχη. Καθώς δέν σάς έπιτίθεται κανένας, δέν έχετε καί κανένα λόγο ν' άμυνθήτε. Καί το άποτέλεσμα αύτοΰ τοΰ πονηροΰ τεχνάσματος είναι ότι...

...ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΣΕΙΣ ΕΙΣΑΣΤΕ Η ΕΠΙΤΙΘΕΜΕΝΗ!

Οί πιό άντιπροσωπευτικές τεχνικές είναι :

—Ή τεχνική τοΰ παιχνιδιοΰ των χεριών.
—Ή τεχνική τοΰ συμπαθητικοΰ έχθροΰ.
—Ή τεχνική της γαλαντομίας.
—Ή τεχνική τοΰ συμπαθητικοΰ κτήνους.
—Ή τεχνική τοΰ μεθυσιοΰ.
—Ή τεχνική της έπιμονής.
—Ή τεχνική τοΰ χτυπήματος «άπο σπόντα».

Η τεχνική τοΰ παιχνιδιοΰ των χεριών

Είναι μιά παμπάλαια μέθοδος, σχεδόν πρωτόγονη. Γρήγορη, άπλή, άμεση, δέν ένδιαφέρεται γιά τη ψυχική προεργασία καί βασίζεται κυρίως στο κτηνώδες ένστικτο μιάς κοπέλλας πού νιώθει γεμάτη ύγεία καί της άρέσουν τα σπόρ. Έπεδή το έγχείρημα είναι κουραστικό, τό χρησιμοποιοΰν οί πολύ νέοι.

Ντεκόρ: μιά άκρογιαλιά ή ένα έξοχικό μέρος ή άκόμα κι' ένα δωμάτιο. Το «παιχνίδι των χεριών» άρχίζει πάντα μέσα σ' ένα πνεΰμα φιλικοΰ πειράγματος, στο ό-

● Κάνει, δήθεν, πώς δέν σάς δίνει σημασία κι' άδιαφορεί γιά την παρουσία σας.

ποίο δέν μπορεΐτε παρά νά πάρετε κι' έσείς μέρος γελώντας. Προσπαθεί, λόγου χάρι, έκείνος νά σάς πάρη τη ρακέτα σας ή νά σάς πετάξη στη θάλασσα ή νά σάς έμποδίση νά περάσετε άπό κάπου, κλπ. Οί εύκαιρίες δέν λείπουν...

Δέν ύπάρχουν ρακέτα, θάλασσα, κλπ. σάς σηκώνει ψηλά μέ τα χέρια του σάν πακέτο, ή σάς σφίγγει το χέρι γύρω ώσπου νά χέρι καί σάς ζητάει νά τοΰ το σφίξετε κι' έσείς... Πρό παντός μέ φοβηθήτε νά τον κάνετε νά πονέση!... Καί γελάει μέ τις άπελπισμένες σας προσπάθειες. Έσείς θυμώνετε, καί γιά νά τοΰ άποδείξετε πόσο δυνατή κοπέλλα είσαστε, άρχίζετε νά τον χτυπάτε, νά τον γρατζουνίζετε, νά τοΰ τραβάτε τα μαλλιά, νά τον δαγκώνετε, νά σι! Έκείνος στο τέλος, σάς άρπάζει το χέρι, σάς κάνει διάφορα «άεροπλανικά» κόλπα, σάς βάζει τρικλοποδιά, σάς ρίχνει χάμω καί σάς άναγκάζει «ν' άκουμπήσετε πλάτη»... Το παιχνίδι άρχίζει νά γίνεται πολύ επικίνδυνο.

Γιά νά μή μεταβληθήτε σέ σφαχτάρι, άποφεύγετε την έλευθέρα πάλη, την έλληνορωμαϊκή πάλη, το γιούντο, μέ λίγα λόγια όλα τα σπόρ πού σάς βάζουν σέ άμεση έπαφη μέ το άλλο φύλο.

Η τεχνική τοΰ συμπαθητικοΰ έχθροΰ

Το ένδιαφέρον μιάς γυναίκας ξυπνάει όταν ένας άνδρας δέν της κάνη κομπλιμέντα καί δέν της δίνη σημασία. Ένας νέος μπορεί νά άναγκάση μιά κοπέλλα νά ριχτή στά πόδια του, κυττάζοντας μονάχα άλλοΰ. (Αύτο άσφαλώς άπαιτεί άπο τον άνδρα νά έχη μεγάλη μαγνητική δύναμι).

Πιό συνηθισμένη είναι ή τεχνική τοΰ συμπαθητικοΰ έχθροΰ. Έδώ, ό άνδρας δέν είναι άδιάφορος. Είναι δυσάρεστος καί μάλιστα λίγο άγενής. Έτσι τραβάει την προσοχή σας. Καί, κυττάζοντάς σας προσεχτικά, παρατηρεΐτε ότι είναι χαριτωμένος καί εύγενής μέ όλο τον κόσμο. Έκτός άπό σάς. Νοιώθετε πειραγμένη. Μά γιά ποιόν περνάει τον έαυτό του καί τί είναι έκείνο πού δέν τοΰ άρέσει σέ σάς; Άποτέλεσμα: δέν σάς άρέσει καί σάς. Μαθαίνετε άπό τις φίλες σας ότι σάς βρίσκει ψεύτε μεγάλη αύτοπεποίθησι. Κι' αύτο σάς προξενεί εύχαρίστησι, γιατί αύτές οί παρατηρήσεις προδίδουν κάποιο θαυμασμό. Δέν είναι το ίδιο σά νά έλεγε ότι είσαστε κουτή ή γελοία...

Ένα πράγμα σάς κάνει έκπληξι: γιατί αύτος ό άνδρας σάς τριγυρίζει συνεχώς; Μόνο καί μόνο άπό εύχαρίστησι νά φανή πρόστυχος ή σαρκαστικός;... Καμμιά φορά, παίρνε ύφος ύπερπτικό, σάς κυττάει άπό μακρυά, μ' ένα σαρδόνιο χαμόγελο, σάν νά έμαθε κάποιο έπονείδιστο μυστικό σας... Ή άντιπάθεια πού σάς έμπνέει γίνεται τόσο έντονη, πού, όταν τον συναντάτε άνακατεύονται τά σωθικά σας. Καί περιμένετε άνυπόμονα αύτές τις εύκαιρίες κουβέντες.

Ή έντασι έφτασε τώρα στον παροξυσμό, ή άτμόσφαιρα ηλεκτρίζεται, όταν έσασταν κι' έσείς. Κρίνοντάς σας ώριμη γιά τη δεύτερη φάσι της τεχνικής του, περνάει στη δράσι: άρπάζοντάς σας άπότομα, σάς φιλεί άγρια. «Μ' άγαπάει!» φωνάζει θριαμβευτικά ή ψυχή σας...

Γιατί, τότε, ήταν τόσο κακός; «Προσπαθοΰσα νά παλαίψω έναντίον της άγάπης μου», έξομολογεΐται ταπεινά έκείνος... Προσπαθοΰσε νά παλαίψη γιατί:

...πίστευε ότι δέν τοΰ δίνατε σημασία ή...

... ήσασταν σάν τις άλλες, καί φοβόταν μήν τον κάνετε νά ύποφέρη. Ή...

... γιατί φοβόταν νά σάς κάνη κακό. Ή....

... νόμιζε ότι ήσασταν άρραβωνιασμένη μέ τον Πέτρο, ή....

Μά τί σημασία έχουν οί αίτίες! Τοΰ είναι άδύνατο νά παλαίψη περισσότερο!

Αὐτὴ ἡ ἀπότομη ἀλλαγὴ στὶς διάθέσεις του, αὐτὴ ἡ καταπληκτικὴ ἀποκάλυψη, δὲν εἶναι ἀρκετὲς γιὰ νὰ σᾶς συγκινήσουν καὶ νὰ σᾶς κολακεύσουν... μὲ δυὸ λόγια νὰ σᾶς κάνουν νὰ χάσετε τὴν ἰσορροπία σας; Ὅλα τὰ ὀχυρά σας πέφτουν ταυτόχρονα, γινόσαστε στὰ χέρια του... πλαστελίνη... Εἴσαστε χαμένη, ἀγαπητή μου!

Μπορεῖ ἕνας ἄνδρας στὴ μεγαλύτερη ἔντασι τῶν ἐχθροπραξιῶν, νὰ μὴ χρησιμοποιήση τὸ ξαφνικὸ φιλί. Ὄχι, σταματάει στὴ μέση μιᾶς φράσεως, φέρνει τὸ χέρι του στὸ μέτωπό του, σᾶς κυττάει μὲ ὕφος χαμένο. Κι' ἐσεῖς εἴσαστε ὑποχρεωμένη νὰ τὸν ρωτήσετε «τί ἔχει;» Τί ἔχει; Δὲν μπορεῖ πιὰ ν' ἀνθέξη, κοντεύει νὰ τρελλαθῆ, σᾶς ἀγαπάει πολύ, προσπάθησε νὰ παλαίψη γιατί... κλπ... (βλέπε ἀνωτέρω). Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ ἴδιο: πλαστελίνη...

Ἡ τεχνικὴ αὐτὴ εἶναι τόσο συνηθισμένη ποὺ χρησιμοποιήθηκε σὰ θέμα σὲ πολλὰ φίλμ, θεατρικὰ ἔργα καὶ μυθιστορήματα. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ξέρη ἂν ἡ ζωὴ μιμήθηκε τὴν τέχνη, ἢ ἡ τέχνη τὴ ζωή. Καὶ μὴν ἀφίνετε νὰ ἐπηρεασθῆτε ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι στὰ φίλμ, στὰ θεατρικὰ ἔργα καὶ στὶς νουβέλες, οἱ δυὸ ἐχθροὶ στὸ τέλος παντρεύονται. Στὴ ζωή, τὸ τέλος σπάνια εἶναι εὐχάριστο...

Ἡ τεχνικὴ τῆς γαλαντομίας

Ἡ τεχνικὴ τῆς γαλαντομίας εἶναι ἡ λιγώτερο... «ἀντιπαθητικὴ» ἀπ' ὅλες τὶς τεχνικές. Ὁ ἄνδρας, ποὺ γιὰ νὰ σᾶς κατακτήση ξοδεύει ἀλογάριαστα τὸν καιρό του καὶ τὰ χρήματά του, δὲν εἶναι ὁ εὐγενικώτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου;... Μολονότι σπάνια εἶναι ἄδωνις, εἶναι ὡστόσο ὁ πιὸ ἀγαπητός.

Ὁ γαλαντόμος ἄνδρας δὲν δίνει ἁπλὲς ὑποσχέσεις. Οὔτε καὶ σᾶς ρωτάει τί θὰ σᾶς ἔκανε εὐχαρίστησι. Ξέρει αὐτός. Τὰ λουλούδια, τὰ κουτιὰ μὲ τὶς σοκολάτες, τὰ μπουκάλια μὲ τὰ ἀρώματα, καὶ τ' ἀκριβὰ κλὶπς εἶναι πάνω στὸ τραπέζι σας προτοῦ ἀκόμα ἀντιληφθῆτε ὅτι τὰ ἐπιθυμούσατε.

Ἂν εἶναι πολὺ πλούσιος, μπορεῖ νὰ σᾶς ἀγοράση ἕνα ὁλόκληρο μέγαρο, ἕνα ποταμὶ ἀπὸ διαμάντια ἢ μιὰ πανάκριβη γούνα. Παράδειγμα κλασσικό: τὸ πανωφόρι ἀπὸ βιζὸν εἶναι τὸ ἴδιο σύμβολο τοῦ γαλαντόμου καὶ πολὺ λίγες γυναῖκες δὲν τὸ ὠνειρεύτηκαν.

Ἂν ἔχη, ἐκτὸς ἀπὸ πλούτη καὶ ἐπιρροή, θὰ δῆτε νὰ πραγματοποιοῦνται οἱ κοινωνικὲς ἢ καλλιτεχνικές σας ἐπιδιώξεις, σὰν ἀπὸ μαγεία.

Γρήγορα συνηθίζει κανεὶς στὴ μεγάλη ζωή. Μέσα σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα ἐξαρτᾶσθε ἀπὸ τὶς ἐλευθεριότητες αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπὶ πλέον, πῶς νὰ μὴ συμπαθήσετε εἰλικρινὰ ἕναν ἄνδρα τόσο γενναιόδωρο;... Κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς συνθῆκες, σᾶς φαίνεται ἀχαριστία νὰ μὴν τοῦ παραχωρήσετε ὅ,τι τόσο «ἔντιμα» κέρδισε. Καμμιὰ κοπέλλα, ποὺ ἔχει περάσει τὰ δεκάξη της χρόνια δὲν ἀγνοεῖ τί περιμένει ἕνας ἄνδρας ἀπὸ αὐτὴ ὅταν ξόδεψε γιὰ λογαριασμό της πολλὰ χρήματα. Ὅλα πληρώνονται. Αὐτὴ εἶναι μιὰ θλιβερὴ διαπίστωσι.

Μὴ δέχεσθε λοιπὸν δῶρα. Ἂν δεχθῆτε τὸ πρῶτο δῶρο, δύσκολα θ' ἀρνηθῆτε τὸ δεύτερο. Κι' ἔπειτα θἄρθουν τὰ ἄλλα, κι' ἔπειτα... ἡ πληρωμή. Κορίτσια εἶναι φοβερὸ νὰ πουλᾶτε τὴν ἀγνότητά σας.

Ἡ τεχνικὴ τοῦ συμπαθητικοῦ κτήνους

Τὸ «συμπαθητικὸ κτῆνος» δὲν ξέρει ἀπὸ κοπλιμέντα: πηδάει ἀπάνω σας ἀπὸ τὴν πρώτη κι' ὅλας συνάντησι.

Γενικά, εἶναι ἀρκετὰ «καλὸ» παιδὶ καί, ξεκινώντας ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὅτι εἶναι γόης, περιφρονεῖ κάθε πρόλογο καὶ εἰσαγωγή... Ἡ εἶναι ἁπλῶς ἕνας μπουνταλᾶς ποὺ δὲν ξέρει νὰ κάνη κόρτε σὲ μιὰ γυναίκα.

Καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις, τὸ ἔμβλημά του εἶναι: «Δὲν χάνω τίποτα νὰ δοκιμάσω». Ἐμπιστεύεται στὸ νόμο τῶν πιθανοτήτων: καὶ τὸ 50% τῶν προσπαθειῶν του ἂν πετύχη, εἶναι κερδισμένος. Ἂν οἱ προσπάθειές του στράφηκαν πρὸς ἐσᾶς, αὐτὸ δὲ σημαίνει ὅτι σᾶς ἐπιθυμοῦσε, τὸ ἔκανε γιὰ λόγους ἀρχῆς—ἐξ ἄλλου πρέπει νὰ περάση κανεὶς καὶ τὴν ὥρα του.

Στὰ μάτια του ἕνα πρᾶμα ἔχει σημασία. Καὶ γιὰ νὰ τὸ πετύχη κάνει κάθετη

ΧΩΡΙΟ ΠΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ...
—Μαμά! Τὰ γυάλισα τὰ παπούτσια μου!

ἐφόρμησι. Ἡ κοπέλλα δὲν ἔχει κὰν καιρὸ νὰ σκεφτῆ. Δὲν ὑπάρχουν πρόλογοι καὶ εἰσαγωγές, λόγια παραπλανητικά, κουβέντες ξεγελαστικές. Ὅλα ἔρχονται ξαφνικά, ἀπότομα, σὰν ἀνεμοστρόβιλος. Ἡ κοπέλλα δὲν ἔχει τίποτ' ἄλλο νὰ κάνη παρὰ ν' ἀφήση νὰ παρασυρθῆ. Πόσο γλυκὸ εἶναι, γιὰ ἕνα ἀνθρώπινο πλάσμα, νὰ ἐγκαταλείπεται σὲ μιὰ ἀνώτερη δύναμι ποὺ ξέρει τί θέλει καὶ ποῦ πηγαίνει.

Ἐννέα φορὲς στὶς δέκα δὲν θὰ ματακούσετε νὰ ξαναγίνεται λόγος γιὰ τὸ «συμπαθητικὸ κτῆνος» εἴτε ὑποκύψατε στὶς ἀξιώσεις του εἴτε ὄχι. Ἂν τὸν ἀποκρούσατε, θὰ τρέξη νὰ παηγορηθῆ σὲ μιὰν ἄλλη κοπέλλα, ἂν ὑποκύψατε, θὰ εἶναι πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, μὰ δὲν θὰ νοιώθη καμμιὰ ἰδιαίτερη τρυφερότητα γιὰ σᾶς, θὰ ἔχη ξεχάσει σὲ λίγο καὶ τ' ὄνομά σας.

Μακρυὰ λοιπὸν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τύπους, γιατὶ εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνοι καὶ πρὶν προλάβετε καλὰ-καλὰ νὰ ζυγίσετε τὰ πράγματα τὴν παθαίνετε, χωρὶς νὰ καταλάβετε πῶς καὶ γιατί. Μὲ τὴν πρώτη λοιπὸν ἐκδήλωσι ἐπιθέσεως πῆτε του: Στόπ!

Ἡ τεχνικὴ τοῦ μεθυσιοῦ

Γιατὶ ἕνας ἄνδρας σᾶς προτρέπει νὰ πιῆτε κι' ἄλλο ἕνα ποτήρι, κατόπι ἄλλο, κι' ἔπειτα ἄλλο, κι' ἄλλο, ἐνῶ δὲν ἀντέχετε στὰ οἰνοπνευματώδη ποτά; Γιατὶ δὲν τοῦ ἀρέσει νὰ πίνη μόνος του; Ἀφῆστε με νὰ γελάσω! Ὄχι, ὅταν ἕνας ἄντρας σᾶς δίνη νὰ πιῆτε τὸ κάνει μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ σᾶς ζαλίση (κι' ὅλα τ' ἄλλα). Ξέρει ὅτι τὸ οἰνόπνευμα ἀποκοιμίζει τὴ δυσπιστία σας, καταστρέφει τὰ ψυχικά σας συμπλέγματα. Ξέρει πὼς ὅταν θὰ ἐχετε πιῆ θὰ εἴσαστε εὔκολο θῦμα γιὰ τὶς ἀνομολόγητές ἐπιδιώξεις του.

Μερικοὶ ἄνδρες ὑπολογίζουν ἀποκλειστικὰ στὸ οἰνόπνευμα γιὰ νὰ πετύχουν τὸ σκοπό τους. Αὐτοὶ σᾶς ποτίζουν μὲ τὰ πιὸ δυνατὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ ποὺ μποροῦν νὰ βροῦν. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶναι νὰ σᾶς βγάλουν νὸκ ἄουτ μὲ τὸ πρῶτο.

Οἱ περισσότεροι ὅμως χρησιμοποιοῦν τὸ οἰνόπνευμα σὰ βοηθητικὸ μέσο γιὰ νὰ ἐπιταχύνουν τὴν ἐπιτυχία μιᾶς «συνταγῆς», ἑνὸς «δολώματος», ἑνὸς «τεχνάσματος». Αὐτὸ δημιουργεῖ σοφοὺς συνδυασμούς, ὅπως: «1)3 σαμπάνια, 2)3 μουσική, 25% βερμούτ, 75% εἶμαι πατέρας γιὰ σένα», ἢ «10% οὐζο, 10% στολή, 80% ἐνέδρα»...

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι σᾶς δίνουν νὰ πιῆτε γιὰ νὰ ζαλιστῆτε ἐλαφρά, νὰ σᾶς φέρουν σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι ὅπου τὰ σύνορα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ συγχέονται. Χαμογελᾶτε, ἐπιδοκιμάζετε, ἐπιτρέπετε...

Τὴν ἄλλη μέρα ξυπνᾶτε μ' ἕνα φοβερὸ πονοκέφαλο καὶ κλαῖτε γιὰ τὰ χαμένα σας ὄνειρα.

Ἡ τεχνικὴ τῆς ἐπιμονῆς

Μονάχα ὁ ἄνδρας ὁ ὑπομονετικός, ὁ ἐπίμονος, ὁ πεισματάρης θὰ χρησιμοποιήση τὸ κουραστικὸ αὐτὸ σύστημα. Ἐξέλεξε ἐσᾶς, ἐσεῖς τὸν ἀπωθήσατε,—τί σημασία ἔχει! Θὰ περιμένη ὑπομονετικὰ ν' ἀλλάξετε γνώμη.

Εἶναι περιττό, γιὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνετε, ν' ἀρραβωνιαστῆτε μ' ἕναν ἄλλον: ὁ ἄνδρας—βράχος δὲν ἀπογοητεύεται ποτέ. Θὰ περιμένη ὑπομονετικὰ τὴ διάλυσι τῶν ἀρραβώνων σας. Στὸ μεταξὺ θὰ φροντίζη νὰ σᾶς βλέπη κάθε μέρα, θὰ σᾶς φέρνη βιβλία, θὰ σᾶς συνοδεύη στὸ θέατρο ἂν ὁ ἀρραβωνιαστικός σας εἶναι ταξίδι. Κ' ὅταν, τυχόν, διαλυθοῦν οἱ ἀρραβῶνες σας, αὐτὸς θὰ σᾶς παρηγορήση.

Στὸ μεταξὺ διασκεδάζει μὲ ἄλλες κοπέλλες πιὸ εὔκολες... χωρὶς ὅμως νὰ σᾶς χάση ἀπὸ τὰ μάτια του οὔτε στιγμή—ἐσᾶς, τὸ μεγάλο του σχέδιο! Ἐλπίζει ὅτι κάποια μέρα θὰ εἴσαστε τόσο πολὺ κουρασμένη, τόσο ἀπογοητευμένη ἀπὸ τὴ ζωὴ ποὺ θὰ πέσετε στὴν ἀγκαλιά του.

Ἡ τεχνικὴ τοῦ «ἀπὸ σπόντα»

Στὸ μπιλιάρδο, ὅταν δὲν σημαδεύης κατ' εὐθείαν τὴ μπάλα τοῦ ἀντιπάλου σου, παρὰ ρίχνεις τὴν μπάλα σου στὰ πλευρὰ τοῦ μπιλιάρδου, ὥστε αὐτὴ νὰ πάη νὰ χτυπήση κατόπιν τὴν ἐχθρικὴ μπάλα, αὐτὸ λέγεται «ἀπὸ σπόντα».

Ὁ ἄνδρας ποὺ καταφεύγει σ' αὐτὴ τὴ ραφινάρισμένη τεχνικὴ εἶναι συνήθως γοητευτικώτατος. Χρειάζεται πραγματικὰ νὰ ἔχη κανεὶς μεγάλη ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό του γιὰ νὰ ἐπιδιώξη νὰ κατακτήση μιὰ γυναίκα «ἀπὸ σπόντα». Χρειάζεται ἐπίσης πολὺ ὑπομονή, καὶ μεγάλη γνῶσι τῆς γυναικείας ψυχῆς.

Ὁ ἄνδρας αὐτὸς προσπαθεῖ νὰ γίνη εὐχάριστος μὲ κάθε τρόπο, δὲν παραλείπει ποτὲ νὰ σᾶς τηλεφωνήση ὅταν σᾶς τὸ ὑποσχέθηκε, σᾶς πηγαίνει συχνὰ αὐτοκινήτα, στὸν κινηματογράφο ἢ στὸ θέατρο, ὅπως σχεδὸν ὁ «ἀνεμοστρόβιλος», μὰ...

... Μὰ δὲν σᾶς φιλάει.

Οἱ κοπέλλες πάντα ἀπογοητεύονται λιγάκι, ὅταν ὁ ἄντρας φέρνεται κατὰ τρόπο ἀπόλυτα ἄψογο. Ὅταν μιὰ κοπέλλα βγαίνη μ' ἕνα νέο, ποὺ, κατὰ τὰ φαινόμενα, εἶναι ἐρωτευμένος μαζί της... κι' ἔρχεται ἡ στιγμὴ ν' ἀνταλλάξουν ἕνα φιλὶ (τὸ πρῶτο τους φιλί...) κι' ὁ νέος φεύγει χωρὶς νὰ ζητήση τίποτα... αὐτὴ ἡ κοπέλλα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ταραχθῆ. Ἐπρόκειτο ν' ἀρνηθῆ (ἢ νὰ δεχθῆ), καὶ νάτην τώρα ἀποσβολωμένη στὴν ἄκρη τοῦ πεζοδρομίου μὲ μισάνοιχτο στόμα.

Τέλος πάντων, ἦταν ἡ πρώτη φορά! Μὰ οἱ ἑβδομάδες περνοῦν, ἡ κοπέλλα βγαίνει ὅλο καὶ πιὸ συχνὰ μὲ τὸν νέο, κι' ὅμως τίποτα δὲν γίνεται, καὶ ἡ κοπέλλα ἀρχίζει ν' ἀνησυχῆ σοβαρά. Ἀπὸ τὴν ἀνησυχία στὴν ἀγωνία, ἀπὸ τὴν ἀγωνία στὴν ἀποθάρρυνσι, ἡ κοπέλλα στὸ τέλος χάνει τὸν ὕπνο της.

Τελειοποιώντας τὴ μέθοδό του, ὁ ἄνδρας αὐτός, προσπαθεῖ νὰ δημιουργήση γύρω ἀπὸ τὴν κοπέλλα ἕνα περιβάλλον ποὺ θυμίζει ἀγάπη καὶ φιλία. Τὴν πηγαίνει στὴν ἀκροθαλασσιὰ γιὰ νὰ θαυμάση μιὰ ὑπέροχη δύσι ἡλίου. Καὶ κυττάζει ἐκεῖνος τὴ δύσι τοῦ ἡλίου χωρὶς νὰ νοιάζεται τί κάνουν τὰ ἄλλα ζευγάρια ποὺ ἦρθαν κι' αὐτὰ νὰ θαυμάσουν τὴ δύσι τοῦ ἡλίου...

Ἡ μένει ὧρες ὁλόκληρες καθισμένος δίπλα της σὲ μιὰ σκοτεινὴ βεράντα ἢ σ' ἕνα κῆπο... καὶ τὴ σφίγγει πάνω του. Μὰ δὲν τὴ φιλάει.

Αὐτὸς ὁ ἄνδρας μοιάζει μὲ τὸν περιβολάρη ποὺ παρακολουθεῖ μὲ ἀγάπη ἕνα μῆλο ποὺ ὡριμάζει. Ἔρχεται κάθε μέρα νὰ τὸ θαυμάση μὰ δὲν τὸ ἀγγίζει. Ὅταν ἔρθη ἡ στιγμή, δὲ θἄχη παρὰ ν' ἁπλώση τὸ χέρι γιὰ νὰ πέση τὸ ὡραῖο, τὸ ζεστό, τὸ χρυσαφένιο φρούτο, ποὺ ἄλλο δὲν ζητᾶει παρὰ νὰ φαγωθῆ...

Ἔτσι, κατὰ τὸ ἔκτο ἢ ὄγδοο ραντεβοῦ σας, ὁ ἐπιδέξιος κατακτητὴς θὰ ξέρη ὅτι εἶσαστε ὥριμη. Καὶ δὲν θἄχη παρὰ ν' ἀκουμπήση τὸ χέρι του πάνω στὸν ὦμο σας, νὰ σᾶς κυττάξη στὰ μάτια... κι' ἀντίο ἀγνότητα.

Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἄμυνα. Ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ γλυτώσετε εἶναι ἡ φυγή, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἀναγνωρίσατε αὐτὴ τὴν τεχνική.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια.

Τ' ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΘΕ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ:

μιὰ κουζίνα μὲ μοντέρνο ἐξοπλισμό

ΣΤΟ ἀμερικανικὸ περίπτερο τῆς ἐφετεινῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως τῆς Θεσσαλονίκης, ἐκτίθενται, μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ ὡρισμένα εἴδη νοικοκυριοῦ, ποὺ δικαιολογημένα θὰ προκαλέσουν τὴ ζήλεια κάθε ἐπισκέπτριας. Τὰ εἴδη αὐτὰ παρουσιάζονται ἀπὸ τὴν ἑταιρία ΑΒΚΟ καὶ ἄλλες ἀμερικανικὲς ἑταιρίες κατασκευῆς οἰκιακῶν εἰδῶν καὶ ἠλεκτρικῶν συσκευῶν. Δέκα τέσσαρες φοιτήτριες τῆς σχολῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας, τῆς Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Κολλεγίου «Ἀνατόλια» Θεσσαλονίκης διδάχθηκαν εἰδικῶς τὴ λειτουργία τους καὶ ἐπιδεικνύουν καθημερινὰ στοὺς πολυάριθμους ἐπισκέπτες τῆς Ἐκθέσεως πῶς μαγειρεύουν, ψήνουν, πλένουν τὰ πιάτα καὶ τὰ ροῦχα, καὶ χρησιμοποιοῦν τὸ ψυγεῖο στὶς ἀμερικανικοῦ τύπου κουζίνες.

Τὰ εἴδη ποὺ ἐκτίθενται δὲν εἶναι ἰδιαιτέρως πολυτελῆ: εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνα ποὺ χρησιμοποιεῖ ὁ μέσος Ἀμερικανὸς ἐργαζόμενος στὸ σπίτι του. Ἡ ἔκθεσις τῶν εἰδῶν αὐτῶν διευθύνεται ἀπὸ τὸν κ. Ράλφ Λάμπερσον, ἀνώτερον ὑπάλληλον τῆς ἑταιρίας ΑΒΚΟ, ποὺ βοηθεῖται στὸ ἔργο του ἀπὸ τὴ μὶς Ντόρις Πάϊπερ, προϊσταμένη τοῦ τμήματος σχεδιάσεων τοῦ ἰδίου ἐργοστασίου. Ἡ τελευταία, ἐκτὸς τοῦ ὅτι διεκόσμησε καὶ διεμόρφωσε τὸ τμῆμα αὐτό, δίδαξε τὶς Ἑλληνίδες φοιτήτριες, οἱ ὁποῖες ἐπιδεικνύουν τώρα ἐν χρήσει τὶς διάφορες συσκευὲς καὶ μηχανήματα.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐπιδείξεων, ποὺ, ὅπως ἀναφέραμε πιὸ πάνω, γίνονται στὴν Ἔκθεσι Θεσσαλονίκης, οἱ Ἑλληνίδες φοιτήτριες παρασκευάζουν μὲ τὸν ἐλάχιστο δυνατὸ κόπο καὶ στὸν ἐλάχιστο δυνατὸ χρόνο κάθε εἴδους φαγητά,—καί, κυρίως, φαγητὰ ποὺ περιλαμβάνονται στὸν συνήθη κατάλογο τῶν ἐδεσμάτων, τῶν χρησιμοποιουμένων ἀπὸ τὶς μέσες ἑλληνικὲς οἰκογένειες.

Ἡ ἑταιρία ΑΒΚΟ εἶναι ἕνας μεγάλος ἀμερικανικὸς βιομηχανικὸς ὀργανισμὸς καὶ παράγει μηχανὲς ἀεριωθουμένων ἀεροπλάνων καθὼς καὶ ἄλλα πολύπλοκα μηχανήματα. Ἡ «Κρόσλεϋ» ποὺ κατασκευάζει τὶς περίφημες ὁμώνυμες κουζίνες καὶ ἡ «Μπέντιξ» μὲ τὰ πλυντήρια καὶ σιδηρωτήρια ἀνήκουν στὸ βιομηχανικὸ συγκρότημα τῆς ΑΒΚΟ.

Μιὰ εὐγενικὴ χειρονομία ἦρθε νὰ ἐπιστεγάση τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἀμερικανικοῦ περιπτέρου τῆς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης. Ὅλα τὰ εἴδη οἰκιακῆς οἰκονομίας ποὺ ἐξετέθησαν: κουζίνες, ψυγεῖα, σιδηρωτήρια, πλυντήρια κλπ., προσεφέρθησαν ἀπὸ τὶς ἀνωτέρω ἑταιρίες ἄλλα μὲν στὸ Ἵδρυμα Βασιλίσσης, ἄλλα στὸ Ἵδρυμα Ἐγγὺς Ἀνατολῆς καὶ ἄλλα στὸ τμῆμα Οἰκιακῆς Οἰκονομίας τοῦ Κολλεγίου «Ἀνατόλια». Ἡ προσφορὰ αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀπόδειξις τῶν καλῶν αἰσθημάτων τῶν Ἀμερικανῶν βιομηχάνων πρὸς τὰ κοινωφελῆ ἑλληνικὰ ἱδρύματα.

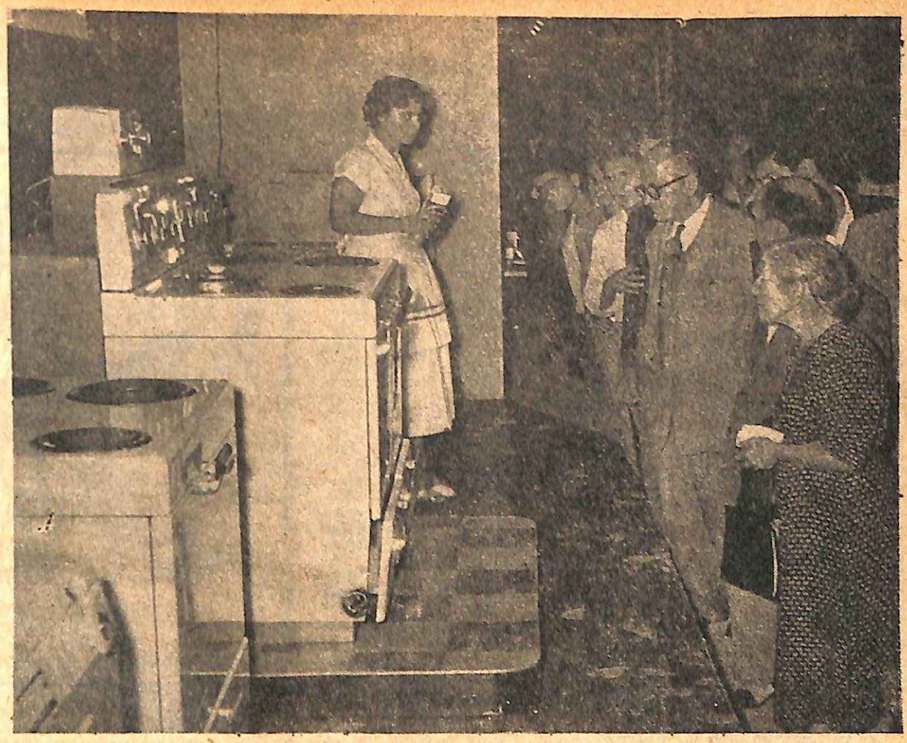

1. Ἡ μεγάλη αὐτή...ὁμιλοῦσα αὐτόματη κουζίνα «Κρόσλεϋ», ἀπετέλεσε ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐνδιαφέροντα ἐκθέματα τοῦ ἀμερικανικοῦ περιπτέρου. Ἡ κουζίνα εἶχε συνδεθῆ μὲ εἰδικὸ μηχάνημα, χάρις στὸ ὁποῖον οἱ πόρτες καὶ τὰ συρτάρια ἀνοιγαν αὐτομάτως. Μιὰ φωνὴ ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ ἕνα μαγνητόφωνο, κρυμμένο στὸ ἐσωτερικὸ τῆς κουζίνας, ἐξηγοῦσε ἑλληνικὰ πρὸς τοὺς ἐπισκέπτες, τὴ λειτουργία καὶ τὴ χρῆσι τοῦ κάθε τμήματος.

2. Στὸ τμῆμα οἰκιακῶν συσκευῶν καὶ ἐφαρμογῶν τὸ πιὸ ἐνδιαφέρον ἔκθεμα εἶναι ἀσφαλῶς ἕνα αὐτόματο σιδηρωτήριο «Μπέντιξ», ποὺ στὴ φωτογραφία βλέπουμε νὰ τὸ χειρίζεται ὁ κ. Λάμπερσον, ἀπεσταλμένος τῆς ἑταιρίας ΑΒΚΟ στὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο. Τὸ σιδηρωτήριο αὐτὸ ἔχει πολὺ καλύτερα ἀποτελέσματα ἀπὸ ὅ,τι τὸ κοινὸ σίδερο, καὶ περιορίζει κατὰ 50% τὸν ἀπαιτούμενο γιὰ τὴν ἐργασία χρόνο. Στοὺς Ἀμερικανοὺς ὀργανωτὲς τοῦ περιπτέρου ἐπροκάλεσε ἰδιαίτερη ἐντύπωσι ἡ εὐφυΐα τῶν Ἑλληνίδων σπουδαστριῶν, ποὺ ἔμαθαν ταχύτατα τὸν σχετικῶς πολύπλοκο χειρισμὸ τοῦ σιδηρωτηρίου—μιὰ ἀπ' αὐτὲς μάλιστα διαβάζοντας ἁπλῶς τὶς ἔντυπες ὁδηγίες σὲ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

ΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ΔΩΜΑΤΙΟ

Εὔθυμο διήγημα

Ἡ σπιτονοικοκυρά μου, ἡ κ. Κράμ, ποὺ συνήθως δὲ μοῦ ζητᾶ τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ πληρώνω τὸν καθυστερημένο λογαριασμό μου, μὲ παρακάλεσε νὰ τὴν ἀντικαταστήσω ἕνα ἀπόγευμα γιατὶ ἤθελε νὰ πάῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἀδελφή της ποὺ εἶχε ἀρρωστήσει.

Μοῦ ἐξήγησε ὅτι θἀρχόταν κόσμος νὰ δῇ τὸ μπροστινὸ δωμάτιο τοῦ δευτέρου πατώματος ποὺ ἦταν γιὰ νοίκιασμα. Μόλις κάθησα στὸ σαλόνι νὰ περιμένω, μπῆκε διαστικὸς ὁ Χένρυ Πῆλιν μὲ τὸ καπέλο στὸ κεφάλι του. 'Ο Χένρυ Πῆλιν εἶναι κι' αὐτὸς ἕνοικος τῆς πανσιόν.

— Θὰ κάτσῃς ὅλο τὸ ἀπόγευμα ἐδῶ; μὲ ρώτησε,

— Ναί, τοῦ ἀπάντησα. 'Η κ. Κράμ πῆγε νὰ δῇ τὴν ἀδελφή της ποὺ ἀρρώστησε, καὶ τῆς ὑποσχέθηκα νὰ δεχθῶ ἐγὼ τὸν κόσμο ποὺ θὰ ἔρθῃ γιὰ τὸ δωμάτιο.

— Τότε εἶσαι ὁ ἄνθρωπος ποὺ χρειάζομαι, εἶπε ὁ Χένρυ. 'Επρόκειτο νὰ μείνω κι' ἐγὼ ὅλο τὸ ἀπόγευμα ἀλλὰ πῆρα ἕνα τηλεφώνημα ποὺ μὲ ἀναγκάζει νὰ φύγω, καὶ ἔτσι θὰ λείπω ὅταν θἄρθῃ ἡ Μὶς Μαίημπελ νὰ δῇ τὸ δωμάτιο.

— Ποιὰ εἶναι ἡ Μαίημπελ; ρώτησα ἐγώ.

— Ἕνα καταπληκτικὸ κορίτσι, εἶπε ὁ Χένρυ μὲ ἐνθουσιασμό. Ἔχει χρυσοκόκκινα μαλλιὰ καὶ μεγάλα γαλανὰ μάτια... Τὴ γνώρισα ὅταν πῆγα ἐξοχὴ τὸν Αὔγουστο, καὶ ἀπὸ τότε ἔχουμε ἀλληλογραφία. 'Οταν μοῦ ἔκανε λόγο γιὰ καμμιὰ φτηνὴ πανσιὸν στὸ Λονδίνο, θυμήθηκα τὸ μπροστινὸ δωμάτιο τοῦ δευτέρου πατώματος καὶ κανόνισα νἀρθῇ νὰ τὸ δῇ σήμερα τὸ ἀπόγευμα. Σκοπός μου ἦταν νὰ μὴ ἀφήσω νὰ τὸ νοικιάσῃ κανένας ἄλλος. Θὰ μὲ βοηθήσῃς;

— Τὶ θέλεις νὰ κάμω; ρώτησα.

— Δημοσιεύτηκε σήμερα μιὰ ἀγγελία γιὰ τὸ δωμάτιο στὴν ἐφημερίδα καὶ φαντάζομαι πὼς θἀρθοῦν πολλοὶ νὰ τὸ δοῦν. Νὰ τοὺς ἀποθαρρύνῃς. Πήγαινέ τους ἐπάνω, δεῖξε τους τὸ δωμάτιο κι' ὕστερα πές τους μὲ τρόπο ὅτι ὑπάρχουν ἕνα σωρὸ γάτες στὸ σπίτι, ὅτι χαλάνε τὸν κόσμο, ὅτι ἡ τροφὴ εἶναι μονότονη κ.λ.π. Ὕστερα ὅταν ἔρθῃ ἡ Μαίημπελ, κατὰ τὶς 3½ θ' ἀντιστρέψῃς τὴν πολιτικὴ σου καὶ θὰ πῇς πὼς τὸ δωμάτιο εἶναι θαῦμα καὶ ἡ κ. Κρὰμ σὰ δεύτερη μητέρα γιὰ ὅλους μας. Ἂν πῇς καὶ κανένα καλὸ λόγο γιὰ μένα θὰ μὲ ὑποχρεώσῃς.

Ἔφυγε τρέχοντας δίχως νὰ περιμένῃ ἀπάντησι.

✽

'Ο πρῶτος πελάτης ἦταν ἕνας ψηλὸς καὶ μελαγχολικὸς τύπος ποὺ βρῆκε τὸ δωμάτιο θαυμάσιο καὶ ρώτησε πὼς ἦταν ἡ τροφή. Τοῦ εἶπα πὼς ἡ τροφὴ ἦταν καλὴ ἀλλὰ τὸ κρέας πάντα ἦταν πολὺ σκληρό. Μοῦ εἶπε τότε πὼς τοῦ ἄρεσε πολὺ τὸ σκληρὸ κρέας. Στὸ τέλος τὸν ξεφορτώθηκα λέγοντάς του πὼς ὁ ἀπὸ κάτω ἐνοικάστηκε εἶχε ἕνα τρομερὸ λυκόσκυλο ποὺ δάγκωνε.

'Ο δεύτερος ὑποψήφιος ἐνοικιαστὴς ἦταν μιὰ γυναίκα μὲ γούνινο πανωφόρι ποὺ τῆς ἄρεσε ἐπίσης τὸ δωμάτιο.

Αὐτὴ τὴ φορὰ ἄρχισα κατ' εὐθεῖαν μὲ τὴν ἱστορία τοῦ λυκόσκυλου.

— Λυκόσκυλο! φώναξε ἐνθουσιασμένη. Ἔχω ἀναθρέψει πολλά.

Τότε τῆς εἶπα πὼς τὸ φαῒ ἦταν ἀπαίσιο καὶ ὅτι πολλὲς φορὲς τὸ ρύζι εἶχε σκουλήκια.

Κουράστηκα ὥσπου νὰ ξεφορτωθῶ καὶ τοὺς ἄλλους.

✽

Σὲ λίγο νέο χτύπημα στὴν πόρτα. Ἦταν μιὰ μικροκαμωμένη γυναίκα, μὲ μαῦρο καπέλο. Ὅταν εἶδε τὸ δωμάτιο ἐνθουσιάστηκε καὶ εἶπε πὼς ἦταν τέλειο.

Τὰ λυκόσκυλα δὲν τῆς ἔκαναν καμμιὰν ἐντύπωσι καὶ ὅταν εἶπα γιὰ τὸ ρύζι, μοῦ ἀπεκρίθηκε πὼς γιὰ ὅ,τι δὲ βλέπει τὸ μάτι ἡ καρδιὰ δὲ χολοσκᾶ. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τ' ἄλλα.

—Μόνο ἂν ὑπάρχῃ κανένας μεθύστακας στὴν πανσιόν, δὲν θὰ νοικιάσω τὸ δωμάτιο, εἶπε. Ἀντιπαθῶ τρομερὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πίνουν.

Τότε φυσικὰ τῆς εἶπα πὼς ὁ νέος ποὺ ἔμενε στὸ ἀπὸ κάτω δωμάτιο ἦταν ἕνας ἀθεράπευτος ἀλκοολικός, ποὺ κάθε βράδυ γύριζε μεθυσμένος καὶ χάλαγε τὸν κόσμο.

— Μὰ στὸ ἀπὸ κάτω δωμάτιο μένει ὁ Χένρυ Πῆλιν. Τὸ εἶπε ὁ ἴδιος στὴν κόρη μου. Εὐτυχὼς ποὺ ἤρθα νὰ δῶ τὸ δωμάτιο πρὶν νὰ τὸ νοικιάσῃ ἡ Μαίημπελ. Δὲν θὰ τῆς ἐπιτρέψω ποτὲ νἀρθῇ ἐδῶ, οὔτε νὰ ξαναδῇ αὐτὸν τὸν παλιάνθρωπο!

Κ. ΡΟΥΣΤΟΝ

✪

ΑΡΓΕΝΤΙΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Κόντευε πιὰ μεσημέρι κι' ἀκόμη δὲν εἶχε σκοτώσει οὔτε μιὰ τσίχλα!

Ξαφνικὰ βλέπει σ' ἕνα δέντρο μιὰ καρακάξα νὰ λιάζεται ἀμέριμνη. Πλησιάζει μὲ πολλὲς προφυλάξεις καὶ σημαδεύει.

—Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! μὴν τραβᾶς, ξεφώνισε ἡ καρακάξα τρομαγμένη. Θὰ σοῦ διηγηθῶ μιὰ νόστιμη ἱστορία πρῶτα, κι' ὕστερα ρίξε.

'Ο κυνηγός, ποὺ ὅπως ὅλοι εἶχε ἀδυναμία στὶς ἱστορίες, δέχθηκε καὶ κατέβασε τὸ ὅπλο του. Μόλις ὅμως τελείωσεν ἡ καρακάξα τὸ παραμύθι της, ἔκανε ἕνα μορφασμὸ καὶ πρόσθεσε:

—Τὴν ἤξερα αὐτὴ τὴν ἱστορία. Μοῦ τὴ διηγήθηκε ἡ γυναίκα μου.

Καὶ ξανασήκωσε τὸ ὅπλο.

— Περίμενε.... Θὰ σοῦ διηγηθῶ μιὰ ἄλλη.

Ἄρχισε νὰ τοῦ τὴν διηγῆται, μὰ ὁ κυνηγὸς τὴ διέκοψε:

— Κι' αὐτὴ τὴ ἔξερω. Μοῦ τὴν ἔχει πῆ ἡ πεθερά μου.

Ἄλλες ἕξη ἱστορίες ἐπεχείρησε νὰ τοῦ πῇ ἡ καρακάξα καὶ πάντα ἐξακολουθοῦσε νὰ παίσῃ τὴν ἴδια ἀπάντησι. Ὅταν δὲν ἦταν ἡ γυναίκα του, ἦταν ἡ πεθερά του, κι' ὅταν δὲν ἦταν ἡ πεθερά του, ἦταν ἡ κουνιάδα του.

—Καὶ ἀφοῦ ἔχεις τόσες καρακάξες στὸ σπίτι σου, ἔρχεσαι νὰ σκοτώσῃς ἐμένα; εἶπε ἡ καρακάξα ἀγανακτισμένη. Γιατὶ δὲν πηγαίνεις νὰ ξεθυμάνῃς σ' αὐτὲς τὰ νεῦρα σου;

Κι' ὁ κυνηγὸς μαζὶ μὲ τὸ ὅπλο του, κατέβασε καὶ τὸ κεφάλι του ἀπὸ ντροπὴ καὶ ἐξαφανίστηκε μέσα στὸ δάσος.

Ο ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΞΗΓΕΙ:

Πῶς ΘΑ ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΕ ΕΝΑΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑ;

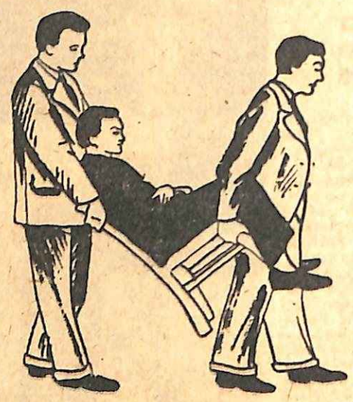

'Υπάρχουν πολλοὶ τρόποι γιὰ μιὰ τέτοια μεταφορά, ἀνάλογα μὲ τὸ πῶς μπορεῖ νὰ σταθῇ ἕνας ἄρρωστος. Ἐξαρτᾶται, ἀκόμα, ἡ μεταφορά, ἀπὸ τὰ μέσα ποὺ ἔχουμε πρόχειρα, τὴ στιγμὴ ποὺ συνέβη ἕνα ἀπρόοπτο ἀτύχημα. Ἕνα φορεῖο — ἂν ὑπάρχῃ στὴ διάθεσί μας — εἶναι τὸ πιὸ κατάλληλο μέσον. Ἂν, ὅμως, δὲν ὑπάρχῃ φορεῖο, τότε μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσουμε μιὰ καρέκλα. Βοηθᾶτε τὸν πάσχοντα νὰ καθήσῃ πάνω σ' αὐτὴν κι' ἔπειτα δυὸ ἄντρες τὸν μεταφέρουν σιγά, προσεκτικά, πιάνοντας τὴν καρέκλα, ὅπως ἀκριβῶς σᾶς δείχνει τὸ σχῆμα ποὺ παραθέτομε.

Τί ΘΑ ΚΑΝΕΤΕ, ΑΝ ΤΥΧΟΝ ΒΓΑΛΕΤΕ ΟΡΤΙΚΑΡΙΑ;

Πρῶτα - πρῶτα πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι μιὰ ἀρτικάρια μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνα πολὺ πρόσκαιρο, περαστικὸ καὶ τιποτένιο πρᾶγμα, μπορεῖ ὅμως νὰ εἶναι καὶ κάτι σοβαρώτερο ἢ τουλάχιστον ἀρχὴ γιὰ σοβαρώτερα. Γι' αὐτὸ χρειάζεται πάντα κάποια περίσκεψι μπροστὰ σὲ μιὰ ὀρτικάρια ποὺ ἐπαναλαμβάνεται κάθε τόσο, ἔστω καὶ ἂν κανένα ἄλλο νοσηρὸ σημάδι δὲν εἶναι φανερό, ὥστε νὰ μᾶς κάνῃ ν' ἀνησυχοῦμε. Ἡ περίσκεψι αὐτὴ πρέπει νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ κατ' εὐθεῖαν στὸ γιατρό μας, ὁ ὁποῖος μόνον εἶναι σὲ θέσι νὰ ἐρευνήσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴ βαθύτερη αἰτία αὐτῶν τῶν ἐπαναλήψεων. Αὐτὰ γιὰ τὶς ἀνησυχίες καὶ τὴν «περίσκεψί μας». Ὅμως τί θὰ κάνετε γι' αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν τὴν ὀρτικάρια ὅταν σᾶς ἐπισκεφθῇ μιὰ νύχτα, π.χ. ὕστερα ἴσως ἀπὸ ἕνα πλούσιο γεῦμα ἢ ὕστερα ἀπὸ ἕνα γεῦμα στὸ ὁποῖο φάγατε αὐγὰ ἢ φράουλες ἢ κυδώνια θαλασσινὰ ἢ πεπόνι ἔστω γιὰ νὰ ἀναφέρω τὰ πιὸ συνήθη ἀπὸ τὰ τρόφιμα ποὺ μποροῦν νὰ προκαλέσουν ὀρτικάρια; Ὅταν λοιπόν, σᾶς ἐπισκεφθῇ μιὰ νύχτα μὲ τὴ φαγούρα της σ' ὅλο τὸ σῶμα, τὶς διάσπαρτες κοκκινίλες, τὰ πρηξίματα στὰ μάτια καὶ τὴ γενικὴ δυσφορία, ποὺ καμμιὰ φορὰ γίνεται ἀνυπόφορη; Γιατί, θὰ ξέρετε πὼς καμμιὰ φορὰ γίνεται ἀνυπόφορη; Γιατί, θὰ ξέρετε βέβαια πὼς αὐτὴ εἶναι ἡ ὀρτικάρια. Ἄλλοι θὰ σᾶς τὴν βέβαια πὼς αὐτὴ εἶναι ἡ ὀρτικάρια. Ἄλλοι θὰ σᾶς τὴν ἀποῦν ἀναφυλαξία, ἄλλοι ἀλλεργία καὶ δὲν ξέρω πῶς ἀλλοιῶς μερικοὶ τρίτοι, Ἐμεῖς ὅμως ἂς διατηρήσωμε αὐτὸ τὸν τίτλο, ποὺ δηλώνει τὴν ἀρρώστεια μὲ τὰ συμπτώματά της, χωρὶς νὰ μπαίνῃ στὴ φιλοσοφία τῆς αἰτιολογίας της. Τί θὰ κάμετε λοιπόν;

● **Θὰ φροντίσετε πρῶτα - πρῶτα νὰ ἀνακουφίσετε τὸν ἄρρωστό σας ἀπὸ τὴ φαγούρα, ποὺ εἶναι πολὺ βασανιστική, τρίβοντάς τον ἐλαφρὰ μὲ ἕνα χλιαρὸ διάλυμμα μισὸ νερὸ καὶ μισὸ ξύδι ἢ σκέτο ξύδι, ἀνάλογα μὲ τὸ τί σᾶς ἔχει στὸ σπίτι. Καλὴ ἀπὸ τὰ δυὸ τοῦ ἐλαττώνει περισσότερο τὴ φαγούρα. Καλὴ εἶναι ἐπίσης γιὰ τὴ φαγούρα, μιὰ ἀλοιφὴ Μενθόλης 1:100, τὴν ὁποία βάζετε κυρίως στὰ μέρη ποὺ εἶναι κόκκινα καὶ ἐξοιδημένα. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἀνακουφίζει ἐπίσης πολὺ ἀλοιφὴ ἀντιϊσταμινικῶν, ὅπως π.χ. Φενεργκὰν κ.λ.π. Ἂν δὲν ὑπάρχουν στὸ σπίτι τέτοιες ἀλοιφές, περιορισθῆτε στὸ ξυδόνερο.**

● **Θὰ δώσετε ἔπειτα ἕνα καθαρτικό, λεμονάδα βισὶ ἢ ἁλάτι, καὶ θὰ ἐφαρμόσετε ἀπόλυτη δίαιτα. Νερό, τσάϊ ἢ χαμομήλι, χορταρικά, φροῦτα, θὰ εἶναι ἡ τροφὴ γιὰ τὸ πρῶτο 24ωρο. Ἂν ἡ ὀρτικάρια ὑποχωρήσῃ, τὸ κανονικὸ φαγητὸ θὰ ἐπαναληφθῇ βαθμιαία καὶ προοδευτικά. Ἂν δὲν ὑποχωρήσῃ μετὰ τὸ πρῶτο 24ωρο, ἡ προσκληση τοῦ γιατροῦ εἶναι ἀπαραίτητη.**

● **Ἂν ἔχετε στὸ σπίτι σας ἀντιϊσταμινικὰ χαπάκια (καὶ πρέπει νὰ ἔχετε, γιατὶ τὰ ἀντιϊσταμινικὰ φάρμακα εἶναι πιὰ σχεδὸν πρώτης ἀνάγκης), θὰ δώσετε ἀπὸ ἕνα χαπάκι Ἀνταμὶν π.χ. ἢ Φενεργκάν, ἢ Ἀντιστὶν κάθε 3 ὧρες.**

● **Μισὴ ἔνεσις ἀδρεναλίνης τοῦ 1 χλστ. ὑποδορείως ἀνακουφίζει πολλὲς φορὲς ἀμέσως τὸν ἄρρωστο καὶ μπορεῖ νὰ γίνεται, ἐκτὸς ἂν αὐτὸς πάσχῃ ἀπὸ ὑπερπίεσι. Ἡ ἔνεσις Ἀσβεστίου δίνει ἐπίσης πολύτιμα ἀποτελέσματα. Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ σηκοτιοῦ (Ἐπατοφερίνη κ.λ.π.) εἶναι ἀπαραίτητη στὶς συχνὲς ὀρτικάριες.**

Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΟ ΜΟΙΡΑΙΟ ΠΙΣΤΟΛΙ

Ἀπὸ μικρὴ τὸ ἀγαποῦσα τὸ ἐξοχικὸ μας σπιτάκι, ποὺ φάνταζε κατάλευκο μέσα στὴν πρασινάδα τοῦ λόφου καὶ καθρεφτιζόταν στὰ διάφανα, ἤρεμα νερὰ τῆς λιμνούλας. Εἶχα περάσει ἐκεῖ τὰ παιδικά μου χρόνια, τὰ καλύτερα χρόνια τῆς ζωῆς μου. Ἀκόμη τώρα, ὕστερα ἀπὸ τόσον καιρό, νομίζα πὼς ἀνοίγοντας τὴν πόρτα κάποιου δωματίου, θ' ἀντίκρυζα τὸ πλατὺ χαμόγελο τοῦ ἀγαπημένου πατέρα μου καὶ τὰ δυνατά του μπράτσα ἀνοιχτά, ἑτοιμα νὰ μὲ σφίξουν στὴν ἀγκαλιά του.

Κάθε καμαρούλα ἦταν γεμάτη ἀπὸ ἀναμνήσεις. Τρυφερὲς ἀναμνήσεις. Μόνο ἡ σοφίτα —ὦ, ἐκείνη ἡ καταραμένη σοφίτα! — ἔκρυβε πίσω ἀπὸ τὴν κλειδωμένη πόρτα της μιὰ ἀνάμνησι φριχτή. Ἐκεῖ μέσα κάποτε, ὁ θεῖος, ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατέρα μου, θέλησε νὰ σκοτωθῇ. 'Ο πατέρας εἶχε ἀνοίξει τυχαῖα τὴν πόρτα καὶ τὸν βρῆκε νὰ ἔχῃ ἀκουμπήσει ἕνα πιστόλι στὴν καρδιά του! Ὥρμησε ἀμέσως ἀπάνω του, ἅρπαξε τὸ ὅπλο καὶ τὸ πέταξε μακρυά. Τὴν ἄλλη μέρα ὁ θεῖος ἔφυγε γιὰ τὴν Ἀμερική, ἀλλὰ τὸ ἐπεισόδιο εἶχε ταράξει τόσο πολὺ τὸν πατέρα μου, ὥστε δὲν θέλησε πιὰ νὰ ξαναμπῇ στὴ σοφίτα. Τὸ δωματιάκι ἔμενε κλειδωμένο γιὰ πάντα...

Ἔπειτα, ἦταν ὁ Δαυΐδ, ἡ πρώτη μου ἀγάπη. Ὅταν ἐρχόταν στὸ σπίτι μας, πανύψηλος καὶ χαμογελαστός, μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιὰ καὶ τὰ γαλανὰ μάτια του, μ' ἔπιανε τέτοια τρελλέκεις. 'Ο Δαυΐδ ἦταν μουσικὸς καὶ κάθε Κυριακὴ ἔπαιζε στὴ λειτουργία ἐκκλησιαστικὸ ὄργανο. Ντρέπομαι ποὺ τ' ὁμολογῶ, ἀλλὰ νομίζω ὅτι πήγαινα στὴν ἐκκλησία περισσότερο γιὰ ν' ἀκούσω τὸ Δαυΐδ, παρὰ γιὰ τὴ λειτουργία...

Ἤμουν δέβαια τρελλὴ ποὺ τὸν ἀγαποῦσα, γιατὶ ἐκεῖνος δὲν ἐπρόκειτο νὰ μ' ἀγαπήσῃ ποτέ. Ἦταν τόσο ἀδελφικὸ τὸ ὕφος του, ὅταν μοῦ ἔπιανε τὸ μάγουλο καὶ μοῦ ἔλεγε: «Μικρὴ μου Βίρνα, τὸ ξέρεις πὼς ἔγινες πιὰ δεσποινίς;» — ναί, ἦταν τόσο ἀδελφικό, ὥστε ὅταν ὁ Δαυΐδ ἔφευγε, ἐγὼ πήγαινα στὴν κάμαρά μου κι' ἔβαζα τὰ κλάματα...

Ἀργότερα, ὁ πατέρας θέλησε νὰ μετακομίσουμε στὴν πόλι. Ἦταν πολὺ ἄρρωστος καὶ λίγο καιρὸ μετὰ τὴ μετακόμισί μας, τὸν ἔχασα γιὰ πάντα. Τώρα ζοῦσα μόνη, ὁλομόναχη. Εἶχα τελειώσει τὶς σπουδές μου καὶ ἤμουν δασκάλα σ' ἕνα σχολεῖο. Δὲν παντρεύτηκα, ἂν καὶ μὲ εἶχαν ζητήσει πολλοί. Θὰ φανῇ ἴσως παράξενο, ἀλλὰ εἶχα μείνει πιστὴ στὸν παιδικό μου ἔρωτα. Ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια, ἐξακολουθοῦσα ν' ἀγαπῶ τὸν Δαυΐδ...

Μιὰ μέρα, ἔλαβα ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸ συμβολαιογράφο τοῦ χωριοῦ, ποὺ μοῦ ἔγραφε ὅτι κάποιος ἤθελε ν' ἀγοράσῃ τὸ παλιὸ ἐξοχικό μας σπίτι. Δὲν ἤθελα νὰ τὸ πουλήσω, ἀλλὰ παρ' ὅλα αὐτά, πῆγα στὸ χωριό, γιὰ νὰ τὸ ξαναδῶ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή. Φαντάζεστε τὴν ἔκπληξί μου, ὅταν στὸ συμβολαιογραφεῖο συνάντησα τὸν Δαυΐδ. Αὐτὸς ἦταν ὁ ἀγοραστής. Δὲν εἶχε ἀλλάξει σχεδὸν καθόλου. Τὸ πρόσωπό του ἦταν πάντα παιδικὸ καὶ τὸ χαμόγελό του γλυκὸ ὅσο καὶ τότε. Μὲ κύτταξε μὲ ἔκπληξι καὶ θαυμασμό:

—Μικρή μου Βίρνα... Δὲν ξέρω πιὰ ἂν θὰ μπορῶ νὰ σὲ λέω «μικρή μου Βίρνα». Ἀλλαξες τόσο...τόσο πολύ!

Προσπάθησα ὅσο μποροῦσα νὰ κρύψω τὴ συγκίνησι ποὺ μ' ἔπνιγε.

—Λοιπόν, Δαυΐδ, θέλεις ν' ἀγοράσῃς τὸ σπίτι;

—Ναί, Βίρνα. Νομίζω πὼς δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ καλύτερη φωλιὰ γιὰ μένα... γιὰ μᾶς δηλαδή...

—Πῶς; Γιά...μᾶς;

—Μὰ δέβαια, εἶμαι παντρεμένος, ἔκανε ὁ Δαυΐδ χαμογελώντας. Θὰ γνωρίσῃς τὴ Λύντια, τὴ γυναίκα μου καὶ τὸ γυιό μου, τὸ Ντάριο. Εἶναι, ξέρεις, ἡ καλύτερη γυναίκα τοῦ κόσμου!...

Ἔνοιωσα ὅλο τὸν κόσμο νὰ γκρεμίζεται μέσα μου. Ὥστε ὁ Δαυΐδ εἶχε παντρευτῆ! Φτωχά, παιδικά μου ὄνειρα!...

'Η γυναίκα του, ποὺ τὴ γνώρισα ἀργότερα, ἦταν πραγματικὰ χαριτωμένη. Μιὰ λεπτή, εὐαίσθητη γυναικούλα, ποὺ φαινόταν πὼς τὸν λάτρευε. Ὅσο γιὰ τὸ γυιό του, αὐτὸς ἦταν ἴδιος ὁ Δαυΐδ. Μὲ ξανθὰ μαλλιὰ καὶ γαλανὰ μάτια...

Πήγαμε ὅλοι μαζὶ στὸ παλιό μου σπίτι. 'Ο Δαυΐδ κάθησε στὸ πιάνο, ποὺ εἶχε μείνει τόσα χρόνια κλειστό, κι' ἔπαιζε.

—Ἐμεῖς πᾶμε νὰ δοῦμε τὸ σπίτι!, εἶπε ἡ Λύντια καὶ βγῆκε κρατώντας τὸ Ντάριο ἀπὸ τὸ χέρι.

—Δαυΐδ, εἶπα κι' ἡ φωνή μου ἔτρεμε, παῖξε κάτι γιὰ μένα.

Μέσα στὸ σούρουπο, ὁ Δαυΐδ ἄρχισε νὰ παίζῃ μιὰ γλυκειὰ μελωδία. Ἄκουσα τὴ Λύντια ποὺ ἀνέβαινε τὴ σκάλα πού ὡδηγοῦσε στὴ σοφίτα. Θυμήθηκα τὸ πιστόλι ποὺ βρισκόταν ἐκεῖ ἀπάνω —τὸ πιστόλι τοῦ θείου, ποὺ δὲν τὸ εἴχαμε ἀγγίξει ἀπὸ τόσα χρόνια— καὶ θέλησα νὰ τῆς φωνάξω νὰ προσέξῃ. Μὰ ἡ μελωδία ποὺ ἔπαιζε ἐκείνη τὴν ὥρα ὁ Δαυΐδ γιὰ μένα ἦταν τόσο γλυκειά... ποὺ γιὰ τίποτε δὲ θἄθελα νὰ τὴ διακόψω.

Δὲν ξέρω πόση ὥρα πέρασε, ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ ἀκούστηκε ὁ κρότος τῆς πιστολιᾶς. Εἶδα τὸ Δαυΐδ νὰ πετιέται καὶ νὰ τρέχῃ ἀπάνω σὰν τρελλός, ἐνῶ ἐγὼ ἔμενα ἀπολιθωμένη στὴν πολυθρόνα μου. Σὲ λίγο, τὸν εἶδα νὰ ξανακατεβαίνῃ μὲ μιὰ φριχτὴ χλωμάδα στὸ πρόσωπό του. Μέσα σὲ πέντε λεπτά, εἶχε γεράσει κατὰ δέκα χρόνια.

—Πέθανε!, εἶπε κι' ἡ φωνή του ράγισε μέσα σ' ἕνα λυμό... Τὰ χρόνια κύλησαν. Ζοῦσα πάντοτε στὴν πόλι, ὁλομόναχη. μὲ μόνη πρωϊνὴ συντροφιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου μου.

Μιὰ μέρα μᾶς ἦρθε ἕνας καινούργιος μαθητής, ποὺ μοῦ φάνηκε σὰ γνωστὴ φυσιογνωμία. Ὅταν ἄκουσα τ' ὄνομά του, ἀνατρίχιασα. Ἦταν ὁ Ντάριο, ὁ γυιὸς τοῦ Δαυΐδ. Ἦταν τώρα δεκατεσσάρων ἐτῶν καὶ εἶχε γίνει ἕνα ὡραῖο, σοβαρὸ καὶ κλειστὸ στὸν ἑαυτό του ἀγόρι. Μὲ γνώρισε κι' ἐκεῖνος ἀμέσως:

—Σᾶς θυμᾶμαι, εἰσαστε ἡ δεσποινὶς Βίρνα.

Τὸν ρώτησα τί γινόταν ὁ πατέρας του. Τὸ πρόσωπο τοῦ παιδιοῦ σκοτείνιασε:

—Ὑποθέτω, καλά. Εἴμαστε σχεδὸν σὰν ξένοι.

Δὲν τόλμησα νὰ ρωτήσω περισσότερα, γιατὶ τὸ ὕφος τοῦ Ντάριο μὲ τρόμαξε.

Μὲ τὸν καιρὸ ἀφοσιώθηκα σ' αὐτὸ τὸ παιδί, μὲ ὅλη τὴν ἀγάπη ποὺ μοῦ εἶχε στερήσει ἄλλοτε ὁ πατέρας του. Τοῦ εἶχα τέτοια ἀδυναμία, ποὺ ὅλα τὰ ἄλλα παιδιὰ εἶχαν σκανδαλιστῆ. Καὶ ὁ Ντάριο μοῦ ἀνταπέδιδε τὴν ἀφοσίωσί μου.

'Ο Δαυΐδ ἤρθε νὰ δῇ τὸ γυιό του καὶ ξανανταμώσαμε. Ἦταν ἀκόμη πιὸ καταδεδλημένος καὶ οἱ κρόταφοί του εἶχαν ἀρχίσει νὰ γίνωνται γκριζωποί. Ὅταν εἶδε πὼς ἤμουν ἡ δασκάλα τοῦ Ντάριο, τὰ μάτια του γιὰ μιὰ στιγμὴ φωτίστηκαν.

—Βίρνα, δὲν ξέρω γιατί, ὁ γυιός μου μὲ μισεῖ, μοῦ εἶπε. Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα θὰ μὲ σκοτώσῃ...

Ξαναήρθε πολλὲς φορὲς καὶ βγήκαμε μαζὶ ἔξω. 'Η συντροφιά μου φαινόταν νὰ τὸν τραβᾶ πολύ. Ὅταν μ' ἔβλεπε, τὰ μάτια του φωτίζονταν, σὰ νὰ ξανάνιωνε. Ἕνα βράδυ, ἔσκυψε ξαφνικὰ κοντά μου καὶ μοῦ εἶπε:

—Βίρνα, τόσα χρόνια εἶχα χάσει τὸν ἑαυτό μου. Μὲ σένα νομίζω πὼς τὸν ξαναβρῆκα. Σ' ἀγαπῶ, Βίρνα. Θέλεις νὰ γίνῃς γυναίκα μου;

Κόντεψα νὰ λιποθυμήσω, ἀκούγοντας αὐτὰ τὰ λόγια. Ὥστε ἦταν πιὰ δικός μου ὁ Δαυΐδ; Θὰ ξανάβρισκα τὰ χαρούμενα παιδικά μου ὄνειρα;

Τοῦ εἶπα ὄχι! Αἰσθανόμουν ἔνοχο τὸν ἑαυτό μου γιὰ τὸ θάνατο τῆς Λύντιας.

'Ο Δαυΐδ ἔφυγε μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι.

Τὴν ἄλλη μέρα, καθὼς καθόμουν στὴν κάμαρά μου, ἄκουσα νευρικὰ χτυπήματα στὴν πόρτα. Ἔτρεξα ν' ἀνοίξω καὶ εἶδα τὸν Ντάριο νὰ μπαίνῃ χλωμὸς σὰν πεθαμένος.

—Θέλω νὰ σᾶς μιλήσω, δεσποινὶς Βίρνα, εἶπε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε. Εἴσαστε ὁ μόνος ἄνθρωπος ποὺ μ' ἀγαπάει. Ἀκοῦστε... Δὲν ἀντέχω ἄλλο... Ἐγὼ σκότωσα τὴ μητέρα μου! Ναί, ἐγώ! Τὸ πιστόλι ἦταν ἄδειο καὶ τὸ γέμισα γιὰ νὰ παίξω. Κι' ὕστερα ξέχασα νὰ τῆς τὸ πῶ. Ἐγὼ τὴ σκότωσα! 'Ο πατέρας μου θὰ μὲ μισοῦσε ἂν τὸ μάθαινε. Γι' αὐτὸ ἀποξενώθηκα ἀπ' αὐτόν. Εἶμαι ἕνας φονιάς, δεσποινὶς Βίρνα!

Ἐμεινα γιὰ μιὰ στιγμὴ σὰν ἀπολιθωμένη. Ὕστερα τὸν ἀγκάλιασα σφιχτὰ καὶ κλάψαμε μαζί. Τοῦ εἶπα πὼς δὲ μπορεῖ ποτὲ νὰ εἶναι φονιὰς ἕνα παιδάκι ποὺ δὲν ἔχει συναίσθησι τῶν πράξεών του καὶ φάνηκε νὰ ἠσυχάζῃ. Ἐγὼ πάλι, ἐνοιωθα ἕνα βάρος νὰ φεύγῃ ἀπὸ πάνω μου.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἤμουν μάρτυς τῆς πιὸ συγκινητικῆς σκηνῆς. 'Ο Δαυΐδ συμφιλιώθηκε μὲ τὸν Ντάριο. Προσπαθοῦσε νὰ παρηγορήσῃ τὸ παιδί, ποὺ ἔκλαιγε. Καὶ καθὼς μιλοῦσε, μὲ κύτταζε τρυφερὰ πάνω ἀπὸ τὸ ξανθόμαλλο κεφάλι τοῦ Ντάριο, μ' ἕνα βλέμμα ποὺ μιλοῦσε πιὸ εὐγλωττα ἀπὸ κάθε τι ἄλλο γιὰ τὸν ἔρωτά του.

Κι' ἐγώ, ὅταν γύρισα στὸ ἐξοχικὸ σπιτάκι, ἀγκαλιασμένη μαζί του, ἤμουν πολὺ - πολὺ εὐτυχισμένη... ΝΤΕΛΙΑ ΛΕΟΝ

● Νέες τῆς 'Αράχωβας, μὲ τοπικὴ ἐνδυμασία. 'Από ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιά: Γεωργία Σταθούκου, 'Ασημίνα Καραπατούχα, Καίτη Μελισσάρη.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΛΕΙΒΑΔΙΑΣ

ΕΝΑΣ ΤΟΠΟΣ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΑ ΜΝΗΜΕΙΑ.— Η ΚΟΠΙΑΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΗ ΒΑΜΒΑΚΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ.— Η ΠΟΛΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΗΣ ΖΩΗ.— ΑΞΙΟΛΟΓΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

"Ομορφη ποὖν' ἡ Λειβαδιά, ποὺ κεῖται μέσ' στὸ ρέμα
Πὰν τὰ κορίτσια γιὰ νερό, γυρίζουν δακρυσμένα.

Τὸ παληὸ αὐτὸ τραγούδι δίνει μιὰ εἰκόνα τῆς ζωῆς στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας ποὺ τὰ κορίτσια, βλέποντας τὴν ὄμορφη πόλι τους σκλαβωμένη, γύριζαν ἀπ' τὸ νερὸ ποὺ κουβαλοῦσαν, δακρυσμένα. Μιὰ ἄλλη παραλλαγὴ τοῦ τραγουδιοῦ λέει ὅτι «γυρίζουν φιλημένα». Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἡ Λειβαδιὰ βρισκόταν σὲ ἀκμή, ἦταν μιὰ ἀπ' τὶς πλουσιώτερες ἑλληνικὲς πόλεις, μὰ καὶ ὄμορφη, ὅπως καὶ σήμερα εἶναι. Τὸ ποτάμι της "Ερκυνας, ποὺ πηγάζει μέσ' ἀπ' τὶς ρίζες τῶν πλατανιῶν καὶ τῶν βράχων, κάτω ἀπὸ τὸ Καταλανικὸ Κάστρο, δίνει στὴν πόλη ἕναν ἐξαιρετικὸ τόνο ἰδιότυπης ὁμορφιάς.

Τὸ πρωῒ πῆγα στὴν πηγὴ τοῦ ποταμιοῦ. Δὲ φαντάστηκα πὼς τὰ κορίτσια τώρα δὲν κουβαλοῦν πιὰ τὸ νερό. Μόνος ἕνα δεκάχρονο κοριτσάκι κρατώντας ἕνα μικρὸ σταμνὶ γέμιζε ἀπὸ τὴ μικρὴ βρυσούλα κοντὰ στὴν πέτρινη γέφυρα. "Εγινε τὸ ἀντίστροφο. Πηγαίνει πλέον τὸ νερὸ στὰ κορίτσια ποὺ διοχετεύεται μὲ σωλῆνες σ' ὅλα τὰ σπίτια. "Αδικα κρατοῦσα μαζί μου τὴ φωτογραφικὴ μηχανή...

Καὶ δὲν πηγαίνει μόνο στὰ σπίτια αὐτὸ τὸ πολύτιμο νερό. Κατηφορίζοντας καὶ χωρίζοντας τὴν πόλι στὰ δυό, στὸ Διάβα του, κινεῖ κάμποσα ἐργοστάσια: ἐκκοκιστήρια, νηματουργεῖα, μύλους καὶ ὑφαντουργεῖα.

'Η ὄμορφη καὶ πλούσια Λειβαδιά, καταστράφηκε τὸ 1821, Γιατὶ ἡ Λειβαδιὰ ὑπῆρξε φυτώριο πολλῶν ἁρματωλῶν καὶ κλεφτῶν καὶ πρόσφερε ἀνεκτίμητες θυσίες, στὴν ἐθνική μας παλιγγενεσία. Γι' αὐτὸ καὶ πολλὰ κλέφτικα «κι' ἄλλα δημοτικὰ τραγούδια τὴν ἀναφέρουν συχνά.

"Εχει πλούσιο ἱστορικὸ παρελθὸν ἡ πόλι, μά, δὲν ἀναφέρεται πουθενὰ καὶ τὸ ὄνομα κοιμωμένης ὡραῖας. Φυσικὰ ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ νοηθῆ ἐθνικὸς ἀγώνας χωρὶς τὴ βοήθεια καὶ τὴ συμπαράστασι τῶν γυναικῶν. 'Η ἱστορία εἶναι γεμάτη ἀπὸ θυσίες γυναικοπαίδων κατὰ τὶς ἐπιδρομὲς τῶν βαρβάρων, τὶς σφαγές, τὶς ἀτιμώσεις καὶ τελικὰ τὴ μεταφορά τους στὰ σκλαβοπάζαρα. "Ετσι καὶ γυναίκες τῆς Λειβαδιᾶς, ἀρκετὲς θυσίες πρόσφεραν στὸν ὑπερήφανο ἐθνικὸ ἀγώνα.

'Ο 'Ηρόδοτος ἀναφέρει τὴ Λειβαδιὰ στὴν ἐκστρατεία τοῦ Μαρδόνιου, ὅταν ἔστειλε πρέσβεις γιὰ νὰ ρωτήση τὸ μαντεῖο Τροφωνίων, ποὺ φαίνεται νὰ ἦταν ὑπόγειο. Τὸ κάστρο ποὺ βρίσκεται πάνω ἀπὸ τὴν πόλη, εἶναι Καταλανικὸ καὶ κτίστηκε ἀπὸ τοὺς Καταλανοὺς ποὺ κατέλυσαν τὴν ἡγεμονία τῶν Φράγκων κατὰ τὸ 1300.

'Η περιοχὴ ἔχει πολλὰ ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα. "Ενα ἀρχαῖο φρούριο τῶν Πελασγικῶν χρόνων εἶναι στὸν Πανωπέα (σημερινὸ "Αγιο Βλάσιο). Στὸν Κορακόλιθο εἶναι ἕνα κτίσμα τῶν 'Ομηρικῶν χρόνων. Στὸν 'Ορχομενὸ ἔχει ἀρχαιότητες ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Μηνυῶν. Ὑπάρχει τὸ φημισμένο μοναστήρι τοῦ 'Οσίου Λουκᾶ Χ' αἰῶνος μ. Χ. Στὴ Χαιρώνεια ὑπάρχει ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο, ἴχνη ἀρχαίου θεάτρου καὶ ὁ Λέων, ποὺ στήθηκε ἀπὸ τοὺς Μακεδόνες ὡς τρόπαιο τῆς νίκης τους κατὰ τῆς Χαιρώνειας. 'Επίσης οἱ 'Αλκομεναὶ καὶ ἡ 'Αλίαρτος. Στὴν τελευταία σκοτώθηκε ὁ Λύσανδρος, ὁ ἐκπροθητὴς τῶν 'Αθηνῶν. "Εκεῖ σώζονται τεῖχη τῆς 'Αλιάρτου καὶ μεσαιωνικὸς πύργος. Πύργοι μεσαιωνικοὶ ἐπίσης σώζονται στὸ χωριὸ 'Υψηλάντης πρὼην Βρεσταμάτα καὶ κοντὰ στὸ φρούριο τῆς Λειβαδιᾶς, ποὺ ἔγινε καὶ ἡ σύγκρουσι τῶν δυνάμεων τοῦ Σύλλα μετὰ τῶν στρατευμάτων τοῦ 'Αρχελάου, στρατηγοῦ τοῦ Μιθριδάτου. Στὴν περιοχὴ ἔγινε τὴν ἐποχὴ τῆς Φραγκοκρατίας καὶ ἡ μάχη τοῦ Κηφισσοῦ, ὅπου οἱ Καταλανοὶ κατατρόπωσαν τὶς δυνάμεις τῶν 'Αθηνῶν τοῦ Ντὲ Λαρός.

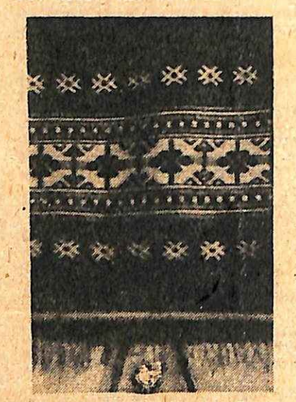

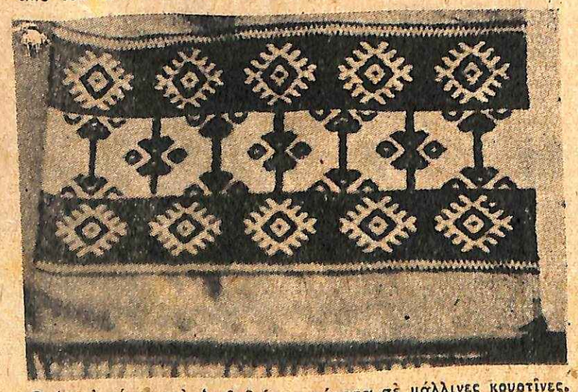

● Λαϊκὴ τέχνη στὴ Λειβαδιά: κεντήματα σὲ μάλλινες κουρτῖνες.

Γεωγραφικοὶ καὶ ἄλλοι λόγοι ἴσως ἦταν ποὺ στὴν περιοχὴ ἔγιναν ἀρκετὲς μάχες ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἱστορία. Οἱ οἰκονομικοὶ παράγοντες ἦταν ἀφορμὴ ποὺ ἡ Λειβαδιὰ στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας εἶχε ἀκμή. Γιατὶ ἐδῶ παράγονται κι' ἐξάγονται κιόλας δυὸ προϊόντα περιζήτητα τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, οἱ κόκκινες βαφὲς ἀπὸ κρεμέζι ἢ ριζάρι καὶ τὸ μπαμπάκι. 'Η βαφὴ ἀπὸ τὸ κρεμέζι ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Παυσανία, κι' ἐξακολούθησε νὰ παράγεται καὶ στὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας. Παράγεται ἀπὸ τ' αὐγὰ κάποιου μικροῦ ἐντόμου ποὺ τὰ γεννάει πάνω στὰ φύλλα τῶν πουρναριῶν κι' ἔχουν ἕνα κόκκινο ξεθωριασμένο χρῶμα. Αὐτὰ μαζεύονταν ἀπὸ τὶς γυναῖκες κι' ἀφοῦ συγκεντρώνανε ἀρκετὴ ποσότητα τὰ βρέχανε μὲ ξύδι, τὰ τρίβανε ὕστερα μέσα στὰ σακκιὰ γιὰ νὰ γυαλίσουν περισσότερο τ' αὐγὰ καὶ τὸ κρεμέζι ἦταν ἕτοιμο. 'Εξάγονταν στὴν 'Ιταλία καὶ Γαλλία. Οἱ Γάλλοι τὸ μεταπουλοῦσαν στὴν Τύνιδα ποὺ τὸ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ τὴ βαφὴ τῶν φεσιῶν.

Τὸ ριζάρι, ποὺ τὸ σπέρνανε καὶ χρησιμοποιοῦσαν τὶς ρίζες του γιὰ τὴν παραγωγὴ τῆς βαφῆς, γίνονταν ἐξαγωγὴ στὸ ἑξωτερικὸ ἀρκετὲς ποσότητες. 'Η παραγωγὴ αὐτῶν τῶν προϊόντων δὲν ὑπάρχει πιά.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1700, γιὰ πρώτη φορὰ ἔφεραν βαμβακόσπορο ἀπὸ τὴ Μακεδονία καὶ ἄρχισε ἡ καλλιέργεια τοῦ μπαμπακιοῦ. Σήμερα αὐτὴ ἡ παραγωγὴ εἶναι ἡ κυριώτερη τῆς Λειβαδιᾶς καὶ οἱ γυναῖκες ἀσχολοῦνται ἐντατικὰ μὲ τὴν καλλιέργεια καὶ τὴ συγκομιδή του. 'Η παραγωγὴ τοῦ μπαμπακιοῦ εἶναι ἡ κυριώτερη ἀσχολία τῶν κατοίκων.

'Εκτὸς ἀπὸ τὶς 400 γυναῖκες περίπου, ποὺ ἐργάζονται στὰ 5 κλωστήρια τῆς πόλεως καὶ 50 ἕως 60 νέες ἐργάζονται σὲ διάφορα γραφεῖα Τραπεζῶν καὶ ἰδιωτικῶν γραφείων, οἱ ὑπόλοιπες ἀσχολοῦνται μὲ γεωργικὲς ἐργασίες. Πολλὲς ἐργάζονται ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἀλώνισμα τῶν σταριῶν, ὅπως στὶς ἄλλες περιοχές, στὸ σκάλισμα καὶ τὸ μάζεμα τοῦ μπαμπακιοῦ. Σχεδὸν 10 ὧρες συνέχεια ἀπὸ τὸ πρωῒ, μὲ λίγο πρόχειρο φαγητὸ καὶ 35 δραχ. μεροκάματο, σκαλίζουν κάτω ὑπὸ τὸν καυτερὸ ἥλιο στὸν κάμπο τὰ μπαμπάκια, γιὰ νὰ γυρίσουν τὸ βράδυ τσακισμένες ἀπὸ τὴν κούρασι καὶ νὰ ἑτοιμάσουν τὸ φαγητὸ ἢ νὰ συγυρίσουν τὸ νοικοκυριό τους. Στὸ μάζεμα τοῦ μπαμπακιοῦ ἡ ἐργασία γίνεται πιὸ ἐντατικὴ ἀκόμα γιὰ τὶς γυναῖκες, γιατὶ πληρώνονται μὲ εἶδος 10% ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ποὺ θὰ μαζέψουν. Κι' ὅλες αὐτὲς οἱ ἐργάτριες χωρὶς κοινωνικὴ ἀσφάλισι.

Παρὰ τὴ σκληρὴ δουλειὰ ποὺ κάνουν οἱ γυναῖκες τῆς Λειβαδιᾶς, διατηροῦν τὴ φρεσκάδα καὶ τὴν ὁμορφιά τους. Φημίζονται γιὰ τὸν ἐναρετο καὶ ἠθικὸ χαρακτῆρα τους, κι' ὅταν τὶς Κυριακὲς θὰ βγοῦν περίπατο καλντσωμένες καὶ καθαρές, διακρίνει κανένας ἀμέσως τὴ σεμνότητά τους. Τὸ πατροπαράδοτες, τοὺς ἐμπνέει τὴν ἀρχαιρικὸ πνεῦμα κυριαρχεῖ ὡστόσο ἐδῶ, στὴν πύλη αὐτὴ τῆς ἀγάπη πρὸς τὴν ἀγροτικὴ ἐρΡούμελης, οἱ σχέσεις καὶ τὰ γασία χωρὶς νὰ παραλείπη ἔθιμα διατηροῦνται αὐστηρὰ καὶ νὰ τὰ μορφώνη. Σχεδὸν κ' οἱ περισσότεροι γάμοι γίτὸ σύνολο τῶν νέων σήμερα νονται ὕστερα ἀπὸ προξενιὰ τελειώνουν τὸ γυμνάσιο, πολκαὶ σπανία ἀπὸ γνωριμίες μελὲς νέες ἀκολουθοῦν ἀνώτερες ταξὺ τῶν νέων. Προσκολλημένες σπουδές, οἱ περισσότερες ὅστὴν ἀγροτική τους ζωὴ οἱ μως μένουν ἐδῶ στὴν πλούσια Λειβαδίτισσες εἶναι ἀφωσιωμέκαλλιέργεια τοῦ μπαμπακιοῦ ἡ νες στὸ νοικοκυριό τους, ποὺ τοῦ σταριοῦ. 'Η γυναῖκα τῆς τὸ περιποιοῦνται καὶ τὸ διατηΛειβαδιᾶς ὅλο τὸ καλοκαίρι εἶροῦν καθαρό.

Φημίζονται γιὰ τὰ καλά τους φαγητὰ ποὺ παρασκευάζουν, ἰδίως τὶς αὐγόπιτες καὶ τοὺς ντολμάδες καθὼς καὶ τὰ περίφημα σουβλιστὰ ἀρνιά, ποὺ τὸ Πάσχα γι' αὐτὰ ὀργανώνονται πραγματικὲς γιορτὲς γύρω ἀπὸ τοὺς «λάκκους». 'Η φιλοξενία τους εἶναι πασίγνωστη κι ἀναφέρεται μάλιστα στὶς ἐντυπώσεις ξένων περιηγητῶν, ποὺ πέρασαν ἀπὸ δῶ. Περιποιοῦνται μὲ ἐξαιρετικὴ εὐγένεια τοὺς ξένους καὶ γνωρίζουν νὰ φερθοῦν ἢ καὶ νὰ ὀργανώσουν περίφημα μιὰ συγκέντρωσι ὅπου θὰ κυριαρχήση τὸ λεβέντικο ρουμελιώτικο γλέντι.

Ξέρει ἀκόμα καὶ διαπαιδαγωγεῖ τὰ παιδιά της μὲ τὶς ἀγνές, ἠθικὲς πατροπαράδοτες

Σχεδὸν ὅλα τὰ σπίτια ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ὑφαντά. Σχεδὸν ὅλα τὰ σπίτια ἔχουν τὸν ἀργαλειό τους. 'Ετοιμάζουν τὶς προῖκες τῶν κοριτσιῶν ἢ τὰ χρησιμοποιοῦν γιὰ τὸ νοικοκυριό τους. 'Εκτὸς ἀπὸ τὰ τοπικὰ σχέδια χρησιμοποιοῦν καὶ τὰ περίφημα σχέδια τῶν 'Αραχωβίτικων ὑφαντῶν. 'Ο κ. Νικ. Δημάκης, ἕνας λαϊκὸς ζωγράφος τῆς 'Αράχωβας, ποὺ σήμερα ἔχει καὶ μιὰ ἔκθεσι χειροτεχνίας στὴ Λειβαδιά, ἐμπνέεται ἀπὸ τὰ 'Αραχωβίτικα αὐτὰ σχέδια καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ ἀρχαϊκὰ καὶ βυζαντινὰ πρότυπα τῆς περιοχῆς.

Παρὰ τὴν ἀγροτικὴ σύνθεσι τοῦ γυναικείου πληθυσμοῦ τῆς Λειβαδιᾶς, μολονταῦτα παρατηρεῖται μιὰ δραστηριότητα τῶν γυναικῶν μὲ διάφορα φιλανθρωπικὰ καὶ μορφωτικὰ σωματεῖα. 'Υπάρχουν δυὸ κύκλοι τοῦ 'Ελληνικοῦ Φωτὸς ἀπὸ κυρίες καὶ δεσποινίδες ποὺ ἔχει σκοπὸ μὲ διαλέξεις, βιβλιοθήκη κ.λ.π., τὴ μορφωτικὴ ἐξύψωσι τῶν μελῶν. 'Υπεύθυνη τοῦ κύκλου κυριῶν εἶναι ἡ κ. 'Ελένη 'Αγραφιώτου καὶ τῶν δεσποινίδων ἡ δ. 'Αγγελικὴ Τσόγκα.

"Ενα ἄλλο σωματεῖο εἶναι τὸ Συμβούλιο Φιλοπτώχου Ταμείου ποὺ μὲ ἐράνους καὶ διάφορες ἄλλες ἐνέργειες ἐνισχύει τὶς ἄπορες οἰκογένειες.

Πρόεδρος ἡ κ. Χριστίνα Τζούβαλη, διδασκάλισσα καὶ σύμβουλοι οἱ κ. κ. Μουρίκη, Γεωργ. Μπράιμη, Κατίνα Μουρίκη, Ἑλένη Παπακωνσταντίνου, δ. Μαρία Τσιροπούλου καὶ κ. Βασιλιά.

'Επίσης τὸ Συμβούλιο τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων ποὺ ἔχει θρησκευτικὴ δράσι μὲ τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν. Πρόεδρος αὐτοῦ τοῦ σωματείου εἶναι ἡ κ. 'Ελένη Μάργαρη μὲ συμβούλους τὶς κ.κ. Εὐστ. Ταγιαλάνη, Γεωργία Μπράιμη, 'Ελένη 'Αγραφιώτου καὶ Δέσποινα - Κουτσαυδῆ.

Πολλὲς ἐπίσης συμμετέχουν σὲ μικτὰ Συμβούλια ὅπως στὸ Π.Ι.Κ.Π.Α. ἡ κ. Νούλα Στάϊκου, ἡ κ. Κοτοπούλη, ἡ κ. Μπαρμπάτση καὶ ἡ κ. 'Ελένη Μαγκλάρα. Στὸ συμβούλιο τῶν παιδικῶν σχολικῶν κατασκηνώσεων οἱ κ. κ. Καραμάντανη, 'Αθηνᾶ Δασοπούλου, Νίτσα Τσόγκα καὶ Μαρία Βέργου. Παιδικὲς κατασκηνώσεις ἔχουν τῆς Εὐαγγελιστρίας, τοῦ 'Αγίου Νικολάου καὶ τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν στὸ Ζέμενο 'Αράχωβας. Δυὸ γυναῖκες ἐπίσης ἐκλέγηκαν στὸ δημοτικὸ συμβούλιο, ἡ κ. Φούλα Νικολάου, οἰκοκυρὰ καὶ ἡ δ. Κούλα Μεραναίου, δικηγόρος. "Ολες οἱ γυναῖκες ποὺ δροῦν σ' αὐτὰ τὰ σωματεῖα συνεργάζονται μεταξύ τους πρὸς μιὰ κοινὴ κατεύθυνσι γιὰ τὴν οἰκοδόμ-σι ἑνὸς οἰκήματος ποὺ θὰ στεγάζωνται οἱ ὀργανώσεις τους, ἡ βιβλιοθήκη, μιὰ αἴθουσα διαλέξεων καὶ τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα.

'Η λαμπερὴ κ' ἀξιοσημείωτη αὐτὴ δράσι τῶν γυναικῶν στὴ μικρὴ πόλι τῆς Λειβαδιᾶς, φανερώνει κοντὰ στ' ἄλλα προσόντα τους, τὴν προοδευτική τους ἐξέλιξι, τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης ποὺ κυριαρχεῖ στὶς ἐνέργειές τους καὶ δίκαια μπορεῖ νὰ τοὺς δοθῆ μιὰ πρώτη θέσι ἀνάμεσα στὶς 'Ελληνίδες.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΗΣΗΣ

✪

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΝΟΣ ΣΚΥΛΟΥ

● Οἱ ἄνθρωποι, τὰ ζῶα, οἱ πέτρες μεγαλώνουν ὅσο πλησιάζουν πρὸς τὸ μέρος μου. 'Εγὼ ὄχι. Μένω πάντα ἴδιος, ὅπου καὶ νὰ βρίσκωμαι.

● "Οταν ὁ ἀφεντικός μου μοῦ δίνη κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι νὰ φάω τίποτα ἀπὸ τὸ δικό του φαγητό, σίγουρα τὸ κάνει γιὰ νὰ μὲ δοκιμάση. Γιατὶ δὲ μπορῶ ποτὲ νὰ πιστέψω πὼς στερεῖται γιὰ τὸ χατήρι μου.

● 'Ο ἀφεντικός μου μοῦ μεταδίδει ζέστη ὅταν κάθωμαι πίσω του, στὴν πολυθρόνα. Καὶ αὐτὸ γίνεται γιατὶ ὁ ἀφεντικός μου εἶναι θεός.

● Μιλάω ὅποτε θελήσω. 'Απὸ τὸ στόμα τοῦ ἀφεντικοῦ μου βγαίνουν ἐπίσης ἦχοι, ποὺ ὅμως εἶναι πολλοὶ μπερδεμένοι. Στὸ στόμα μου τὸ καθε τί ἔχει μιὰ ἔννοια. Στὸ στόμα τοῦ ἀφεντικοῦ μου ὑπάρχουν πολλοὶ περιττοὶ θόρυβοι. Εἶναι δύσκολο ἀλλὰ ἀπαραίτητο νὰ καταλαβαίνω τί θέλει νὰ πῆ ὁ ἀφεντικός μου.

● Τὸ νὰ τρῶς εἶναι ὡραῖο. Τὸ νὰ ἔχης φάει εἶναι ἀκόμη ὡραιότερο.

● "Ολα σ' αὐτὸν τὸν κόσμο περνοῦν καὶ χάνονται. Μόνο ἐγὼ μένω πάντα ἴδιος.

● 'Αγαπῶ τὸ ἀφεντικό μου, τὸν κ. Μπερζερέ, γιατὶ εἶναι δυνατὸς καὶ τρομερός.

● Μιὰ πράξι γιὰ τὴν ὁποία τρῶς ξύλο εἶναι μιὰ κακὴ πρᾶξι. Μιὰ πράξι γιὰ τὴν ὁποία σὲ χαϊδεύουν εἶναι μιὰ καλὴ πρᾶξι.

ΑΝΑΤΟΛ ΦΡΑΝΣ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΨΥΧΟΤΕΣ

ΔΙΑΘΕΤΕΤΕ ΦΑΝΤΑΣΙΑ;

Φαντασία; Καὶ βέβαια, χρειάζεται λίγη στὴ ζωή. Τόση, ποὺ νὰ σπάη μιὰ στάλα τὴν καθημερινὴ μονοτονία. 'Η πολλὴ φαντασία βλάπτει. Μ' αὐτὸ τὸ «τέστ» θὰ ἐξακριβώσετε πόσο ἀνεπτυγμένη ἔχετε αὐτὴ τὴν ἰδιότητα. 'Απαντῆστε μ' ἕνα «ναὶ» ἢ μ' ἕνα «ὄχι» στὰ παρακάτω εἰδικὰ καὶ μελετημένα ἐρωτήματα:

	ΝΑΙ	ΟΧΙ
"Οταν διηγῆσθε μιὰ ἱστορία, τὴν ἐξογκώνετε γιὰ νὰ φανῆ πιὸ ἀληθινή;		
"Οταν πηγαίνετε στὸν κινηματογράφο, ἐπιχειρεῖτε νὰ προσθέσετε στὸ ἔργο ποὺ εἴδατε καὶ γεγονότα ποὺ δὲν ὑπῆρχαν;		
Αἰσθάνεσθε ἱκανὴ νὰ γράψετε μυθιστόρημα;		
Φοβᾶσθε τὸ σκοτάδι;		
Διαβάζετε ἔργα ποὺ μιλοῦν γιὰ μελλοντικὲς ἀνακαλύψεις;		
Σκεφθῆκατε ἤδη τί θὰ κάμετε ἂν κερδίσετε τὸν πρῶτο ἢ τὸ δεύτερο ἀριθμὸ τοῦ λαχείου;		
Σᾶς συμβαίνει, μιλώντας γιὰ τὸν ἠθοποιὸ τῆς προτιμήσεώς σας, νὰ πιστεύετε ὅτι εἶσθε στενὴ του φίλη καὶ νὰ τὸν ὀνομάζετε μόνο μὲ τὸ μικρό του ὄνομα;		
Μιὰ ἁπλὴ κάστ - ποστὰλ σᾶς κάνει νὰ φαντάζεσθε μακρυνὰ ταξίδια;		
Κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς ραδιοφωνικῆς ἀναμεταδόσεως, προσπαθεῖτε ν' ἀναπαραστήσετε τὰ πρόσωπα ποὺ παίζουν καὶ τὰ κοστούμια τους;		
Σκεφθήκατε ποτὲ ὅτι πιθανὸν νὰ ἔχετε ἕνα θεῖο στὴν 'Αμερική, ποὺ δὲν τὸν γνωρίζετε;		
Διακρίνετε φανταστικὰ πρόσωπα στὶς κηλῖδες τῆς σελήνης;		
'Υλοποιεῖτε μὲ τὴ φαντασία τὸ ὑπερπέραν;		
Προσπαθήσατε ποτὲ νὰ φαντασθῆτε τὴ σιλουέτα σας καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου σας, σὲ ἡλικία 60 ἐτῶν;		
Εἴσθε πεπεισμένη ὅτι οἱ ἱπτάμενοι δίσκοι προέρχονται ἀπὸ ἕναν ἄλλον πλανήτη;		
Θὰ σᾶς ἄρεσε νὰ ζούσατε σ' ἄλλον αἰώνα;		
Κάνετε μεγάλα σχέδια γιὰ τὸ μέλλον;		
'Αρχίζετε, μόλις μπῆ ὁ Νοέμβριος, νὰ «ζῆτε» τὶς ἐρχόμενες διακοπές;		
Εἴσαστε ἱκανή, μέσα σὲ 30 δευτερόλεπτα, νὰ περιγράψετε τὸ σπίτι τῶν ὀνείρων σας;		
Σᾶς συμβαίνει συχνὰ νὰ πετᾶτε στὰ σύννεφα;		
Σᾶς συμβαίνει καμμιὰ φορά, νὰ περιμένετε ἕνα γράμμα, ἕνα δῶρο, μιὰ ἐπίσκεψι, ποὺ ἡ λογική σας δὲν θὰ σᾶς ἐπέτρεπε νὰ περιμένετε;		
Σύνολον:		

"Αν συγκεντρώσατε:

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ 16 «ΝΑΙ»: 'Η ζωή σας πρέπει νὰ εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀπογοητεύσεις. "Εχετε πολλὴ φαντασία καὶ ἡ φαιά σας οὐσία πρέπει νὰ εἶναι πολὺ κουρασμένη.

ΜΕΤΑΞΥ 10 ΚΑΙ 15 «ΝΑΙ»: Δὲν θὰ εἶναι δυσάρεστο νὰ ζῆ κανεὶς μαζί σας. Ξέρετε πολὺ καλὰ νὰ συνδυάζετε τὸ ὄνειρο μὲ τὴν πραγματικότητα.

ΜΕΤΑΞΥ 5 ΚΑΙ 9 «ΝΑΙ»: Εἶναι πολὺ λίγα γιὰ νὰ ξεφύγετε ἀπὸ τὴν καθημερινὴ ρουτίνα. "Ισως στὸ κάτω - κάτω εἶσθε ἁπλῶς ρεαλίστρια.

ΛΙΓΩΤΕΡΑ ΑΠΟ 5 «ΝΑΙ»: Πατᾶτε καὶ μὲ τὰ δυὸ πόδια στερεὰ στὸ ἔδαφος. 'Αλλὰ πόσο μονότονη πρέπει λοιπὸν νὰ εἶναι ἡ ζωή σας χωρὶς λίγη φαντασία!

ΠΕΤΣΙΝΕΣ

γαρνιτοῦρες

1 Δερμάτινο «ζελὲ» γαρνίρει τὸ ἐμπρὸς μέρος μιᾶς μάλλινης μπλούζας.
2 Ὁλόκληρο πουλόβερ ἀπὸ μαλακὸ πετσί. Γαρνίρεται πολὺ χαριτωμένα μὲ πλεχτὲς λουριδίτσες λάστιχο.
3 Ζακέτα πλεχτὴ μὲ πέτσινο τελείωμα.
4 Μπλούζα πλεχτὴ ἢ ζέρσεϋ. Τὰ τσεπάκια καὶ ὁ γιακὰς εἶναι ἀπὸ πετσί.
5 Πέτσινο ζωνάκι ὅμοιο μὲ τὸ ζωνάκι τῆς μέσης, σὲ τμῆμα τῆς φούστας.
6 Κόκκινο λουστρίνι γαρνιρισμένο μὲ βελονιές, στολίζει ὑφασμάτινη ζώνη μαύρου χρώματος, σὲ ὡραία ἀντίθεση.
7 Ζώνη ὑφασμάτινη μπέζ, μὲ γαρνιτούρα καὶ κουμπιὰ ἀπὸ δέρμα σαύρας.
8 Τσέπες φούστας μὲ πέτσινα καπάκια
9-10 Μπλοῦζες σὲ τύπο «μαρινιέρ». (ἀπὸ τουὴντ ἢ ζέρσεϋ), πλισιωμένες κατὰ χαριτωμένο τρόπο, μὲ πετσί.

ΟΙ ΦΕΤΕΙΝΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΚΟΜΜΩΤΩΝ

ΜΑΛΙΑ ΚΟΝΤΑ ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΠΕΡΣΙ, ΧΤΕΝΙΣΜΕΝΑ ΜΕ ΚΑΠΩΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΟΜΩΣ ΘΗΛΥΚΟΤΗΤΑ

1 Γραμμὴ «Τριανόν»: Καριτὰ — Ἀλεξάντρ. Μαλλιὰ ἀνασηκωμένα ψηλὰ πάνω ἀπ' τὸ μέτωπο, θυμίζουν κάπως περοῦκες τῆς ἐποχῆς Μαρίας—Ἀντουανέττας.

2 Τὸ χτένισμα «Ντωβὶλ» τοῦ Ροζὲ Παρά. Ἄνετο καὶ εὔκολο, ταιριάζει στὰ περισσότερα κεφάλια σχεδόν.

3 Μαλλιὰ πολὺ κοντά. Χωρίστρα στὸ πλάϊ. Μικρὰ πατημένα μπουκλάκια στὸ μέτωπο, τοῦ Ἀλμπὲρ Πουριέρ.

4 Γραμμὴ «αὐτοκρατορική»: Καριτὰ — Ἀλεξάντρ. Μαλλιὰ πολὺ κοντὰ μὲ ἀγέρωχους κυματισμούς. Ἀγάλαφρα τσουλούφια πλαισιώνουν ὡραῖα τὸ πρόσωπο.

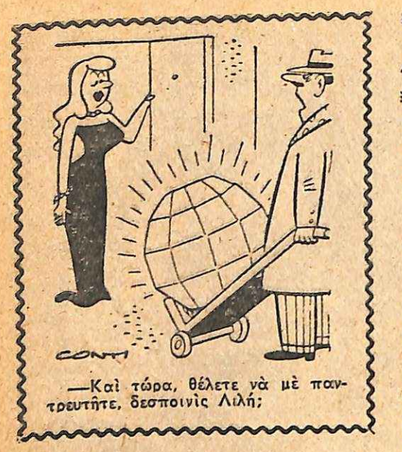

—Καὶ τώρα, θέλετε νὰ μὲ παντρευτῆτε, δεσποινὶς Λιλή;

2 ΘΕΜΑΤΑ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ

Τὸ καθάρισμα τοῦ στρώματος

Ἂν ἀποφασίσετε νὰ καθαρίσετε μόνη σας ἕνα στρῶμα τ' ἁπλώνετε χάμω ἢ ἐπάνω σ' ἕνα τραπέζι. Ξηλώνετε τὴ φόδρα του ἀπὸ τὶς τρεῖς πλευρές, βγάζετε τὸ περιεχόμενο καὶ τὸ μαζεύετε μέσα σ' ἕνα σεντόνι.

Πλένετε ὕστερα μὲ σαπούνι καὶ νερὸ τὴ φόδρα. Τὴ ξεπλένετε μὲ καθαρὸ νερὸ καὶ τὴ βουτᾶτε ἐπὶ μισὴ ὥρα σ' ἕνα μεγάλο δοχεῖο μὲ νερὸ στὸ ὁποῖο ἔχετε προσθέσει πέντε - ἕξη κουταλιὲς ξύδι. Τὴ στίβετε ἔπειτα καὶ τὴν ἁπλώνετε νὰ στεγνώσῃ.

Πρέπει ὕστερα νὰ πλυθῇ τὸ μαλλί, ἰδίως ἂν ἔχῃ σκόνες, ἐντομὰ ἢ αὐγά τους. Τὸ βουτᾶτε, λοιπόν, σὲ ἀφθονη ζεστὴ σαπουνάδα στὴν ὁποίαν προσθέσατε καὶ δυὸ ποτήρια ἀμμωνία. Τ' ἀνακατεύετε καλά, τὸ στίβετε, τὸ βγάζετε σὲ χοΰφτες καὶ τὸ ξεπλένετε ἀμέσως μὲ χλιαρὸ νερό. Τ' ἁπλώνετε στὸν ἥλιο νὰ στεγνώσῃ ἀνακατεύοντάς το συχνά.

Τὸ χόρτο πλένεται μὲ σκέτο νερὸ καὶ σαπούνι.

Ἀφοῦ ἑτοιμαστοῦν ἔτσι ὅλα τὰ ὑλικά, πρέπει νὰ ξαναφτιαχτῇ τὸ στρῶμα. Αὐτὴ ἡ δουλειὰ ὅμως καλύτερα νὰ γίνεται ἀπὸ τεχνίτη, γιατὶ ἀπαιτεῖ ἐπιτηδειότητα.

Ἡ διακόσμησι τοῦ μπαλκονιοῦ

Γιὰ νὰ πετύχετε μιὰ αἰσθητικὴ διακόσμησι τοῦ μπαλκονιοῦ ἢ τοῦ παράθυρου μὲ λουλούδια, βάλετε τὰ φυτὰ καὶ τὰ λουλούδια σὲ εἰδικὰ κασονάκια κανονικοῦ σχήματος ξύλινα, πήλινα ἢ ἀπὸ λαμαρίνα. Τὰ ξύλινα ἔχουν τὸ πλεονέκτημα πὼς δὲν ζεσταίνονται πολὺ οἱ ρίζες τῶν φυτῶν καὶ τὸ νερὸ δὲν στεγνώνει γρήγορα κι' ἀκανόνιστα ἀλλὰ τόσο ἀργὰ καὶ κανονικὰ ὥστε τὰ φυτὰ μποροῦν νὰ φυτευθοῦν ἀπ' εὐθείας μέσα στὸ κασόνι χωρὶς ἐνδιάμεσες γλάστρες.

✻

Τὰ κασονάκια ἀπὸ λαμαρίνα εἶναι κατάλληλα ὅταν σκοπεύετε ν' ἀνανεώνετε συχνὰ τὰ λουλούδια ποὺ φυτεύετε μέσα. Τὰ πήλινα χρησιμοποιοῦνται γιὰ ὅλες τὶς περιπτώσεις.

✻

Στὸ βάθος τοῦ κασονιοῦ θ' ἀνοίξετε τρύπες γιὰ νὰ φεύγῃ εὔκολα τὸ νερὸ τοῦ ποτίσματος. Γιὰ νὰ μὴν τρέχῃ δὲ τὸ νερὸ αὐτὸ πάνω στὴν πρόσοψι τοῦ σπιτιοῦ ἢ στὸ δρόμο θὰ βάλετε κάτω ἀπὸ κάθε κασόνι ἕνα φαρδὺ καὶ ρηχὸ δοχεῖο ἀπὸ λαμαρίνα.

✻

Ἂν πρόκειται νὰ φυτέψετε τὰ λουλούδια ἀπ' εὐθείας μέσα στὰ κασονάκια, τὰ γεμίζετε χῶμα, ἀφοῦ πρῶτα σχηματίσετε στὸ βάθος τους ἕνα στρῶμα πάχους 2—3 πόντων ἀπὸ χαλίκια κι' ἀπὸ μερικὰ κομμάτια ξυλοκάρβουνα. Ἂν τὰ μετασυτέψετε ἐκεῖ ἀπὸ γλάστρες, τὰ βάζετε τὸ ἕνα κοντὰ στὸ ἄλλο μαζὶ μὲ τὸ χῶμα τους καὶ γεμίζετε τὰ διάκενα μὲ χῶμα ἢ μὲ πριονίδι.

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΕΝΝΗ

ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ, ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ!

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ, ΩΡΑΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΔΟΞΗΣ ΚΟΠΕΛΛΑΣ. —ΤΑ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΙΣΛ, ΠΡΩΤΟ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΟΞΑ.— Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΧΡΗΜΑΤΑ.— Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ ΝΙΚΑ ΤΗΝ ΕΝΤΙΜΟΤΗΤΑ.— Η ΒΙΕΝΝΗ ΔΕΝ ΒΡΑΒΕΥΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΙΣΛ ΕΙΝΑΙ ΣΚΛΗΡΟ ΚΑΙ ΑΝΑΛΓΗΤΟ ΣΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΙΜΩΡΙΑΣ

ΒΙΕΝΝΗ, Σεπτέμβριος.—Ἡ Ἔρικα Β. Ποιὰ εἶναι ἡ Ἔρικα Β., ποὺ ἀσχολήθηκαν μ' αὐτὴν ὅλες οἱ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης καὶ τῆς Αὐστρίας καὶ ἴσως ὅλου τοῦ κόσμου;

Εἶναι μιὰ κοπέλλα ποὺ μόλις ἄφησε τὸ κελὶ τῆς φυλακῆς. Ἔξη μῆνες ἔζησε πίσω ἀπὸ τὰ σίδερα. Τὸ ἐνδιαφέρον σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι εἶναι ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰ κοπέλλα ἀπὸ σοβαρὸ μικροαστικὸ σπίτι, μὲ αὐστηρὲς παραδόσεις, μιὰ κοπέλλα φρόνιμη, ἐργατική, καμάρι τῶν δικῶν της. Μόνο ποὺ τὰ ὄνειρά της εἶναι ποὺ τὴν ἔκλεισαν στὴ φυλακή.

✻

Ἡ Ἔρικα ἦταν λογίστρια. Δέκα ὀκτὼ χρονῶν. Ἄτυχῆς ἦταν καὶ ὡραία. Πολὺ ὡραία γιὰ τὴν ἐπαρχία ὅπου ζοῦσε, γιὰ τὸ "Ισλ. Ἦταν καλλονή.

Τί εἶναι κάλλος; Ἡ ἰδιότητα τοῦ «αἰσθητικῶς καλοῦ», ὑποστηρίζουν. Γι' αὐτὸ τὸ «αἰσθητικῶς καλὸν» ἀγωνίστηκε ἡ ταλαίπωρη Ἔρικα, χωρὶς νὰ τῆς περνᾷ διόλου ἀπὸ τὸ νοῦ, ὅτι ἀγωνίζεται ἀκριβῶς γιὰ τὸ ἀντίθετο, γιὰ τὸ κακὸ καὶ τὸ πονηρό. Ἦταν μόλις δέκα ὀκτὼ χρονῶν. Βλέπετε, ἡ φαντασία εἶχε τὸ προβάδισμα, ὑχὶ ἡ κρίσις. Στὰ μάτια της μπροστὰ ἔβλεπε μιὰ σκάλα ποὺ θὰ τὴν ἀνέβαινε πηδηχτά, καὶ θὰ χτυποῦσαν χαρούμενα τὰ τακουνάκια της καὶ θὰ φρισκότανε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἐπίζηλες κορυφές. Ἀλλοίμονο ὅμως! Αὐτὴ ἡ σκάλα, πάντα εὐκολοανάβατη, γεμάτη λουλούδια, παρουσιάζεται στὰ μάτια τῶν νεαρῶν κοριτσιῶν, ὁπουδήποτε καὶ ἂν ζοῦν, ὁποιοδήποτε κι' ἂν εἶναι τὸ ἐπάγγελμά τους. Πῶς φτάνει ὅμως κανεὶς σ' αὐτὴ τὴ σκάλα, στὸ πρῶτο σκαλί; Πρέπει νὰ παρουσιαστῇ ἡ μεγάλη στιγμή. Ἡ εὐκαιρία. Τότε θὰ τὴν ἁρπάξῃς μὲ τὰ δυό σου χέρια, τὴν εὐκαιρία, καὶ τὰ ὑπόλοιπα εἶναι εὔκολα. Ἀνεβαίνεις στὴν κορυφὴ καὶ ἀγγίζεις τ' ἀστέρια.

✻

Λοιπόν, ἡ ἱστορία εἶναι ἁπλή. Τουλάχιστον ἁπλὰ καὶ ὡραία ἀρχίζει. Ἡ Ἔρικα Β., πῆρε μέρος στὰ καλλιστεῖα, ἔξελέγη «μὶς "Ισλ». Οἱ ἄλλες κοπέλλες ἔμειναν πίσω ἀπ' αὐτήν, πολὺ πίσω. Τόσο πίσω, ποὺ ἂν ἡ Ἔρικα ἔπαιρνε μέρος στὰ καλλιστεῖα τῆς Βιέννης, σίγουρα θὰ ἔπαιρνε καὶ τὸν τίτλο τῆς «μὶς Αὐστρία». Μετά, θὰ μποροῦσε νὰ ἐκλεγῇ καὶ «μὶς Ὑφήλιος». Γιατὶ ὄχι; Στὸ "Ισλ εἶχαν μείνει τόσο πίσω τ' ἄλλα κορίτσια, οἱ ἄλλες καλλονές. Ἡ Ἔρικα βρισκόταν στὸ πρῶτο σκαλὶ τῆς ἀνθισμένης σκάλας. Νὰ ὅμως ποὺ ἀκριβῶς ἐκεῖ, στὸ πρῶτο σκαλί, ἔμπλεξαν τὰ τακουνάκια της.

✻

Γιὰ νὰ πάῃ κανεὶς ἀπὸ τὸ "Ισλ στὴ Βιέννη, ἔστω καὶ μιὰ καλλονή, ἔστω καὶ ἡ «μὶς "Ισλ», χρειάζονται χρήματα, εἰσιτήριο γιὰ τὸ σιδηρόδρομο. Γιὰ νὰ λάβῃ μέρος στὸ διαγωνισμὸ τῶν καλλιστείων, ἄλλα χρήματα. Χρειάζονται φορέματα, τουαλέτες. Τὸ ταμεῖο τῆς Ἔρικας ἦταν πτωχό. Ἀλλὰ ὁ ἐπιχειρηματίας ὅπου ἡ Ἔρικα ἐργαζότανε, δόξα τῷ Θεῷ, δὲν εἶχε λόγους νὰ εἶναι στενοχωρημένος. Ἐπὶ πλέον ἡ Ἔρικα ἦταν λογίστρια. Ἡ λογίστρια. Τὸ ἔμπιστο πρόσωπο.

✻

Καὶ τί θὰ ἔπρεπε τώρα νὰ κάνῃ ἡ Ἔρικα; Νὰ ἐξακολουθῇ νὰ μένῃ λογίστρια, ἔστω καὶ «ἡ λογίστρια» τῆς ἐπιχειρήσεως, ἔστω καὶ τὸ «ἔμπιστο πρόσωπο»; Μὰ τὴν περίμενε ἡ μεγάλη ἐπιτυχία, ἡ μεγάλη ζωή, ὁ μεγάλος ἔρωτας, ἡ δόξα, ὁ θρίαμβος! Νὰ τὰ παρατήσῃ ἔλα αὐτά; Νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ μετρᾷ καὶ νὰ λογαριάζῃ, νὰ προσθέτῃ καὶ νὰ διαιρῇ, νὰ ἔχῃ αἰωνίως μπροστά της στρατιὲς ἀριθμῶν, ἐνῶ θὰ μποροῦσε νὰ ἔχῃ στρατιὲς θαυμαστῶν;

✻

Ἡ Ἔρικα βρισκόταν στὸ πρῶτο σκαλὶ τῆς ὀνειρεμένης σκάλας. Ἡ Ἔρικα ἦταν δέκα ὀκτὼ χρονῶν. Ἡ Ἔρικα εἶχε πιστέψει βαθειὰ σ' ἐκεῖνο ποὺ ἔλεγε συχνά: «Θέλω νὰ νικήσω τὴ ζωή». Ἀπ' ὅλες τὶς πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς προτίμησε τὴν ἀφαίρεσι. Ἀπὸ τὸ καρνὲ τῶν ἐπιταγῶν τοῦ προϊσταμένου της ἔκοψε ἕνα στέλεχος καὶ εἰσέπραξε ἀπὸ τὴν Τράπεζα γιὰ λογαριασμό της, χίλια σελίν.α. Ἔτσι. συμπλήρωσε τὰ κενὰ τοῦ ταμείου της, προμηθεύτηκε τὴν ἀπαραίτητη τουαλέτα καὶ τὸ ἀπαραίτητο σὸρτ καὶ ἔφθασε στὴ Βιέννη, νὰ πάρῃ μέρος στὰ καλλιστεῖα, ὡς σύντροφος. Δὲν ἔξελέγη ὅμως «μὶς Αὐστρία». Δὲν ἦρθε οὔτε δεύτερη. Οὔτε τρίτη. Οὔτε κὰν τέταρτη. Ἐπὶ πλέον ἐπτὴ. κολούθησε καὶ μιὰ καταγγελία ἀπὸ μέρους τοῦ προϊσταμένου της ποὺ ἔφερε τὴν Ἔρικα στὴ φυλακή.

✻

Ὁ κακὸς τιμωρεῖται, θὰ πῆτε. Ναί. Ἀλλὰ ἀκοῦστε καὶ τὴν Ἔρικα τί λέει, τώρα, ποὺ βγῆκε φρονιματισμένη ἀπὸ τὴ φυλακή. Φρονιματισμένη! Πολὺ ἀργά. Φυλακή. Φρονιματισμένη! Ὁ πρῶτος προϊσκὰ δὲν τὴν δέχεται πιὰ ὁ πρῶην προϊστάμενός της. Φυσικὰ καὶ κανεὶς ἄλλος. Ἐπὶ πλέον καὶ τὸ σπίτι της τῆς ἔκλεισε τὴν πόρτα. Ταλαίπωρη Ἔρικα.

✻

Νὰ μπορούσατε λοιπὸν ν' ἀκούσετε τί λέει, πῶς ἦρθαν στὸ γραφεῖο της καὶ τὴ βρήκανε, τὸν κα.ρὸ ἀκόμα ποὺ ἦτανε «καμάρι καὶ ὑπόδειγμα», οἱ πράκτορες τῶν καλλιστείων. Πῶς τῆς περιέγραφαν τὸ θρίαμβο ποὺ τὴν περίμενε, τὴ μεγάλη στιγμὴ τῆς ζωῆς της, τὴν καλλονή της, τὸ «θεῖο δῶρο» ποὺ ὤφειλε νὰ τὸ ἀναδείξῃ, οἱ πράγωνιστὴ γιὰ νὰ τὸ ἀναδείξῃ. Πῶς «οἱ πράκτορες» ὅπως τοὺς ἀποκαλεῖ, ἐπεσκέφθηκαν καὶ τὴ μητέρα της, γιὰ νὰ τὴν πείσουν νὰ ἐπιτρέψῃ στὴν κόρη της νὰ πάρῃ μέρος στὸ διαγωνισμό, πὼς τὴν προέτρεπαν νὰ συνοδεύσῃ τὴν κόρη της στὸ Σαλτκάμεργκουντ ὅπου θὰ γινόταν ἡ ἀνάδειξι τῆς «μὶς "Ισλ». Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐνάδειξι τῆς «μὶς "Ισλ». Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐγιναν μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ τὴν παραςύρουν νὰ πάρῃ μέρος στὸ διαγωνισμό, ἐπειδὴ τὸ σπίτι της ἦταν συντηρητικῶν ἀρχῶν καὶ ἐπειδὴ ἦταν πραγματικὰ ὡραία ἡ Ἔρικα, στοιχεῖα ἀρκετὰ γιὰ νὰ στηρίξουν τὴν ἰδέα τῶν καλλιστείων στὴν ἐπαρχία.

✻

Στὴν πραγματικότητα «οἱ πράκτορες» αὐτοὶ ἐνδιαφερόντανε γιὰ μιὰν ἄλλη καπέλλα, ποὺ παραμερίστηκε μὲ τὴν ἐκλογὴ τῆς "Ερικας. Καὶ τί ἔγινε μετά; Οἱ πράκτορες βοήθησαν τὴν προστατευομένη τους νὰ πάῃ στὴ Βιέννη. Ἡ Ἔρικα ἐμεινε μὲ τὸ ὄνειρο τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας. Ἡ "Ερικα θέλησε νὰ ἀκολουθήσῃ τ' ὄνειρό της, μὲ κάθε τρόπο. Εἶχε ἀκούσει ὅτι οἱ «καλοὶ φίλοι» σὲ βοηθοῦν. Μὰ σὰν κορίτσι ἀπὸ σπίτι ποὺ ἦταν δὲν ἤξερε πῶς γίνεται ὥστε νὰ σὲ βοηθήσουν οἱ καλοὶ φίλοι. Καὶ ἡ βοήθεια δὲν ἦρθε καὶ ἡ Ἔρικα πλαστογράφησε, τὴν ἐπιταγὴ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ πάῃ φυλακή.

Π.

Οἱ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ:

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Β. Π.— Δυστυχῶς σὲ σᾶς δὲν ἰσχύει ὁ κανὼν ποὺ βοηθεῖ στὴν ἐπιτυχία τῆς συλλήψεως. Οἱ ἐνέργειες ποὺ κάνατε, ἀσφαλῶς ἐπέτειναν τὴν προϋπάρχουσαν ἀνωμαλίαν, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ φθάσῃ μέχρι στειρώσεως. Θὰ πρέπει νὰ κάνετε ὁρμονοθεραπεία ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἰατροῦ καὶ ἐὰν δὲν ἐπιτύχετε ἐκεῖνο ποὺ ἐπιθυμεῖτε, νὰ κάνετε σαλπιγγογραφία, πρὸς ἔλεγχον τῆς κατάστασεως τῶν σαλπίγγων.

ΖΑΚΕΛΙΝ.— Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιήσετε κρύο νερό. Πολὺ πιθανὸν τώρα νὰ ἔχετε μιὰ ἐλαφρὰ ἐντερικὴ λοίμωξι. Νὰ κάνετε 3—4 ἐνέσεις Ἐστροπρολ ἀπὸ μία τὴν ἡμέραν, ἐνδομυϊκῶς, ταυτοχρόνως δὲ ἀπὸ μία ἔνεσι Προστιγμίνης ἠμεησίως ἐπὶ 3 ἡμέρας. Οἱ ἐνέσεις Προστιγμίνης γίνονται ὑποδορίως. Μὲ τὴν Τράπεζα Ἑλλάδος εἴμαστε συμβεβλημένοι.

ΔΙΑΝΑ Μ. Φ.— Γιὰ τὴν ἱκανότητα τοῦ τύπου ποὺ ἐρωτᾶτε, σᾶς ἀπαντῶ ὄχι. Ὅσο γιὰ τὶς συνέπειες, σᾶς τονίζω πὼς ἡ ἠθη ἔχουν. ἐμφανισθῇ μιὰ καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ πρώτου συνδέσμου διακόψατε ἕναν ἄλλον, νεώτερον. θεωρούμενον ὡς φυσιολογικόν. Θὰ πρέπει λοιπὸν νὰ σταματήσετε ἀκόμη καὶ νὰ σκέπτεσθε κάθε τι σχετικὸ μὲ τὶς σχέσεις ποὺ σᾶς ἔφεραν τόση ἀναστάτωσι καθὼς κι' ἐκεῖνον ποὺ σᾶς κάνει νὰ ὑποφέρετε τώρα. Χρειάζεται κάποια προσπάθεια γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ κυριαρχήσετε τοῦ ἑαυτοῦ σας. Ἐλπίζω, ὅμως, νὰ τὰ καταφέρετε. Ὁ γάμος θὰ σᾶς βοηθήσῃ νὰ ἐξαχάσετε καὶ συγχρόνως νὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὶς ἀνωμαλίες ποὺ ἔχετε. Τὰ ζυνοπλὶξ νὰ τὰ χρησιμοποιήσετε πάλι, ὅπως ξέρετε καὶ νὰ τηρῆτε αὐστηρὰν τοπικὴν καθαριότητα.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΨΑΡΟΠΟΥΛΑ. Πειραιά.— Νομίζω, πὼς πρέπει νὰ ἔχετε ὑπομονή, διότι ἐλπίδες ὑπάρχουν πολλές, τὴ στιγμὴ ποὺ ὑπάρχει σχετικὴ δυνατότης τῆς σάλπιγγος. Μὲ τὸ νὰ ὑπάρχῃ ὅμως ἡ σχετικὴ διαβατότης, δὲν συνάγεται ὅτι ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν θὰ ἐπιτύχετε ἐκεῖνο ποὺ ἐπιθυμεῖτε. Πολλάκις, σὲ φυσιολογικὲς περιπτώσεις, ἀναμένομε ἐπὶ πολύ. ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει ἐσᾶς τώρα, πολὺ δὲ περισσότερο πρέπει νὰ ἀναμένωμε στὴν περίπτωσίν σας μέχρι καὶ 3 ἐτῶν, συνεχίζοντας τὴ συσταθεῖσα θεραπεία ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ σας καὶ ὄχι νὰ φθάνουμε σὲ σημεῖο ποὺ ἡ ζωή μας νὰ εἶναι δραματική.

ΚΑΙ—ΣΑ.— Ὑπάρχουν ἐξωτερικὰ ἰατρεῖα, γυναικολογικά, διαφόρων ἱδρυμάτων εἰς τὰς Ἀθήνας, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ μποροῦσατε νὰ ἐξετασθῆτε. Ἀκόμη καὶ ἡμεῖς δὲν θὰ σᾶς ἠρνούμεθα μίαν ἐξέτασιν, ἐφ' ὅσον εἴσθε ἄπορος. Πάντως, ἔως ὅτου ἀποφασίσετε νὰ ἐπισκεφθῆτε ἰατρόν, νὰ χησιμοποιῆτε ταμπλέτες Ζυνοπλίξ, μία κάθε βράδυ τοπικῶς. Ἐπίσης νὰ κάνετε πλύσεις μὲ χαμαίμηλο καὶ νὰ ἐφαρμόζετε ἐξωτερικῶς ἀλοιφὴ φίσσαν μὲ μουρουνέλαιο 50%. Τὴν ἀγωγὴ αὐτὴ νὰ τὴ συνεχίσετε ἐπὶ 3 μήνες.

ΣΟΝΙΑ.— Ἡ πάθησίς σας δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ ὀργανικὴν αἰτιολογίαν. Μᾶλλον πρέπει ν' ἀναζητήσῃ κανεὶς ψυχολογικὰ ἐλατήρια. Θὰ πρέπει νὰ κάνετε ἀμέσως μετὰ τὴν περίοδο 3 ἐνέσεις Τεστοβιρόν τῶν 25 χιλ., ἀπὸ μία τὴν ἡμέρα. ἐνδομυϊκῶς καὶ ἐν συνεχείᾳ 2—3 ἐνέσεις Φυλακίνης (Προζυνὸν ἢ Ὀβορμόλ) ἀπὸ μία τὴν ἡμέρα, πάλιν ἐνδομυϊκῶς. Στὰ μεσοδιαστήματα νὰ παίρνετε δύο δισκία Ἐβίτ τὴν ἡμέρα.

Δ. Σ. 108.— Θὰ πρέπει νὰ ἐξετασθῆτε παρ' εἰδικοῦ γυναικολόγου ἰατροῦ καὶ εἰ δυνατὸν νὰ προβῆτε εἰς μικροσκοπικὴν ἐξέτασιν τῶν ἐκκριμάτων, διότι εἶναι πιθανὸν νὰ ὑπάρχῃ πάθησις τῶν ἔσω γεννητικῶν ὀργάνων ὀργανική, ἢ ἁπλῶς λειτουργικὴ (δηλ. κακὴ λειτουργία τῶν ὠοθηκῶν).

ΚΑΤΙΝΑ Σ.— 1) Ἐφ' ὅσον θέλετε ν' ἀποφεύγετε, πρέπει νὰ συνεχίζετε. 2) Βεβαίως καὶ προ καὶ μετά. 3) Σύμφωνα μὲ τὴ μέθοδο τῶν Κνάους - "Ογκινο, οἱ μόνες γονιμοποιήσεις στὴν περίπτωσί σας εἶναι ἀπὸ τὴν 1ην ἕως τὴν 7ην τοῦ μηνός. Συνεπῶς οἱ ὑπόλοιπες ἡμέρες ποέπει νὰ θεωροῦνται ὡς ἄγονοι. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ἀπόλυτο, διότι ἡ ὠορρηξία ἐνδεχομένως νὰ μὴ γίνῃ ἐντὸς τῶν καθοριζομένων ἡμερῶν, διὰ διαφόρους λόγους (μεγάλη λύπη. ψῦξις, κόπωσις κ.λ.π.), 4) Ὄχι, ἀλλὰ μὲ κολπεγχύτη.

Κ. Π., Πάτρας.— Ἐπιβάλλεται ἡ παρακολούθησί σας ἐκ μέρους μαιευτῆρος, διότι μὲ τὰ συμπτώματα ποὺ ἀναφέρετε, ὑπάρχει κίνδυνος ἀποβολῆς. Ὁ κίνδυνος αὐτὸς εἶναι μεγαλύτερος σὲ σᾶς. ἕνεκα τῆς προηγηθείσης ἀποβολῆς. Σεῖς, ποὺ ἐργάζεσθε σὲ ἵδρυμα, νομίζω ὅτι ἔχετε καλὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν καὶ ἐπομένως ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τῆς ἐγκυμοσύνης θὰ πρέπει νὰ εὑρίσκεσθε ὑπὸ τὴν παρακολούθησιν τοῦ μαιευτῆρος τοῦ ἱδρύματος. "Εως ὅτου σᾶς καθορίσῃ ὁ γιατρός σας θεραπεία, νὰ κάνετε 5—6 ἐνέσεις Προλουτόν, ἀπὸ μία τὴν ἡμέρα, ἐνδομυϊκῶς ἢ νὰ παίρνετε ἕνα δισκίο Προλουτὸν τὴν ἡμέρα. Ταυτοχρόνως νὰ παίρνετε δύο δισκία Ἐβίτ τὴν ἡμέρα καὶ νὰ ἀναπαύσθε ἐπαρκῶς.

ΦΡΙΝΤΑ.— Εἶναι δυνατὸ νὰ γίνῃ, ὅπως σεῖς τὸ θελήσετε. Ἡ πάθησις αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ σᾶς στενοχωρῇ, διότι ὑπάρχει ἀποτελεσματικὴ θεραπεία.

Ν. Εὔβοια Ν. Γ.— Ἡ κατάστασί σας δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς μὴ προσαρμογῆς τοῦ ἑαυτοῦ σας στὴ νέαν κατάστασιν. Θὰ πρέπει ν' ἀποφεύγετε τὴν αὐτενέργειαν καὶ μὲ τὴν παρέλευσι τοῦ χρόνου θὰ τακτοποιηθῆτε.

ΜΙΑ ΦΙΛΗ.— Θὰ πρέπει νὰ κάνετε πλύσεις μὲ διάλυμα διτανθρανικοῦ νατρίου (σόδα τοῦ φαγητοῦ) 2 κουταλάκια σὲ 1 κιλὸ χλιαρὸ νερό. Ἐπίσης νὰ κάνετε πρὸ τῆς περιόδου 5—6 ἐνέσεις Προλουτόν, ἀπὸ μία τὴν ἡμέρα, ἐνδομυϊκῶς.

Δ. Π., Κυφέλη 155.— Ἡ κλιμακτήριος σπανιώτατα ἀρχίζει ἀπὸ τόσον ἐνωρίς. Νὰ συνεχίσετε τὴν ὁρμονοθεραπεία, ὅπως σᾶς τὴν καθόρισε ὁ ἰατρός σας ἐπὶ ἕνα δμηνον καὶ πάντοτε ὑπὸ τὴν παρακολούθησιν τοῦ ἰατροῦ σας. Γιὰ τὰ φάρμακα ποὺ ζητᾶτε πληροφορίες, ἐχρησιμοποιήθησαν χωρὶς εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα. Ὅσο γιὰ τὸ τελευταῖο ζήτημα, νὰ παίρνετε 3 δισκία Ἐβίτ τὴν ἡμέρα, ἀνεξαρτήτως ἄλλης θεραπείας. Στὴν ὅλη κατάστασί σας παίζει σπουδαῖο ρόλο ὁ ψυχικὸς πασάγων καὶ ἰδιαιτέρως ἡ ἀνυπομονησία σας καὶ ἡ στενοχώρια. Ἐσεῖς θὰ κάνετε τὴν ἐνδεικνυομένη θεραπεία ἂν ἐπιτύχετε ἐκεῖνο ποὺ ἐπιθυμεῖτε, ἔχει καλῶς, εἰδ' ἄλλως δὲν θὰ πρέπει ν' ἀγωνιᾶτε καθημερινῶς μέχρι σημείου ποὺ νὰ φθάσετε σὲ ἀγχώδη κατάστασι.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΛΕΩΝΗ Π. Ρ.— Δὲν μοῦ γράφετε ἂν ἔχετε δυσκοιλιότητα ἢ ὄχι. Ἂν ἔχετε, παίρνετε Σεπτηθῆτε. Μᾶλλον γιὰ αἱμορροΐδες θὰ πρόκειται.

ΜΙΑ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΜΕΝΗ. — Τὰ ἐλαφρὰ αὐτὰ πραγματάκια ἀπογοητεύουν σας. Παίρνετε μιὰ μιὰ μετά, ἀπὸ 3 χαπάκια Ἐβίτ βράδυ, στὴ διάρκεια τοῦ φαγητοῦ). Κάνετε τὴν 21η ἡμέρα τῆς περιόδου (1η ἡμέρα θεωρεῖται ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποία πρωτοεμφανίζεται τὸ αἷμα), μία ἔνεσι 23η μία ἔνεσι 10 χλστ. Λουστὸ νερὸ ποὺ πίνετε, δίσκια ὅταν ἔχετε ἐνοχλήματα ἀπὸ τὸ στομάχι, δίσκια Ἀντρενὺλ πρὶν πατοφερίνη σὲ τακτικὰ διαστήματα, θὰ σᾶς δυναμώσῃ. Ὅμως καὶ περνᾶτε, καὶ στρεπτομυκίνες. Γιατί: Κάματε ἀκτινογραφία; Ἀπαντῆστε μου, ἂν θέλετε.

ΣΑΜΟΣ Μ.— Πῆρα τὸ γράμμα σας καὶ σᾶς εὐχαριστῶ. Παίρνετε γιὰ τὴ σχώνεψι; Πεπτοζὲν πρωΐ, μεσημέρι, βράδυ, μετὰ τὸ φαγητό. Ἀπὸ ἕνα κουπόνους, Μπεταλουσυίνη σὲ γαπάκια 1, 2, 3 τὴν ἡμέρα. Μὴν ξεπερνᾶτε τὰ γαπάκια Μεθιονίνης καὶ Χολίνης.

ΑΜΑΖΟΝΑ ΜΕ ΤΑ ΠΡΑΣΙΝΑ.— Ἡ νόσος γιὰ τὴν ὁποία μοῦ μιλᾶτε, λέγεται αἱμοροΐδες καὶ ἀπορῶ πὼς δὲν σᾶς εἶπε ὁ γιατρός σας. Ἡ θέβαια, ἀλλὰ σὲ πολὺ προχωησας δὲν φαίνεται νὰ εἶναι τέλ. καὶ μποεῖτε νὰ γίνετε καλὰ μὲ λίγη προσοχὴ καὶ λίγη καλὴ θέλησι. Φροντίστε νὰ διορθώσετε τὴ δυσκοιλιότητά σας, τρώγνα χόρτα καὶ φρούτα μαῦρο ψωμί, συσιμοποιώντας παραφινέλαιο (1, 2, 3 κουταλιὲς τῆς σούπας στὴν ἡμέρα ἀναλόγως) ἢ Σελολὰξ σύμκῶς δόζετε ἀλοιφὴ Ἐμοροϊντάλ. Τοπιφίσαν καὶ παίρνετε τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα ἀπὸ 20 σταγόνες Μασόν "Ιντ 20 ἡμέρες τὸ μήνα.

ΚΑΤΙΝΑΝ Κ.— Ἔχω γράψει καὶ ἄλλοτε γιὰ τὶς ἀναιμίες - ἀδυναμίες καταστάσεις κο εἶναι ἡ Ἐπατοφερίνη. Δίνετε κουταλάκια τοῦ γλυκοῦ τὴν ἡμέρα. Μερικὲς ἐνέσεις Μουλτι-μπὲ θὰ ἦσαν ἐπίσης καλὲς γιὰ τὰ νεῦρα του.

ΑΤΥΧΗΝ.— Δὲν τὸ καταλαβαίνω γιατί, σώνει καὶ καλά, εἴστε ἄτυχη ἐπειδὴ τὸ παιδάκι σας παθαίνει συχνὰ ἀμυγδαλίτιδα. Τὸ πολὺ - πολύ, ἂν τὸ λέτε. "Ὅμως δὲν θὰ χρειασθῆ νομίζω, ἂν ταῦ κάνετε συχνὰ καὶ φάουγγα μὲ σταγόνες Γραμοβίτα καὶ δισκία (1 χάπι νὰ λυώνῃ στὸ στόμα κάθε 1 ὥρα ὅταν ἔχῃ προσβολή καὶ 10 ἡμέρες τὸ μήνα 3—4 φορὲς τὴν ἡμέρα ἐστόμα τους χειμωνιάτικους μῆνες προληπτικῶς).

Δρ. ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΜΕΚΚΑ ΤΩΝ ΖΥΘΟΠΟΤΩΝ

Τὸ ἱστορικὸν «Χοφμπροϋχάους» τοῦ Μονάχου ἑορτάζει τὰ 366 ἔτη ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του

Τὸ προσκύνημα τῶν «Μεγάλων ὄλου τοῦ κόσμου»

ΜΟΝΑΧΟΝ, (Σεπτέμβριος). Τὸ ἱστορικὸν καὶ παγκοσμίου φήμης ζυθοπωλεῖον τοῦ Μονάχου «Χοφμπροϋχάους» ἑορτάζει ἐφέτος τὴν 366ην ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1589

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

("Ολες οι λύσεις στὴ σελίδα 66)

ΠΥΡΓΟΣ

Σ
Σ . Σ
Σ . . . Σ
Σ . . . . . Σ
Σ . . . . . Σ
Σ . . . . . Σ
Σ . . . . . Σ

Ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ πύργου πρὸς τὴ βάσι: Τελικὸ σίγμα — Σῆμα κινδύνου — Νῆσος — Δαιμόνιο τῆς μυθολογίας — Αὐτὴ ποὺ δίνει τὰ σήματα — Μήνας — Πόλις τῆς Ρωσίας.

ΤΗΣ ΤΟ ΕΙΠΕ

— Λιλίκα, στ' ἀναμμένα κάρβουνα πρέπει νὰ τὰ ψήσης.
— Ποιά, μαμά;
— Δὲν τὸ κατάλαβες;

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

Βάλτε τὶς πιὸ κάτω πόλεις σὲ τέτοια σειρά, ὥστε τ' ἀρχικά τους νὰ σχηματίζουν τὸ ὄνομα ἑνὸς ναυτικοῦ ἥρωα τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως:

Σέρρες, Ρόδος, Νάουσα, Καλαμάτα, Ἀθῆνα, Ἄμφισσα, Ἡράκλειο.

ΦΩΝΗΕΝΤΟΛΛΙΠΟ

τ ν χρ νδ τ λλ κ τ δ τ πρσπ.

ΕΝΑΣ ΝΟΜΟΣ

Μὲ τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν συνωνύμων τῶν πιὸ κάτω λέξεων σχηματίζεται τὸ ὄνομα ἑνὸς νομοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ἵππος — Σιδηρόδρομος — Τέλος — Ὅμοιος — Ὄρνιθα — Κουτὸς — Πώγων.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τὸ πρῶτο μου τρῶει τὸ δεύτερό μου καὶ τὸ ὅλο μου εἶναι λουλούδι μυρωδᾶτο.

—Σὲ παρακαλῶ, βοήθησέ με νὰ βγῶ ἀπὸ δῶ!

Ο ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΤΡΑΓΟΣ

ΗΤΑΝ μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ἕνας γερόλυκος ποὺ πεινοῦσε τρομερὰ γιατὶ ὅλη τὴ νύχτα ποὺ κυνηγοῦσε δὲν ἔπιασε παρὰ ἕνα μικρὸ λαγουδάκι γιὰ ἕνα γερόλυκο πεινασμένο; Τίποτα. Μιὰ μπουκιά. Καὶ γύριζε λοιπὸν ὁ γερόλυκος νὰ βρῇ κυνήγι. Ξαφνικά, ἐκεῖ ποὺ πήγαινε, πέφτει μέσα σὲ μιὰ μεγάλη λακούβα.

—Φτοῦ νὰ πάρῃ ἡ ὀργή, εἶπε. Αὐτὴ θὰ εἶναι καμμιὰ παγίδα τῶν ἀνθρώπων.

Πάσχισε νὰ βγῇ ἀπὸ τὴ λακκούβα, ἀλλὰ δὲν τὰ κατάφερε. Ἡ λακκούβα ἦταν πολὺ βαθειὰ καὶ ὁ λύκος πολὺ γέρος.

Ἐκεῖ ποὺ καθόταν καὶ συλλογιζόταν τὴν κακή του μοίρα βλέπει νὰ διαγράφωνται στὰ χείλη τῆς λακκούβας δυὸ μεγάλα κέρατα. Ἦταν ἕνας τράγος

—Ἔ, τοῦ φωνάζει ὁ λύκος, βοήθαμε νὰ βγῶ.

—Ὄχι, τοῦ ἀπαντάει ὁ τράγος. δὲ σοῦ ἔχω ἐμπιστοσύνη. Ἀντίο, λύκε.

—Ἔ, μὴ φεύγῃς ἔτσι! Ἄκουσέ με μιὰ στιγμή. Νόμιζες ὅτι θὰ σοῦ ζητοῦσα μιὰ ἐξυπηρέτησι χωρὶς κανένα ἀντάλλαγμα; Μὲ φοβοῦνται στὴν περιοχὴ καὶ ἡ προστασία μου ἀξίζει κάτι. Σκέψου ποιὰ πάσης μιᾶς ἀπόφασι, φίλε τράγε, γιὰ τὸ συμφέρον σου.

Ὁ λύκος μίλησε μὲ τόση πειστικότητα ποὺ στὸ τέλος ὁ τράγος κατέβηκε. Τότε ὁ λύκος, χρησιμοποιώντας τον γιὰ σκάλα, πήδηξε ἔξω ἀπὸ τὴ λακκούβα. Για τὸν τράγο δὲν ἦταν παρὰ ἕνα παιχνίδι. Ὅταν βρέθηκε κι' αὐτὸς ἀπάνω, εἶδε μιὰν ἄγρια λάμψι νὰ λάμπῃ στὰ μάτια τοῦ λύκου.

—Τώρα, εἶπε ὁ τελευταῖος, δὲν θὰ ἐκπλαγῇς ἂν σὲ φάω.

Ὁ τράγος, τρέμοντας ἀπὸ τὸ φόβο του, ἀπάντησε:

—Πῶς τολμᾶς νὰ μιλᾶς ἔτσι, λύκε; Δὲν σὲ ἔσωσα ἀπὸ βέβαιο θάνατο; Αὐτὸ θὰ ἦταν ἀχαριστία.

—Ἀνόητε, εἶπε ὁ λύκος γελώντας καὶ δείχνοντας τὰ κίτρινα δόντια του, ἡ ζωὴ τίποτα δὲν σὲ δίδαξε; Κάνεις τὸ καλό, μὰ ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ τὸ ἀναγνωρίζει; Πεινάω, εἶμαι ὁ πιὸ δυνατὸς καὶ ἐπομένως θὰ σὲ φάω. Τί τὸ πιὸ λογικό;

Ὁ τράγος κούνησε τὰ γένεια του

— Συγγνώμη, εἶπε, δὲν συμμερίζουμαι καθόλου αὐτὴ τὴν ἄποψι. Ἂς ρωτήσουμε τὸν πρῶτο ποὺ θὰ συναντήσουμε κι' ὅτι πεῖ θὰ ὑποκύψω.

—Ἂς εἶναι, εἶπε ὁ λύκος ποὺ ὑπέφερε ἀπὸ τὴν πεῖνα.

Περπάτησαν λίγο κι' ἀντάμωσαν ἕνα γέρικο σκυλί. Τοῦ ἐξήγησαν τὴν ἱστορία τους. Ὁ σκύλος τοὺς ἄκουγε μὲ προσοχή.

—Λοιπόν, σύντροφε, εἶπε ὁ λύκος, νομίζεις ὅτι μπορεῖ κανεὶς νὰ ὑπολογίζῃ στὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ ἄλλου σ' αὐτὸν τὸν κόσμο;

—Φίλοι μου, εἶπε ὁ σκύλος, ὑποστήριξα τὸ ἀφεντικό μου ὅλη μου τὴ ζωή, μὲ τὴ μεγαλύτερη ἀφοσίωσι. Φύλαξα τὸ σπίτι του προστάτευσα τὰ παιδιά του, τὸν εἰδοποίησα πολλὲς φορὲς ὅταν ἤρθαν κλέφτες. Τώρα, ποὺ εἶμαι γέρος καὶ δὲν βλέπω πιὰ καλά, μὲ ἀντικατέστησαν μ' ἕνα σκυλὶ πιὸ νέο καὶ εἶναι ζήτημα ἂν, κάπου-κάπου, μοῦ ρίχνουν κανένα κόκκαλο ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὸ φάω γιατὶ δὲν ἔχω δόντια. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δώσω δίκηο στὸ λύκο.

—Τὰ βλέπεις: εἶπε ὁ λύκος δρομώνοντας πάνω στὸν τράγο.

Αὐτὸς ὅμως πῆρε δρόμο καὶ φώναξε στὸ λύκο:

—Ὄχι, φίλε λύκε, ἄκουσέ με λίγο. Ἡ γνώμη ἑνὸς μονάχα δὲν ἀρκεῖ. Δὲν παρατήρησες ὅτι αὐτὸς ὁ σκύλος ἀνακάτευε τὶς λέξεις καθὼς μιλοῦσε; Δὲν ξέρει πιὰ τί λέει. Ἂς σωτήσουμε κι' ἕναν ἄλλον.

—Εἶσαι καλός, εἶπε ὁ λύκος καὶ θὰ σοῦ κάνω τὸ χατῆρι, μὰ εἶσαι πολὺ ἀπαιτητικός.

Προχώρησαν καὶ συνάντησαν μιὰ γάτα. Διηγήθηκαν καὶ σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία τους.

—Δώδεκα χρόνια, εἶπε ἡ γάτα, ἔπιανα ποντίκια στὶς ἀποθῆκες τοῦ ἀφεντικοῦ μου. Ἀπόκαμα ὅμως τώρα, γέρασα καὶ δὲν μπορῶ πιὰ νὰ κυνηγήσω. Τὸ ἀφεντικό μου, ἔπειτα ἀπὸ τόσες ὑπηρεσίες ποὺ τοῦ προσέφερα, ἀντὶ νὰ μὲ ταΐζῃ καὶ νὰ μὲ φροντίζῃ, μὲ διώχνει διαρκῶς ἀπὸ τὸ σπίτι. Δίνω δίκηο στὸ λύκο.

—Λοιπόν! φώναξε ὁ λύκος, ὅταν ἀπομακρύνθηκε ἡ γάτα, ἐπείστηκες τώρα ὅτι ἔχω δίκηο;

—Ὄχι, εἶπε ὁ τράγος, πέσαμε ἄσχημα καὶ τὶς δυὸ φορές. Ἂς ζητήσουμε τὴ γνώμη κι' ἑνὸς τρίτου.

—Αὐτὲ, εἶπε ὁ λύκος, ἀλλὰ θὰ εἶναι ἡ τελευταία φορά, τὸ ὁρκίζομαι!

Προχώρησαν καὶ ἀντάμωσαν ἕνα κουτσὸ ἄλογο.

Ὅταν τὸ ἄλογο ἔμαθε τὰ καθέκαστα, εἶπε:

—Τὸ ἀφεντικό μου, χρόνια ὁλόκληρα, ἦταν περήφανη γιὰ μένα, ὅταν μὲ καβαλίκευε. Ἐγὼ τὸν πήγα στὴν ἐκκλησία γαμπρό. Μαζὶ κάναμε τὰ καλύτερα κυνήγια καὶ τὶς ὡραιότερες ἐκδρομές. Μά, τώρα, ποὺ γέρασα μὲ παραπέταξε. Ἀπὸ τοὺς δυό, ὁ λύκος ἔχει δίκηο.

—Λοιπόν; φώναξε ὁ λύκος ὁρμώντας πάνω στὸν τράγο. Ἔχεις ἀκόμα τίποτα νὰ πῇς;

Μὰ ὁ τράγος, ποὺ κατάλαβε ἀπὸ τὴν ἀρχή, ποιὰ θὰ ἦταν ἡ ἐξέλιξι τῆς συζητήσεως, εἶχε ἀπομακρυνθῆ ἀρκετά.

—Μονάχα γέρους καὶ κουρασμένους ρωτᾶς, φώναξε. Αὐτοὶ εἶναι ἀπογοητευμένοι ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ δὲν μποροῦν νὰ δώσουν ἄλλη ἀπάντησι. Μά, περίμενε λίγο. Νὰ ρωτήσουμε κι' ἕναν νέο.

—Ἀρχισες νὰ μὲ κουράζῃς εἶπε ὁ λύκος.

Καθὼς μιλοῦσε ὁ τράγος, φρόντιζε νὰ μεγαλώνῃ τὴν ἀπόστασι ποὺ τὸν χώριζε ἀπὸ τὸ λύκο.

Περπάτησαν ἀκόμα. Ξαφνικά, ὁ τράγος εἶδε σ' ἕνα δέντρο ἕνα ὡραῖο παγώνι.

—Ἔ, φίλε, τοῦ φώναξε. Μιὰ στιγμὴ θὰ σὲ ἀπασχολήσω. Μπορεῖς νὰ μοῦ πῇς ἂν ὑπάρχῃ εὐγνωμοσύνη σ' αὐτὸν τὸν κόσμο;

— Καὶ βέβαια ὑπάρχει, φώναξε τὸ παγώνι. Τί κουτὴ ἐρώτησι εἶν' αὐτή! Ἀλλοίμονο ἂν δὲν ὑπῆρχε εὐγνωμοσύνη σ' αὐτὸν τὸν κόσμο. Ἡ ζωὴ θάταν φρικτή. Ὁ λύκος κάτι θέλησε νὰ πῇ, μὰ ὁ τράγος, ποὺ εἶχε φροντίσει ν' αὐξήσῃ ἀκόμα περισσότερο τὴν ἀπόστασι, τὸ ἔβαλε στὰ πόδια. Ἦταν τόσο μακρυά, ποὺ ὁ λύκος δὲν σκέφτηκε νὰ τὸν κυνηγήσῃ γιατὶ ἦταν γέρος καὶ δὲν μποροῦσε νὰ τρέξῃ γρήγορα κι' ἔτσι ὁ τράγος γλύτωσε μιὰ χαρὰ τὴ ζωή του.

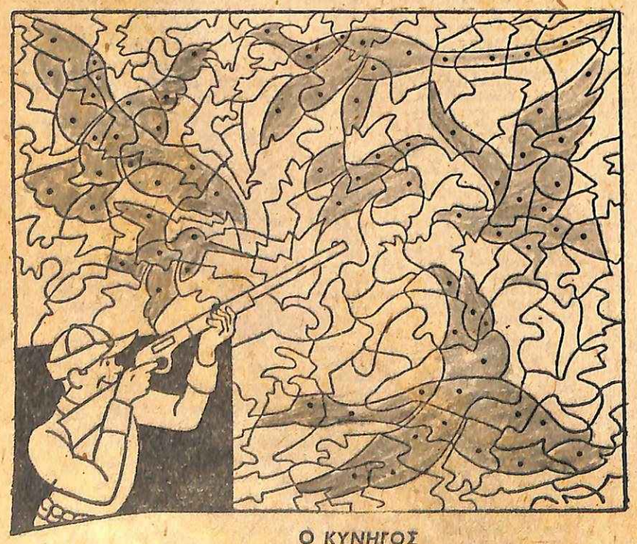

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ

● Μαυρίστε μὲ τὸ μολύβι τὰ τμήματα ποὺ σημειώνονται μὲ μιὰ κουκίδα καὶ θὰ βρῆτε πολὺ εὔκολα τί ἀκριβῶς σημαδεύει ὁ κυνηγός.

● Οἱ Πυγμαῖοι ἀνακάλυψαν ἕνα περίεργο πλάσμα

ΕΝΑ ΡΟΜΠΟΤ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Περιπέτεια μὲ εἰκόνες γιὰ τοὺς μικροὺς ἀναγνῶστες μας

1ο Οἱ Πυγμαῖοι ἑνὸς χωριοῦ τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς, καθὼς ξύπνησαν ἕνα πρωὶ καὶ βγῆκαν ἀπὸ τὶς καλύβες τους, ἀνακάλυψαν κάτω ἀπὸ ἕνα δέντρο ἕνα περίεργο πλάσμα. Ἔμοιαζε μὲ ἄνθρωπο, γιατὶ εἶχε χέρια καὶ πόδια, μὰ τὸ κεφάλι του ἦταν παράξενο. Στὴ θέσι τῶν δυὸ ματιῶν εἶχε δυὸ μικρὰ παραθυράκια καὶ πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του εἶχε σὰν δυὸ κέρατα. Ὁ πρῶτος Πυγμαῖος ποὺ τὸ εἶδε, ἔβαλε τὶς φωνὲς κι' ἔτρεξε νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἄλλους. Τοὺς εἶπε πὼς κάποιο τέρας εἶχε ἐμφανιστῆ στὸ χωριὸ ἢ κάποιο κακὸ πνεῦμα. Φοβισμένοι οἱ Πυγμαῖοι ἀλλὰ καὶ περίεργοι, πῆγαν σιγὰ - σιγὰ στὸ σημεῖο ποὺ ἦταν τὸ ἀλλόκοτο πλάσμα, Σέρνονταν στὸ χῶμα ἢ κρυβόταν πίσω ὁπ' τὶς φυλλωσιές. Καὶ γούρλωναν τὰ μάτια τους ὅταν ἀντίκρυσαν τὸ τέρας. Δὲ μποροῦσαν νὰ ἐξηγήσουν τί ἦταν. Ἄνθρωπος ἢ τίποτε ἄλλο; Τὸ τέρας καθόταν χάμω καὶ κρατοῦσε τὸ κεφάλι του μὲ τὸ ἕνα του χέρι. φό του, ποὺ ἔβγαζε λίγο πιὸ ἐξάκρα.

Ὁ Κὲν ἔτρεξε κοντά του.

— Κύττα! τοῦ εἶπε. Ἴχνη ἀπὸ πόδια.

— Δὲ μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι τοῦ Ἄρσι, εἶπε ὁ Κὲν ἐξετάζοντας τὰ ἴχνη. Τόσο μεγάλα πόδια δὲ μποροῦν γὰ ἔχουν οὔτε οἱ ἰθαγενεῖς οὔτε κανένας γιγάντειος γορίλλας.

— Πρέπει νὰ τὰ πάρουμε ἀπὸ πίσω, εἶπε ὁ Τέντ, Πρέπει νὰ προλάβουμε τὸν Ἄρσι προτοῦ πέση σὲ κανένα χαντάκι καὶ καταστραφῆ.

Καὶ οἱ δυὸ φίλοι ἀκολούθησαν τὰ ἴχνη ἀπὸ τὰ πόδια.

Στὸ μεταξὺ οἱ Πυγμαῖοι, παίρνοντας θάρρος ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ρομπὸτ δὲν κουνιόταν καθόλου, πλησίαζαν ὅλο καὶ περισσότερο τὸ τέρας γιὰ νὰ τὸ περιεργαστοῦν ἀπὸ κοντά. Οἱ μικρόσωμοι ἰθαγενεῖς — γι' αὐτὸ τοὺς λένε Πυγμαίους—σκέπτονταν ὅτι μποροῦσε νὰ ἦταν καὶ κανένα θηρίο τοῦ δάσους ποὺ δὲν εἶχαν ματαδῆ. Δὲν ἤξεραν ὅμως ἂν ἦταν καλὸ ἢ κακό, δὲν ἤξεραν τὶς ἀντιδράσεις του γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἀμυνθοῦν. Τοὺς ἔκανε ὅμως κατάπληξι ὅτι τὸ θηρίο αὐτὸ δὲν εἶχε στόμα. Τότε πῶς ἔτρωγε; Ἴσως νὰ μὴ ἦταν κακό. Κι' ὅλο τὸ πλησίαζαν οἱ Πυγμαῖοι, Ξαφνικὰ ἔκαναν τὴ σκέψι ὅτι μποροῦσε νὰ ἦταν πεθαμένο. Αὐτὸς ποὺ ἔκανε αὐτὴ τὴ σκέψι τὴν εἶπε στοὺς ἄλλους καὶ τότε ὅλη ἡ φυλὴ ἀπεφάσισε νὰ κάνῃ μιὰ δοκιμή. Ὁ φύλαρχος θὰ πήγαινε ἐντελῶς κοντά του καὶ θὰ τὸ τρυποῦσε μὲ τὸ ἀκόντιό του.

Πραγματικά, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Πυγμαίων βούτηξε τὴ μύτη τοῦ ἀκοντίου του μέσα σὲ δυνατὸ δηλητήριο καὶ πατώντας ἀνάλαφρα σὰν ἀγριόγατα πῆγε ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὸ τέρας.

— Αὐτὸ μοιάζει μὲ ἐλέφαντα, εἶπε ὁ ἀρχηγὸς ψιθυριστά.

Οἱ ἄλλοι τὸν παρακολουθοῦσαν μὲ ἀγωνία.

Ὅταν ὁ φύλαρχος πλησίασε ἐντελῶς τὸ τέρας, εἶδε ὅτι στὴν πλάτη του εἶχε κάτι περίεργα σημάδια, Ἦταν τὰ κουμπιὰ τοῦ μηχανισμοῦ του. Τὸ τέρας στὸ μεταξὺ δὲν κουνιόταν καθόλου. Αὐτὸ ἔδωσε ἀκόμα περισσότερο θάρρος στὸν ἀρχηγὸ τῶν Πυγμαίων ὁ ὁποῖος σήκωσε τὸ ἀκόντιό του καὶ σημαδεύοντας τὰ κουμπιὰ τοῦ ρομπότ, τὸ ἔριξε μὲ δύναμι πάνω του.

Τότε μέσα στὸ τέρας ἀκούστηκε ἕνας κρότος ποὺμοιαζε μὲ ἀπόμακρη βροντή. Ταυτόχρονα τὸ θηρίο σηκώθηκε καὶ ἄρχισε νὰ τρέχῃ κάνοντας μεγάλους δημιατισμοὺς καὶ κουνώντας πέρα - δῶθε τὰ χέρια του.

Ὅταν οἱ μικρόσωμοι Πυγμαῖοι εἶδαν τὸ τέρας αὐτὸ ποὺ ἦταν δυὸ φορὲς πιὸ ψηλὸ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ ζωντανεύῃ, τοὺς ἔπιασε τέτοια τρομάρα ποὺ μὲ ἄγριες κραυγὲς σκόρπισαν στὸ δάσος.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ φάνηκαν καὶ οἱ δυὸ ἐξερευνηταὶ ποὺ εἶχαν ἀκολουθήσει τὰ ἴχνη τοῦ ρομπότ.

— Εἶναι ὁ Ἄρσι, φώναξε ὁ Τέντ, Τὸν βρήκαμε ἐπὶ τέλους. Γιατὶ ὅμως τρέχει ἔτσι;

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἑπόμενο.

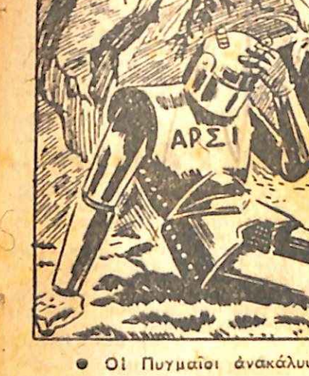

—Αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι πατημασιὲς τοῦ Ἄρσι!

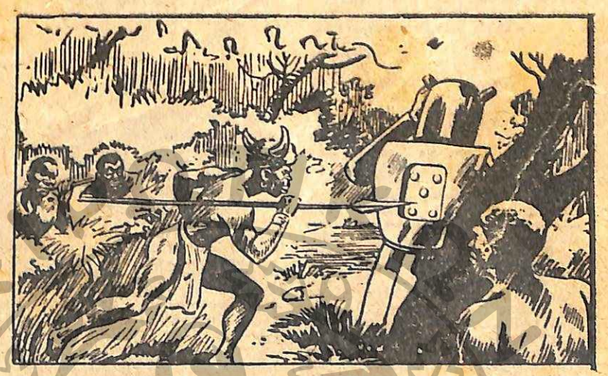

● Παίρνοντας θάρρος ὁ ἀρχηγὸς τῶν Πυγμαίων, ἀποφασίζει νὰ χτυπήσῃ τὸ παράξενο πλάσμα!

● Τὸ ρομπὸτ ἀρχίζει νὰ τρέχῃ σὰ δαιμονισμένο.

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

● Είμαι 17 χρόνων καὶ ζῶ μὲ τὸν πατέρα μου γιατὶ βρίσκεται σὲ διάστασι μὲ τὴ μητέρα μου. Πέρυσι τὸ καλοκαίρι γνώρισα κάποιον νέο 20 χρονῶν καὶ σχετίσθηκα μαζί του. Ὅταν ἔφυγε ἀπὸ δῶ συνεχίσαμε μὲ ἀλληλογραφία. Ἕνα ὅμως γράμμα μου τὸ εἶδε ὁ πατέρας μου καὶ μὲ περοχώρισε πολύ. Μετὰ 9 μῆνες ἡ ἀλληλογραφία μας ξανάρχισε μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς ἐξαδέλφου μου. Φέτος τὸ καλοκαίρι, ποὺ ἦρθε πάλι στὸν τόπο μου τὸν ξανασυνάντησα μιὰ φορά. Ἡ ἀλληλογραφία συνεχίζεται πάλι μετὰ καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀναχώρησί του. Μοῦ ἔκανε κι' ἕνα δῶρο. Τί νὰ κάνω; Νὰ συνεχίσω καὶ νὰ δυσαρεστήσω τὸν πατέρα μου; Νὰ τοῦ κάνω ἕνα δῶρο καὶ νὰ χωρίσουμε μὲ ἕνα ρωμαντικὸ τρόπο;

ΠΩΛΙΝ

Καλὰ εἶναι ν' ἀποφεύγουν νὰ δέχωνται δῶρα τὰ κορίτσια ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀγαπᾶ. Δημιουργοῦνται συχνὰ παρεξηγήσεις εἰς βάρος τους ἀπὸ αὐτό. Θὰ συνεχίσης τὴν ἀλληλογραφία αὐτὴ καὶ τὴ σχέσι μόνο ἂν καταλαβαίνης πὼς τὸν ἀγαπᾶς πάρα πολύ, πρᾶγμα ποὺ ἀμφιβάλλω γιατὶ στὴν ἡλικία σου εἶναι πολὺ εὔκολο καὶ φυσικὸ νὰ τυχῆς τὰ συναισθήματά σου. Θὰ σοῦ συνιστοῦσα ν' ἀραιώσης ὅσο μπορεῖς τὴν ἀλληλογραφία, ἀφοῦ ἄλλωστε εἶσαι τόσο περιωρισμένη ἢ νὰ τὴν κόψης τελείως ὡς τὸ ἑπόμενο καλοκαίρι. Θὰ δῆς τότε ἂν τὸ αἴσθημά σου διατηρῆται σταθερὸ καὶ δὲν εἶναι κάτι τὸ ἐπιπόλαιο, ὁπότε ἀποφασίζεις ἂν πρέπει νὰ θυσιάσης τὴν ἀγάπη τοῦ πατέρα σου σ' αὐτό.

● Εἶμαι 21, ἔτους καὶ γνωρίστηκα σὲ κάποιο σπίτι μ' ἕνα νέο, ὁ ὁποῖος μὲ ζήτησε ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου... Εἶπα τὸ ναὶ γιὰ νὰ μὴ διώξω τὴν πρώτη τύχη ποὺ μοῦ φανερώθηκε... Ἀλλὰ δὲ μπορεῖ νὰ μοῦ προσφέρη τὴ μεγάλη ζωὴ ποὺ ζητῶ, δὲν εἶναι ὁ ἐπιστήμων ἢ ὁ μεγαλέμπορος ἢ βιομηχανος ποὺ θὰ ἔκανε τὶς φίλες μου νὰ ζηλεύουν. Διεφωτώμαι γιατὶ νὰ τὸν παντρευτῶ ἀφοῦ δὲν τὸν ἀγαπῶ καὶ δὲ μπορεῖ νὰ μοῦ προσφέρη τὴ ζωὴ ποὺ ἐπιθυμῶ... Οἱ γονεῖς μου εἶναι ἐνθουσιασμένοι γιατὶ εἶναι ἐξαιρετικὸς νέος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως...

ΜΙΑ ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗ

Χαρακτηρίζεις τὸν ἑαυτό σου ἐγωϊστρια στὸ γράμμα σου, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ χαρακτηρισμὸς εἶναι ὁ ἐλαφρότερος ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ δοθῆ σὲ μιὰ κοπέλλα, ποὺ θεωρεῖ ὡς βάσι τῆς εὐτυχίας της τὰ πλούτη καὶ τὴν κοινωνικὴ θέσι. πράγματα τόσο ἀσταθῆ κι' ἐφήμερα, κι' ὄχι τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου ποὺ πρόκειται νὰ παντρευτῆ. Ἀλλὰ ὅταν γιὰ ἰδανικό σου βάζης τὴ ζήλεια καὶ τὸ φθόνο ποὺ θὰ προκαλέσῃ ἡ φαινομενικὴ εὐτυχία σου στοὺς ἄλλους, πῶς εἶναι δυνατὸ νὰ σκεφθῆς κάπως λογικώτερα καὶ νὰ βασίσης τὴν εὐτυχία σου σὲ πιὸ στερεὲς καὶ ἠθικὲς ἀξίες, ὅπως εἶναι ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη καὶ ἐκτίμησι, ἡ ψυχικὴ καλωσύνη, ἡ ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρα, ἡ ἀνωτερότητα τῆς ψυχῆς; Τὸ μόνο ἐλαφρυντικό σ' ἐσένα εἶναι ὅτι εἶσαι μικρὴ ἀκόμη καὶ παρασύρεσαι ἀπὸ τὸ κυρίαρχο πνεῦμα ποὺ κυριαρχεῖ δυστυχῶς σήμερα στὴ νεολαία μας. Μόνο ἂν δὲν τὸν ἀγαπᾶς νὰ διαλύσης τὸν ἀρραβῶνα σου κι' ὄχι γιὰ τοὺς λογους ποὺ ἀναφέρθηκαν παραπάνω. Λὲς οἱ γονεῖς σου νὰ μὴ ξέρουν τί κάνουν;

ΑΒΓΑΛΤΗ.— Νὰ μὴ ξεχνᾶς ποτὲ τὴν ἡλικία σου καὶ νὰ μὴ θέλῃς νὰ μιμηθῆς κανέναν. Αὐτὸν τὸν κανόνα ὅταν κρατήσῃς, δὲν ἔχεις νὰ πέσῃς ποτὲ ἔξω. Τὸ τί ζητᾶς κάθε φορά, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὥρα καὶ τὸ κέντρο. Ἂν πᾶτε στὴν Ἀργεντινὴ μετὰ τὸ φαγητό, ὁ καβαλιέρος σου μπορεῖ νὰ διατάξῃ κρασὶ μὲ φροῦτα ἢ καναρέλα λικέρ. Ὁλλὰ ἐσὺ μπορεῖς νὰ πάρῃς κι' ἕνα παγωτό. Ὅταν εἶναι ὥρα προ τοῦ φαγητοῦ, συνήθως θερμοὺτ, οὐζο, τζίν, οὐΐσκυ ἀλλὰ αὐτὰ δὲν εἶναι γιὰ τὶς νέες κοπέλλες. Οὔτε καὶ γιὰ μιὰ ὥριμη γυναίκα δὲν εἶναι ὡραῖο νὰ πίνη δυνατὰ ποτά. Γιὰ φαγητὸ μπορεῖς νὰ παίρνης κάτι στὴ σχάρα, ψάρι ἢ κρέας, ἀνάλογα μὲ τὴ διάθεσί σου. Προσπάθησε νὰ εἶσαι πάντα ἁπλὴ καὶ φυσικὴ μέσα στὰ ὅρια τῆς λεπτότητος καὶ τῆς εὐγενείας καὶ θὰ εἶσαι πάντοτε ἐντάξει, ἀπουδήποτε κι' ἂν βρεθῆς.

ΠΟΥΣΥ.— Εἶσαι πολὺ μικρή, γι' αὐτὸ νὰ διαβάζῃς ὁποιοδήποτε βιβλίο πέσῃ στὰ χέρια σου. Νομίζω πὼς τώρα ποὺ ἀρχίζουν τὰ μαθήματα, πρέπει ν' ἀφοσιωθῆς σ' αὐτά, ποὺ θὰ σοῦ δώσουν τὶς ἀπαραίτητες γνώσεις καὶ θὰ καλλιεργήσουν τὸ πνεῦμα σου. Ἀργότερα ποὺ θὰ μεγαλώσῃς καὶ θὰ μπορῆς ν' ἀφομοιώσῃς ἐκεῖνο ποὺ διαβάζεις, τότε μπορεῖς νὰ διαβάσῃς Παπαδιαμάντη, Ξενόπουλο, Νιρβάνα, Παπαντωνίου, Θεοτοκά, Βενέζη, Μυριβήλη καὶ πολλοὺς ἄλλους.

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΡΟΔΟΥ.—Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀγαπᾶς δὲν φαίνεται νὰ εἶναι εἰλικρινής, καὶ μάλιστα θέλει νὰ περνᾶ τὴν ὥρα του ὅπως καὶ τοῦ εἶπες. Πάντως ἡ στάσι του δὲν εἶναι στάσι ἀνθρώπου ποὺ ἀγαπᾶ. Ἄλλοι παντρεύονται κοπέλλα χωρὶς νὰ ξέρουν ἀπολύτως τίποτα κι' ὄχι τὸ ποσὸν ποὺ διαθέτει ἐσύ, τὸ ὁποῖο φαίνεται δὲν φθάνει στὸ νεσσὸ ἐπιστήμονά σου γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὶς φιλοδοξίες του. Θὰ σὲ συμβούλευα ν' ἀποφασίσῃς ἀπ' αὐτόν, πρὶν εἶναι πολὺ ἀργά. Μπορεῖ νὰ ὑποφέρῃς στὴν ἀρχή, ἀλλὰ ἀσφαλῶς θὰ γλυτώσῃς ἀπὸ πολλὲς πίκρες. Νὰ μὴ τοῦ κάνῃς χθωμὶ κι. Τηλεφώνησέ του ἀλλὰ κράτησε γιὰ λίγο μιὰ στάσι κάπως ψυχρή, ἂν δὲν θέλῃς νὰ διακόψῃς τὶς σχέσεις σου ὁλότελα, ὅπως σοῦ γράφω παραπάνω. Κατόπιν κανονίζεις ἀνάλογα τὴ στάσι σου.

ΜΙΜΙΚΑ ΡΙΖΟΥ.— Μπορεῖς νὰ δείξῃς νωρίτερα τὸ ἐνδιαφέρον σου γιὰ τὴν ὑγεία του, ρωτώντας τὸν ἴδιο κι' ὄχι περιμένοντας τὴ γιορτή του. Δὲν μπορεῖς νὰ παρεξηγηθῆς γι' αὐτό, ἀφοῦ ἔμαθες πὼς εἶναι ἄρρωστος. Μὴ δείξῃς ὅτι ἐέρεις τὴν ἀρρώστεια. Ἡ ἁπλὴ αὐτὴ ἐνέργεια θὰ σὲ βοηθήσῃ νὰ σπάσῃς τὸν πάγο καὶ νὰ ἐξακριβώσῃς τὰ αἰσθήματά του. Ἂν σ' ἀγαπᾶ, θὰ δώσῃ περισσότερη σημασία στὸ ἐνδιαφέρον σου. Ἐὰν πάλι δὲν εἶγε καμμιὰ ἰδιαίτερη ἰδέα γιὰ σένα, τότε αὐτὸ θὰ τοῦ φανῇ σὰ μιὰ εὐγενικὴ ἀναβολικὴ ἐκδήλωσι καὶ δὲν θὰ δώσῃ συνέχεια. Στὴν τελευταία αὐτὴ περίπτωσι, ποὺ δὲν τὴν ἐλπίζω ἀπ' ὅσα γράφεις, τότε βασανίζεσαι μ' ἕνα αἴσθημα ποὺ δημιουργήθηκε μόνο στὴ φαντασία σου.

Η ΜΥΡΤΩ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ...

...μόδας

Ο. Κ., Καλάμας.— Τὸ ταγιὲρ σας θὰ τὸ φορέσετε μὲ ἀξεσουὰρ μαῦρα. Γιὰ τὸ δέσιμο τῶν τόμων ἀπάντησι θὰ βρῆτε στὴ στήλη ὅπου ἀπαντᾶ ἡ σύνταξις τοῦ περιοδικοῦ.

...κεντήματος

ΧΙΩΤΟΠΟΥΛΑ.— Θὰ δημοσιεύσουμε προσεχῶς.

Ε. Κ., Γαλατᾶν Πόρου.—Δημοσιεύουμε σ' αὐτὸ τὸ φύλλο σχολικὲς ποδιές. Πατρὸν γιὰ γκόλφ παντελόνι, θὰ δημοσιεύσουμε προσεχῶς.

Ο. ΕΞΑΡΧΟΥ

...διακοσμητοῦ

ΛΩΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ. — Στὸ προσεχὲς τεῦχος θὰ δημοσιεύσω τὸ σχέδιον ποὺ ζητᾶτε, σεῖς καὶ οἱ φίλες σας.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ. —Ἀπέναντι ἀπὸ τὸ πορτ-μαντό, μπορεῖτε θαυμάσια νὰ τοποθετήσετε δυὸ πολυθρονίτσες καὶ ἕνα τραπεζάκι. Τὸ χῶλ εἶναι ἀρκετὰ μεγάλο. Σὲ μιὰ γωνιὰ μπορεῖτε νὰ τοποθετήσετε ἀνθοστήλες σὰν κι' αὐτὲς ποὺ ἔχουμε δημοσιεύσει, ἀπὸ σίδερο στρογγυλό, βαμμένο.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ.— Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Θὰ φροντίσω νὰ ἱκανοποιήσω τὴν ἐπιθυμία σας σὲ προσεχὲς τεῦχος.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

— Ἔχω δουλειά, Γιῶργο! Πήγαινε νὰ πάρῃς μόνος σου τὴν τανάλια!

ΛΑΘΡΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ — Κούκου!

...δικηγόρου

ΜΑΡΓΩ.— Ἡ τέλεσις γάμου κατὰ τὸν ἀλλοδαπὸν νόμον, εἴτε κατὰ τὸν ἡμεδαπὸν καὶ εἴτε κατὰ τὰ Ὀρθόδοξον Δόγμα, εἴτε κατ' ἄλλο, συνεπάγεται διαφορὰν τῆς συντάξεώς σας. (Ἄρθρον 62 παρ. 1 Ε.Δ. Α.Ν. 1854/51). Ὁ ἐνεχυροῦχος δανειστὴς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πωλήσῃ τὸ εἰς ἐνέχυρον δοθέν. Συνεπῶς δὲν δύναισθε ἐγκύρως νὰ ἀγοράσετε τὸ εἰς ἐνέχυρον δοθέντα. Ὁ δανειστὴς δύναται νὰ στραφῇ κατὰ τοῦ ὀφειλέτου του δικαστικῶς, διὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ, ἐνεργῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δικηγόρου του.

ΝΤΕ ΣΤΑΕΛ.— Ὁ σύζυγος δύναται νὰ διαθέτῃ ἐν ζωῇ ὅπως θέλει, τὴν περιουσία του. Ἐὰν ὅμως κληρονομεῖται, ἐὰν ἐξ ἐπιβώσεως κληρονομῇ, ἐὰν ἐξ συνέτεξε διαθήκην ἀπὸ τοὺς ἀδιαθέτου κληρονόμους τοῦ, οὗτοι δὲ εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον τὰ τέκνα καὶ ἡ χήρα σύζυγός του, οἱ ὁποῖοι, ἐπὶ ἐξ διαθέτου διαδοχῆς, δικαιοῦνται ἡ μὲν σύζυγος ἡ συντρέχουσα μετὰ τέκνων, τὸ ¼ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας, τὰ δὲ τέκνα τὰ ¾ αὐτῆς. Ἡ σύζυγος εἶναι καὶ ἀναγκαῖος κληρονόμος, δικαιουμένη νομίμου μοίρας, ὁποία ἰσοῦται πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς ἐξ ἀδιαθέτου μερίδος, ἡ νὸ ἐὰν συντρέχῃ μετὰ τέκνων μίμως μοίρα ἀνέρχεται εἰς τὸ 1)8 τῆς κληρονομικῆς περιουσίας, ἐὰν δὲ ἄνευ τέκνων, εἰς τὸ ¼ αὐτῆς. Ὁ σύζυγος δηλαδὴ δὲν δύναται διὰ τῆς διαθήκης του ν' ἀποκλείσῃ νομίμως τὸ σύζυγό του ἀπὸ τῆς κληρονομικῆς του περιουσίας ἐντελῶς. Πᾶσα τοιαύτη διάταξις τῆς διαθήκης περιορίζουσα τὴν νόμιμο μοίραν τῆς συζύγου, θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη εἰς τὴν διαθήκην.

ΑΓΩΝΙΣΩΑΝ.— Τὸ διαζύγιο δίδεται μόνον ἐὰν ὑπάρχουν ὡρισμένοι λόγοι, τοὺς ὁποίους ἀναφέρεται στὸ νόμο. Ἐὰν ὑπάρχῃ κανεὶς τέτοιος λόγος, θὰ μπορέσετε νὰ νομιμοποιήσετε καὶ νὰ τακτοποιήσετε τὰς σχέσεις σας τὰ παιδιά σας. Ὁ δικηγόρος σας εἶναι ἀπαραίτητος, ἄνευ δικηγόρου δὲν δύνασθε νὰ ἐνεργήσετε. Πρέπει λοιπὸν ἀπαραιτήτως νὰ συμβουλευθῆτε τὸ δικηγόρο σας ὁ ὁποῖος θὰ σᾶς ὁρίσῃ καὶ τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης ποὺ ἀπαιτεῖται καὶ περίπου τὸν χρόνον ποὺ θὰ χρειασθῇ διὰ νὰ ἐκδοθῇ τὸ διαζύγιο. Ἡ φύσις τῆς ὑποθέσεως εἶναι τοιαύτη, ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς διαφωτίσω περισσότερο μὲ τὸ σημεῖωμά μου. Ὅταν ὑπάρχῃ ἀντίδικος, χρονίζουν οἱ ὑποθέσεις εἰς τὸ Ἀρμόδιον δικαστήριον εἶναι τὸ τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ.— Νὰ γράψετε στὸν ἀντέρα σας ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δημοσιότης καὶ νὰ ἐπηρεάσετε ἀπὸ ἀνώνυμες ἐπιστολές. Νὰ διαβεβαιώσετε ὅτι πρόκειται περὶ κακοβάρας συκοφαντίας καὶ ὅτι ἡ μπτέρα σας εἶναι νωτέρα πάσης ὑποψίας, ὅτι σᾶς προσέχει καὶ σᾶς φροντίζει σὰν καλὴ μητέρα ποὺ εἶναι. Ἐὰν ἔχετε τὴν ἀνώνυμη ἐπιστολή, νὰ πᾶτε μὲ τὴ μητέρα σας στὴν Ἀστυνομία καὶ νὰ τὴν ἐπιδείξετε, νὰ εἰπῆτε ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἀνεστάτωσε τὴν οἰκογένειά σας καὶ μὴ διστάσετε καὶ μὴ νυσι νὰ καταθέσετε κατ' ἀγνώστου, ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημίσει

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

...κινηματογράφου

Ε.Α.Τ.Γ.— Ἡ διεύθυνσις τοῦ Γιώργου Οἰκονομίδη εἶναι, ὁδὸς Βερσὴ 5, Παγκράτι. Ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ καλλιτέχνες εἶναι ἤδη γνωστοί, προτιμοῦμε νὰ ἐυφανίζουμε τοὺς νέους, ποὺ ἔχουν ταλέντο.

Κ. ΣΤΑΝΙΕΦΣΚΥ.— Στὸ ε'Ασημένιο Δισκοπότηρο ἐπαιξε ἡ Βιρτζίνια Μάγιο καὶ ἡ Πιὲρ "Ατζελι. "Αν ἐννοεῖτε στάρλετ τὴν Πιὲρ "Ατζελι ποὺ δὲν εἶναι σᾶς πληροφορῶ πὼς εἶναι περίπου 25 ἐτῶν καὶ παντρεμένη μὲ τὸν Βὶκ Ντάμον.

Ρ. Β.

...συντάξεως

Κ. Τ., Χανιά.— Εἰδικὴ σχολὴ σκηνοθεσίας δὲν ὑπάρχει στὴν Ἑλλάδα. Τὸ μάθημα τῆς σκηνοθεσίας διδάσκεται στὶς Δραματικὲς Σχολὲς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, τοῦ κ. Κ. Καὸν καὶ τοῦ κ. Κ. Μιχαηλίδη. "Αν θέλετε, λοιπόν, νὰ γίνετε σκηνοθέτις, θὰ φοιτήσετε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς δραματικὲς σχολὲς καὶ κατόπιν θὰ πᾶτε στὴν Εὐρώπη γιὰ δυὸ χρόνια. Ἂν, ἐξ ἄλλου, θέλετε νὰ γίνετε σχεδιάστρια μόδας, νομίζουμε, ὅτι θὰ πρέπει νὰ παρακολουθήσετε μαθήματα σὲ καμμιὰ σχολὴ Σχεδίων, ποὺ ὑπάρχουν ἀρκετὲς στὴν Ἀθήνα.

ΓΙΩΡΓΟΝ Κ.— Ἀπ' ὅ,τι ἐξουμε, δὲν γίνεται ἀντιλπητό.

ΝΑΠ. ΣΑ·Ι·ΝΗΝ.— Δὲν δημοσιεύουμε ποιήματα ἀναγνωστῶν.

ΜΑΡΙΑΝ ΔΟΥΚΑΚΗ.— Τὰ ποιήματά σας ἀρκετὰ καλά, μὰ ὄχι ἀκόμα δημοσιεύσιμα.

ΦΩΤΙΧΗ ΗΡΑΚΛΕΙΩΤΙΣΣΑ. —Γιὰ νὰ σπουδάσῃ τὸ παιδί σας πολιτικὸς μηχανικός, πρέπει νὰ ἔχῃ ἀπολυτήριο γυμνασίου καὶ νὰ δώσῃ ἐξετάσεις στὸ Πολυτεχνεῖο, ποὺ εἶναι ἀρκετὰ δύσκολες. Ἐπίσης ἀπαιτοῦνται πολλὰ χρήματα γιὰ νὰ σπουδάσῃ πολιτικὸς μηχανικός. Ἂν δὲν ἔχῃ τὸ παιδί σας ἀπολυτήριο γυμνασίου, μπορεῖ νὰ δώσῃ ἐξετάσεις σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς σχολὲς Ἐργοδηγῶν, ποὺ πρόκειται νὰ ἱδρυθοῦν στὶς κυριώτερες πόλεις.

Ο. Κ., Καλαμάτα.— Ἡ βιβλιοδεσία κάθε τόμου τῆς «Γυναίκας», κοστίζει 25 δρχ. Ἂν θέλετε νὰ δέσετε τὰ τεύχη στὴν Καλαμάτα, μποροῦμε νὰ σᾶς στείλουμε τὰ καλύμματα. Κοστίζουν 15 δρχ. τὸ καθένα. Οἱ τιμὲς αὐτὲς εἶναι χωρὶς τὰ ταχυδρομικά. Πρέπει νὰ ὑπολογίζετε ἀκόμα 5 δρχ. γιὰ κάθε κάλυμμα.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΠΟΥΤΣΗ.—Δὲν ἔξερω ἀπὸ ποιά ἐπαρχία μοῦ γράφεις, ἀλλὰ ἀσφαλῶς, θὰ ὑπάρχῃ στὴν περιοχή σου οἰκονομικὴ σχολή. Τὸ δίπλωμα αὐτῆς τῆς σχολῆς, παρέχει τὸ δικαίωμα διδασκαλίας σὲ παρόμοιες σχολές. Γιὰ ἀνώτερες οἰκονομικὲς σχολές, ἀπαιτεῖται πτυχίο γυμνασίου.

...μαγειρικῆς

ΦΑΙΔΡΑ.— Δυστυχῶς, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ δημοσιευθοῦν σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος οἱ συνταγὲς ποὺ ζητᾶτε, γιατὶ εἶναι πολλὲς καὶ οἱ σελίδες τῆς μαγειρικῆς ἔχουν γίνει. Θὰ τὶς δρῆτε στὸ ἑπόμενο τεῦχος. Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σας λόγια.

ΧΡΥΣΑ ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μιὰ μικρὴ ἐπιλογὴ ἀπὸ πρακτικὲς συμβουλὲς

● Τὸ χρῶμα αὐτοῦ τοῦ ὑφάσματος εἶναι ἀντοχῆς

Βρέχτε ἕνα κομματάκι καὶ σιδερῶστε το ἀνάμεσα σὲ δυὸ ὑγρὰ ἄσπρα πανιά. Ἂν δὲν ἀφήσῃ κανένα ἴχνος χρώματος σπὰ πανιά, τότε εἶναι ἀληθινὰ ἀντοχῆς.

● Τὰ ἠλεκτρικὰ σύρματα πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε προφυλαγμένα ἀπὸ τὴν ὑγρασία;

Πράγματι, ἡ ὑγρασία εἶναι ἐπικίνδυνη γιὰ τὰ σύρματα. Γι' αὐτό, ἂν δὲν εἶναι ἐσωτερικά, τὰ σύρματα πρέπει πάντοτε νὰ τοποθετοῦνται σὲ μολυβένιους σωλῆνες στὰ μέρη ποὺ ὑπάρχει πολλὴ ὑγρασία (κουζίνα, λουτρό, ὑπόγειο).

● Παρατείνετε τὴ διάρκεια τῶν χρωματιστῶν χαρτιῶν τῆς ταπετσαρίας σας

Γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχετε αὐτό, κάθε δδομάδα νὰ περνᾶτε ὅλη τὴν ἐπιφάνεια τοῦ τοίχου ἀπὸ πάνω πρὸς τὰ κάτω, μὲ τὴ σκούπα σας, ντυμένη μ' ἕνα ἄσπρο πανί. Μόλις λερωθῆ τὸ πανί, γυρίστε το ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἢ νὰ τὸ ἀλλάξετε.

● Μιὰ σταγόνα λαδιοῦ, δὲν εἶναι τίποτα καὶ εἶναι τὸ πάν!

Τὸ κλειδὶ δὲν γυρίζει καλὰ μέσα στὴν κλειδαριά; Βάλτε της μὲ τὸ λαδωτήρι ἢ μ' ἕνα φτερό, λίγο λαδί, Θὰ γίνῃ καινούργια. Τὸ στόρι τοῦ παραθύρου δὲν θέλει νὰ κατέβῃ; Μιὰ σταγόνα λάδι στὸν ἄξονα τοῦ κυλίνδρου καὶ τὸ στόρι θὰ ξετυλίγεται, χωρὶς νὰ τρίζῃ.

● Στὸ δωμάτιο τοῦ λουτροῦ:

Νὰ ἔχετε πάντα θέσι γιὰ δυὸ - τρεῖς πετσέτες. Ἐτσι, ἂν τυχὸν ξεχάσετε νὰ πάρετε πετσέτα πηγαίνοντας γιὰ μπάνιο, δὲν θὰ τρέχετε βρεγμένη στὸ δωμάτιο σας γιὰ νὰ πάρετε.

● Τὰ δερνικωμένα ἔπιπλα πρέπει νὰ λάμπουν

Χρησιμοποιῆτε ἕνα μίγμα ἀπὸ λινέλαιο καὶ νέφτι σὲ ἴσα μέρη. Τρίβετε τὰ ἔπιπλα κυκλικὰ μ' ἕνα πανὶ μαλακὸ καὶ ἀφίνετέ τα νὰ στεγνώσουν. Ἡ χρησιμοποιῆτε ἕνα εἰδικὸ προϊόν, ποὺ θὰ βρῆτε στὸ ἐμπόριο. καὶ ποὺ δίνει στὰ ἔπιπλα μιὰ θαυμάσια λάμψι.

● Λεκέδες στὸ νρωματιστὸ χαρτὶ τοῦ τοίχου

Βρέχετε προσεκτικὰ τὸ λεκὲ μὲ διάλυσι ὀξυζενὲ ἢ μὲ διθειϊκὸ ἀλάτι. Πρέπει ὅμως νὰ φροντίζετε νὰ μὴ βγαίνετε ἔξω ἀπὸ τὸ λεκέ, γιατὶ τότε μπορεῖτε νὰ ξεβάψετε καὶ τὸ χαρτί Ὁπωσδήποτε, καλὸ εἶναι νὰ κάνετε προηγουμένως μιὰ δοκιμή, γιατὶ καμμιὰ φορὰ εἶναι προτιμότερο ν' ἀφήσετε ἕνα λεκέ, παρὰ νὰ δημιουργήσετε μεγαλύτερο.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΣΙ.— Ὅταν ἔλθετε στὴν Ἀθήνα, νὰ περάσετε νὰ ἐξετασθῆτε.

ΣΤΕΛΛΑΝ, Ἡράκλειον, ΑΜΑΖΟΝΑ Π.Φ.Α., Θεσ)νίκην, ΕΥΑΝΘΙΑΝ, Πόρον, ΚΑΙΤΗΝ, Μυτιλήνην.— Ἀπαντήσεις ἐστάλησαν.

ΔΥΣΤΥΧΗ ΚΟΠΕΛΛΙΤΣΑ 17, ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ.— Εἰς τὸ περασμένο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ (ἀρ. 147) εἰς τὴν πρὸς τὴν «Λάουραν» ἀπάντησιν μου, ἐξαντλῶ τὸ ὅλον θέμα περὶ θεραπείας τοῦ ἀτροφικοῦ στήθους.

ΤΟΝΥ ΧΟΥΜΠΕΡ.— Πιθανὸν νὰ ἀναπτύχθηκε τὸ ἕνα στῆθος σας λιγώτερο ἀπὸ τὸ ἄλλο, διότι σᾶς ἔγιναν κοφτὲς δεντοῦζες ποὺ ἐτραυμάτισαν ὡρισμένα ὑποδόρια κύτταρα. Ἐνδιαφέρει καὶ σᾶς ἡ ἀμέσως ἀνωτέρω ἀπάντησίς μου. Προκειμένου νὰ σᾶς δώσω ὑπευθύνες συμβουλές, θὰ πρέπει σ' ἕνα ταξίδι σας στὴν Ἀθήνα νὰ ἐξετασθῆτε.

ΜΙΚΡΗΝ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΜΕΝΗΝ.— Εὐχαρίστως νὰ ἔλθετε νὰ ἐξετασθῆτε γιὰ τὸ ὕψος σας. Ἐὰν δὲν εἶσθε εὔπορος, θὰ σᾶς δεχθῶ τελείως φιλικά. Ἐλᾶτε κατὰ προτίμησιν 7—8 μ.μ.

ΕΛΕΝΑ Μ. Π. 46.— Θὰ σταλοῦν στὴ διεύθυνσί σας πλήρεις ὁδηγίες γιὰ τὴν τόνωσι τῶν μαλλιῶν σας. Ἐπίσης καὶ συνταγές.

ΓΙΟΛΑΝΤΑ Α.— Νὰ μὴ στεναχωρῆσθε, ἀγαπητή μου, γιὰ τὴν περίπτωσί σας. Στὶς ἀρχὲς Ὀκτωβρίου θὰ ἔλθῃ στὴ Θεσ)νίκη ὁ ἰατρὸς κ. Γιαννήλας. Θὰ παραμείνῃ ἐπὶ ἕνα μῆνα περίπου. Θὰ μάθετε τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἀφιξί του ἀπὸ τὸ περιοδικὸ καὶ τὶς ἐφημερίδες τῆς Θεσ)νίκης. Ἐὰν εἶσθε ἄπορος, νὰ ἐπιδείξετε τὴν παρουσαν ἀπάντησί μου καὶ θὰ σᾶς ἐξετάσῃ δωρεάν.

ΛΑΟΥΡΑΝ.— Νὰ στείλετε ἀκριβῆ διεύθυνσί σας, γιὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἰδιαιτέρως σ' ὅλες τὶς ἐρωτήσεις σας. Νὰ ὑπευθυμίσετε καὶ τὸ ὡς ἄνω ψευδώνυμό σας.

ΚΟΥΡΕΜΕΝΗ.—Νὰ μοῦ στείλετε καὶ σεῖς τὴ διεύθυνσί σας, γιὰ νὰ σᾶς στείλω πλήρεις ὁδηγίες καθὼς καὶ συνταγές, γιὰ τὴν τόνωσι τῶν μαλλιῶν σας. Ὑπευθυμίστε τὸ ὡς ἄνω ψευδώνυμό σας.

ΘΕΛΚΤΙΚΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ — Τὰ θέματα ποὺ σᾶς ἀπασχολοῦν, ἀνεπτύχθησαν λεπτομερῶς εἰς τὰ διαίτερα ἄθρα μου, εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 138, 139, 140 καὶ 141 τεύχη τοῦ περιοδικοῦ. Φυσικά, μπορεῖτε νὰ τὰ παραγγείλετε, στέλνοντας τὸ ἀντίτιμο στὰ Γραφεῖα τῆς «Γυναίκας». Τὰ δάκτυλα τῶν χεριῶν δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ λεπτύνουν.

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΑΖΑΚΟΝ. Θεσσαλονίκην.— Ἐνδιαφέρει καὶ σᾶς ἡ ἀνωτέρω πρὸς «Γιολάντων Α.» ἀπάντησίς μου.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΛΑΖΑΡΟΥ. Κύπρον.— 'Εφ' ὅσον στὴν κρέμα προσθέσατε πολὺ περισσότερο Περυντὸλ ἀπὸ ὅ,τι γράφει ἡ συνταγή, νὰ μὴ τὴν μετακειριῆσθε. Δυστυχῶς, γιὰ τὸ ἐκζεμα δὲν εἶμαι ἐγὼ ἡ ἀρμοδία, ἀλλὰ ὁ εἰδικὸς δερματολόγος ἰατρός.

ΕΛΕΝΑ Κ.— Γιὰ τὸ ἄσπρισμα τῶν μαλλιῶν δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει καμμιὰ εἰδικὴ θεραπεία.

Ἑπομένως θὰ σᾶς συστήσω νὰ ἀκολουθήσετε μιὰ θεραπεία γενικῆς τονώσεως, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ

ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΠΟΔΙΕΣ

● Ἀρχίζουν τὰ βάσανα τῶν παιδιῶν καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ ἡ φροντίδα τῆς μητέρας γιὰ τὴν ποδιὰ τοῦ σχολείου. Στὶς δυὸ αὐτὲς σελίδες βλέπετε ποδιὲς γιὰ μεγαλύτερα παιδιά, ἢ καὶ γιὰ νηπιαγωγεῖο.

1-2 Ποδιὰ πολὺ πρακτική, μὲ κούμπωμα στὸ πλάϊ. Φοριέται μὲ ζώνη στὴ μέση ἢ καὶ χωρὶς ζώνη.

3 Κούμπωμα πίσω. Μικρὸς νωμίτης. Οἱ τσέπες εἶναι ἀπαραίτητες.

4 Κλασικοῦ τύπου ποδιὰ γιὰ μικρὰ καὶ μεγάλα παιδιά, γι' ἀγόρια καὶ κορίτσια. Νωμίτης καὶ κουφόπιετες. Ἐδῶ τὴ βλέπετε ἐκτελεσμένη σὲ καρὸ ἀλατζά. Γίνεται βέβαια καὶ σκέτη. Ἂν φυσικὰ τὸ θέλετε.

5-6 Ποδιὲς - φορεματάκια. Τὸ νούμερο 6 δὲν ἔχει μανίκια καὶ φοριέται πάνω ἀπὸ πουλόβερ. Μπορεῖ νὰ γίνη καὶ ἀπὸ παλιὰ ποδιά.

7 Ποδιὰ - φορεματάκι μὲ ρώσικο γιακαδάκι ποὺ ταιριάζει ὡραῖα.

8 Ντύσιμο παιδιοῦ γιὰ σχολεῖο, ὅπου ἡ μαθητικὴ ποδιὰ δὲν εἶναι ὑποχρεωτική.

9-10 Ποδιὲς νηπιαγωγείου. Εἶδος πουκαμίσας φαρδειὰς χωρὶς μανίκια. Προστατεύει τὰ ροῦχα τοῦ παιδιοῦ, χωρὶς νὰ προσδίδη τὴν αὐστηρὴ νότα τῆς ποδιᾶς.

11 Ποδιὰ σταυρωτὴ φανταιζί, γιὰ μικρὰ καὶ μεγαλύτερα κορίτσια τοῦ σχολείου.

12 Ντύσιμο, ὅταν δὲν ἐπιβάλλεται ποδιά.

13-14 Ποδιὲς κουμπωτὲς γιὰ μικρά.

ΤΟ ΣΠΑΣΜΕΝΟ ΚΟΛΙΕ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΔΑΣ ΜΕΡΕΛ (ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ: ΑΛ. ΚΑΡΡΕΡ)

13ον

Ο Μακλίν πετάχτηκε απάνω και σαν τρελλός κατάφερε μιά γροθιά στό πρόσωπο τοῦ Λάν...

Ο Λάν γέλασε, άρπαξε τόν Μακλίν από τόν γιακά τοῦ σακακιοῦ του καί τόν σήκωσε ψηλά. Τόν κράτησε έτσι μερικές στιγμές... Ο Μακλίν κατάλαβε ότι ή ώρα τῆς πληρωμῆς είχε φτάσει.

Ο Άμελιν δέν έπρόκειτο νά ξεχάση ποτέ αύτό τό θέαμα... Στήν άκρη τοῦ μπράτσου τοῦ Τζίμ, ό Μακλίν αίωρούνταν σέ άρκετή άπόστασι άπό τό πάτωμα: τά μικρά του μάτια κύτταζαν σάν χαμένα, τά χείλη του έτρεμαν καί τραύλιζαν άκατανόητους ήχους, τά χέρια του κουνιόντουσαν στό κενό.... Ξαφνικά ή άπόλυτη πεποίθησι τοῦ Άμελιν γιά τήν ένοχή τοῦ Λάν κατέρρευσε καί ό Άμελιν ξέν άμφέβαλε πιά ότι μιά τρομακτική άδικία είχε γίνει σέ βάρος τοῦ Λάν. Ή άνατροπή τῶν πεποιθήσεών του — ό Μακλίν ένοχος... ό Λάν άθῶος!... — τοῦ έφερε σάν τσουνάμι καί τόν παράζαλη. Είχε δίκηο λοιπόν ή Λούσυ πού δέν είχε έμπιστοσύνη στόν ύποδιευθυντή τῶν ναυπηγείων! Είχε όμως τή συνείδησι ότι είχε κάνει ό,τι ήταν δυνατό γιά νά έξασφαλίση στόν κατηγορούμενο μιά δίκαιη κρίσι... Ό,τι καί νά 'βαινε, ή άθωότητα τοῦ Λάν τοῦ φαίνονταν τώρα άναμφισβήτητη. Προέβλεπε ότι ή τραγική αύτή παρεξήγησι θά είχε τρομερές συνέπειες: τρία, χρόνια ό Λάν θά είχε συσσωρεύσει ένα τεράστιο άπόθεμα μίσους πού έπρεπε μοιραία νά ξεσπάση. Τή στιγμή πού τά σκεπτόταν αύτά, ό Άμελιν είχε τά μάτια του κατεβασμένα... Όταν τά σήκωσε είδε τόν Μακλίν νά είναι πάντα κρεμασμένος στόν άέρα καί τόν άκουσε νά φωνάζη:

— Γιά όνομα τοῦ Θεοῦ, άφησέ με! Μέ πνίγεις! Δολοφόνε! Θά μέ σκοτώσης...

— Ο θάνατος δέν είναι άρκετή τιμωρία γιά ένα προδότη σάν κι' έσένα! άπάντησε ό Τζίμ μέ συγκρατημένο θυμό.

Ο Άμελιν κύτταξε τούς δύο άντιπάλους σιωπηλά. Δέν προσπάθησε νά έπέμβη γιατί αύτό θά είχε σά συνέπεια νά συγκρουσθοῦν καί οί τρεῖς μέ πρώτο θῦμα τόν Μακλίν. Ό,τι μπορούσε νά κάνη ήταν νά διατηρήση τήν ψυχραιμία του καί νά προσπαθήση, τήν κρίσιμη στιγμή, ν' άποτρέψη τό μοιραῖο χτύπημα... Πρόβλεπε ότι κατόπι θά έπρεπε ν' άντιμετωπίση τήν έκδικητική γροθιά τοῦ Λάν. Έμεινε λοιπόν καθισμένος, έξωτερικά άδιάφορος.

— Ο θάνατος εἶναι πολύ γλυκός γιά σένα, προδότη, έπανέλαβε ό Λάν, καθώς έτοιμαζόταν νά δώση μέ τό άριστερό του χέρι μιά γροθιά στόν Μακλίν...

Αύτός έκανε μιά προσπάθεια γιά νά συναντήση τό βλέμμα τοῦ Άμελιν, κι' άρχισε νά ούρλιάζη:

— Θά μείνετε έτσι καθ- στός καί θ' άφήσετε νά μέ σκοτώση; Εἶναι ψεύτης! Δέν ξέρω τίποτα άπ' αύτά πού λέει! Δέν θά μέ βοηθήσης;

— Όχι, είπε ό Άμελιν, μέ ὕφος παγερό πού έρχόταν σέ άντίθεσι μέ τήν όξύτητα τῆς σκηνῆς. Δέ μπορῶ νά κάνω τίποτα γιά σένα, Μακλίν: ή ένοχή σου μοῦ φαίνεται τώρα τόσο καθαρή σά νά ἦταν ζωγραφισμένη πάνω στό μέτωπό σου... Ο Λάν έχει ένα λογαριασμό νά κανονίση μαζί σου,.. Εἶναι άπόλυτα δίκαιες οί πράξεις του...

Ή γροθιά τοῦ Λάν γινόταν όλο καί πιό άπειλητική... Ο Μακλίν τήν ἔβλεπε μέ τρόμο νά πλησιάζη στό πρόσωπό του .... Ένοιωθε κιόλας τή δύναμι τοῦ χτυπήματος... Ἔβγαλε μιά διαπεραστική κραυγή.

Ἀκούστηκε τότε ἡ φωνή τοῦ Άμελιν:

— Μή τόν χτυπᾶς, Λάν... εἶναι πολύ άδύνατος.

Τή στιγμή πού ἦταν ἕτοιμος νά χτυπήση, ό Λάν δίστασε, κι' αύτός ό δισταγμός ἔσωσε τόν Μακλίν, τουλάχιστον αύτή τή φορά... Ο Τζίμ εἶδε ότι αύτός ἦταν πολύ πιό δυνατός καί πιό ψηλόδ άπό τόν άντίπαλό του. Δέ μπορούσε νά παλαίψη μαζί του... Χαμήλωσε τή γροθιά του καί ἔξοπλισε τό χέρι του πού κρατοῦσε τό γιακά, λέγοντας μέ φωνή άπειλητική:

— Εἶναι περιττό νά ούρλιάζης ἔτσι, Μακλίν. Δέν θά σέ χτυπήσω αύτή τή στιγμή... Ἔχεις κάτι διατυπώσεις νά κάνης πρῶτα... Κατάλαβες;

Ο Άμελιν ἔκανε μιά κίνησιν μέ τό κεφάλι του σά νά συμφωνοῦσε καί εἶπε:

— Εἶμαι ἕτοιμος νά γράψω αὐτά πού ἔχει νά πῆ ό Μακλίν.

Ο Τζίμ στράφηκε πρός τό μέρος του καί φώναξε:

— Ἀναγνωρίζετε λοιπόν ὅτι δέν τελείωσαν ὅλα! Παραδεχόσαστε ὅτι ἡ κρίσις σας δέν εἶναι ἀλάθητη! Ὅτι ἄδικα μοῦ ἐπέβαλαν αὐτή τήν τρομερή ποινή;

— Λάν, άπάντησε ό Άμελιν κυττάζοντας τόν συνομιλητή του στά μάτια, τό ἀναγνωρίζω...Τί μπορῶ νά προσθέσω;

— Δέν σᾶς ζητάω τίποτα, παρατήρησε ό Λάν στόν ἴδιο σκληρό τόνο. Ὅταν κανονίσω τόν λογαριασμό μου μέ τόν Μακλίν, θά ἔρθη ἡ σειρά σου, Άμελιν.

— Εἶμαι στή διάθεσί σας, παρατήρησε ό Άμελιν.

Ο Τζίμ στράφηκε τότε πρός τόν Μακλίν καί εἶπε:

— Καί τώρα, μίλα, παληάνθρωπε... Καπάλαβες; Μίλα...

Ἄφησε τό γιακά τοῦ Μακλίν κι' αὐτός σωριάστηκε χάμω... Ο Τζίμ τόν ἀναστήκωσε μέ μιά άπότομη κίνησι.

— Θά μιλήσω... Θά μιλήσω, φώναξε ό Μακλίν, μέ φωνή πο τήν ἔκαβαν οἱ λυγμοί. Ἔχεις τό θράσος νά μ' ἀναγκάσης νά ὑποστῶ τήν ποινή, πού ἔπρεπε νά ἐπιβληθῆ σέ σένα... Τώρα ἤρθε ἡ στιγμή νά πληρώσης... Πήρες μιά ἀναβολή γιά τρία χρόνια, μά ὅλα ἔχουνε ἕνα τέλος.

Τά λόγια διαδέχονταν τό ἕνα τό ἄλλο σάν βροντές καί ὁ Μακλίν μαζεύτηκε, ἐπαναλαμβάνοντας:

— Θά μιλήσω, Οὐάρρινγκτον, θά μιλήσω!

—Εἶμαι ἕτοιμος, εἶπε ὁ Ἄμελιν, βάζοντας ἕνα φύλλο χαρτί μπροστά του... Μίλα, Μακλίν.

Ο Μακλίν ἄρχισε τήν κατάθεσί του, μέ σῶμα πού ἔτρεμε καί μέ μάτια πού ἦταν πλημμυρισμένα δάκρυα:

Εἶχε βρῆ τό πορτοφόλι τοῦ Τζίμ. Εἶχε πληρώσει τόν Μπίλλυ γιά νά πάρη ἐνεργό μέρος στήν κλοπή... Εἶχε σκεφθῆ ὅτι ὁ ἡλίθιος δέν θά καταλάβαινε τήν πράξι πού τοῦ εἶχαν βάλει νά κάνη... Ἀντίθετα, ὅμως, ἀπό κάθε πρόβλεψι, ὁ Μπίλυ δέν εἶχε πάμει, ἀπό ἐκείνη τήν ἐποχή νά ἐκβιάζη τόν Μακλίν.., Ὁ τελευταῖος εἶχε κατορθώσει νά κρύψη ἀπό τόν Μπίλυ τό μέρος πού ἦταν κρυμμένα τά κλεμμένα λεφτά, ἦταν ὅμως ὑποχρεωμένος νά ὑποκύπτη στίς παράλογες ἀπαιτήσεις τοῦ συνενόχου του.

— Μά γιά ποιό λόγο ἔκανες αὐτό τό πρᾶγμα ἐναντίον τοῦ Οὐάρρινγκτον;

Ο Μακλίν ἔμεινε μιά στιγμή διστακτικός... Σκέφτηκε ὅτι πιθανόν νά μποροῦσε νά βρῆ μιά δικαιολογία... Μά ὁ κάποια ἀπό τούς ἀνθρώπους πού θά μποροῦσε νά τόν βοηθήσουν, ἦταν αὐτός πού τόν ὑπέστης... Θά μποροῦσαμε νά κατέβουμε στήν αὐλή, ὅπου δέν θά δυσκολευόσουν νά κανονίσης τό λογαριασμό σου μαζί μου...

— Θά σᾶς ἐπιβάλω μιά ἄλλη τιμωρία, ἀπάντησε ὁ Τζίμ, ἀλλά ὄχι μέ γροθιές. Δέν θά ρια μου τήν ἐταιρεία Λίντ-

*

Ο Λάν ἔμεινε στό Νιουτσέστερ ὅσο καιρό χρειαζόταν γιά νά βεβαιωθῆ ὅτι ὁ Μακλίν ἦταν ἔκτός κινδύνου καί ὅτι ὁ Ἄμελιν εἶχε κάνει τίς σχετικές ἐνέργειες γιά τήν ἀναθεώρησι τῆς δίκης του. Ὕστερα, πῆρε τό τραῖνο γιά τό Λονδῖνο. Ἡ χτες πού εἶχε περάσει μέ τή χε παραδοθῆ στό πάθος του, τόν κυνηγοῦσε μέρα νύχτα. Ἡ περιφρόνησι μέ τήν ὁποία ἡ Λούσυ εἶχε ὑποδεχτῆ αὐτό τό παζάρευμα, εἶχε τραυματίσει τήν καρδιά τοῦ Λάν.

Ὅταν ἔφθασε, ἔμαθε ὅτι ἡ Λούσυ ἦταν στόν πατέρα της, ἀπό τήν ἡμέρα πού εἶχε γυρίσει. Πῆγε ἀμέσως νά τήν δῆ. Ο ὑπηρέτης τόν ἔμπασε στή βιβλιοθήκη,.. Σέ λίγο ἦρθε καί ἡ Λούσυ, τοῦ εἶπε καλημέρα ἤρεμα, κυττάζοντάς τον μέ δυσπιστία, σά νά μή μποροῦσε νά ἐξηγήση τό σκοπό τῆς ἐπισκέψεως τοῦ συζύγου της.

Στή θέα τῆς Λούσυ, τά μάτια τοῦ Λάν ἔλαμψαν ἀπό εὐχαρίστησι καί ἡ καρδιά του ἄρχισε νά χτυπᾶη γρήγορα. Ἀπάντησε στό τυπικό καλημέρα χωρίς νά τήν πλησιάση καί ἀντελήφθηκε ἀμέσως πόσο χλωμή καί κουρασιμένη ἦταν.

— Ο Μακλίν ὡμολόγησε, εἶπε ἐκεῖνος ἀπότομα.

— Εἶμαι πολύ εὐτυχισμένη, Τζίμ, εἶμαι πολύ εὐτυχισμένη! Νά μιά ἀναμφισβήτητη ἀπόδειξι τῆς ἀθωότητός σου.

— Ἀκόμα καί ὁ ξάδελφός σου, ὁ Ὀλίβιέ Ἄμελιν ἐπείσθηκε, πρόσθεσε σέ τόνο σαρκαστικό.

— Ἤξερα πώς κάποια μέρα θά φανερωνόταν ἡ ἀλήθεια...

Κύτταξε τόν Τζίμ μέ μιά χαρούμενη ἔκφρασι. Ἐκεῖνος μέ συγκινημένη φωνή ἐξακολούθησε:

— Ο Μπίλυ Μπράντυ ἐπετέθηκε ἐναντίον τοῦ δυστυχισμένου ὑπαλλήλου, ἔπειτα ἀπό προτροπή τοῦ Μακλίν. Ο Μπίλυ εἶχε τή μονομανία νά μαζεύη νομίσματα καί νά τά κρύβη κατόπι στό δάσος. Κάθε φορά πού ἐξεδίαζε τόν Μακλίν καί τοῦ ἔπαιρνε χρήματα, μετέτρεπε τά χαρτονομίσματα σέ νομίσματα. Ἔχουν βρεθῆ τριάντα κρυψῶνες καί οἱ ἔρευνες συνεχίζονται. Τώρα βρίσκεται κλεισμένος γιά τήν ὑπόλοιπη ζωή του σ' ἕνα ψυχιατρεῖο.

— Καλά κάνανε καί τόν κλείσανε γιατί ἄλλο ἦταν ἐντελῶς ἀκίνδυνος.

Ἡ Λούσυ περίμενε πώς θά μάθη κι' ἄλλες λεπτομέρειες, μά ἀπογοητεύθηκε. Ο Λάν ἀρκέστηκε νά ρωτήση:

— Ο πατέρας σου εἶναι ἐδῶ;

— Ναί, ἀπάντησε ἡ Λούσυ. Θά καλύψω τήν ἀληθινή μου ταυτότητα. Πρέπει νά μάθη ὅτι ἡ κόρη του παντρεύτηκε...

— Δέν εἶναι δυνατό, εἶπε ἡ Λούσυ μέ σταθερότητα, Ο πατέρας μου εἶναι ἄρρωστος. Εἶχε μιά σοβαρή προσβολή...Δέν μπορεῖς νά τόν δῆς τώρα.

— Γιατί πρέπει νά τόν λυπηθῶ; Μήπως μέ λυπήθηκε ἐκεῖνος ὅταν συνέβαλε στό νά καταδικαστῶ γιά ἕνα ἔγκλημα πού δέν εἶχα κάνει;

— Δέ μπορεῖς νά τοῦ κάνης καμμιά ἀποκάλυψι αὐτή τή στιγμή, ἀρκέστηκε νά ἀπαντήση ἡ Λούσυ. Εἶναι πολύ ἄρρωστος.

— Ἀποφάσισα νά τοῦ τά πῶ ὅλα τώρα πρόσθεσε ὁ Τζίμ ἀπότομα.

Ἡ Λούσυ δέν ἀπάντησε, μά διευθύνθηκε πρός τήν πόρτα, πάνω στήν ὁποία ἀκούμπησε τήν κύτταξε μέ ὕφος θυμωμένο καί διέταξε χαμηλόφωνα:

— Παραμέρισε!

— Δέν θά τό κουνήσω ἀπ' ἐδῶ ἐκτός ἄν χρησιμοποιήσης βία.

— Παραμέρισε! ἐπανέλαβε ὁ Λάν κάνοντας ἕνα βῆμα μπροστά.

— Ὄχι.

— Θέλεις νά μέ ἀναγκάσης ... νά σέ τραβήξω ἀπό κεῖ γιά νά ρώτησε ἐκεῖνος μέ φωνή πού ἔτρεμε ἀπό θυμό,

Ο Λάν ἔκανε ἀκόμα ἕνα βῆμα, ὕστερα σταματησε πάλι... Ἡ Λούσυ δέ σάλεψε καθόλου... Ο Λάν ἔσφιξε τά χέρια του... φώναξε σχεδόν, ἔπειτα ἀπό μιά στιγμή δισταγμοῦ:

— Καλά!..., Τραβήξου ἀπό τήν πόρτα καί ἄφησέ με νά φύγω...

Ἡ Λούσυ ὑπάκουσε. Ο Λάν διέσχισε τό χωλ καί ἄνοιξε τήν πόρτα τῆς εἰσόδου πού ἐξανακλεισε μέ δύναμι πίσω του...

*

Ἡ Λούσυ ἔμεινε στό σπίτι τοῦ πατέρα της μέ τή δικαιολογία τῆς ἀρρώστειας του. Μά ὁ Τζίμ ἤξερε ὅτι ὁ πραγματικός λόγος ἦταν νά ἀποφύγη κάθε ἐπαφή μαζί του. Ἡ Λούσυ εἶχε πῆ ὅτι ὁ μόνος ἄνθρωπος πού θά μποροῦσε νά τήν χωρίση ἀπό αὐτόν, ἦταν αὐτός ὁ ἴδιος...

Ἡ Λούσυ τόν εἶχε ἐγκαταλείψει καί ὑπῆρχαν πολύ λίγες πιθανότητες νά ξαναγυρίση στή συζυγική στέγη. Μόλις ἡ κατάστασι τοῦ σέρ Τζών βελτιώθηκε, ἡ Λούσυ ἀνέλαβε νά τοῦ ἀποκαλύψη μόνη της τήν πραγματική ταυτότητα τοῦ ἀντρός της, στερώντας ἔτσι τόν Λάν ἀπό αὐτή τήν ἱκανοποίησι.

Ἔπειτα ἀπό λίγες ἑβδομάδες ὁ Τζίμ ἔμαθε ὅτι ἡ ἀθωότητά του εἶχε ἀναγνωρισθῆ παγκοσμίως ἀπό τή δικαιοσύνη καί ὅτι κανένας ἴχνος ἀπό τήν ἄδικη καταδίκη του δέν ἔμενε πιά. Ἀντίθετα, ὁ Μακλίν, ἐπρόκειτο νά ὑποστῆ τίς κυρώσεις τοῦ νόμου.

Ο σέρ Τζών ταράχτηκε ὅταν ἔμαθε τήν ἀλήθεια γιά τό γάμο τῆς κόρης του. Ἔκανε νάση τόν Τζίμ, μά αὐτός ἦταν ἀνένδοτος.

Ο Ἄμελιν ἀγωνιζόταν νά ἀντεπεξέλθη στόν ἀθέμιτο συναγωνισμό πού ὑφίστατο: ἐπιδιώκοντας νά καταστρέψη τήν ἑταιρεία Γκρόϋσχαμ, ὁ Τζίμ διαφορούσε ἄν θά καταστρεφόταν ταυτόχρονα καί ὁ ἴδιος.

— Ο διάβολος νά μέ πάρη! ἔλεγε καμμιά φορά ὁ Ἄμελιν, ὅταν δέ μποροῦσε νά τά βγάλη πέρα μέ μιά καινούργια ἐπίθεσι. Ο ἐχθρός μας διαθέτει τεράστια ποσά χωρίς ὄφελος γιά κανένα. Ἄν ἀποφάσιζα νά κατασκευάσω ἕνα καράβι δωρεάν αὐτός θάφτιαχνε δύο μέ τούς ἴδιους ὅρους...Δέν θά βαστάξη πολύ ἔτσι πού πάει.

— Ὄχι, ἀπαντοῦσε ὁ σέρ Τζών. Κι' οὔτε κι' ἐμεῖς, Ὀλίβιέ,

— Κανένα ναυπηγεῖο τοῦ κόσμου δέν θά μποροῦσε νά ἀνθέξη σέ τέτοιο συναγωνισμό, ἐδήλωσε ὁ Ἄμελιν.

Ἡ ἀρρώστεια εἶχε ἐξαντλήσει τόν σέρ Τζών. Κι' οἱ κατοπινές συγκινήσεις τόν εἶχαν ἀ-

ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ!

Διαφημίσεις ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

CYCLOTEST

Τό εἰδικόν θερμόμετρον πού ἐξυπηρετεῖ τήν διάγνωσιν:

- τῶν γονίμων καί στείρων ἡμερῶν
- τήν ἔγκαιρον διαθεσιν τῆς ἐγκυμοσύνης
- τήν διάγνωσιν διαταραχῶν τοῦ περιοδικοῦ κύκλου τῆς γυναικός

ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΒΟΗΘΟΣ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΥ

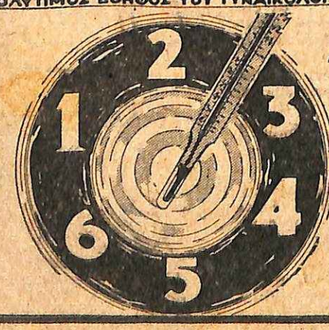

* ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

- Ε. ΑΛΙΦΕΡΗ ΠΛΑΤ. ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΑΘΗΝΑΙ
- Ι. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΡΤΕΡΙΟΥΠΗ 79-ΑΘΗΝΑΙ
- Κλεω Θ. ΔΟΥΝΙΑ ΦΙΛΩΝΟΣ 47-ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
- ΑΔ. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΓΝΑΤΙΑΣ 72-ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Ὕστερα ἀφό ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝ

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΗ

Ἐγγυημένη ἀπό τό ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΟΙΚΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΗ

PASSAP

Η ΜΟΝΗ ΔΙΑ ΤΟ ΠΛΕΚΤΟΝ ΧΕΙΡΟΣ

ΤΙΜΗ 2.600

ΣΧΟΛΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ & ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΩΛΗΣΕΩΣ
ΑΘΗΝΑΙ: ΘΩΜ. ΜΠΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Νίκης 21.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ε. ΜΠΕΜΠΗΣ, Ἐγνατίας 130.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΟΧΜΟΥΤΣΟΓΛΟΥ. Κ. Ματζαράκη 2α
ΒΕΡΡΟΙΑ: Ν. ΛΙΟΛΙΟΣ.
ΒΟΛΟΣ: Ι. ΞΕΝΑΚΗΣ, ὁδός Ἑρμοῦ 204
ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ: Γ. ΚΑΡΑΒΑΣΗΣ & ΧΡ. ΒΑΛΣΑΜΙΔΗΣ.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ: Η. ΜΠΕΜΠΗΣ, 28ης Ὀκτωβρίου 91α
ΚΑΒΑΛΑ: Μ. ΠΕΣΣΑΧ, Μ. Ἀλεξάνδρου 11 6.
ΚΡΗΤΗ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ: Γ. ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ, ὁδ. 1821 ἀρ. 14
» ΧΑΝΙΑ: ΝΙΚΟΛΙΟΥΔΑΚΗΣ Εὐτύχιος.
» ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ: Ἀδελφοί ΣΥΜΙΝΕΛΑΚΗ
ΚΑΡΔΙΤΣΑ: Δ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Ὑψηλάντου 88.
ΚΕΡΚΥΡΑ: Ν. Β. ΜΠΑΜΙΧΑΣ Ο. Ε.
ΜΥΤΙΛΗΝΗ: ΧΡ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Κεντρική Ἀγορά 172
ΤΡΙΚΑΛΑ: Ν. καί Κ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

ποκάμει. Σπάραζε ἡ καρδιὰ τῆς Λούσυ σὰν τὸν ἀντίκρυζε.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ της ἡ Λούσυ ἦταν πολὺ στενοχωρημένη μὲ τὶς ἀπανωτὲς οἰκονομικὲς καταστροφὲς τῆς ἑταιρείας Γκρήσχαμ. Δὲν ἤξερε τί νὰ κάνη... Ἡ μόνη λύσι ποὺ ἔβλεπε, τὴν ἔκανε νὰ κοκκινίζη... Μὰ ὅταν τὰ πράγματα ἔφτασαν σὲ ἀπελπιστικὴ κατάστασι, ἀπεφάσισε νὰ κάνη αὐτὸ τὸ διάβημα.

Ἕνα βράδυ, μετὰ τὸ φαγητό, ἡ Λούσυ πῆγε στὸ διαμέρισμά της, καὶ ὅπως τὸ περίμενε, βρῆκε τὸν Τζὶμ ἐκεῖ. Εἶχε κρατήσει τὸ κλειδὶ κι' ἔτσι μπῆκε 'κατ' εὐθεῖαν μέσα. Στεκόταν ὄρθια στὴν πόρτα τοῦ σαλονιοῦ, ὅταν ὁ Τζὶμ ἀντελήφθηκε τὴν παρουσία τῆς γυναίκας του, σηκώθηκε ζωηρά.

Ἡ Λούσυ ἔκλεισε τὴν πόρτα πίσω της, καὶ χωρὶς νὰ προχωρήση, εἶπε μὲ ἤρεμη φωνή:

— Τζίμ, ἂν σοῦ προσέφερα τὴν ἀγάπη, ποὺ μοῦ ζήτησες μιὰ φορά, θὰ σταματοῦσες αὐτὸν τὸν ἀγώνα ἐναντίον τῆς ἐταιρείας μας;

Λέγοντας αὐτὰ τὰ λόγια ἡ Λούσυ ἔτρεμε κι' ἕνα κῦμα αἵματος ἀνέβηκε στὸ πρόσωπό της.

Μὰ ὁ Τζὶμ δὲν ἔδωσε σημασία σ' αὐτὴ τὴ συγκίνησι, κι' ἀρκέστηκε νὰ πῆ:

— Ὥστε ἡ ἑταιρεία Γκρήσχαμ ἀρχίζει νὰ γονατίζη;

— Καμμιὰ ἑταιρεία δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἀνθέξη σὲ τέτοιου εἴδους συναγωνισμό.

— Γιατὶ ἀπευθύνεσαι σὲ μένα; Δὲν σοῦ ἀνεκοίνωσα τὶς προθέσεις μου;

— Ναί, κι' ἔκανα ὅ,τι μοῦ ἦταν δυνατὸ γιὰ νὰ σὲ κάνω νὰ παιραιτηθῆς ἀπὸ τὰ σχέδιά σου... Μά, Τζίμ, τώρα κινδυνεύει ἡ ζωὴ τοῦ πατέρα μου ... Ἦταν ἄρρωστος... Αὐτὸς ὁ ἀγώνας θὰ τὸν ἀποτελειώση, πρόσθεσε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε.

— Καὶ τί μ' ἐνδιαφέρει ἐμένα; εἶπε ἐκεῖνος σκληρά.

— Μοῦ πρότεινες μιὰ φορὰ νὰ παραιτηθῶ ἀπὸ τὰ ἐκδικητικά σου σχέδια σὲ ἀντάλλαγμα τοῦ... τοῦ...

— Τοῦ ἔρωτά σου: τὴ διέκοψε. Μ' ἂν θυμᾶσαι, μοῦ πέταξες τὴν πρότασι μου στὸ πρόσωπο... Κι' ἀπόψε, ἂν δὲν ἦταν γιὰ τὸν πατέρα σου:...

Τὸ αἷμα ἀνέβηκε πάλι στὰ μάγουλα τῆς Λούσυ καὶ ἡ νέα γυναίκα εἶπε:

— Ἂν δὲν φοβόμουν γιὰ τὴ ζωή του, θὰ προτιμοῦσα νὰ πεθάνω παρὰ νὰ πῶ αὐτὰ ποὺ εἶπα ἀπόψε.

Ὁ Λὰν κοκκινίζει κι' αὐτὸς καὶ τὰ μάτια του ἔγιναν πιὸ σκοτεινὰ ἀπὸ πρῶτα.

— Πολὺ ἀργά, ἀπάντησε, προσπαθώντας νὰ κρύψη τὴ συγκίνησί του. Ἀποζήτησα τὴν ἀγάπη σου μιὰ νύχτα... Μὰ αὐτὸ τὸ πρᾶμα δὲ μὲ τραβάει πιά... Σὲ εἰδοποίησα γιὰ τὶς συνέπειες τῆς ἀρνήσεώς σου:, Τώρα ποὺ τὶς βλέπεις, μοῦ προτείνεις νὰ ἐπανέλθω σ' αὐτὸ τὸ θέμα... Δὲ μπορεῖς νὰ παίζης ἔτσι μὲ τὰ αἰσθήματά μου... Φτάνεις πολὺ ἀργά.

Ἡ Λούσυ ἔστρεψε ἀλλοῦ τὸ κεφάλι.

— Καταλαβαίνω, Τζίμ, εἶπε. Καὶ ἔφυγε, ἀφοῦ δοκίμασε τὴν πιὸ μεγάλη ταπείνωσι τῆς ζωῆς της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Φαινόταν ὅλο καὶ πιὸ καθαρά, ὅτι ἡ ἑταιρεία Λίντφορς ἦταν ἀποφασισμένη νὰ τελειώνη μὲ τὴν ἑταιρεία Γκρήσχαμ. Μὰ ἡ ἑταιρεία Γκρήσχαμ ἀμφισβητοῦσε τὸ ἔδαφος βῆμα πρὸς βῆμα. Κάποια στιγμή, ὅμως, οἱ διευθυντὲς τῆς παληᾶς φίρμας ἀντελήφθηκαν ὅτι δὲ μποροῦσαν νὰ ἀνθέξουν περισσότερο: ἀπεφάσισαν λοιπὸν νὰ κάνουν ἕνα ὕστατο διάβημα πρωτοῦ δηλώσουν πτώχευσι.

Κατὰ συνέπεια, στὴν ἀρχὴ τοῦ χειμώνα, ὁ Λὰν βρῆκε ἀνάμεσα στὴν ἀλληλογραφία του ἕνα γράμμα μὲ τὸ ὁποῖο τοῦ ἐζητεῖτο νὰ δεχτῆ τὸν πρόεδρο τῆς ἑταιρείας Γκρήσχαμ γιὰ νὰ συζητήσουν τὴν κατάστασι. «Νά 'τοι, ἐπὶ τέλους στὰ πόδια μου!» σκέφτηκε, κι' ἔνοιωσε σὰ ζαλισμένος ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία του.

Ὁ Λὰν δέχτηκε νὰ κάνη μιὰ προσωρινὴ ἀνακωχὴ καὶ ὥρισε ἕνα ραντεβού.

Τὴν ὡρισμένη μέρα, παραξενεύτηκε ποὺ εἶδε τὸν Ἄιμελιν καὶ τὴ Λούσυ νὰ μπαίνουν μαζὶ μὲ τὸν σὲρ Τζὼν στὸ γραφεῖο του, μὰ δὲν ἄφησε νὰ φανῆ κομμιὰ συγκίνησι. Τοὺς ὑποδέχτηκε, μὲ μιὰ ραφιναρισμένη εὐγένεια, Ἀφοῦ ἐγκατέστησε τοὺς ἐπισκέπτες του γύρω ἀπὸ ἕνα τραπέζι, ὁ Λὰν κάθησε στὸ γραφεῖο του. Τοὺς παρατήρησε, τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλο μὲ βλέμμα διαπεραστικό.

Ὁ σὲρ Τζὼν φαινόταν ἀβέβαιος. Τὸ πρόσωπό του εἶχε τὰ σημάδια τῆς ἀρρώστειας του καὶ τὰ χέρια του ἔτρεμαν λίγο...

Ὁ θρίαμβος τοῦ Λὰν μεγάλωνε ἀκόμα περισσότερο...Παρατηροῦσε τὶς συνέπειες τῆς ἐκδικήσεώς του στὸν ἄνθρωπο ποὺ εἶχε φύγει γιὰ κρουαζιέρα χωρὶς νὰ ἐνδιαφερθῆ γιὰ τὴν τύχη ἑνὸς ὑπαλλήλου του ποὺ εἶχε κατηγορηθῆ ἄδικα καὶ ζητοῦσε τὴν ἐπέμβασί του.... Ὅ,τι εἶχε γίνει ἦταν σύμφωνο μὲ τὸ δίκηο.

Ὑστερα ὁ Λὰν κύτταξε τὸν Ἄιμελιν. Τὸ βλέμμα του δὲν ἦταν πιὰ τὸ ἴδιο. Μιὰ φανερὴ ἀγωνία εἶχε ἀντικαταστήσει τὴν αὐτοπεποίθησι τοῦ παρελθόντος... Τὸ στόμα του ἐπίσης εἶχε παραμορφωθῆ ἀπὸ μιὰ ἔκφρασι πικρίας...

Ἡ Λούσυ τέλος!... χλωμή, μὲ χαρακτηριστικὰ τραβηγμένα, μὲ μάτια σκοτεινά... Ἡ νίκη ἦταν πλήρης!

— Λοιπόν! εἶπε τέλος, πέστε μου τὸ σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεώς σας.

Ὁ σὲρ Τζὼν πῆρε τὸ λόγο κι' ἀπάντησε εἰλικρινά:

—Παραδιδόμαστε, Τζίμ.

— Ὥστε ἡ ἑταιρεία ἔφτασε στὸ ἄμήν.

Ὁ γέρος κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Ὄχι ἀκόμα. Μὰ εἶναι ὡδύνατο νὰ παρατείνουμε τὸν ἀγώνα περισσότερο. Τὰ ἀποθέματα τὰ δικά σας ξεπερνοῦν τὰ δικά μας... Καὶ σεῖς ἀδιαφορεῖτε γιὰ τὶς ζημιές!... Πῶς γ' ἀνταπεξέλθουμε σὲ τέτοιου εἴδους συναγωνισμό !... Τζίμ, σᾶς ἐξέφρασα τὴ βαθειὰ λύπη ποὺ αἰσθάνομαι γιὰ τὰ βάσανα ποὺ περάσατε... Δὲ μποροῦμε νὰ βροῦμε ἕνα συμβιβασμό ; Καταλαβαίνω πόσο πικραμένος πρέπει νὰ εἴσαστε... Μὰ τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ θὰ ἐπιτύχετε ἀξίζει τόσο μεγάλες θυσίες;

Ὁ σὲρ Τζὼν ὑπεστήριξε τὴν ὑπόθεσί του μὲ θάρρη, μὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Λὰν ἔμεινε ἀπαθές, εἶπε μὲ ψυχρὴ φωνή:

— Νά οἱ ὅροι μου: ἔχετε τὴν ἐκλογὴ νὰ συνεχίσετε χωρὶς ἐλπίδα τὸν ἀγώνα ἢ νὰ ἀποσυρθῆτε ἀπὸ τὶς δουλειές... Ἂν ἔχω μιὰ συμβουλὴ νὰ σᾶς δώσω εἶναι νὰ δηλώσετε ἀμέσως πτώχευσι.

— Ὥστε εἴσαστε ἀποφασισμένος νὰ μᾶς καταστρέψετε;

— Αὐτὴ τὴν ἀπόφασι πῆρα στὰ τρία χρόνια ποὺ ἤμουν στὴ φυλακή.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγο πῆρε τὸν λόγο ὁ Ἄιμελιν: μὲ συγκρατημένη εὐγλωττία, πειστική, συγκινητικὴ ἀνέπτυξε ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἑταιρείας Γκρήσχαμ. Χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα. Ὁ Λὰν ἀρκέστηκε νὰ θέση τοὺς ὅρους του γιὰ δεύτερη φορά.

Ἡ Λούσυ στεκόταν σιωπηλὴ κοντὰ στὸν πατέρα της. Τὰ μεγάλα μάτια της δὲν ἔπαυαν νὰ κυττάζουν τὸν Τζίμ. Ἡ λίγη ἐλπίδα ποὺ μποροῦσε νὰ εἶχε θρέψει, χανόταν μὲ τὴν πρόοδο τῆς συζητήσεως.

Ὁ Σὲρ Τζὼν σηκώθηκε ἀκουμπώντας στὸ μπαστούνι του.

— Δὲν σᾶς ἀπομένει λοιπόν, Τζίμ, παρὰ νὰ ἀποτελειώσετε τὸ καταστρεπτικὸ σας ἔργο.

Ὁ Λὰν σηκώθηκε κι' αὐτός ... Ἐκείνη τὴ στιγμὴ εἶχε φτάσει στὸ ἀπόγειο τοῦ θριάμβου του. Τὸ χρέος εἶχε συμπληρωθῆ: ὁ ἐχθρός του ζητοῦσε χάρι. Ἡ ἐκδίκησί του ἦταν πλήρης!

Σιωπὴ θανάτου βασίλεψε μέσα στὸ δωμάτιο.., Ὁ Λὰν ἔρριξε ἕνα στερνὸ βλέμμα στοὺς τρεῖς ἐπισκέπτες του... Ἡ στιγμὴ ποὺ εἶχε ποθήσει τὰ τρία χρόνια τῆς φυλακῆς, εἶχε ἔρθει! Δὲν τοῦ ἀπέμενε παρὰ νὰ γευτῆ ἕνα ἕνα τοὺς ὥριμους καρποὺς τῆς ἐκδικήσεώς του.., Ἑτοιμαζόταν νὰ ὁλοκληρώση τὴ συντριβὴ τῶν ἡττημένων ἐχθρῶν του προβάλλοντας τὸ θρίαμβό του... Μὰ τὴ στιγμὴ ποὺ ἑτοιμαζόταν νὰ μιλήση, ἡ Λούσυ μουρμούρισε:

— Λοιπόν... ἀντίο, Τζίμ!

Τὰ λόγια αὐτὰ εἰπώθηκαν τόσο σιγὰ ποὺ ἔπεσαν σὰ σταγόνες νεροῦ πάνω στὸν πυρετὸ ποὺ τὸν κατεῖχε. Καὶ ἐφνικά, τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐκδικήσεως ποὺ εἶχε κατασκευάσει στὰ πόδια του... Ὁ Λὰν κύτταξε γύρω του μὲ ὕφος χαμένο. Τί ἀπέμενε ἀπὸ τὸ ἀγέρωχο μεθύσι ποὺ πλημμύριζε τὴν ψυχή του πρὶν λίγο;... Ἡ στιγμὴ στὴν ὁποία ἐπὶ τόσον καιρὸ εἶχε ἀφιερώσει τὶς σκέψεις του καὶ τὶς προπάθειές του διαλύονταν σὰν καπνός...

Προσπάθησε νὰ ἐπιβληθῆ στὸν ἑαυτό του, νὰ ξαναπάνη κὴ ὑπερδιέγερσι... Μάταιη ὅμως προσπάθεια... Οἱ καιροὶ τῆς ἐκδικήσεως ἄφηναν μιὰ γεύσι ἀπὸ στάχτη στὸ στόμα του.

Ὁ Τζὶμ κύτταζε τώρα μὲ ἀλλαγμένη ἔκφρασι τὰ τρία πρόσωπα ποὺ τὸν περιτοιγύριζαν. Εἶχε τὴν ἐντύπωσι ὅτι ξυπνοῦσε ἀπὸ ἕνα δίνειρο καὶ ὅτι δὲν διέκρινε ἀκόμα τὴν πραγματικότητα παρὰ ἀνάμεσα ἀπὸ μιὰ ὁμίχλη. Δὲ μποροῦσε νὰ ἐξηγήση πῶς ἡ μεγάλη ἱκανοποίησι ποὺ εἶχε νοιώσει εἶχε ξαφνικὰ μεταβληθῆ σὲ ἀποθάρρυνσι... Κι' ὡστόσο, εἶχε προετοιμάσει αὐτὸ τὸν θρίαμβο μὲ τόση θέρμη, εἶχε διατηρήσει ὅλη τὴν ἑτοιμότητα τοῦ πνεύματός του κατὰ τὴν τρομερὴ δοκιμασία του γιὰ νὰ ἐξασφαλίση ὅλες τὶς δυνατότητες ἐπιτυχίας... Καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ εἶχε φτάσει στὸ σκοπό του, δὲν ἐνοιωθε παρὰ ἀηδία καὶ κούρασι.

Μπροστὰ στὶς τρεῖς λέξεις, ποὺ εἶχε προφέρει ἡ Λούσυ : «Λοιπόν,, ἀντίο, Τζίμ !» τίποτα δὲν λογαριάζονταν... Ὑπῆρχε ἴσως μέσα σ' αὐτὲς τὶς λέξεις κάποια μαγικὴ δύναμι ποὺ ὁ Τζὶμ δὲ μποροῦσε νὰ ἐξηγήση.., Αὐτὸ τὸ χλωμὸ πρόσωπο κι' αὐτὸ τὸ τραγικὸ βλέμμα εἶχαν μιὰ δύναμι ποὺ ἐκεῖνος δὲν ὑποψιαζόταν.... Ξαφνικά, ἔσκυψε μπροστά, προφέροντας κάποιο βουβὸ παράπονο. Ὕστερα ἁπλωσε τὰ χέρια του πάνω στὸ γραφεῖο του καὶ ἀκούμπησε σ' αὐτὰ τὸ κεφάλι του... Ἀνάπνεε θορυβώδικα, οἱ ὦμοι του συγκλονίζονταν ἀπὸ σπασμούς, ἦταν ἕτοιμος νὰ ξεσπάση σὲ λυγμούς...

Ἡ Λούσυ ἔτρεξε κοντά του φωνάζοντάς τον μὲ τὸ ὄνομά του, μὰ μὲ μιὰ κίνησι τοῦ χεριοῦ τὴν ἀπομάκρυνε μὲ φωνὴ διακεκομμένη:

— Ἀφῆστε με,.. ἀφῆστε με.

Ἡ Λούσυ δίστασε, μὰ ὁ πατέρας της τὴν πῆρε ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ τὴν τράβηξε πίσω λέγοντάς της τρυφερά:

— Ἄφησέ τον... Ἔναις ἄντρας θέλει νὰ εἶναι μόνος τέτοιες στιγμές... Πήγαινε μὲ τὸν Ὀλιβιέ,.. Θὰ σᾶς ἀνταμώσω σὲ λίγο.

Ἡ Λούσυ ὑπάκουσε, γιατὶ κατάλαβε ὅτι ὁ πατέρας της εἶχε δίκηο. Βγῆκε ἀπὸ τὸ γραφεῖο μὲ τὸν Ἄιμελιν, πέρασε στὸ σαλόνι καὶ κάθησε σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ ντιβανιοῦ, μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα πάνω στὰ γόνατά της, φανερὰ ἀναστατωμένη.

Ὁ σὲρ Τζὼν στεκόταν ὄρθιος, κυττάζοντας σοβαρὸς τὸν γαμπρό του.., Ἔμεινε ἔτσι πολλὴ ὥρα, κατόπι πλησίασε τὸν Τζὶμ κι' ἀκούμπησε τὸ χέρι του πάνω στὸν ὦμο του.

— Ἄνοιξε τὴν καρδιά σου σὲ μένα, παιδί μου, εἶπε μὲ στοργικὴ φωνή.

Ὁ Λὰν ἀναπήδησε καὶ σήκωσε τὸ κεφάλι:

— Νόμιζα πὼς εἴχατε φύγει, φώναξε. Γιατὶ δὲ φύγατε; Δὲν ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ κανένα, ἐδῶ,.. Θέλω νὰ μείνω μόνος.

— Ἄνοιξε τὴν καρδιά σου σὲ μένα, παιδί μου, ἐπανέλαβε ὁ σὲρ Τζών.

Ὁ Λάν, δίχως νὰ τὸ καταλάβη, ἄνοιξε τὴν καρδιά του, στὸν ἄνθρωπο ποὺ εἶχε τόσο μισήσει, τοῦ ἀπεκάλυψε ὅ,τι εἶχε κρύψει ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Γιὰ πρώτη φορά, ὁ Λὰν ἐξομολογεῖτο σὲ ἀνθρώπινο πλάσμα τὰ βασανιστήρια ποὺ εἶχε ὑποφέρει τὰ τρία χρόνια τῆς ἀγωνίας. Ἡ τραυματισμένη ψυχή του ἔδειχνε τὶς πληγές της. Ὁ σὲρ Τζὼν ἄκουγε τὴν τραγικὴ ἐξιστόρησι. Ἀναμέτρησε τὸ βάθος τῆς ὀδύνης ποὺ ὁ δυστυχισμένος αὐτὸς εἶχε ὑποστῆ. Ξύπνησε μέσα του ἡ συμπόνια... Ὅταν τάκουσε ὅλα, εἶχε κιόλας τὰ πάντα συγχωρήσει... Ἴσως ὁ Λάν, διψασμένος γιὰ ἐκδίκησι εἶχε φανῆ ἀδέκαστος καὶ σκληρὸς ἀπέναντι στὸν ἑαυτό του καὶ τοὺς δικούς του... Μὰ ἀντιλαμβανόταν τώρα τὴν προσωπικὴ του εὐθύνη στὴν ἀρχικὴ ἀδικία. Πῶς μπόρεσε νὰ δείξη τόση ἀδιαφορία! Γιατὶ δὲν εἶχε δείξει μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον τὶς τραγικὲς ἐκεῖνες στιγμές, ποὺ διακυβεύονταν ἡ τιμὴ καὶ ἡ ζωὴ ἑνὸς ἀνθρώπου; Γιατὶ νὰ μὴ ἀνταποκριθῆ στὴν ὑστάτη του ἔκκλησι;

— Παιδί μου, φτωχό μου παιδί... Πῶς θὰ μπορέσω ποτὲ νὰ ξεχάσω τὴν εὐθύνη μου; εἶπε ἀκουμπώντας πάλι τὸ χέρι του πάνω στὸν ὦμο τοῦ Λάν.

Σ' αὐτὴ τὴν ἐπαφή, ὁ Λὰν σηκώθηκε ἀπότομα καὶ εἶπε:

— Δὲ μπορῶ νὰ καταλάβω τί συνέβη... Ὅλες μου οἱ προσπάθειες ἔτειναν πρὸς τὸν θρίαμβο... Ἑτοιμαζόμουν νὰ τὸν ἀπολαύσω... Μὰ δὲ μπορῶ... Ὅλα κατέρρευσαν!

— Ἡ μάλλον ὅλα ἀνωρθώθηκαν! ἀπάντησε ὁ σὲρ Τζὼν ἤρεμα,

Ὁ Τζὶμ γύρισε νευριασμένος τὸ πρόσωπό του ἀλλοῦ.

— Δὲν ξέρω... Δὲν καταλαβαίνω... Ἡ ἐκδίκησι δὲν ἔχει ποιὰ σημασία γιὰ μένα. Αὐξάνει μᾶλλον τὴ φρίκη ποὺ νοιώθω γιὰ τὸν ἑαυτό μου... Καλύτερα νὰ τὰ μάθετε ὅλα.., Παντρεύτηκα τὴ Λούσυ μὲ τὴν καρδιὰ γεμάτη μῖσος... Μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ ἐκδικηθῶ... Νὰ τὴν πάρω ἀπὸ τὸν Ἄιμελιν... Γιὰ νὰ σᾶς κάνω νὰ ὑποφέρετε... Τώρα ποὺ γνωρίζετε τὴν ἀλήθεια, τὰ προσωπικά σας λάθη θὰ φανοῦν λιγώτερο βαρειά...

— Τὴν παντρεύτηκες γιὰ τὸ μοναδικὸ αὐτὸ λόγο; ρώτησε ὁ σὲρ Τζὼν σὰν τρομαγμένος.

— Εἶχα καταστρώσει τὰ σχέδιά μου προτοῦ τὴ γνωρίσω, ἔκανα τὸ πᾶν γιὰ νὰ τὴς ἐμπνεύσω ἐμπιστοσύνη γιὰ νὰ τὴν κάνω νὰ μ' ἀγαπήση...Ναί, τὴν παντρεύτηκα μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ ἐκδικηθῶ... Σᾶς μισοῦσα ὅλους... Θέλησα νὰ σᾶς χτυπήσω μέσω ἐκείνης.

— Τζίμ, φώναξε ὁ σὲρ Τζὼν μὲ συντετριμμένη φωνή. Τὶς ἐκιμασία; Τί σοῦ ἔκανε προσωπικὰ αὐτὴ γιὰ νὰ τὴς φερθῆς ἔτσι; Τὰ ἄλλα τὰ καταλαβαίνω... Μὰ νὰ κλέψης τὴν καρδιὰ αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ... Γιὰ νὰ τὴ συντρίψης κατόπι... Γιατὶ τὸ κατάφερες μὲ τὸ παραπάνω, Τζίμ, νὰ τὴν κάνης νὰ σὲ ἀγαπήση.., Νόμιζα ὡς τώρα, ὅτι παρὰ τὸ μῖσος σου γιὰ μένα, τὴν ἀγαποῦσες ἐκείνη πραγματικά.

— Δὲν σᾶς εἶπε τίποτα;

— Ἡ Λούσυ ποτὲ δὲν θὰ μοῦ ὁμολογοῦσε ὅ,τι εἶχε ὑποφέρει!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἑπόμενο.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἐσωτερικοῦ:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) δρ. 156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40
Ἐξωτερικοῦ (ἐτησία):
Λίραι Ἀγγλίας (ναυ.) 3.0.0
Δολλάρια 8.50
Βελγικὰ φράγκα 410
Γαλλικὰ φράγκα 2.900

Τὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀποστέλλωνται πρὸς Ε. Τερζόπουλον ἐκ μὲν τοῦ Ἐσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ Ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου πλὴν τῶν 2, 3 καὶ 4, πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ
ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

ὁ Α'	(τεύχη ἀρ.	1—	13)
ὁ Β'	(τεύχη ἀρ.	14—	26)
ὁ Γ'	(τεύχη ἀρ.	27—	39)
ὁ Δ'	(τεύχη ἀρ.	40—	52)
ὁ Ε'	(τεύχη ἀρ.	53—	65)
ὁ Στ'	(τεύχη ἀρ.	66—	78)
ὁ Ζ'	(τεύχη ἀρ.	79—	91)
ὁ Η'	(τεύχη ἀρ.	92—104)	
ὁ Θ'	(τεύχη ἀρ.	105—117)	
ὁ Ι'	(τεύχη ἀρ.	118—130)	
ὁ ΙΑ'	(τεύχη ἀρ.	131—143)	

Προσκομίζοντες τὰ ἀνωτέρω τεύχη εἰς τὰ γραφεῖα μας παραλαμβάνετε τοὺς τόμους σας δεμένους μετὰ 150ήμερο.

Βιβλιοδεσία ἐκάστου τόμου δραχ. 25 (προπληρωτέα).

ΟΙ ΩΡΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γιὰ τὴν βιβλιοδέτησι τῶν τόμων σας, γιὰ τὴν ἀγορὰ παλαιῶν τευχῶν ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, προτιμᾶτε τὶς ὧρες 9—1.

Διευθύνεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 7 τοῦ Α.Ν. 1092) 1938: Διευθυντὴς: Εὐάγγελος Τερζόπουλος. Κατοικία ἐδὸς Μπουκουβάλα 25. Προϊστάμενος τυπογραφείου Δημήτριος Κορδάκης, Πέτρας 29 Ἀθῆναι

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
Ἰατροῦ
Σόλωνος 116, Ἀθῆναι
Τηλέφωνα:
20,538, 26,889, 30.430

Δρ
ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Γενικὴ ἰατρικὴ παθολογία
— Νευροπαθολογία
Θεμιστοκλέους 52
Τηλέφ. 615.760
Δέχεται κάθε ἀπόγευμα 4—7.30′ καὶ τὸ πρωῒ ἐπὶ συνεντεύξει.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

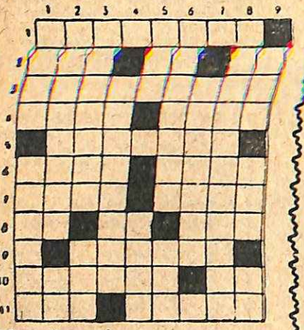

Ὁριζοντίως:

1. Ἡ κάτοικος Εὐρωπαϊκῆς πρωτευούσης.
2. Μὲ δύο «Τ» εἶναι συμφορὰ — Νότα — Πρόθεσις.
3. Βασανισμένα.
4. Νύμφη ἐκ τῶν συνοδῶν τῆς Θέτιδος. — Χωρὶς ἀνωμαλίες.
5. Ὀστοῦν τοῦ κρανίου.
6. Τὸ παιδὶ τὴ ζημιὰ τὴν ἔκανε... χωρὶς νὰ θέλη. — Ἕλλην βασιλεύς.
7. Μία τῶν διαρθρώσεών μας. — Τὸ ἑκατοστὸν ἑνὸς ξένου νομίσματος.
8. Μόριον. — Αἰγυπτιακὴ θεότης.— Ἕνας ὀργανισμός...
9. Τὸ μικρό του: «Ὀλιβερ» καὶ εἶναι ἥρως ἔργου τοῦ Ντίκενς.
10. Σύγχρονος Γάλλος πολιτικός. Τὸ ὑπάρχον.
11. Χαϊδευτικὸν ὄνομα ἀρχηγοῦ κράτους. — Ἕνα «ι» τοῦ λείπει γιὰ νὰ γίνη μεγίστη χώρα.

Κάθετως:

1. Τόχει καὶ ἡ Βουλή. — Πλαστικὸν ἀπεικόνισμα.
2. Ὁ ἀνήκων εἰς ἓν Εὐρωπαϊκὸν κράτος. — Γράμμα.
3. Ἀνοιξιάτικο.
4. Ὁ κάβο Ματαπᾶς.
5. Ναπολεόντειος στρατάρχης. — Αἰσθητήριον.
6. Ὄνομα Γάλλων βασιλέων. — Ὁ γενάρχης μιᾶς τῶν ἑλληνικῶν φυλῶν.
7. Ἐπίθετον κραταιῶν ἀνδρῶν ποὺ κάνουν πράξεις ὑπεράνθρωπες.
8. Ἀποτραβηγμένοι.
9. Ἀριθμητικόν.—Πρὸς ζῶον παρόρμησις. — Μόριον.

*

ΚΑΚΟΓΛΩΣΣΙΕΣ!

—Τὰ ἔμαθες; — λέει ἡ Εὐαγθία στὴ γειτόνισσά της τὴν Ἑλένη.— Τὴν Περασμένη Κυριακὴ ὁ γείτονάς μας ὁ κύριος Φίλιππος ξαναπαντρεύτηκε! Καὶ ξέρεις ποιὰ πῆρε γιὰ γυναίκα του; Τὴ Λουκία τὴν ἀδελφὴ τῆς χήρας του!

—Ὄχι δά!... Καὶ πῶς ἦταν ἡ νύφη; Δὲν πιστεύω νὰ εἶχε φορέσει καὶ νυφικὸ φόρεμα;

— Δὲ σταματᾶτε πιὰ τὶς κακογλωσσιές!, ἐπαμβαίνει ἐκείνη τὴ στιγμὴ μιὰ ἄλλη γειτόνισσα ποὺ ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρό της εἶχε ἀκούσει τὴ συζήτησι. Οὔτε ξέρετε τί λέτε! Δὲν καταλαβαίνετε πὼς ὅσα λέτε εἶναι ἀρλοῦμπες;

Γιατί ἦταν ἀρλοῦμπες αὐτὰ ποὺ ἔλεγαν οἱ δυὸ γειτόνισσες;

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ
ΤΙΣ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΣΑΣ

Σᾶς δίνουμε ἐδῶ τρεῖς σπαζοκεφαλιές, ποὺ εἶναι ὅλες ἐμπνευσμένες ἀπό... τὰ τραῖνα. Διαβάστε τὶς προσεκτικὰ καὶ βεβαιωθῆτε ὅτι προσέξατε καλὰ ὅλο τὸ πρόβλημα, ἀπὸ κάθε ἄποψι, πρὶν ἀποφασίσετε νὰ ἀναγγείλετε τὴ λύσι, στὴν ὁποία καταλήξατε —ἢ νὰ ἀποφανθῆτε ὅτι δὲν εἶσθε σὲ θέσι νὰ λύσετε τὸ πρόβλημα αὐτό.

*

1. Μιὰ ταχεία ἀμαξοστοιχία ταξιδεύει ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη στὸ Σικάγο (ἀπόστασις περίπου 1000 μίλια) μὲ ταχύτητα 80 μιλίων τὴν ὥρα. Μιὰ ἐμπορικὴ ἀμαξοστοιχία ταξιδεύει ἀπὸ τὸ Σικάγο στὴ Νέα Ὑόρκη, μὲ ταχύτητα 45 μιλίων τὴν ὥρα. Τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ δύο τραῖνα θὰ συναντηθοῦν, ποιό θὰ βρίσκεται πλησιέστερα πρὸς τὴ Νέα Ὑόρκη;

*

2. Δυὸ πατέρες καὶ δυὸ γιοὶ ξεκίνησαν μαζὶ γιὰ ἕνα ταξίδι μὲ τὸ τραῖνο. Τὸ ποσὸν ποὺ ἐδαπάνησαν συνολικά, ἔφθασε τὰ 90 δολλάρια. Ὁ καθένας τους ἐδαπάνησε ἀκριβῶς τὸ ἴδιο ποσὸν μὲ τοὺς ἄλλους καὶ ὅμως κανεὶς δὲν ἐδαπάνησε περισσότερα—ἢ λιγώτερα—ἀπὸ τὸ ἕνα τρίτον τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ. Πῶς συνέβη αὐτό;

*

3. Μιὰ κουκέτα ἐπιβάτου, στὸ βαγκὸν-λί, βρίσκεται στὴ μιὰ ἄκρη τοῦ βαγονιοῦ, καὶ ὁ διακόπτης τοῦ φωτὸς στὴν ἄλλη ἄκρη. Χωρὶς νὰ χρησιμοποιήση ὁποιοδήποτε μηχανικὸ ἢ ἠλεκτρικὸ συνδυασμό, καὶ χωρὶς νὰ τὸν βοηθήση ὁποιοσδήποτε ἄλλος, πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ ἐπιβάτης νὰ σβύση τὸ φῶς καὶ νὰ πέση στὴν κουκέτα του ποὺν σκοτεινιάση τὸ βαγόνι;

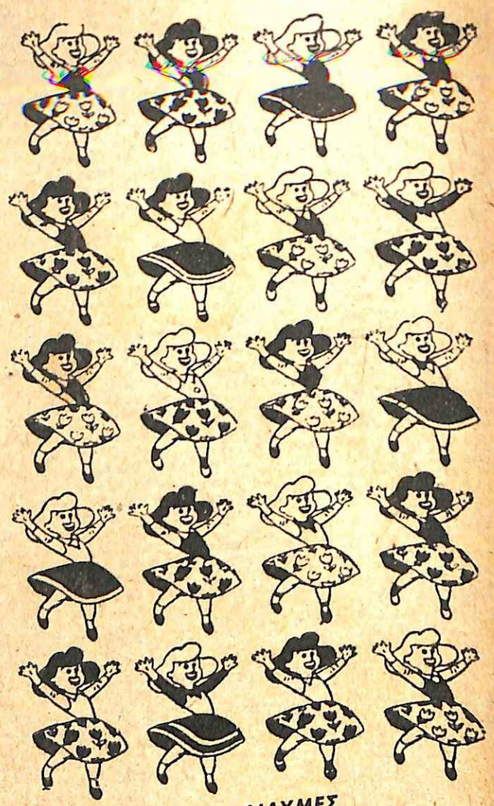

ΟΙ ΔΙΔΥΜΕΣ

Δυὸ ἀπὸ τὶς εὔθυμες αὐτὲς κοπελλίτσες, εἶναι ἐντελῶς ὅμοιες μεταξύ των. Μπορεῖτε νὰ βρῆτε μέσα σὲ δυὸ λεπτὰ ποιές εἶναι; Δὲν εἶναι καὶ δύσκολο.

ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΕ;

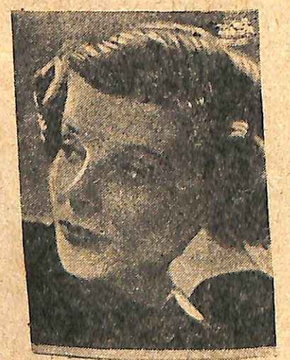

Τὰ παράξενα αὐτὰ μάτια καὶ τὸ γεμάτο ἔκφρασι καὶ συν αἰσθηματισμὸ πρόσωπο ἀνήκουν σὲ μιὰν ἀπὸ τὶς πιὸ ἀγαπητὲς καὶ πιό... ἀσυνήθιστες ἡθοποιοὺς τοῦ Χόλλυγουντ.

Ἔχουμε ἀρκετὰ καιρὸ νὰ τὴ δοῦμε στὴν ὀθόνη, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει πὼς δὲν θὰ μπορέσετε νὰ τὴν ἀναγνωρίσετε;

ΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ

Ἕνας τουρίστας, ἐρασιτέχνης τῆς παλιᾶς ἀρχιτεκτονικῆς, περαστικὸς ἀπὸ μιὰ περιοχὴ ποὺ δὲν τὴν εἶχε ποτὲ ἄλλοτε ἐπισκεφθῆ, ἀνεκάλυψε μιὰ μικρὴ ἐκκλησία στολισμένη μ' ἕνα ὡραιότατο καμπαναριὰ παλιᾶς τέχνης. Θέλησε νὰ πληροφορηθῆ τὸ ὕψος τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ αὐτοῦ ἀριστουργήματος, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ τοῦ δώση τὴν πληροφορία ποὺ ζητοῦσε. Γιὰ νὰ λύση μόνος του τὴν ἀπορία του, ὁ τουρίστας ἔκανε τὸ ἑξῆς: Ἔστησε ὄρθιο τὸ μπαστούνι του καὶ μέτρησε ἀκριβῶς τὸ μῆκος τῆς σκιᾶς του. Ὕστερα, μέτρησε ἀκριβῶς καὶ τὸ μῆκος τῆς σκιᾶς τοῦ καμπαναριοῦ. Τὸ μῆκος τῆς σκιᾶς τοῦ μπαστουνιοῦ ἦταν 70 ἑκατοστά, ἐνῶ τὸ μῆκος τῆς σκιᾶς τοῦ καμπαναριοῦ ἦταν 11 μ. 67. Τὸ πραγματικὸ ὕψος τοῦ μπαστουνιοῦ του ὄρθιου, ἦταν 1 μ. 20.

Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι ἀρκετὰ στὸν τουρίστα γιὰ νὰ βρῆ πόσο εἶναι τὸ ὕψος τοῦ καμπαναριοῦ;

ΕΝΑ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΓΛΥΚΟ

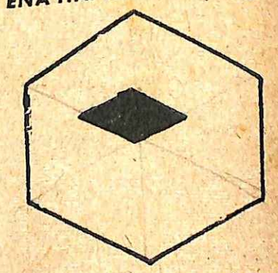

Τὸ σχέδιο παριστάνει ἕνα γλύκισμα ἀρκετὰ παράξενου σχήματος. Κατὰ ποιόν τρόπο, μὲ τὶ γραμμὲς δηλαδή, πρέπει νὰ χωρισθῆ τὸ γλύκισμα αὐτὸ γιὰ νὰ σχηματισθοῦν 12 ἴσα κομμάτια μὲ σχῆμα ρόμβου; Ἕνα ἀπὸ τὰ κομμάτια αὐτά, τοποθετημένο κατὰ τύχη ἐπάνω στὸ γλυκό, φαίνεται στὸ σχέδιο.

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 66

ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΠΑΙΖΕΤΕ

ΣΚΑΚΙ

Δύναμις ✧ Χῶρος ✧ Χρόνος

(Συνέχεια)

Αὐτὰ τὰ τρία στοιχεῖα ΔΥΝΑΜΙΣ, ΧΩΡΟΣ, ΧΡΟΝΟΣ, βρίσκονται στενὰ συνδεδεμένα, σὲ κάθε μας κίνησι. Ἡ τέχνη τοῦ ἀνοίγματος βρίσκεται ἀκριβῶς στὸ νὰ γίνωνται τὰ τέσσερις τακτικὲς οἱ φιγοῦρες, ποὺ στὴν ἀρχικὴ τους θέσι εἶναι κλεισμένες, στὸ νὰ ἐλευθερώνουμε τὸ πεδίο δράσεώς μὲ μερικὲς μετακινήσεις ἑνὸς ἢ δύο Πιονιῶν καὶ νὰ ὁδηγοῦμε τὶς φιγοῦρες μας σὲ εὐνοϊκὲς θέσεις, ὅσο τὸ δυνατὸν ταχύτερα. Τὸ καλύτερο εἶναι νὰ ἀναπτύσσουμε τὰ κομμάτια μας κατὰ τὴ σχετική τους ἀξία. Πρῶτα τὰ Πιόνια ἢ τ' ὀλιγώτερο ἕνα Πιόνι, κατόπιν οἱ μικρὲς φιγοῦρες (Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἵπποι) καὶ τέλος οἱ μεγάλες φιγοῦρες (Βασίλισσα καὶ Πύργοι). Μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς ἕνα παιγνίδι εἶναι ἀρκετὰ καλὰ ἀνεπτυγμένο ὅταν μετὰ τὴ μετατόπισι τῶν Πιονιῶν, οἱ μικρὲς φιγοῦρες καὶ ἔχη γίνει τὸ ρόκ. Τὸ ἰδεῶδες εἶναι νὰ γίνεται ἐπίθεσις ἢ ἀντίθετα ἄμυνα. Νὰ ἕνας τύπος ἐπιθετικῆς καὶ ἀμυντικῆς ἐξαπτύξεως:

1. 1ⁿ1—ξ3 (τὰ λευκὰ ἐπιτίθενται μὲ τὸ "Ἄλογο ἐναντίον τοῦ Πιονιοῦ ε5). 2.... 168—γ6 (τὰ Μαῦρα ὑποστηρίζουν τώρα τὸ ἀπειλούμενο Πιόνι τους ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ἀναπτύσσονται). 'Ἴσου τώρα καὶ ἕνας τύπος ἐσφαλμένης ἀναπτύξεως: 1. ξ2—ξ3: ε7—ε5, 2. η2—η4: Β68—θ4+ καὶ μάτ. Ἐδῶ, κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω, βγαίνει ἡ μαύη Βασίλισσα πρὶν ἀναπτυχθοῦν οἱ μικρὲς φιγοῦρες, γιατὶ δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῆ ἡ εὐκαιρία τοῦ μάτ.

Ὅταν πρόκειται νὰ κάνουμε μιὰ κίνησι, πρέπει νὰ βάζουμε στὸν ἑαυτό μας τὸ ἐρώτημα: «Ποῦ ἀποβλέπει ἡ κίνησις τοῦ ἀντιπάλου μας; Τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἀπειλεῖ;» (1. ε2—ε4 ε7—ε5, 2. Αζ1—γ4 Αζ8—γ5, 3. Βε1—θ5 168—γ6:: 4. Βθ5 Χξ7+ καὶ μάτ). Ἐκεῖνος ποὺ ἔχει τὰ Μαῦρα παίζει δεύτερος καὶ βρίσκεται κατὰ ἕνα χρόνο πίσω. Ὀφείλει λοιπὸν διαρκῶς νὰ ἀντισταθμίζη αὐτὸ τὸ μειονέκτημα παίζοντας σὲ κάθε κίνησι τοῦ ἀντιπάλου μιὰ κίνησι ἱκανὴ νὰ διατηρήση τὴν ἰσορροπία σὲ δύναμι, χῶρο καὶ χρόνο.

Μαζὶ μὲ τὴν ἀνάπτυξι τῶν κομματιῶν ποὺ εἶναι, ὅπως εἴδαμε, ὁ οὐσιώδης σκοπὸς τοῦ παιγνιδιοῦ, μποροῦμε νὰ συνδυάσουμε καὶ τὸ σκοπὸ τῆς κατακτήσεως τοῦ κέντρου μὲ τὴν κατοχὴ του μὲ ἕνα ἢ δύο Πιόνια. (1. ε2—ε4 ε7—ε5 ἢ 1. δ2—δ4 δ7—δ5). Τὸ Πιόνι τοῦ κέντρου κατέχει στρατηγικὴ θέσι στὸ μέτωπο τῶν δύο ἀντιπάλων στρατοπέδων. Ἐὰν ὁ ἀντίπαλός μας ἐξαναγκασθῆ νὰ ὑποχωρήση ἀπὸ τὸ κέντρο, τότε κάθε τρόπος ἐπιθέσεως εἶναι δυνατός, γιὰ μᾶς. Ἐὰν ὅμως ἐπιτύχη νὰ διαπροσωπήση στὸ κέντρο, τότε στενοχωρεῖ τὴν ἀνάπτυξί μας καὶ οἱ ἐπιθέσεις μας εἶναι χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Ὁ παίκτης ποὺ παίζει μὲ τὰ λευκὰ καὶ ἐπομένως προηγεῖται κατὰ μιὰ κίνησι, ὀφείλει νὰ διατηρῆ τὴν ἐπιθετικότητά του, ἡ τουλάχιστον τὴν πρωτοβουλία του καὶ ὁ ἀντίπαλός του ὀφείλει νὰ ἐκμεταλλευθῆ κάθε εὐκαιρία ποὺ ἐμφανίζεται γιὰ νὰ ἀνεπιτεθῆ. Ἡ ἐπιθετικότητα δημιουργεῖ πλεονέκτημα γιατὶ ἀναγκάζει τὸν ἀντίπαλο νὰ ἀκολουθήση τὸ παιγνίδι ποὺ τοῦ ἐπιβάλλεται μὲ τὴν ἐπίθεσι. Ἀλλὰ ἡ ἐπίθεσι αὐτὴ πρέπει νὰ γίνεται ἐναντίον κάποιου ἀδύνατου σημείου.

Ἂς θυμηθοῦμε τώρα στὰ διάφορα ἀνοίγματα. Ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἀποφασίση τὰ βασικὰ στοιχεῖα, ἂν θὰ δυσκολευτῆ νὰ γίνη καλὸς σκακιστής.

Α. ΛΑΒΡΑΝΟΣ

ΜΙΚΡΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

ΙΤΑΛΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ὁ ΓΚΡΟΥΜ τοῦ ξενοδοχείου ἔκανε μιὰ βαθειὰ ὑπόκλισι στὸ νεοφερμένο πελάτη, ἐλπίζοντας σ' ἕνα καλὸ φιλοδώρημα. Φαινόταν τόσο διαφορετικὸς ἀπὸ τοὺς συνηθισμένους φτωχοὺς παραθεριστάς, ποὺ ἔρχονταν φορτωμένοι σακκίδια καὶ βαλίτσες ἀπὸ πεπιεσμένο χαρτί.

— Σᾶς ἔχουμε κρατήσει δωμάτιο; τὸν ρώτησε ὁ ξενοδόχος τρέχοντας ὁ ἴδιος νὰ τὸν περιποιηθῆ.

—Ὄχι, ἀπάντησε ὁ ξένος. Ἐλπίζω νὰ μὴν εἶναι ὅλα κατειλημμένα.

—Ἄ, ὄχι, ὄχι! "Ἀλλωστε γιὰ σᾶς κάτι θὰ κάνωμε συμπλήρωσε μὲ ἐπαγγελματικὸ χαμόγελο. Μοῦ δίνετε σᾶς παρακαλῶ τὴν ταυτότητά σας.

Ὁ ξένος ἔβαλε τὸ γέρι στὴν τσέπη του, ἀλλὰ μετανοίωσε. "Ἂν μαθαινόταν ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ τὸ διάσημο τσαγουδιστὴ Ἀντώνιο Ρόσι, θὰ ἔχανε πάλι τὴν ἡσυχία του. Ὅλος ὁ θόρυβος ποὺ γιὰ νόταν γύρω του τοῦ εἶχε κατανήσει πολὺ κουραστικός. Ἡ δόξα, ἡ φήμη του, τραβοῦσαν τὸν κόσμο κοντά του σὰν ἕνας ἀκατανάμαχητος μαγνήτης. Κανεὶς ὅμως δὲν ἐνδιαφέρονταν πραγματικὰ γι' αὐτὸν τὸν ἴδιο. Ἔτσι ὁ Ἀντώνιο Ρόσι, ὁ ἀπαγνωστος καλλιτέχνης, ὁ ἀγαπημένος τῶν γυναικῶν, αἰσθανόταν σὰν νὰ βρισκόταν μέσα σὲ μιὰ ἔρημο.

— Μοῦ φαίνεται πὼς ἔχω ξεχάσει τὴν ταυτότητά μου, ἔκανε ἀδιάφορα.

Ὁ ξενοδόχος στάθηκε γιὰ στιγμὴ διστακτικὸς μπρὸς στὰ στὴν ἐπιθλιπτικὴ ἐμφάνισι τοῦ πελάτου.

— Δὲν πειράζει, πῆτε μας μονάχα τὸ ὄνομά σας.

— Πασκουάλε Τσέκι, εἶπε στὴν τύχη.

Ὁ ἄλλος τὸ σημείωσε στὸ βιβλίο του, ὕστερα γύρισε καὶ κύτταξε τὸν ἄγνωστο γουρλώνοντας τὰ μάτια.

— Δωμάτιο 28, μουρμούρισε.

«Τὸ κόλπο δὲν ἔπιασε», σκέφθηκε ὁ Ἀντώνιο, ἐνῶ ἀκολουθοῦσε κακόκεφος τὴν ξανθὴ καμαριέρα. Ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ τὸν κύτταξε ὁ ξενοδόχος, δὲν τοῦ ἔμενε ἀμφιβολία ὅτι τὸν εἶχε ἀναγνωρίσει.

Μὰ ξαφνικὰ ἔγινε κάτι ἐντελῶς ἀπροσδόκητο. Ἡ μικρὴ τὸν ἐπισκέπτη ἄνοιξε ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ ἄρχισε νὰ ἀνεβαίνη τρέχοντας μιὰ στενὴ ξύλινη σκάλα, ὑποχρεώνοντάς τον νὰ τὴν ἀκολουθῆ.

— Πρέπει νὰ κρυφθῆτε, τοῦ ψιθύρισε μὲ διαστικά. Σὲ λίγο ἡ περιοχὴ θὰ ξέρη τὴν παρουσία σας ἐδῶ.

— Μὰ πῶς μάθατε ποιός εἶμαι; ρώτησε ἀπορώντας ὁ Ἀντώνιο.

— Κι' ἐμεῖς διαβάζουμε ἐφημερίδες, ἔκανε θυμωμένη ἡ ξανθούλα.

Ὁ Ἀντώνιο γέλασε μὲ τὸ ὕφος της.

— Ὅταν γυρίσω στὸ Μιλάνο, μπορεῖ νὰ σὲ πάρω γραμματέα μου, τῆς εἶπε. Ἔχεις ὅλα τὰ προσόντα.

— Νὰ λείπουν τ' ἀστεῖα, ἔκανε ξερὰ ἐκείνη.

Τὸν ἔβγαλε σὲ μιὰ βεράντα καὶ ἀπὸ κεῖ τὸν ἀνάγκασε νὰ σκαρφαλώση ὡς τὸ παράθυρο τῆς σοφίτας.

— Ποῦ μὲ πᾶς, μικρή; ρώτησε ὁ Ἀντώνιο.

— Στὸ δωμάτιό μου, τοῦ ἀπάντησε. Δὲν πιστεύω νὰ ἔρθουν ὡς ἐκεῖ.

— Καὶ δὲν ὑπάρχει ὁμαλώτερος δρόμος;

— Ἂν ἀνεβαίναμε ἀπὸ τὴ σκάλα θὰ μᾶς ἔβλεπαν.

Ὁ Ἀντώνιο ἄρχισε νὰ ὑποψιάζεται, ὅτι ἡ καμαριέρα ἤθελε νὰ τὸν κρατήση αἰχμάλωτό της. Σκέφθηκε ὅτι εἶχε ἔρθει σ' αὐτὸ τὸ ἥσυχο μέρος γιὰ νὰ ξεκουραστῆ καὶ ὄχι γιὰ νὰ ἔχη ἐρωτικὲς περιπέτειες μὲ τὸ προσωπικὸ τοῦ ξενοδοχείου. Μὰ αὐτὴ ἡ κοπέλλα ἦταν τόσο ἀφελής, τόσο δροσερὴ καὶ αὐθόρμητη ποὺ δὲ μποροῦσε νὰ τὴν πρόσβαλη ἀρνούμενος τὴν φιλοξενία της, ἐστω καὶ ἂν δὲν ἐνδιαφέρταν κι' αὐτὴ γιὰ τὸν διάσημο καλλιτέχνη.

—Ἐσεῖς μπορεῖτε νὰ κοιμηθῆτε στὸ κρεβάτι μου, τοῦ εἶπε, ἐγὼ θὰ πάω νὰ ξαπλώσω στὴν ἀποθήκη.

— Γιατί; τὴ ρώτησε παραξενεμένος.

"Ωστε εἶχε κάνει λάθος, ὅταν πίστευε ὅτι τὸ κορίτσι ἐπιθυμοῦσε τὴ συντροφιά του; Γιὰ νὰ πεισθῆ τὴν πῆρε στὴν ἀγκαλιά του καὶ μὲ κάποια διαιολιότητά τη φίλησε, μὰ ἕνα δυνατὸ χαστοῦκι, τὸν ἔφερε ἀπότομα στὴν πραγματικότητα.

"Ὁλα αὐτὰ ἦταν πολὺ περίεργα. Εἶχε πιὰ ξεσυνηθίσει νὰ τοῦ ἀρνοῦνται κάτι οἱ γυναῖκες καὶ ἡ συμπεριφορὰ τῆς καμαριέρας τοῦ ἔκανε ἐντύπωσι.

"Οταν ἔμεινε μόνος, σκέφθηκε πὼς ἴσως αὐτὴ ἡ μικρὴ νὰ ἄξιζε μιὰ καλύτερη συμπεριφορὰ ἐκ μέρους του. Γιὰ νὰ τὸν βοηθήση δὲν δίστασε νὰ ἐκτεθῆ στὰ μάτια τοῦ προϊσταμένου της. "Αν τὴν ἀνεκάλυπταν ὅτι ἔκρυβε κάποιον ἄνδρα στὸ δωμάτιό της ἴσως νὰ τὴν ἔδιωχναν καὶ ἀπὸ τὴ δουλειά της. Ὄχι αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ γίνη.

Σηκώθηκε, πῆρε τὴ βαλίτσα του, καὶ πατώντας στὶς μύτες τῶν ποδιῶν, βγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο. Ἐνῶ περνοῦσε ἀπὸ τὴν ἀποθήκη εἶδε τὴν πόρτα ν' ἀνοίγη καὶ στὸ κατώφλι νὰ παρουσιάζεται ἡ τώρα λεπτὴ σιλουέτα τῆς κοπέλλας.

— Ποῦ πᾶς; τὸν ρώτησε τρομαγμένη.

— Πρέπει νὰ φύγω, τῆς ἀπάντησε χαμηλόφωνα. Εἶναι ἐπικίνδυνο γιὰ σένα νὰ μείνω δλη νύχτα κρυμμένος στὸ δωμάτιό σου. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ ὅλα.

Τὸ κορίτσι τὸν κύτταξε σιωπηλὸ καὶ τὰ μάτια του γυάλιζαν παράξενα μέσα στὸ σκοτάδι.

— Γύρισε στὴ σοφίτα, τὸν παρακάλεσε. Μὴν ἀνησυχῆς γιὰ μένα. Γύρισε πίσω στὸ ζητῶ ὡς χάρη.

Ἀναγκάστηκε νὰ ὑπακούση χωρὶς κι' ὁ διος νὰ ξέρη γιατί.

— Μὲ συγχωρῆς γιὰ τὴν προηγουμένη συμπεριφορά μου, εἶπε φεύγοντάς, ἐννοεῖς πρὸ θέλησα νὰ σὲ φιλήσω. Ἀσφαλῶς θὰ νομίζης πὼς εἶμαι ἕνας κοινὸς παλιάνθρωπος.

Τὸ κορίτσι δὲν εἶπε τίποτα.

— Πῶς σὲ λένε; τὴ ρώτησε,

— Μαρία.

«Μαρία», ἦταν ἕνα ὄνομα ἁπλό, γλυκό, ὁμορφο. Τὸ ἐπανέλαβε πολλὲς φορὲς μέσα τὸν πῖπο τὸν πάση ὁ ὕπνος.

Τὸ πρωῒ, μόλις ἄνοιξε τὰ μάτια τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ εἶδε, ἦταν τὰ γαλάζια μάτια τοῦ κοριτσιοῦ, ποὺ τὸν κύτταζαν μ' ἀγωνία.

— Τί συμβαίνει; τὴ ρώτησε τρομαγμένος.

— Ἔγινε αὐτὸ ποὺ φοβόμουν, ψιθύρισε ἐκείνη τρέμοντας. Ὁ διευθυντὴς εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομία, κι' ἤρθαν νὰ σὲ συλλάβουν.

— Νὰ μὲ συλλάβουν; Γιατί; ρώτησε ἀπορώντας.

— Τὰ ξέρουν ὅλα, εἶπε ἀνάμεσα στὰ δάκρυά της, τί σοῦ ἤρθε νὰ ὁμολογήσης πὼς εἶσαι ὁ Πασκουάλε Τσέκι;

Ὁ Ἀντώνιο ἔσκασε στὰ γέλια. Τώρα θυμόταν ποῦ εἶχε ἀκούσει τὸ ὄνομα αὐτό. Εἶχε διαβάσει πρὶν ἀπὸ μερικὲς μέρες στὶς ἐφημερίδες γιὰ κάποιο Πασκουάλε Τσέκι, καταδικασμένο σὲ ἰσόβια δεσμά, ποὺ δραπέτευσε ἀπὸ τὴ φυλακή.

Ξαφνικὰ ἔγινε πολὺ σοβαρός.

— Κι' ἀφοῦ ἤξερες ὅτι εἶμαι ἕνας ἐγκληματίας, γιατὶ θέλησες νὰ μὲ σώσης; τὴ ρώτησε.

Ἐκείνη γύρισε καὶ τὸν κύτταξε μὲ τὰ μεγάλα γαλάζια μάτια της.

—Δὲν ξέρω, εἶπε, ἀπ' τὴν πρώτη στιγμὴ ἔνοιωσα γιὰ σένα μιὰ δυνατὴ συμπάθεια. Δὲν μὲ νοιάζει ποιὸς εἶσαι καὶ τί ἔχεις κάνει, θέλω μονάχα νὰ σὲ βοηθήσω.

Ὁ Ἀντώνιο αἰσθάνθηκε νὰ τὸν πλημμυρίζη μιὰ δυνατὴ συγκίνησι. Καμμιὰ ἄλλη γυναῖκα δὲν τοῦ εἶχε πῆ αὐτὰ τὰ λόγια, "Ηταν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ποὺ εἶχε κάνει κάτι γι' αὐτόν.

Τὸν εἶχε βοηθήσει νὰ ξαναβρῆ τὴν πίστι του στοὺς ἀνθρώπους. Καὶ παίρνοντας τὸ χέρι της ἀνάμεσα στὰ δικά του, τὸ πλησίασε στὰ χείλη του ψιθυρίζοντας μὲ σεβασμό:

— Σ' εὐχαριστῶ, Μαρία. Σ' εὐχαριστῶ. Ἡ βοήθειά σου δὲν πήγε χαμένη.

ΦΙΛΙΠΠΟ ΛΟΥΤΣΙ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 57)

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ὁ ρ ι ζ ο ν τ ί ω ς:
1) ΒΙΕΝΝΕΖΑ. 2) ΗΤΑ — ΡΕ — ΕΚ. 3) ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ. 4) ΑΛΙΑ — ΙΣΙΑ. 5) ΙΝΙΑΚΟΝ. 6) ΑΚΟΝ — ΟΘΩΝ 7) ΓΟΝΑ — ΣΕΝΤ. 8) ΑΣ — ΡΑ — ΟΗΕ. 9) ΤΟΥ·Ι·ΣΤ. 10) ΜΠΙΝΤΩ — ΟΝ. 11) Α·Ι·Κ — ΙΝΔΙΑ.

Κ α θ έ τ ω ς:
1) ΒΗΜΑ — ΑΓΑΛΜΑ. 2) ΙΤΑΛΙΚΟΣ — ΠΙ. 3) ΕΑΡΙΝΟΝ 4) ΤΑΙΝΑΡΟΝ. 5) ΝΕΥ — ΑΥΤΙ. 6) ΕΡΡΙΚΟΣ — Ι-ΩΝ. 7) ΙΣΟΘΕΟΣ. 8) ΑΚΟΙΝΩΝΗΤΟΙ. 9) ΕΝΑ — ΝΤΕ — ΝΑ.

✻

ΚΑΚΟΓΛΩΣΣΙΕΣ!

Γιατί δὲν ἦταν ποτὲ δυνατὸν ὁ Φίλιππος νὰ πῆρε γιὰ γυναίκα του τὴν ἀδελφή... τῆς χήρας του, δεδομένου ὅτι τότε θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι πεθαμένος! Ἐφ' ὅσον ὅμως ζοῦσε, ἐκεῖνος ἦταν χῆρος.

✻

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΣΑΣ

1) Φυσικά, βρίσκονται καὶ τὰ δυό... στὴν ἴδια ἀκριβῶς ἀπόστασι ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη. 2) Οἱ ταξιδιῶτες ἦταν μόνο τρεῖς: Οἱ δυὸ πατέρες καὶ οἱ δυὸ γιοί, ἦσαν ἕνας παπούς, ἕνας πατέρας, καὶ ἕνας γυιός. Ὁ καθένας τους ἑδαπάνησε τριάντα δολλάρια. 3) Ἂν πλαγιάση νὰ κοιμηθῆ τὴ μέρα!.

✻

ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΕ;

Εἶναι ἡ Κάθριν Χέμπουρν.

✻

ΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ

Τὰ στοιχεῖα εἶναι ἀρκετά. Μ' αὐτὰ μπορεῖ νὰ βρεθῆ τὸ ἄγνωστο ὕψος Χ, μὲ βάσι τὴν ἀκόλουθη ἀναλογία: 1,20: 0,70 ἴσον Χ: 11,67. Ἄρα, τὸ ὕψος τοῦ καμπαναριοῦ εἶναι Χ ἴσον 20 μέτρα.

✻

ΟΙ ΔΙΔΥΜΕΣ

Ἡ πρώτη τῆς δεύτερης σειρᾶς καὶ ἡ δεύτερη τῆς τετάρτης.

✻

ΕΝΑ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΓΛΥΚΟ

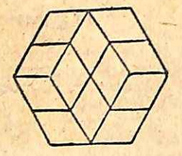

Ἰδού πῶς πρέπει νὰ χωρισθῆ τὸ γλυκό:

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ)

ΠΥΡΓΟΣ

Σ
ΣΟΣ
ΣΥΡΟΣ
ΣΑΤΥΡΟΣ
ΣΗΜΑΤΩΡΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΠΟΛΙΣ

✻

ΤΗΣ ΤΟ ΕΙΠΕ

ΛΙΛΙΚΑ ΣΤ' ΑΝΑμμένα...

✻

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

ΚΑΝΑΡΗΣ

✻

ΕΝΑΣ ΝΟΜΟΣ

Ἄλογο — Τραῖνο — Τέρμα — Ἴδιος — Κόττα — Ἡλίθιος — Σιαγών.

ΑΤΤΙΚΗΣ

✻

ΦΩΝΗΕΝΤΟΛΛΙΠΟ

Τὸ ἕνα χέρι νίβει τὸ ἄλλο καὶ τὰ δυὸ τὸ πρόσωπο.

✻

ΑΙΝΙΓΜΑ

Αἰγόκλημα.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

οἱ ἀναγνώστριές μας θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ διαβάσουν τὴν ἱστορία τῆς ζωῆς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 «γόητος» τοῦ σινεμὰ

ΓΚΡΕΓΚΟΡΥ ΠΕΚ

Ἡ ἱστορία αὐτὴ εἶναι γραμμένη εἰδικὰ γιὰ τὶς ἀναγνώστριές μας, ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ θὰ ἔρθουν στὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ τοῦ διασήμου «ἀστέρος», οἱ ἔρωτές του, ἡ καριέρα του στὸν κινηματογράφο, οἱ ἐπιτυχίες κι' οἱ ἀπογοητεύσεις του, —ὅλ' αὐτὰ συνθέτουν μιὰ ζωντανὴ καὶ ἐλκυστικὴ ἱστορία, ποὺ θὰ δημοσιευθῆ στὸ ἐρχόμενο τεῦχος μας, συνοδευόμενη ἀπὸ πολλὲς ὡραῖες φωτογραφίες του.

ΓΚΡΕΓΚΟΡΥ ΠΕΚ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΕΝΟΣ ΑΣΤΕΡΟΣ

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

καὶ προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου - 5 Οκτωβρίου γι αὐτὲς ποὺ γεννήθηκαν στοὺς παρακάτω ἀστερισμούς

Κριος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαρτίου): Μελαγχολία ἁπλώνεται στὴν ψυχή σας ἀντικρύζοντας τὰ πρώτα φθινοπωρινὰ σύννεφα. Ἔχει ὅμως κι' ἕνα ἄλλο αἴτιο

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Ἀπριλίου): Πρέπει νὰ ἔχετε αἰσιοδοξία γιατὶ σύντομα ὅλα θὰ διορθωθοῦν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Ἀπριλίου): Ἡ λύσις ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς. Τὸ κίτρινο χρῶμα θὰ σᾶς βοηθήση. Θὰ σᾶς ἐνισχύση ὅμως καὶ τὸ γαλάζιο.

Ταυρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30 Ἀπριλίου): Τὰ γαλήνια νερὰ ἀναταράσσονται, μὰ δὲν μεταβάλλονται σὲ κύματα Ἐσεῖς ὅμως θὰ νοιώσετε σημοντικὸ κλυδωνισμό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαΐου): Ὁ αἰσθηματικὸς τομέας εὐνοεῖται καὶ οἱ σχέσεις σας μὲ τοὺς δικούς σας βελτιώνονται.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαΐου): Μὴν ἀνησυχήσετε ἂν τυχὸν ἔχετε κακοκεφιά, ἀφοῦ ὅλα θὰ πηγαίνουν καλά.

Διδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαΐου): Ἀποφεύγετε τὶς αἰτίες ποὺ μποροῦν νὰ σᾶς δημιουργήσουν νέες συγκινήσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Ἰουνίου): Ἡ ζωὴ εἶναι μιὰ σύνθεσι, καὶ τὸ αἴσθημά σας τὸ ἴδιο. Μὴν τὸ ξεχνᾶτε αὐτό. Πολλὰ βοηθοῦν καὶ συμβάλλουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Ἰουνίου): Μικροστενοχώριες τῆς κάθε μέρας. Ἡ καρδιὰ ὁμως πάλλει ἀπὸ ἀγάπη. Συνταιριάστε τα τὰ δύο.

Καρκινος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 Ἰουνίου): Ὑπάρχει κάτι ποὺ δὲν τὸ βλέπετε καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀναζητήσετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Ἰουλίου): Κάνετε ἕνα μεγάλο λάθος ποὺ πρέπει ἀμέσως νὰ σταματήσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Ἰουλίου): Κατακτᾶτε σιγὰ-σιγὰ τὴν εὐτυχία σας.

Λεων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 Ἰουλίου): Ἕνας ὕμνος στὴ χαρά, μὰ ἡ διάρκειά του πολὺ σύντομη Ἐπιστροφὴ γρήγορα στὴ συνηθισμένη πορεία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αὐγούστου): Μιὰ ἀλλαγή, μὰ μὴν παρασυρθῆτε σ' αὐτή. Ἐπιμένετε στὴν παληὰ κατάστασι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αὐγούστου): Ξαφνικὴ φουρτοῦνα στὸ δρόμο σας, μὰ τὴν ξεπερνᾶτε χωρὶς ἀβαρίες.

Παρθενος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Αὐγούστου): Μπορεῖτε νὰ κάνετε ἕνα συνδυασμό

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Βαραίνει διαρκῶς καὶ ἡ πλάστιγγα γέρνει. Τὸ ἀντίβαρο εἶναι ἀπαραίτητο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Μὴ δεχθῆτε κανένα συμβιβασμὸ ποὺ θὰ σᾶς προτείνη ὁ ἑαυτός σας στὴν ἀδύνατη στιγμή του.

Ζυγος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Δὲν εἶναι ὅπως νομίζετε καὶ γι' αὐτὸ θ' ἀπογοητευθῆτε μὰ δὲν μπορεῖτε νὰ κάνετε τίποτα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ὀκτωβρίου): Εὐχάριστο δεκαπενθήμερο καὶ ἡ μέρα τῶν γενεθλίων σας σᾶς ἐπιφυλάσσει πιθανὸν μίαν ἔκπληξι

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—23 Ὀκτωβρίου): Ἐνισχύεται καὶ δυναμώνει καὶ γίνεται πιὸ σταθερό.

Σκορπιος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24—31 Ὀκτωβρίου): Μὴ ζητᾶτε κάτι ποὺ μπορεῖ ν' ἀνατρέψη τὰ πάντα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Ξαναφτιάξτε, γρήγορα ὅ,τι χαλάσατε κι' ἀνατρέψατε στὴ διασύνη σας

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Νοεμβρίου): Δὲν ξέρετε τὸ γιατί καὶ γι' αὐτό, ὅμως αὐτὸ τὸ γιατὶ σᾶς ενιοει.

Τοξοτης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Νοεμβρίου): Πολλὲς χαρὲς αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο. Μικρὲς καὶ μεγάλες. Καὶ σ' ὅλους τοὺς τομεῖς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Γίνεται ἕνας συνδυασμὸς πολὺ ἐπιτυχής, ποὺ θὰ σᾶς ὠφελήση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 21 Δεκεμβρίου): Θὰ χρειασθῆτε ἀποτοξίνωσι ψυχική.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 — 31 Δεκεμβρίου): Παιδιάστικα κατάματα ποὺ δὲν προάγουν τὴν κατάστασι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰανουαρίου): Πορεία πρὸς τὰ μπρός, πρὸς τὴν εὐτυχία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ἰανουαρίου): Ἀφῆστε τὶς ἀπομιμήσεις καὶ τὰ κακὰ παραδείγματα ποὺ σᾶς ὁδηγοῦν ὄχι σὲ καλὸ δρόμο.

Ὑδροχοος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Ἰανουαρίου): Δὲν ξεκαθαρίζει ἀκόμα ἡ κατάστασι καὶ ὑποφέρετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Εἶναι ἀναπόφευκτη μιὰ τέτοια λύσι στὸ τέλος.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Αὐτοπεποίθησις, σιγουριά, ψυχικὴ δύναμι ποὺ σᾶς βοηθοῦν ν' ἀντικρύσετε μὲ αἰσιοδοξία τὸ μέλλον

Ἰχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20 — 29 Φεβρουαρίου): Ἀναζητήστε ἀλλοῦ τὴν εὐτυχία. Κάπου εἶναι γραμμένη γιὰ σᾶς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Δημιουργεῖτε μίαν ἀντιπάθεια στὸ σπίτι ἢ στὸν τόπο τῆς ἐργασίας σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαρτίου): Τώρα τὰ θεμέλια εἶναι πιὸ γερὰ καὶ τὸ οἰκοδόμημα ποὺ χτίζετε πιὸ σταθερό

ΣΙΒΥΛΛΑ

ANTISEPTIC
DETTOL
NON-POISONOUS GERMICIDAL

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

ΝΤΕΤΤΟΛ
Ἀντισηπτικὸν & Μικροβιοκτόνον
"ΑΘΗΝΑ"
Χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα εἰς τὴν
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΝ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΑΝ Κ.Λ.Π.,
ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙ' ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ κ.κ. ΙΑΤΡΟΥΣ ΤΗ ΑΙΤΗΣΕΙ ΤΩΝ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
• ΑΝ. ΕΤ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΝΤΕΣΤΡΕ (ΕΛΛΑΣ) •
ΕΥΒΟΙΑΣ 17 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΤΗΛ. 462.618
ΕΓΚ. ΑΝ. ΥΓ. ΣΥΜ. Ε.Β. 5159/11·5·54

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΚΗΦΙΣΙΑΣ
ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
ΙΣΜΗΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑ - ΝΙΚΟΛΙΤΣ
ΕΝΤΟΣ ΘΑΥΜΑΣΙΟΥ ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΜΑΓΚΟΥΦΑΝΑΝ
ΚΛΙΜΑ ΞΗΡΟΝ & ΥΓΙΕΙΝΟΝ. ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ—ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ—ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ — ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ
Συγχρονισμέναι ἐγκαταστάσεις. Σπόρ, Γυμναστική, Μουσική, Ρυθμική, Μορφωτικὸς Κινηματογράφος. Ψυχαγωγία.
ΤΡΟΦΗ ΑΦΘΟΝΟΣ ΚΑΙ ΕΚΛΕΚΤΗ
ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ. ΗΜΙΤΡΟΦΟΙ & ΔΙΗΜΕΡΕΥΟΝΤΕΣ
Οἱ μακρὰν κατοικοῦντες μεταφέρονται δι' αὐτοκινήτων.
Πληροφορίαι καὶ ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην. Ὧραι ἐπισκέψεων 10—1 καὶ 5—7.30 μ.μ. Τηλ. 01.761, 01.716
«ΑΘΗΝΑ»

ΓΥΑΛΙΖΕΙ ΧΩΡΙΣ ΤΡΙΨΙΜΟ
ΛΑΜΠΟΛΙΝ
Γυαλίζει χωρὶς τρίψιμο
ΜΩΣΑΪΚΑ ΠΛΑΚΑΚΙΑ Κ.Λ.Π.
προϊον ΙΑΜΒΟ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ